பக்தி தரும்
மெ. ய. ஈ.
M. Y. M.
மெய்யப்ப செட்டி,
MAIYAPPACHETTY
காரைக்குடி. Karaikudi.

முக்கிய அறிவிப்பு.

இப்புத்தகத்தை வாங்கும் ஒவ்வொருவரும் அடியிற் கண்டபடி சிதம்பரம் கோ. சித. மடாலயம் ஏஜண்டு முத்துக்கிருஷ்ண சுவாமிகளின் கையெழுத்துடன் பார்த்து வாங்கவேண்டியது. இந்த கையெழுத்து இல்லாத புஸ்தகங்கள் சரியானவையல்லவாகையால், அவற்றை வாங்குபவர்களும் விற்பவர்களும் சட்டப்படி தண்டனைக்குள்ளாவார்களென்று இதனால் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

கையெழுத்து: முத்துக்கிருஷ்ண சுவாமி

ROJA MUTHIAH
KOTTAIYUR-623 106
TAMILNADU • INDIA

மெ. ய். ந்ா.
M. Y. N.
மெய்யப்பசெட்டி,
MAIYAPPACHETTY
காரைக்குடி. Karaikudi.

11:00

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பகவற்கீதா மான்மியங்கள்,

சுருதிதை மூலம்.

பகவற்கீதை மூலம்.

பிரமகீதை மூலமும்,

குறிப்புரையும்.

இவை

ஸ்ரீ. கோ. சித. மடம்

ஸ்ரீ பொன்னம்பலசுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டதற்கிணங்க,

ஷி மடாதிபர்கள்

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகளின்

உத்தரவின்படி

மூள்ளங்குடி நாராயண்சுவாமியால்

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1912.

விலை ரூபா 2-0

[Registered Copyright.]

ROJA MUTHIAH
KOTTAIYUR-623 106
TAMILNADU • INDIA

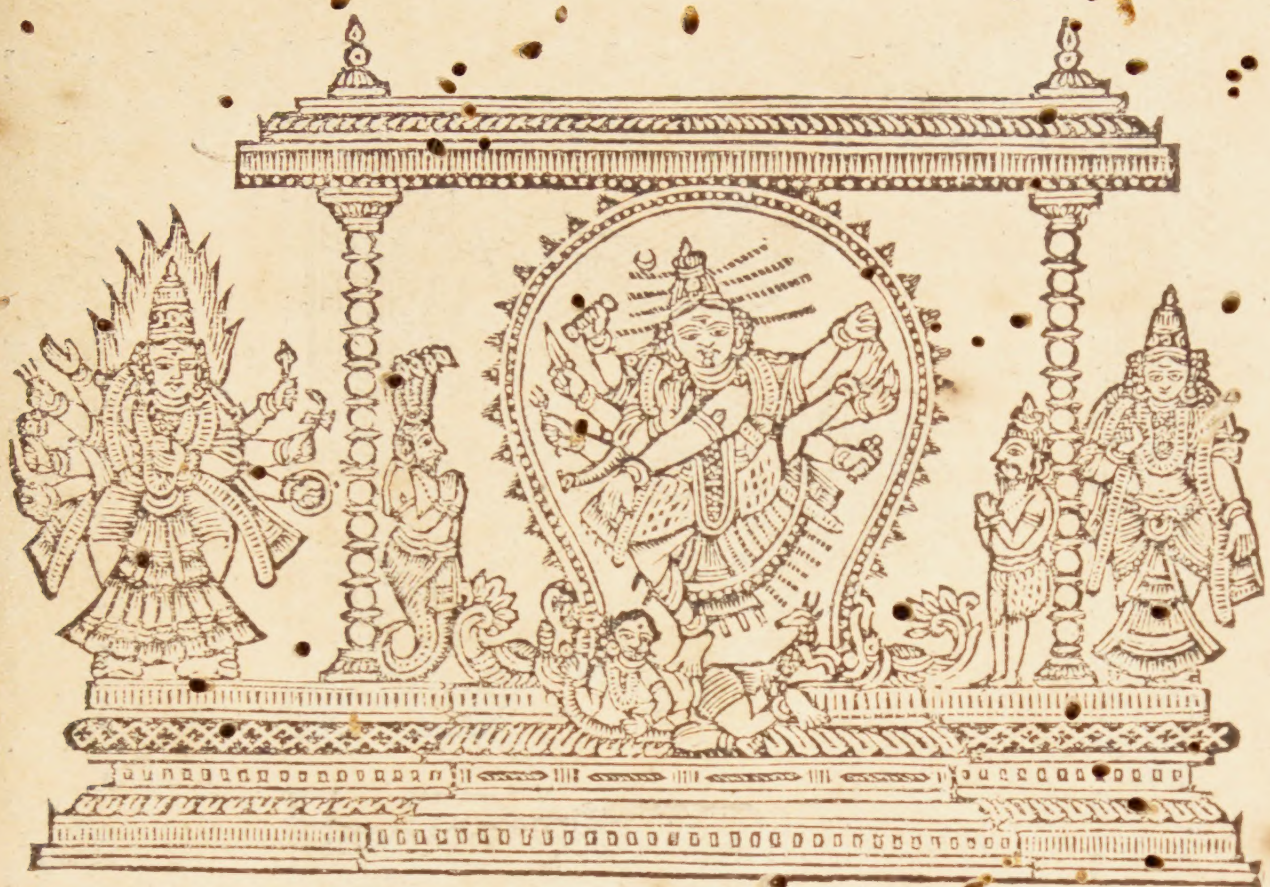

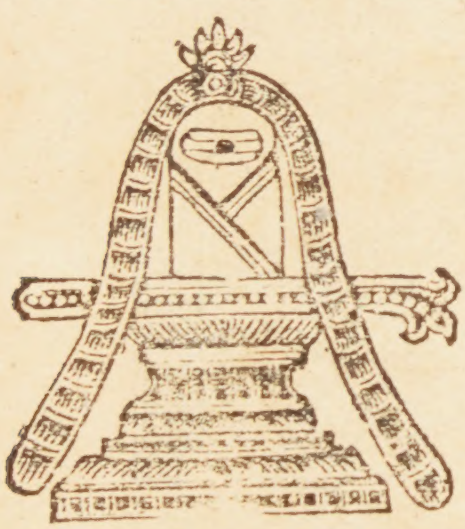

ஈசுரர்.

விஷ்ணு.

பிரமா.

உ

கணபதிதுணை.

சைவபுராணங்களாகிய

வராகபுராணம், பத்மபுராணம்

இவ்விரண்டினுமுள்ள

பகவற்கீதா மான்மியங்கள்.

இவை

ஸ்ரீ. கோ. சித. மடாதிபதியான

ஸ்ரீ பொன்னம்பல சுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டதற்கிணங்க,

தத்காலம் ஷை மடாதிபதி

ஸ்ரீ சிதம்பர சுவாமிகள்

உத்தரவின்படி

முள்ளங்குடி நாராயணசுவாமியால்

சென்னை:

மத்ராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1912.

கணபதிதுணை.

சைவபுராணங்களுள் ஒன்றுகிய

வராகபுராணத்திலுள்ள

பகவற்கீதாமான்மியம்.

ஸௌநக உவாச.

தீதாயாஸ்ஸுவஸோஹாத்ரும் யயாவத்ஸுஸமுதீரிதம் |
வ்யாஸாத்ஸுநிராவ்ருத்தம் வ்யாஸ்ருநுஷ்வநிநாதிதம் ॥

(இதன் பொருள்.) சௌநகனென்னும் ஒருமுனிவர் சூதமுனிவரை நோக்கி, உமக்குப் பெரிதான தபோபல முதலியவற்றையுடைய ஆதியான ஸ்ரீவியாசரால் சொல்லப்பட்டதாயிருக்கிற ஸ்ரீபகவற்கீதையினது மான்மியத்தைக் கேட்டபடியே எனக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று விஞ்விநார். எ-று. (க)

ஸூத உவாச.

வ்யாஸஸ்யைவாஸ்யதாயஸ்ய நாஸ்துயோவ்யாக்ருதம் |
நாகுநாஸுகுதிவக்ஷ்யம் தீதாரோஹாத்ருத்தத்தம் ॥

(இ-ள்.) சூதமுனி சொல்லுகிறார். வாரீர் ரிஷிகளே! நீர் யாதொரு கிதையின் மான்மியத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டீரோ அது அதிகமான பெருமையுள்ளதாயும், ரஹசியமாயும், புராதனமாயும் உத்தமமாயுமுள்ளது; கிதையின் மான்மியத்தை விளக்கிச் சொல்லவல்லவனவன் ஒருவனுமாகான். எ-று. (உ)

கூர்ஷ்ணோஜாநாதிவைஹ்யேக: கபிலஸ்ஸாங்க்யயோகவித் |
வ்யாஸோவாவ்யாஸபுத்ரோவா யாஜ்ஞவல்க்யோபராயணம் ॥

(இ-ள்.) அந்த மான்மியத்தை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே நன்றாயறிந்தவராவார்; ஒருகால் அருச்சுனனும் அறிவான்; வியாசபகவானும், சுகரும், யாக்ஞியவல்கியரும், ஜநகமஹாராஜனும் அறிவார்கள். எ-று.

பகவற்கீதா மான்மியம்.

கூரெநு ரூவணதரூ கூவா லொகெஸ்ஸீ சுபஞ்ஜ ।
தஸாகுகிவிஷாதிநு வுாஸவஸ்ஸாஸ்யாநுயாரூ கிது॥

(இ-ள்.) நற்றும்பேர்களோ காதால் கேள்விப்பட்டு வர்ணிதக் கொண்டும் இருக்கின்றார்கள். ஆதலால் ஸ்ரீ வியாசருடைய முகாரவிந்தத்தால் நான் கேட்டிருக்கிறதைக் கொஞ்சஞ் சொல்லுகிறேன்; நீர் கேளும். எ-று. (ச)

ஸவெபுாவெகீஷிதொபுாவொ தொபுாலொவாலுநுபீ ।
பொசெபுாவகுஸஸ்ஸையிஹபுாகா தூபுஸ்ஸீதாபுஜுஸ்ஸிஹகள॥

(இ-ள்.) சகல உபநிஷதங்களும் பசுக்களாம், ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானவர் கறக்கிறவராம், அருச்சுனன் கன்றாம், பரமஜ்ஞானமுள்ளபுத்திமானே அநுபவிக்கிறவனும், பாலானது பெருமையுள்ள தேவாமுதத்திற்கு ஒப்பாகிய கீதையாம். எ-று. (கு)

ஸாரசயுபுஜுகுரூஸவுாஜள சகவுநுதீதாபுாகண்டளள ।
ஸவுபுவொவெகோவெகோரூபாசயுபு, திவிஸகூணொயவிதமஸ்ஸி॥

(இ-ள்.) யுத்தத்தில் அருச்சுனனுக்குத் தேர்ப்பாகனாயிருந்துகொண்டு யாவர் சகல லோகங்களுக்கும் உபகாரமாக அழுதத்திற் சொப்பான கீதையை உபதேசித்தாரோ, அந்தக் கிருஷ்ணனென்னுந் திருநாமமுடைய உமக்கு நமஸ்காரம். எ-று. (கூ)

ஸாஸாரஸவாமரூம்வொரூம் கதகுரூதிஷ்ய தியொஜநஃ ।
தீதாநாமஸைோரூ ஹரூ வொரூபாதகுலெரிவெநஸஃ॥

(இ-ள்.) யாவனொருவன் கோரமான ஜநநமரணரூபமாகிய சம்சார சமுத்திரத்தைக் கடத்தற்கு இச்சிப்பானேனு அவன் கீதையாகிய தோணியின்மேலேறி அநாயாசமாக அதன்கரையையடையாகிறான். எ-று. (எ)

தீதாஜ்ஞாநம்ரூகதம்விநவ ஸம்தெவாஹரூாஸ்யொபாதஃ ।
லோகஸ்திஷ்யதிஸோஜ்ஜா தாயாதீவொகஹாஸரூதாரூ॥

(இ-ள்.) யாவனொருவன் எப்பொழுதும் கீதாசம்பந்தியான ஞானத்தை அப்பியாசயோகத்தால் கேளாமல் மோகுமடையுமிருப்பானேனு அந்தமூடன் பாலனைப்போல நகைத்தலுக்கு ஏதுவாவான். எ-று. (அ)

பதவித்தா மான்மியம்.

யோஸ்ணதிவொவெஜ்யுவ மீதாஸாலைஹஹநிஸ்ஸா |
ஸுவெகுவிவைஸோஸுஷாவெஜ்யா விதுவாவஸவதுலைஸாயஸீ ||

(இ-ள்.) யாவரொருவர் தோசாஸ்திரத்தை நிரூபிப்பவராகச் சிரவணபடுத்து செய்விக்கிறார்களோ அவர்கள் மநுஷ்யரல்லர். தெவர் களே; இதிற் சந்தேகமே இல்லை. எ-று. (கூ)

மீதாஜாவிஸுஸவொஜ்யு கூஜ்ஞிவ்பாஹதஜுஸுஸம் |
கூசிஷாஸுவஜ்ஞாஸும் மீதாஜ்யாவெவ கீவிதிதி ||

(இ-ள்.) ஸ்ரீ பகவான் அருச்சுனனைக் நோக்கி, ஞாநத்தால் சொருபஸுத்தியைச் செய்த கைதவினது ஒவ்வொரு அச்சி யாயத்தில் பதினைன்பதுமான யாதொரு விஷ்ணுவின்டோ அவரது ஸ்தாநமான பரமபதத்தைத் தாபித்தனர். எ-று. (கo)

தோகூஷ்வாஸுவொரு வொஜ்யுஸு வெஜ்ஞாவாயதீஜ்ஞாணம் |
வெவாவாஸாஷ்டாஜுவிவொஸுவொஸுவோ வாஸுஜ்ஞாயிஸுவுதி ||

(இ-ள்.) வாராய் அருச்சுநா! மோகஸ்தாநமானது சதுர்ணாழும், சிர்க்குணமுமாகும்; நான் சொல்லியபடி இந்தப் பதினைட்டிக் கிரமத்தால் பரப்பிரமத்தை அடைகிறாயென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அருளிச்செய்தனர். எ-று. (கக)

ஜுதிவிஜுஸுவொஜ்யுவொஜுவொஸாஜுஸுஸாஸுஸ்விஸுதிவொஜு |
வொஜுஜுதீதாஸுவஹவிஸுவாஸும் வஸ்வொஸுவஜுவிவொஜுவாஜு ||

(இ - ள்.) புருஷர்களுக்குத் தர்ச்சநமும் ஜலஸ்பர்சனமானது தேஹத்தின் அழுக்கைப்போக்கச் சாதனமாயிருக்கிறது. அதுபோல ஒருகால் தோசாஸ்திரமாகிற ஜலஸ்நாநமானது ஜநநமரணரூபமான சுகசாரமலத்தை நாசம் செய்கிறதாயிருக்கிறது. எ-று. (கஉ)

தீதாஸாவொஸுஜாஸாஸ்தி வொஜுவிவொஜுவாஸுஜு |
வொஸுவாஜுஸுஜுஜுஜாஸுவொஜுவிவொஜுஸுவாஜுஷாயஸுஸு ||
யாவொவதோஸுஜுவிவொஜுவொவொஜுவொஷாவிஜுவாஸுவுதி |
யஷாஸுதீதாஸுஸுவிஸுவாஸுதி ஸாயதீஸுஸ்விவொஸுவாஸுஜு ||

(இ-ள்.) தோசாஸ்திரத்தைப் படித்தலும், படிப்பித்தலும் அறி யாதவனும், பிறரிடத்தினின்றும் அதின் ஞாநத்தைக் கேளாதவனும்,

அதில் விசுவாசமில்லாதவனுமான புருஷாதமனே, இந்த மநுஷிய லோகத்தில் பிறந்த ஊர்ப்பன்றியாம். எவன் கீதையை அறியவில்லையோ அவனைப்பார்க்கிலும் வேறான அதமனே இல்லை. எ-று.(கந-கச)

யிகீ தவ்ய்ஹாந்ஷம்ஹெஹம் யிஹாநம்யிகூயீந தாம்।
தீதாஷ்யும்நவிஜாநாதி நாயஃஷ்ஷுவொராஜநஃ॥

(இ-ள்.) எவன் கீதையின் அர்த்தத்தை அறியவில்லையோ அவனுடைய மாநுடதேகத்தை நிந்திக்கவேண்டும். அவனுடைய ஞாந்தையும், நற்குலத்தன்மையையும் நிந்திக்கவேண்டும். அவனைப்பார்க்கிலும் வேறான அதமனே இல்லை. எ-று. (கந)

யிகீ வ்ராமவம்ஸ்ஹ்ஸ்ரீயம் விஹவம்ஹஷ்ஸ்ரூஹாஸ்ரூயம்।
தீதாஸ்ராஷ்ம்நஜாநாதி நாயஃஷ்ஷுவொராஜநஃ॥

(இ-ள்.) கீதாசாஸ்திரம் அறியாதவனுடைய நல்ல அழகையும், நடத்தையையும், வீடு, ஆச்சிரமம், மஹத்துவம் ஆகிய இவைகளையும் நிந்திக்கவேண்டும். எ-று. (கசு)

யிகீ வ்யாமஷ்ஸ்ய்வ்ருதிஷ்டாங்ஹ வம்ஜாஸ்ராநம்ஃஹாத்ஹதாம்।
தீதாஸ்ராஸ்ரொஸ்ரதிநாஸ்ரி தகுஷவ்ம்நிஷ்டயம்ஜஸ்ரூஃ॥

(இ-ள்.) எவனுக்குக் கீதையில் பிரீதியில்லையோ அவனுடைய புத்திசாமர்த்தியமும், யஜசும், பூஜையும், மஹாத்மாவாயிருத்தலும், மாநமும் ஆகிய சகலமும் பிரயோஜனமற்றவையென்று சொல்லுவர் பெரியோர்கள். எ-று. (கள)

யிகீ தவ்ய்ஜாநஸ்ரோவாஸ்ரம் வ்ரதம்வெஷ்டாம்தவொயஸ்ஃ।
தீதாஷ்யுவ்ம்நாஸ்ரி நாயஃஷ்ஷுவொராஜநஃ॥

(இ - ள்.) கீதையினுடைய அர்த்தத்தைப் படியாதவனுடைய ஞாநம், ஆசாரம், விரதம், சேஷ்டை, தபசு, யஜசு இவை பிரயோஜனமல்லாதவை; அந்தப் புருஷனுக்கு வேறான அதமனே இல்லை. எ-று.()

தீதாதீத்நயகுஜாநம் தத்ஸ்ரூவாஸ்ரவம்ஜகும்।
தந்ராவய்யுஷ்ஸ்ரஹிதம் வெதவெதாதமஹிஸ்ருதம்॥

(இ-ள்.) கீதையில்லை சொல்லப்படாத யாதொரு ஆருகதமுதலான மோஹசாஸ்திர ஞாநமுண்டோ அதை ஆசுரமென்று பெயரு

டையதாக அறியும் தருமமில்லாததாயும், வேதவேதாந்தங்களால் நிந்திக்கப்பட்டதாயுமுள்ள காவியமுதலானவைகளால் உண்டாகும் ஞானம் கொஞ்சங்கூடப் பயன்படாது. எ-று. (ககூ)

யஷோஜஜூஷீயீதா லவஜ்ஜாநவ்யொதிகர|
லவஷுஷாலஷீயீதா தஷ்டாசீதாவிஶிஷ்யதெ॥

(இ-ள்.) கீதையானது திருமரூபமானதாலும், உலகத்திலிருக்கிற ஞானமனேத்தையும் பிரயோஜனத்தோடு கூடும்படி செய்கிறதாலும், சகல சாஸ்திர உருவமானதாலும், மிகவும் ஸ்துதி செய்யப்படுகின்றது. எ-று. (உ0)

யொயீகெலத தம்பீதாம் தினாரா தூளயாஷுதீ:|
லவநுமஹநுவஹஸ்திஷநு ஶாஸ்ரகம்பிரோக்ஷாவாயாஶு॥

(இ-ள்.) இராப்பகலாக எப்பொழுதும் அர்த்தத்துடன் படித்துக் கொண்டவனும், நடக்கிறவனும், பேசுகிறவனும், நிற்கிறவனுமிருந்துகொண்டு கீதையையே அத்தியயனம் செய்கிற புண்ணியசாலி அழிவில்லாத மோக்ஷத்தை யடைவன். எ-று. (உக)

ஶாலக்ராமஶிலாமத்ர தெவாலாரெஶ்வராயயெ|
கீதெஷுநரநாம்வைதெஹிநிஶ்சிதம்வைகுண்ணம்யாதிநிஶ்சிதம்॥

(இ - ள்.) சாளக்கிராமத்தின் முன்னேயிருந்தும் தேவாலயம், சிவாலயம், புண்ணியதீர்த்தம், நதி இப்படிப்பட்ட தாங்களிலிருந்தும் கீதையைப் பாராயணம் செய்பவன் வைகுண்டலோகத்தை அடைவன் இது நிச்சயம். எ-று. (உஉ)

தெவகீநந்தநஃகிருஷ்ணொ பீதாவாக்யமதாஷ்ரிதி
யயாநவெதெஷுதுர்வெதெஷு யஜ்ஞதீக்ஷாஸுவ்ரதாதிஷீ॥

(இ - ள்.) ஸ்ரீ தேவகியென்கிற பாக்கியவதியின் புத்திரரான கிருஷ்ணபகவான் கீதாபாடத்தினால் எப்படிச் சந்தோஷமடைகிறாரோ அப்படி நான்குவேதம், கோதானமுதலிய தானம், யாகம், சங்கையாதிதீர்த்தஸ்நானம், கிருச்சிரமுதலான விரதம் இவைமுதலானவைகளாற் சந்தோஷப்படமாட்டார். எ-று. (உங)

பீதாயீதாவயெநாவி ஹக்திலாவெநவெதஹா|
தெநவெஶாஸ்ரஸ்ராவாணி வாஸ்ராணாநீவஹவ்ருஃ॥

(இ-ள்.) எவனுடைய பக்தியுள்ள மனதுடன் கீதை பாராயணம் செய்யப்பட்டதோ அவனுல் வேதம், சாஸ்திரம் புராணம் இவைகள் அத்தியயனம் செய்யப்பட்டதற்குச் சமானங்களாம். எ-று. (உச)

மொதிஷ்டாநெஹிஜவீமொ ஸ்ரீஷ்டாமிருஷுஹுஷுஹாவஸுவு।
யஜ்ஜவவிஷ்ணுஹசூமிரு வைநயாதிவாராமதி.॥

(இ - ள்.) யோகிகளின் வாசஸ்தானத்திலும், விந்தியஸ்வரிமுத லான சித்தபீடங்களிலும், யோக்கியர்களின்முன்பாகவும்,பெரியோர்க ளுடைய சபைகளிலும், யாகத்திலும், விஷ்ணுபக்தன் முன்பாகவும் கீதையைப் படிக்கிறவன் பாகதியடையாநிற்பன். எ-று. (உடு)

தீதாவாரீள பூணம யீகுரொதீஜிநதிநி।
கூதவொவாகூ பஜயாஜுரீம் கூதாஷ்வெநவஷுகூஜிணாஃ॥

(இ-ள்.) எவன் திரக்தோறும் கீதையினுடைய பாடம், சிரவணம் இவைகளைச் செய்கிறுனே அவனுல் அசுவமேதமுதலான யாகங்கள் தக்ஷிணைசகிதமாகச் செய்யப்பட்டனவாம். எ-று. (உசு)

யஸ்ரூணொதிஉதீதாகமுரம் கீதாபெஷுவபம்வொஸோநு।
ஸ்ரூவஷுபெஷுவஸ்ராகமுரம்ஷுவை வஷுயாதிவஸுவஸ்ரம்॥

(இ-ள்.) எவன் கீதையினுடைய அர்த்தத்தைக் கேட்கிறுனே, அல்லது சொல்லுகிறுனே, பிறர்க்குக்கேட்கும்படி செய்விக்கிறுனே அவன் அடையவேண்டியவை எல்லாவற்றினும் சிறந்ததான பரமபத வியை அடையாநிற்பன். எ-று. (உஎ)

தீதாயாரீவ்ஷுகம்தீதம் பொவுயதெதுவஷாஸ்ரம்।
வியிநாஷ்திஷாவெந தவுவ்ரூணவுவஷுஸ்ரூணவ॥

(இ-ள்.) எவன் கீதாபுஸ்தகத்தை ஆதரவோடும், பக்தியோடும், வீதியோடும் நித்தியம் பூஜைசெய்கிறுனே அவனுடைய புண்ணிய பலத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளும். எ-று. (உஅ)

ஸகலாபொவுராதிதந உதாயஜ்ஞலவெசுகிஷ।
வ்ருதாநிவவுதீஷுராநி ஓராநாநிவ்ரவைஹரீதவி॥

(இ-ள்.) அவனுல் வேள்வியில் தாங்யபூரணமான சகலபூமியும், விரதங்களும், தீர்த்தங்களும், இன்னும் அநேகமான தானமுஞ் செய்யப் பட்டனவாம். எ-று. (உக)

ஸுமதிவை கவிஸாம்ராட்ரா வஸுரிதாவ்ரவிஸாதிவை|
கூஹிஸாரொகஸுவாட்ரவம் வரொணாவிக்ரு கஞ்சக॥

(இ ள்.) அவனிடத்தில் பூசம், பிரதம். பிசாச முதலானவைக ளும் சத்துருவால் செய்யப்பட்ட வஸ்முதலான தீங்குமந்திரப் பிர யோகத்தாலேற்பட்ட துக்கமும் பிரவேசிக்கமாட்டாவாம். எ-று. ()

நொவலவுதிதிதைத்ரு வ யத்ரு தீதாவ நுரம்ப்ரு ஹ|
தாவத்ரு யொ ஸவாவீயா தெரவவ்ராயிலயம்கமா॥

(இ-ள்.) ராத்திரியில் கிதையின் பூஜை நடக்கிறதோ அந்த வீட்டில் அத்தியான் கிழமுதலான முத்தாபக்கார னுண்டான பீடை யும், ரோகபயமும் பிரவேசியாவாம். எ-று. (நக)

நஸாவம்தி நவவாவெகு ஊஹதீநுவகிஞ்ஞந|
தெரிஹரயஷெவெதிதிவ நவாயஞ்ஞகூவாவந॥

(இ-ள்.) அவனை சாபம், பாவம், கெட்டநாகம், காமாதி அரிஷட் வர்க்கம் அல்லது, ரோகேந்திரியம்-ரு, மனம்-க ஆக ஆறையுமே தும் கெடுதிசெய்யா. எ-று. (நஉ)

ஹரஷவொரவிஸாதெ ஹத்ரிரவ்ரு கிவாரிஞ்ஞ|
ஜாயதெவலகதம்கத்ரு யத்ரு தீதாஹி நம்ஹ நிழ॥

(இ-ள்.) திதையைச் லொகத்துவிடத்தில், ஸ்ரீ பகவானுடைய பர மேசுவரனிடத்தில் வியபிசாரமில்லாத பக்தியுண்டாகும். எ-று. (நக)

வொரவ்யொம வாஜ்ஞாமெ தூவி தீதாவ்ரு வெவலவாரத்ரு
வஸ்த்ரகவ்ரவெவ ஸவீவெதாமெ கதிருணாதி தாவொவஜ்ரு ஞ்ஞிக॥

(இ-ள்.) தீதையினது அப்பியாசத்திலேயே எப்பொழுதும் பிரிய முள்ளவன் பிராரத்தத்தை அநுபவித்தாலும் அவன் முக்தனும், சுகிப் மாம்: உலகத்தில் சன்மத்தால் பந்திக்கப்படாதான். எ-று. (நச)

ஜிஹாவொவொதிவொவொதி தீதாஜ்ரு யாத்ரிகவராதிவவக|
ஸகிதிதிவ்ரவ்ரு ஜ்ரு திதெதிவெகவ நவிநிதிஜெஜிம்வவவா॥

(இ.-ள்.) தீதாபாராயணம் செய்பவன் பிரமஹத்திமுதலான கொடியபாவங்களைச் செய்வதையிலும் அத்தப் பாவங்களினால் தாமஸ யிலையைச் சலமானது பற்றுததுபோலக் கொஞ்சமாகிலும் பாதிக்கப் படான். எ-று. (நஞ)

ஸ்நாதோவாயதிவாஸ்நாதஃ ஸுசிர்வாயதிவாஸுசிஃ।
விஹரதிம்விஸ்ருஷ்டமவேது ஸம்ஸ்ருதிம்ஸவைபுநாதிஸ:॥

(இ-ள்.) ஸ்நானம் செய்தவனையும், செய்யாதவனையும், சுத்தனாயிருந்தாலும், அசுத்தனாயிருந்தாலும் விபூதியோக அத்தியாயத்தையும், விசுவரூபதரிசன அத்தியாயத்தையும் நினைக்கிறவன் எப்பொழுதும் சுத்தனாவன். எ-று. (நசு)

அநாசாரமநாசம்வாவ உசாச்யாதிக்ருதமேயசு।
அஹார்யஸங்கஜம்தோஷ முஷ்ருஷ்ருஜதேயா॥
ஜ்ஞாதாஜ்ஞாதக்ருதம்நித்ய நித்யமெஜகுநிதமேயசு।
தசலயம்நாஸமாயாதி கீதாவாமெநதசுக்ஷணாச்சு॥

(இ - ள்.) ஆசாரமின்மையினாலும், சொல்லத்தகாதவைகளைச் சொன்னதனாலும், புசிக்கத்தகாதவைகளைப் புசித்ததனாலும், தொடத்தகாததைத் தொட்டதனாலும், அறிந்தும் அறியாமலும் செய்யப்பட்டவைகளாலும், நேத்திராதலான இந்திரியங்களாலும் உண்டாகிய சகல தோஷமும் கீதையைப்படித்த கணப்பொழுதிலேயே அதிசீக்கிரத்தில் நாசமடையாநிற்கும். எ-று. (நஎ-நஅ)

வஸுதேவ தியோதாவ வ தியுராஹீவஸவஸுஃ।
கீதாவாம்வ்யகுவஸாணோ நமிவெவ்யதகுஷாவந॥

(இ-ள்.) கீதையைப் பாடம் கேட்கிறவன் எந்தவிடத்தில் போஜனஞ்செய்தாலும், எந்தவிடத்தில் பிரதிக்கிரகம் வாங்கினாலும் அந்தந்தத்தோஷங்களால் வியாபிக்கப்படமாட்டான். எ-று. (நக)

ஸுதவமணஸாம்ஹீம்ஸவஸாம வ்யுஹ்யுராதிவியாநதஃ।
கீதாவாமெநிவெதிகந ஸுஉஃஷ்டிகவஸுஸுஷா॥

(இ-ள்.) அதிகமான சாஸ்திரவிதிப்படி இரத்தினங்களால் பூரணமான சமஸ்தபூமியையும் தானம் வாங்கினாலும் ஒருதரம் கீதாபாடத்தில் ஸ்படிகம்போல எப்போதும் சுத்தனாயிருப்பன். எ-று. (சஅ)

யஸ்யாஹ்ருகீதாணம்நித்யம் கீதாயாம்ஸததிஸுஷா।
ஸவஸாஹிகஃஸுஷாஜாவீ கிர்யாவாந்ஸுஸவவஸ்திதஃ॥

(இ-ள்.) எவனுடைய மனது கீதையிலேயே எப்போதும் ஆனந்தம் உடையதாயிருக்கிறதோ அவன் அக்கினிஹோத்திரமுள்ளவன், எப்

போதும் செபமுள்ளவன், நல்லகிரியையுடையவன், அவனே பண்டிதனும். எ-று. (சக)

ஸுஹ்ருந்மித்ரார்யுதாஸீநமத்யஸ்தத்வேஷ்யபந்துஷு।
ஸாதுஷ்வபி சபாபேஷு ஸமபுத்திர்விஷிஷ்யதே॥

(இ-ள்.) அவனே லோகங்களால் தரிசிக்கத்தகுந்தவன், அவனே தகவான், அவனே யோகி, அவனே ஞானி, அவனே யாகஞ்செய்தவன், அவனே தியாகமுடையவன், அவனே சகல வேதார்த்தமும் மறிந்தவன். எ-று. (சஉ)

யத்ர யோகேச்வரஃ க்ருஷ்ணோ யத்ர பார்த்தோ தநுர்தரஃ।
தத்ர ஸ்ரீர்விஜயோ பூதிர்த்ருவா நீதிர்மதிர்மம॥

(இ-ள்.) எவ்விடத்தில் கீதாபுஸ்தகம் நித்தியம் பாடத்தில் பிரவர்த்திக்கிறதோ அவ்விடத்தில் பூமியிலிருக்கிற ஸ்ரீயாகையுதலான சகலமான தீர்த்தங்களும் இருக்கின்றன. எ-று. (சக)

நிவஸதிவஹாமி ஹ ஸதா தவாதவஸ்மிவஹி।
ஸவைஷ்ணவாஸ்ஸுஷி போ போஷி நஃவம்நமாஸ்ஸுவ॥
ஸோவாயவோயகூஷ்ணாவி நாரதஃஸ்ரீவம்வவோஷிஷ்டிதஃ।
ஸஹாயொஜாயதேஸ்வ்யம் யத்ர கீதாபவதத்ருதே॥

(இ-ள்.) எந்தவிடத்தில் கீதாபாடம் நடக்கிறதோ அந்தவீட்டிலும், அவனுடைய தேசத்திலும் சகலதேவதைகளும், ரிஷிகளும், யோகிகளும், சர்ப்பராஜாக்களும் எப்பொழுதும் வாசஞ்செய்கிறார்கள்; ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே! நாரதர், துருவர், மற்றும் தமது கூட்டத்தாருடனே அந்தக் கீதாபாடஞ்செய்கிற புருஷனுக்குச் சிக்கிரஞ் சகாயமாகிறார். எ-று. (சஉ-சஙி)

யத்ர கீதாவிசாரஸ்ச வம்நம்வாம்நஜயா।
தத்ராஹம்நிஸ்ச தம்வாஸ்மி நிவஸாமீஸவிவஹி॥

(இ-ள்.) ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அருச்சுனனைப்பார்த்து வாராய் பார்த்தா! எவ்விடத்தில் கீதையினுடைய விசாரமும், படித்தலும், படிப்பித்தலும் நடக்கிறதோ அந்தவிடத்தில் எப்போதும் நான் வாசஞ்செய்கிறேன்; இது நிச்சயமென்று சொன்னார். எ-று. (சக)

ஸீதாஸேஹ்ருதயம்வாகு ஸீதாஸேஹாரஸேஷ்டா।
ஸீதாஸேஜ்ஞாநஸேதுஹ்ருயம் ஸீதாஸேஜ்ஞாநஸேகுயழ்॥

(இ-ள்.) வாராய் அருச்சுனு! கீதையே எனக்கு இருதயம், எனக்கு உத்தமமான பலமும் கீதையே, சிலாக்கியமான வென்னுடைய ஞானமுங்கீதையே, அழிவற்ற வெனது ஞானமுங்கீதையே. எ-று. ()

ஸீதாஸேவொத்தமோஸ்தாநம் ஸீதாஸேபரமாஹ்யஹம்।
ஸீதாஜ்ஞாநம்ஸமாஸ்ரித்ய த்ரீலோகாம்பாம்யஹம்॥

(இ-ள்.) கீதையே எனக்கு உத்தமமான இடம், அதுவே உத்தமமானவீடு, நான் கீதையின் ஞானத்தையடைந்து இம்மூன்று லோகங்களையும் பரிபாலனஞ்செய்கிறேன். எ-று. (சஅ)

ஸீதாஸேவாரமாவித்யா ப்ரஹ்மரூபாநஸம்ஸயம்।
குயழோத்தராக்ஷராநித்யா ஸ்வநிவ்ருத்திகரீதிகா॥

(இ-ள்.) கீதையே எனது உத்தமமான வித்தை, கீதையே பிரமரூபம். இதில் சந்தேகமில்லை; பிரமரூபமான வாக்கும் கீதையே: நாசமில்லாததும், நித்தியமானதும், வாக்குக்கெட்டாத பதமுடையதும் கீதையே. எ-று. (சக)

ஸீதாநோநிவகுஹ்யாநி ம்ருஹ்யாநிஸ்ருணுவாண்டவ।
கீதாஸுநாஸுஸம்வாதம் விஷாயாதிதசகுணாகு॥

(இ-ள்.) வாராய் பாண்டவனே! கீதையினுடைய இரகசியமான காமங்களைச் சொல்லுகிறேன் கேள்; அவைகளைச் சொன்னல் சகல பாவங்களும் உடனே நசித்துப்போம். எ-று. (நo)

ஸீதாமஹாத்மயம்யஸ்து ஸீதாஸ்நாநாதராஸ்துயே।
ஸ்வர்காப்யவாப்ஸ்வர்வஸ்துஸ்தே ஸ்யுராஸுகுமஹிநி।
கூஷ்ணோத்ருவிஷ்ணநோ ஸ்வர்வீலஸ்வநாஸிநி।
ஸ்வேதத்யீவாராநதோ தகுவாகுஷ்ணாநஸ்துரீ॥
ஐகேதாநீஜ்வநிஷ்யாம நரோநிர்ஸ்வாநஸம்ஸ்।
ஜாதஹிம்ஸாவிஷாதீம்ஸ் தயாஸ்தேவாஸம்வேழ்॥

[கீதைநாமம்-சஅ.]

(இ-ன்.) "கீதா-க, கங்கா-உ, காயத்திரீ-ங, சீதா-ச, சத்தியா-ஞ, சரஸ்வதி-சு, பிரமவித்தியா-எ, பிரமவல்லீ-அ, திரிசந்தியா-க, முக்த கேஷிணி-கர, அர்த்தமாத்திரா-ககக, சிதாநந்தா-கஉ, பவக்நி-கங, பவநாசினீ-ககச, வேதத்திரயீ-கஞ, பரா-ககசு, அநந்தா-கஎ, சத்வார்த்த க்ஞானமஞ்சரீ-கஅ" என்றும் இவைகளை அசைவற்ற மனமுள்ள மநுஷ்ய ன் செபஞ்செய்தால் சித்திரம் ரூபசித்தியை யடைவன், முடிவில் மோக்சமுமடையாநிற்பன். எ-று. (நுக-நுஉ-நுங)

வொடெஸ்ஈஷுஷ்வுவைகுணை ஹுதுஜுஷ்வொடோஷுரஸ்|
தூவிஸ்ரூஷாமிஷ்வெணை ஹ்வுவிதமாதுஸ்வஸுபம்॥

(இ-ள்.) முழுவதும் படிக்கமுடியாதவன் பாதியாவது படிக்க வேண்டும்; அப்படிமுழுது ஒரு சோமாகஞ்செய்த புண்ணியத்தை அடை கிறன்; இதில் சமுசயமில்லை. எ-று. (நச)

ஷடங்கம்ஜிவேதீம்ஹ்வை மம்மாஸொநிவைஷ்ணவை|
தீர்ஹாமவைஸ்ரவந்த்வாய ஸொஸ்வமேதாயுதம்ஹசு॥

(இ-ள்.) ஆன்றிலொருபங்கு படித்தால் சோமயாகஞ்செய்த வ ற்சையடைவன். ஆறில் ஒருபங்கு படித்தால் கங்காஸ்நாநபலத்தையடை வன். எ-று. (நுந)

தயாஉபாயயம்நித்யம் வொதொநிரஜ்ஞாம்|
ஹந்யொகூடிவாவெதி கூடுவிகுண்டவைஷ்ணவம்॥

(இ-ள்.) நித்தியமும் இரண்டத்தியாயம் நியமமாகப் பாராயணஞ் செய்கிறவன் நித்தியலோகத்தையடைந்து ஒருகற்பகாலம் வசிப்பன்; இதுநிச்சயம். எ-று. (நிசு)

வனகூடிஉபாயகம்நித்யம் வெதிதமகீஸ்வயம்தபு|
ரூடுயொகூடிவாவெதி பிடணைஉமகூவாவைஸ்ணவீம்॥

(இ-ள்.) பக்தியுடனே ஒருத்தியாயம் நித்தியம் படித்தவன் உரு த்திரலோகத்தை அடைந்து சிவகணமாகி மெய்ஞ்ஞான முதலியன வரப்பன். எ-று. ()

கூடுவாவஉபாயவொதவா நித்யம்யஃவெதிதஜநதி
ஸவை ராவெதீரவெதெஷுலோகம் சிரஞ்ஞாஸுதிஷ்டெதோ॥

(இ-ள்.) ஓரத்தியாயத்தின் பாதியையாவது நாலில் ஓர்பாகத்தை யாவது நித்தியம் படிக்கிறவன் சூரியலோகத்தில் நூறுமநுவந்தர கற் பம் வசிப்பன். எ-று. (நஅ)

தீ தாயாஸ்ரீகூ உஸகு ஸவ்வஞ்ஞுவ தஷ்டயம்।
தீ கூவிகைகஉஜ்ஜுவா ஸ்ரீகூ நாஞ்ஞுவ மெஞ்ஞுஃ।
வந்து மொகூவாவ்வொ தி வஷ்டூணாஉப தாய தே॥

(இ - ள்.) கீதையினது பத்துசுலோகத்தையாவது, அல்லது, எ-நு-ச-ந-உ-க-ஒ-நிலைகளையாவது படிப்பவன் பத்துக்கோடி வரு ஷம் சந்திரலோகத்திலே வாசஞ்செய்வான். எ-று. (நக)

தீ தாகஷ்டூ சேகூகூ வைவி ஸ்ரீகூ உஜ்ஜாயவேவ।
ஸரம்வ்ருகூ ஜநொ தஹம் வ யாதிவரம்வ தே॥

(இ-ள்.) ஒருகாலத்திலாவது கீதையின் அர்த்தத்துடன் ஒரு சுலோகத்தையாவது, ஓரத்தியாயத்தையாவது நினைத்துக்கொண்டே தேகத்தைவிட்டவன் பரமபதமாகிய மோக்ஷமடைவன். எ-று. (சுo)

தீ தாகஷ்டூம்வாவிவாoம்வா ஸ்ரவணயாஉதகாலதஃ।
உஹாவர்தகய தெகூவி உக்திஹாதீஷவெஜ்ஜநஃ॥

(இ-ள்.) மரணகாலத்தில் கீதையினது அர்த்தத்தையாவது, பாரா யணசத்தத்தையாவது கேட்கிற மகாபாவியும் மோக்ஷமடைவன். எ-று. (சுக)

தீ தாவஸ்தகஸம்யகதஃ ப்ராணாம்ஸ்த்யகூவ யாதியஃ।
ஸவிஷ்ணுகணஉவாவ்வொ தி விஷ்ணுநாஸஹஸோஉதே॥

(இ-ள்.) கீதாபுஸ்தகத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருந்தபடி யே மரணமடையும் புருஷன் வைகுண்டத்தையடைந்து விஷ்ணு வோடு கூடவிருந்து சந்தோஷமடையாநிற்பன். எ-று. (சுஉ)

தீ தாஉபாயஸோய தெகூ உபதோர்நஷ தாம்ப்ரஜெஜு।
தீ தாஹ்யாஸ்வாநஃகூ ப்ரகூயகூ ஸுஹதஉக்திஉதாஹ்ரு॥

(இ-ள்.) கீதையினுடைய ஓரத்தியாயத்துடன் மரணமடைந்த வன் மறுபடி மநுஷ்யஜன்மப்பிறந்து கீதையின் அப்பியாசத்தால் மறு படி மீளுதலில்லாத முத்தியை அடையாநிற்பவன். எ-று. (சுந)

ஸீதொஹாரணலம்யுதொ தியரோணொமதீம்ஹெசு॥

(இ-ள்.) கீதையினுடைய உச்சாரணத்துடன் தேகவியோக மடைந்தவன் நல்லகதியையே அடையாநிற்பன். எ-று. (சுச)

யதூசுகூடுவலவுதூ ஸீதாவாம்வுகீதுயெசு।
தத்துசுகூடுவநிதெதூஷம் கூர்குவாவெணைடுவாவுயாசு॥

(இ-ள்.) உலகத்தில் எந்த எந்தக் கர்மங்களை எவன் எவன் செய்தாலும் அப்போது கீதாபாராயணம் நடந்தால் அந்த அந்தக் கன்மங்களுடைய பூரணபலத்தைக் குற்றமின்றிச் செய்தவன்போல் அடையாநிற்பன். எ-று. (சுரு)

விதூநுதீஸுயஸுராஸெ ஸீதாவாம்குரொதிவெ।
லதுஷாஃவிதாலலஸு நீரயாதூனிலசுமதிஃ॥

(இ-ள்.) சிராத்தத்தில் பிதிர்க்களை உத்தேசித்துக் கீதைபாராயணம் பண்ணுகிறவனுடைய பிதிர்க்கள் நரகத்திலிருந்தாலும் விடுபட்டு நற்கதி அடைவார்கள். எ-று. (சுசு)

ஸீதாவாம்நலதுஷாஃ விதாஃஸுராஸுதவிதாஃ।
விதூயொகுவ்யாலெதூவ வுதூராஸீவதூதுசுலொராஃ॥

(இ-ள்.) சிராத்தத்தில் கீதைபடித்ததால் திருப்தியடைந்த பிதிர்க்கள் புத்திரனை வாழ்த்திக்கொண்டு பிதிர்லோகத்தை அடைகிறார்கள். எ-று. (சுஎ)

மிவிகூவாயாரவெசுகூணை வொலுவுணைவுஷுகெசு।
நஸுதுவுஷுவாலுவெவு விவாரஃவொஸுவாரவுணொஃ॥

(இ-ள்.) கீதையை எழுதிக் கண்டத்திலும், கையிலும், சிரசிலும் தரிக்கிற புருஷனுடைய கெடுதிரூபமான கோர உபத்திரவங்களும் நசிக்கும். எ-று. (சுஅ)

ஸீதாவுலகுஷாநதுயெதவுவுலஸிநிம்।
உகூவாதத்துதீஜிஜெலஸிகுகூ கூதாகெயுதூஜாயதெஜுநஃ॥

(இ-ள்.) பசுவின் வாலுடன் கீதாபுத்தகத்தையும் பிடித்துக் கொண்டு நல்ல பிராமணனிடத்தில் கோதானம் செய்கிறவன் கிருதார்த்தனாகிறான். எ-று. (சுக)

வ॒ஸகம்ஹஸ்ய॒க்ரு ம் கீதாயாஸ்ச॒ஸாநஸ:।
ஏகாவிவ்ராயவிஷ॒ ஜாயதே நவ॒ நஸ்ருவெ॥

(இ-ள்.) சுத்தமான மநத்துடனிருக்கின்ற மநுஷியன் தங்கத்து டன் கீதாபுத்தகத்தை வித்துவாநுயிருக்கிற பிராமணனுக்குக் கொடுத் தால் அவன் மறுபடி பிறவான். எ-று. (எ೦)

ஸ்ருதவ॒ஸைகஸ்ரா நஸ்ய கீதாயாஸ்வ்ருகரோதிய:।
ஸ்யாதிவ் ஹஸஸ்ரநம் வ॒ நரோவ்ருதிவஜி॒ தே॥

(இ-ள்.) கீதையினுடைய நூறுபுத்தகத்தைத் தாநஞ்செய்தவன் மறுபடி மீளுதலில்லாத பிரமலோகத்தை அடையாநிற்பன். எ-று. (எக)

கீதாபா நவ்ருஸாவெந ஸவ்ருகு ஸாவயீஸ்ரோ:।
விஷ்ணொரொகமவாப்நொதி விஷ்ணுநாஸஹ மோதெ॥

(இ-ள்.) கீதையின் தாநப்பிரபாவத்தால் ஏழுகற்ப பரியந்தம் விஷ்ணுலோகத்தையடைந்து விஷ்ணுவோடுகூடச் சுகித்திருப்பான். எ-று. (எஉ)

ஸ்ருணுகா॒ஸ்ரு॒ கூவாவகீதாஸ்ரு ம் வ॒ஸ்ருகம்யஸ்வ்ருஸாவயெ॒।
தஸ்மைவீ தொஸ்ரிஹமவாநு ஒஸாதிநவெஸ்ரிதே॥

(இ-ள்.) கீதையினுடைய அர்த்தத்தை நன்றுய்க்கேட்டுப் புத்தக த்தை எவன் தாநஞ்செய்கிறானே அவனுக்குப் பிரியதனன, நான் அவன் மநத்தால் நினைத்ததைக் கொடுக்கிறேனென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் சொன்னார். எ-று. (எந)

தெஹம்ரோந॒ஷோஸ்ரிதா ஸாத॒வுணை॒ருஷ॒ஸாரத।
நஸ்ப்ருணொதிவ்ருதெவ கீதாஸ்ரு தாரமவிணீ॥

ஹஸாஸு॒தா॒ஸ்ரு॒தம்வ்ராவ்ரம் கஷ்டாஸுக்ஷயம்ஸ்ரு॒தெ।
வீகாகீதாஸ்ரு தம்ரொகெ ஸ்வாகோக்ஷம்ஸ॒வீஹவெக॥

(இ-ள்.) மாநுஷியதேகத்தையடைந்த பிராமணதி நான்குவரு ணத்திலுட் பிறந்தவன் அமிர்தரூபியான கீதையைச் சிரவணம் பட நஞ் செய்யாவிட்டால் கையிலிருக்கிற அமிர்தத்தைவிட்டுவ் பிரயாசத் தால் விஷத்தைப் புசிக்கிறவனுக்குச் சமாநமாவன்; உலகத்தில் கீதை

யாகிற அமிர்தத்தைப் பானஞ்செய்தவன் மோக்ஷமடைந்து சுகியாவன். எ-று. (எச-எரு)

நமொஸ்துஹ்ருஷீகேசமஹாபூதாஜ்ஞாநுபைஸ்ருதம்।
ஸம்ப்ராப்தாஸ்தேபதம்விஷ்ணோஸ்தாஸ்தேஸ்ருண்வதோநரான்॥

(இ-ள்.) ஜநநமரணரூபமான கோரசம்சார துக்கத்தால் பீடிக்கப் பட்டுக் கீதாஞாநத்தைக் கேட்டவர்கள் அமிர்தமாகி விஷ்ணுலோகத் தை அடைவார்கள். எ-று. (எசு)

கீதாஸ்ருத்வைஹவைலோகைர்ஜாதாநாஸ்தேபராயணம்।
நிஷ்பாபாஸ்தேகருடாரூடாஸ்தேஸ்துவந்திஸுரோத்தமம்॥

(இ-ள்.) ஜாகன்முதலிய வெகுராஜாக்கள் கீதையை அவலம்பித் துக்கொண்டு உலகத்தில் போக்கடிக்கப்பட்ட பாவமுள்ளவர்களாகப் பரமபதத்தை அடைந்தார்கள். எ-று. (எஎ)

கீதாஸ்நாநவிஹீநஸ்துஸ்ருதிஸ்மிருதிவிவர்ஜிதஹ்।
ஜ்ஞாநஸ்துஸர்வதஸ்தேஷாம்ஸாபாயஹ்ஸர்வதோபவேத்॥

(இ-ள்.) கீதாவிஷயத்தில் உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவனென்று விசே ஷமில்லை; ஞாநமானது எங்கும் பூரணமா யிருக்கிறதால் பிரமரூபி யான கீதையும் எங்குஞ் சமமாயிருக்கும். எ-று. (எஅ)

யோஸ்யாஸ்துகீதாஞ நிஷ்டாம்வாப்நுகோராதிவ।
ப்ராப்நோதிநரகம்கோரம் யாவதாஹூதஸம்ப்லவம்॥

(இ-ள்.) கீதையில் அசூயை யுள்ளவன், நிந்தை செய்கிறவன், இவர்கள் பிரளயகாலம்வரையில் கோரமான நரகத்திருப்பார்கள். எ-று.

அஹம்காரேணமோஹாதா கீதாஸ்தும்நைவநஸ்யதி।
கும்பீபாகம்நரம்கோரம் யாவத்கல்பம்துபச்யதி॥

(இ-ள்.) அகங்காரத்தால் கீதார்த்தத்தை வெகுமதியாத மூடன் கும்பிபாகமென்கிற நரகத்தில் கற்பகாலம்வரையில் போடப்பட்டுப் பாகம் பண்ணப்படுவன். எ-று. (அ0)

கீதாஸ்தும்வாச்யதேநம்யோ நஸ்யதிஷ்டாதிவைதத்।
ஸஷஷ்டிகல்பஸஹஸ்ரம்தம்நரம்காம்பொநிஷிநகாம்பொயிஷ்யதி॥

(இ-ள்.) சமீபத்தில் சொல்லப்படுகிற கீதையின் அர்த்தத்தை ஆதரவுடன் கேளாதவன் நாய், பன்றிமுதலிய அநேக யோநிகளில் பிறப்பன். எ-று. (அக)

ಬಳಯುಂಕ್ಯಾಕ್ಷಾವಧೀತಾಯಾಃ ವೀಕ್ಷಾಕಂಯಸ್ತೂನಯೆಸ್।
ನತಸ್ಯಾಸ್ಯಾಸುಖಮಂಕಿಞ್ಚಿಸ್ ವಂನಞ್ಚವ್ಯಯಾಲವೆಸ್॥

(இ-ள்.) கீதையாகிய புத்தகத்தைத் திருடிப் படித்தவனுக்குப் பலமுமில்லை; பாராயணமும் வியர்த்தமாகும். எ-று. (அஉ)

ಯಸ್ತೂಕ್ಷ್ಯಾಣಿನವಧೀತಾಮ್ಚಂ ಶೋಕಿತವಾಃಶಾಸ್ತ್ರಾಸ್
ತಿನಸ್ಯಾಶ್ರೌತಿಹಮಂಶೊಕಿ ವ್ಯಾಕಾಪವ್ಯಯಾಸ್ರಮಃ॥

(இ-ள்.) கீதையின் அர்த்தத்தைக் கேளாமல் வெறும் பாராயணஞ்செய்து சந்தோஷிக்கிறவன் பலமடையான், சிரமமும் வியர்த்தமாம். எ-று. (அங)

ಗೀತಾಂಸ್ತ್ರೀಕ್ಷಾಹಿರಣ್ಯೇನ ವಟ್ಟಾಂವಾಸವಪ ವಂಷ್ಟನಂ।
ಗುರವೇಯಚ್ಚತಶ್ಚೆವಸ್ಥಾ ವೀತಪೆವಾಸ್ತಮಃ॥

(இ-ள்.) கீதையைக் கேட்டுப் பட்டுவஸ்திரத்தால் அலங்கரித்துத் தங்கத்தையும் வைத்துப் பரமான்மப் பிரீதியாக நிவேதநம் செய்ய வேண்டும். எ-று. (அச)

ವಾಚಕಂವೆಜ್ಞಯೆಸುಲಕ್ಷ್ಯಾ ಶ್ರವ್ಯವಸ್ಯಾಶ್ರವ್ಯವಕ್ಷಾಲೆಃ।
ಸುಲೆಖವೆಷ್ಟವಿಯೆಃವೀತ್ಯಾ ತೋಷ್ಯತಾಂಮಮವಾನಿಕಿ॥

(இ-ள்.) கீதையின் அர்த்தஞ்சொன்ன ஆசாரியனைப் கவானைப் போல் நினைத்து அந்தப் பகவான் திருப்தியடைவதொன்று பக்தியுடன் திரவியம், வஸ்திரமுதலிய உபசாரவஸ்துக்களாலும், நாநாவிதமான அந்நங்களாலுந் திருப்திசெய்து பூஜை செய்யவேண்டியது.எ-று.(ஏந)

ಶಾಸ್ತ್ರಾದ್ಧೀತಾಸುಗೀತಾಯಾಃ ಕ್ಷ್ಯಾಣಿವ್ಯಾಕಂಸನಾದನಃ
ಗೀತಾಮ್ಚೆವಂತಿಯಸ್ತೂಯಾಕಂಷಾಶೋವ್ಯಾಸ॥

(இ-ள்.) ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானால் சொல்லப்பட்டபுராதனமான இந்தக் கீதாமான்மியத்தைக் கீதைக்குமுடிவில் படிக்கிறவன், கீழ்ச் சொல்லிய பலத்தை அடையாகிற்பன். (அ)

கீதாயாஃவைநம்யுக்வா சாஹ்ரத்யம்நெநயஃவைகெ|
வ்யாவாஃவையகெவ்ய ஸ்ரூஃவனவஹ்நிகெவழு||

(இ-ள்.) கீதையைப் படித்தும் மான்மியத்தைப் படியாதவன் பல னடையான் சிரமமாத்திரந்தான். எ-று. (அ)

வனதநூர்ஹாத்யவம்யக்தம் கீதாவாஃகெரொதியஃ|
ஸ்ரூயாயஸ்ரூணைதெவ ஒஉமுஃமாம்கதிம்சாவ்நோதி||

(இ-ள்.) இந்த மான்மியத்துடன் கீதையைப் பாராயணஞ் செய் கிறவர் அல்லது, விசுவாசத்துடன் கேட்கிறவர் இவர்கள் ஒருவராலும் அடையக்கூடாத நல்லகதியைத் தானே அடைவார்கள்.—எ.று.(அ)

ஸ்ரூக்வாவரிக்வாதீதாஞ் சாஹ்ரத்யஸ்ரூணொதிவெ|
தவ்யவ்ணயுவம்யொகெ ஹவெஜிஉநவெஹ்விதழு||

(இ-ள்.) கீதையைப் படித்து அர்த்தமுங் குருமுகமாகக் கேட்டு உடனே மான்மியத்தைக்கேட்கிறவன் உலகத்திலே மனதிலுலிச்சித்த புண்ணியபலங்களை யடையாகிற்பன். எ-று. (அ)

ஒதி ஸ்ரீஉமாஹவ்ஸ்ணெ
ஸம்தஸௌநகஸுவாதெ
ஸ்ரீகூஷ்ணெரொக்த
ஸ்ரீ ஸமவஸ்ரீதாசாஹ்ரத்யம்
ஸம்ப்ணழு.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீ வராஹபுராணத்தில் சூதருக்கும், சௌநகருக்கும் நடந்த சம்வாதரூபமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானால் அரு ளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்ரீ பகவற்கீதையின் மான்மியம் முற்றுப்பெற் றது. எ-று. (கூ)

ஸ்ரீ விஷ்ணுமுகோத்கீதா ஸமஸ்தாபத்விநாசினீ
தாரஹிதாரவிதாதாரவிபோக்திகாரிகா
சாராஜ்ஞாநகரீபாணவத்ஸாரஸுவை
உத்காஸரஸமாணஸோஸ்யாதியாதிஹாஸ்தே॥

(இ-ள்.) ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானால் அருளிச்செய்யப்பட்ட கீதா மகிமையையுடைய பதினெண்புராணங்களுள் ஒன்றாகிய வராஹபுராணத்தினது சுலோகாகாரமாகிய முத்தாரத்தில் சிதம்பரம், ஸ்ரீ சிற்சபேசரது திருவருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு (நேரியதாச்) செய்யப்பட்ட இந்தத் தமிழுரையான (கோவையான) து உலகத்தில் வசிக்கும் புத்தியுடையபுருஷர்களுக்கு(ப்பூண்டற்குரிய சோபை)வடத்துக்கொப்பனவாகும்.—எ-று. (கக)

சுபமஸ்து.

ஈசுரகீதை, பிரமகீதை இவ்விரண்டினுக்கும் மான்மியம் இவையேயாம். அவைகளின் விபரம் ஈசுரகீதையில் "எந்தை யாகிய பராசரன் சனகனு விலங்கிடப் பெற்றுனென், தந்தை பா லருந்தவஞ் செய்வான் மீகியுந் தானறிந் திடப்பெற்று, னந்தகோபனன் மனையினின் மதலையாய்நடித்த நாரணன் குந்தி, மைந்தனுகிய பார்த்தனுக் கருளினுல் வழங்கினன் மான்றேர்மேல்" என்றருளிச்செய்திருப்பதால், பகவற்கீதை யின் மான்மியம், ஈசுரகீதைக்குமாம். இதன்றி ஈசுரகீதையி லும் அதன் மான்மியம் கூறியிருக்கின்றது. அஃது,

"மூவர்தே டிறைசனற் குமாரன் முதன்
முனிவர் கட்குமொழி கீதையிங்
கியாவ ரோதின ரிதன்பொருட்
டுணிவரியாவர் கேட்பவரி யாவர்தம்
பாவம் வேரொடு பறிந்து நல்ல
பரமப்பதம் பெறுவ ராகலான்
மேவு மன்பினெடு மோதமீளுத லில்லீடு
வேண்டினன் விரும்புவான்"

என்றருளிச்செய்திருப்பதாம், என்க.

இவ்வீசுரகீதையைப் பிரமகீதையிலும் எடுத்து வர்ணிக் கப்பட்டிருக்கின்றது. அது, "அன்பினுலெம்மாதி குருவாகு மிறைவனருள் கீதை, யின்பமே செய்திடலுலகுக் கியல்பா மெவ்வாறவ்வாறே, முன்பு பரமன் றிருவாக்கான் மொழிந்த கீதைப்பொருளான, பின்பிக்குரவனருள் கீதைபோரா வின்பம் பிறப்பிக்கும்" என்றருளியதாம்.

பிரமகீதைக்கு மான்மியம் அக்கீதையின் கண்ணே பிர மாவினுல் "உலகியல்பாங் கீதைக்கு முவந்தருளு மிறையென் ரு, விலகிய வைதிகக் கீதைக்கென் செயானிறை யதனை, னல மிகுத்த பொருள்வேண்டி னலமிகு பத்தியினேனும், பலமிகு நற் கீதைகளே யெப்பொழுதும் பாடுவான்" என்றருளி யிரு

ROJA MUTHIAH
KOTTAIYUR-623 106
TAMILNADU - INDIA

ப்பதுமன்றிப் பரசிவத்தின் றிருவாக்காலும் "பரமமா மிந் தக்கீதை படிப்பவன் பாரின்மீதே, திருவினன் முருந்தனைக் குந் தேசிலிரவியோக்கு, மருவுமா மெனையேவந்து மாசிலா விஞ்சையாகு, மூருவமா மூமையுமென்று மவனுளத் துறை யாநிற்கும்" என்றருளிச் செய்திருக்கின்றது.

இந்தக் கீதைகண் மூன்றும் அத்வைதப் பிரதிபாதகங் களா யிருத்தலால் அத்வைதத்தில் அனுதரமுடைய சிலர் இக்கீதைகளை அசூயையிற்றாடிக்கின்றனர். அவர்கள் பிர் மாவின் முகத்திற்றோற் பிரமகீதையின் கண்ணே தூடிக்கப்பட் டிருக்கின்றனர். என்னை "வேதநூன் மிருதி புராண மத்துவித மெய்ம்மையே விளம்பமெய்த் தர்க்கஞ், சாதியாநிற்கத் தத்து வஞான்ன தவருமிப் பொருளையே சாடி, வாதியாஞ்சிவ ஞரா யணனு னிங்கிறந்ததும பேதமாயிருக்க, வாதியா மொரு வர்க் கிதையனுதரித்தன் மாயையினுடைய வல்லபமே" என் றிப்படி தூடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன வென்க.

அம்மான்மிய விசேஷம் யாவர்க்கும் புலப்படில் ஸ்ரீ பக வானிடத்திலும் அப்பிரதிபாதகரூபமான கீதையாகிய கிரந் தத்தினிடத்திலும் அதிக சிரத்தாபத்தி உண்டாய் எளிதில் மோட்சமடைதற்கு ஏதுவாமென்னும் அபிபிராயத்தாற் சேர்த்து அச்சிடப்பட்டது.

பகவற்கீதாமான்மியம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

கணபதிதுணை.

சைவபுராணங்களுள் ஒன்றிய

பத்மபுராணத்தில்

இலட்சுமிக்கு

மகாவிஷ்ணு சொன்னதைப்

பரமேசுவரன் பார்வதிக்கருளிய

பகவற்கீதா மான்மியம்.

க - வது அத்தியாய மான்மியம்.

சுதன்மா வென்றொரு பிராமணன். அவன் சுதர்மம் விட்டுச் சுராபானமுதற் பல குற்றங்களையும் அதர்மமே பண்ணித்தெரிந்தனன். உடன் யமலோகம்போய் அதிசாதனையுபமித்து ஒருநாய்ப் பிறத்தி முடிவளிடத்தில் பிறப்பித்து அவன் சீர்த்தனம்பண்ணுப் பதுசங்கை வைத்துப் பதினேழாவதுபடி வாசஞ்செயம்பண்ணி வந்தனன். ஒரு நாள் விந்தை பண்ணுங்காலையில் எருமை தவறிவிழுந்து சிவன் பொன்மல் அவதிப்பட, கேடிக்கை பார்த்தபேர்களிரங்கித் தாங்கள் பண்ணிய புண்ணியமளித் கொடுத்து வைத்தார்கள். அப்போது தரிபோதி ஒருத்தி தன்னுடைய புண்ணியத்தில் பங்கு கொடுத்தாள். அப்போது நேகம் நீங்கி எருமை மெலுவாகம்போதத் தரிகொடுத்த புண்ணியத்தி னுலே யமன் "இச்சிகரீகாகம் அனுபவிக்கவேண்டாம்" என்று சொன்னன். பின்பு பூலோகத்திலே பிராமணகுலத்தில் ஒருகுழந்தை டனே பிறந்து வைட்டவமாகிருந்து முன் பங்கு புண்ணியத்தை தரிபைச் சேர்ந்தடைந்து "உன் புண்ணியத்தினுலே ஒருநாயிருந்து மான் பிராமணனானேன்; அது என்ன புண்ணியம்" என்று கேட்க, அவள் தான் சுயமே சொல்லாது அதன் விபரத்தைத் தான் வளர்த்த கினியைக் கேட்க அது "என் புராணம் படித்த வித்தியா வதத்தினுலே பெரியோர்களோத் தூஷித்துக் கினியாய்ப் பிறந்து பிராமணன் வீட்

ஸ்ரீ பகவற்கீதா மான்மியம்.

டிலே வளர்ந்தேதன், அக்கே கீதாமுதலத்தியாயம் படிப்பார்கள், அதை நான் கேட்டுவர எனக்குப் பாடமாயிற்று, அச்சுபாவதமோடு பிராமணன் வீட்டிலிருக்குஞ் சமயுத்தில் ஒருவேடன் என்னைத் திருடி உன்னி டத்தில் விற்றான், நீ என்னை வாங்கிவைத்திருந்தமையால் அந்தப்பாடம் நான் சொன்னேன், அப்புண்ணியம் உன்னிடத்திலுள்ளது ஆகையால் இப்பொழுதுந்து சொல்லுகிறேன்" எனறு பாராயணஞ்செய்ய, அதைக் கேட்டுப் பிராமணனும், நாயும், இளியும் மோட்சத்தை அடைந்தார் கள்.

முதலாவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

உவது அத்தியாய மான்மியம்.

கோதாவரித்தரத்திலே தேவசர்மா எனறொரு பிராமணன், மைட் டிகன், கருமசிஷ்டனுமிருந்தனன். அவன் ஒருநாள் தூரசந்தியாகித்துப் பிட்சை பண்ணிவைதது "தூரதுத்திரம் பண்ணவேண்டும்" என்று கேட்க, அவர் "தெற்றிய நதியாகரதிலே பித்தியமந்தனென்று ஒரு இடையனிருக்கினறான் அவனிடமே" என்று சொல்ல, அப்படியே பிரா மணன் போய் இடையனைக் கேட்க, அவன் "முன்னொரு பிராமணன் கோபட்டுச்சபித்தான், அவன் ஸ்திரீ, சண்டாளனைச் சேர்ந்து ரோகியாய்த் தேகம் நீங்கி அநேக நரகங்களனுபவித்துப் பசாசாய்ப் பிற ந்து பிசி உபாதியினாலே, மகா ரோகியாய்க் கிடந்த ஒரு வேடனைப் பிடித்துத் தின்ன, அந்த உபாதியினாலே அவன் சாக, அவள் பசாசத்து வம் போய் ஆடாயினள்; அந்த ஆட்டை நான் மேய்த்துக்கொண்டிருந் தேன், அந்த வேடன் புலியாய்ப் பறந்து இந்த ஆட்டை மூன்று மைலத்தி னாலே தூரத்தாண்டி ஓடாமுன்னே கூடப்போனேன்: ஒரு இடத்திலே ஆடு போய்விட்டது புலியைப்பார்த்து "என்னைப் புசிப்பாயாக" என்றுசொல்ல, "புசியனைக்கு மனம் வரவில்லை" என்று சொல்ல, பின் இரண்டுமாய்ச் சம்தோஷப்பட்டு என்னைக்கேட்க, பின் அவை இரண்டும், யானும் ஆகிய மூன்றுபேருமாய்அவ்விடத்திலிருந்துபோகிறதுமனவில்லைங்கருதிப்பிரிதிர் ப்பட்டஒரு தூணைக்கேட்க, அதற்கு, "இதுபிரமப்பிரதிஷ்டை லிங்கம், ஒரு பிராமணன் இதற்குப் பூசைபண்ணிக்கொண்டுவந்தான், அவன் வீட் டுக்கு அதிதியாய் ஒரு பிராமணன் வந்தான், அந்த அதிதியைப் பூசை பண்ணி மோட்சம் வேண்டும்" என்று கேட்க, அவன் கற்பூரையிற் கதையின் இரண்டாம் அத்தியாயத்தை வரைந்து இதைப் பாராயணம் பண்ணினால் மோட்சம் வரும் என்று சொல்லிப்போனான்: அப்படியே

அவன் பாராயணம்பண்ணிச் சஞ்சரித்த இடமெல்லாம்இப்படி வைரமில்லை, அந்தப்பிராமணன் கின்மாத்திர சொருபமானான்" என்று சூசுத சொல்ல, அதன்பின் இடையனை நான் படைத்தேன்: அவனுலே பிரமாதபூதியுள்ளவனுனேன், நீயும்போய்ப் பாராடணம் பண்ணுவாயாக" என்று சொல்ல, அப்படியே பிராமணன்வந்து பாராயணம்பண்ணி மோட்சமடைந்தான்.

இரண்டாவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

கூ-வது அத்தியாய மான்மியம்.

சேனல்தானத்திலே கௌசிக குலத்திலே தேட்டனென்கிற பிராமணன் சதர்மங்களைவிட்டு வியாபாரத்தர்பண்ணித் தர்பரையைச் சூது, மதுபானம், வேட்டை இவைகளாலே தாரித்திரம்வந்து சோமயாதி யாகம்பண்ண வைத்திருந்த திரவியத்தை அபகரித்துப் புருவதாச்சியம்போய்த் கல்தூரி, சவரி வியாபாரம் பண்ணி வரும்போது, வழியிலே காட்டுக்குளத்தின்கரையில் மரத்தின்கீழே படுத்திருக்க, இராத்திரியில் வேடன்வந்து வெட்டிப்போட்டுத் திரவியங்களோ டெடுத்துப் போய்விட்டான். அந்தப் பிராமணன் பசாசாய் அந்தமரத்திலேயிருந்து தூக்கப்பட, புத்திரவ், மின்னேயே பிதாவைத் தேடிவரக் கூடவந்தவர்கள் "இறந்துபோயினர்" என்று சொல்லத் துக்கப்பட்டுப் பிதாவுக்கு நல்லகதி பண்ணவேண்டுமென்று காசிக்குப் புறப்பட்டுப் போகிறபோது அந்தக் குளத்தில்வந்து சந்தியண்ணி மரத்தின்கீழே கீதாமூன்று மத்தியாயம் பாராயணம்பண்ண, அவனுந்தப் பசாசத்துவம் போய்ச் சந்திக்கத் திவ்வியதேகமாய் விமானம்வந்து எறிப்போகிறபோது "என்னைப்போலவும் பாவியாயுள்ள என் குலத்தார் நரகத்திலே கிடக்கிறார்கள், வழக்கப்படி பாராயணஞ்செய்து சகலரதத்தம்பண்ணி எல்லாரையுங் கரையேற்றுவாயாக" என்று சொல்ல, நல்லிரவிலே விஷ்ணுவாலயத்தில் வந்திருந்து கீதா மூன்றுமத்தியாயத்தை அப்பிரசிரன் பாராயணஞ்செய்து சத்தம்பண்ண, நரகத்திலிருக்கிறபேர்கள் சொர்க்கலோகம் போக யமன் விஷ்ணு அருளைவேண்டி நிர்மித்தான்.

மூன்றாவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

சு-வது அத்தியாய மான்மியம்.

கங்கர்தீரத்திலே காசியில் விசுவேசுரர் சந்நிதியிலே வாசனென்கின்ற பிராமணன் கீதா சதுர்மத்தியாயம் பாராயணம் பண்ணிக்

கொண்டிருந்தான். அவன் ஒருநாள் சமீபத்திலிருக்கிற பிரபல தரிசனஸ்தலமாய்ப் போகிறபோது மத்தியான வேளையில் வழியிற் பதறிவிருட்ச நிழலிலே ஒரு மரத்தில் தலையணைவைத்து ஒருமரத்திலே உதைத்து, படுத்துக்கொண்டு காலாம் அத்தியாயம் பாராயணம் பண்ணி இளைப்பாறிப்போனான். ஐந்தாறு தினத்திலே அம்மரம் இரண்டும் உலர்ந்துபோய் இரண்டு பிராமணஸ்திரீகளாய்ச் சோடாய்ப் பிறந்து வழிபாடாய் வளர்ந்து எழுவயதாகிறபோது தூரத்திலே பிருந்து மூன்காலாமத்தியாயம் பாராயணம் பண்ணினவர் பதிசரராய் வந்தார் அவருக்கு உபசாரத்துடனே பிட்சை பண்ணிவைத்து "நீங்கள் இலக்ஷை மாங்கள்: உம்மூடைய பிரசாதத்தினாலே ஜீப்மயாதேனும்" என்றார்கள். அவர் "அங்ஙனமாதற்கு யாது காரணம்?" என்றி கேட்க, பூர்வோத்தரர் தெரிந்த அவர்கள் "காங்கள் பூர்வம் கோதாவரிதீரத்தில் ஒருபிராமணன் வெய்யில், மழை, பனி, காற்றுக்களிற் றவசுபண்ணி ஆத்மஞானபரனாகிப் பிரமசரிணம்வந்து விசாரனை பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது இந்திரன், தபசுக்கு விக்கினம்பண்ணத் தேவஸ்திரீகளாகிய எங்களையனுப்ப, காங்கள்சென்று அநேக விர்த்தன முதலான சாகசம்பண்ண அதை அவனறிந்து "நீங்கள்பாஷாண்பொங்கள்" என்று சபிக்க, காங்கள் நோத்திரம்பண்ணி "விமோசனம் எப்போது" என்று கேட்க, "உங்கள் சாயலிலே பிராமணன் கீதா காண்காம் அத்தியாயம் பாராயணம் பண்ணுவான்: அதைக் கேட்டுப் பிராமணஸ்திரீகளாய்ப் பிறந்து ஞானம்உத்தமவிஷ்ணுபத மடைவீர்கள்" என்று சொன்னான் என்று சொல்லி, அதன்பின்னர் "யதீசுரரே! நீர் அநுக்கிரகம் பண்ணவேண்டும்" என்று கேட்க, அவர், கீதா காண்காமத்தியாய முபதேசம்பண்ண, உடனே விஷ்ணுகணங்கள் விமானங் கொண்டுவர விமானத்தில் ஏறிப்போய் மோட்ச மடைந்தார்கள்.

நாண்காவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

நூ-வது அத்தியாய மான்மியம்.

மத்துவதேசத்திலே ஒரு பிராமணன் நித்திய கருமம் விட்டிக்கந்தித நீர்த்தன மாத்தியங்கள் அப்பியாசம் பண்ண, அவனை இராஜா அறிந்து அழைப்பித்து வருஷச் சிலவு கொடுத்து வைத்திருக்க, அவன் விடனெதிர் தாகபரனுப்பத் திரிந்தான். அவன் ஸ்திரீ இராஜாவையே மோகித்துப் புருடனைக் கொன்றுவிட்டு இராஜனைச் சேர்ந்து இரந்து சோகமனுபவித்து இறந்தாள். இரண்டுபேரும் வெகு சுகதுக்கமனுபவித்

துப் பிராமணன் பருந்தானான், அவள் கிளியானாள். முன் வைரத்தி னாலே கிளியைப் பருந்து அடிக்க அவ்வடியினும் பொறுக்கலாற்றி அரு கிருந்த ஒரு மண்டையோட்டிலே சலமிருக்க அதிலே விழுந்தாளாப் பருந்தை வேட்டைக்காரன் வலைபோட அதுவும் அதிலே விழுந்தது. இரண்டுபேரையும் யமலோகத்துக்குக் கொண்டுபோக யமன் "உங்களுக்கு எந்த லோகம் வேண்டுமோ அங்கே போங்கள்" என்று சொல்ல, "நாங்கள் மிகுந்த பாவிகளாயிற்றே, என்ன புண்ணியத்தினாலே இப்படி வர்த்தது" என்று கேட்க, அதற்கு யமன் "ஒரு பிராமணன் சாஸ்திரசித் தாந்தமாய்க் கருமம் பண்ணிக் கீதா மாஹாத்மியம் பாராயணம் பண்ணினான், அதனாலே ஞானம் வந்து போட்சமடைந்தான்: அவன் தலையோட்டிலே உங்கள் சரீரம் விழுந்தது: அந்தக் கீதா பாராயண மகாத்மியத்தினாலே உங்களுக்கிப்படிப்பட்ட பெருமை வந்தது" என்று சொல்ல, அந்தச் சமயத்தில் பிரமலோகம், விஷ்ணுலோகம், சிவலோகம் இம்மூன்றிலுமிருந்து விமானம் வரக் கிரமமாகப் போய் போட்சமடைந்தார்கள்.

ஐந்தாவது அத்தியாய மாஹாத்மியம் முற்றிற்று.

கூ - வது அத்தியாய மாஹாத்மியம்.

கோதாவரி தீரத்திலே, அப்பியங்கணபுரத்திலே சாளாராத் தென்னப்பட்ட பிராஹ்மண அதிக யாசாரத்தினாலே கர்மாதிகளை பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தான். தேவர்கள் நிமித்த பிசகினாலே உபசாரம் பண்ணத் தவறினதென்ற அதிக அபராதங்களாய் ஆகாசவழியிற் போகிறபோது பிராஹ்மண, செலுப்பரிணைந்திரண்டு காலத்திலிருந்தனைக்குப் பின் வருகிற அந்தி, மூன்று செல்லும் பிர சகுகோப் பார்த்து "முன்னே போகாதீர்கள், பிராஹ்மண பிரகிதி போகக்கூடாது" என்று சொல்ல, மூன்று சென்றது அவ்வளவும், வார்த்தை யுடைய பிராதாபங்களாச் சொல்லி "வார்த்தையை செய்யப்போகிறோம் போ" என்று போய்விட்டது. அதை பிராஹ்மண கேட்டு "அவர் எப்படி யிருப்பார்? அவரை அடையவேண்டும்" என்று முன்னே பார்த்தவரை அழைத்து இந்தச் சமாசாரமெல்லாஞ் சொல்லி, "அவரைப் பார்த்து அழைத்துக்கொண்டு வா" என்ன, அப்படியே அவன் நிமித்தத்திலேயிருந்து சரி முதல் அதிக சிலஸ்தலம், விஷ்ணுஸ்தலம், சிவஸ்தலம், மகோயில், குளங்கள் எல்லாந் தேடிக் காஸ்மீரதேசத்தில் மணிபுரமென்கிற பட்டணத்தில் மாணிக்கவீசுரன் சமீபத்தில் ஒரு சடையின் சாயலிலே

ஸ்ரீ பகவற்கீதா மான்மியம்.

குவிட்டவியர்தியிறலே கூடையிலே தேகத்தைத் தேய்த்துக்கொண் டிருக்கிறசமயத்தன்னுமஸ்காரம்பண்ணி "சுவாமீ! என்னவேண்டும்?" என்று சேட்க, "ஞானத்தானுபவியாயிருக்கின்ற எனக்கு நீ என்ன தோதிக்கிறது" என்று சொல்ல, "சுவாமி! அடியேனுலே எதாவது உபகாரம் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்" என்று சொல்ல, அதற்கு அவர் "சொரிந்துகொண்டிருக்கிறதற்கு ஆவிடு" என்று சொன்னர். அவ்வார்த்தையை மந்திரி கேட்டுக்கொண்டு இராஜாவினிடத்தில்வந்து "அவரிடத்தே பேசமாட்டார், நீர் போகவேண்டும்" என்று சமாசாரஞ் சொல்ல, இராஜா அதிகத் தனம், வஸ்திரம், ஆபரணம், பசுக்கள், சகடைகள் கொண்டுபோய்வைத்துத் தெண்டம் பண்ணிநிற்க, "சூத்திரா! இவைக ளெல்லாம் எனக்கு எதற்காக, இராஜாவாகீ, பெரியவாள் இருதயகமலம் தெரியாதவனே, சீ சீ இதெல்லாம் நீ யெடுத்துக்கொண்டு போ" என்று, திரஸ்காரம் பண்ண, அப்போது அரசன் பயந்து நடுங்கி நமஸ்காரம்பண்ணி, "சுவாமி! இரட்சிக்கவேண்டும்" என்றுசொல்ல, அதைக் கேட்ட அவர் "நீர்ன் சீதா ஆறுவது அத்தியாய பாராயண மகத்துவத்தினாலே நிஜானந்தானுபவியானேன், உனக்கு உபதேசம் பண்ணுகிறேன்" என்று அதனுடைய அருத்தமான ஆத்மஞான இரகசியமெல்லாந் உபதேசம்பண்ண அதனாலே இராஜனும் விதேகமுத்தியடைந்தான்.

ஆறவது அத்தியாய மான்மிய முற்றிற்று.

எ-வது அத்தியாய மான்மியம்.

பாடலபுரமென்றொரு பட்டணமுண்டு. அதில் சங்குகர்ணனென்ற பிராமணன் வியாபாரம்பண்ணி வெகுதிரவியந் சம்பாதித்துப் பிள்ளைகளில்லாமல் புசைத்தலைவைத்திருந்தான். அவன் நாலாம் விவாகம்பண்ணப் பர்த்தாக்கள் புத்திரரெனல்லாருமாய்ப் புறப்பட்டுப்போகிறபோது வழியிலே ஒருமரத்தின் கீழே இரவிற்றங்கிப் படுத்திருந்தார்கள். அப்போது பிராமணன்மாத்திரம் பாம்புகடித்து இறந்தான். அப்பிராமணனேவம்பினிலைபண்போட்டு மூடிவிட்டுப்போய்விட்டார்கள். அப்பிராமணன் பாம்பாய்ப் பிறந்து திரவியம் புதைத்தவிடத்திலே காத்திருந்தான். அப்படியிருக்கையில் ஒருதினத்தில் சொப்பனத்தில் நடுவிரண்டாகிப் தனது புத்திரனிடத்தில் வந்து "இன்னவிடத்திலே திரவியமிருக்கிறது, நான் பாம்பாய்ப்பிறந்தே காத்திருக்கின்றேன், திதிதினத்திற் கீதா ஏழாமத்தியாயம் பாராயணம் பண்ணினவ் பிராமணனுக்கு அன்னங்கொடித்தால் இந்தச் சன்மம் நிவர்த்தியாய் மோட்ச

ஸ்ரீ பகவற்கீதா மான்மியம்.

மடைமைவன் ஏதலால் சிங்கள் திரமியக்கலை எதிர்ந்தச் சந்தோஷமாய் வேண்டியபடி தருமம் பண்ணுவீர்கள்" என்று சொன்னான். அதற்கும் சொப்பனத்தினின்றும் விழித்த அத்தாகிகள் "மாயிறைரு சொப்பனம் கண்டோம்" என்று தன்பக்கத்தாரைனை சொல்லிப்பின் அப்புத்திரன் அத்தப்படி அன்னதானம் தொடங்கப் பிதா மோட்சத்தை யடைந்தான். அதன்பின் திரவியங்களையும் எடுத்துத் தருமங்கள் பண்ணிவிட்டார்கள்; "கேள் பார்வதி" என்று பரமேசுரன் சொல்லுகிறார்.

ஏழாவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

அ'வது அத்தியாய மான்மியம்.

"தட்சணத்திலே, ஆயர்த்தனபட்டணத்தில் பாவசன்மனென்கிற பிராமணன் தானியானம், மௌனம், தபோதானம், வேட்டை முதலான தர்மகைடையுடைய பாபிக்கடனாயிருந்தான். அவன் ஒருநாள் பஞ்சமத்து மதுவை நிறைபடப்பானம்பண்ணி அசோணமாப்ப பிரானைக் கொக யாதனைசரீரியாய் யமபுரம்புக்கு அதிக தாகங்களனுபவித்துப் பின்னை மாப்பிறப்பு பெரியதிலையாயிருக்க அதிசைவஸ்திரி புருஷோளாயிரண்டு பிரமராட்சதான் வந்திருக்கார்கள்" எனப் பார்வதிபாலவள் பரமேசுவனைப் பார்த்து "அத்தப் பிரமராட்சதான் யார்?" என்று கேட்க, அதற்கு ஈசுரன் கோமிலவரீனென்கிறபிராமணன் நடதியென்கிறவிடத்தில் பாபிட கூடினவனும், சிவதரிசனத்தடையும், ருத்ர சாத்திரபடனத்தாலும் நித்தியகன்மானுட்டானபரனுமிருந்தான். அவன் காலபுருஷதானம். அசப், கெசரூதலான அர்த்தானம் வாங்கினதினாலே பிரமராட்சதரும் வெகுதூரத்தி இந்தத் தலவிருட்சத்தி னிழலிலே பிதுருகளினிருக்கையில் முருகான் அந்தஸ்திரீபுருஷனைப்பார்த்து "நாம் வெகுகாலம் தூர்த்தானத்தினா வாங்கி வெகுகாலம் அங்கனேயிருந்தோம். இற்று எப்போது விமோசனம்" என்றான். புருஷன் "ஆத்மஞானம் விளித்தியாதென்போர், மற்றப்படி பொதது" என்றான். அதற்கு அவள் "ஆத்மஞானமாவதென்ன? அத்ஞான நிவிர்த்தியாவ தென்ன?" என்று கேட்க, அவள் கேட்டவசனம் கீதா எட்டாம் அத்தியாய முதற்சுலோகத்தின் அர்த்தமாயிற்று. அந்த வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே தலவிருட்சத்தருகும் பழையபிராமணத்தலமும் வந்தது. இவர்களிரண்டுபேரும் பிராமணனும், ஸ்திரியும் ஆனந்தமடைந்து வைகுண்ட விமானம் வந்து இருவரும் ஏறிக்கொண்டு போனார்கள். அதிக உபசாரத்தினாலே பரமசந்தோஷமாயிருந்த பாவசன்மன் சாகையிலே

வந்து விந்துழாதவனைப் பூசைபண்ணி இந்த அனாச்சுலர்கமுஞ்சொல்லி விடாமற் றியானபரனுப்த் தபசிலிருந்தமையின் பாற்கடலில் விஷ்ணுவுக்கு நித்திரையில்லாமலிருக்க, இலட்சுமியான்வள் "என் நித்திரை யில்லே" என்று கேட்க, அதற்கு விஷ்ணுவானவர் பாவசன்மன் சமாசாரமெல்லாம் இலட்சுமிக்குச் சொல்லிப் பாவசன்மாவிடத்தில் இலட்சுமிசமேதராய்ப்பிரத்தியட்சமாகிச்ஜனனமரணமில்லாத்மோட்சத்தைக் கொடுத்தார் "கேள் பார்வதி" என்று சொல்லுகிறார்.

எட்டாவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

கூ-வது அத்தியாய மான்மியம்.

நர்மதாதீரத்திலே மாயிஷமந்திரபுரத்தில் மாதவனென்கிற பிராமணன் வேதவேதாத்தமறுபும், சகல சாஸ்திரசம்பன்னனுயும் நல்ல நிஷ்டிகனுயுமிருந்தான். அவன் வெகு திரவியங்கள் சம்பாதித்தது இதற்குச் சிலவுவேண்டுமென்று யாகம்பண்ண யத்தனித்துச் சகல சாமக்கிரியைகளுஞ் சம்பாதித்து நல்ல ஆட்டுக்கடா ஒன்று வாங்கி யாகசாலையும் எற்படுத்திச் சகலகன்மங்களும் பண்ணி ஆட்டுக்குச் செய்யவேண்டியதுஞ் செய்து வெட்டப்போகிற சமயத்தில் அந்த ஆடு பிராமணனைப்பார்த்து "நீ யாகம்பண்ணி அற்ப பலமான சொர்க்கத்தைபுத்தேசித்து சீவவிம்சைமுதலானவைசெய்யப்போகிறாய்ஜனன மரணமில்லாத மோட்சமடைகிறதற்கு யத்தனமில்லையேயென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது" என்று சொல்ல, பிராமணன் பயந்து நடுங்கி ஆட்டுக்குப் பிரதக்ஷண நமஸ்காரம் பண்ணி அஞ்சலியஸ்தனாய் "நீயார்? உனக்கிப்படிப்பட்ட ஞானம் எப்படி வந்தது?" என்றுகேட்க, அதற்கு ஆடானது "முன் நான் பிராமணன்; வேதசாத்திரசம்பன்னன்; சகலகன்மமும் பண்ணினேனன்; எனக்கு ஒரு பிள்ளை; அதற்கு வியாதி வந்தது; என்னுடையஸ்திரீ: "குழந்தைக்குவியாதிசொஸ்தமானுல்உனக்குஆடுவெட்டி வைக்கிறேன்" என்று பத்திரகாளிக்குப் பிரார்த்தனை பண்ணினுள்; வியாதி சொஸ்தமாயிற்று; அப்படி ஒரு ஆட்டுக்குட்டி வாங்கிவெட்ட அதனுடைய தாய் "என் பிள்ளையை உன் பிள்ளைநிமித்தம் வெட்டினுப்; எனக்கு வயிறெரிகிறதே; நீ ஆடாய்ப் பிறக்கக்கடவாய்" என்றுகோபித்துச்சபித்தது. அதனுலே ஆடாய்ப்பிறந்தேன். பிராமணனுடைய கன்மங்கள் தப்பாமலிருந்தபடியால் பூர்வஞானத்தோடிருக்கிறேன். இதனுலேவெகு சன்மமெடுத்தேன்; எதென்றுல் "குரங்காணேன், நாயானேன், குதிரையானேன், இன்னும் அநேகமானேன்,

அந்தத்தில் ஆடாய்ப்பிறந்தேன்" என்று சொல்லப் பிராமணன் கேட்டு "சென்மநாசம்ஆகிறவுபாயம் நீ விசாரணைபண்ணியிருப்பாய்; அதையுஞ் சொல்லக்கடவாய்" என்று கேட்டான். அதற்கு ஆடு "நானொரு அதிசயங் கண்டேன்; அது இப்போது கேட்டதற்குச் சரியாயிருக்கும், அதைச் சொல்லுகிறேன்; சாவதானமாகக் கேள்" என்று சுருக்கித்தது. குருக்ஷேத்திரத்திலே சூரியசந்திரவருணனென்கிற இராசா சூரியகிரகணம் வர அக்காலத்தில் காலபுருஷதானம் பண்ணவேண்டுமென்று புரோகிதனைக் கேட்டு வேண்டியவெல்லாஞ் சம்பாதித்துக் காலபுருஷனும் புதிதாகப்பண்ணி அதிகதானவிபம் கொடுத்துப் பிராமணனை யோக்கியமான யழைப்பித்து வைத்துவிட்டு ஸ்நானத்துக்குப்போனான். அப்போது புரோகிதன் அவனுடனேகூடப்போகக் காலபுருஷன் தானம் வாங்க வந்திருக்கிற பிராமணனைப் பார்த்து "உத்தம க்ஷேத்திரத்தில், உத்தம புண்ணியகாலத்தில் பொல்லாத தானம் வாங்க வந்தாயே, வாங்கிப் பிழைப்பாயா?" என்று கேட்க, அப்பிராமணன் "என்பலன் நீயறிவாயா, உன்னைக் கேட்டுத்தானோ தானம் வாங்குகிறது போ" என்றான். இராசாவும், புரோகிதனும் வந்தவுடன் மூன்று நியமனம் பண்ணிய தானத்தைக் கொடுக்க வாங்கினவுடனே காலபுருஷன் வயிற்றிலிருந்து கத்தியும் கையுமாய் ஒரு நீசபுருடனும், ஒரு நீசஸ்திரீயும் கோரரூபமாய் வந்தார்கள். இரண்டு பேரையுங்கண்டவுடனே பிராமணன் எமனை நினைத்து பண்ணிக்கீதா ஒன்பதாமத்தியாயம் பாராயணம்பண்ண இந்தஇரண்டு நீசர்களுந்தரிக்கமாட்டாது கண்ணுக்குத் தெரியாமலோடிப்போனார்கள். உடனே இராசா பயந்து நடுங்கிப் பிராமணனை நமஸ்காரம்பண்ணி "இப்போது இங்கே வந்ததென்ன?" என்று கேட்க, அதற்குப் பிராமணன் "காலபுருஷதானம் வாங்கின பாவம் நீசபுருடன்: மூன்சென்மத்தில் வித்தியாகர்வத்தினாலே பெரியவர்களை நிந்தை பண்ணின பாவம் நீசஸ்திரி, கீதா ஒன்பதாமத்தியாயம் பாராயணம் பண்ணின மான்மிய விசேஷத்தினால் அவகாசமின்றி ஓடிப்போனார்கள்" என்று சொல்ல, அவனைப் பார்த்து இராசாவானவர் "எனக்கு மூபதேசம் பண்ணவும்" என்று கேட்க, உடனே அவரும் உபதேசம் பண்ணினார்: இராசாவும் "மோட்சமடைந்தான்" என்று சொல்லப் பிராமணனும், ஆடும் அப்படியே ஒன்பதாம் அத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணி ஸாயுச்சியமாக மோட்சமடைந்தார்கள்.

ஒன்பதாவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ பகவத்கீதா மான்மியம்.

20-வது அத்தியாய மான்மியம்.

காசியிலே தீரதீ என்கிற பிராமணன் வேதவேதாத்தமறையும், சகல சாத்திரச் சம்பன்னனையும், தருமசீலனையும், ஆத்மஞானபாரையுமிருந்தான். அவன் சர்வாத்மகத்துவ பாவனையிலே அந்தர்முகதிருட்டியாய்ப் பாகியதிருட்டி விடபெட்டுச் சீவன்முத்தித்தசையடைந்தான். அவனுக்கு விசுவேசுரர் சார்வதாக் கைலாகை கொடுத்துக்கொண்டு சாக்கிரதையாகக் காத்திருக்க, ஒருநாள் விசுவலிங்கத்திலே கால் வைத்துக்கொண்டு வாசவிலேதலையைவைத்துப் படுத்துக்கொண்டிருந்தான். அப்படியிருக்கும்போது பிருங்கிமகாரிஷியானவர் பரமேசுரனைப்பார்த்து "நீரிவனுக்குச் சிஷ்ருஷை பண்ணிக் காத்திருக்கவேண்டுவதென்ன?" என்று கேட்க, "நம்முடைய கைலாயத் தாழ்வரையில் அநேக சிங்காரங்களுடனே ஒரு புன்னை வனமிருக்கிறது. அதிலே காமோருகன் கேளிவிலாசமாயிருக்கையில் ஒரு அட்சங் கறுப்பாய் வந்து ஒரு தோத்திரங்கள் பண்ண "நீயார்? சரீரங் கறுப்பானேன்?" என்று கேட்டனம். அதற்கு அட்சம் "பிரமலோகத்தில் ஒரு தாமரைத் தடாகமிருக்கிறது. அந்த வத்து அந்தாமரைக்கிழங்கை நான் பட்சித்துப்போகிறபோது பறக்கிறதற்குப் பெலமில்லாமற் காசியிலே விழுந்தேன், சரீரமுங் கறுப்பாய்ப்போயிற்று. இது எதனாலென்று யோசனை பண்ணுகையில் அப்போது ஒரு சத்தமானது "அந்தச் சேதியை நான் சொல்லுகிறேன்" என்றது. அச்சமயத்தில் உயரப்பார்த்தேன். அறுபதினாயிரம் பெயர் விஷ்ணுசாயுச்சிய மடைந்திருக்கிறவர்கள் ஆகாசத்திலிருந்தார்கள். "இஃதென்ன, இப்போது சொன்னதார்?" என்று யோசித்து அந்தக் காசியிலிருந்த ஸ்திரீபுருஷரில் அந்தப் பத்மினியைப் பிரதட்சணநமஸ்காரம் பண்ணி விசாரித்தல்லாற் கேட்டேன். அந்தப்பத்மினியானவள் என்னுடைய வாசனையைக் கிரகித்தபேர்கள் அறுபதினாயிரம் பேர்கள் விஷ்ணுசாயுச்சிய மடைந்தார்கள். அவர்கள் யாரென்றால், எழுசென்மத்துக்கு முன்னே ஒரு ரிஷிபுத்திரர்களான அறுபதினாயிரம் பேர்கள் நித்தியகர்மானுட்டானத்தோடு தவசு பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். அங்கே ஒருதேவஸ்திரீ வந்தாள். அவளை எனக்குப்பெண்சாதி, எனக்குப்பெண்சாதியென்று பரஸ்பரமடித்துக்கொண்டு அத்தனை பெயரும் இறந்தார்கள். ஒருசென்மம் சென்றாயப்பிறகு என்வாசனையைக் கிரகித்து விஷ்ணுசாரூப மடைந்தார்கள். நீ வந்தனை பண்ணுமற்போதுபடியிலே உனக்குப் பெலன்போய்ச் சரீரமுங் கறுத்தது. அந்த யாரென்றால் மூன்றாஞ் சென்மம் பிராமணஸ்திரீ, 'கமலமுகி

யென்று பெயர்; மகாபிவிரதை; காலைஒரு காகணமாய்ப்புன்னை வளர்த்தேன்; என்புருஷன் கோபித்து "நீ காகணமாய்ப்புன்னை வளர்த்தபடியால் காகணவாய்ப் புள்ளாகப் பிறக்கக்கடவாய்" என்று சபித்தார். அந்தப்படி காகணவாய்ப் புள்ளாகப் பிறக்க அதை ஒருவிதமாகத்தி வளர்த்தாள். அப்பெரிய நசமாத்தியாயமாகிய விபூதியத்தியாயம் பாராயணம் பண்ணுவார்கள்; அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன்; அந்த விசேடத்தினால் மறுசென்மம் தேவலோகத்தில் பரமவதி யென்னும் தெவ்வாயினாள் நிலட்சுமிதேவிக்குச் சமீபம் நிரசனத்திலேறி எப்பொழுதேனுமோ அப்படி ஏழுசனித்தும் ஒரு கதத்திலே ஒரு சனனில் வஸ்திரமில்லாமல் சலக்கிரீடை பண்ணிக்கொண்டிருக்கையில் அதே சமயமாயமுனி வந்தார், அப்பொழுது வெட்கத்தால், நான் மேற்கும் பிற்கும் சாமைப் பூமையைக்கொண்டு அப்படியே பூவாய்த்தானென்ன நாத வருந்தி விருத்தம்மை கேட்டார். அவரிருத்தம் நிகழ்ந்தபடியினால் பூர்வஞானமிருந்தபடி தக்கதாயிற்று.

இது நிற்க, உனக்கு இது விமோசனமாகிறதற்கு உபாயமாம் ஆகையால் நான் நசமாத்தியாயம் பாராயணம் பண்ணுகிறேன், நீ அதைக்கேட்டுப் பின்செய்யவேண்டிய காரியமியாதெனில், எனக்குச் சாபவிமோசன காலமாயிற்று ஆகையால் நீ இந்த பிந்து பூவையுங் கொண்டுபோய்ப் பரமேசுரனுக்குச் சாத்தினையாலல் கறுப்பு நிங்கிப் பழமும் வருவென்று சொல்லி அச்சாத்தியாயத்தைக் கேட்டு அவளுக்குச் சாபநிவர்த்தியாயிற்று, "அந்தப் புஷ்பஞ் சாத்தவந்தேன்" என்று சொல்லிச் சாத்திற்று. உடனே அந்த அம்சத்துக்குக் கறுப்புநீங்கி அதன் பின் அந்த அம்சியையும் [illegible] குச் சொன்னேன் பார்வதிதேவி: "அந்தப்பிருங்கி பின்னும்கேட்கிறார் "அந்தஅம்சம் மானிடத்தில்வந்து சரீரம்விடவேண்டுமென்ன? அதையன்றியில் பூருவம் அவனர்?" என்று கேட்டார். அதற்குப் பரமேசுரன் "பிராமணகுலத்தில் பிறந்தான், சுதமன் என்னபெயர், பிரமசார் விரதமும், குருசுசுரூஷையும் அதிகமாயுண்டு பண்ணினான். அதனுடைய குரு ஒருநாள் மலையிலே பூசித்திருக்க அந்தசெய்கலில் பிருட்டிமேலே அன்னம்வைத்திட்டது, உடனே "நிலைகுலைப்பேன்" என்றுசத்தார். பிரமசாரி விரதந்தப்பாமல் நடந்தபடியினால் பிரமலோகத்தில் மானசசரசியில் அம்சமானில் சேவித்துறைப்பிறந்து அந்த அம்சபத்தினி யுபதேச நாயகனான மகத்துவத்தினால் பின் காசியில் பிராமணனாகப் பிறந்து குழந்தையிலேதானே நசமாத்தியாயம் படித்து கி

த்த விசாரம் பண்ணிப் பின் விஷ்ணுவின் சகுணபாவனை செய்து, அப்பாவனையும் போய்ச் சர்வாத்மகத்துவம் வந்து தேகபாஞ்சபாகிய திருட்டியில்லாதபடியினாலேயும், காசிகேஷத்திரமான படியினாலேயும் நான் அவனுக்குச் சிசுருஷை யெல்லாம் பண்ணிக் கைலாகு கொடித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொன்னேன்; கேள் பார்வதி" என்று பரமேசுரன் அருளிச்செய்தார்.

பத்தாவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

ஙக-வது அத்தியாய மான்மியம்.

"அத்திரகசியமான இதனைக்கேள் பாவதியே" என்று பரமேசுரன் சொல்லுகிறார்: "பிரணிதீரமென்கிற நதிதீரத்தில் மேதிங்கிரம் என்றொருபட்டணம் அதேக சிங்காரத்துடனே கூடினது; அதிலே சாரங்கபாணியென்று விஷ்ணுவாலயம் மகாவரப்பிரசாதி, நாரசிம்மமென்று விஷ்ணுபெயர். மேகலாதிரமென்று தீர்த்தத்தின்பெயர். அவ்வண்ணம் விசேஷதழுடைத்தான அத்தலூரிலே சுனந்தனென்கிற பிராமணன் சகலசாஸ்திரசம்பன்னன், மைட்டிகன், கீதா வகாதசாத்தியாயந் தினம் பாராயணம் பண்ணி, நிஷ்காமபரனுய் அதனாலே ஆத்மஞானம் உதித்துச்சிவன் மூத்தபுத்திரன். அத்தப்பிராமணன் சிங்கத்திலே பிருகஸ்பதி வந்த காலத்தில் கோதாவரி யாத்திரைக்குப் பிரயாணமாய் முதனாள் கோதாவரி யுற்பத்தியான திரியம்பகத் தலத்தில் தங்கி ஸ்நானம் பண்ணி, தாப்பணாதிசிராத்தாதிகளைச் செய்து தீர்த்ததீரத்திலே உள்ள சிவ, விஷ்ணு தேவதா ஸ்தலங்களில் தரிசனம், பூசை, தோத்திரங்கிரமமாய்ச் செய்து பின் இயன்ற அளவு தானங்கள் வழங்கி விவாக மணம்புரி என்றொரு பட்டணம் வருகையில் அக்கே சூரியன் அஸ்தமானமானன். அன்று அக்கே இரவிற் படுக்கிறதற்கு ஒருவரு மிடங் கோடாமையால் பக்கத்தில் உள்ள ஒரு காவற்காரனுகிய தலையாரி வீட்டில் படுத்துக்கொண்டான். உதயத்தில் வெளியிற் புறப்பட்டு வரும்போது அந்தத் தலையாரி வந்து நமஸ்கரித்து "இங்கே இராத்திரித் தங்கிப் பிழைத்தபடியினாலே உம்மிடத்தில் எதோ மகத்துவமிருக்கின்றது" என்று தோத்திரம்பண்ணி "இங்கேயிலதினமிருந்து போகலாம்" என்றான். அவர் "நல்லது" என்றுரைப்பியிருக்க இரண்டுகலஉபசாரசிஷ்ருஷைகள் பண்ணிவந்தனன். எட்டாநாள்காலையில் தலையாரிவந்து "என் பிள்ளையை இராத்திரி இராட்சதன் தின்றுவிட்டான்" என்று அழுதான்; அதற்கு அவர் "இராட்சதன் யார்?" என்று கேட்க, இந்த

வூரில் ஒருராட்சதன் எல்லாரையுந் சாப்பிட்டுப்போகிறதாயிருந்தான். ஆனபடியினால் அவனுக்கு "அப்படிவேண்டாம்; உனக்கு வழியிலே போகிறபேர், வருகிறபேரையெல்லாம் அழைத்துவந்து இங்கே படுத்துக்கொள்ளச்செய்கிறோம்; அவர்களைத் தின்றுபோட்டு வயிறுவெடிக்கிறபேரைத் தொடவேண்டாம்" என்று கேட்டுக்கொண்டோம். அப்படியே "நேற்று இங்கேவந்த பேர்களைக் கொண்டுபோய் விட்டீரா?" என்று என் புத்தல்வனைக் கூடவனுப்பினேன். அச்சங்கதி தெரியாத இவனும் அவர்களோடுகூடப் படுத்திருக்க ராட்சதன் இவனையுந் தின்றுவிட்டான். அதையறிந்தயான் ராட்சதன் அருகுபோய், "என் பிள்ளையை என்தின்றாய்?" என்றேன். "தெரியாமற் போய்விட்டது" என்றான். "என்பிள்ளையை மாத்திரம்விடு" என்றேன். "கூடத்தின்ற பேர்களெல்லாம்வருவான், இவன்மாத்திரம் எப்படிவருவான்? உனக்குப் பிள்ளையாவேண்டும்? ஆனால் ஒரு உபாயஞ் சொல்லுகிறேன்: ஒரு பருத்து ஒரு எலும்பைத் தூக்கிக்கொண்டுபோகும்போது தலையிலேதூட்டையில்விழ, ஒருபிராமணன் ஞானவான் அந்தத் தூட்டையில்வந்து ஸ்நானம், திலதர்ப்பணம், பிண்டாதிக்கிரியைகள் விதிப்படிசெய்ய, அதுகுள்ளார் "இது தீர்த்தமல்ல" என்றுசொல்ல, "இதா ஏகாதசாத்தியாயம் படித்தவன் எலும்பு விழுந்ததனால் மகாயோக்கியம்" என்று அதின்புகல, எல்லாரும் ஸ்நானம்பண்ணி மோட்சமடைந்தார்கள். அதைபயினால் ஏகாதசாத்தியாயம் படித்தவன் வந்து அதைப்பாராயணம்பண்ணிச் சலத்தை என்மேலே புரோட்சித்தால் எனக்கு இச்சாபம் விலகுமாம்: நான் தின்றபேர்களெல்லாம் வருவார்கள்: "உன்பிள்ளையும் வருவான்" என்று ராட்சதன்சொன்னதன் என்று நம்பாரிகூறச் சாத்தனன்கின்ற பிராமணன், "அவனுக்கு என்ன சாபத்தினாலே ராட்சதத்துவம் வந்தது?" என்றுகேட்க, அதற்குத்தலையாரி "இத்தலூரில் ஒரு பிராமணன் பயிரிடுகிறவன்; அந்தப்பயிர் காக்குநிமித்தம் போகும்போது வழியிலே ஒரு கழுதை, சரீரத்தில் சத்தியில்லாத ஒரு பிராமணனைக் கொத்தித்தின்ன, அப்பயாயத்தினின்றும் பிராமணனை விடுவிக்கப் பெலனிருந்தும் கண்ணால் பார்த்துச்சொண்டு இவன் சும்மாபோனான். அப்பொழுது அவ்வழியில் ஒரு சிவதிவந்தார். அவர் "அடா! அடா! விலக்கு விலக்கு" என்றுசொல்ல இவன் பயிர்காக்கும் நிமித்தம் பிசகிப்போனான். கழுதை கொத்திக்கொத்தித்தின்றுவிட்டது. அப்போது சிவதி "அடே பாவி! சாமர்த்தியமிருந்தும் பிராமணவதையைப் பார்த்துக்கொண்டுபோனையே" என்று உதாரணஞ்சொல்லிக்காட்டி "நீ ராட்சதத்துணைக்கடவாய்" என்று சபித்தார். அப்போது பயந்து தெண்டம்

பண்ணி "சுவாமீ! கெட்டுப்போனேன்; இரட்சிக்கவேண்டும்" என்றும், "விமோசனம் எப்போது?" என்றும் கேட்டுக்கொண்டான். அப்போது அவர் "கீதா ஏகாதசாத்தியாயம் படித்துக் கங்கையைப் புரோட்சிக்கில் சாபவிமோசனம்" என்று சொன்னர். அந்தப் பதினோராமத்தியாயம் படித்த பிராமணர்வந்து எனக்கு நீங்களெல்லோருங்கூடி நியமம்பண்ணிய இடத்தில் படுத்திருந்தார். எனக்குத் தின்னப்படாமல் விட்டுவிட்டேன். அவரை யழைத்துவந்து அப்படிப்பண்ணினால் எனக்குச்சாபமும் நீங்கும், "உன்பிள்ளையும் வருவான் என்றான்" என்று தலையாரி சொல்ல, "நல்லது" என்று சுனந்தர்போய் அவனுக்குக் கேட்கப் பாராயணம்பண்ணிச் சலத்தை முகத்திலேதெளிக்க அவன் சாபவிமோசனமாய் விஷ்ணுசாயுச்சியமானான். இவன் நாள்தோறும் தின்றபேரெல்லாம் அப்படியே சாரூபமானர்கள். எல்லாரும் விமானங்கள்வந்து ஏறிப்போனர்கள். அப்போது தலையாரி "என்பிள்ளையைக்காட்டு" என்றான். "இவன்தான்" என்று காட்டவே, அவனை "வீட்டுக்குவா" என்றான். அவன் "உன்னைப்போல எத்தனை தகப்பன்" என்று ஞாலைபதேசம்பண்ணினான். அவ்வுபதேசத்தினால் இவனும் மோட்சமடைந்தான்.

பதினோராவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

கஉ-வது அத்தியாய மான்மியம்.

தட்சணதேசத்திலே கோலவாபுரி என்றொரு பட்டணம்; அது வெகுசிங்காரத்துடனே கூடினது. அதிலே மாயையாகிற இலட்சுமியாலயம் மாப்பிரசித்தம். அதிலே முப்பத்திரண்டு லட்சணத்தோடுங் கூடிய ஒரு இராசகுமாரன்வந்து இலட்சுமியை அனேகவிதமாய்த் தோத்திரம்பண்ண இலட்சுமி பிரசன்னமாகி "என்னவேண்டும்?" என்றுகேட்க, இராசகுமாரன் "என் தகப்பன் பிருகஸ்தானஅசுவமேதயாகமுடியத்தக்க யத்தனம்பண்ணிஆரம்பித்தான். மத்தியிலே தேகம் நீங்கிப்போய்விட்டது. குறையாகம் முடிக்கிறதற்கு அவன் தேகத்தை எண்ணெயிலே பாகம்பண்ணி வைத்துக்கொண்டு நானிருந்துபண்ணிக் குதிரையும் யாகசாலைவந்து யூகஸ்தம்பத்திலே கட்டியிருந்தது; அதைக்காணும்; அந்தக்குதிரையையழைப்பித்துக்கொடுக்கவேண்டும்" என்றான். அதற்கு இலட்சுமி "வாசலிலே சித்தசமாதியென்கிற பிராமணனிருக்கிறான்; அவனிடத்தில் யான்சொன்னதாகச் சொல்லு; அழைப்பித்துக் கொடுப்பான்" என்றாள். அப்படியே இராசகுமாரன் அவர்முன்னே

வந்தான். அப்பொழுது பிராமணர் "அம்மன் வரச்சொன்னாள, நல்லது இரு, உன்மனதின்படி செய்விக்கிறேன்" என்று தேவதைகளை நினைத்தார். உடனே முப்பத்து முக்கோடிதேவர்கள், இந்திரன்முதலியோர் வந்தார்கள். அவர்களைப் பார்த்து "இந்திரன்குதிரைகொண்டி போனான்; அதைப்பழையபடி கொண்டுவந்து கட்டிப்போட்டுவரவேண்டும்" என்றார். அப்படியே அவர்கள்செய்து உத்தரவுபெற்றுப் போய்விட்டார்கள். உடனே இராசகுமாரன் "என்தகப்பன் பிழைக்கவேண்டும்" என்ன, "நல்லது வா" என்று இருவருமாக யாகசாலையில் எண்ணெயிற் பாகம்பண்ணின இராசாவிடத்தில் வந்து தலத்தில் கீதா துவாதசாத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணி அந்தச்சலத்தை முகத்திலே புரோட்சிக்க இராசனெழுந்திருந்து "நீர் யார்?" என்று கேட்டனன். உடனே இராசகுமாரன் நடந்த சமாசாரங்களெல்லாவற்றையும் சொல்ல, இராசன் "அப்படியா" என்று அந்தப்பிராமணனைப் பிரதட்சண நமஸ்காரங்கள்செய்து "இந்தஅசாத்தியமான காரியம் நம்மால் எப்படியாயிற்று?" என்றுகேட்டனன். அதற்கு அவர் "துவாதசாவத்தியாய மகத்துவத்தினாலே" என்று சொற்றனர். அப்பொழுது அந்த இராசன் "எனக்கு அதையுபதேசம் பண்ணவேண்டும்" என்று கேட்க, உபதேசம்பண்ணினார். பின்பு யாகமுடித்து இராசா, அங்கிருந்தபிராமணர், மற்றுமுள்ளோடான சகலரும் விமானத்திலேறி விஷ்ணுசாரூபம் பெற்று மோக்ஷமடைந்தார்கள்; "கேள்பார்த்தியே" என்று பரமேசுரன் சொல்லுகிறார். இந்த அத்தியாயத்துக்கு இன்னும் அநேககதைகளிருக்கின்றன; அவைகளில் "ஒன்று சொன்னேன்" என்றார்.

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயமாஹாத்மிய முற்றிற்று.

கரு-வது அத்தியாய மான்மியம்.

தட்சணதேசத்திலே, துங்கபத்திரா தீரத்தில் அரியரன்பட்டணத்திலே சிவன், விஷ்ணு, காளி, மாகாளி மகாவரப்பிரசாதிகள். அங்கே அரிதீக்ஷிதனென்னும் பிராமணன் வேதவேதாத்தமவ், சகலசாஸ்திரசம்பன்னன், யாகாதிகள் பண்ணுகிறவன். அவன் ஸ்திரீ துராசார் என்று பெயர். புருஷனை அநிக்கிரமித்து வீட்டிலிருக்கிறதில்லை, விடபுருஷாள் சகவாசம், மதுமாமிசபட்சணம் பண்ணிக்கொண்டு விடாருடனே கூடியிருக்க இடமில்லாமல் ஒருவனத்திலே ஏகாந்தஸ்தலம் சங்கேதம்பண்ணிக்கொண்டு அங்கேயிவள்வருகிறது, விட்புருஷாளும் வருகிறது. வசந்தகால சந்திரிகையில் இவள் அந்தஸ்தானத்தில்வந்தாள்:

விடபுருஷாள் வரவில்லை. இரவெல்லாம் அப்புருஷாளைத் தேடி மனத் தளர்ச்சியுடன் சுழன்று புலிகிடந்த ஓர் புதரினருகில் வந்தாள். அப் போது புலிசீறிவந்ததுகண்டு அவள் "நீயார்?" என்றுகேட்டனள். அத ற்கு அந்தப்புலி, "தெற்கே மலாலகன்னதீரத்திலே முனிபதாவென் றொரு பட்டணம்: அது பஞ்சலிங்கக்ஷேத்திரம். அங்கே ஓர் பிராமண னுடைய பிள்ளையாயின யான் அநேகசாஸ்திர சம்பன்னனும், துர்த் தானங்கள் யாவையும்வாங்கி, வேதங்கள் விக்கிரயம்பண்ணி அனேகதிர வியம் சம்பாதித்தவனுமாயிருந்தும் ஒருவருக்கும் ஒன்றுங்கொடாமல் நாய்கடித்துச்செத்தேன்; அதன்பின் யமலோகம்போக "இவன்மகாபாவி யானதால் புலியாய்ப் பிற" என்று சொல்லப் புலியாய்ப் பிறந்தேன். சாஸ்திரங்கள் படித்தபடியினல் பூருவஜன்ம மிருக்கிறது; அதனலே புண்ணியவான்களைத் தொடுகிறதில்லை: பாவியைத்தேடி அடித்துப் புசி க்கிறது. "நீமகாபாவியாகையால் இங்கேவா" என்று அடித்துத் தின்று விட்டது. அதன் பின்னர் பிராமணஸ்திரீ யமலோகத்துக்குப் போய் அநேகமான கோடிய நரகமனுபவித்து, நீசகுலத்திலே நீசஸ்திரீயாய்ப் பிறந்து அங்கேயும் பழையவாசனைப்படி வியபிசாரம்பண்ணி, வனத்தில் ஒரு பத்திரகாளி கோயிலில் பூசைபண்ணுகிற வாசுதேவனென்னும் பெயருள்ள ஒரு பிராமணனுக்குக் கீதா பதின்மூன்றுமத்தியாயம் பாரா யணம்வரும், ஒருநாள் அப்பாராயணசமயத்தில் இவள் அங்கேவந்தாள். அந்தவசனங்களில் சிலகேட்டதனலே உடனே திவ்வியதேகம் வரலா யிற்று. அப்போது விமானம் வந்து மோக்ஷமடைந்தாள்.

பதின்மூன்றாவது அத்தியாய மாஹாத்ம்ய முற்றிற்று.

கசு-வது அத்தியாய மாஹாத்ம்யம்.

காஸ்மீரதேசத்திலே சாரதாபுரியாலயம்: குங்கும உற்பத்திஸ்தானம்: சதுரியவர்மன் இராசா; அவன் சிங்களதீபத்திலே விக்கிரமவேதன இராசாவுக்கு சிநேகிதருமத்தினலே பெரியநாயாய் இரண்டனுப்பி னன். அந்தச் சதுரியவர்மனுக்கு இவன் யானையின்மேல் வைத்து இவ் விடத்தில் உள்ள அரியவஸ்துக்கள் அனுப்பினன். இதுநிற்க, அந்த விக்கிரமவேதன இராசா அந்தநாய்க்குத் தங்கச்சங்கிலிகள்போட்டு பல் லக்குமேல்வைத்து அநேகவாத்தியங்களுடனே ஒருநாள் வேட்டைக் குப்போய் முசல்வேட்டைக்குப் பந்தயங்கள்பேசி நாய்களைவிடத்தான். இந்த நாய்களுக்குள் பெண்ணாய் ஒருமுசலைத் துரத்திக்கொண்டு வெகு தூரம்போய் லக்ஷ்மியென்கின்றவர் ஆச்சிரமம்வர அங்கே ஒன்றுக்

கொன்று வயிரவர்க்கந்களிலிலே. அவர் சீவதன் சுதந்தானென்றபெயர். அவர் காலலம்பின சலம் ஒருபள்ளத்திலே விழுந்திருந்தது. அதிலே யிந்த முசல்வந்து விழுந்துசெத்தது. இந்த நாய்க்கும்அந்தர்சேறு தெறித்து இரண்டுக்கும் விமானம்வந்து நிவியதேகமாய் மோட்சத்தை யடைந்தன. இந்தச் சுதந்தார் பார்த்து "இன்னம் வைரமா?" என்று சிரித்தார். இதற்குள்ளே அந்த இராசகுமாரன் வந்து சுதந்தரரைப் பார்த்து "என் சிரித்தீர்? இதற்கு வைரமென்ன? விமானம் வந்ததென்ன" என்று கேட்க, அவர் "இது என்னுடைய குருவாக்கிரமம்: அதுவு மன்றி அவர் கீதா பதினாலாமத்தியாயம் உபதேசம்பண்ணி யிருக் கிறார். அந்தக் கீதாபாராயண மகத்துவந்தங்கிய எனது பாதம் அலம் பின சலத்தில் முசல்விழுந்து, அந்த சேறு நாய்க்கும் தெறித்தது; அதனாலே இரண்டும் மோக்ஷமடைந்தன. வைரமேதென்றால், மகாரா ஷ்டிர தேசத்திற் பிரஸ்தாந்தரமென்கிற பட்டணத்திற் கேசவனென் கிற பிராமணன் சூது விளையாடுகிறதிற் சமர்த்தன்; அவன் ஸ்திரீ விலோபனி வியபிசாரி; அவளுடைய புருஷன் அதையறிந்து அவளை வெட்டிப்போட்டான். அந்த வைரத்தினாலே பிராமணன் முசலானான். ஸ்திரீ நாயானாள். இவர்களிருவரும் வைரத்தினாலே தூரத்திவந்ததைக் கண்டு அந்தத் தேகம்போய் விருகமாகியும் வாசனை இப்படியிருக்கிற தென்று சிரித்தேன்" என்றார். இராசகுமாரன் "எனக்கு அந்தப் பதினா லாமத்தியாயம் உபதேசம்பண்ணும்" என்று கேட்க, அப்படியே உப தேசம்பண்ண மோக்ஷமடைந்தான்.

பதினான்காவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது அத்தியாய மான்மியம்.

கௌடதேசத்திலே கிருபாலராசியென்று ஒரு இராசா இருந் தான். அவன் திரிலோக பலவானுயிலும் அவன் வஞ்சனையாலே பாவகிருத்திய முடையவனாய் அனேகம்பேரைக் கொன்றான். அந்தப் பாவத்தினாலே அநேக துன்பமனுபவித்து அதனாலே தீர்த்து கித்தி தேசத்தில் குதிரையாய்ப் பிறந்தான். அந்தக் குதிரையைக் கோமுட்டி யொருவன் வாங்கிக்கொண்டுவந்து, சாபேருண்டனென்கிற இரா சாவினிடத்தில் கிரயத்துக்கு விற்றான். அவன் வாங்கி அதன் மேலேறிக்கொண்டு வேட்டைக்குப் போனான். வெகுதூரம் போய்ச் சேனைகள் வராமல் தனித்துத் தாகத்தினாலே ஒருமலைச்சார்வில் எய் திறங்கிக் குதிரையைக்கட்டித் தண்ணீருக்காக மலைமேலேறினான்.

உயரவிருந்து ஒரு இலை இவனது தலையில்விழ அதையெடுத்துப்பார்த் தான். அதிலே கீதா பதினேந்தாம்த்தியாயத்தில் ஒருசுலோகத்திற் பாதி யெழுதியிருக்க அதை உரக்கப் பாராயணம் பண்ணினன். அந்த வச கம் குதிரைக்குக் கேட்டுக் குதிரை கீழே விழுந்து சாக உடனே விமா னம் வந்து திவ்ய தேகத்துடனே போயிற்று. இராசகுமாரன் பார்த்து ஆச்சரியமுற்றுக் குதிரைபோன விசனத்துடன் உயரவேற அங்கே ஒரு ரிஷியினுடைய வனம்தோன்ற அதிலே போக ஒரு பன்னகசாலே யில் ரிஷியிருக்கக்கண்டான். அவனை நமஸ்காரம்பண்ணித் தான் வந்த சேதிகளெல்லாஞ் சொல்லினன். அவர் பூருவசென்ம வர்த்தமானங்க ளெல்லாஞ் சொல்லி "இலையிலே எழுதிய கீதாசுலோகம் பாதியைக் கேட்டதனால் குதிரைச் சென்மம் போய் மோக்ஷமடைந்தது" என்று சொல்லினர். அதைக்கேட்டு இராசா பட்டணத்துக்கு வந்து பிள்ளைக் குப் பட்டங்கட்டிவிட்டுத் தான் ஏகாந்தஸ்தலத்திலிருந்து அந்த அரைச் சுலோகமும் பாராயணம் பண்ணித் தேகநிஷ்டனாய் மோக்ஷமடைந் தான்.

பதினேந்தாவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

ஙசு-வது அத்தியாய மான்மியம்.

உச்சரிதேசத்திலே **கஷ்கபாதன**னென்கிற இராசா அநேகமான கீர்த்திமான், வீரன். அரிமர்த்தனமென்கிற பட்டத்துயானை மதங் கொண்டு ஒருவனையுங் கிட்டவொட்டாமல் அதிக்கிரமித்திருக்கிற சம யத்தில் ஒரு பிராமணன் தெரியாமற் சமீபத்தில் வந்தான். அவனை அது ஒன்றுஞ்செய்யவில்லை. அந்தப்பிராமணனை இராசா அழைப்பித்து "உம்மிடத்தில் என்ன மகிமையிருக்கிறது?" என்றுகேட்டான். அதற் குப் பிராமணன் கீதாபதினாறாமத்தியாயத்திற் சிறிது சுலோகம் வரும்" என்று சொல்லினன். "ஆனால் அதை எனக்குபதேசம் பண்ணும்" என்றான். "அப்படியே ஆகட்டும்" என்றுபதேசம்பண்ணினார். உடனே பிள்ளைக்குப் பட்டங்கட்டிவிட்டுத் தான் மதயானை சமீபத்திற்போக அது சும்மாவிருந்தது. அவ்விசேஷத்தையறிந்து நிரந்தரம் பாராயணம் பண்ணி மோக்ஷத்தை யடைந்தான்.

பதினாறவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

ஙஎ-வது அத்தியாய மான்மியம்.

முற்கதையிற்கூறிய அந்த கஷ்கபாதன்மகன் **சுலசியானன்** பின் னும் இராசகுமாரர்களுடனே சபதம்பண்ணிக்கொண்டு யானைக்குச்

சமீபத்திற் போனான். அந்த யானை அவனைக் கொன்றுவிட்டது. அந்த இராசகுமாரன் மானதேசத்திலே யானையாய்ப் பிறந்து விருத்தாப்பிய சமயத்தில் வியாதிமிகுந்து மரணகாலஞ் சமீபித்து அந்தத் தேசத்து இராசா வந்துபார்த்து வைத்தியம் பண்ணச்சொல்ல அந்த யானை "வைத்தியம்பண்ணவேண்டாம்: கீதா பதினேழாமத்தியாயம் படித்தபேர்களை யழைப்பித்தாற் பிழைப்பேன்" என்று சொல்லிற்று. அப்படியே விசாரித்துப் பதினேழாமத்தியாயம் படித்த பிராமணனை யழைப்பிக்க அவனைக் கண்டவுடனே யானைத்தேகம் போய்ப் பழைய சுவரியானதிலியது; அப்போது விமானம் வர அந்த இராசா "நீ யார்?" என்று கேட்கப் பூருவ சென்ம விருத்தாந்தமெல்லாஞ் சொல்லி விமானத்திலேறிப் போனான். அந்த இராசனும் அந்தப் பிராமணனிடத்தில் உபதேசம் பண்ணிக்கொண்டு முத்தியடைந்தான்.

பதினேழாவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

கஅ-வது அத்தியாய மான்மியம்.

மகாமேருமலை, அமராவதிபட்டணத்தில் தேவேந்திரன் சிந்தாதனத்திலிருந்தான். அங்கே ஒரு விஸ்வரூபதூதன் ஒரு இந்திரனை அழைத்துக்கொண்டு வந்தான். அவனைக் கண்டவுடனே இந்த இந்திரன் மூர்ச்சையாய் விழுந்தான். விஸ்வரூபதூதன் இவனை அப்புறத்தள்ளிப் போட்டு அவனைச்சிங்காதனத்தில் வைத்துப்பட்டங்கட்டிவிட்டுத்தான் போய்விட்டான். பழைய இந்திரன் மூர்ச்சை தெளிந்து பார்த்துப்பேசமாட்டாமல் விஸ்வரூபருகேபோய்த் தோத்திரம்பண்ணி "எனக்கு வேறுகதியமனந்செய்திருக்கிறவிவனார்? என்ன புண்ணியம் பண்ணினானை?" என்று கேட்க, விஸ்வரூபரானவர் "கீதா பதினேட்டாமத்தியாயத்தில் ஆறுசுலோகம் படித்தவனுதலால் அவனுக்கு அந்த மகத்துவம் வந்தது" என்றார். அதைக் கேட்டவுடனே இந்திரன், கோதாவரி தீரத்திற் காளிகாபுரத்திற் கோலேசுரனென்று ஒருபிராமணன் இருந்தான், அவனிடத்திற் பிராமணரைப்போய்ப் பிரமச்சரிய விரதமனுட்டித்து நமஸ்காரம்பண்ணிப் பதினேட்டாமத்தியாயம் உபதேசம் பெற்றுப் பாராயணம் பண்ணி விஷ்ணுசாயுச்சிய மடைந்தான்.

பதினேட்டாவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

பத்மபுராணத்திலுள்ள கீதாமான்மியம்
முற்றுப்பெற்றது.

இக்கலியுகத்தில் கொஞ்சக்காலத்திற்கு முன்னே நடந்த இராஜமந்திரி சம்வாதரூபமாகிய ஓர் ஆச்சரியமான கீதாமான்மியக் கதை.

இவ்வுலகிற்கண் சிறந்த மந்திரிகளுக்குள் முழுமந்திரி சுமந்திரன், முக்கால் மந்திரி சத்தியகீர்த்தி, அரைமந்திரி பட்டி, கால்மந்திரி அப்பாச்சி; இந்த நான்குதரத்தாரில் கலியுகத்தில் மிகுந்த மதியூகியாகவும், இராசதந்திரியாகவும், சர்வவிஷயானுபவிகைவல்லியராகவும், ஞானசூர்யராகவு மிருந்தவர் அப்பாச்சி. அவரை ஒப்பற்ற முக்கியமொன்று கருதி அக்காலத்தில் அரச செலுத்திவந்த ஒரு பாஷாமகிபர் சர்வ சமயாதிகாரமாகவும், ஞானபராளின் ஆட்சேப ரகிதமாகவும் சுத்தாத்வித, சயம்பிரகாச, எதார்த்த ஆத்மஞான மோக்ஷகைவல்லியநிலையைப் பயக்கும் நிவ்விய கிரந்தமெதுவென்று விசாரணை செய்து தமக்கு அனுப்பும்பொருட்டுத் தமது நகரத்திலிருந்து முஹூர்ஞ் செய்த கடிதம் ஒன்றை அனுப்பினர். அதைக்கண்டு அப்பாச்சியானவர் இவ்வுலகத்தின்கண் வேதாகமபுராண காவியாலங்கார ஸ்மிருதிகளிலும் விசேஷமுள்ளதென்றும், சமயகோடிகளினுடைய தர்க்கநிவாரண சாகஷிபூதமென்றும், இருவினையகற்றிச் சீவாத்மபரமாத்மைக்யகதியென்றும், ஷை பாஷாபூபதி எழுதிய கடிதலட்சணத்திற்குக் குறைவில்லாததென்றும், அதற்குமே லொருநூலுமின்றி ஒப்பற்ற வேதபரமரகசியமென்றும் வழங்காநின்ற ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையை அரபீபாஷையில் மொழிபெயர்த்து பாஷா அவர்களுக்கு அனுப்பினர். பாஷாவதிபர் இந்த அத்விதகிரந்தத்தைத் தம்முடைய சமூகத்தின் காத்றிசைமந்திரிகளுக்குங் காட்டினர். அதை மூத்திசை மந்திரிகளுந் நிவ்வியமென் றங்கீகரிக்க, மத்திரார்திசை மந்திரிமாத்திரம் தம்மதத்தைச் சாராமலிருக்கிறதென்று அரசனுக் கறிவித்தான். அரசன் சிரஞ்சீவாம்ஸம், அப்பாச்சிக்குப் பதிலுத்தரமெழுத ஆலசியப்பட்டதாலும் மதியூகியாகிய அப்பாச்சி நடப்பத்தைக் கிரகித்து மறுபடியும் ஒரு கடிதத்தில் "இந்தப் பகவற்கீதையை அலட்சியஞ் செய்தவன் நீசபீஜமாயிருக்க வேண்டும்: அவனது துராட்சேபத்தினிறைற்றமது அங்கீகாரக்கடிதம் வருகிறதற் காலசியமாயிற்றென்றுணர்ந்தேன்; ஆதலால் அந்தச் சங்கேகத்தை நிவிர்த்திசெய்துகொள்ளவேண்டும்" என்று எழுதினர். அதைக் கண்ட பாஷாவானவர் அம்மந்திரியின் தாயின் வாய்மொழியால் அவன் நீசபீஜமென் றுண்மை தெரிந்துகொண்டு அவனைக் கண்டித்துப்போட்டு ஸ்ரீமத் பகவற்கீதையைப் பிரதிகாலம் பாராயணஞ்செய்து சீவன் முத்தரானர்.

கீதாமான்மியக் கதை முற்றுப்பெற்றது.

உ

கணபதிதுணை.

ஸ்ரீ தத்துவராயசுவாமிகளால்

மொழிபெயர்த்தருளிய

சிவப்பிரகாசமென்னும்

ஈசுரகீதை.

இஃது

ஸ்ரீ. கோ. சித. மடம்

ஸ்ரீ பொன்னம்பலசுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டதற்கிணங்க,

ஷை மடாதிபர்கள்

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகளின்

உத்தரவின்படி

முள்ளங்குடி நாராயணசுவாமியால்

சென்னை:

மதாஷ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1912.

ஈசுரகீதை அத்தியாய அட்டவணை.

எண்.	விஷயம்.	பக்கம்.	பாடல் எண்.
	பாயிரம்	க	ச
க	இருடிகள் வினவல்	உ	உசு
உ	சாங்கியயோகவர்ணனம்	சு	ருரு
ங	சம்பிரதாய வர்ணனம்	கச	உகரு
ச	பத்திமை வர்ணனம்	கசு	உக
ரு	விசுவரூப வர்ணனம்	கக	சO
சு	சிவசத்தியின் செயலுணர்த்தல்	உரு	உரு
எ	தத்துவநிசம் விபூதியுணர்த்தல்	உக	உO
அ	பிரபஞ்ச வர்ணனம்	ஙஉ	கஙங
கூ	மாயாவிகார முணர்த்தல்	ஙச	க...
கO	தத்துவதெரிசனம்	ஙஎ	க...
க	யோகமுரைத்தல்	சO	...

உ

கணபதி துணை.

சிவாயபரப்பிரமணேநமஃ

சதகம்.

பாயிரம்.

பூதமைந்தோ டாவீமதிபுருடனெனப் புணர்ந்தென்றும்
பேதமில்லா வறிவுருவாய்ப் பிறங்குகின்ற பேரொளியோ
னதிமூவர்க் கறிவரியோனரிவை பாகனமலன்
பாதபங்கயங்க டலைவைத்தே பணிபுபரிசினனால். (க)

வேறு.

இலங்கியமறைசணர்கு மியம்புதற்கியலாதென்ன
மலர்ந்தியசித்தையோடு வானவர்மூவர்கிற்க
விலங்கியலனையவென்னே வேசகற்றெப்பதென்றுர்போ
துலங்கியசொருபானந்தன் றுணையடிதொழுதல்செய்வாம். (உ)

வேறு.

முன்மதியணிந்தசெக்கர் நன்னுலிமுதல்வனென வென்னுமுன்
னின்று, நன்மதிமுனிவர்சிப்ப வுண்பொருகேள்கிய நான்மறைப்பொ
ருளைப். புன்மதிச்சொலவலும் பொருளுரைமென்றுணேனென் போதகற்
செயப்புகுமிதுகண், மடன்மதியெனக்கிக நகைசெயுமாறு லெதிலா
ர்க்கென் செயாதிதுவே. (ங)

சிவன் றிருவுருவுகொண்டு முன்பருளிச்செய்தசோர் புராணமா
கலிறைற், சிவன்றனையளிர்த பான்றிருகாமஞ் சிவப்பிரகாசமாக
றைற், சிவக்கொச்சகலிழா வியார்ந்துமிக்கிலத்திக சிவத்தனைச்சிகழ்
திடுந் தெளிவாற், சிவன்றனக்குரிய தாதலானமஞ் சிவப்பிரகாச
மென்றுரைப்பாம். (ச)

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆசத்திருவிருத்தம் - ச.

ஈசுர கீதை.

முதலாவது,

இருடிகள் வினவும் அத்தியாயம்.

பிரமரண்டங்கள் படைத்தவப்பிரிசும் பேருமையுமனுக்களெல் லோருக்கு வாழுறவுணர்த்தாய் வளம்பெறவதிலே வாய்மையால் வரு ணகாக்கினிலுக், தருமதற்பராராய் ஞானபோகத்தே சாலவாதரிப்ப வர்தம்மாற், றிரமுறப்பரவுந் தேவதேவர்க்குந் தேவனுண்டென்று செப்பினையால். (க)

தாதனுயரிய நான்முறைதெரிந்து நன்னெறியளிக்குநாரண னை மாதவமுனிபா லறிவெலாமறிந்தா யாதலாலரும்பரந்திகத்தி யெய்தமார்பிறவி யறுப்பதாலுான மேதகுவியம்புவாயென்று [னர். சூதமாமுனியைச்சவுனகனமுதலாந் தொல்லைமாமுனிவர்கள் சொன்

வேறு.

சூதமாமுனிமுனிவர்கள் சொன்னவாகேட்டுப்
போதமாகெறியளித்தன புராணனேகினைவுற்
றேறுதவாலெருப்படவலன்றனக்குணர்வளித்த
வாதனையவியாதனு முறைவிடாதடைந்தான். (ங)

சார்முகிற்போலுமேனி கமலமாமலர்போலுங்கண்
சேரமிகுமுனியையெல்லா முனிவருமிறைஞ்சச்சூதன்
பாரமிசைத்தண்டம்பண்ணிப் பன்முறைவலமாய்வந்து
கூர்மிதமன்பிற்சென்னி குவித்தகையோடுநின்றான். (ச)

தருந்தவத்தோர்களெல்லா மனமையமுனைத்தவற்குப்
பொருந்துமதனன்றிபிக்க பூசுரர்முகங்கணேக்கி
யிருந்தவங்கல்வி சொல்விக் கில்லையெயிடையூறென்று
பெருந்தகையுளைத்தான்சூதன் பின்னருமவணங்கிச்சொல்வான் (ஞ)

வேறு.

இந்தபோதனர்கள் சாந்தியா லறத்தா லிறந்தவரிறையியல்பறி வான், பத்தராளர்களேவலேசெய்யும் பாவகம் பிறந்தனவெவர்க்கு, மத்தருரிண்டாமையாய்முனி ட்கருளியதிதெனக்களித்த, சுத்த ஞானதையிவர்களுக் கருளாற் சொல்லெனத் துணையடி தொழு தான். (ட)

வேறு.

சொன்னமாமுனைக் கேளா விறைதுணைப் பதங்களே நினைந் துதன், சென்னியாற் [illegible] விண்ணவர்க டேவனும்பாவுதேவ

ணை, முன்னொர்காண் பிருசனற்குமாரன் முதன்முனிவர்கட் குல
கின் மூலமாம், தன்னையாருளி னேதுணினி தேண்மி னென்ப
முனிசாற்றினன். (எ)

வேறு.

தூலைமைசேர்சனற்குமாரன் சனத்தனன்சனகன்வென்பி
யலைவிலாவருத்திரன்றூ ணங்கிராதனேதவன்
கலைதெரிபிருகுயோகி கபிலனத்திரிகணுதன்
மலைவறுவசிட்டனேடு மரீசியாமதியின்மிக்கோர். (அ)

வேறு.

பிரமனதருளாலன்றியே பரத்தைப்பரப்புறப் பார்த்தசம்ஞி
யா, லொருவரோடொருவர் பண்னெடுங்கால முசாவியோன்றூ ணா
புறப்பெறுமல், ரைவிகுபதரி னைமடங்சரிய மாதவம்செருத்தர்
கருத்த, கரனெடுங்காயண னொருமுனியாய் கற்றவர்க்கருள்செய்
தடந்தான். (க)

நாணனருளிற் பணித்தமா முனிவர்கான் மறைமொழியினுல்
வழுத்தக், காரணந்தன்னை யறிந்துகூர்தபித்த காரணமென்னைக்
கண்ண, னேரணிமறையின்பொருடெரிந்துசற்செந்தளாலியன்றிலை
நிறைவா, வாரணப்பொருளை யறிகுவாயீயே யாதலாலுன்னிலை
யடைந்தோம். (கூ)

வேறு.

ஏதுகாரணமிவ்வுலகினுக் கெல்லாமென்று கின்றனிப்பவனென்று
னேதுதானுண்மாலே தவிடேவன்பிறப்பனெனவன் பிறப்பிப்பா
னேதமாராலே கண்டிடப்படுவதிலையறு பிரமமேதெல்லா
மோதுவாயெங்களைய நீயல்லாலொழிப்பவரிலை யென்றுரைத்தார்.

வேறு.

அந்தவெல்லையி லம்புயைகேள்வனும்
வந்ததன்றவ வேடத்தைமாறியே
சிந்தையாலிமை யோர்க்குந்தெரிக்கொணு
வெந்தைதன்னெளி யாலேயிலங்கினன். (கஎ)

திங்கணையிறுபோலத் திகழ்ந்தவெண்
சங்குமாழியுந் தண்டஞ்சாரங்கமுஞ்
செங்கைநான்குந் திருமறுமார்பமும்
பங்கயாலயப் பாவையுங்கூடவே. (கக)

சுரகீதம்.

சுட்டபொன்னினுஞ் சூரியனியாவினும்
விட்டிலங்கினன் விட்டுவிளங்கொளி
மட்டமன்றிய மண்டலத்தால்வெளிப்
பட்டனன்னரனுய்க் காத்தபரிமையான். (கச)

வேறு.

அரியருவரண்டக மகிழ்ச்சவளவிற்சே
பெரியபரிவோடு பிரமசுடயபிரான்முன்
சுருதிமுடிவோதுபொருள்சொல்லுதறுணிந்தே
கருதவரியான்முனிவர் கண்ணில்வெளிநின்றான். (கடு)

வேறு.

செயசெயதேவர்போற்றுந் தேவமாதேவபோற்றி
யியமறமுனிவர்போற்று மம்பிகாபதியேபோற்றி
கயமுறுமன்பாலன்றி கணுகுதற்கரியாய்போற்றி
செயலறவிருந்தயோகித் தியத்திடுசிவனேபோற்றி. (கசு)

கந்தரைகனல்காளாரற் கலந்திடவன்கட்டப்பட்ட
வெந்திரம்வல்லாய்போற்றி யியங்கிடவளிப்பாய்போற்றி
யந்தருஞ்செய்வாய்போற்றி யானந்தவுருவேபோற்றி
பந்தனையறப்பாய்போற்றி பரமகாரணனேபோற்றி. (கஎ)

வேறு.

வெல்கபூதபதிவெல்கசீவபதி வெல்கயோகபதிவெல்கவே
டல்குபேருருவுகண்டைசான்முடி பசர்ந்திடற்சியபான்மையாய்
சொல்லுநான்மறையினுமுன் னியல்புசொல்லலாகுமனவல்லவர்
வல்லவாறுசிலசொல்லபாமுனை வழுத்துகோமெனவணங்கினர். ()

வேறு.

துதித்தமாமுனிவர் தலைகளால்வணங்கித் தொழுதலைகினர்
கள்ளாய்நிற்பக், சொதித்தவான் பலத்துக்கொண்டல்வந் துதவிற்றெ
ப்பவேகொடிய வெங்கூற்றை, யுதைத்ததாளுடையா னுலகுமுன்
றமிழ்த்த வொருவனைத் தழுவியிங்கிவர்கள், பதைத்தகாலனைன்
செய்யவேண்டுவதென் பகனெனப்பவுளவாய் மலர்ந்தான். (கக)

அந்தமாமுறைவணருள் செய்வாசகத்தைக்கேட்டவ ருருத்தவ
வெரியால், வெந்தபாவத்தால் விமலபாவத்தான் மெய்ப்பொருள்
விளங்குவாண்வேண்டி, யெந்தையேயெனையே யடைந்தனரிவர்க்
கிரங்கியான் கேட்டிடனிருப்பப், பந்தவேரறுக்கும் பரமஞானத்தைப்
பகர்ந்தருள் செய்திகனப் பகர்ந்தான். (உ)

உன்னை நீயுணர்ந்தில்லை யுலகோர் முனைமுகமாமுலை யுறுபாலுண்டாற்
றன்னை யேசண்டைத்முனை நியறிவு சகுசாவிவர்க்கருளென்று
பின்னர்மாமுனிவர்தக்கனை நோக்கிப் பிற்றைசெய்பெருவியவருளா
லென்னை நீர்வினவுமரும்பொருள்வினவி டையதுவீ ரானவர்க்கரைத்தான். (உக)

வேறு.

கேசவனுரைத்தமாற்றங் கேட்டவர்பணிந்துபின்னு
மீசனைவினவுமெல்லை யிருவிசும்பிடையேதெய்வ
யோசனர்வந்தசாங்கே யிவையொடுமனவிதந்த
தேசுறுமுலகிலெல்லாந் திகழவீற்றிருந்தானிறைவன். (உட)

வேறு.

யாதொன்றிலடங்க வினைந்தவெலா
மியாதொன்றிடைநின்ற தொடங்குவதப்
பூதங்களிலாதவெனர் பொன்னணிமே
லேதங்கெடவேறி யிருந்தனனால். (உங)

வானைமுதலியாவையு மன்னிடமாய்த்
தானைமுழுதாகிய சத்துவமாங்
கோனையிவர்கண்டு கொளும்படியா
னானையரியோடு மோராதனமேல். (உச)

ஓவாமையுளத் திடையோருசெய்வார்
டாவாலேமேவு பாம்பொருளாத்
தேவாதிபர்தேடு சிவன்றனையே
யாவாவவர்கண் டனராதனமேல். (உஙி)

வேறு.

அளவிறந்தவன்பாகிய வருந்தவர்க்கமலன்
முளரியங்கண்வந்திழாய்முடி முருந்தினோச்சி
வளமிருந்தமெய்ஞ்ஞான நான்மற்றுமச்சுரைப்பி
வுளமொருங்கியுன்போடு கேட்டினர்மினென்றுரைத்தான். (உசு)

முதலாவது,

இருடிகள் வினவுமத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-கூ0.

ஈசுர கீதை.

இரண்டாவது,

சாங்கியயோக அத்தியாயம்.

மறையின்முனிவர்கேட்ப மாமறைமுடிவினுலு
நிறைவருமறிவானந்த வருளுருவமலன்றன்பாற்
பிறிதருபேதநீத்துப் பெயர்விலாதொன்றுயெங்குஞ்
செறிதருந்தன்னேயீசன் றெரிதரவியம்பலுற்றான். (க)

அறைவதன்றிந்தஞான மியாவரும்றியாரானுன்
மறைவுறச்செய்வதொன்றாய் மன்னியேவுள்ளதென்னுக்
திறலுடையியமமாதி செய்தசீர்மறையோராலு
மறிவருட்பொருளேநீங்க ளறிமினென் றருளிச்செய்தான். (உ)

வேறு.

இந்தஞானத்தை யெய்தியவின்பத்தா
ரந்தமில்பிரமத் தருவாயினேர்
பந்தமேவிடார்பண்டு மின்றுமென்றே
யெந்தையீறிலி யீசனியம்பினுன். (ங)

வேறு.

மறைவுறும்பொருள்களினும் மறைவுறும்பொருண்மிகவு
மறைவுறும்படிசெயலி லறிவிருந்திடவளது
செறியுமன்புடைமையாடு திசழ்சருந்தவமுனிக
ளறிவுறும்படியிதனே யறைவனென்றருளுமிறை. (ச)

வேறு.

அரியெனவகைக்கப்பட்ட தவனுடையுருவுதன்னே
முறைவிலாதிமலன்சாந்த னுண்ணியனென்றுமுள்ளோன்
செறியுமப்பொருட்குமுள்ளாய்ச் சின்மயமாயசான்றுப்
பிறிதருமவித்தைக்கெட்டாப் பெற்றியனென்றுனீசன். (ஞ)

யாதிதாருபெருட்குமுள்ளா யிருக்குளவறிவுதன்னே
மேதகுபுருடனென்று முயிரென்றுமீசனென்றும்
பேதமில்காலமென்று மனமொடவ்வியத்தமென்று
சோதிமறைகளென்றே யுரைத்தனனெழிலிலீசன். (ட)

வேறு.

ஐங்வன்பூதாவவெலா மவனிடையேயாவதுவு
மொங்கியமாமாயையினே யுடையனதிலார்ப்புண்ணுன்

பாங்குறநானுவடலம் பண்ணியிடுமாயிடினு
மீங்கவைதன்னிடைத்தோயா திவைவிடுத்தமியல்புமிலான். (எ)

பக்தமதிலொருக்காலும் பற்றணைப்பக்தஞ்
சிக்கைசெய்துத்தான்செய்யான செய்வானையேயிற்கு
மூந்தியவான்காற்றனனீர் மண்ணல்லன்முழுதுமா
யந்தமிலாவானந்த வறிவுருவே யவன்வடிவம். (அ)

வேறு.

உயிரிதுவேயென வல்லியச்சமுறாசுத்தாதி புலனேக்கலா
னயர்வினுமியசொன்றுகின்றறியுமத்தகாற்சுணைமூர்மிலான்
பெயர்விலாதசொலும்வாக்கினேடுமுதலுத்துமாய்விடயமூர்மிலா
னுயர்வசரியவறிவேதனக்குருவென்றுணைக்குமொளிமேனிதியான்.

வேறு.

அயில்கின்றவவைமுதலாம் போகநுகர்பவனல்ல
னுயிரல்லனுயிர்க்குயிராம் புருடனென்னுமவனல்லன்
மயலொன்றியுளமாயை யதுவல்லன்மற்றெல்லா
மயர்வின்றியறிகின்ற வறிவுருவென்றேயறிக. (கக)

வேறு.

இருளுடனேசாவி யாவிதல்வெண்ண
மருவலிலாவவை மற்றதுபோல
விரிவுளதாய சகந்தனிலேகும்
பொருவலிலாத பரம்புணர்வெய்தான்.

உலகினிலெவ்வண மொண்ணிழறன்னே
டிலகுவெயிற்கல வாததுபோல
நிலையிலதாய சகதமொடுகில்லா
னுலவலிலாதொளிர்கின்றபரன்ரான். (கஉ)

வேறு.

அறிவினேடொன்றிநிற்குந் தமத்தொகுசாமாங்கே
யறிவினிற்கலக்குமென்று மணைந்துடனிற்குமாகி
லறிவினுக்கணந்தகோடி கற்பம்வந்திறந்திட்டாலும்
பிறிவதற்காகுமுத்தி யில்லையேபேசிலென்றும். (கங)

யுத்தியையடைந்தயர்ந்த சித்தனன்முனிவனென்று
மெத்தவேபறிவேதன்பா லுளதவிகாரமென்றுஞ்
சுத்தமுற்சுகதுக்கங்க டொடர்பிலானந்தரூப
நித்தனென்றிடவுங்காண்ப னொன்றணனிகரிலோன். (கச)

வேறு.

யானைசெய்கின்றனனெனைவயஞ் சுகதுக்கங்களென்செயலே
யூனைவாடியிடறடித்த லுடையோனெனன்றுரைத்திடுவோ
ரானவைறிவின்றன்மேலே யாங்காரத்தையிதலினு
னானையெல்லாமென்றிருப்பர் ஞானமில்லாவனவறிக. (கரு)

வேறு.

அறிவினையுடையாராகி யருமறைமுடிவுகண்டோர்
செறியுமெப்பொருட்குஞ்சான்றாய்ச் சின்மயமாயேதன்னிற்
பிறிதருமவித்தைக்கேகட்டாப் பெற்றியோடெங்குநிற்கு
மறிவனெனவுரைப்பரல்ல தயலொன்றுமின்மைகண்டே. (கசு)

வேறு.

இன்பமொடுதுன்பமது வின்றியொர்விகாரந்
தன்கணதிலாவதிவு சார்வதிலைபந்தம்
பின்புதுளவுதறி யாமைமுதலாலென்
றென்பதுளதாகுமூட லோடியையவென்றும். (கஎ)

எப்பொழுதுநின்றுதய மானவொளிதானே
மெய்ப்படவிருந்தறிவ தாகிவெவ்விடத்து
மொப்பில்பரனுகுபுரு டன்னகமணைந்தே
செப்பரியவேறுபல செய்வனெனுநின்றே. (கஅ)

இத்தன்மையதாகுமவ் வியத்தமொடுகூடுமறி
வெத்தனையுமுட்புற மிருந்தறியுமேனுஞ்
சுத்தமதுவாயதன துண்மையறியாதே
யத்தன்மையதாயவுரு வாயழியுமன்றே. (கக)

வேறு.

தானலாதொன்றைத்தானை யறிந்திடமதனலென்று
மானதாஞ்சுகதுக்கங்க ளியாயுர்வெறுப்புண்டாக்கு
மீனமாமயலோடொன்றி யிருந்திடுமுடலங்கொண்டே
யானதாயழியுமென்று மறியாமைமுதலாய்க்கொண்டே. (உ0)

வேறு.

கருமஞ்செயவிடர்வந்துறு மதுபுண்ணியபாவந்
தருமென்றுரைசெயுமாமறை யவையாகியவசமே
யுருவந்தருமுழுதம்முள தாகுமெனவொழியா
வருடந்திமிளிலேனிய தறிகென்றருள்செயுமால். (உக)

வேறு.

அழியாதெங்குமுளதாகி யினைத்தட்புறம்புந்தானிரம்பி
யொழியாவறிவாயொருகுற்ற முனைத்தற்கரியதொருபொருளே
கழியாமாயையதனிலே காணப்பலவாய்த்தோன்றியிங்
மழிவாயினதென்றுமிலா திருக்குமதுவேயியல்பென்றான். ()

வேறு.

ஆதலான்முனிகளுண்மை யொன்றெனவுரைப்பர்வேறும்
பேதமில்வியத்தத்தாலா மென்றனரதுவுமன்று
மோதியமாயைதன்னை யாசரித்திருத்தலெய்யு
நீதியதென்றுகொண்டே நிசழ்த்தினனிகரிலீசன். (உ-ந)

வேறு.

யாதொர்படிதூமமொடு தூளியொளியாய
நீதியுடைவாயுமறை யாதவணமேபோ
லோதுபுலனைநி கரணம்முறுபவெல்லாம்
போதமுடனொன்றியனை நின்றுபுணராவால். (உச)

அடுத்தகிறவித்தனைய தாயபடிகண்வே
றடுத்திடவிலாதுதன தாயவொளியேபோ
லடுத்தகமதாகியனை யாதவறிவென்றும்
விடுத்திருளோமிக்கொளிய தாய்விரியுமன்றே. (உரு)

நல்லறிவுளோருலகை ஞானவடிவென்றே
சொல்லுவர்களவ்வறிவி லார்தொழிலில்வேறும்
பல்வகையதேபொருள தென்றறிதல்கொண்டே
நில்லதிலதாமுலகு கண்டிடுவர்நின்றே. (உசு)

வேறு.

யாதொருபொருட்குமுள்ளாய்க் குணமின்றிபெந்தாலுய்ச்
சேதனனுயேயென்றுந் திகழ்ந்திடும்பரிசுகாணு
மோதமாமயக்கந்தன்னை யியாவையுமிருத்தவண்ணம்
பேதமாய்க்காணுகிற்ப வொன்றனைப்பிறவிகாசன். (உஎ)

வேறு.

படிசுத்தனினினை யேபலநிர்வைகவ்வுநுவாய்
வடிவுத்தனதெனதின்றிமு துபோலிருவு
முடிவொன்றுமில்பொருளெங்குமுழுதும்மொளிபுரியே
வடிவுத்தாறும்வடிவுத்தொறும் வெறுப்வருமவகையே. (உஅ)

வேறு.

ஆதலாலழியாநித்த சுத்தமாமெங்குந்தானும்
பேதமிலறிவுதன்னைப் பெரியவர்பேசக்கேட்டு
மோதிபுனிலைந்திராளு மருட்சனைசெய்யவேண்டு
மேதமிலவிடையெய்தற் கிச்சையேயுடையோர்தம்மால். (உக)

யாதொருபொழுதியோக மனத்திடையெய்குகின்ற
சோதியாயிலகுபோதஞ் சோகத்தாலிடைவிடாத
நீதியானிகழ்ந்திதப்போது நின்றிடிற்றானேதன்னி
லேதியடரிசுநினாரு னென்றனனுமையோர்கூறன். (உ0)

பூதங்களைவையுந்தன்பாற் புணர்ந்திடனிற்றல்கண்டே
பூதங்களவற்றிலுள்ளுந் புறம்புந்தானிற்றல்கண்டோன்
பேதங்களனைத்துமில்லாப் பிரமமேயடைந்துவேறு
பேதங்களனைத்துமிவிட்டோ னென்றிடலாகுமன்றே. (உச)

யாதொருபெழுதியோகந் தன்னையேயியற்றியின்ப
மேதகுசமாதிதன்னை யடைந்துவேறுகின்ற
பூதமியாதொன்றுங்காணு திருந்தவணங்குகின்ற
சோதியாத்தன்னிற்றானே சோர்வின்றிக்கண்டேயின்றான். (உட)

வேறு.

யாவனியாதொரு போதுதயத்தே
மேவியவாசை யெலாமறவிட்டா
னேவருபின்னமிர் தாயவனப்போ
தோவவிலாதொளிர் வீடடைவுற்றான். (உந)

வேறு.

பூசங்களுடைத்தாயுள்ள வேறெலாமொன்றின்கண்ணே
பேதங்களின்றிக்கண்டு மதுனின்றுமெல்லாமாய
பேதங்களனைத்துங்காணு தன்றிவன்பிரமமென்று
வேதங்களனைத்துமோது மெய்யறிவடைந்துநின்றான். (உசு)

வேறு.

யாவனொருவனறிவுருவாத் தனைவேகண்டுமற்றொன்றாய்
மேவலின்றிவேறுபடக் காணுன்விளங்கவப்பொழுது
நீவினிலையாயுலகினைத்து மாயைதானேயெனக்கண்டு
மேவலிதாம்வீடடைந்தா னென்றிறவிளம்பியிடலாகும். (உடு)

வேறு.

[illegible]
[illegible] (உக)

[illegible]
[illegible] (உச)

வேறு.

[illegible]
[illegible] (உஎ)

வேறு.

[illegible]
[illegible] (உக)

[illegible]
[illegible] (உஅ)

வேறு.

[illegible]
[illegible] (உக)

[illegible]
[illegible] (உச)

[illegible]
[illegible]

சேரத்தொழுவித்தும் பரமேயசார்த்தையடையா
ராகம்மறைமுழுதும் மதுதனையேயறைதருமால். (சஎ)

வேறு.

அறையுமவ்வியச்சஞ்சீவன் மாயையாலகிலஞ்செய்யு
மிறைவனுமீசனென்று மியம்பீரிம்மறைகளென்னே
முறைமையாலுயிர்சுட்செல்லா மாகியேமுழுதுங்கண்டே
சிறையிதற்றோடகியெங்குத் திகழ்தருமொளியுநானே. (சஅ)

வேறு.

வெல்லாருமாசையுறுகின்றயாவு மிரதங்கள்சத்தமெனிலே
நில்லாதுரத்தவருமாறிலாது நிலையாகின்றவெனிலே
டல்லார்பெயர்ப்பகசொறி கால்கனென்னிலலையாயவற்றினறிவாய்
சல்லீதுசின்முசித்தின்றதென்று முளனுய்வினத்துமெனிலே. ()

வேறு.

சண்ணின்றிலேல்வாக் காண்பன் காலின்றியெக்குற்செல்வன்
வினணின்றகொலைசெயல்லாஞ் செவியின்றிவினாத்துகேட்பன்
பண்ணின்றகையதின்றிப் பற்றுவன்விதிவனென்றே
யண்ணனன்முனிவர்தங்கட் கருளினனறியும்வண்ணம். (சக)

வேறு.

எல்லாவாயுகானறிந்திருப்ப னெண்ணையறிவாரியாரு மிலை
கல்லாருண்மையெனக்கண்டோர் நாடிநின்றேயறிந்தபடி
பல்லாதில்லாதனவில்பாய் பருடனெனவுபநிடன்றி
யெல்லாமாகியல்லாத வேகமெலவுபயம்புவரால். (கஎ)

வேறு.

பார்த்தளமுனிவனென்னைப் பரமென்றம்பண்டின்று
நீத்தளகுணத்தினானென்று நின்மலரூபனென்று
மாத்தமாய்பொருளீசன்று மலர்சிலையுலகுக்முண்மை
யீர்த்தமிவ்வறிவேயென்ப ரல்லவரறியாரென்றும். (கஅ)

யாதொன்றைமையர்தம்மா லறிவரிதாகுமென்ற
தேதியமாயைமூட மோகத்தாலுணர்வதின்றி
பேதமொன்றினையாவென்ற றுவ்வையாரினைத்தாரு
நீதனமுனிகட்கெல்லா மியலபினனினைபியார்க்கே. (கக)

வேறு.

நானெனமாயையினைக்கடந்து நிற்பெண்ணாலகத்தினையிற்ற
னெனனவுதிலெனினையொழிய யாதோர்செயலுமில்லதனு

ருனேசகத்தைதடத்தியிடோதனென்றுகடவென்று
மாலைவறிவோரறிந்திவ ளென்றேயருளிச்செய்தனனால். (௫௦)

எங்குந்தானையாவையுமாய் நின்றேயொன்றுயழிவின்றி
யங்கமொன்றின்றறிவேயாய் நுண்ணிதாயவருள்வடிவைத்
தங்குருநானயோகத்தான் முன்பாசரித்துப்பினைவந்தெ
னங்கமானபேரொளியோ டொன்றியாதுயடங்கினிவார். (௫௧)

வேறு.

ஆங்கவர்களென்னுடைய மாயையைவசித்து
நீங்கியபின்னின் மலமதாயவருவாவ
ரீங்கிதுசெயாதவர்க ளென்றுமெனையெய்தா
ரோங்கிவருபந்தமதி னின்றுடனுழைப்பார். (௫௨)

வேறு.

சுத்தனையொன்றுயென்னைக் கூடிநின்தானமையோர்க
ளெத்தனைநூறுகோடி கற்பங்கடாஞ்சென்றுலு
மெய்த்தகமீளாவின்றன் விளங்குமெய்யருளாலென்றே
யித்தகைத்தெனவேவேத மியம்பிடுமென்றுளீசன். (௫௩)

வேறு.

என்றுலுங்கட்டியப்பிய விந்நானனானையாகிகட்டும்
பன்றுமுடதுபுச்சிர்க்கும் பேறுமியோகாங்கியர்க்குஞ்
சென்றுலாகுமல்லாதைத் தூரவொழிப்பதிதுவென்றே
தன்னேரனையாருமீசன் ருனேசாற்றியருளினான். (௫௪)

வேறு.

அன்றரியாமையாகி யருள்செய்தபுராணந்தன்னின்
முன்றிகழ்பிறவிதீர முனிகளுக்கீசன்சொன்னான்
குன்றிடாமறையினீருங் கீதையினிரண்டாமத்தை
யின்றலாமதியும்வண்ண மியன்றவாதனைத்ததன்றே. (௫௫)

இரண்டாவது

சாங்கியயோகவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் அஞ.

மூன்றுவது

சம்பிரதாய அத்தியாயம்.

முன்னைநான்மறை யோதிமுடிந்ததை
யுன்னுமாறரி தாகியவொன்றினை
நுன்னுஞானமு ரோயமுமில்லதை
யின்னங்கேண்மினென் றீசனியம்பினன். (க)

வேறு.

ஞாற்றுயர்ஞானசனமாதி நாறுவெல்லாம்பிறப்பிடமா
யொற்றுமைவேறிருப்பொருளின்றி யொளிபாயொன்றேயெமிப்ப
தன்றுயகிலசராசரங்கட் காதாரந்தானேயென்றும்
பொன்றுதலுவாயவிகாரப்பொருளாய்ப்புலனுப்புணர்ப்பரிதாய். (உ)

இரண்டாவதிலாதளவைகளா லெட்டாததுவாயெங்கெங்குஞ்
சிரங்கால்கைகண்முகமுடைத்தாய்த் தெரியப்படாதாய்த்திரமாகி
யிரும்பார்நீர்தீகால்வான மெல்லாமிருத்தற்கிடமாகும்
பரந்தாளுணர்ந்தோர்பிரக்ருதமாம் பரவியோமமென்பர்களால் (ங)

தரிதாயுயர்வாயதிலேயா மனேத்தாரையிர்த்துயிர்ப்பப்
பெரிதாயகமும்புறமுமாம் பிரமநானேபிறர்க்கென்றுந்
தெரியாதென்னுலேபரம்பி யென்பாலிருந்திச்சகமெல்லாஞ்
சரியாநின்றதென்றறிவான் சகலவேதங்களுமறிவான். (ச)

ஒருசாணையபரம்பொருளே யுணரப்படாதவியல்பதனாற்
றெரியாமையெனப்படுமந்தத் தெரியாமையிலேதிகழ்காலம்
பிரதானந்தான்புமான்பிறந்த வவற்றுன்முழுதும்பிறத்தலினு
னிநபாதிகமாம்பிரமமய நிகழ்வேயிந்தநிகழ்வெல்லாம். (ஞ)

மோன்னகாலம்பகுதிபுமான் றோற்றமென்பாலிரண்டிற்கு
முன்னராகுங்காலமிவை மூன்றுமென்பாலேமுடியு
மன்னதன்மையாலாதி யந்தமின்றியன்னியமா
யெண்ணில்பேருயிர்க்கையிரு லென்னதுருவேயென்பர்களால். (ரு)

வேறு.

மகமுதலாகவிசேடமீறுகமன்னு மிச்சகத்தெலாந்தந்து
சகலவாருயிர்க்கும்மோசமெ செய்யுஞ்சத்தினையப்பகுதியாலைப்
பகுதியிலைந்தாசத்துடன்புணர்ப்பாற் பஞ்சவிஞ்சகனெனப்பட்டுக்
சுகமொடுதுக்கந்துய்ப்பவன் புருடனுகவுந்துணிந்தனர்தொல்லோ

வேறு.

அதிவிகாரப்பருதியின்மாறு மறிதலில்விழ்ஞாசாவுமவன்பே
ரோதவசுக்காமமெனமாறு மொருவனுயிரையுண்டுபெயருற்றுன்
நீதுதேகங்கொண்டுகடத்துரு ஸ்வனுபாச்மிசப்பதற்கு
ஞதலினைத்தப்பிறவியுமின்ப துன்பமுமாய்க்காதசவருவில். (ச)

வேறு.

சோலமறிவேசிவனுக்குங் கொண்டுதுய்க்குஞ்சருவிமனஞ்
சாலுமதனுலவிவேக மதனுற்துன்பச்சாருளென்
மாலும்படுதியிற்புருடன் வைத்தபற்றுன்மற்றத்தக்
காலஞ்செய்யுமிடப்பிறப்புக் கதுவேயென்முங்காரணமாம். (எ)

படைப்பதற்காலதாரினை படைத்தலையாலுநோய்த்
தடைப்பதற்காலத்தாயினை தொல்லைபீரில்லாக்காலத்
திடைப்படத்தோன்றிமாயு மியாவையுமியாவதோனுங்
கடைப்பவரில்லைக்காலவ காலமேகடக்குமற்றும். (அ)

வேறு.

திலவலகுகடக்குவரை சோசியமிலின்றதது
சலவையிர்க்குமுயிருமது தானேடுள்ளாயிருக்குமது
வகிலவறிவுமுடையதது வாதலான்மற்றக்காலம்
பகலுமுவர்ச்சுதனனும் பாவான்புருடோத்தமனுக. (கா).

வேறு.

இந்தியங்களிற்பாமன மனத்திலாங்கார
மந்தமானவாங்காரத்திற் பராவ்வியத்தம்
பந்தமாமதிற்புமான் பரமதிற்பராங்கால
மிந்தயாவைக்கு முயிரிதிங்கிதனிலெல்லாம். (கஉ)

வேறு.

சகத்திலுயிராங்காலபரந் தன்னில்விமோமம்பரமகனே
மத்தத்துன்றவியல்பதனுல் மியோமாதிதுமையலாக
தெகித்தவதரலனலென்று செப்பப்பட்டயாதுதம்
பகுப்பொன்றில்லைப்பரப்பிரம மென்னில்வேறோர்பாமில்லே. (கந)

பரமாமெல்லாப்பொருளுக்கும் பரமாயுள்ளவெனையரித்த
வரமாமுனிவன்முனென்று மரியாண்பிறவான்மன்னுசரா
சரமாமுலகமெனையொழிபச் சாதுண்டாகுசாருக்துக்
திரமாகானேயுலகனைத்துஞ் செய்கின்றேதுஞ்சினைப்பெனும். (கச)

ROJA MUTHIAH
KOTTAIYUR-623 106
TAMILNADU INDIA

வேறு.

ஏகமாய்நின்றவென்ற னேவலாலெல்லையில்லா
மோகமாஞ்சகத்தையென்றன் முன்னமோகின்றகாலம்
பாகமாய்ப்பண்ணுமென்று பரம்பரானருளியீதே
யாகும்வேதங்களெல்லா மறைத்ததென்றருளிச்செய்தான். (கரு)

மூன்றாவது
சம்பிரதாயவத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் கஅ0.

நான்காவது
பத்திமை அத்தியாயம்.

விரிந்ததிங்கேவலால் விண்முதற்பொருள்
பெருந்தகையாமவன் பெருமைபேசிடப்
பூந்தெழுசிற்தையை யொருக்கிப்பத்தியா
லருந்தவர்கேண்மினென் றருளிச்செய்குவான். (அ)

வேறு.

சகத்துளோரியாவர்க்குஞ் சான்றுகியானென்று
மகத்துளேநின்றுலும் பழகியபத்தியினன்றி
மகத்திறற்றுனத்தான் மாதவத்தான்மற்றுமொரு
முகத்தினாலொருவர்க்கு முன்னிற்குமவனல்லேன். (உ)

வேறு.

எங்கெனதுள்ளா யிருக்கவெப்பொருளு மெதிர்க்குமுன்னி-
யானிருப்பன், முங்குவன்முழுதுந் தருகுவனெல்லாஞ் சகலமுமதி
வசென்றன்னை, லோங்கியமுனிவர் பிதிரர்மற்றப்ப ரொளிதிகழ்
பிரமரிந்திரர்வே, முங்கொளிமிகுத்தோ ரியாவரோயாக வவருமென்
னுண்மையையறியார். (ங.)

. சந்ததர்வேத மியாவையும்பாமாச் சாற்றவும்படுவதிங்கெனையே,
யந்தணரெல்லாம் வேள்வியினாலு மங்கியிற்போற்றுவ தெனையே,
யெந்தலோகத்தும் பிதாமகன்முதலா மியாவருமிறைஞ்சுவ தெனை
யே, சித்தையையொருக்கி யோகிகளுளத்தே தியானமுற்றிருப்பது
மெனையே. (ச)

வேறு.

ஏகனேகிநிற்கின்றயானே யெல்லாவிணையவர்க்குந்
தேகம்பண்ணியவற்றுள்ளே திதனுய்கிற்றலாய்ச்செய்யு

மியாசொல்லொடனேக்குறித்தசயிய்துறையின்முரவுகிலவிப்
பாகங்கொள்ளிவனைவத்தின் பயறுவேகொசாக்கப்பகிவுறன். (இ)

பத்தியினையாவர்சிலர் பாவிவினைப்பணிகின்றூர்
சத்தியமேயலர்களுக்குச் சன்னிதிபண்ணைசிற்ப
னித்தமுன்னுநால்வேத கிட்டர்களாயறநெறிசே
ருத்தமராமவரனிறு மொழியாவேயுணர்கல்லார். (ஈ)

வேறு.

மறையலராசர் மாதவஞ்சிறந்த வணிகர்தாமனத்திறல் வணங்
கிற், குறைவுபடாமானந்தமாம்படத்தைச் சொரிபரனை குலமில்லா
வெங்கச், சுறையுறங்கலத்தோ ராயிலுசனைக் காலபாகத்திலே
பெறவு, சிறையெனவெனையே பத்தியான்மலரிட் டிடைவிடா
திறைஞ்சுவராகில். (எ)

வேறு.

பழுதிலவொன்னுடைய பத்தரொருகாலை
மழுவிலர்களெனறடியி லேபணிதலுற்றேனன்
றெழுதலவொனன்பினை யெனத்தொழுதலுற்றே
ரொழியவிகழ்வாருமெனை யேயிகழ்தலுற்றூர். (அ)

வேறு.

கலையாளரியாவரினுக் காயாதன்மலராத
விலையாதனீராத லியன்றதுகொண்டெவ்பாலே
நிலையாயபத்தியினித்தமெனைவழிபடுவான்
றலையாயவன்பனெனக் கியாவரினுக்தாணினியான். (கு)

படைத்தவனைப்படைத்தவற்குப் பண்டைபோமறைபனைத்து
கொடுத்தவனுதவிலைக் குரவர்க்குங்குருபரனன்
றுடைப்பவனைசுரர்களைத் தொல்லறத்தினினறோனை
யிடர்ப்படுமாறெழுத்தவர்கட் கின்பமளித்தருபவனன். (கூ)

வேறு.

தூமரியோகியர்கடங்களுற்பல மொழிப்பனைறபிறப்பினுக்
கேதுகாமனருபிறபிறப்பு மிலனெவனுளிவ்விலத்தினுக்
காதிநானது துடைப்பனைது புரப்பனன்முழுதளிப்பனை
னீதிதூணியலற்றமாயைசெய்து நித்தருய்மறையாற்பனன். (கூ)

வுற்சமாகியவொருசத்தியென்றனது மற்றியாயுமயக்குமாம்
விற்சையாகுமொருசத்திமற்றெனது விமலமாகுபுணர்வார்கடந்

[illegible]
னஞ்சிடாதெதலோயணந்தசத்திசரு மியாணினைத்தவணமாகுமால். ()

வேறு.

துலமபனமாஞ்சத்திகளுக் காலர்பனனைடங்கவமென்
பாலங்குருக்குழுதியுமென் பாலியெவர்க்குதுள்ளாயென்
[illegible]
ஞாலந்தன்னையுண்டாகப் பண்ணுநாளைவிதமாக. (கக)

வேறு.

ஏதியாளையுக் தாளையுயிர்க்கெலா
நாதளுகிய நாராயணனெனுக்
கீதிலாதவென் சத்திதித்தலா
லீதலாதிலெபெற் றேயிலங்குமால். (கச)

வேறு.

மூன்றுவதுருத்திரா மூர்த்தியதாய்த்
தோன்றுவகைகின்று துடைப்பதனை
[illegible]
ஆன்றுவெனதாக வுரைப்பர்களால். (சஞ)

வேறு.

நித்தநியமத்துடனேநெறியுறப் பார்ப்பார்கள்சிலர்
பத்திபாற்பார்ப்பர்சிலர் பாவனையாற்பார்ப்பர்சிலர்
சத்தியமாஞானத்தாற் பார்ப்பர்சிலர்சாற்றுகின்ற
[illegible]
மெத்தநிதசாரூபமினை யெனையுணரு மெய்த்ஞானி. (கக)

வேறு.

அறிவால்வழிபாடுறவா னெவன்மற்றவனென்னிற்
பிறிவானவனியானெனவே நினைபின்பிறர்தாமு
முறவால்வழிபாடுடையா ரடையாரொருகாலம்
பிறவாழியிடைப்பிறிவா யெனையேபெறுகின்றார். (கள)

எல்லாவுலகங்களு மென்பாலெயெண்ணுசில
செல்லாநின்றுஞ்செயலொன் றிலனெஞ்சிவயோகி
யடைவானடவாமதனைவம்மத்தச்செயலென்பா
வலலாதனையுமறிவா னெனக்கூப்பிறிவாறால். (கச)

வேறு.

[illegible]
னாவிலுண்ணுண்ணுணர்விலு லெல்லாதுவலப்படுமேலுன

மாவிலாதமாயோகிமாதேவனுன் மகத்துவினைச்சுண்டார்
மூலமாகியபாத்தினிற்பரமமா முறைமையான் மொழிகின்றேன். ()

வேறு.

படைப்பவனைனப்பொழுதுப் பாம்பாயோகிச்சிருந்து
நடத்துவனைனவெழுக்க மிலாஞானயோகத்தாற்
கிடைத்திடுமென்றுரையாச் செழுமியயோகானந்தத்
திடைப்படலானடஞ்செய்வே னெல்லையில்பேரின்பத்தால். (உ)

யாருமிப்பறிவா னெல்லாவேதமுமறிவான்
வாருஞ்சாமறைகளைறகின்றாடைவிதனைத்
தாருனுர்பெறவுரியான் றவமுடையானிசமுடையா
னுருதவன்புடையா னெங்கிலவனலமுடையான். (ஊ)

சான்மைவது

பத்தினைபார்த்தியாயம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் கஉக.

நிரைவது

விகுவாருப அத்தியாயம்.

இவ்வனவுசானருளி யின்பமுடனன்பர்க்
கவ்வளவிலாததிரு மேனியசதலை
யெவ்வாளியுமானலனி லங்கியவருள்ளை
செவ்வாளிவிளங்கநட நின்றுசெயலுற்றுன். (க)

வெண்ணைதிகழ்பரமேசுவரியுமிக
வண்ணமதிலாதபரமாதியபகேசன்
விண்ணிலிடையேவிமல னனவரியோடிங்
கண்ணினினிதிர்ன்றுநட மாடவவர்கண்டார். (உ)

வேறு.

ஏவன்மாயையிற்தவல கெல்லாமாகியிருப்பதுவா
பேதமுகேடுமியற்றுபேயனபதவெற்றிதுத்தே
பாவமானவனுஞானத் தன்னுலுண்டாம்பயர்போது
மாவிலாதமாயோகிமாதேவனுன் மகத்துவினைச்சுண்டார். (ங)

வேறு.

நீத்திணையுறுதவதில் வாயுவைநிறுத்திப்
பத்தியொடுசாந்தியை யடைந்தபரயோகித்

துச்சமர்களாதலுதயாத்தமணிவில்லாக்
சுத்தவெளியோடுவெளிகண்டனர்கமேயார். (உ)

வேறு.

கண்மாத்திரையிற் கழல்கைதொழுவோ
ருண்ணாமையழிக்கு முருத்திரனே
வணநாடரியானே யமமாமுனிவர்
கணமாவெளிகண்டனர் கம்மிசையே. (ஙு)

வேறு.

சிரங்களாயிரஞ் சேவடியாயிரங்
கரங்களாயிர மாய்க்கரத்தேந்திய
வரங்கொடண்டமு மோங்கியகுலமும்
பரந்தவேணியும் பான்மதிக்கண்ணியும். (சு)

வேறு.

புண்டரீகவரியுடையும் பொன்னெளியாற்பூமகண்பே
ரண்டமெலாமாவரித்த வனலிரவிமதியென்னக்
கொண்டிலகுமுக்கண்ணுங் கூரெயிறுங்கோடிபெய
ருண்டருக்கமொறிக்கின்ற வொனத்திகழுமோருருவும். (எ)

ஞானதானதிருவருவிற் சகமெலாம்பிறந்துதன
தண்ணலாலேயழியுமிக வதிசயமாம்படிகாட்டி
யினமானதில்லாத விந்தவடிவந்தானே
யனையாகின்றுகாசந் தனிலாடியருளினனால். (அ)

ஞாலமெலாஞ்செய்கின்ற நாதனைஞானச்சுடரைக்
காலவருவனைக்கலக ளியாவையுமாங்காரணனை
யாலமமாகளத்தலையிவ் வனைத்துயிர்க்குமதிபதியைச்
சீலமிகுயோகிகடஞ் சிந்தனையிற்றிகழ்தேசை. (க)

ஈற்பவநோயுற்றவர்க ளொழிப்பதனுக்கொருமருத்தாங்
கற்பகத்தையோகிகடங் காரணத்தையாரணந்தேர்
தற்பதத்தைப்பரமான சத்திகட்குச்சத்தியா
மற்புதவாதாரத்தை யமசோசர்தொழுமரசை. (கo)

வேறு.

ஆதாதியாயிருந்தபர மானந்தத்தையகிலத்துக்
கேகாதிபனெயதேவ மெல்லாமுனிவர்களுமிறைஞ்சி
நீகாவெண்ணுநின்மலனே நித்தியத்துவத்தைநிரந்தரமா
மியோகாலடையுமூயர்பதியையொளிகட்கெல்லாமுள்ளொளியை. (ரு)

வேறு.

துறவினரறிவிடைத் தோன்றுஞ்சோதியை
யுறவினிலறிபவர்க் கெளியவுண்மையைப்
பிறிவினிலறிவரி தாயபெற்றியை
யறிவினையறிபவர்க் கருளுமண்ணலே. (கஉ)

வேறு.

ஈசாவிலியாகியகருணை மாதேவனைமா மாதவத்தி
னைசாத்தையொருகாலு மழியாச்செல்வமளிப்பவனைப்
பேசாபேதமற்றெல்லாக் தாணுபிருத்தபிமத்தை
யோதாதுணருமியோகத்தையளித்தற்குரியவொண்சுடரை. (கஙு)

வேறு.

உருவாவிங்கருவோவென் றும்பர்க்குமுணர்வரிதாய்க்
கருவாகிநின்றபெருங் கண்ணனகாரணனைக்
கொருபானத்தனைத்தனது சோதியுளதேதோன்றக்
குருவாகுந்திருமேனி கொண்டாடக்கண்டார்கள். (கச)

வேறு.

கண்டுமாயையையதற்குளே யொருவர்சாலுணவகை கரந்
தெதா, னண்டர்மாயையையறைத்து மீண்டுவெளியாகியாழ் யரு
ளன்னலே, வண்டுழாய்முடியனை வச்சகலலோகமோனியை யிடத்
துலே, கொண்டகோலமாகி கண்டுமா முனிவர் கூடிருவுவகை
கூடினர். (கஞ)

வேறு.

தாயினையுள்ளேயிதயக் குகையின்மறைத்திருக்கின்ற
பாம்பொருவாக்கண்ணுலே பார்த்துப்பல்காற்பணிந்து
வாக்கையிற்குவித்துத்தந் காதல்கையமிவறின்
றூக்தாவோங்காரத்தைதயுச்சரித்தயிருபட்டத்தால். (கஎ)

வேறு.

பழுதிலீசன்முன் பாவகற்கண்டதோ
ரிழுதுபோல விதயமுலாழுக
வழுதுமன்பினெ டாடியும்பாடியுக்
தொழுதுதோத்திரஞ் செய்யத்தொடங்கினர். (கட)

வேறு.

ஆசமூலமாருயிர்நீ யவ்வயிர்க்குமதிபதிநீ
பேசநுகர்புருடனுநீ நுகர்விக்கும்புராதன்னீ

யோகிநீயுணர்பவனீ யுனந்தொறுநின்றுணர்கின்ற
வேகனீநின்மலமா யாவையுமாம்பரம்பொறுணீ. (கஅ)

வேறு.

தாணமெல்லாமொகிங்கினவர் காயத்துள்ளேகுதியாகிப்
பிரமமோனியாயுள்ள பெருமவென்றும்பிறவாதாய்
மாணமில்லாநின்செம்பொன் வடிவேபரமாய்மற்றெதிலும்
பரமமாகியுயிர்க்குயிராய் நிற்கும்பரமாய்ப்பார்க்கின்றேரும். (ககூ)

பரமாதுவின துருவாகிப் படைப்பாய்நீபல்லுலகுசளுந்
திரமாமுன்னுலெயுண்டாந்து நிறுதிற்நிறுதாய்மிகப்பெரிதிற்
பெரிதாய்நின்னிற்பேறில்லாப் பெருமைமாணுப்பெருத்தமைக்
குரியாரில்லாமொருதீயே வேறுரன்றிலெதென்றுரைப்பர்களால். ()

வேறு.

போதனுகியபுராணனும் புருடனேப்பொருட்கெலாமுயிராக
வாதிநாள்பலேடத்தனையவன் படைத்தனகிலமுமந்நாளே
வேதமியாவையும்விரித்தலோ புன்னிலேமினவுடனைத்திற்று
மேதுபூதமுயுளம்தானுமிலங்குநின் னியல்புகண்டனமெந்தாய். ()

வேறு.

இப்பிரமசக்கர மியங்குவதுமுன்பா
லப்பெரியமாயை யுடையாயடலுநீயே
சிற்பரமயோர்கபதி திவ்யதடஞுன்
பத்மசரணங்கள் சரணென்றுபணிகின்றேரும். (உஉ)

வேறு.

எத்தைநீபரமாசாசத் தினடையுறுகருத்தங்கண்டோ
மிந்தவெப்பொருளுமாறு யேகநீயாகின்றன
வந்தசின்மகிமாவைக்கண் டதிசயமாவுன்ன
தந்தமில்பரமானந்த மனுபவித்தனுபவித்தேம். (உங)

உன்னுகையாமோங்கார முயர்முத்திக்கொருவிதைநீ
துன்னியுடலேறுந் தோன்றுமைமறைத்திருத்தி
நின்னிடையெல்லாமாய நீமாயாய்நின்மெழிய
கன்னியமாயுளவெல்லா மசத்துமெனறையுறவர்களால். (உச)

வேறு.

தோழுசருமறையெலாந் துதிப்பதுன்னையே
பழுதறுமுனிவர்கள் பணிவதுன்னையே

யொழிவறவுணர்பவ ருணர்வ துன்னையே
யழிவறநினைபவ ரடைவ துன்னையே. (உந)

வேறு.

ஒருமறையனந்தசாகை கொண்டனதருவுமொன்றி
பெருமையையறிவிக்கின்ற கிப்படியியலுன்றன்
பெருமையையறிவார்சாற்றி பெறுபவர்பெறுசாலெல்லாங்
கருடியலுறுவார்சாற்றி கனவிலுங்காணமாட்டார். (உசு)

வேறு.

ஆதிசேடியுலகனைத் துயிர்த்தருமாதிடா
யீதலாமமைக்குமண்ண லெல்லையற்றவின்பமெப்
போதுமெய்யன்பர்மனம் புலப்படாதிருப்பதோர்
சோதியாகிநித்தமுத்த சுத்தனுயிருத்தியால். (உஎ)

படைத்திநீயளித்திநீ படைத்தயாவுமுன்னிலே
யுடைத்திநீயொருத்தனே யுணர்ந்துகாண்டிருத்திநீ
யடைத்திநீயுளத்திலே நினன்பையேயொளிக்குமா
தடைப்படாமலென்றுநின் சரண்பணிந்துசாருகாம். (உஅ)

வேறு.

யோகியாகியுயிராகியுணர்வாகுநி யினையில்லா
வேசருகியித்திரணு மரியுமயனுமீசனுமாஞ்
சேகிதாவுத்தாதாவுத் தீபுமதியுதினகரனு
மாகிவெவ்வேறனைத்துருவு மாஞ்மெனவேயறைகுவரால். (உக)

சகலதருமங்களுந்வளர்க்குத் தாய்நீபுருடோத்தமன்றனீ
புகலுமரிநீபுகனீபுராரிநீயெப்பொருளுநீக்கும்
பதுதிநீநீயழிவின்றி நிலையாய்நிற்கும்பரம்பரநீ. (உக)

வேறு.

கருணையாவையுங்கடந்திருள் கடந்துனைக்கண்டவரா திதச
வருணமானசின் மாத்திர நேத்திரமுதற்புலன்களஞ்சலாப்
பிரமமேகமாபுருடனென் பிறிதிலாப்பெருமையாயினாய்
பரமனேபுதுமத்தரிற்கருணைவெதுடனாதரிக்கின்றார். ()

வேறு.

ஏதமொழிபுதருச் சலவாத்தனத்தற்
பூதிமுடிவில்பா மாயகித்திதமாய்ப்

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR-623 706
P. M. DIST - TAMIL NADU - INDIA

பூதமனைத்தினுக்கு முள்ளாய்ப்புறம்புமாஞ்
சோதியினையறிந்தார்தஞ் சார்பிறவாரால். (கூஉ)

வேறு.

எந்தயோகிகளுநாடுகின்றபர யோகின்னடியிறைஞ்சுகோம்
மந்தமாதியிலனந்தசத்தியுடை யண்ணனின்னடியிறைஞ்சுகோஞ்
சந்தமின்னமெனநாடுமாறரிய சம்புவேயடியிறைஞ்சுகோம்
பந்தமொன்றில்பரிசுத்தநற்பரம பாதபங்கயமிறைஞ்சுகோம். (கூங)

வேறு.

கூடுகின்றருகுமிறைவனின் ஞானக்கூத்தினைக்கண்டு கும்பிட்டே
நாடுமெங்கண்களுன் றிருமேனியன்றி மற்றொன்றையுநாடா
வோடுமிப்மனமுமொழிவறநிறைந்த வுனையலதொருபொருளுணராப்
பீடுறுகமலமலர்ப்பதம்பணிந்தெம் பிறவிவேரறுத்தனம்பிரானே. ()

வேறு.

பவனேநின்னடிபணிகோம் பவோற்பவனேயடிபணிகோந்
தவனேநின்னடிபணிகோஞ் சங்கரனேயடிபணிகோ
மிவனேயென்றிடவிங்ங னெழுந்தருளும்போருளே
சிவனேயெத்தேவர்க்குந் தேவேநின்னடிபணிகோம். (கூஙு)

வேறு.

காடனீறுசெய்கண்ணேவணங்குதுங் காலனுறியகாலவணங்குதுஞ்
சாமகீதனேநாளும்வணங்குதுந் தாளிலெத்தலையாரவணங்குதும்
நாமரூபமதின்றியனைத்துமா நாமரூபனேநாளும்வணங்குதுஞ் [தும்.
சேமமாகிவீடருளெந்தையாஞ் சிவப்பிரகாசனேயென்றும்வணங்கு

வேறு.

உருப்பனேகவிதமாகியோருருவனு முருத்திரனினுள்குவார்
விருப்பனேயவர்கடற்பெரும் பிறவிவெந்துநீறெழவிழிப்பதோர்
நெருப்பனேநினைவறப்படாவொரு நிருத்தனேநிமலநெஞ்சகத்
திருப்பனேயிறைவனே சிவாயநமவென்றுசேவடியிறைஞ்சினர். ()

வேறு.

எந்தையளவற்றதிரு மேனியையிறைஞ்சிச்
சிந்தைகளிகூருமளவிற் சிவனேநேரோ
யந்தமறுதன்னையருள் செய்யவருளாலே
வந்ததிருமேனியினை மாலிலெதிர்கண்டார். (கூஅ)

வேறு.

அளவிறந்தவனளவுபட்டிருந்தவவ்வருள்கண்
களம்வியந்துனிலைப்பிலாவுருவுகண்டயர்ந்தோங்
களவொழிந்துளங்காதலிக்கின்றதுன்கணைதீர்
வளமையின்னமுங்கேட்கவென்றடிவணங்கினாரால். (கூ)

மேலதானதன்பெருமையைக்கேட்கமென்மேலுஞ்
சாலதாந்தவஞ்செயத்தகுதபோதனர்தமக்குக்
காலகாலனைக்கடவுளந்தொழுதழுங்கடவுண்
மூலமாதவன்றன்முகம்பார்த்துமென்மொழிவான். (ஈ)

ஐந்தாவது

விசுவரூப அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கசுக.

ஆறவது

சிவசத்தியின் செயலுரைத்த அத்தியாயம்.

காதலான்முனிவர் கேண்மினென்பெருமை காணுமாறருட்
கண்ணினாற், றேதலான்மறையெலாங்கள வாறியுழற் பவிப்பதுவு
மென்றனை, லீதலாமுதலிலெபற்றி யங்குவதுமென்றனை லழிவுமெ
ன்றனை, லாதலாலழிவிலா தறப்பதையனை நான்முழுதியாது
மென். (க)

வேறு.

அகிலபூதங்களுக்குமந்தரி யாமியாய்நான்
சகலபூதமுமென்னுள்ளே சாரநான்றுங்கிநிற்ப
னிகிலமுமதிலெட்கண்ணு நிற்பவெனவுமென்னைப்
புகலும்படாதேயென்னிற் பொருள்பிறிதின்மையாலே. (உ)

வேறு.

செப்பிடவொணாதிதிர் தெரிந்திடவுமுங்கட்
கெப்படிகழ்ந்தசதி வென்னுடையமேனி
யப்படியிருந்தவினை மாயையதனாலே
யொப்பிடவினக்கிவை யுணர்விலாதார். (ங)

வேறு.

மேவியாதினுமுளனெய் வியனுலகைகடந்தவனென்
றுவிலாவென்றனாலே சகலகலைகளுங்கடக்கு

மோகிலாவெனாருகூற்று லுண்டாகுமூலகனைத்து
மாய்வுதாமற்றொன்று லிருமையுமென்மாயையதால். (சு)

சங்காதியிடைமுடிவற்றிருப்பேனென்மாயையினற்
பாங்காகப்புதிபுமான் பண்ணினன்முற்பவத்தாமா
நுங்காரமுதல்காகவனைத்தும் விரிந்தனவதனு
லோக்காப்பொருளாமென் னெளியின்விரிவுலகெல்லாம். (ரு)

வேறு.

கரியதாய்நின்றிவ்வுலகினுக் கெல்லாங்கால சக்கரத்தினடத்து, மிணியகருப்பனுகுமார்த்தாண்ட னென்னிடைத்தோன்றினனென்னுற், புரியுமவேதங்களுண்மையுமொன்றுய்ப் பொருளதாய்ப் புராணமாய்ப்புணர்த்தற், கரியதிலிதாஞான யோகனைத்துமடியிலே யவற்களித்தனனுல். (சு)

வேறு.

எக்தாருமெனையேயினைத்தவியல் பாலேயென்னருளினலயன் சக்தகாடரியதிவ்வியமாமெனது தன்மைதானவதரிக்கிரு னெக்தமாதியிலென்னேவலாலவனிவ்வகிலலோகமுமைக்கிரு வெர்த்தகாரணனளிக்குமாறுமிவ னென்னில்வேறனவிலாமையால்.

வேறு.

கடையுகமதிற்கடிய காலவனலாய்நின் றுடையவுமுருத்திரனழிப்பதுமென்றலே யுடையவலியாலுலவு மூதையுடலுய்த்தே நடையையுதலானவை நடத்துவதுமென்னுல். (அ)

வேறு.

தெய்வங்களைத்தும்பிதிர்க்குஞ் செய்யும்பூசையாகின்ற வெரிபக்கவியம்பாகஞ்செய் தனலோனளிப்பதென்றலே யுய்வுத்திடுமாறுசாத்தீ யாகுமவனுண்டனவெல்லா மெய்வெர்த்திடாமலென்னியமத் தாலேவேவித்திடுகின்றன். (க)

வேறு.

வர்ணனெனுமகிலசல பதியுமழைவாவுதவு மநுணனெனுமுலகுதிகழ் வகசெயமலனுமமிர்த யிரணனெனுமுயிர்மெழ்வு கெழுமவிருள்பவனுமிம மரணமென்னவிவனெனது பணிவகைசெய்தொழுகுமவர். (கo)

வேறு.

மிசப்பயனுசெயுமரக்கர்கோனிருதி யாளுமிண்ணவ்வும் வெம்விதர், மகப்பயன்றனை யளிக்குமந்தகனு மாடகாதியள வற்றதோர்,

சுகப்பயன்செய் யளகேசனுமெனது சோழனுஞ்சுருதி சொன்னவா,
மகப்பயன்றனை யளிக்குமித்திரனு மற்றெனைவல்செய்து வாழ்வ
தால். (கக)

வே று.

பொல்லாதபேய்களுக்கும் பூதங்களனைத்தினுக்கு
மல்லாதகணங்களுக்கு மதிபதியாகியவீச
னல்லார்க்குநன்மைபெற நல்குவதுகாடொறுமென்
சொல்லாலேயற்றவர்க்குச் சொல்லவேண்டுவதுண்டோ. (கஉ)

வே று.

அருச்சிசெய்தங்கிரா வடிவணங்குவோ
னுருத்திரகணத்தி லுத்தமனியோகிகள்
வருத்தமதொழித்து வாழ்வாமதேவனுக்
திருத்தமாயென்னுடை யேவல்செய்குவார். (கஙு)

வே று.

தச்சகருமங்களிலேகடத்து வதுஞ்சார்பிலர்பால்
விக்கமளித்திடுவதுவும் விதையகனென்னேவலினுற்
செச்சைநிறத்தமார்கள் சேனைபதியாய்ஞானத்தான்
முக்கியமாமறுமுகனென்னேவலேயேழுயல்கின்றனன். (கச)

வே று.

மதியிலண்மிகுமரீசியேயாதி யாய்மன்னுயிரனைத்திற்கும்
பதிகளாகியபதின்மருமுலகெலாம் படைப்பதன்பணியாலே
துதிசெய்நாரணன்றேவியாகிய திருச்செல்வநல்குவதன்றன்
விதியுலென்றன்பணியினுற் கலைமகள்விமலவாக்களிக்கின்றனள். (கஞ)

வே று.

வேமெரிநாகினுள்ளே வீழ்பவர்தம்மையத்தத்
தீமையினின்மூசாவித்திரி யெகிப்பதுவுமென்னு
லோமெனுட்பொருளேஞான யோகியர்க்குமைம்மாவிஞ்சை
யாமகளருளுமாறு மலகிலென்னருளினாலே. (கசு)

வே று.

படவரவாசென்னேவலாலுலகம் பரிப்பதம்பாவையுணின்று.
வடவையுண்பதுமென்னேவலாற் பதினென்மறைக்கள் பாலனமுடற்
றென்னுற், சுடருடையருச்சருருத்திரர்சுகடொன்னருத்தச்ச
ளச்சுனிக, டிடமுறமற்றுந்தேவர்கடத்தந் தேவையென்னேவலாற்
செய்வார்.

வேறு.

பொருவில்கின்னரர்கருடர் கிம்புருடர்சாரணர்கந்
தருவர்சாத்தியர்சித்தர் விச்சாதாரியக்கர்
வெருவில்லந்திமரக்கர் வேதாளபூதங்க
ளொருவரிங்கொழியாமலுன் விதித்தவாறுறைவார். (சஅ)

வேறு.

நிகழ்ந்திடுங்கலைகள்காட்டைகணிமிட நீதிசெய்சாந்திநாண்
முகூர்த்தம், பகர்ந்திடுமிருதுவாண்டுமாதங்கள் பக்கங்களெள்விதிப்
படியே, யுகங்களுடனுக்கட்குள்ளவெல்லைகளுமுரைத்திடு பரா* பரா
ர்த்தங்க, ணிகழ்ந்திடுங்காலபேதமியாவையு நானியமித்தபடியிலே
நிலையாம். (சக)

வேறு.

உற்பவசராசர வியோனியொருநாலும்
பற்பலவதாகமொழி பாதலமனைத்து
மெப்புவனமும்பிரம ரண்டமவையாவும்
மிப்படியிருக்குமது வென்றனியமத்தால். (உ0)

வேறு.

அன்னியமின்றியென்னிலேதோன்று மனந்தபின்னன்மகமா
யென், றன்னிடைநிகழும்பிரமாண்டங்க டனக்கொருமுடிவுதானில
தான், முன்னிறந்தனவுமுடிவிலையென்பான் மூளைத்திடப்படுவதப்
படியே, யென்னியமத்தாற்றோற்றமு நிலையு மிறுதியும்பெறுவதிங்
கெல்லாம். (உக)

வேறு.

பூதமைந்திலைந்துமனமும் புத்திமமதைபூதாதி
யாதிப்பகுதியென்னியமத் தாலேயென்பாலாயிருக்கு
மோதிவந்தவனைத்திற்கு மியோனியாகியுளமாயை
பேதஞ்செய்வதென்னேவ லாலேயன்றிப்பிறிதில்லை. (உஉ)

வேறு.

ஆகமெடுத்தவர்க்கெல்லா மதிபதியாமான்மர்வாம்
போகநுகர்பரம்புருட னென்னேவல்புரிகின்றான்
மோகமெலாமறமாற்றி முடிவில்பரமானந்த
வேகவெனைத்தரும்விஞ்சை யென்னருளாலியங்குவாள். (உங)

---

* பரார்த்தம் என்றது - பிரமகற்பத்தின் அரை.

வேறு.

பலவுனாசெய்குவதென் பலபாசத்தியினு
லுலகமெலாமெனிலே யொழுகவெனுள்ளொழியத்
துலருபரப்பிரம மாகியசோதியதா
யிலதுவுனெனினில்வே றில்லையோரன்னியமே. (உ)

வேறு.

தொல்லையுள்ளவென் சோதியைச்சுத்தமா
நல்லவன்பொடு நானுமக்கோதினே
னல்லையுண்மை யுணர்ந்தவர்க்குற்பவ
மில்லையில்லையென் றீசனியம்பினன். (உ)

ஆறாவது

சிவச்சத்தியின் செயலுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆசத் திருவிருத்தம் - கஅசு.

ஏழாவது

தத்துவநிசம் விபூதி அத்தியாயம்.

அனியமானதற் றறிகுவார்கள்பின்
சனியுறாதவா திகழ்த்தேவனுக்
தனியனனவென் றன்மையோதகான்
முனிவர்கேண்மெனு முதல்வனைதுவான். (அ)

வேறு.

சிரத்தனமாய்மிகத்திரமாய்ச்சிற்சுகக்
கரத்தனுருவாயவிகாரமாய்ச்சதா
நிரத்தமாகிட்களமாய்நித்தமாய்ப்
பரம்பரமானதென்பழையதாமமால். (உ)

வேறு.

தங்கரனுருத்திரரி வியோகிகளிற்சர்புகான்
பங்கயில்சீர்வசுக்கடமிற் பாவகனுகின்றேனன்
மங்கையரின்மலமகணன் வலியவரில்வாயுவுகான்
சிங்கமிருகங்களினன் றினகரரில்விண்டுவுகான். (க)

இந்திரனிலையவரி லியக்கரில்வச்சிரவணனன்
சந்திரனன்றாகையில் விரதத்திற்சத்தியகர

ஈசுரகீதை.

னைத்திரத்தில்வில்லுநா னிலங்கியசாலித்திரியா
மந்திரநான்மந்திரத்தின் மாதவரில்வசிட்டனென். (சு)

ஞானமதிலென்னுடைய ஞானநானன்முன
யானையியிராவதநா னுச்சிரமத்தில்லறநான்
கானமுறுபறவைகளிற் கருடனென்கதியதனி
னீனமிலாமுத்திநா னிராக்கதரினிருதிநான். (கு)

எண்ணுமதிற்காலநா னெல்லையிலாமாயைபல
பண்ணுமவர்களிலரிநான் பாசத்தின்மாயையுநான்
புண்ணியமாந்தீவுகளிற் புட்கரநான்பூதத்தில்
விண்ணுநாக்கறத்துவத்தின் மிருத்தியுமாகின்றேனென். (சு)

சித்தர்களிற்கபிலனென் றேகங்கடனிற்பிரம
மத்தனுமீசர்களின் மகேசனென்மறைகடனி
லுத்தமவோங்காரநா னூர்களில் வாரணசிநான்
றத்துவஞானிகடம்மிற் சதுர்முகனுகின்றேனென். (எ)

வேறு.

கற்பங்களின்மாகற்பநான் கணைசர்களிலேவிநாயகனென்
சர்ப்பங்களிலேயனந்தனென் சாயம்புவுநான்மனுக்களிலே
வெற்புக்களின்மாமேருநான் விசுவகன்மாநானெனலாஞ்
சிற்பஞ்செய்யவல்லவரிற் சேஞ்பதிகளிற்குகனென். (அ)

வேறு.

ஏவலார்களிலிராமனு னசுரரிற்பிரகலாதனுள்
தேவலாகலவெல்லும்வீரர்களில் வேளும்வீரபத்திரனுநான்
மூவில்சாமமறைதன்னிலத்தின் மிகுசேட்டசாமமதுதானுநா
னேவிலாதடைவிலேசுழன் றிடுமுகங்களிற்கிருதயுகமுநான். (க)

வேறு.

தக்கபிரசாபதிதம்மிற் றக்கனெனக்கணங்களினும்
விக்கினவிநாயகனென்முன் வியாதனென்மெய்ம்முனிவர்களிற்
றெருக்கசுத்தங்களிற் புருடசுத்தமாவேனென்சோதி
மிக்கவிஞ்சையாவையினும் தன்னையறியும்விஞ்சைநான். (கo)

வேறு.

தென்னலர்த்தெறுமாயுதங்களி லோங்குவச்சிரமாவனென்
பன்னுமெவ்வுலகங்களிற் பரமேசரிற்பரமேசனு

னின்னுமிங்குலகிற்சிறந்தன யாவைமற்றவையென்னத்
மன்னுசோதியில்வந்துதித்தன வென்னவேமனம்வைம்மினீர். (41)

வேறு.

எத்தப்பிராணிகளும்பசுக்க ளென்னப்படுமிங்கதிபதியீன்
பத்தப்படுக்குமென்மாயா பாசமதனைப்பசுபதியாய்க்
கொந்திப்பதுவீழ்ப்பதுவாமித்தொழிலென்விளையாட்டெனையன்பி
யிற்தப்பசுக்கள்கீட்டினர்க ளில்லையவிழ்ப்பார்களுநிலதால். (42)

வேறு.

உளறதாம்போகமே யூட்டிவிட்டிடப்
பேறதாயுயிர்களைப் பிணித்தமாயைதன்
கூறதாங்கணங்களாற் கூறப்பட்டதா
லாறதர்ம்பாசம தறியக்கூறுவாம். (43)

வேறு.

மனம்புத்திமமத்துவம் வான்வளி தீநீர்மண்ணெட்டு
மூனையுற்றபகுதிகளா மூக்குவிழிசெவிநாமெய்
பனவுற்றவாய்கைகால் பாயுருபத்தஞ்சத்தந்
தனுவற்றலுருச்சுவைகாற் றங்களினுற்பத்துவமும். (44)

ஆகவிவையிருபத்து மூன்றிவற்றுக்காதிதா
னாகியதுதியதாகி யகிலத்தின்காரணமாய்
மோகசமுசயகுணமாய் முதற்பகுதிதெரியாமை
யேகமுமாந்தத்துவங்க ளிருபதுடனீரண்டாம். (45)

வேறு.

ஒத்தமுக்குணங்களாம் பகுதியுத்தமஞ்
சத்தவஞானமாந் தமாள்ஞானமா
மத்திமங்கலப்பதா மற்றிம்மூன்றையும்
புத்தியின்விகாரமே புலப்படுத்துமால். (46)

வேறு.

தருமபால மிரண்டுளதப்புதற்
கருமையாகிய பாசமதாகிலு
மிருமையாதர வின்றியெனக்குநேர்
கிருமபுத்தியின் காரணமாகுமால். (47)

வேறு.

அறியாமைசாமம் வெறுப்பாமாயையகஞ்செறிதற்
பொறியூகப்புகுந்தாருவர் போக்கரியபாசமிவை

மூறியாதவினைத்தலையான் முடிச்சிட்டேயென்மாயை
பிறியாதென்பாலுளதாம் பிறவிகளுக்கடியாக. (கஅ)

வேறு.

பின்னியபகுதியாம் பிரதானமாயையு
மன்னியபுருடனு மாலுமாதியாய்த்
துன்னியவிகாரமுந் தொல்லையீசனி
லன்னியமின்மையா லவனேயாகுமால் (ககூ)

வேறு.

அவனேபாசமவசோகட்டுண் டவனேகட்டமதிபதியு
மவனேபசுக்களாகின்ற னனேத்துமாகியுள்ளானு
மவனேயவனையொருவர்களு மறிவாரில்லையனேத்திற்கு
மவனேயனாதிபுருடனென வவனையறிவாரறைகுவாரால். (கூ0)

எழாவது

தரித்துவநிசம் விபூதியத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - உ0சு.

எட்டாவது

பிரபஞ்ச சர்வகாரண புராணபுருஷப்பிரதிபாதன அத்தியாயம்.

வருத்தியுமறைகளீறறியுமன்னுயி
ரிரும்பவக்கடல்கடந் தேறவுய்ப்பதாந்
திருத்தியவுணர்வது செப்பவின்னமு
மருத்தவர்கேண்மினென் றருளிச்செய்குவான். (க)

வேறு.

பிகருபரமீசன்வெறுமொருவனீறில் பரமனெனுமாதிபகவனெ
னிகரிலழியாதபிரமமயமாகி நிமலநிலையேயெனுழிவுருக்
ககனவடிவானபிரமமெனிலியோனி கருவையுறமேவிவிடுவனெ
னகிலசகமாகவறிவருமென்மாயை யெனவிதையுரைத்தமருமால்.

வேறு.

சென்மாதியதாய்பகுதிபுமான் சிறந்தமான்பூதாதிமனந்
தன்மாத்திரைகள்பேதங்க ளிந்தியங்கள்சமைத்ததனைற்
பொன்மாலிரவிபலகோடி போலுமண்டமபோதாரை
டென்னுமாசத்தியெல்லையிலா வுயிருமுளதாயிழைத்திடுமால். (உ)

வேறு.

எந்தயோனியிற்பிறப்பா னியார்க்குந்தாயென்மாயை
தந்தையாரெனவறிவார் சனனவினைதப்புவரா
லெந்தையாயெனையநியா திருப்பவொன்மாயையினற்
பந்தமாமியோனிதொறும் பவித்திரத்துபதைப்பர்களால். (சு)

பாங்காயவிச்சைதட்கும் பகர்பூதமனைத்தினுக்கு
மீங்காருமிலரிறைவ னொன்னையலாலியானேயா
நீங்காதவதிபதியாய் நின்றுலகம்படைக்கின்ற
வோங்காரவுருவான பிரமமெனவுள்ளேனும். (ரு)

பொன்றுகின்றபொருள்கடொறும் பொன்றுதேபுரையறநா
னின்றதறித்தவனென்னை நோகவதிகின்று
னன்றியுமிங்கவன்றன்னைத் தன்னிலையறிந்தழியா
தென்றுமுளபரமபத வின்பமடைந்திடுகின்றான். (சு)

தங்கையறத்தத்துவங்க டன்னுடையதன்மையுடன்
னங்கமெனமொழிகின்ற வாறினையுமகிலத்தின்
பங்கமறபகுதியுமப் பகுதிவினியோகமுடன்
றிங்கெனதுரிலையறிந்தா னென்னையடைந்திடுகின்றான். (எ)

வேறு.

இறைவனுக்கருதியா யிலங்குபோதமு
மறிவதுமுழுதையு மனந்தசத்தியு
நிறைவொடுசுதந்தர நித்தசத்தியென்
றறைவர்களறிபவ ராறுமங்கமாய். (அ)

வேறு.

நுண்ணியதத்துவங்க ளென்றுவல்வனதாதுகர்வின்
வண்ணமிலாமனமொடுதன் மாத்திரைகண்மற்றதுக்கு
மெண்ணுவதாமிலையடியா மியாதினுக்குங்காரணமாய்ப்
பண்ணுவதுபகுதியதன் வினியோகம்பத்தமதாம். (கூ)

வேறு.

தூணமுத்தவுண்மையிற்கரப்பதாகு மென்றுரைத்திடப்பட்ட, வோர
ணவின்றியுள்ளவெப்பொருட்கு மியோனியாதொன்ற திவ்வுலகின்,
காரணமந்தப் பகுதியிலதனைக் கடந்துமேலாகுமொன்றுன, பூரண
மானபரசனென்றுரைக்கும் பொய்மைதீர்பரமனும்புருடன். (கஎ)

சுக்ரகீதை.

வேறு.

மோசமாமூலகூற்றினுக்குமொரு மூலமானதெரி யாமையும், போகுமாசெயும் விருத்தியும்பொரு ளனேத்தையுந்தரு புராணனு, யோகனெகியிறை யாகிவானமென வெங்குமுள்ளபரமீசனு, மியோகியா யுள வொருத்தனேயென வொருக்கிமாமறை யுணாக்குமால். (கக)

வேறு.

பாசமென்பர் பசுதிப்பரமனே
டேசமென்பர் சிலாணுவுக்கணு
வாகிமற்றது மப்படியாமென்பர்
யோகியுள்ளதெலா மென்பதுண்மையாம். (கஉ)

வேறு.

என்னையுறநினைப்பவரி லெங்கேனுமொருவனவன்
முன்னம்திசைக்கடந்தருளாற் றன்னிதயக்குகைதன்னிற்
பொன்மயனுய்ப்புராணமாம் புருடனுய்ப்பொருந்துமெனி
லன்னியமதறவுறிவா னவன்பரமத்திடையடைவான். (கஙு)

எட்டாவது

பிரபஞ்ச சர்வகாரண புராணபுருஷப்பிரதிபாதன
அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம்-உகசு.

ஒன்பதாவது

மாயாவிகார அத்தியாயம்.

நின்மலமாயவிகாரியாய் வேறுபடாதிட்களனுய்ச்
சின்மயனுய்நித்தனுஞ் சிவனேநீஜகத்தான
தன்மையினையருளென்னத் தபோதனனோர்தனையொழிய
வின்மையினைப்பரிசை யின்னமவர்க்கெடுத்துரைப்பான். (க)

வேறு.

என்னுழியவில்லைசகமியானவ்வுருவல்லை
னுன்னிலொருமாயை யுலகுக்குமுதலாகு
நுன்னுருவமானவெனை யன்றியதுநாளுந்
தன்னியல்பினுனிகழ்வுறத்தருவதன்றால். (உ)

வேறு.

யாதொன்றொருருவாலேனு மறியப்படாதவியல்பாமென்
னுதிமுடிவின்றியசத்தி யந்தமாயையதனுலே

பேதவுலகமுண்டாகிப் பிறங்குமதனைப்பிறர்க்கென்றும்
போதப்படாதவென்னுலா யுள்ளபொருளிப்பொருளெல்லாம். (க)

வேறு.

சோதியானந்தமாருமெனத் தோன்றிடாவேதெரல்லே
யாதிகாரணமாமென்றே யறைவர்களறியவொன்றாய்
நீதியாய்ப்பரமானந்த நிமலமாம்பிரமனானே
பேதியாவென்னில்வே றுண்டாவது பிறிதொன்றில்லே. (ச)

வேறு.

அன்றியின்மை யறிந்தவராதலா
லென்றுமிச்சகந் தானதுமியானென
வொன்றுமாகி யுலப்பிலனேத்துமாய்
நின்றல்கண்டிவர் நிச்சயித்தார்களால். (ஞ)

சின்மயானந்த மாய்த்திகழ்கின்றதோர்
தன்மையாய்ப்பர மாகியசாந்தமாய்த்
தொன்மையானசுடரால் விகாரமொன்
றின்மையாமெனக் கேதமொன்றில்லையால். (ட)

வேறு.

ஏனந்தமற்றவேசமேனி யெண்ணில்பேதமாச்சவற்
றானந்தசத்தியென்னிலே யவற்றின்மாயை யாதியா
வானந்தவந்தமாயையான வானிலேமனத்தினை
னினைந்திடப்படாதவவ் வியத்தமாகி நிற்பனான். (ண)

வேறு.

சத்தியொன்றுலேயானந் தக்கசாயுச்சமான
முத்தியுண்டாகுமொன்றன் முழுதுசெல்வமுமுண்டாகுஞ்
சித்தியாநிற்பதெல்லாஞ் சிதையுமொன்றுலேடெல்லா
நித்தியமாகவென்ற னியமத்தானிசழுமன்றே. (த)

வேறு.

மத்தியமாய்ப்பாஞ்சுடராம் மண்டலத்தான்மண்டிதமா
யத்தகுமக்காமாகி யறிவரிதாமனுதியாம்
விதிதகமாம்விட்டுவின்மெய்ப் பாமபதம்விச்சையெனுஞ்
சத்தியினுனிசழுமிது தக்கோர்களறிவர்களால். (ந)

சுரகீர்த்தி.

உடுக்குமாடையினைப்போல வுலகமியாதொன்றிற்குறுக்கு
மெடுக்குமாகுநிகிலமுமாய் நினைத்தற்கரிதாமியாதொன்றின்
மடக்கும்வாக்குத்தான்செல்ல மாட்டாமையிறற்பவக்கடலைக்
கடக்கும்பிரமவானந்தங் கண்டானடிக்கங்காணுறல். (கo)

ஈனஞ்செய்யுமஞ்ஞான விருளைக்கடந்தமேலான
ஞானந்தனக்கேயுளதான பரமவொளியாம்பரம்பரனை
ஞானந்தன்னுல்வேறறவே நானென்றறிந்தகல்லோன்வ்
வானந்தமதாம்பிரமமயமாகி வீடேயடைகின்றான். (கக)

வேறு.

ஒப்பதுமிக்கதுகுறைந்தவொன்று தனையொழித்தில்லா
தெப்பொருளெவ்வொளிகட்கு மெவ்வொளிதானெளியாகுஞ்
சிற்பரமாகாயத்தே திகழ்கின்றவதுதெளிந்த
வப்பெரியோனுனந்தமாய்ப் பிரமமாகின்றான். (கஉ)

வேறு.

உலகங்கண்முழுதுந்த னுளதென்னவுளதா
யலகின்றியழிவின்றி யறிவின்றியமிர்தா
யெலையொன்றுமறநின்ற பரவின்பமிதிலே
நிலைகின்றவவனின்ற நிலையென்றுமழியான். (கங)

வேறு.

புன்மயகோசமுள் புக்கொளிக்குனை
நண்மையதாகிய ஞானக்கண்ணினுற்
சின்மயமாய்த்திகழ் தேசைநோக்கிய
தன்மையால்வியோமகற் ருமங்காண்பரால். (கச)

வேறு.

அப்பரந்தன்னைத்தன்பா லனுபவித்தனுபவித்தா
லெப்படிக்கண்டாருள்ளத் திலங்குமாமுனிவாந்தச்
செப்பருமின்பமாய்த்தன் றேகுறற்றிகழ்ந்துதன்னை
டொப்பறுமவனேயார்க்கு மும்பனென்றுணரப்பட்டான். (கஞ)

எங்குமுளனுயிறையா யெகனுமெல்லாப்பு
தங்கடொறுமறைத்திருக்குந் தன்மையுய்ச்சராசரங்கட்
கிங்குயிராயுள்ளாகு மிறைவனெருவனேயுமறிந்
தங்கடை வார்ச்சாத்தியினே யடைவரல்லாதவாடையார். (கசு)

வேறு.

முகமொடுகிரிவந்தன் முடிபதமுடிவின்றுப்க்
குகைமுடிதிறுகின்றே குறைவறவுலகெல்லா
மகமொடுபுறமேவும் பழிவழிநிலையாதும்
பகவனிலையலாகப் படுவதார்பொருளின்றால். (கஎ)

வேறு.

மோசனைடமனத்தர்தம்மின் மறைப்பதாய்மூகிலாத
தேசனைடையோகிகட்குத் தெரிந்திடப்படாததான
வீசனினனதானான மிப்படியருளினாலே
போசனமுக்கட்கென்று பெருந்தகையருளிச்செய்தான். (கஅ)

ஒன்பதாவது

மாயாவிசாரவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-உஅஎ.

பத்தாவது

தத்துவதரிசன அத்தியாயம்.

துக்கரங்குறியில்குறி ருக்கசூரனைதெரியி
லக்கணஞ்சகல வுலகத்தினங்குரமவ்
வக்கரம்பரமபத மப்பரந்நடர்ப்பிரம
நிர்க்குணம்பரவெளியி னிச்சயம்பெறநிகழும். (க)

வேறு.

ஒப்பரும்பரதத்துவத் தொப்பிடுஞ்சுருதிக்கலை
கப்பறும்படிபுத்தியிற் கற்பிதங்கள்கழற்றிமெய்த்
தப்பருந்தவர்சித்தமெய் தற்பரத்தனிலற்றநிற்
கப்பரம்பிரமத்திறுக் கற்றனிங்கியைவாகும். (உ)

வேறு.

அறிவினில்பிறிதெல்லா மறிவினலறிவாகும்
பெறவரிதிலில்லாற் பிறிதிலில்லெனிலில்லே
பிறவியதறுஞானம் பெறவரிததனாலே
மறவியதறுமாயா மயலலதிலையெல்லாம். (ஈ)

வேறு.

நின்மலமாகி நிரஞ்சனமாய்வே
றின்மையதாய விகாரமிதாயித்
தொன்மையதாகிய சூக்குமஞான
மென்மலமில்லுரு வென்பரறிந்தோர். (ச)

வேறு.

யோகினிலுளமென்பா லொருபடியுறவைத்தே
போகமனிலகண்டா ரவரொடுதியல்கினடார்
பாகமதறுமொன்றும் பலவுருவமுநானே
யாகவுமெனையன்பா லறிஞருமயலன்றால். (ஞ)

பேறறுபிரமானந் தமுமதுபெறுதாமும்
வேறுறவறிகின்ற ரவர்விழிமறைகின்றார்
கூறறவவிகாரங் கூடியவிறைதாமா
யூறறவுணர்கின்ற ருண்மையையுணர்கின்றார். (ட)

வேறு.

பங்கமில்சிற்பரனுடைய தாதித்தன்பான்மையினை
யிங்கொருவர்க்குரிய தாகியதன்விபத்தத்தை
யெங்குமுளதாய்த்தப்பா லெய்தியபேரின்பத்தைத்
தங்களிலேநிலைபெற்ற சாந்தரடைந்திருப்பர்களால். (எ)

வேறு.

மெய்த்தகவிடது விமலமாய்ப்பரி
சுத்தமதாகிநித் தொந்தமாயொரு
பெத்தமில்பிரம ரூபத்திற்பேதியா
வுத்தமமெனது சாயுச்சமென்பரால். (அ)

வேறு.

ஆதியுமிவுமந்தமுமிலாததொன்
றேதது வெனிற் பரமீசனெனா
னீதியிலெனையறி நிமலநித்தனும்
பேதமிலெனைப்பெறும் பிறவிபின்பெறான். (கூ)

வேறு.

தினமணிபெருகிரவி சசியுமின்னையடைச்
சுவரிற்பினிகழ்வுறுபொறி சிறிதுபோல்சேரா
ரவணுடையவொளிகொடொரு வொளிதருமுரையா
லிவைதானிசிறுதுபெறி லிவர்சிற்றறிவுளரே. (கஎ)

வேறு.

உதியாமலென்று மொழியாமைகின்ற வொளியாகியென்
றுரைதாய்ச், சிதியாய்நிறுத்து தெளிவாதபர்சோர் நிய
லானதின்றி யருளான், மதியாளர்தங்க ளகமேயகண்ட வடி
வாய்நிகழ்த்தலுமே, பதியாகியென்றுமொழியாமையின்றி
யாகுகின்றபரனே. (கக)

வேறு.

நித்தமனந்தநிட்களமின்பநிமலஞ்சற்
சித்தழுதந்தச்சிவமெனுமேவதத்ரிதளெல்லாஞ்
சுத்தனியந்தச்சுருதியினந்தத்துணிவஞ்சத்
தத்தமர்தந்தழுனமதுளர்ந்தாரோமன்மே. (கட)

வேறு.

தாராகாயம்பவனம்புத் தானனலல்லனீராதார
மோராதானபிராணதி யெல்லாவாயுவினுருவல்ல
மோராகாசன்பனப்புத்தி றுமோருசகாமவாஸ்ன்
மாராகாரமோகத்திலகிய கேவலநுப்பாரீன். (கஉ)

வேறு.

எல்லாவிவைத்தமறைந்திருப்பதுவாயாவர்கருந்
தொல்லாதபரஞானமுங்கருந்தச்சொன்னவு
ணல்லானிப்பரமோகஞானத்தாலேநலிவான்
றில்லாதவிடத்தடைவானெனவியப்பிபருளினான். (கச)

பத்தாவது

தத்துவதரிசன வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆசத் திருவிருத்தம்-உரை.

பதினோராவது

யோக அத்தியாயம்.

இடர்ப்படுபிறவிதீர்க்கு மியார்க்குமெட்டாததாகி
யுடைத்தனதாளியினுலே யொளிர்வதாயுள்ளஞானச்
சுடர்த்திருவுருவுமான சொரூபனேயாதிதான் றூலே
கிடைத்திடுமந்தயோகங் கேண்மினென்றருளிச்செய்தான். ()

வேறு.

யோகவெளியோரிடைப்பிலே யாதுவினையுமெரிப்பதாந்
தேகமொழியுடிம்முத்தியே சேருமுணர்வுசெனிப்பதா
மியோகமுணர்வையொழித்துறு போகமொழிபவுணர்ச்சிதா
னுதலவீதுளத்துளா னியாவனவனேயளிப்பனுன். (உ)

வேறு.

ஒருகாலிருகான்முக்கான்மற் றுள்ளகாலமுள்ளத்தை
வருகாதலினிலையோகத்தே வைப்பார்மகேசனெனப்படுவா
ரிதாமிதனேமாயோக மபாவயோகமெனவறிஞ
ரிருபாலாகவியம்புவரவ் விரண்டுமிருக்கும்படிகேண்மோ. (ஊ)

வேறு.

தானினையுமாறிய தத்துவமியாதான்
றுனிகழ்வதாகுமத பாவமெனுமியோகம்
வானியலதாகியொரு வத்துவுமிலாதாஞ்
சூனியமதாகவறி கின்றனர்கடியோர். (எ)

வேறு.

மயலிலாயாதிலொரு மலமிலாதானசுக வடிவதாமாசி
லொளியா, மயலிலாவேகவெனை யயலறுதேகமென வறிகை
மாயோகமதுவா, முயலுமாறுசையென முடிவிலாநூல்கள்
பல மொழியுமியோகாடவியெலா, மியலுறுதாமரிய விதனி
லோர் * சோடசியு மிசையுறுதாகுமியல்பால். (ஏ)

வேறு.

சுத்தமாயென்னைக்கண்டெத் தோற்றமுந்தோன்றுதான
வுத்தமயோகமெல்லா யோகிலும்பரமயோக

---

* சோடசி என்றது, பதினாறு.

மத்திறமின்றியென்னை யாபிரம்கோடாலந்
சித்தமிதாருக்கிகாஞ்சி சிந்தையித்திழப்போரார். (ஈ)

வேறு.

அயர்வறுயோகலா தறிகையாதன
மயலறவிந்திய மடக்கல்வாயுவின்
சயமிகுதியான தாரணாசமாதியு
மியமமுநியமமு மெட்டுமங்கமாம். (எ)

வேறு.

கருக்கிலாதபிரமச்சரியமெய்
யுணாக்கைகள்ளமொழினையின்றுசையா
திருக்கையாதான்றுமேராணையென்றிவை
சுருக்கமாகயமமென்றுசொல்வரால். (அ)

வேறு.

மனத்தால்வாக்காற்காயத்தால் வாதையாவதிபாதேனு
மினைத்தாருயிர்க்குஞ்செய்யாத தஞ்சைபாலவிகவிது
தனிற்றன்பரமத்தருமமிலை சாருமின்பர்க்காணிலை
யெனைத்தாம்விதிபிறியிர்க்கின்ற செயினுமதுவினிதேயாம்.

வேறு.

உளவாறுனாசெயறுணா செயுமாறெழுதுதறன்
வளவாய்மையதினதாடினர் மதியான்மிதுழுதிபா
ரளவாரகிலமுவ்வாய்மையி லுளதாதலினதுதா
னுளவாசகவிகாயாலுடை யவரியானைவுபுடையான். (கூ)

வேறு.

மனறவினிலாகினும் வலியினிலாகினும்
பிறர்பொருள்வவ்வுதல் பெரியகள்ளமாங்
கறைபுறுமிகைவயர் திறங்கணினும்
பிறழ்வறமறப்பது பிரமசாரமாம். (கக)

வேறு.

ஈரந்தழுழுந்திடவாபத் தடைந்திடுமன்பாலே
பிரந்தாருவனீந்திடு மேராணையோராணை

ஈசுரகீதை.

வருத்தமனத்தாசையறமடக்குவன்மாதற்ற
சித்தமாயியமமினைநியமமினிகழ்த்திடுவாம். (உ)

வேறு.

படர்தருவம்வேதநூல் பயிறல்பத்தியாற்
கடனினைவழிபடல் கருதிநெஞ்சிலே
டடலுறுதூய்மைசந் தோடமோங்கிய
சடங்குநியமமாம்சருங்கச்சொல்வரால். (ஊ)

வேறு.

பலமார்சோமைகடீரன்பு பலவாலாக்கைமெல்லிவித்தை
தவமாசூவதுவேதாந்தஞ் சதருத்திரியந்தாரகமாஞ்
சிவமூடியபத்திரம்பலனின் மையபத்தியானஞ்சிறத்துள்ள
வியமாலிலையதன்பேதமறிவாரையும்பதிகேண்மோ. ()

வேறு.

வாசிகழுபாஞ்சுமானதமென்று மதிலொவ்வொன்
றீரைந்தாகும்வு, சகடைத்தென்று சொல்லினம்பிறந்தத்
தெரியவெனிபித்திருந்தாரத்தான், வாசிகழுபாஞ்சுவாயித
முயிர்தானமாத்திரமானதடங்கி, யாசற்சிந்தைசெய்தலொ
ரறிவுக்கொள் ளுயிரமடங்குதல்லனவாம். (ஊ)

வேறு.

கூடுமனிமாண்டலப் பாவங்கூடல்சந்
தோடமென்றிருநூறும் சொல்லப்பட்டதா
லாடுறுதூய்மை தானகம்புறம்புள
தோடமதிரண்டையுந் துடைத்தலென்பரால். (ஊஊ)

வேறு.

சோபுரமண்ணுமாக் கொண்டுசுத்தமாக்
காயதீமவியமலங் கழுவப்பட்டதாம்
வாய்மையமுதலதா மனத்திணற்செயுந்,
தூய்மையையுள்ளதற் றூய்மையென்பரால். (எ)

கந்தருண்மலர்கொடு காயபூசனை
வந்தனைசெயல்புகழ் வாக்கின்பூசனை
பந்தனையறமனம் பத்தியாற்செயுஞ்
சிந்தனையதழுஞ் சிவன்றண்பூசையே. (அ)

வேறு.

பிராதனாதியனியம நியமக்கள்புதன்ளமேற்
பிராணனிற்யாமமது பேசுபிராணயாமம்
விரவியிடதுயர்வாயுவினாற்புரக்கபிராணனென
நிரோதனமேசெயலதுவே நித்தலுமாயாமந்தான். (சுகூ)

வேறு.

மந்தமுத்தமமத்திமமென்றுமிவ்
கந்தருப்பிராணபாமமறிபவர்
சந்தமுற்றசுகற்பவகற்பமாய்ச்
சிந்தையற்றிரண்டாகவுஞ்செப்பினர். (உ0)

வேறு.

மந்தமாதிரூமாத்திரைமத்திமோத்தமங்க
ளந்தவில்லிரட்டியிரண்டிடன்மாத்திரையடக்கல்
கந்தமீவர்ப்புதுங்கம்பனங்களம்புகையினையா
னந்தமாச்செயுமென்றிவுக்கொன்றுரன்மைபதாம். (உக)

வேறு.

அநற்பமல்லதாமந்திரமகத்திலேயானவாயாமந்தான், சக
நிடமாண்டியிருதிசையல்லபாணாயிரத்திரிதண்டுக்கால், ஏகி
குமெல்லையாயிடங்களைவதுகியபாணமைனையினாலை,
பூங்கனன்ன முறிவுளிமோதத்திலே முயன்றிட வெழுபா
லால். (உஉ)

வேறு.

வசதுரூமனிடத்தில்வழுங்குகை
மாசதுரூபல்வலத்தினில்வாங்குகை
யாசதுறத்திதியாகவடக்குகை
சேசதுரூகதும்பையென்றார். (உசு)

வேறு.

இத்திவட்சிதானேயிரைத்திம்பிரத்தியாகமுங்
கந்தாபிதயமெற்றி கபாலநாபிகளிலொன்றிற்
சந்ததஞ்சிந்தனைவக்கத் தாரணைதரித்தலே
சித்தனைபொழுங்கொண்டே ரூடசேர்ந்ததுரியனையாமே. ()

வேறு.

ஓதுமாலம்பன மொன்றுமின்றியே
போதமும்போதகப் பொருளுமென்றுணர்
பேதமுதன்றியே யிருந்தபெற்றிதற்
சாதனமாகிய சமாதியெள்பரால். (உடு)

வேறு.

காரணையாயாமத்திற் றகுதிபன்னிருமடங்காக்
காரணைதன்னிற்றியானங் தானுமப்படியேயன்றுக்
காரணிதன்னின்ஞான சாதனமாஞ்சமாதி
பேரணிதியானந்தன்னி லேற்றமிப்பரிசையென்பர். ()

வேறு.

விவத்திதம்பெற் றிருக்கைவினாந்தெழுங்
கவத்திரிவுறக் கழித்தவாதன
மவற்றினெல்லை யறைவரிதந்தநற்
சுவத்திகம்பத்ம மிபாதினுத்துய்யவாம். (உஎ)

வேறு.

இருதுடைமேலே யிரடியேறும்
பரமவிருப்பது பதுமமதாகு
மொருபதமேலே யொருபதம்வைக்க
மருவவிருப்பது மத்திமமாகும். (உஅ)

வேறு.

தடித்தவூருசா னுக்களின்சந்துற
மடித்தவந்தரத் துள்ளேமறையவைத்
தடித்தலங்ஙள்செவ் வேசெலவாங்குறத்
தொடித்திருத்தல் சுவத்திகமாவதே. (உசு)

வேறு.

நீரிறுத்செழும்பதானவவ்விடங்க ணெருப்பினுல்வெந்
தவவ்விடங்க, ளநுசெந்துக்கடற்சனர்தூரால ருதிர்ந்தடுசருகு
புற்றிடங்கள், கோரமாம்பயங்களுள்ளிடமிடிந்த கோயிறற்
சந்திகண்மயான, மாவாரங்களுள்ளிட மசுத்தமலக்குணமன
த்திலுக்கதுவல். (ரூ)

விருத்தமாயுடலை வாதையைப்பற்று மனமதுநடுங்கி
ட்டுப், பொருப்பினிற்குகைகள்புண்ணியதேசங்கோயில்கணதி
களின்கணாக, விருப்புறுமனோன்மா னுர்வதுகடப்ப நின்றியே
காத்தமாயுள்ள, வொருத்தருமறியா விடத்திலேயென்னை யுன்
னுவான்மனைருப்படிவான். (கக)

வே று.

உன்னருமியோகொருப் படிவன்முன்னோ
யென்னருள்பெற்ற யோகீச்சர்தம்மையுஞ்
சென்னியல்லிலுயகன் றனையுந்தேசிகன
றன்னையுமென்னையும் வணங்கிச்சாருவான். (கஉ)

வே று.

தனிபினிருத்துபயமின்றிச் சாந்தருந்தனக்கிரை
முனிவர்மொழியுமாதலக்கண் முன்றிமென்றிலேறிச்
னினையச்சிறிதேகண்விழித்து மோக்கிபாதிமோக்கமே
யினியதன்பாலேயிருந்த வெல்லைப்படிவபதியேயாகம். (கங)

பங்கயத்தலைக்குமேலே பன்னிருவிரலிற்கற்பித்
தங்கதற்குமென்மூலமறிவதுமானமாகுந்
தங்கிடுஞ்செல்வமெட்டுத் தளிறத்தவளமாகு
மிங்குதன்வலினைவராக்கிப மெனப்பதிதாதிதன்கண். (கச)

சகலசத்திமுழைத்தாய்த் தமனிபாடபமாய்த்தாரம்
புகலுமம்பொருளாமியன்றுப் பொன்றுறுகாலிபெங்குந்
திகழுனித்திரளாயுள்ள தெய்வமாய்த்திரிபின்றாணைதாய்
நிகழுதற்பரத்தினீனோ நித்தலுமிருந்தசைவப்பன். (கஎ)

வே று.

மிக்கபாஞ்சுடரான விமலனையும்விளம்புற்ற
வக்கமலத்தினதனையு மயலாகாவகைநினைவா
னக்கரமாம்பரமாகா சத்துவனைத்தானென்று
மொக்கநினைந்திதயின்னி யொன்றுநினையாதிருவான். (கஅ)

வே று.

யாவருமறிவரி தாயபாவனை
மேவுறவிளம்பினன் வேதமின்னமோர்

பாவினைகண்மின்முன் பன்னுபங்கயப்
பூவினையுன்னியப் பூவினுள்ளதாம். (சுஎ)

அன்னியமறவன லோனைக்காட்டிய
பன்னீபபுருடனும் பஞ்சவிஞ்சகன்
முன்னையசகலகத் தாவாத்தன்னுரு
வன்னியின்சிகையதா மதித்துநோக்குவான். (சுஅ)

வேறு.

அவமறுப்புருடன்ற னகமுறவறன்றுச்
சிவமலமதாகித் நிரப்தருபரமான்மா
வுவமையில்பரமுமென் னுயினியுணருந்தத்
துவநிலைகுலையாவச்சுதமெனமனம்வைப்பான். (சுக)

வேறு.

அப்பரமான்மாவுள்ளே யதனுக்காதாரமாகி
நிற்பதாய்ப்பரமமாகி நிரஞ்சனமாகியுள்ள
வொப்பருமகேசனேக வுருவனுயுன்னியந்தத்
தற்பரத்தன்னைடொன்றுத் தன்மையனுக்சார்வான். (சஎ)

சொன்னதத்துவங்களெல்லாஞ் சோதனைபண்ணிப்பின்னைப்
பின்னதத்துவமொன்றில்லாப் பிரமனைனைநீங்கு
பன்னருமோங்காரத்தாற் பரமமாம்பரமாயுள்ள
வென்னிலைதன்னைவத்திங் கென்பயமாகியுள்ளான். (சஅ)

வேறு.

நலங்கொள்ஞானநீராடிநல்லாகுதி
துலக்குநீற்றையுத்தூளித்துமந்திர
மிலங்குமங்கிழுதனிஞானத்தீசனைப்
புலங்கொள்சோதியின்புஞ்சமாயுன்னுவான். (சஉ)

வேறு.

ஆசிரமமேலிதியாசிரமமாகத்
தேசுதருமாமறையினீறுகடரிந்தே
பாசபதமோகுபசு பாசமறநேரோ
டீசனினிதாருமதியம்பெறுமதன்றுல். (சஙு)

வேறு.

பிரிதறுமெனதாயுரம்பேறுகா
மறைபொருள்கேவலம்வழங்கிடாரிது
வறமுயலத்தணர்தம்மிலன்பரிற்
றுறவுதுரிசமாகிடத்துரந்தெயல்லலாம். (சச)

வேறு.

பரியுமகிஞ்சைப்பழிதீர்பிரம
சரியற்றருமைபெருன்மை
யரியவிரதத்துக்கங்கங்களாமால். (சஞ)

வேறு.

எண்ணிபவிவற்றிலொன்றினனைவன்
றண்ணியதனதலாற்றுனைதகழுவினன்
புண்ணியவினையிழ்ந்தார்பொருந்தலவன்னேப
கண்ணியவிரதமெஞ்சாமற்கைக்கொள்வார். (சடு)

வேறு.

எஞ்சிந்தவிலையாகலினைபடை
தானைசேனாபட்டயமற்றவன்மராப்ப
பாசமற்றினைப்பாவிந்தபாவத்தா
லாசிலன்மபமானுரினைகரால். (சஎ)

வேறு.

எப்படியாயினுந்தலைவியானவர்க்
கப்படிபானிகழ்ந்திடுவதலா
லொப்பருநானமெய்யாருளந்தினைத்
தப்பருமுரினைசெயமேவுதக்கதாம். (சஅ)

வேறு.

பொய்யில்புத்தியொத்தறஞ்சொல்லியொருகும்பிபிறர்
செய்யும்பூசையுணவுசெய்துகொழுத்தமெல்லமிட்ட
வுய்யும்பன்னிபுரமிடன்றுமாசையபடாதாகியையுடைய
மும்பரிசமைத்துபொருதுகட்டிவங்கியுங்கூறனல். (அ)

வேறு.

பத்தினையென்பாலுடையா னெவ்வுயிர்க்கும்பரிவுடையா
னுத்தமலக்ஷணமுடையா னெடுங்கியவள்ளமதுடையான்
பத்திமனமென்பாலே பொருந்தியபாவனையுடையா
னெத்தனையும்பொறையுடைப்பா னியாவினுமெனக்கினியான்.

பன்னியயோகொழிவில்லான் பற்றிலான்பாவகத்தோ
ரின்னலிலாவரம்பித் திடுவதொழிவதிலான்
றன்னிலைவெறுவ ரெனன்றும் முன்வெறுவருனில்லா
னென்னதியா னெனவில்லா னென்றுமெனக்கினியான். (நக)

வேறு.

துயருறுதசுத்தோடமேவியே
செயலெலாமுகாசினருகியே
யையலராயிரன்பரின்றிவா
ழியல்பிரானெனக்கினியனாயினன். (நஉ)

வேறு.

நுதியினிந்தையிற் றுல்லியனையெனிற்
றிதியடைந்து சினஞ்செருக்கின்றியே
மதியினென்றினும் வாஞ்சையுறுதள
வதிகவானெனக் கென்றுமெய்யன்பினன். (நஙு)

வேறு.

வாடலின்மூகமது மலர்ச்சியுமவனுநற்
பீடுறுவித்தகம் பெற்றதோடலங்
கூடுதலினியவை கூறலியாவரு
நாடருநிலையுடை யவர்க்குநல்லனன். (நச)

வேறு.

எத்தொழில்களுஞ்செயினு மென்னருளினலெ
பத்தர்பரமப்பத மடைந்திடுவராலே
தத்துவமுழுவைத்தெனி லெனைச்சரணமாக
நித்தமுமிராசையை யடைந்துநினைகிற்பார். (நஞ)

வேறு.

அடங்குமனனைப்பயனென்றி லாசைப்படாதானவற்ற
விடங்கொள்வினைகள்செய்தாலும் விடேபெப்துமாதலினு
லுடம்புகாணுறல்யோகி யுண்டாம்வினைபாலொருகாலு (ஸ்)
மிடும்பையடையானுசைப்பா டில்லானெனையெயடைந்திடுமா

வேறு.

தீற்றவருதொத்துவ மயக்கவை துடைத்துப்
பெற்றமெதாடமைம்தனருள் பேறுறவோர்ந்த
யுற்றகருமங்கள்வினை யென்னவுரைசெய்யார்
கற்றவுர்கள்விடதென வேகருதுகின்றார். (நள)

வேறு.

என்னையெநினைந்தெனைப் பணிந்தெனையருச்சித்தென்
றன்னையெயறிந்தவனெனை யன்றியேசாரான்
பின்னியாதுமம்பெருந்தகை யிருந்திடந்தனிலென்
சென்னியாற்சுமந்தவற்கு வேண்டுவதுசெய்குவனால். (நஎ)

வேறு.

என்பதத்தைவிட்டிதர தேவதைகளைக்காமித்
தின்பம்வேண்டுநர்காமு மிங்கிதனையெய்துவரா
லன்பினுலருண்மூர்த்தி வேண்டுநர்களுமவர்பாற்
பின்புவந்திதனையடைந்து முத்திபெறுவார். (நக)

வேறு.

சாமவனைந்தக்கடவுளருஞ் சாவில்லாதென்
ருமமதாமென்றெனையொழிந்தார் தமைவிட்டென்
பாமகவாரிச்சற்றருள்விட்டென் பாலன்பா
யாமமுர்த்தினவுமினிதத் தருச்சிப்பான். (கூ)

எந்தப்பதமுங்காதலிலாதெலிங்கத்தே
வந்திப்பவன்ஞானத்மகமாகி மயலற்றோன்
சிந்தைக்குளதாயெங்குந்தானுஞ் சிவலிங்க
மந்தச்சனனத்தனிலையறிவா லடைகின்றான். (கக)

வேறு.

பங்கமில்பத்தியோடுமற்றெவரும் பாவனையா லிலிங்கத்
தே, யிங்கெனையிறைஞ்சி லின்பமெய்ஞ்ஞான மெங்குமா
மிலிங்க மெய்துவரா, லங்கியிற்புனலிலம்பரந்தன்னிலருக்கனி
லனிலனிந்துவினி,லிங்கிவையிலிங்கமாரணதியிலேயெனினி
னைந்திறைஞ்சிடப்படுவான். (கூஉ)

வேறு.

ஈதெலாம்வெறும் லிங்கமயமதா
மீதெலாமிலிங் கத்துளிருப்பதா
மாதலாலந்த லிங்கமெங்கேயங்கே
காதலாற்றொழ வேகடனுகுமால். (கூங)

வேறு.

கருந்தலைமுடர் காட்டமாதிகளிற் காண்பர்கற்றவர்களா
காயத், தருக்களிற்புனலிற் காண்பராகுதியி லருச்சனைசெய்பு
ரக்தரைவ், வெரிக்கணைகாண்ப ரெங்குமாய்நின்ற வெனது
லிங்கத்தினேநேரே, யொருக்கியபரம யோகிகளென்று மொ
ழிவதற்காண்பர்தம்முளத்தே. (கூச)

வேறு.

நீங்காதகாதலினு னின்மலபோதம்பயக்கு
மோங்காரமாத லுருத்திரியந்தாணுதல்
பாங்காகவத்தியன வாணவிப்பரித்தவுடல்
போங்காலத்தளவுநிரந் தரயோகம் புரிந்திடுவான். (கூரு)

வேறு.

காமரமெங்குங் காமரகன்றூர் காசிக்கே
யாமரணந்தத் தளவுமிருப்பா ரங்காவி
சோமனவற்றூர் போய்வரவற்றூர் புனையற்றூர்
காமனாமென்றூர் தாமனாமென்றூர் தழல்கண்டே. (கூசூ)

வேறு.

பொல்லாதவருமங்காளி போகிலென்னினிடப்பேசார்
கல்லாமன்னியடைவமின கவிலமேவண்டுவதுமுண்டோ
வெல்லாவுயிர்க்கும்விடனிப்ப னென்றுல்வினையாலிரங்காத
லல்லாலுகந்தடி னுழுயிர்விட் டகல்வானல்லனறிவுடையான். ()

அரியமறையிலரியமறை யாகும்பொருளீதறிஞர்களாற்
றெரியநினைந்தபடியெவர்க்குஞ் செப்பப்படாதுசெய்தவத்தா
லரியவிரதனுயறமற் றழுங்குமுள்ளத்தெடுபிரம
சரியழுடையபத்தனுக்கு நேரோசாற்றத்தகுவதுவாம். (சுஅ)

வேறு.

இவணமேதன்தியோக மியம்பித்தன்னிடத்திருந்த
வுவணகேதனனைநோக்கி யுத்தமர்க்குரைத்தபோக
மிவணுரைசெய்யத்தக்க திலங்கியசாந்திநஞ்சிற்
சிவணியபுதல்வர்க்கென்றே சிவனருள்செய்யலுற்றான். (சுக)

முனிவரேயுங்கட்கெல்லா மொழிந்திடப்பட்டஞானம்
புனிதராய்ப்புதல்வர்க்காகப் பூசுரராரைர்கேட்ப
வினியதும்வாயினலே யிப்படியிறப்புமீண்டு
செனியமுமொழிபரிருஞ் செப்புமென்றருளிச்செய்தான். ()

வேறு.

இந்தகாரணனீசனகியவென்னில்வேறலனென்றுதஞ்
சிந்தையானினைவார்களுக்குரைசெய்தயோகிதுசெப்பலா
மெந்தவாருயிர்கட்குமின்னுயிராகுகாரணனென்பதா
ரந்தமாதிபிலாவெனக்கருளானதோர்வடிவாகுமால். (எக)

வேறு.

ஏதமுறகாரணனே யென்னிலையல்காணும்
பேதவிழியாளர் பிறவிப்பிணியறுசீர்
மாதவனேயாமெனமனத்தினினைகிற்கும்
போதவிழியாளர் பரிபூரணமடைந்தார். (எ2)

ஆதலிலருச்சிமினிவ் வாதியரியானைக்
காதலொடுகாண்மின்மய லாகியயல்காண்பார்
தீதுதருமாநரகு சேர்வுறுவர்நீதா
நீதியுறுசரிடை யானும்வெளிநில்லேன். (எ3)

வேறு.

நான்மறையந்தணர்நாய்வதைசெய்தது
ணுன்மிசைகின்றவரோதினர்மூடப்

பான்மையரும்மரியைப்பழியாதம்
மேன்மைசெய்பத்தனைவிடுவிப்பன். எச)

வேறு.

மருவற்கென்னைமனம்வைத்தோன் மாலாமிவனென்வ
வென்றே, பரவிப்பணிவானென்றேசெம் பவளத்திருவாய்
மலர்ந்தருளி, யரவிற்றுயிலச்சுதனை மழுத்தத்தழுவவ்விடத்
தே, கரவுற்றருளவதிசயமாய்க் கண்டார்மேனிகண்டிலரால். ()

வேறு.

தன்பராபரமாகிபவடிவினைத் தவிர்த்தொருதவறுகி [கித்
முன்புதோன்றியவடிவதாய்முருகனுமுனிவனைமுகோக்
குன்றவேரறவருளினலுமக்கிறைசொல்லவிச்சடர்ஞான
மன்பராயறமறிபுதல்வர்க் கறிவியுமெனவருள்செய்தான். ()

வேறு.

ஈசனதாயவந்த திலங்கியபரமஞான
மாகிலந்தனனுமாகி * யாகிதவனலனுகி
நேசனைபடங்கியுள்ள நெஞ்சனுமலனுக்குப்
பேசலாமென்றுகண்ணன் பின்னருமருளிச்செய்தான். ()

யோகிகளியாவருக்கு முத்தமயோகிதானே
யாகியமுகுந்தனிவ்வா றருளியங்கவனைநீங்க
வேகவீசனைபுராயணனையு மிறைஞ்சியெல்லா
மோகவேதனையுமாறி முனிவர்முற்பதிபடைந்தார். (எஉ)

வேறு.

சனற்குமாரன்சம்வத்தசற்குமாரத்தனன்சனந்தனன்புல
கற்குப், புனிற்றிர்முனிகளதமன்பொருட்டிதுபகன்றனன்
புகன்றுனிக், கனித்தமற்றுளவிதுபரத்துவாசனுக்கங்கிர
வளித்தானேனர், செனிப்பிலாவிதுகபிலமாமுனி பஞ்சசிகற்
குணாத்தனன்முன்னே. (எக)

வேறு.

என்றையாகியபராசரன் சனகனிலிங்கிடப்பெற்றுனின்
றுன்றைபாலருந்தனுஞ்செய்வான் மீகிபுத்தானதிற்பிடப்பெற்று

---

* ஆகிதவனலன் என்றது - அக்கினிஹோத்திர முன்னவன்.

னந்தகோபனன்மனியினின்மதலையாய் நடித்தகாலனன்றுந்தி,
மைந்தனுகியபார்த்தனுக்கருளினன் வழங்கினன்மன்மேர்
மேல்.

வேறு.

ஏமமாகவெனக்கிரு நிதி
வாமமீதவன்வழங்கினனுதலாற்
காமனீறெழக்காய்ந்தவக்கண்ணுத
றுமமேசரணாகத்தருவமீத. (அக)

வேறு.

வேறுகாணிக்த வெம்பிறவிவேரறுப்பா
னேறுரூபிறையவினை பென்றவனையடைகின்றேன்
மாறுதவன்போடுந் தாரமக்கள்கிளையோடுநீ
ராறுருஞ்சடைமுடியா னடியடைமினிதுவேண்டில். ()

ழியாதுநற்கரும யோகத்தாலுருத்திரனை
ழிபாடுசெய்யுமென மாமுனிவன் மறைப்பொருளை
மொழிவானேமகோயம் முக்கணிறையெனமுனிவர்
கழிகாதலொடுபணிந்து கைதாழுதுகளிகூர்ந்து. (அங)

வேறு.

ஓதம்பற்றியோகுணர்ந்துறங்கமலீயுன்றிருவருளாலே,
போதம்பெற்றவானவர்களும் பெறலருப்புராண பூரணன்
செம்பொற், பாதம்பற்றியப்பவக்கடல் கடக்கநற்பதம்பெற்
றனமாற்ரு, லேதும்பெற்றனம்பெருதென்றிலலை யென்
றிணையடிபணிவுற்றார்.

வேறு.

திகின்முத்தியைச் சேரவேண்டினர் சிவனடிக்கே
யாதிலர்ச்சனை செய்தனரந்த வெல்லையிலாப்
போதமுற்றநற் கருமயோகினைப் புதல்வர்களா
யாதரிப்பவர்க்குணர்மினென் றருண்முனிபணித்தான். (ஆந)

வேறு.

மாமறையின்மெய்ப்பொருளை மாலொடுசனற்குமாரன்
முதலார்க்கிறைவழங்குதிருவார்த்தை, யாண்மைவடிவைக்கொட

நியமுதமத்தன்றருமுனிவர்கட்கருளு மறிவதனையன்பாற், ருமதமில் சௌனகனையாதிமுனிவர்க்குத் தந்தருளுகென்று தலையாலுறவணங்கித், தோமின்முனிசூதனுரை செய்யவவர் பட்குச் சருதிதடைந்தமுனிசொன்னபரிசீதால். (அசு)

வேறு.

மூவர்தேடிறைசனற்குமாரன்முதன்முனிவர்கட்குமொழி கிலதயிங், கியாவரோதினரிதன்பொருட்டுணிவரியாவர்கேட்ப வரியாவர்தம், பாவம்வேரொடுபறிந்துநல்லபரமப்பதம்பெறு வராதலான், மேவுமன்பிலுடுமோதமீளுதலில் விடுவேண்டி னன்விரும்புவான். (அள)

பதினொராவது

யோகவத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆகத் திருவிருத்தம்-நுநஅ.

ஈசுரகீதை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சர்வஞ் சின்மயம்.

ஓ

கணபதிதுணை.

ஸ்ரீ பட்டரவர்களால்

மொழிபெயர்த்தருளிய

பரமார்த்த தரிசனமென்னும்

பகவற்கீதை

இஃது

ஸ்ரீ. கோ. சித. மடம்

ஸ்ரீ பொன்னம்பலசுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டதற்கிணங்க,

ஷை மடாதிபரவர்கள்

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகளின்

உத்தரவின்படி

மூள்ளங்குடி நாராயணசுவாமியால்

சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1912

கணபதி துணை.

பரமார்த்ததரிசனமென்னும்

பகவற்கீதை அத்தியாய அட்டவணை.

அத்தியாயஎண்.	அத்தியாயப்பெயர்.	பக்கம்.	பாட்டு எண்.
	பாயிரம்	ருரு	ச
	கர்மகாண்டம்.		
	பிரதமஷட்கம்: துவம்பதார்த்தநிரூபணம்.		
க	சேர்கவத்தியாயம்	ருஎ	உக
உ	சாங்கியயோகவத்தியாயம்	சூஉ	சூ0
ங	கர்மயோகவத்தியாயம்	எக	உசு
ச	சம்பிரதாயவத்தியாயம்	எசூ	ஙச
ரு	ஞானகர்மவத்தியாயம்	அக	ககு
சூ	யோகவத்தியாயம்	அரு	ஙஎ
	உபாசனகாண்டம்.		
	துவிதியஷட்கம்: தற்பதார்த்தநிரூபணம்.		
எ	மாயாரூபவத்தியாயம்	கூக	உரு
அ	எழுவகைவிருவரைத்தவத்தியாயம்	கூசு	கச
க	மாயாவிகாரவத்தியாயம்	கூக	உங
க0	விபூதியோகவத்தியாயம்	க0ங	உசு
ககூ	விசுவரூபவத்தியாயம்	க0அ	ச
கஉ	பக்தியோகவத்தியாயம்	ககரு	கஉ
	ஞானகாண்டம்.		
	திருதியஷட்கம்: அவம்பதார்த்தநிரூபணம்.		
கங	கூஷத்ரகூஷத்ரக்ஞவிபாகயோகவத்தியாயம் ...	ககஅ	ஙச
கச	குணத்ரயவிபாகவத்தியாயம்	கஉங	உரு
கரு	புருஷோத்தமப்ராப்திவத்தியாயம்	கஉஎ	உஙு
கசூ	தைவாசுரசம்பத்விபாகயோகவத்தியாயம் ...	சங	ஙக
கஎ	சிரத்தாத்ரயவிபாகவத்தியாயம்	கங	உரு
கஅ	மோக்ஷசந்நியாசவத்தியாயம்	கசo	எ0
	ஆகஷட்கம்-ங-க்கு அத்தியாயம்-கஅ-க்கு ...		ருசரு

ஸ்ரீகிருஷ்ணயபரப்பிரஹ்மணேநமஃ.

ஸ்ரீ பகவற்கீதை மூலம்.

ஸ்துதிகள்.

பாதியோர் பெண்மையான் பரிந்து பெற்றதோர்
சோதியாங் களிற்றினைத் தூர மண்மையிற்
பேதியா துளம்பெறப் பேணிப் * பாகவற்
கீதையான் மொழிகுவன் ஞானங் கிட்டவே. (க)

அரியயனே டரனெகி யகிலந் தன்னை யாக்கியளித் தழித்
கின்ற வவித்தைக் கென்றுங், கரியதுவாய்க் காந்தத்தி னிரு
ம்பு போலக் கரணத்தின் சலனத்துக் கேதுவாகி, வியமரு
மரவினமே னெளிய வேறி வைகுண்டத் தினிதமரு மா
யோன் மண்மேற், பரிபுணரு மணிநெடுந்தேர்ப் பார்த்தற்
கூர்ந்த பாண்டவர்கள் சாரதிராம் பரஞ்சுடர் தெய்வம். (உ)

ஒருபத மடித்தொரு பதம்பொற் றோர்மிதித்
தொருகையிற் குசைகசை யொருகை ஞானமாய்ப்
பொருகையில் விசயனைப் புரிந்து கோக்கிமெய்ப்
பொருபொரு ளுரைத்தவர் சரணம் போற்றுவாம். (ங)

ஆக்கியோன் பெயர்.

சேயமா மதுரை நின்றுஞ் சேமமா நகரந் தேடி
யாயனூர் பட்ட ராய வவதரித் தருளி னாலே
போயநாண் மொழிந்த கீதை புலப்படுத் நதவி மன்னித்
தூயமா தவர்க்கு மிந்தச் சுருதிநூ றெடுத்த னோ. (ச)

---

* பாகவற்கீதை=நீட்டல் விகாரம்.

ஸ்ரீகணேசாயநமஃ.

பரமாத்மநேநமஃ.

ஸ்ரீ பகவற்கீதை மூலம்.

பாயிரம்.

ஐவகைப் பொருளு நான்கு கரணமுங் குணங்கண் மூன்றுஞ்
செய்வினை யிரண்டு மொன்றி யாவருந் திகைப்ப நின்ற
பொய்யிரு ளகல ஞானப் பொருட்கதிர் விரித்த புத்தேள்
கையெள ராழிச் செங்கட் கண்ணனைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

மன்னருள் விசயன் கேட்ப வாளம ரதன்மே லிட்டு [லாம்
மின்னவிர் படைக்கை மாய னுரைத்தமெய்ப் பொருளை யெல்
பன்னரு மறைகள் கோத்த பழமுனி பணித்த வண்ணை
மென்னறி வளவி னாலே தமிழினி லியம்ப லுற்றேன். (உ)

விண்ணியன் மொழியினில் வியாதன் கூறிய
புண்ணிய கதையைநீ புகல்வ தென்னெனி
லெண்ணிய வகைபிறி தில்லை யாருமிந்
நுண்ணிய பொருளிலே நுழைய வேண்டியே. (ங)

வேறு.

உள்ளு நான்மறை மால்வரை யுச்சிமேன்
மன்னு மேக முழக்கிய வாக்கினைப்
பன்னு சீர்ப்பர மார்த்த தரிசன
மென்னு நாமத் திதனை யியம்புவாம். (ச)

பாயிரம் முற்றிற்று.

முதலாவது

அருச்சுனன் சோகவைத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[ஸ்ரீ வியாசபகவான் இருக்குமுதலிய நான்குவேதங்களை விபாகித்து அவற்றிலுள்ள ஐதரேயமுதலிய அநேகசாகைகளில் ஒவ்வொன்றைப் பைலர், வைசம்பாயினர்முதலிய மாணாக்கர்வாயிலாக விருத்தியாகும்படிசெய்து அவ்வேதார்த்தங்கள் அத்தியந்தங் கூடமாகையால் அவற்றை அறிவதிற்சாமர்த்தியமிலாத அதிகாரிகளின்மீது கருணைகூர்ந்து அவர்களைத் தருமாதிகளான சர்வபுருஷார்த்தங்களின் சாதனங்களையும் உபதேசிப்பதான லட்சஞ்சுலோகத்தோடுகூடின ஒரு பாரதமென்னும்பெயரினையுடைய இதிகாசத்தையருளிச்செய்தனர். அதின்மத்தியில் நட்சத்திரமாலையின் மத்தியிற் சந்திரமண்டலமிருக்கிறாற்போல இருக்குப்பஷ அத்வைதரூபமான அமிர்தவருஷம் பொழிகின்ற எழுநூறு சுலோகரூபமாய்க்கீதை என்றும், உபநிஷத்து என்றும் பெயரினையுடைய பிரமவித்தையை ஸ்தாபனஞ் செய்தனர். கஅ-அத்தியாயரூபமான இக்கீதையும் அவ்வாறத்தியாயரூபமான மூன்று ஷட்கங்களால் முறையே கர்மம், உபாசனை, ஞானம் என்னும் மூன்றுகாண்டங்களாம். பிரதம ஷட்கரூபமான கர்மகாண்டத்தில் கருமம், கருமத்தின் தியாகம் இவைகளின் நிரூபணமார்க்கமாக அநேகப்பிரகாரமான யுக்திகளால் துவம்பதார்த்தரூப கூடஸ்தசுத்தான்மாவை நிரூபணஞ் செய்தனர்: இரண்டாம் ஷட்கரூபமான உபாசனைகாண்டத்தில் பக்வத்பக்தி நிஷ்டையின் வர்ணநரூபமார்க்கமாகத் தற்பதார்த்தரூப பரமான்மாவை நிரூபணஞ் செய்தனர்: மூன்றும் ஷட்கரூபமான ஞானகாண்டத்தில் அத்தச் சோதிததத்துவம் பதார்த்தங்களின் அபேதரூபமாவாக்கியார்த்த நிரூபணஞ்செய்தனர். பதினெட்டத்தியாயங்களிற் பூர்வபூர்வாத்தியங்களோடு உத்தரோத்தராத்தியாயங்கட்குள்ள சம்பந்தம் அவ்வவ்வத்தியாயங்கள் நிரூபணஞ் செய்யுங்காலையிற் சொல்லப்படும்.]

புண்ணியபூமி யென்று புகழ்குரு பூமி தன்னி
லண்ணிய பின்னை நண்ணு தவர்களு நமரு மாங்குக்
கண்ணிய மதனை யென்று கண்ணிலா வரசன் கேட்பத்
தண்ணிய வினிய சொல்லாற் சஞ்சய னுரைக்க லுற்றான். (க)

போர்முக மாகி நின்ற புல்லலர் படையைப் பார்த்துக்
கார்முக வுழவ னுய கலைமறை யவனை நோக்கி
வார்முர சதிருந் தானை வாளர வுயர்த்த தோன்ற
லேர்முகின் முழக்க மென்ன வின்னண மியம்பு மன்றே. (உ)

வேறு.

வீமனையும் விசயனையு நிகர்தருபோர் வில்லாள
ரோர்மருவு சிலையபிம னுள்ளிட்டா னெனப்பலருந்
தார்மருவு தலைவர்களாய்த் தலைப்பெய்த தானையினை
மாமருவு பெருந்தேரோய் பாலொன்று மறித்துரைப்பான். ()

வேறு.

கங்கை யாள்பெறு காதல னும்புக
முங்கர் கோனென தாருயிர்த் தோழனு
நங்கள் வாழ்துணை நம்பியு நீயுமற்
றிங்கு வாழ்சயத் திரதன் கிருபனும். (ச)

அன்றி யேயு மரச ரனேகரால்
வென்றி யேதிரு வல்லது வேண்டல
மொன்றி யேத மெமக்குறு மேலுயிர்
பொன்றி யேயது போக்குதன் மேற்கொண்டார். (ஞ)

எய்து மெங்கள் பிதாமக னேவலாற்
கைக்கொள் கின்ற கடற்படை கண்ணுறில்
வெய்ய வீமன் வியப்பொடு காத்திடு
மைவர் தம்படைக் காற்றவற் றுகுமோ. (ரு)

மேல்வ குத்திவர்க் காமின் விளைந்தெனு
மேல்வை யிற்றிறல் யாதவர் சூழ்ந்திடுங்
கால்வ ளைத்த சிலைக்கங்கை யாண்மகன்
வால்வ ளைத்திர டன்னையும் வாய்வைத்தான். (எ)

வஞ்சர் செய்த வினைமற லிக்குண
வெஞ்ச மம்வினைத் தென்னவும் வேந்தர்கோ
னெஞ்ச முண்மகிழ் வெய்தவு நேரலா
ரஞ்ச வுங்கனன் மூர்த்தன னுர்க்கவே. (அ)

வேறு.

ஆர்த்தன வளைக ளெங்கு மதிர்ந்தன பல்லி யங்கள்
போர்த்திரட் படைகின் ரூர்ப்பப் புவனமீ ரேழும் பூத்த
தீர்த்தனுந் தனது சங்கைச் செங்கையால் வாங்கிக் கொண்டு
கார்த்திரண் முழக்க மென்னக் கடல்கிளர்ந் தார்த்த தென்ன.

வேறு.

வைய மனைத்தையும் வாரிமுன் வைக்குஞ்
செய்ய திருப்பவ ளத்திடை வைத்தா
னைவு னெனக்குயி ராதலி லுலே
யுய்வ துமக்கிலை யென்பதை யொத்த. (கஎ)

வேறு.

கருமனடல் வீமனருச் சுனனகுல சகதேவன்
றிருமருவு விசயம்ப வண்டரத்தே வதத்தமெழின்
மருவுறுசு கோடமணி புட்பகமென் றிடமிவற்றி
னுருயினைய குரலெதிர்ந்தார் செவிபுதைப்ப வூதினர். (கஅ)

வேறு.

ஒன்ற லாதுபல வூதி னர்கள்பல ரூதும் வால்வளையி
னேனைபோய், நின்ற வெனைவர்த னைஞ்சை யுடிருவி யிஞ்ச
வாளிறு நிரப்பிமேல், வென்றி சேரமர் தொடங்கும் வேலை
யினில் வெள்கோ மாடவு தேரின்மே, லின்ற போர்நிய
லொன்று மாயனெதிர் நில்ல லாமையொடு சொல்லுவான். ()

யாவர் போர்கருதி யெய்தி னர்களெதி ரெற்றி நிற்ற
லிவர் தங்களில், யாவ ரோடபர் தொடங்க லாமெனவ றிந்து
கொள்ளுமள வியாரையும், காவல் பேணியவை தந்து பின்
னனை கருந்து கொண்டருள்செய் கன்னனே, பெரு நிடவு
மாக்கொ டேரிலோ நிறுத்து வாயென விளம்பினன். (கக)

விளம்பு மவ்வளவின் மேக வண்ணனுமவ் வெள்கோ
மாடவு தேரினைக், களங்கொ ளும்பரிசு நின்ற தாகைநடு வேக
ஊவியிது காணெனு, வளங்கொள் கக்கைடக முதி யாகமுடி
மன்ன ரியாவரையு முன்னுறுத், தளங்கு கின்றமொழி
யோடு நெஞ்சிலெமும் வல்ல வாறுசில சொல்லினன். (கச)

வேறு.

தாவிலருந் தந்தையருந் தந்தையர்தந் தந்தையரு
மேவியுடன் பிறந்தாரு மெய்ஞ்ஞான மளித்தாரு
மாவியென மட்டாரு மான்றோரு மமர்க்களத்தே
மேவியவெம் பொருட்டாக விடுவான் றொடங்கினர். (கரு)

வேறு.

தீதறு சிறுவர்மற் றவர்கள் சேய்களு
மாதுல ரிவர்களோ மாய்கின் றுனெனக்
காதல்செய் திடரினுற் கலக்க முற்றவன்
மாதவ னெதிர்சில மறித்துங் கூறுவான். (கசு)

வேறு.

வாயே யன்றி முகமலரா மனமொன் றுணர மாட்டாது
தீயே யென்ன வுடல்வெதும்புஞ் செவ்வே நிற்க மாட்டுகி
வேயே தருதிண் காண்டீப வில்லு நழுவி விழாநின்ற [லேன்
தாயே யனையாய் போர்நின்ற தமைக்கா ணுற்றதாறுமன்னே.

ஓத லாகா நிமித்தங்க ளொன்றே யல்ல பலவுளவாங்
காத லாளைக் கொன்று பெறும் பயனே வொன்றுங் காணேனு
தல்லிவ் வென்றியுட னரசி னுரிமை யானகனி [யால்.
யெய்த லாவ தென்கின்ற தியாதின் பொருட்டோ வியபபா

அரசவ் வரசால் வருந்போக மதனி னின்ப மெய்துமென, வனைசெய் பொருள்கள் யாவர்சிலர் பொருட்டா லுலக முழுந்தடைவர், வனைசெய் புயனே பற்றவர்தம் பொருளுந் தங்கள் பொருளு, நினைசெய் தொருவ னொருவரின்முன் னிற்க வந்து நின்றாரால். (கசூ)

ஆன பொருளீ தாதலினு லவனைக் கொன்று லருள்சோ, தின மன்றி யெங்களுக்கோ ரின்ப மெங்கு மில்லையாற், கூன வரிசிற் கொண்டெண்ணெக் கொலினு மவனை யான்கோறல், வானம் பெறினு மாட்டேனுன் மண்ணின் பொருட்டால் வல்லேனே. (உ0)

கொற்றவர்தங் குலங்கெடுத்தால் வருகின்ற தற்றமுமெய்
யுற்றவர்தந் திறம்பிணைத்தா லுறுகின்ற வுடைமுழியு
மற்றவர்க ளறியாது மறந்திடினு மறந்தாலு
குற்றமென வறிந்தநான் குறிக்கொளளா தி வேனே. ()

சூலங்கெடவே வருகின்ற குலதருமங் கேடுறுமங்
கலங்கெடவே குலம்பாவ நண்ணுமது நண்ணவே
யிலங்கிழையார் நெறிதிரிவ ரிவர்களைநி திரியவே
தலங்குலவு குலமெல்லாந் தலைதடுமா றுகுமால். (உஉ)

தடுமாற்ற மக்குலத்தே சார்ந்தவர்க்குஞ் சாராதே
கெடுமாற்ற னினைந்தவர்க்குங் கெடாநிரயங் கிடைப்பிக்கும்[ன்
படுமாற்ற மென்னுளைக்கேன் பண்டிறந்தோர் களுந்தமக்கொ
டிடுமாற்ற லவர்கள்பெறு திருளரகத் திழிவர்களால். (உங)

வேறு.

வாரா நின்ற குலமயங்கப் பண்ணி னுர்க்கு மற்றதனைச்
சாரா நின்ற குலத்திற்குந் தருமந் தளர்ந்து சாயுமாற்
சாரா நின்ற சாதிகுல தருமந் தளர்ந்து சாயவே
போரா நிரய மெய்துமெனப் பெரியோ ரெல்லாம் பேசுவரால்.

மின்னே யனைய செல்வத்தை வேண்டித் தங்கண் மெய்
யுயினைக், கொன்னே கழிக்க நின்றவனைக் கொல்லத் துணி
ந்த கொடுவினையே, னென்னை கொடிய பெரும்பாவ மெய்த
னினைந்தேன் யானுமிவர், முன்னை படைவிட் டமர்துறந்து
நின்ரு லிவர்கண் முனிவாரோ. (உந)

வேறு.

கொல்லினு மெனக்கிது பொறுக்கைகுண மென்றே
கல்லினிகர் தோள்விடலை கண்ணனெதிர் கூறி
வில்லினுட னேபகழி சோரவிழி சோரச்
செல்லுமணி யாழியணி தேர்மிசை யிருந்தான். (உசு)

முதலாவது சோகவத்தியாயம் முற்றிற்று.

பாயிரமுள்படத் திருவிருத்தம்-30.

இரண்டாவது

சாங்கியயோக வத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[அஹிம்சையும், பிட்சாசனமுமே பரமதர்மமென்னும் புத்தியினால் யுத்தத்தினின்றும் அருச்சுனன் பராமுகமாயினன் எனப் பூர்வம் சஞ்சயர்முகத்தாற் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் நமது புத்திரர்க்கே இராச்சியம்நிலைத்துவிடும் என்றெண்ணிக் சந்தோஷம் எழப் பெற்றதைச் சஞ்சயரறிந்து அத்திருதராஷ்டிரருடைய துராசையை நிவர்த்திப்பிப்பவராய்ப் பின் நிகழ்ந்ததைக் கிரமக்கிரமமாகக் கூறுகின்றார்.]

இதில், கிரமமாக விஸ்தரித்துக் கூறிய சர்வார்த்தங்களையும் சங்கேஷபமாகக் கூறும் சுலோகம்.

ஜ்ஞாநம் தஸ்யாயநம் கர்ம ஸகுஸுஜிஸு தத்தவம்।
தத்தயஞ்ஜாநநிஷ்டைவதர்யஞ்ஞாயேஷ்விநுவ்ருகீத்ர்தம்॥

(இ - ள்.) இவ்வத்தியாயத்தில் ஆத்மஞானம், அந்த ஞானத்தின் பாம்பராசாதனரூப நிஷ்காமகருமம், அநிஷ்காம கருமத்துக்கு அந்தக்கரண சுத்திரூபபலம், அவ்வந்தக்கரண சுத்திக்கு ஞாநநிஷ்டாரூபபலம் இவ்வளவு விஷயஞ் சொல்லப்படுகிறது.— எ - று.

இவ்வண்ண மறிவொதுங்க வெழுகின்ற விரக்கத்தாற்
செய்வண்ண மறியாது திகைத்திருந்த தேர்விசய
னுய்வண்ண மதுநாடி யொருவண்ண முலகோதுங்
கைவண்ண மலருடைய கார்வண்ணன் கட்டுரைப்பான். (க)

வேறு.

ஆயா தவர்க்கு மலிகட்கு மடிப்ப தழியாப் பழியுனது,
தேபா வறிவைத் தேய்ப்பதறச் சிறுமை களிலே சிறுமை
யது, சாயா நரகத் திடைசாய்ப்ப தன்போல் பவர்க்குத் தகு
தியன்றீ, தேயா நிலத்தே யுனையையா வெவ்வா றடைந்த
தெனவறிகேன். (உ)

ஒவ்வாதீ தொழிந்தமர்மே லொருப்படுகென் றுருக்கரிய
செவ்வாயன் றிருமொழியத் தேர்விசயன் செப்புவான்
மெய்வாயி னெடுமனத்தான் மிகப்போற்றற் குரியானை
யெவ்வாறு கொலைபுரிவே னென்றிவ்வா றியம்பினான். (ந)

மாற்றலர்க ளென்றிவரைக் கொன்றுபெறும் பெருவாழ்வி
லேற்றமுனைத் தியான்பிறர்பா லிரந்துண்கை யினிதன்றே
கூற்றவர்க ளுயிருண்டா லவர்தருதி யாற்குழைத்த [லாம்.
சோற்றையுணல் போன்மன்றே யான்பின்னைத் துய்ப்பதெ

தவர்கொள்படை விடுகையோ தவிர்கையோ தகுவதுமற்
றவர்களெனை வெல்வரோ யான்வெல்வ தேவறியே
னிவர்கள்சில ரிறந்தக்கா லதனாலே யென்னுயிர்போ
மவர்களமர் தொடங்குகவென் றடல்குறித்து நின்றானால். (அ)

ஆதலா லறிவாய விழியினைமற் றுங்கவர்பாற்
காதலா மிருண்மறைப்ப நெறியெங்குங் காணேனு
தலா லெனக்குறுவ தறிகிலே னுனைத்தருள்வாய்
சாதலா னதும்பிறப்பு மில்லாத தனிமுதலே. (க)

வேறு.

உஞ்சே போது நெறிவாளா வுரைப்ப தேவென் றுளங்
கருதிற், றஞ்சே யென்றுன் சரண்புகுந்தேன் றண்டிற் பணிந்
தேன் முமைக்கண், மஞ்சே யுன்றன் மாணைக்க ளுயுன்
பாத மலர் புனைந்தே, னஞ்சே லென்றிக் கடியேன்செய்
வினைக ளெவி யருள்புரிவாய். (எ)

மண்ணுளும் பெருஞ்செல்வ மன்றியே மாயாத
விண்ணுடு பெற்றிடினு மென்னுடைய மெய்யுணர்வு
நண்ணுமு மதுதுயர நலியாமற் காப்பதனைக்
கண்ணுவிங் கெவ்விடத்துங் காண்கிலே னெனைக்கலுழ்ந்தான்.

நெய்மார்பிற் சொரிவதென நெடுங்கண்க ணீர்சோர
விம்மாநின் றவன்காதல் வெந்தியால் வேவாமே
லைம்மாமு றன்றின்றியுயிர் காப்பதே கடன்பூண்ட
வம்மாயன் றிருவாய்மை யருண்மாரி யாலவிப்பான். (கூ)

ஸ்ரீ பகவற்கீதை மூலம்.

வேறு.

மின்னே யனைய திருநகைகொண் டருளி விளைத்தா மனை
நாறும், பொன்னே யணியுந் திருமார்பன் போகாத் துயர்போம்
பரிசெண்ணி, முன்னே மறைக ளெடுத்துரைத்து முடியும்
பொருளாய் முதற்பொருளாம், தன்னே யுள்ள பரிசவற்குத்
தானே சாற்றத் தொடங்கினன். (கo)

வேறு.

சாவதிலே யாவர்களு நிற்கவது தானே
மாய்வனென நீகருது மாரதர்க ளெல்லாந்
தேய்வரிய தீவினைசெய் யாதமையி னுலே
வீவதன்முன் வானுலக மேவுவர்கண் மேன்மேல். (கக)

அன்னவர்கள் சோகித மொழுவழுத லாலும்
பன்னவரி யோர்கண்முறை யேபகர்த லாலு
மன்னமய லேறியுண் மயங்கினைகொல் வாயா
தின்னதொழி லானதை மறந்திடினை யுங்கேள். (கஉ)

மாயுமவ ராலுமுயிர் வாழுமவ ராலு
மாயுமறி வோர்களழி யாமையறி யாயோ
நீயுமிவர் தாமுமிகழ் நானுநெறி தேரி
லேயும்வகை யாலுலகி லென்றுமுள மேகாண். (கங)

பொன்றுவ துடம்பதனு ணின்றபொருள் பொன்று
தென்றுமொ ரியற்கையொடு நிற்குமியல் பைக்கேண்
முன்றொடர் மகப்பருவம் விட்டிளமை மூப்போ
டொன்றுமுட லாயினு முயிர்க்கியல்ப தன்றால். (கச)

அன்னவகை யாலுரு வழிந்துவரு மாங்கே
யென்னுருவ மாமறி விறந்துபிற வாதாற்
பின்னதறி வானுட லழிந்துபிரி போதுந்
தன்னதென வேதுமொர் சலிப்பதறி யானால். (கஙு)

இவ்வகைய தாகிலழல் சீதமிட ரின்பந்
செய்வகை யிலாவறிவு சேர்குவதெ னென்னின்
மெய்வகையி னுலினை விளைத்துதர மேய
வைவகையி னுயபுல னும்பொறியு மையா. (கசு)

வேறு.

சீதமழன் முதலவற்றின் செயல்கேட்கி லநித்தியமாய்ப்
போதலொடு வருவனவா யிருக்குமவை பொருநீயு
மாதலிலென் பயனென்னி லவைபொறுத்த பெரியோரை
யேதமவை நிலைகலக்கா வவன்யீடே யெய்துமால். (கள)

வேறு.

மண்ணிலுமி விகாரமுமம் மண்ணையந்த மண்ணிழித்துப்
பண்ணிலுரும் பிறரில்லை பண்ணப்பட்ட பலபாருள்க
ளெண்ணிலுரு வுகன்முன்பு மிறந்தபொழு துநிகழ்விடத்துங்
கண்ணிலுமி மண்ணிழியக் கண்டாருளரோ கட்டுரைப்பாய்.

வேறு.

ஈவையாயி னுழவாவதன் வகையேயிதன் வகைகேண்
மெய்யானது நிகியாதித னுடன்வேறென விரவும்
பொய்யானது நிகழாதிவை புலனுகிய பொருளே
யையாவெனி னறிவாரிவை யறிவார்பிற ரறியார். (கக)

யாணும்வகை யதுகேளிழ மொலியேமுத லிபவும்
வாணுதியில் வருபூதமும் வருநாள்வரு மிடமா
யாணுதிழ மறிவியாவையு மறிகாரண மதுவாய்ப்
போநாளொடு வருநாள்வழி புணராததெதார் பொருளே. (உ0)

அழியாதமெய் யஃதியாதெனி லளிகாரதை யுருவா
யொழியாநிறை வொடுநீடிய தெனதியாவென வுரைரா
வழியாமதி யியல்பாலிது சிலமாறுகொள் குவதாய்
மொழிபாரவி யயமாமிதை முயல்வாற்கொல வலரார். (உக)

இல்லாமையி னியல்கேளிழ கிழதாழியி னிடையே
யல்லாதிழ புனல்போலறி வுறமேவயழி குவதா
லெல்லாவகை யினுமாய்வதிவ் வுருவேயறி வதுதான்
கொல்லாதழி கொலபானது குறுகாதத னெறிகேள். (உஉ)

வேறு.

உளறுபட வொன்றினுளே பிறத்தல்பிறந் துளவாதல்
வேறுபட வ்ளர்தல்வளர்ந் தயலொன்றுப் விளைந்தமைதன்
மாறுபடத் தேய்தலற மாய்தலென வருகின்ற
வாறியல்பு மூடம்பன்றி யறிவடையா வாதலினால். (உங)

வேறு.

நில்லா வுடற்கே நின்றேயு நித்திய மாகி யதுநாச, மில்
லா ததுபொய்ப் பிறப்பிறப்பொன் றறியா ததுமற் றதுவறிந்
தோர், கொல்லார் கொலையே வலுஞ்செய்யார் குலமே லிட்டுக்
குலமனைக, ளெல்லாம் விதித்த தொழிலினையு மியம்பிற்
றென்றே யிதுதெளிநீ. (உச)

வேறு.

பிறிய போர்வையைப் பெயர்த்துப் பின்னோ
வேறிபல் போர்வையை விரும்பு வானென
வூறிய வுடம்பினி லுதித்த வுண்மைதான்
மாறியோ ருடம்பினை மருவு மன்னனே. (உடு)

வேறு.

உருப்பான்மை மற்றதனுக் கொருநாளு மின்மையாற்
செருப்பால்வெம் படைக்கலங்கள் சேதிக்க மாட்டாவா
னெருப்பால்வெந் தழியாது நீரானெக் கொழுகாது
மருத்தாலுஞ் சலியாது மற்றதன்றன் வகைகேள்ளாய். (உசு)

வேறு.

எல்லாப் பொருட்கும் பழையதினை யெங்குந் தானு யிருப்பதினை, நில்லாத் தன்மை யில்லதினை நித்யத் துவத்தை நிலை
பேற்றை, யல்லாப் புலன்கள் பதினலு மறியா வறிவை யறி
யாதே, யில்லாப் பொருள்போ லழியுமென விரங்கு கின்ற
தென்கொண்டோ. (உஎ)

வேறு.

வீவ தெனக்கொடு மெய்தளர் வாயேல்
யாவர் பிறப்பவர் யாவர்க ளேனுஞ்
சாவர் பெயர்த்துமவ் வாறு சனிப்பர்
காவ லிதற்குள தோகட மினகாண். (உஅ)

செறிந்தநிவ் வாறிவ தென்பதுந் தேராய்
பிறிந்திவர் போமிட மும்பெரி தோரா
யறிந்தது நீடு வேசில நாளே
யெறிந்திடு வேலவர் பாலிட தென்னே. (உக)

வேறு.

ஒருவ னென்றுங் கண்டறியா ததுகண் டாற்போ லுளை
ர்த்திருக்கு, மொருவ னென்று முணைத்தறியா ததனை யுணைத்
தாற் போலுணைக்கு, மொருவ னென்றுங் கேட்டறியா ததனைக் கேட்டாற் போலுவக்கு, மொருவ னென்றுங் கேட்டாலு மறியா னிந்த வுண்மையினை. (கூ0)

திதனை யெவரு மறியாத பொருளைத் தெரிந்து கொண்டு
ம், விதனை லெவரை யான்கொன்றே னென்ன தொழிவா யின்
றுங்கேள், விதனை லாய மறைமொழியும் வேந்தர் தருமம்
பாலமின், பதனை லமோ தொடங்கதனை யறந்தன் றெனத்
தையுறேல். (கூக)

வேறு.

செய்தி யின்றியத் தேவர்கள் வானுல
கெய்த நின்ற விதுபெறு கின்றவர்
வைதி கத்தரு மாதவ மேற்கொடு
மெய்தி முந்திய வேந்தர்க ளல்லரோ. (கூஉ)

ஆவ தான வமர்தொடங் காயெனிற்
போவ தான புகழுந் தருமமும்
பாவ மாம்பழி யாமிப் பழியினிற்
சாவ தானது வேதலை யல்லவோ. (கூங)

அன்றி யும்முனை யஞ்சினை யென்பரா
னின்றி யைந்து நிலத்தமுன் னீசெய்த
வென்றி யும்பழி யாய்நிற்ற மேவல
னொன்றி யப்பிலின் ஞங்கிதன் பேலுண்டோ. (கூச)

இன்று வாளமர் தன்னி லெதிர்ந்துநீ
பொன்றில் வானவர் போற்றவின் காய்குவை
வென்றி சேரிலி வ்வேந்த ரெலாந்தொழ
நின்று ஞால மளித்துவை யியரோ. (கூடு)

துற்ற வின்பமுந் துன்பமுந் தோல்வியும்
வெற்றி யும்மிழ வும்மிகு பேறுமென்
றுற்ற வின்னவைக் கொத்த மனத்தனாய்க்
கொற்ற வாசமர் செய்குற்ற மில்லையால். (கூசு)

வே று.

சுதுவிய பொருண்ஞானங் கணையறு முனையாலே
பொதுவுறு வஞ்கநீயும் புலனறி வகையாலு
யெதுவொரு விஞையாலே யிருவிஞை களும்வீடு
மதுதஞை யறிவாவி டுணைபவ ரீதுகேளாய். (கூஎ)

அரிதெனு மறிஞோர்தஞ் செயலது வழிவாகா
விரிதரு மிடையூறும் விஞைகளு மிடைகூடா
தெரிபொருள் சிறிதேதனும் பெருமய றெறுமாலு
லுரியதிவ் வுலகோர்பா லதுவல துளதோதாதான். (கூஅ)

தெளிபுவ ருணர்வொன்றே தெளிவில ருணர்வோதிற்
றளிர்நிகர் பலவாகுந் தருபய னதுமேவு
மொளிமறை நெறிமேலா வுணர்பொரு ளெனவோது
மளியவர் தெளியாதா ரவையல தறியாரால். (கூகூ)

புண்ணிய வுலகத்தே பொருண்முடி வெனவைப்பார்
மண்ணிபல் பிறவிக்கே வரும்வழி நெறிநிற்பார்
பண்ணிய விஞைகட்கே பயனிஞ பவர்தம்பா
லுண்ணிய பொருள்செப்பார் நுணுகிய வறிவுற்றோர். (சஎ)

நவைதரு குணமுப்பா னணுகிய பயனுற்றோர்
சுவைதெரி குணம்வைப்பார் தொழின்மறை நெறியுற்றே
கவைதரு குணமுற்றோர் கருமம திடமிற்று
மவைகெட வருமப்பா லறிவின ரெனநிற்பாய். (சக)

குளமுத லியவற்றே குளிமுத லியதுய்ப்பா
னளவறு புனல்பெற்று லவைகொள லருமைத்தோ
வளமறு கருமத்தால் வருசிறு சுவைவற்று
வுளமகிழ் பிரமத்தே யுளகொள லெளிமைத்தால். (சஉ)

அறிவினை யறிகிற்பா யகிலமு மடைவுற்றே
பிறிபொழு தினிலொத்தே பெருவிஞை தனிணிற்பாய்
நெறிதரு மறிவொட்டா வகைவிஞை தனிணிற்பார்
சிறியவ ரெனமிக்கோர் தெளிபவர் செயலெக்கேள். (சஙூ)

விடலரும் வகையிற்றும் விஞைப்பய னதுவிட்டே
கடவிய விஞைமுட்டா வகைசெய்து கழிவுற்றோ

ணுடலொடிவ் வுலகத்தே யுளனென நிகழ்பெற்றே
யிடரினை யறவிட்டா னெனையறி வகைபெற்றான். (சச)

தருபய னதுவிட்டே தகும்வினை செயலுற்று
லருமய லறுமற்று லறிவுறு மறிவுற்று
விருவினை விடும்விட்டா லிழவொடு பெறுதற்பா
லொருமனம் வருமத்தா லெனையுணர் வுணர்வப்பால். (சரு)

பேதைமை யடைகுற்றே பிறிதுறு மனமற்றே
யேதமி றெளிவுற்று னியாதொரு பொழுதப்போ
தோதலொ டுலகத்தோ ருணாகளி னுளம்விட்டா
னுதலி னெனைமெய்ப்பா டடைதரு நெறியைக்கேள். (சகு)

வேறு.

தலைநின்ற பொருளைய மின்றியே சலியாதே
நிலைநின்று னியாதொருபோ தப்போதே நெறிநின்றான்
கலைநின்ற மெய்ஞ்ஞான யோகங்கண் ணுறுமென்னச்
சிலைநின்ற தோள்விசய னிவ்வண்ணஞ் செப்பினான். (சஎ)

வேறு.

இவ்வகை யவனை நின்றே லெவ்வகை யுரைப்பா னந்தச்,
செய்வகை யிலாதோன் செய்யுஞ் செயல்களென் செப்பு
மாறென், மெய்வகை யருள்செய் கென்ன விண்ணையே முத
லாக் கொண்ட, வைவகைப் பொருளு மீன்ற வவனிவை யரு
ளிச் செய்வான். (சஅ)

அறிவினிற் றன்னு லின்புற் றனைத்தவா வினையு நீக்கி
வெறிதரு வெகுளி காம மயக்கறீத் தின்ப துன்பம் [துப்
வறிதெழு பொழுதில் வாட்ட மகிழ்ச்சியென் றிவையு மாய்த்
பொறிதரு புகழுந் தீங்கும் போற்றல்போற் றுமை போக்கி.(.)

ஆமைதன் னுறுப்போ லைந்துந் தன்னுளே யடக்கு
மாபோற், றிமைசெய் புலன்க ளைந்துந் தன்னுளே செறி
யச் சேர்த்தி, வாய்மையு னிகழு மின்னே வழுத்தவும். படுகின்
றுனற், றாய்மைசெய் தெவையு நாளுஞ் சொல்லுவ தவன்
றன் செர்ல்லாம். (நo)

குறைபுமாப் பிணிப்புற் றுலுங் கொண்டளிப் புலன்க
ளெண்ணி, லறைகட லனைய நெஞ்சத் தவாவுறு னறிவி

னில்லான், மறைமொழி பலவு மோதி யடக்குவான் மனத்தை வாங்கிப், பொறைகெடப் புலன்க ளைந்தும் பொறியிலே புகட்டுங் கண்டாய். (நக)

ஆதலாற் புலன்க ளைந்து மடக்கரி தடங்கா தாகிற் றீதிலாக் கருத்துந் தீய வவற்றிலே செல்லுஞ் சென்றூற் காதலாற் புகைத்து வெய்ய காமமாய்க் கொளுந்திக் காம மேய்தலா காமை தீய வெகுளியா யெரியு மன்றே. (நஉ)

எரிசிர் வெகுளி பொங்க மயக்கம்வந் தெய்து மெய்தத் தெரிபவை சிதையு முள்ளந் தெரிந்தவை சிதைந்த போதே யுரியதன் னுணர்வு மாயு முணர்வுமாய்ந் தொழிந்த வ்வாறே யரியவின் றறிஞர் பேசு மனத்துமாய்ந் தொழியு மன்றே.()

வெண்டல்வேண் டாமை யின்றி மிகைசெலாப் புலன்களாலே மாண்டபோ கங்க டுய்ப்பான் மனங்கலங் குறுன்மற் றத்தா லீண்டிய தெளிவுண் டாமாற் றெளியவே யெல்லை யின்றிப் பூண்டநோய் நீங்கு நீங்கப் புலனிலை நிற்கு மன்றே. (நச)

அடுத்தலும் புலன்செ யாதார்க் கறிவில்லை யறிவின் றுக விடுத்தமெய் யுணர்வின் றுமான் மெய்யுணர் வில்லை யாகிற் றொடுத்தபின் சித்த சாந்தி தோன்றிடா ததுதான் றுதை லெடுத்தநல் லின்பந் தானு மில்லையே யிசைக்க வேண்டா. ()

ஆறுசெல் பொருள்க டுய்க்கு மைம்புல னுக்கும் பின்னே காறுடர் நெஞ்ச மந்தப் புலன்றனைக் கலக்கு மாங்கே யூறிய கடலு ளோடு கலத்தினை யுடன்செல் காற்றே வேறுசெய் தறைந்து மாய்த்து வீழ்த்துமா போல வேயாம்.

யாதொரு பொருளை யெல்லா வுயிர்களு மிருள்போற் காணு லோதரு ஞானி யத்தை யுளங்கையிற் கனிபோற் காணும் யாதொரு பொருளை யெல்லா வுயிர்களு மென்றுங் காணுங் காதலின் ஞானி யத்தைக் கண்ணிலுற் றெனியக் காணன். ()

நீரினு னிறைந்து நின்ற கடலிலே நெறிமேற் கொண்டு நீரினு னிறைந்த வாறு வீழ்ந்ததா னிறைவு றுத தேரினு யதுபோ லாசை செறிந்தவர் திறமே நோக்கிச் சாருமா லுகி லத்தா லவர்களுஞ் சலித்தல் செய்யார். (நஅ)

யானென தென்ப தின்றி யெவ்வகைப் பொருளும்விட்டான்
றானெனச் சரிக்கின் றுன்யா ரவனையே யடையுஞ் சாந்தி
யீனம தடையா ரித்தை யடைந்தவ ரிறக்கு மப்போ
தேனுமீ தடைவா ரென்னை யெய்துவார் பிறவி யெய்தார். ()

வேறு.

பின்னை யோவில் வுலகமெ லாம்பெற்ற
வன்னை யோதிரு மார்பத் தணைத்தவன்
முன்னை யோர்புகழ் வேத முடிவையோ
தன்னை போவுள்ள வாறெலாஞ் சாற்றினன். (கூ0)

இரண்டாவது சாங்கியயோக வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 2-க்குத் திருவிருத்தம்-90.

மூன்றவது
கர்மயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[முன் அத்தியாயத்தில் "சாவதிலே யாவர்களுக்" என்பது முதலிய வாக்கியங்களால் முன்னர் மோட்சசாதனமாகத் தேகாத்ம விவேக புத்தியும், அதன் பின்னர் "எதையொரு வினையாலே யிருவி னைகளும் வீடும், அதுதனையறிவார்வீடணைபவரது சேர்வாய்" என் பது முதலிய வாக்கியங்களால் கருமயோக புத்தியும் ஸ்ரீ பகவானால் அருளிச்செய்யப்பட்டது; இவ்விரண்டில் இன்னது முக்கியம் இன் னது சௌணம் என்னும் அபிப்பிராயம் அறியப்படவில்லை: அதன் மத்தியில் ஞானியானவன் கருமத்தியாகியாய், இந்திரிய நிக்ரக னாய், நிரகங்காரனாய் இருத்தல்வேண்டும்: இந்தப் பிரமவித்தையில் கருமயோகமாவது ஸ்திதிபெற்றவன் பிரமரூபமான கைவல்லியத்தை யடைவனேயன்றிச் சம்சார மோகத்தை யடையான் என்று வெகு மாக பூர்வகமாக உபசம்மரித்ததால் ஞானம், கருமம் என்னும் இரண் டில் ஞானமே முக்கியம் என்பது பகவானது அபிமதமாம் என்று கரு திய அருச்சுனனுக்கு அதிகாரசாரதம்மியத்தை முன்னிட்டு இவ் வத்தியாயத்தில் நிச்சயப்படுத்தல்.]

அந்தச் சம்க்ஷேப சுலோகம்:—

உவாயகூ நிஷாத வ்ராயாநெ நொவலம்வ்ரூதா!
உவெயா ஜ்ஞாநநிஷாத தத்ரணெகூந கீதிகா!

(இ-ள்.) ஞாநநிஷ்டைக்கு உபாயரூபமான நிஷ்காமகருமநிஷ்டையானது இம்மூன்றும் அத்தியாயத்தில் பிரதான ரூபமாகவும், பலபூதமான ஞாநநிஷ்டையோ கௌணரூபமாகவும் சொல்லப்படும்.—எ - று.

அலையிலே கடல்கிடந்து மருமறைக ளானவற்றின்
றலையிலே யிருக்குமவன் றேரிலே நின்றருளிக்
கலையிலே பொருளெடுத்துக் காட்டவுமெய் காணுமே
சிலையிலே தோள்விசய னிவ்வண்ணஞ் செப்புவான். (க)

வே று.

நன்றே வினையின் ஞானமென வுரைத்தாய் மீள வினை
நல்ல, தென்றே யுரையா நின்றனைநா னிவற்றி லெதுநன்
றெனவறியேன், குன்றே யனையா யுனையடைந்தேற் குற்ற
துயர்நீக் கிடுவதனை, யொன்றே யாக வுரைத்தருள வேண்டு
மென்ற னவனுரைப்பான். (உ)

வே று,

ஆதியி லுலகினை யாக்கி யன்றுநா
னோதிய பொருளிவை யிரண்டு முண்மையே
தீதிய லவாவுறுன் செயலை மாற்றுவான்
மீதியல் வினையுறுன் வீடு மேவிடான். (ங)

ஒருவரு மொருபொழு தினுமோர் காலமு
மிருவகை வினைசெயா தவர்க ளில்லையா
லுருமய லவாவுறுன் வினைய டக்குவான்
பருவர லொடுபொய்யே பாவிப் பானரோ. (ச)

புலனைவை பொறிவழி போக்கு மாற்றியே
பலனற வினைகளென் பொருட்டுப் பண்ணுவாய்
நலனுறு மவ்வினை நாச மின்றியே
சலமுறு பிறவியுந் தவிர்க்குந் தன்மைகேள். (ஞ)

வேறு.

தேவர்களை மகிழ்விக்குஞ் செயலெலாமே தெரிந்திந்த
மூவகைய வுலகையுமுன் படைத்தமுத லவன்மொழிவான்
மேவரிய கூர்ப்பூசை யிதுகேட்க வேண்டியன
யாவையுமே தருமின்னு மிதுகேட்பி னெனவிசைப்பான். (கூ)

செயல்வகையா னீங்களவர் திறம்போற்று மாங்கவரும்
புயல்வகையா லுங்களையே புரம்போற்றிப் புரந்தருள்வ
ரியல்வகையா னதுபிழையா மெனவிரண்டி றந்தேரு [ணல்.
முயல்வகையா னனைடையீ ரெனைலத்தேர்ந் தூைத்தன

மற்றவர்கள் கதமெனவே மதித்தவரைப் பேணுதார்
கற்றவர்முன் பழித்தவரைத் தள்ளிணங் கடைப்பட்டனம்
பெற்றதெனா னடங்கார்ப்பே ணிப்பிழைத்த துமெனா னின்னை
யுற்றதுதன் பொருட்டாக வுன்பான்மி துண்கின்றனன். [ஏத

வேறு.

உளவாமுயி ருணவாலுண வுபகாரியி னுளவாம்
வளவான்மழை யுயர்வானவர் மகிழ்வால்வரு மதுதா
னிளவாளரி யீனயாயிணை தொழிலால்வரு மிணைகமீ
தளவாமறை தருமாமறை யறிவாலறி துமால். (கூ)

இதனல்விளை களிலேனிளை வனையாவையு மிங்ஙன்
நிதனல்வரும் விளையாழியி னனிமீசரலர் திரிவார்
மதனறிய புலனினமகிழ் விடமாகவு முடையா
யதனலவ ரவமேமகிழ் பவராமென வறிதீ. (கo)

வேறு.

கண்ணிற் கருகருமறிவைக் கருதியவ் வறிவே மிகவரு
களிகூர்வே வா. னெண்ணிற் றெழிலுரு பயனும் நிலவுவ
தினையா னுதலி விளையாவுட, னண்ணிற் பிடரவிதார் பய
னுண்டோ வலை பண்ணு தலுமெதார் பழியுண்டோ, மண்
ணிற் பிரிவி னினையும் நிலனென மதியா யனைவிய விரு
யாமால். (கக)

வேறு.

ஆதிலா னீயும் பலத்திசைமை லையைப் நிறுத்தக ரியஞ்
செய்வா யவற்றும், நீதிலா விடே சேலை முன்னஞ் சேர்த்

தவ ரனேகர்பின் றெரியிற், காதலா லரசன் சனகனே முத
லோர் கருமமே மா டொழுகியே யன்றே, போதரா புலகம்
பக்கதே மற்றும் புரிதிநீ யுலகிதன் பொருட்டால். (கஉ)

பெரியவர் பயின்ற படியலாற் பயிலார் பின்புளோ
ரென்பதன் றுகி, லுரியவிவ் வுலக மூன்றினு மெனக்குச் செய்
பவேண் டுவதுமொன் றுண்டோ, வரியவை யியன்ற லுறு
தவு முறுதற் பாலை மிபாவையிற் கையா, பரியவிவ் வுலக
மகிழ்வுடன் வினைதான் பண்ணுதற் கென்னையும் பாராய். ()

என்செய றவிரி லியான்செயா வினைக ளியாவருஞ் செ
யாரத லுலே, மன்செய்த குலங்கண் மயங்கிமாய்ந் திடுவர்
மற்றவர் மற்றதற் காகப், பின்செய லறியா தவாமிவ்வி முய
லும் பேதைமையைப் போற்பிறர் பொருட்டா, லுன்செயல்
களிச்செய் யவைசெய்வார் தம்மி னுணர்வைவே றுக்கது
மொழிவாய். (கசு)

மெய்வகை தனக்கும் புலன்கட்கு மூள்ள வேறுபாட்
டினமிக வறிந்தோ, னவ்வகை யியற்கைப் புலன்களை பொறி
யற் றழுத்துகின் றனனென வசங்கா, னிவ்வகை யறியா தவ
னிரு வினையு மியான்செய்தே னெனவினைக் தேய்த்து, மூய்
வகை யினநீ யுணர்ந்துனக் கடுத்த வினைசெயென் றுரைத்து
மீண் டுரைப்பான். (கரு)

வே று.

என்பாற் பொருமை யினைத்தவிர்ந்திதன் கருத்தா வுள்ள
வினையிதனை, யன்பாற் பயில்வா ரியாவர்சில ரவர்கள் வினைக
ளுதவிட்டா, லென்பாற் பொருமை யானுரைத்த வினை யிக
ழ்ந்து பார்களவர், என்பாற் றனையி லெழுமரம்போன் மாய்
ந்தா ரிவு மாய்ந்தாரோ. (கக)

வே று.

பண்டு செய்பகு திப்படி யேவினை
கொண்டு நின்றிடிற் கோவித ருட்பிற
ருண்டு கொன்னல மென்றுணர் கிற்பரோ
கண்டு நின்றவென் கற்பனை யாலரோ. (கன)

வே று.

நிஞ்சுபுல் னைவைதாடரு மஞ்சுபொறி யவையாம்
வெஞ்சுரனி லுலதியுயிர் வெம்பியழி வுறுவோர்
ருஞ்சுபுகு நெறிதகைய வொண்ணுபகை புளதே
மளஞ்சுதலி னின்பமிட மென்பவவை யிகழ்ந்தீ. (உ)

நூடுத்தகரு மம்பெரிது செய்வதனின் மேலோர்
தொடுத்தகரு மஞ்சிறிது செய்கைதாழி லென்றான். (எ)

வே று.

மாய வினைவகின் றுணைசெய்ய விசயன் மறித்துங் கூறு
வான், றவனினைசெய் யாதவனைத் திகைப்பச் செய்து திறலா
லே, யேய பணிகொள் வானைப்போ லியற்று விப்பான் யா
மென்றான், பாயல் பரவை யாக்கொண்ட பழையோ னிவ்வா
றெனப்பணிப்பான். (உ0)

வே று.

தீம னந்தனி லேசென னஞ்செயக்
காம மென்னுங்கைப் பாய்வளர் கின்றது
வேம யங்கொள் வெகுளியென் கின்றது
காம மற்றத னன்னல மின்னுங்கேள். (உ)

வெவ்வ கைப்பய னுந்தின வல்லதை
யெவ்வ கைப்பெரும் பாவமு மீவதை
யெவ்வ கைப்பொருட் கும்பகை யாவதை
யிவ்வ கைத்தெனக் கூறுவ ரின்னுங்கேள். (உஉ)

நெருப்பை முற்றிய தூமமு நீடொளித்
தருப்ப ணைத்தை மறைத்தன மாசும்போ
லிருப்ப டைத்தன வுள்ளுளார் வியாவையும்
விருப்ப முற்றமெய் காமம விழுங்குமால். (உங)

காத லாற்றவிக் காமம் புலன்களை
வீயி லாப்புகுந் துள்ள மயக்குவ
தாத லாற்புல னேந்து மடக்கியே
யேதி லாங்கடிங் காம மிறுக்குவாய். (உச)

ஸ்ரீ பகவத்கீதை மூலம்.

ஆற்று மிவ்வுடம் பிற்பர மைம்புலன்
மாற்று மைம்புல னிற்பர மாமனம்
போற்றும் புத்தி யதிற்பரம் புத்தியிற்
சேற்று கின்றது காண்பது தொல்பரம். (உகு)

வேறு.

மேலா யுள்ள விப்பொருளை மெய்யா யறிந்து பொய்மாய
யாலாய் மயங்கு மனத்தினையு மடக்கியந்த மணங்கலக்குங்
காலா யுள்ள காமத்தைக் கரப்பா பென்று கட்டுரைத்தான்.
சேலா யுலக முற்றுபுனலோர்செலுவின் புனையேசெலுத்தினை

மூன்றுவது கர்மயோகவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 3-க்குத் திருவிருத்தம் 116.

நான்காவது

சம்பிரதாய வத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[பூர்வாத்தியாயங்கள் இரண்டிலுஞ் சொல்லப்பட்டனவாயும், சகல வேதார்த்தசாரபூதங்களாயும், பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தி அதிகாரிகளின் விஷயங்களாயுமுள்ள கருமயோகம், ஞானயோகம் என்னும் இரண்டனையும் விஸ்தாரமாக வருளிச்செய்யக்கருதி இவ்வத்தியாயத்தில் சம்பிரதாயக் கிரமமாக ஞானயோகத்தை ஸ்ரீபகவான் ஸ்துதித்துக் கருமநிஷ்டையை உபசம்மரிக்கின்றார்.]

சங்கிரகார்த்த சுலோகம்.

வாஸுதே ஸுகுவாயெந மதிஸுலெ ஸுபீகுதெ।
யீஷுதாஂ கூடுநிஷ்டாவ ஸுரிணெ ஸொவெஸுதே ॥

(இ - ள்.) இவ்வத்தியாயத்தில் ஸ்ரீ பகவான் சமத அதீசுவரத் தன்மையை நிவிர்த்தித்துச் சம்மிடத்தில் அருச்சுனனுக்குப் பக்தி சிரத்தையுளத் திருடஞ்செய்து ஆசமஞானத்துக்குக் காரணமான கருமநிஷ்டையைய் உபசம்மாரஞ் செய்தருளுகின்றார்.—எ-து.

சு-வது சம்பிரதாய வத்தியாயம்.

நற்றவ நிகழ்தரு கருமஞானமு
பற்றம தறவுனக் கறியக் கூறினன்
மற்றவை களின்வர லாறுங் கேளெனக்
குற்றமி லாழியங் கையன் கூறுவான். (க)

எவமற மூன்பியீ ரிரவிக் கோதினை
னவன்மனு வரசனுக் கறியக் கூறினு
னுவகையோ டவனிக்கு வாகுக் கோதினன்
மவபுய லரசரி தறிபுத் தன்மைமோர். (உ)

கருதரும் வீகைநிகழ் காலஞ் சேறலான்
மருவ்ரும் வகையதாய் மறைந்த வாய்மையை
யிருவினை கெடவரு மியோக நீர்மையை
யொருவரு மறிவரி தாய வுண்மையை. (ங)

வேறு.

நல்ல காதல்செய் நண்பனு மாயினை
யல்ல தியாவு மறியலை யாதலாற்
சொல்லன் மேயின னென்றனன் றாயவன்
மெல்ல வேறு விசயன் விளம்புவான். (ச)

ஞான மாதிரு நல்லவர் கேட்டிடப்
போன காலமும் யான்புகன் றேனென்ற
யான தாகிலு மவ்வுடம் பன்றிது
தான தாம்வகை நீபறி தக்கதோ. (ஞ)

வேறு.

சொல்லார் விசய னிதுமொழியத் தூய முடியோன்
சொல்லுவான், பல்லா யிரங்கா லுடம்பெனத் தழனச்சுகவு
பரிக்தாழ்ந்த, தெல்லா மறிவன் யானீப தேது மறியாயிது
வன்றே ரு, வில்லார் தோளாய் நமக்குளன மேறுபாடு விளம்
புங்கால். (ட)

வேறு.

சாவாது பிறவாது தனிமுதலா யிருந்தா
னவாவிவ் வுலகுபடு மழிதுயர்தீர்ப் பதற்காக
போவாது நின்றேயென் மூலையினுல் மெய்யேபோ
லேவாது பிறந்திவே னுகந்தோறு முகந்தோறும். (ண)

இவ்வகையின் செயலதன யறிந்திந்த விடும்பையினின்
மவ்வகைய தெறிபெற்றங் குயர்ந்தானை யுளாப்பரிதால்
மெய்வகைய நீதுவென்ன வேண்டியவர் வேண்டியன
வவ்வகையே தெய்வமுமா யளிப்பேனும் யானேகாண். (அ)

செயலாலுங் குணத்தாலுஞ் சேலநாலுங் குலமாக
வியலான்முன் படைத்தேதனி்ப்பொழுதுங்காப்பேனன்
மயலாய வினைப்பயனின் மனம்வையேன் மற்றதனு
லையாயே யிருக்குமெனக் கவையறிவா னெனையனையார். (க)

உய்யும் படிமுன் னுரைத்தவர்க ளுணர்ந்தவினைமே லொ
ருப்படுதீ, செய்யுங் கருமஞ் செய்யாமை தீய கருமம் மென்றி
வற்றின், மெய்யும் பொய்யு மறிவருமை யறிய் வேண்டும்
பொருளுமிவை, யெய்யுஞ் சிலேக்கை யுரவோயிங் கிவற்றின்
செயலே யியம்பக்கேள். (கஎ)

ஓடு கின்ற புனலாற்றி னோடத் தடனே யோடுவான்,
மாடு கின்ற மரமோடத் தானின் றாற்போல் வரச்செய்தே,
நீடு கின்ற மரங்களினை நிற்கு மிபற்கைத் தன்மைத்திங்,
கோடு கின்றேன் யானேயென் னுணர்வு மிக்கோ னுணர்ந்
தாற்போல். (கக)

செயன்மே னின்ற வறிவிடையே செயலின் மையுமச்
செயல்செய்யா, வியன்மே னின்ற புலன்களிலே யெல்லா
வினையு மியல்வதுவு, மயன்மே லின்றி யறிந்தானியா ரவனே
யெல்லா மறிந்தோனு, முயன்மே னின்ற யோகியுநல் வினைக
ளெல்லா மொழிந்தோனும். (கஉ)

வேறு.

ஆவ தென்பது மாசையு மற்றன
மேவ ஞானவெந் தீயிடை வெந்தன
வாவர் தந்தொழி லவ்வகை யோர்களே
சாவ தும்பிறப் புந்தவிர்ந் தார்கடாம். (கஊ)

எண்ணு மின்றி யிகபரம் யானிவை
பண்ணு கின்றன னென்னுமிப் பான்மையோர்
னுண்ணு மேல்வினை யுண்டென வோர்கிலா
னெண்ணு கின்ற வினைநலி வுண்ணுமோ. (கஎ)

அடங்கு கின்ற புலன்களை டாசைபோய்
மடங்கு கின்ற மனத்தின னைவ
ரூடம்பி சன்பொருட் டாலுள நாமெனத்
தொடங்கு கின்ற விணைதொடக் குன்றுமே. (கடு)

பெற்ற தேகெர் டமைந்துமுன் பேறிழ
வற்ற மேதிவொத் தொன்று மொருவர்பாற்
செற்ற மேது மிலாதவன் செய்வினை
குற்ற மோலவற் றின்றிறங் கூறக்கேள். (கசு)

விட்டு முற்றும் விணைகள் விணைப்பயத்
திட்ட பற்றை தன்னி லெழுச்சருக்
தொட்ட நின்றவ னியாகப் பொருட்டுறப்
பட்ட கன்மம் பலத்துடன் மாயுமால். (கஎ)

பிரம மானோர் பிரம நெருப்பிடைப்
பிரம மாகிய மந்திரந் தன்னினுற்
பிரம மாய சருவுடன் பெய்தபின்
பிரம மேயடை வாருளர் பின்னுங்கேள். (சஅ)

அறிவ தாகிய வங்கியி லேகொள
வறிவை யேசில ராகுதி பண்ணுவார்
செறிவ தாஞ்சமத் தீயிடை யேசில
பொறிவ தாய புலன்களீ யீவர்கள். (டசு)

உந்தி யப்பொறி யைந்தையு மொக்கவே
யிந்தி யத்தழல் வாயிடு வார்சிலர்
நந்தி யத்தொழி லியாவையு ஞானநெய்
சுந்தி யோகவெந் தீயிடு வார்சிலர். (அ0)

வேறு.

தேடிய பொருள்க ளாலுந் செயலுறு தவங்க ளாலு
நாடிய யோகத் தாலு நவின்மறை ஞானத் தாலுங்
கூடிய பசாசல் வேள்வி குலாவுவ ரீசனிற்றா
பாடிய விவர்க ளன்றி யிவர்சிலர் பரிசுங் கேளாய். (அக)

வேறு.

மிகமே னிற்ற பிராணனையங் கபான னிடையே புகவிட்டங்
ககமே நின்ற வபானனையப் பிராண னிடையா குதிபண்ணி
யிகமே பிரண்டு மியக்கமற விருப்பார் சிலர்மற் றிவர்கண்டாய்
சகமேற் பிராணு யாமத்தின் நலிகின் றவரோ சாற்றுங்கால்.()

வேறு.

இன்னவர்க வியாவர்களு மியாகமறி வாரோ
யன்னவர்க ளேயறனி றீமையி னகன்றோர்
சொன்னபரி சாலிவை தொடங்கமுடி மூதார்க்
கென்னபரி சாலுமிக மில்லைபர முண்டோ. (உங)

வேறு.

இப்படி யுரைத்த விந்த யாகங்களியாவு முன்னந்
செப்பிய பிரமத் தின்கட் செனித்தன செய்புங் காலை
யொப்பரி தாய புத்தி கருமத்தி னுகா துள்ளத்
தப்படி யறிந்து நீயும் பாவத்தி னகல நிற்பாய். (உச)

வேறு.

ஞானமை யாகமுன் சொன்ன துறைக்கெலா
நன்மை யாமிகப் பாலது ஞானமே
பின்ம யாலறுத் தாங்கது பேணிடுந்
தன்மை யாதெனி லாங்கதுஞ் சாற்றுவாம். (உ)

வேறு.

விழியாமென வறிவாலறி வறுவார்விழி வசமே
வழிபாடுசெய் தவர்சேவடி மலர்சூடிட வவரோ
யொழியாதெவர் களுமியாவையு மொருநீயென திடையென்
றழியாவகை யதுவாவதெ ரறிவேயரு ளுவரால். (உச)

அதனுல்வரு பயன்யாதெனி லழிபாதக முதலாய்
விதநாடரும் விணையாழியி னிடையேவிழு தறுவார்
திதனுடிய வறிவாகிய சிதையாமித வையிரு
விதனும்வகை கனிசேருவ ரெங்ஙனமெனி லதுகேள். ()

எறியாவெரி வருகாணிடை யெரியாதன வெவைதா
மறிவாவறி வுடையோர்களு மறிவாரது விதுபோற்

குறியால்வரு குணஞானமெய் யனலேசொன விருமேற்
பொறியால்வரு விஷயானவை பொடியாமிதர் பொருளே.

வேறு.

தீதற் பாலாம் விஷபுரி வோரூந் திலதானி
லேதற் பாலா மறிவறி தக்கோ ரியாமென்னி
னோதற் பாலார் பாலுமிவ் வுண்மைப் பொருட்பாலும்
காதற் பாலா னைம்புலன் வென்றோ ரிவர்கண்டாய். (உக)

சொல்லரு ஞானப் பொருடெரி யாதொது வொன்றுலு
மல்லவி தாமென் றறையறு வாரங் கண்மில்லா
தில்லவ ராவா ரிகபர மில்லா ரிவர்கண்டாய்
தொல்லறி வாலே யையுற வெற்றோர் தூவறும்றோர். (உ0)

வேறு.

ஆறியா மையிலே பிறந்துன்ன னைகத்தே னைத்த னையு
றனை, நெறியா லுன்றன் ஞானமெனும் வாளால் வெட்டி
யறறீக்கிச், குறியா லுன்றன் விஷவிஷத்துக் கொள்வா யெனல்
லு கூறிஞ, லுறியார் வெண்ணெய் தொட்டுண்டிவ் வுலகு பு
ண்ட திருவாயான். (நக)

நான்காவது சம்பிரதாய வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக வத்தியாயம் 4-க்குத் திருவிருத்தம் - 147.

ஐந்தாவது

ஞானகர்ம வத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[பூர்வம் நா-ம், சா-ம் அத்தியாயங்களால் கருமம், ஞானம் இவ்விரண்டும் நிரூபிக்கப்பட்டன. இனி பா-ம் கூ-ம் அத்தியாயங்களில் கருமமும், கருமத்தியாகரூபமான சந்நியாசமும் நிரூபணஞ் செய்யப்படும். பூர்வம், சா-ம் அத்தியாயத்தில் ஞானக்கினி சர்வகருமபந்தங்களையும் தகிக்கும், அதுவே முக்கியமான பாவகர்மத்தை யழிக்கும் கருமத்தியாகமும், சர்வப் பிரதிபந்தகமான சமூசயத்தை யொழிக்கு

உனது சுதருமரூபமான யுத்தத்தைச் செய் என்று சருவாதயஷ்டானமும் ஸ்ரீ பகவானால் உபதேசிக்கப்பட்டமையின் ஸ்துதி, நிந்தைகள்போலப் பரஸ்பரம் விரோத தருமங்களை யுடையனவான அவைகளை ஏக காலத்தில் ஓர் புருஷனால் அநுஷ்டிப்பது அசக்கியம் என்று கருதி இவ்வத்தியாயத்தில் அவ்விரண்டினுள்ளே முக்கியமாக யான் அநுஷ்டிக்கவேண்டியதொன்றை அருளிச்செய்யவேண்டுமென்றருச்சுனன் விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்கு ஸ்ரீ பகவான் விரக்ததரை, அவிரக்ததரை என்னும் காலபேதத்தால் ஓர் முருட்சுப்புருஷனே இரண்டும் முக்கியமாக வநுஷ்டிக்கவேண்டும் என்றருளிச்செய்கின்றார்.]

சங்கிரகார்த்த சுலோகம்.

கருங்க ஸாய நாஸ்யாஸ நிஷ்டஸ்ய ஸர்வஸ்ய விசேஷ:।
வஸ்துரூபே ஸர்வஜாதம் ஸமுத்யோ ஸர்வஸாதந:॥

(இ - ள்.) அநேகப் பிரகார சாதனப்பியாசங்களால் உத்பந்நமாவதும், சர்வ அதிகாரிகளுக்கும் முக்திசாதனரூபமானதும் ஆன சொச்சொரூப ஞானமானது இவ்வத்தியாயத்தில் (பாம்பராக்கியமத்தோடு) கூறப்படும்.—எ - று.

பூத்தருளி யொருமலராற் புவனமலை யீரேழுங்
காத்தருளி விளையாடிக் கடைசாரங் கண்வளருந்
தீர்த்தன்மறை முறைமொழிந்த திருவாக்குத் தெரியாதே
பார்த்தனுவ னெதிர்நின்று சிலவிங்நன் பகர்வற்றுன். (க)

வேறு.

கருமநன் றெனவுமெதிர் கழறுகின் றனைதுறவை
யிருமருந் தெனமொழிதி யவையிரண் டினுமல
வொருமையென் றுயரகல வுணர்செய்கென் றனன்விசய
னிருமையின் பரிசுமித வெனவியம் பிடுமிறைவன். (உ)

துறவுநன் றருவினைசெய் தொழிலுநன் றவைதனியி
லுறவுநன் றருவினைகள் னீடலிலங் கவைமுயல்கை
பெறலின்ன பழுமிழவி லிடருமொன்று நிலாவிரிது.
துறவுநின் றவர்பிறக் கியாரினின் றிடுதொழிலர். (ங)

பெருமையொன் றியதுறவு கருமமென் றிருமையிலு
மருமையொன் றினையடைந ரலையிரண் டையுமுடைய
ரிருமையென் றறியுமவ ரிலையறிந் தெளியல்பி
னொருமையென் றுணருமவ ரிவையுணர்ந் தவருளரில். (அ)

விகாமுயன் றிடவதனில் விளைந்தருந் துறவதுகொ
டினையடைந் திவையொவர் கருமமின் செயலிவிட
நினைவருந் தகையமிபாரு ணெறியறிந் திதிதலரி
தனையதந் தொழில்புரிபு மவரடைந் திவரறி. (இ)

கவைதருங் குணமுமிது களிதரும் புலனுமெனு
மிவைகடந் தவர்களினை யறிவினன் றிசையுமவர்
கவைதருந் தொழில்செயி னுரலிவைதங் கவையவை
யவைகடந் தவர்களவிலை யவைதுறந் தடைருவரிதன். (ஈ)

வேறு.

காலுங் கேட்கு மூறுமீபோக்குங் காலனடக்கும் கண்
வளரும், பேறுந் துறக்கு மூச்சுவிடும் போகம் விதிதரந்
தெப்பிளிக்கும், பூறுய மின்றும் பலவினையும் புன்மீர்
பொறியின் புரைப்பவென்மே. நாலுங் கிரியுமெனவொன்றுந்
துளங்கான் வினங்குந் தன்னடைமீபோல். (உ)

யாவின் விகாயு மெவ்வாறுட்டா வியற்றிப் பயனை
யிழ்வரவர், சேரும் வினைகளைநீறிந்து சீசய மெய்தத
திருவுளைக்கும், சார வுடலினை பிறவாதிருத்தும் கண்டமனைவின்
மனையில்லை, நீந மெலைவா யிருவாறி னின்மேலுரிமை கான்மு
நிகழாதால். (ஊ)

வேறு.

உடனுய புலனலு மனனலு மூடம்பாலு
நடமாகு மெனமுயல்வார் நாடோறு முயன்றலும்
விடமாகு மவ்வினையே விடாகும் விளைப்பயனைக்
கடனாகு மெனமுயல்வா ருருஞ்சில கட்டின்பார். (எ)

வேறு.

தீண்பவினை யாகுபயன் விட்டமைதி யாலே
யொன்பதுபொய் வாசலைம பூதனி னுளே

யின்பவிரு வாயினி திருப்பணியல் பாலே
முன்பயில்வ தாம்வினைசெ யான்முயல்வி யாலுல். (கஏ)

இவ்வகைய வாயசெய லியாவுமியல் பேகா
ணவ்வகைய மாயையத னலறிவு ருதே
செய்வகையன் யானெனது செய்கையிது வென்றே
பொய்வகையி னலழிவ தேபுலனி லாதார். (கஐ)

வே று.

அறிவினு றிகிலா தவையெலா மழியவே
செறிவினு றறிவொ னிரவிபோ றிகழுமா
னெறிபினு லதனிலே நிலையுமா யதனிலார்
பிற்திலா வகையினர் பிறவியா னதுவிலார். (கஉ)

வே று.

நன்றே றான வருமறையா னன்னபங்கா யிறைச்சி
தினைத், தின்றே யுழலு மவனியா னாமென் றிந்தத் திறச்
சிதல்லா, மன்றே யென்ன தாமென்ன தறிவாய் நின்ற வெ
னைபெந்து, மொன்றே யாகக் காண்பானிவ் வுடம்போ டிரு
ந்தே புடம்பறுப்பான். (கஊ)

இதமே நிகழும் புலன்னினைந்த விப்ப மெல்லா மறவி
கந்தள், ளகமே வினையும் பேரின்ப மடைநதார்க் கென்று
மழியாதாம், புகமேய் கின்ற புலன்பொறிகள் புணர்ந்த வின்
பம் போமென்றுந், தகமே லிடரா மெனவுமவை தத்தோ
மென்றுஞ் சாராதால். (கஎ)

வே று.

உடம்புட னேயுள ஞா யிருந்தே
ன்டமபுனை காம வெகுளியின் வேகாச்
சடம்பொறை யாமை தவிர்த்தவ னேநல்
லிடம்புகு ஞானிய மின்புறு வானும். (கஏ)

மெய்யறி வேவினை யின்பம தாக
மெய்யறி வேவினை யாடை மாக
மெய்யறி வேயொளி யாகவே மேயோர்
மெய்யறி வேபெறு மின்பம் விடாதார். (கக)

காவல்செய் தைந்து புலன்க ணிரண்டு
மேவ விரும்புரு வத்திடை விட்டிட்.
டாவனை நின்ற வபான பிராண
னேவலி னின்றி யியக்க மறுத்தே. (கஎ)

அஞ்சு பொறித்திற னுசை யடக்கா
நெஞ்சு பயத்தொடு கோபமு நீக்கா
வெஞ்சு திறத்தலில் யோகிகள் காணு
முஞ்சு பிறப்பிடர் யாவு முதிர்ப்பார். (கஅ)

வேறு.

சாதி புரியுந் தொழில்களுக்குந் தக்கோர் செய்யுங்கருமத்துக்கும், திதி லுலக மேழினுக்குஞ் சேரு மிடமா யுள்ளவை னை, யோதி முடியும் பரிசமைப் புணர்ந்தார் பிறவா மனை வுரைத்தா, னதி முடிவொன் றின்றியே யடையுஞ் தானை யாய்நின்றான். (கக)

ஐந்தாவது ஞானகர்ம வத்தியாய முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம்-ற்-க்குத் திருவிருத்தம் 166.

ஆறவது
யோகவத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[ரி-ம் அத்தியாயத்தின் அந்தத்தில் மூன்று செய்புட்களால் அருளிச்செய்த யோகசூத்திரங்களை விஸ்தாரமாக வியாக்கியானித் தருளும்பொருட்டு இவ்வாறும் அத்தியாயம் ஸ்ரீ பகவானால் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது.]

சங்கிரகார்த்தம்; சித்தசுத்திக்கேதுபூத கருமயோகத்தின் மூர்யாதை, பின்னர்ச் சித்திக்க சர்வகருமசந்நியாசபுருஷனுக்குச் செய்தற்குரிய அங்கசகிதயோகம், பின் அருட்சுனனது ஆட்சேபநிராகரணபூர்வக மனோநிக்கிரகவுபாயம், பின்னர் யோகப்பிரஷ்டனுக்குப் புருஷார்த்த சூனியசங்கையைப் பரிகரித்தல். இவ்வளவால் பிரதமஷட்கரூப கருமகாண்டம், துவம்பதார்த்தநிரூபணம் சமாப்தம்.

ஸ்ரீ பகவற்கீதை மூலம்.

யோக மனத்தவர் யோக மதற்கே
யேக முதற்பொரு ளாகி யிருந்தே
நாக பணத்திடை யேநட மாடும்
மேக மவற்கிவை மீள விரிப்பான். (க)

செய்த வினைப்பயன் விட்டிவை தீரா
தெய்த வியற்றி யிருப்பவ னேகா
னுய்ய நினைத்திடு யோகிநன் ஞானி
வெய்ய தழற்பொலி வேள்விசெய் வாரில். (உ)

மேவின யாவையும் வீடில்லார்
யாவர்க ளேனுநல் யோகிக ளாகா
ராவர்க ளாகி லவாவற லேகா
ணேவலி லாதநல் யோகமு மையா. (ங)

உய்வகை யோக மொருப்படு வார்க்குக்
கைவரு மாசெயல் காரண மேகாண்
மெய்வகை யோகம் விளைந்தபின் மெய்யே
செய்வன வானவை தீமைய வேயாம். (ச)

புன்மைய வான பொறித்திற னேடும்
பன்மைய வான வினைப்பய னேடு
மன்மைய னைவ னப்பொழு தையா
தன்மையின் யோக மதிற்றலை நின்றான். (ஞ)

தானல தியாவர்தன் மேன்மைசெய் தக்கார்
தானல தியாவர்தன் கீழ்மை சமைப்பார்
தானல தியாவர்தன் மெய்ப்பகை யாவார்
தானல தியாவர் தனக்குற வாவார். (ட)

வேறு.

இறவா வகைதன் னுள்ளத்தை யடக்கு மவனே தனக்
கென்று, முறவா யுள்ளா னல்லாதார் தமக்கே பகையா யொழு
குவர், துறவா தொழுகுந் துவந்துவங்க டுறந்தோன் றினை
யே தொடர்ந்தவர்பான், மறவா தெழுந்த மெய்யறிவிம்
மாயை மறைக்க மறையாதால். (எ)

பாடும் மனுவல் பலவோதி யவற்ற லறியும் பயனு
னர்ந்து, நின்றும் புலன்க ளைவென்று நிலையிற் கலக்கற் கரி

யாரு, யோடும் பொன்னு மொருபொருள்போ லெர்க்கப் பார்க்கு மவனேயிங், காடும் பெரிய மாயக்கூத் தாடா ததுகண் டமர்ந்திருப்பான். (அ)

கைம்மா றில்லா தனசெய்வான் காதற் றோழன் கடம்பகைஞன், விம்மா தெவர்க்கு மொத்திருப்பான் வேண்டப் படுவான் வேண்டாதா, னம்மா மறைநூ னெறிபுரிவா னகா தனவாக் கிடுவானென், றிம்மா னுடவ ரனைவருக்கு மொப்பான் யோகி யெனப்படுவான். (கூ)

தலையா மித்த் யோகத்தைத் தலைநின் றெழுகுந் தன்மைகே, ளுலையா வாசையறமாற்றி யொன்றுந் தனக்கென் றெழுகாதே, மலையார் முழைஞ்சே முதலாக யோகங் களுக்கு வகுத்துரைத்த, நிலையா லையினு மொன்றினில்வந் தியாது நலிவா விடத்திதில்லை.

ஒக்கும் வகையாற் குசைபரப்பி யதன்மே லுழையின் றோல்படுத்துத், தக்க துகிலை யதன்மேலே விரித்துத் தானங் கதிலிருந்து, மிக்க மனனை யறவொருக்கி வேறு செய்யும் வினைகளுடன், றொக்க புலன்க ளனைவையடக்கி யுளர்வு தப்தா வதன்பொருட்டால். (கக)

தலையுங் கழுத்து முடம்புமினை செவ்வே தளரா தெழுபி ருக்கு, நிலையி லிருந்து கண்களைத்தன் மூக்கி னுதிமே லேற்று த்தி, யலையுங் கடல்போற் காமமுமெய்ப் பயமுந் தன்னை விட்டகல, வுலையு மனமுள் ளடங்கவினை யுளர்ந்தே யிருக்கு மதுயோகம். (கஉ)

வே று.

எண்டிகழும் யோகத்தை யிப்பரிசே யெய்பொழுதுங் கொண்டுபயில் வார்கடைக்கா லென்னையே கூடுவரா லுண்டியினின் மிகுவாருண் டுறப்பார்மிக் குறங்கிடுவார் கண்டுயிலை யுறத்துறப்பா ரவர்க்கிதுகை வாராதால். (கங)

வே று.

துயிலு முணவுஞ் செய்தொழிலு மிகாமே குறைந்து தோன்றுமே, பயிலு மவனே யோகத்தைத் தன்பாற் படுக்கும் பான்மையா, னயிலும் பொறிவிட் டவ்வறிவு தன்பா

டைங்கு மப்பொழுது, குயிலு மியோகந் தலைநின்ரு னென்
ருங் கவனைக் கூறலாம். (கச)

வேறு.

இப்பரிசு பயில்கின்ற யோகிசா லிலாவிடத்து
மெய்ப்பரிசு நடுங்காத விளக்குப்போல் விளங்குமா
லெப்பொழுதாங் கவனுணர்வில் வுண்மையிலே சென்றிசையு
மப்பொழுது பரமானந் தத்தினையு மடையுமால். (கரு)

வேறு.

யாதொன் றிந்தப் புலனறியா வளவி லின்ப மாயிருக்
கும், யாதொன் றினைச்சென் றடைந்தோர்கள் பின்னை யதனி
னிரண்டாகார், யாதொன் றினைப்பெற் றவரிதனின் மிக்க
[illegible] வறிவுகமக யறி
வுகந்நகுத்தின்னென்ரூர். (கக)

வேறு.

வஞ்சர் வேல்கொடு மார்பி னெறியினு
மெஞ்ச வேதழன் மூடி யெரியினு
நஞ்சி னுரழு கை நலியினு
மஞ்சி டாரது வானந்த மாவதே. (கன

போக மாய்த்துப் புலன்களைப் போக்கறுத்
தாக மாமெய் யறிவிடை யேயந்த
வேக மாய மனத்தினை மெல்லவே
யேக மாக விருத்திக லாதுநீ. (கஅ)

வாங்கி யையம்பொறி நின்ற மனத்தினை
நீங்கி டாவகை நின்னு ளிருத்தியே
நிங்கி யாவையுஞ் சிந்தை செயாமையாம்
வாங்கி யாதது வேபயில் வாயரோ. (கக)

தேறு நெஞ்சின ணுய்த்தன் செயலலால்
வேறு கண்டறி யாமெய் யறிவினு
லூறி லிந்த வுடம்புடன் வேறுபெற்
றேறி நின்றவ னேயின்ப மெய்துவான். (உ0)

வேறு.

இழியா தித்த யோகத்தை யென்றுந் தலைநின் றவினன்று
மழியா வின்பத் திணையின்பத் தாலே யடையு மதுநீக்க [னை
வொழியா வெல்லா வுயிர்களுந்தன் னுள்ளே காணு மவற்றுவா
கழியா தெங்குந் தானின்ற பரிசுந் தெரியக் காணுமால். (உக)

யாவ ரொருவ னென்னை யெல்லா வுயிர்க ளிடையு மென்
னிடையே, மேவ வெல்லா வுயிர்களையும் வேறு காதே மெய்
காண்பான், றேவர் பகைமுன் செருத்தீ நினை யவன்யா
தேனுஞ் செய்திடினு, மாவ வவனு கின்றென்யா னதுநீ யேது
மையுறேல். (உஉ)

டாரா னதுதா னின்பந்தான் யாவர்க் கேறு மாயிடமேற்
படரா நின்ற வலைதாறு முறுவான் பரம யோகியென்பன்
சுடரா நின்ற வடிவேலோய் துனிநீ யென்று துடியுலங்க
லடரா நின்ற நெடுமுடியோ னருளிச் செய்ய வவனுரைப்பான்.

எல்லா வுயிரு மொன்றுகப் பார்ப்ப தியோக மெனவுரை
த்தாய், மல்லார் தோளா யிதற்குநிலை காணின் மனமா கின்
றனிது, நில்லா வியற்கைத் தாய்ப்புலனைக் கலக்கு மதனை நிலை
நிறுத்த, லெல்லா தெனவுங் காற்றடக்கற் கொக்கு மெனவு
முணர்கின் றேன். (உச)

இவ்வகை விசயன் கூற மாயவ னியம்பு கின்று
நீவகைப் புலனு நெஞ்சு மடக்குதை யிதா னையு
மூய்வகை யோக மியாவு முயற்சியி னையு மொவ்வா
வைவகைப் புலன்செ யின்ப மனைத்தையும் வெறுத்த லாலும்.

வேறு.

வெய்ய நெஞ்ச மடங்கிடும் வேறிதற்
கைய மில்லையென் றேயறி யாதலாற்
பைய வேகரு ணம்பதி னைங்கையுங்
கைக டந்தவர் யோகமுங் கைகண்டார். (உசு)

என்று கூற விசய னியம்புவா
னின்று யோகத்தி லேநெடி நாளெலாம்
பொன்றுங் காலத் தயர்ந்துயிர் போயிறற்
சென்று நற்கதி யேயென்று சேருமோ. (உஎ)

ஸ்ரீ பகவற்கீதை மூலம்.

யோக மேவ வினைக ளொருவினுன்
மோக மேவலின் யோக முடிந்தில
னேக மேயிரு பாலும் விடாநிற்க
மேக மேயென வீய்ந்து கழியுமோ. (உச)

வே று.

மைய லிதுவென் மனத்தினின் மற்றிந்த
வைய மறுக்கவல் லாரில்லை நீயன்றி
யுய்ய விதனை யுனையென்ன யோகத்தின்
மெய்ய னிதனை விரிப வுரைக்கின்றன். (உக)

பொய்ம்மை யடையாப் புலனுடை மாந்தர்க
ளிம்மை யிடையு மறுமை யுலகத்தும்
வெம்மை யடைகிலர் மெய்ம்மை விடாதொன்றுஞ்
செம்மை தெளியின்னுஞ் செப்புதுங் கேளாய். (கூ)

யோக முடியா திடையே யிறந்தவன்
யாக வினைபல செய்தாங் கிசைந்திடுஞ்
சோகமு டையத்தித் துன்பந் தொடராதே
போக நுகர்ந்துபல் காலங்கள் போயபின். (கக)

சிறந்த வரசர் திருக்குலத் தாத
லறந்தரு யோகிக டங்குலத் தாதல்
பிறந்து பெறுவதெல் லாமெய்திப் பின்னு
மறந்த வியோக மகிழ்வுட னெய்தும். (கஉ)

கொண்டு பயிலுங் குணமில னாகிலு
முண்டு தெளிவென் றுணர்ந்த வியோகத்தான்
பண்டு பயின்ற பயிற்சியி னன்றனைத்
தண்டுத லின்றிமுன் றானே தலைப்படும். (கங)

அனையவி யோகத்தை யாற்றுவ னென்று
நினையு மவனு நெறிபிற ழாமல்
வினைகள் பலசெய்து வேள்வி முடித்தா
னனையுங் கதிமேற் கதிபெறு வானால். (கச)

நீடு மனநிலை நின்றில னாயினு
மோடும் வகையால் விடாதே யுழன்றவன்

பாடும் பவங்கள் பலகடந் தாயினும்
விடும் பெறுமின்னும் வேறுஞ் சிலகேளாய். (நடு)

எல்லாத் தவமு மியற்றினின் றேனினு
மெல்லாக் கலைகளுங் கற்றுணர்ந் தேனினுந்
செல்லாக் கருமமெல் லாஞ்செய் தவனினு
நல்லான் வலியோகி நீயிது நண்ணுவாய். (நஉ)

வேறு.

இருவகைய வினையறுக்கு மியோகிகளெல் லார்களினு
மருவரிய மனத்தினையு மன்பையுமென் பால்வைக்கு
மொருவனுமே யானுவக்கப் படுகின்ற னெனவறைந்தா
னருமினனவன் றருமினனமுன் பாரா லு மறிவரியான். (நஎ)

ஆறுவது யோகவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம்-6-க்குத் திருவிருத்தம்-203.

ஏழாவது

மாயாரூப வத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[சர்வகருமங்களின் சக்தியாசரூபமான சாதனம் பிரதானமாகவுள்ள பிரதமஷட்கத்தால் ஸ்ரீ பகவானனவர் யோகத்தோடுகூடத்துவம்பதத்தின் லட்சியரூபமான ஞேயவஸ்துவைப் பிரதிபாதஞ் செய்தனர். இப்போது தியானிக்கத்தக்கதான பிரமத்தின் பிரதிபாதகமே பிரதானமாகவுள்ள இரண்டாவது துவிதீய ஷட்கத்தால் தற்பதார்த்தரூபமான பரமான்மாவைப் பிரதிபாதஞ்செய்கிறார். இம்மத்தியம ஷட்கத்திலும், 'இருவகைய வினையறுக்கு மியோகிகளெல்லார்களினும், மருவரிய மனத்தினையு மன்பையுமென் பால்வைக்குர், ஒருவனுமே யானுவக்கப் படுகின்றன்' என்னும் செய்யுளால், முன்னே அருளிச்செய்த பகவத்சேவையை வியாக்கியானித்தற்பொருட்டு இந்த-எ-ம் அத்தியாயம் ஆரம்பிக்கின்றார்; இங்கே பகவானுடைய சொரூபம் எவ்வாறு சேவிக்கத்தக்கது? அப்பகவானுடைய சொரூ

ஸ்ரீ பகவற்கீதை மூலம்.

பத்தில் மனமானது எவ்வாறு நிலைபெறும் என்னும் இவ்விருவகை வினாக்களும் அருச்சுனன் வினவத்தக்கனவாயிருந்தும் வினவிலன். ஆயினும் பூரணகிருபாலுவாகிய ஸ்ரீ பகவான் தாமே அவ்விருவகை வினாக்களுக்கும் ஞானத்தின் ஸ்துதிபூர்வகம் சர்வான்மபாவந்தோன்ற உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.]

சங்கிரகார்த்தம்; இவ்வத்தியாயத்தில் ஸ்ரீ பகவான் உத்தமாதிகாரியைக்குறித்து லட்சணவிருத்தியினால் தற்பதத்தாற் கூறப்படும் அறிதற்குரிய பிரமமும், மத்திமாதிகாரியைக்குறித்துச் சக்திரூபமுக்கியவிருத்தியினால் தற்பதத்தாற் கூறப்படும் தியானித்தற்குரிய பிரமமும் அருளிச்செய்வர்.

உய்ய வன்பினெடு மென்னையே யடையு மியோகமே
பயிலும் யோகிதா, னெய மின்றியெனை யேய றிந்திடுமை தெய
நியுமறி வாயென, வைய முண்டுமறை நீர்மை யுண்டிடை
யர் மாத ருண்டிட மலர்ந்திடுங், செய்ய தண்பவள வாய்தி
றந்துதிரு மாது கேள்வனிவை செப்புவான். (க)

மாயு மாயைமறை யாத நெஞ்சினிடை மற்ற னுண்
மையுனை வாய்மையா, லேயு மாறுற வறிந்து ளோர்களறி
யாத தொன்றுமிலை யென்னினு, மாயு மாறுட ரனேகர் பா
லொருவ னென்னையாயுமனம் வைத்துளா, னுயு மாறுட ரனே
கர் பாலொருவ னேய றிந்துமுடி வானையா. (உ)

மண்ணு நீருமெரி தியும் வாயுவுமவ் வானி னோடுமன
புத்தியு, மெண்ணு நீர்மைகளில் யானெ னும்பதமு மென்னு
மெட்டுமிவை யன்றியே, பண்ணு நீர்மைகளின் மேலதா
யுலகி லியாவை யுங்கொடு பரித்துடற், கண்ணு நீடியிரு மாயி
யென்னுடைய மாயை நிற்பதுகை வேலினோய். (ங)

கண்ணி னுற்றெரிய லுற்றுணர்ந்திடி னிரண்டி னுலும்
வருகாரிய, மண்ணி னிற்ப நடப்ப லென்றபொருள் யாவு
மற்றனிரு பான்மையே, நண்ணி நிற்பதுல காதி லாலுலகி
னை வுற்பவமு நானலா, தெண்ணின் மற்றறிவ தில்லை யெப்
பொருளு மென்னி னன்னியம தில்லையால். (ச)

வேத மாகுநிகழ் யானலா துலகி லென்னின் வேறென
விள்ளுகிடும், பூத மானவை பொறுக்க வேறுபொறை யான

ரில்லையெது போலெனி, லோது மாமணி யனேக மூடுருவு
கோவை நூலினெரு பான்மைபோனம், பேத மானபொரு
டோறு நான்மருவி நின்ற வாறுநனி பேசுகேன். (நி)

வே று.

திரியுமிரு கதிரினிடைத் திகழொளிநான் றிருமறையி
னரியமுத லெழுத்ததுநா ளடைவர்பா லாண்மையுநான்
விரிபுனலிற் சுவையதுநான் மேதினியில் வாசமுநா
னெரியில்வரு வெம்மையுநா னாகாசத் தெழுமொலிநான். (ச)

ஆன்றவறி வுடையோர்பா லறிவுநா னடங்கினர்பால்
வான்றவநான் வளர்நன்மை பூண்டார்பால் வண்புகழ்நான்
றேரன்றுமிரு திறலோர்பாற் காமமுமுத் தொல்வலிநா
னான்றபொரு ளனைத்தினுக்கு முயிராகி யுள்ளேனன். (ஞ)

மூன்றுகுண வகையாகி முடிகின்ற பொருண்முழுதுந் [துவ
தோன்றுவது மென்னிடையே யெனைத்தொடர்ந்தே நிற்ப
மான்றவமற் றவற்றினிடை யான்றேரன்றே னவற்றினுக்குச்
சான்றெனநிற் பேனல்லா லனைசார்ந்து வாழேனன். (ஃ)

மைக்குணங்க ளெனமுனம்யான் வகுத்துனைக் குளைத்திட்ட
விக்குணங்கண் மூன்றுமு மயக்கப்பட் டறிவிழந்து
தொக்கிணங்கு கின்றவுயி ரினைவையெல்லாஞ் சுடர்வேலோ
யக்குணங்கள் கடந்தவெனை யறியுமோ வறியாவால். (கூ)

இவ்வகைய குணமூன்றி னியற்கைத்தா யாராலுஞ்
செய்வகைய தல்லாவென் மாயையிறற் றிகைப்பொழிந்நின்
குய்வகைய தரிதெவர்க்கு மென்னையே யெப்பொழுது
மெய்வகையோ டடைகின்ற மனமிலரேல் வேல்வேந்தே. (எ)

ஊழாலே வருமிந்த மாயையினு ளேயுள்ளம்
பாழாக வறிவின்கே பறியுண்டு நெறிநின்றோர்
வீழாத தீவினையே வினையாக வினைக்கின்றோர்
கீழாமே னெனையடையா ரடைவாருந் சிலருளர்கேள். (கக)

வே று.

செல்வம் விரும்பினர் செல்ல லடைந்தோ
ரல்லல் கெடுக்கவெ னன்புசெய் வோர்க

ணல்ல தறிந்தமெய்ந் ஞானியிற் கால்வர்
வல்லதி லென்னை வணங்கு தவத்தோர். (கஉ)

இன்னவர் தங்களி லென்னெடும் வேறு
யுன்ன லிலாணையின் ஞானி யுயர்ந்தோ
னன்னவ னல்ல னெனக்கவ னுக்கே
நன்னல ஞகுவ ஞனு நலத்தோய். (கஊ)

ஒதரு ஞானியென் னுள்ளமெ யுள்ளே
யேய்தலி னலவ ஞனென வேயா
மாதலு மிங்ங னனேக மெனச்சொல்
காத லிறந்த பவங்களி னலாம். (க஋)

விரிய வுணர்ந்த விழுப்பொரு ளெல்லா
மூரியவ னன்றி யிலாத வொழுக்கந்
தெரிய வறிந்தனை யேசெறி கிற்பா
னரிய னவன்பெறு தற்கரில் வேலோய். (கஎ)

மற்ற வருந்த மனங்களில் வைத்த
பற்றறி லேபறி யுண்டறி வெல்லா
முற்றவை தந்திடு தெய்வ வொழுக்கா
னற்றவ நின்றனை கண்ணுவர் வேலோய். (கஅ)

யாவ ஞருத்தன் யாதொரு தெய்வ
மேவ வருச்சனை யன்பின் விளைப்பா
னவல் சலிப்பறு மன்பவ னுக்கே
யாவது முற்று மளித்திடு வேனன். (கக)

அளித்தவம் வன்பொடு மத்தெய்வ நாடுங்
களித்து வணங்கினர் சாதல வெல்லாம்
வெளிப்பட முற்று மளித்திடு வேனை
னெளிப்பரி தாமுரு மஞ்ச வடன்றோய். (கஉ)

சிந்தையி னித்தெய்வ மெய்த்தெய்வ மென்றே
முந்த வருச்சனை செய்து முடிக்கு
மந்த மனத்தர் பெறும்பயன் வாளா
வந்த முடைத்த னனித்தழி மையா. (கஊ)

வேறு.

தானந்த மிலியுவமை தரகின்று தாவரிபு
வானந்த வுருவமென வெனையொன்று மறிவதிலர்
கோனந்தன் மகனரசர் குலமைந்த னிவனுமிழி
லானந்த மிலியொருவ னிவனென்ப தறிவிலிகள். (உ0)

மருவுற்ற பிரகிருதி யதிலுற்று மறைவனெழி
லொருவர்க்கு மறியும்வகை வெளிநிற்ப தியலுலகில்
வெருவுற்ற பெருமயலின் மனமுற்று விழிமறைய
வருவுற்ற வெனையுலக மறிகிற்ப தியலுடைய. (உக)

வேறு.

போனவை யினிமேற் புகுதகின் றவையிப் பொழுது
போ கின்றவை யனைத்தும், யானறிக் நிருப்ப னியாவுமா
மென்னை யுலகின்மற் றியாவரு மறிபார், மானவெந் சூலை
யாய் வேண்டல்வேண் டாமை தன்னிலை வகுகுண மயக்
காற், குணமைந் துருவாய்ச் சனித்திடும் பொழுதே தந்த
மெய் யறிவுசார்ந் திடலால். (உஉ)

வியக்கமேன் முயன்ற நல்வினை மாந்தர் விரும்பல ராகி
முன் செய்த, பயக்கமே வியதி வினைபலா மறமே பற்றறப்
பறந்துமுன் போனற், றுயக்கமே புரியுஞ் சோகமே முத
லாந் துவந்துவ குணங்களிற் குழுடர்ந்த, மயக்கமே வலா
யொழுக்கமே நிலைநின் றென்னையே மனத்திடை வைப்பார்.()

எறிவரும் பினிமுப் பிறப்பொடு பிறப்பென் றினை
கெடுத் திடல்பொருட் டாகக், குறிவரும் பரிசு நினைத்துமற்
றெனையே கூடுதன் மேவினின் றவர்க, ளறிவரும் பிரமந் தன்
னையு மதனை யறியுமெய் யறிவையு மறிவி, னெறிவருங் கரும
மனைத்தையு மறிவ தறிந்தபின் விகழ்வதுங் கேளாய். (உசு)

வேறு.

தேடும் பழைய வதிபூத மந்திதைய் வத்தோ டருவியச்
சங், கூடும் பரிச தின்றிவ்வ னறிவா ரிந்தப் புழுக்கூடு, வீடும்
பொழுது மெனைமெய்ய யறிவா னென்றுன் யாம்வெவ்வே,
றூடும் பழைய மாயக்கூத் தாட்டி விக்கு மம்மாயன். (உடு)

ஏழாவது மாயாரூபவத்தியாயம் முற்றிற்று.

எட்டாவது

எழுவகை விஞ்ஞானத்த வத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[பூர்வம்-எ-ம் அத்தியாயத்தின் அந்தத்தில் ஸ்ரீ பகவான் சூத்திரரூப வசனங்களால் ஜேயபத்துவரூபமாக வருளிச்செய்த பிரமமுதலிய ஏழுபதார்த்தங்களின் வியாக்கியானரூபமாக - அ-ம் அத்தியாயம் ஆரம்பிக்கின்றனர்.]

சங்கிரகார்த்தம்; இதில் தியானிக்கப்படும் பிரமத்தை நிரூபணஞ் செய்து தியானபராயண புருஷனது கதி கூறப்படும்.

அடைய ஞாலத்தை யார்த்ததி லார்ப்புணர்
திடையர் தாம்பிடை யார்ப்ப விருப்பவ
னுடைய ஞகமுன் போதின வேகொடவ்
விடைய னுனவன் மீள வியம்புவான். (க)

வேறு.

ஆயபிர மத்தொடத் தியாத்ம மனைகரும
மேயவதி பூதமதி தெய்வமதி யெச்சங்
காயமதி னுள்ளபரி சுங்கெழுமு காயம்
வீயலுறு போழ்திலுனை மெய்தெளிபு மாறும். (உ)

விரியவுனை செய்தருள வேண்டுமென மீண்டவ்
வரியரவி லேதுயிலு மாயவ னுனைப்பா
னரியதழி யாமைய தனைத்தினு முனைக்கிற்
பெரியது மொழிந்தபிர மம்பிறவு நீகேள். (ஊ)

வேறு.

அந்தக் கரணங் களினின்ற வறிவத் தியாத்ம மாவதுதா
னிந்தப் பிறவி தனையாக்கு மியாகங் கரும மென்பதுதா
னந்தற் கமைந்த வுடம்பதனை நானென் கின்ற தறிபூதம் [ன்.
பந்தப் படுமிவ் வுடற்கமைந்த புருடன் றெய்வ மெனப்படுவா

எஞ்சு தலையி லதியெச்ச மாகின்றேனு னிறக்குங்கா,
னெஞ்சு கவருநெறிகளெலா மடைத்து நினையப் படுவதுநா,
னஞ்சு புலனும் பொறியைந்து மடக்கி யறிவென் பாலதாய்த்,
துஞ்சு மவர்க ளெனையடைவா செய்வா றென்னிற் சொல்லக் கேள். (ஙி)

இந்த வுடலம் விடும்பொழுதி யாவ னியாதொன் றினை நினைந்தா, னந்த வளவே யந்தப்பா வனையா லதனி னடையுமா, லென்ற னியல்பே யெப்பொழு தும்தய ந்திடைகொண் டென்பாலாஞ், சிந்தை யொடும்வா ளமர்தொடங்கி லதனை லெனவே சேருதியால். (கூ)

நல்ல கரும யோகத்து ஞான யோக மதுதனிலுஞ், செல்லு மனனை மிகச்செலுத்திப் பிறிதொன் றினையுஞ் சேரா தார், சொல்ல வரிய கதிரவன்மண் டலம்போற் றோன்றுந் தொல்லோனை, யில்ல தடையா ரவனியற்கை யிடையும் பரிசை யறையக்கேள். (எ)

எல்லாப் பொருளு மறிவானை யெல்லாப் பொருட்கும் பழையானை, யெல்லா யுந்தன் னிலைநிறுத்து வானை யீரம் பச் சிறியானை, யெல்லாப் பபணு மீவானை யார்க்கு நினைதற் கரியானை, யெல்லா விடத்து மிருடீர்த்த விளவெங் கதிர்போ லெழுவானை. (அ).

மருவற் குரிய னன்புடையார் மயங்கா யோக மனத்தா லே, புருவத் திடையே தம்முடைய புனிதர் ருபினைப் புக நிறுத்தி, யுருவத் தினிலிட் டிடிலிந்த யோகத் தாலே யவனை டைவர், பொருவப் பதிவ ரப்பொருள்மே லின்னம் புகல்வன் பொருவேலோய். (கூ)

வேறு.

யாதொன்றை மறைதெரிந்தோ ரதியாதென் றெடுத்தனைப் [பர்
யாதொன்றை யுலகுயுத்த யோகிகடா மெய்த்திவர் [கீதை.
யாதொன்றப் பரம்பொருளா மவற்கருங்க வியம்புவன்

வேறு.

அந்தபுலன் வழிபலவை யடைத்தய லுறாதே
நெஞ்சுதனி யிதயகம லத்திடை நிறுத்தி
யெஞ்சுதலி லுயிர்வளியை யுச்சியினி லேற்றி
யுஞ்சபுகு நெறிபிறழ யோகுட னிருந்தே. (கக)

ஓதனி யியற்கையிலெ டோமெனு மொழுத்தை
வாய்தனி லுரைக்கமன மானது தனித்தே
மேதகு மெனைத்தெளிய வாவிதனை விட்டோர்
வீதலி னியற்கையெனை யேயடைவர் மிக்கோய். (கஉ)

இப்பரிசி னுண்டொறு திங்களள வென்னு
தெப்பொழுது மென்றனியல் பேநினைய லுற்றூர்
கைப்படுவ னியாமெனியல் கைப்பட விருந்தோர்
பொய்ப்பிறவி யானது மறித்தடைதல் பூணார். (கஙு)

வேறு.

செய்யாழுன் சார்ந்தவினை தீர்ந்த போதே திசைமுகனு டனைந்தோரு நிரிய மீள்வர், மெய்யாக வெனையடையு மவரே கண்டாய் மீளாத நெறியடைந்தார் வேறு கூறி, லலபாகேள் சதுர்புக மீளைந்து னூறு மொருபகலா மாண்டொருநூறுயற்கு முள்ள, தெய்யாதாங் கவருக்கோர் பகலிற் றோன்றியிரவிறக்கு நல்லைத்தாம் யோனி யெல்லாம். (கசு)

வேறு.

நெறியில்வரு விபத்தமுட னவ்வியத்தங் கூடாத நிலை மையென்றும், பொறியழியு மாக்கைதனி னழியாத புலமை மன்றும் புதிதன் றென்று, மறிவரிய நெறியென்று மழியாத பொருளென்று மடைந்தோர் பின்னைப், பிறிவரிய நெறி யென்றும் பெரியோர்கள் பேசுவதென் பெற்றி கண்டாய்.()

எம்பொரு ளியாவன்றன் னுள்ளடங்கிற் றெங்கு மாய் நிற்கின் றுன்யா, ரப்பரம பரம்பொருளா யுள்ளவினை மன்பாலே யடைவ தையா, லெப்பரிசு வருங்காலத் திறந்தார் கள் பிறவாதார் பிறப்ப தென்னி, லப்பரிசு வருங்காலத் தினை யறிய வுரைக்கின்றே னதனைக் கேட்பாய். (கசு)

தூங்கியொளி பகல்வெண்மை யாங்கால தவைதகளவர்தனோடுந், தங்குமறு திங்களிடை யுத்தரா யணஞ்சார்வார் மதுத்தஞ் சாரார், கங்குல்புகை கறுப்பென்னுங் காலதே வதையடைந்து பிறக்குங் கண்டா, யெங்குமறு திங்களிடைத் தெக்கண யுனத்திறந்த யோகி யென்பான். (கஎ)

வேறு.

வேத மான திற்றியில் விரண்டு மாயு மியோகிதான்
வேத மோதி வேள்வி தான மெப்த்த வங்கள் செய்துளா
ரோது வாய நற்பதங்க ளெய்தி வீடு மெய்துவா
ரூத லாலவ் வியோக மேசெய் பென்றுமாய மேந்தினன். ()

எட்டாவிது எழுவகை விளவுரைத்த வத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஆக தீத்தியாயம் 8-ச்குத் திருவிருத்தம்-246.

ஒன்பதாவது

மாயாவிகாரவத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[பூர்வம் உ-ம் அத்தியாயத்தில் அருளிச்செய்த யோகத்தால் தனது இச்சாபூர்வகமாக அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தால் பிரமலோகமடை ந்த உபாசகபுருஷன் அப்பிரமலோகத்திலுள்ள திவ்விய போகங் களைப் பரித்தபின் பிரளயாகமடைந்து அக்கர்ப்பத்தின் இருதிக் கண் பரப்பிரமத்தின் பிராப்திரூபமான கிரமமுத்தியையும் அடை வன் என்றருளிச்செய்ததுபற்றி அதிகாரிக்குப் பூர்வஞ்சொன்னபி காரமாகவே முத்தி அடையப்படுகிறதோல்? எதேனும் அத்தியபார்க் கத்தாலும் முத்தி அடையப்படுங்கொல் எனவுண்டாகுந் சங்கை யைப் போக்குபொருட்டு இவ்வத்தியாயம் ஆரம்பிக்கின்றார்.]

சங்கிரகார்த்தம்; இதில் ஸ்வரூபபிரமத்தை ரூபித்து ஞா நிஷ்டாபுருஷனது கதி கூறப்படும்.

ஈர்வன்றயர் சோயுப்பத பீதன்றுகொ லெனைவே
யார்வஞ்செயும் விசயன்தொரு மாசங்கையை யறியாச்
சார்வுற்றென வனைன்புறு களிகொண்டெழு வினிமே
தேர்வெண்பரி குசைகொண்டெழு பாகன்றிரு மொழிவான்.

தினைத்யும்பொருள் களின்முன்பறு பவமொன்றிய வதனோ
மறையும்பொருள் களின்முன்பற மறையும்பொரு ளினைமே

லிறையுர்த்துய ரதுவின்றிமு னியைகின்றதை யிசைவோ
டுறையுர்த்துக ளறநின்றதை மொழிகின்றன ணுணர்நீ. (உ)

ஆழிவொன்றில தறமொன்றிய தரிதன்றிய ததன்மேல்
வழிவந்தடிமை யறிவன்பில வினையெங்கணு மருவா
திழிதந்திடு சனனங்கொடு மரணங்கொடு மிங்ங
ணுழிதந்திக பரமொன்றிய வுருவங்களி லுழல்வார். (ஊ)

வேறு.

யாரு மறியப் படாதையதே யெனக்கு வடிவா யுடையநா
ரரு முலகங் களையடையப் பரப்பி நிற்ப ரதலிறற்
சாரு முலகிற் சராசரங்க ளெவையே யவற்றை யான்சாரேன்
சேரும் பரிசு நின்ரூற்போற் றெளியா தார்க்குத் திகழுமால்.

மூன்னே யொன்றுங் கலவாதியா னிற்பன் முழுது
மாயநின்ற, வன்னோர் மையினு லுலகமெனு டங்கங் கலவா
தாதலினு, லென்னே யென்ற னியற்கையினைப் பாராயிந்தச்
சகமெல்லா, மன்னே யென்றன் மாயைபெறு மாங்கா ரணுவை
யத் தருவன்காண். (எ)

வேறு.

என்னுருவிற் புனராதே யென்னைவிடத் தோன்றுதே
மன்னுயிர்க ளெவையென்றுஞ் சார்ந்துவரும் வகைகேட்டி
லுன்னுமிடமெங்குநிறைந் தொளிர்கின்ற வானைக்கு [லோய்.
துன்னியற்கை செறிகாற்றின் றூற்றப்போன்ரு சுடர்வே

ரண்டுபொரு ளிவையனைத்து மிறக்குங்கா லென்னுடையே
மாண்டுபுரும் பிறக்குநாண் மற்றவைதாம் வரன்முறையே
மீண்டுபுறப் படுமென்று ரதலினுன் மெய்பார்க்கில்
யாண்டுமுயிர் படைத்துக்காத் தழிக்கின்றேன் யானேகாண்.

வேறு.

விலங்க ளனையாய் பலங்களுடன் வேண்டல் வேண்டா
மையைவிட்டுச், சலங்கொள் விதிக ளைவகைசெய்வ னதனு
லென்னை யவைசாரா, வுலண்டு வாயா னூற்றந்த நூலாற் சட்
டுண்ட தபோலப், பலங்க ணினைவா ரதலுலே கட்டுண்டு நாங்
கே பட்டுழப்பார். (ஏ)

வேறு.

ஊர்வன நிற்ப வாக வலகையுள் டாக்து மெனினை
யோர்பெற வறியா தார்தா மகனென்றே யிகழா நிற்பர்
வேரொன நெஞ்சத் தாசை விடினகளை மிடையச் செய்வா
ராரொனி லவர்கடாமும் மரக்கரோ டகர ராவார். (கூ)

அறிவினு லென்னை யாக வறிந்துகொண் டணைதி யாலே
பொறிவழி யடைத்தப் போது மென்னையே போற்றிசெய்து
நெறியினல் வழுத்தி வாயா லென்னையே நினைந்து நெஞ்சாற்
செறிதரு மிவர்கள் கண்டாய் தேவரிற் றெரியப் பட்டார். (கo)

வேறு.

காலத்தாலும் பொருளிடத்துங் கணித்தற்கரி தாகியபின்
ஞாலத்தார்கள் புகழ்வரிய ஞானயாகங் களினூலே [னை
கோலத்தால்வே ருகவுமெய்க் குறியாலொன்று கவர்கொண்டு
சாலத்தாழ்வா ரவருடைய கண்மையினைநான் சாற்றக்கேள்.

வேறு.

வேதமொழி வேள்வி நிது வேள்விபிதி ரர்க்கே
பீதலுறும் வேள்வியெரி நெய்சரு விவற்றற்
காதலுறு வோர்கள்புரி காரியமி தெல்லா
நாதமுத லாயபொரு ளாயவையு நானே. (கஉ)

ஆரிலுல கங்களை யளித்தொளி வளர்த்துத்
தாயினுமி தந்தைதபவர் தந்தைதலை சருநான்
போயின விணைப்பய னளித்தல்புரி வேனு
னேயுமறை மூன்றினுட னேமமனு மெழுத்தியான். (கஊ)

வேறு.

எல்லார்க்குங் கதியுரா னிருவினைப்பா ரகனுரா
னெல்லார்க்குந் தலைவனு னெப்பொருட்குந் தான்றுரா
னெல்லார்க்கு முறைவிடாள னியார்க்குமிடர் தீர்ப்பேனு
னெல்லார்க்கு நல்லேனு னெப்பொருட்கும் விற்றுரான். ()

வேறு.

தாங்கிய நீரை யெல்லா மிளியாய்த் தளர்த்து நின்று
வாங்குகின் றேனு மீள மழைதளாக் கொடுக்கின் றேனு

ஸ்ரீ பகவற்கீதை மூலம்.

நிங்குமெய்ப்புணரில் யானே யாதலா லியாதொன் றேறு
மாங்கருச் சஹ்செய் கின்ரு லென்னையே யருச்சிக் கின்றார். ()

ஞானமா யொன்ரு யய் நின்ற வென்னையே நாநா வாகப்
போனதி விஹ்யின் மாந்தர் வேள்விபாற் பூசித் தத்தால்
வானமா முலக மேறி வாழ்ந்துமண் ணிடையே வீழ்ந்திட்
டானமா மாசையாலே யிறப்பது பிறப்ப தாவார். (கசு)

மின்னையேய் வேலோ யென்ன மேவுவார் வேண்டிற்
றெல்லாம், பின்னையே யென்னு தன்றே யுளித்தவை காப்
பென் வாளினர், மன்னையே முதலாந் தெய்வம் வணங்குகின்
ரரு மற்றென், றன்னையே வணங்கு கின்றார் தாமறி யாத
தேகாண். (கள)

தேவரா யடைந்தோர் தேவ ராவர்கள் பிதிர்க டம்மை
மேவியே யடைந்தோ ரந்தப் பிதிர்களாய் விலங்கா நிற்பார்
யாவர்க ளியாவர் பாலா ரவர்களே யாவ ரென்ரு
லாவலென் னடைந்தார் யானே யாவதற் கையமுண்டோ. ()

போதல ரிலைகாய் நீரோ பெற்றதே கொண்டு போற்றிக்
காதலாற் றாய வன்பர் தந்ததே களித்துக் கொள்வ
ரதலா லீவ நோற்ப வுண்பவென் றிவைக ளேகொண்
டெதலா மெனக்காய்த் தந்தா லென்னையே பெய்த லாமால்.()

எப்பொரு டனக்கு மியானைத் திருத்தலா லெனக்கி யாரு
மொப்பர்க ளினிய ரின்ரு தானென வொருவ ரில்லை
யிப்படி யறியு மன்பர் பக்கலே யானு நிற்ப
னப்படி யவரு மென்பா லங்ஙன மமர்ந்து நிற்பார். (உ0)

உலகினையே முதலா யென்பா லொருக்கியென் னுணர்வார் நா
நாவினையே விட்டுத் தீமை புரியினு மவர்க ணல்லா [ரு
னேவினையேய் புயத்தா யென்றுங் கேடிலா வின்ப மல்லா
தாவினையே யொருகே டில்லை யெங்கணு மவருக் கையம். (உக)

வினிகரு மற்ற வேளாண் மாந்தரு மகளிர் தாமும்
பணிவொடு மென்னைப் பேணிப் பற்றறுத் திடுவ ரென்ரு
லணிமுடி யரசர் மேன்மை யந்தண ரடைவ ராகிற்
றுணிவரும் பிறவி தீர்ச் சாற்றவேண் டுவது முண்டோ. (உஉ)

மின்னையே யனைய வாழ்வி னின்றநி விருப்பி லேறி
மென்னையே வணங்கி யென்று மென்னையே நினைதி யாகி
லென்னையே யடைதி யென்றே யிபம்பிறை னிலங்கு வாட்டண்
பின்னையேப் முறுவ லோடும் பேய்முலை யுண்ட பெம்மான்.()

ஒன்பதாவது மாயாவிகார வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 9 - க்குத் திருவிருத்தம்-269.

பத்தாவது

விபூதியோக வத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[பூர்வம் - எ-அ-க-என்னும் இம்மூன்றத்தியாயங்களால் தற் பதார்த்தரூபனான பரமேசுவரனுடைய சோபாதிகரூபமும், நிருபாதிகசொரூபமுங் காண்பிக்கப்பட்டன; அத்தற்பதார்த்தரூபனான பரமேசுவரனுடைய விபூதிகள் சோபாதிகசொரூபத்தின் தியானத்திலும், நிருபாதிகசொரூபத்தின் ஞானத்திலும் உபாயபூதங்களால்; இப்படிப்பட்ட பரமேசுவரனுடைய விபூதிகளும் எ-கூ-ம் அத்தியாயங்களிலும் சுருக்கமாக அருளிச்செய்யப்பட்டன; அவைகளோ தியானம், ஞானம் இவற்றின்பொருட்டு விஸ்தாரமாக அவசியமருளிச்செய்ய வேண்டுமாகையால் பரமகிருபாலுவாகிய ஸ்ரீ பகவான் அருச்சுனன் கேளாதிருக்கவும் தமது விபூதிகளை விஸ்தாரமாக இதில் அருளிச் செய்கின்றார்.]

சங்கிரகார்த்தம்; இதில், பரமாத்மாவினது சகலாசரத்தில் சர்வ விசுவமும் உளதென்னும் சுருதிப்படி முக்கியாதிகாரி பரிச்சேதிஷ்டியைப் பரித்தியாகஞ்செய்து பரமாத்மாவைச் சர்வஜகத்திலும் வியாபகமாகத் தரிசித்தற்கரிமை கூறப்படும்.

அரிய வெனது நிலைமையுன் பளவே சொல்லினனதுகேட்டே, யுரிய மனைநிற் களிகூர வுவவா நின்ற வுளத்தன்; விரிய மொழிவன் கேளென்று வேதத் தலைக்கே வீற்றிருக்குங், கரிய முகிலான் செவ்வாயாற் காதல் கூரக் கூட்டுவிப்பான். (க)

ROJA MUTHIAH
KOTTAIYUR-623 106
TAMILNADU-INDIA

வேறு.

தேவர்களு முனிவர்களு மசுரர்களுஞ் சித்தர்களும்
யாவர்களு மறியாமென் பெருமையைமென் பணிமையினுற்
சாவகையும் பிறப்புமிலா வெனையறியத் தகுவாரப்
பாவவினை யறவிட்டுப் பரகதியை யடைகிற்பார். (உ)

புத்திபொறை தவஞானம் புகழ்பழிதீக் கொலைபொழிவு
சத்திபநற் சமைதமைநற் செபந்தானஞ் சாவுபிறப்
பத்திகொடு நிறைவின்ப மிடரஞ்ச லஞ்சாமை [வாய்.
யித்தனையுந் தோன்றுவதென் னிடைனின்ற யெனத்தெளி

வேறு.

எனைத்து விதத்த தவத்தெழு வோரு
மினைத்தையு நிற்ப நடப்பன வாக
வினைத்த மநுக்களு நால்வரு மென்ற
னினைப்பி லுதித்தன வென்பது நேர்வாய். (ச)

இப்பரி சென்னை யறிந்தவ ரென்பால்
வைப்பர்கள் சிந்தையை மன்னுயி ரோடு
மப்பரி சேயறி யாளையு மாங்கே
யுய்ப்ப ருணைப்ப ருவப்பர் களிப்பார். (ரு)

நிரந்தர மிப்பரி சென்னை நினைப்பார்க்
கரந்தை கெடுத்தெனை யாயும னத்தைப்
புரந்து கொடுத்தவர் தேர்பொரு ளாயே
வரங்களு முற்ற வளித்த வரத்தால். (கூ)

மற்றவர் நெஞ்சின் மயக்கிரு ளெல்லா
மற்றமின் ஞான விளக்கொளி யாலே
பற்றற விப்ப னெனப்பழை யோன்முன்
கொற்றவன் மற்றிது கூற வலித்தான். (எ)

வேறு.

பேத முடைய பிறப்பகன் றுன் பிறழா நிறைவு பெருஞ்செல்
மாதி தேவன் பரப்பிரம மழிவில் லாதா ரணங்க [வ
ளோத வரிய வுத்தமனிங் கெல்லா முயிர்ப்பா னெனவுன்னை(
நீதி முனிவ ருணைத்தவெலா நீயே யருளிச் செய்தனையால்.)

எல்லாப் பொருட்குந் தனிவித்தே யெல்லாப் பொரு
ட்கு மீசனே, நல்லார் புகழுந் தேவர்கட்கு முலகங் காக்கு
நாயகனே, யல்லா லறிவா ரானென்னை யாளு மறிவு னென
வருளுஞ், சொல்லா லுனவப் பொருளெல்லா மெய்மே யா
னுந் துணிந்தெழுந்தேன். (கூ)

வே று.

மெய்வகைய வுலகினிடை வேறுவே றுயர்நிற்பு
தெவ்வகைய வுருவழிவைச் சார்ந்தென வறிகில்லே
னவ்வகைய வெப்பொருளு மொளியாம லடியேனுக்
குய்வகைய நெறியாக வுணர்த்தருளென் றேயுணர்ப்பான். (கூ)

பருகாதின் றேற்குனது திருவாக்காம் பராமிருத
மொருகாலு மார்கின்ற தில்லையடியேற் குளாயென்னை
வருகால நிகழ்காலுஞ் செல்கால மென்றிவற்றிற்
பெருகாத குறையாத பெருமாயன் பேசுவான். (கூ)

வே று.

இறந்தவென் விபூதிக்கோ சொல்லி யின்மையிற்
பிறந்தன முடிவுறப் பேச வொண்ணுமோ
வறந்தரு பனத்தினு யவற்றி லேசில
சிறந்தன கூறுவ னென்று செப்புவான். (கூ)

வே று.

ஓதிற் பெருகும் பூதங்கட் கெல்லா மிதயத் துள்ளுயிர்தான்
பேதித் திடுமிப் பொருட்கெல்லாம் பிறப்பு நிலைகே டாமேனு
ஞாதித் தியரில் விட்டிலுநான் மருத்து வரின்ம சீகியுநான்
சோதிக் கதிரி லொளிரவி யென்று சொல்லப் படுவேனுன்.

வே று.

சத்திரு ணுண்மீனிற் சாமநான் முறைகளினி
லித்திரனுன் றேவர்களி லித்திரியங் களின்மனநா
னெத்திரமா முருவுகளிற் சேதனநா னுருத்திரரின்
மத்திரமாஞ் சங்கரனு னியக்கரில்வைச் சிரவணனுன். (கூ)

மலைகளின்மா மேருவுநான் வசுக்களிற்பா வகனுமியான்
றலைவர்களி லறுமுகனுன் சலநிலையிற் சாகரநா

னிலயமிலா யாகத்திற் செபயாக மாவேனு
னிலையுடைய வேணுமிவற்றி லிமவாதாய் நின்றேனுன். (கரு)

பெருமுனிபிற் பிருகுவுநான் புரோகிதரிற் பிதகனுன்
மருவியவாக் கவற்றேரான் மரங்களிலே யரசதுநான்
பொருவரிய நாரதனுன் புத்தேண்மா முனிவர்களிற்
றிருவியல்கந் தருவர்களிற் சித்திரத்தே ரவணுமியான். (கசு)

சித்தர்களிற் கபிலமுனி தேசிகளிற் கடற்பிறந்த
வுத்தமமாம் புரவியெனு முச்சைச்சி ரவகானே
யத்தமுடை விலங்குகளில் யானயிரா வதமாவேன்
வித்தகமா நடப்பிறப்பில் வேல்வேந்த ராவேனுன். (கள)

வேறு.

டாடைகளில் வச்சிரம் பாம்பில் வாசுகி
யடைவரு மனந்தனன் குகர் தங்களிற்
கொடைபயில் சுரபிகோ குலத்திற் கூறிய
வடைவொடு மிவையெலா மியானென் றேயறி. (கஎ)

வருணனு மியமனும் வளைவில் காமமும்
பெருமைசெய் யசுரரிற பிரகலாதனு
மிருமையி னெண்ணிலிற் காலம் யானெனச்
செருமலி தோளினுய் தெளியத் தேறுவாய். (கஙு)

பொராவருங் கருடனுன் புள்ளின் மாக்களில்
விராவரு மடங்கனுன் வாயு வேகரா
னிராமரு னெறிபடை வீரர் தங்களிற்
கராமுநான் மீன்களி லாற்றிற் கங்கைநான். (உ0)

வேறு.

மிக்க சொற்றெகையில் வாதரா னரிய விச்சை யிற்பிரம விச்சைநா, னைக்கரங்களி லைகாரரா னழிவில் கால நானதுவு மன்றியே, தக்கதொந்துவ சமாச நானிரு வினைப்ப யன்கடரு வேணுநான், மிக்க மன்னுயிர்க ளிக்கொல் வேணுமனை யுற்ப வஞ்செயு வேணுநான். (உக)

பெண்க ளிற்புகழ் திருசொன் மேதைபொறை திண்மை பேசுநீனை வென்னவே, யெண்ப ருத்தமவழு வோருரா னிரு

துவாறில் வந்தவிள வேனிறு, னண்ப நற்பெரிய சாம நானு
ரிய சாம மேழினு நலத்தினன், மன்க ளிப்பவரு திக்களிற்
புகழ நின்ற மார்கழிபு மற்றுநான். (உஉ)

வே று.

கல்லாருக் தோளுடையாப் களிகளிற்நா யத்திரிநான்
றொல்லாயங் களிற்சூது துலைவார்பாற் றுனிவதுநான்
வெல்வார்பால் வெற்றியுநான் மிகுதிறலோர் போற்றிறநா
னல்லார்பா னன்மையுநான் ஞானிகள்பான் ஞானமுநான். ()

கண்ணனுநா னிபாதவரிற் கவிகளிலே யுசனுநான்
றண்ணளிசேர் பாண்டவரிற் றனஞ்சயனை நின்றேறன்
விண்ணுலவு முனிவர்களில் வேதவியா தனுநானே.
பெண்ணரிய மறைவுகளி லிம்பாமை யாவேனன். (உச)

வே று.

திருப்புவன மனைத்திலுக்கும் விக்நரா னைனபிபா
க்கி யாது மில்லை, வருத்திலுமென் பெருமைக்கு வம்புனா
க்க முடியாது வதத்துச்சொன்னேனன், பெருந்திருவை யுடை
யனமெய்ப் பெருமுயற்சி யனவென்று பேசுமித, வரும்
பொருள்க ளனைத்துமென தொளியினல் வருவனவென்
றறிதி நீயும். (உடு)

வே று.

பனிவளி புனைத்தென் னிந்தப் பல்லுயி ரனைத்து மெல்லா
வுலகமு மொடுங்கி நிற்ப தென்னிலோ ரிடத்தி னுளனே
கலவல னவற்கோ டென்றுன் கருத்தை யுரிபோய்த்து ரந்து
வலகடல் வளரா தேபோற் தாயர்பால் வளர்ந்த பெம்மான்.

பத்தாவது விபூதியோக வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 10-க்குத் திருவிருத்தம்-215.

பதினென்றாவது

விசுவரூப வத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[பூர்வம் சஞ்சம் அத்தியாயத்தில் ஸ்ரீ பகவான் நாநாப்பிரகார மான விபூதியை அருளிச்செய்து அதன் இறுதிக்கண் "இந்தப் பல் லுயிர் ரூபத்து மெல்லா, வுலகமு மொடுங்க நிற்ப தென்னிலோ ரிடத்தி னுள்ளே" என்னும் இவ்வசனத்தால் பரமேசுவரனுடைய சர்வ விசுவான்மக சொரூபத்தை அருளிச்செய்தனர். அதனைக் கேட்டதனால் பரமமான சந்தோஷமடைந்தவனை அருச்சுனன் பரமேசுவரனுடைய சர்வவிசுவான்மகசொரூபசாட்சாத்காரத்தின் இச்சை நண்ணினவனைப் பிரார்த்தித்து நிற்கவும் ஸ்ரீ பகவான் அவனுக்குத் திவ்விய சுட்சுஷையளித்துத் தமது விசுவான்மகசொரூபத்தைத் தரிசிப்பித்து அதன் அருமை, பெருமைகளை இதில் அருளிச்செய்கின்றார்.]

சுருளார் கின்ற துழாய்முடியாய் சொல்லு மண்முந் தொடர்வரியா, யுருளார் சகட மிறவுதைத்தா யுயிர்கட் கெல் லா முள்ளுயிரோ, யிருளார் பவத்தே கிடந்துழைக்கு மெண் பா லிரங்கி நீயிசைத்த, வருளா ரமுதென் செவிகளா லாரப் பருகி யயர்வொழிந்தேன். (க)

தெரியா வகைகே யெங்குமாய் நின்ற வந்தத் திருக்கோல, மரியாய் மெய்யே யடியேற்குங் காண லாமோ வெனவன்பாற், பரியா நின்ற கிந்தையோடும் பார்த்தன் வினவப் பழமறை தேர், கரியா னவனுக் கப்பரிசே காட்ட வேண்டிக் கட்டுரைப் பான். (உ)

வேறு.

எண்ணி லியற்கைய தெண்ணி னிறத்தது
பண்ணி யொருத்தர் படைத்தறி யாதது
விண்ணி னியற்கை சுருங்க விரிந்தது
கண்ணி னளப்பரி தாயது காணுய். (ங)

மருத்துவர் சூரிய ரட்ட வசுக்க
ளருத்திர ரென்னிடை யேயுளர் யாரு
மருத்திசெ யற்புத மாய வனேகங்
கருத்துற வென்னிடை யேயுள காணுப். (ச)

என்றரு ளிச்செய் தவன்கூ ணிரண்டு
நன்றறி யாவென ஞான மளித்திட்
டன்றவ னுக்கருள் செய்வகை யேயாய்
நின்ற வருக்கறி யாவகை நின்றான். (கூ)

வே று.

அங்கு மால்கொள் கோலமிங் களந்து கூற லாகுமோ
கொங்குண் மாலை யாடைசாந்து கொண்ட கோல மேவியே
யெங்கு மாகி யெல்லையின்றி யெண்ணில் கோடி பல்கதிர்
மங்குல் வானில் வந்துதித்த தொக்கு மற்ற தன்கனே. (கூ)

வே று.

ஏய்வகைய தாள்களொடு தோள்களு மேனைகஞ்
சாய்பெற வளிந்தவளி தானுமு னேனைகம்
வாய்களு மேனைகமொளிர் வாண்முக மேனைக
மாயுத மேனைகமமு மற்புத மேனைகம். (எ)

அவ்வகைய மாயனமர் கோலமத னுள்ளே
யெவ்வகைய வாயபொரு ளியாவைமெதிர் காணு
வெய்வகைய னென்ன னெனவுவகை கூரச்
செய்வதறி யாவிசய னிவ்வகைசெய் தானால். (அ)

மண்ணுற வணங்குமயிர்க் குச்சுட னிலைக்குங்
கண்ணுமன முங்கையாய நின்றுகை முகிழ்த்தீத
யெண்ணுமுலை கங்களாயு மியாவையாயு மீமளட்
பண்ணுமவன் முன்புகில நின்றுபகர் வற்றான். (கூ)

வே று.

தேவரும் வணங்கு தேவ நின்றிருக் கோலத் துள்ளே
யாவரு மெல்லை காணப் பொருளெலா மிசையக் கண்டேன்
மூவரின் முதற்புத் தேளை முனிவர்க ளோடுங் கண்டேன்
மேவரு நாகங் கண்டேன் விண்ணவர் குழாமுங் கண்டேன். (ஏ)

கண்களும் வயிறுந் தோளு முகங்களுங் கருதி நோக்கி
லெண்பல வுடைய வாய வுருவுக ளனேக கண்டேன்
றண்கதிர் முடியுந் தண்டுஞ் சக்கரப் படையு மேந்தி
யொண்கதிர் கனலோ டொன்று மணியின் னுருவி னுள்ளே.

வேறு.

இந்தவுரு வென்னவுரு வென்றறியு கில்லே
னந்தமறி யேனடுவு மாதியு மனைத்து
நற்றலறி யாததனை நான்மறையு நாடித்
தந்தபொரு ளாயதனை மாயைதரு சார்பை. (கஉ)

என்றுமுள தாயதை யியற்றருமை மெல்லா
நின்றுபிற ழாவகை நிறுத்துநெறி வாழ்வைச்
சென்றுகுறை யாததனை யென்பழைய தேவைக்
கன்றுதொட ராப்பரிசு நின்றெனைதிர் கண்டேன். (கங)

வலந்தரு திறத்தொடு வருங்கதி ரிரண்டே
யுலர்ந்தெழ விழிப்பதை யடுங்கன னெருப்பை
மலர்ந்தெழு முகத்ததை மயங்கவுல கெங்கும்
கிலந்துசுட லுற்றதை வியந்தெனைதிர் கண்டேன். (கச)

நிலத்திலிடு வானுற நிமிர்ந்துதிசை சோர்போய்
விலக்கமற நீயுனது மேனியை விரித்தா
லலக்கணடை யாதவர்க ளாரடைய வையா
கலக்கமுறு கின்றவுல கங்களிவை காணுய். (கரு)

வெனங்கவிமை யோர்களரு மாதவர் வழுத்தக்
கனங்கொடு வியந்துபுகழ் சித்தர்தொகை கண்டே
னுனைக்குழுயிர்த் தானவர்கள் கந்தருவ ருள்ளோ
ரினங்கியின வென்றறிகி லாமையெதிர் கண்டேன். (கசு)

வானகடைய விம்மிவரு ணம்பல வுடைத்தாய்ப்
பேய்நடைய வாயபிறை போலெயிறு பேழ்வாய்
தானுடைய வாயபன் முகம்பல தழைக்கும்
யானடைய லாம்வகைய தன்றிவ்வுரு வெந்தாய். (கஎ)

வேறு.

நஞ்சமிவ் வுலகுக் கெல்லா மாய்நின்ற தன்மை கண்டே
னஞ்சினை னெனினு மற்றுன் னுருவுறத் காணக் காண
நெஞ்சமு நடுங்கா நிற்க நிலையிலை திசையுங் காணே
னஞ்சலென் றருள வேண்டு மகிலமு மாய வெந்தாய். (கஅ)

நூற்றுவர் தாமுந் தங்கள் சேனையு மவர்கட் காக
வெற்றிதி ரசர் தாமு மென்படை தாமு முன்றன்

கூற்றுற மெயிற்றிற் பட்டுக் குறையுட லாகி நின்ரு
காற்றுறு தீயி னன்ன முகங்களில் வீழக் கண்டேன். (கக)

ஓதரு நதிக ளெல்லாங் கடலடைந் தாற்போ லுன்னிற்
போதரு பொருள்க ளெல்லா நின்னுளே புகுதக் கண்டேன்
றீதனில் விட்டில் பாய்ந்தாற் போலகின் முகங்க ளுள்ளே
மாதவ வுயிர்க ளெல்லாம் வீழ்ந்துமாய் குவவுங் கண்டேன். ()

ஒளியினு லுலக மெல்லா மொழித்தவை யுண்போ தாமல்
வெளியினு நீட்டி நீட்டி வெறுஞ்சுவை கொள்ளா நின்ரு
தெளிகிலே னுன்னை யுன்றன் செய்கையுந் தெரிக்க மாட்டே
னளியினு லடியேற் குன்னை யுள்ளவா றருளிச் செய்வாய். ()

என்றவன் வணங்கிக் கேட்ப யாவுமா யெல்லை யின்றி
நின்றவ னுனைப்பா னுன்னை யொழியநின் றவனை பெல்லாம்
கொன்றுயிர் பருக லுற்றேன் கடையுகங் குறுக லுற்ற
வன்றல கடைய மாய்க்கு மவனிபா னறிதி பையா. (உஉ)

வே று.

இறந்தாரோ யெனக்கருதிங் கிவர்களெலா மென்னுலே
யறந்தானு மதுநீயே யாங்கவனைக் கொன்ருயிற்
சிறந்தாய வரசுனையுஞ் செயத்தினில்வாழ் திருவினையும்
பிறந்தார்கள் பெறுதபெரும் புகழினையும் பேணென்ருன். ()

வே று.

இவ்வகை மொழியக்கேட்ட விசயனென் செய்தா னென்னிற்
கைதலை மிசைய வாகக் கட்டுனை குழறக் கண்ணீர்
பையவே நெஞ்சிற் சோரப் பயந்தொடும் பரிவி னேறி
மைவனை யெடுத்த வள்ளல் பெருமையை வழுத்தலுற்ரு ன்.

வே று.

ஞானமூத லிந்தியங்க ளனைத்திற்கு நாயகனே
யூனவினைத் தீயையுப்பா யுன்னுடைய புகழ்கேட்கில்
வானவருஞ் சித்தர்களு மனங்களித்து மகிழ்வெய்தத்
தானவரு மரக்கர்களுஞ் சாய்துயரப் படுவர்களால். (உடு)

வேறு.

கையும் பதமுங் திருவாயுங் கண்ணுஞ் செய்ய கருமுகிலே
யையைம் பொருளு மறிவரியா யயனுர் தாயே யந்தமிலாய்
மெய்யும் பொய்யு மில்லாதா யெல்லா மாகி விரிந்தாயே
யுய்யும் பரிசு நினைந்தவர்க ளுன்னை வணங்கா தவருளரோ. ()

ஆதி தேவ னுவாய்நீ யாக்கைக் கமைந்த வாருயிர்நீ
யேது மறியப் படாதவனீ யெல்லாங் கடைக்காற் புகலிடநீ
யோதி னுணர்கின் முயுநீ புணர்வா னுணரப் படும்பொருணீ
நீதி யமனு யழிப்பாய்நீ நீருங் காற்று மாவாய்நீ. (உஎ)

ஏயும் பரிசிவ் வுலகெல்லா மென்றும் பிறப்பித் திடுகின்ற
தாயும் பிதாவு மாவாய்நீ தந்தை தந்தை தாதையுநீ
யாயும் படியே யல்லாத வையா வுன்னை யடியேனென்
மாயும் பிறவித் துயர்தீர நூறு யிரக்கால் வணங்கினேன். ()

என்பே நிடும்பை கெடும்வண்ண மின்னந் தொழுதே
னெந்தாயுன், முன்பே தொழுதே னுன்னுடைய பின்பே
முறையால் வணங்கினனு, லன்பே யடியே னுருயிரோ யகலா
விந்தப் பெரும்பிறவி, வன்பே கெடவுன் றனையெங்கு மறி
த்து மறித்தும் வணங்கினனே. (உக)

வேறு.

தேவ தேவ நின்னில்வேறு தேவரோது செய்திடும்
பாவமே தறங்க ளேது பற்றி யாது வீடெது
சாவ தேது வாழ்வதே தனைத்து மாய தன்மைநீ
யாவ தேது மொன்றுநா னறிந்தி லேனென் மாயனே. (ஈ)

நீதி வேதம் வானுளோர் நிலத்துளோர்நி னைந்துநைந்
தோதி யோதி யுட்கசிந் துணர்ந்து முன்னை முன்னமே
சாதி பேத மாகிவாழ் சராசரங்க ளுக்கெலா
மாதி மூல மென்றுநா னறிந்தி லேனென் மாயனே. (ஈக)

சாயை போலும் வாழ்வு மாடு வீடுதந்தை தாயெனும்
பேயை யேறி மாறியே பிறந்து றக்கு மீதலாந்
தூயை யாகி யாதுமோர் தொடக்கி லாது நின்றநின்
மாயை யாவ தென்றுநா னறிந்தி லேனென் மாயனே. (ஈஉ)

ஏறு மல்லு வென்றுகுன் றெடுத்த வண்ண மெண்ணியே
கூறு மல்ல நீரவும்பர் கூறுகின்ற கொண்டலே
வேறு மல்லை யொன்று மல்லை மெய்ம்மைகூறு மம்பொரு
ளாறு மல்லை யென்றுநா னறிந்திலேனென் மாயனே. (ஈஈ)

யாத வாவென் மைத்துரு வடாவ சோதை யின்னுயிர்க்
காத லாய காலியாய கண்ண கண்ண வென்றுநா
னேத லாவ தன்றியே யுனைத்த நிமை யாவையு
மாத காத தென்றுநா னறிந்தி லேனென் மாயனே. (ஈச)

வே று.

என்னுடைய தோழனென வேகருதி யாது
முன்னுடைய மேன்மையினை யொன்றுமுணர் ராதே
வன்மையினி னின்மொழி மறுத்ததி ருளைத்த
புன்மொழிக ளானவை பொறுத்தருளு கண்டாய். (ஈடு)

உண்ணல்வினை யாடுத லுறங்குத லிருத்தல்
பண்ணலுறு போதுகளி லுன்பழமை தன்னை
பெண்ணியறி யாமையினில் வந்தபிழை யெல்லாங்
கண்ணகரு ணைகர பொறுத்தருளு கண்டாய். (ஈசு)

வே று.

உண்டாய வுலகினைத்து மீன்றுய் நீயே யெவரா லு முன்
னுண்மை யுளர்ந்து கூறிக், கொண்டாடப் படுவாய்நீ மெய்ம்
மை நல்கிக் குருவாகிக் குற்றங்க ளர்க்கின் முப்நீ, யென்றுலு
மறையனைத்து முன்னின் மிக்கா ரில்லையென நின்றேது வெ
டுத்துக் காட்டக், கண்டாலு நின்பெருமை காண மாட்டார்
கண்ணிலா தவர்வேறு காண்ப துண்டோ. (ஈள)

அறியாத பருவத்து மகன்செய் குற்ற மருந்தாய்த
பொறுத்தனவு மாவி போலப், பிறியாத தோழன்செய்
குற்ற நட்பிற் பெரியோர்கள் பொறுத்தனவும் பேதை யே
னையக், குறியாது செய்துவரும் குற்ற மெல்லாங் குணமாகக்
கொண்டருள வேண்டு மென்றே, வெறியாரு மலர்ப்பதங்க
ளிடையே வீழ்ந்து வேண்டிக்கொண் டினையின்னும் விளம்ப
லுற்றான். (ஈஅ)

வேறு.

பண்டு கண்டறி யாப்பழங் கோலத்தைக்
கண்டு நெஞ்சங் கலங்கிக் களிக்குமாற்
றண்டு நீண்முடி சங்கொடு சக்கரங்.
கொண்ட கோலத்தை யேகொண் டருளுவாய். (நஉ)

வேறு.

என்றவ னுணர்த்திடலு மெவ்வுருவு மொன்றுய்
நின்றவ னுணர்த்தருளு வானிறை யொளிர்த்தாய்
முன்றரு முதற்பொருளு மாய்முழுது மாய
வென்றனுரு வத்தினைமுன் யாவரறி கிற்பார். (சஅ)

வேதநெறி யாலுமிரு வேள்விகளி னாலு
மாதவமீ தாலுமகிழ் தானவலை யாலுங்
காதலர்கள் காணமுடி யாவடிவு கண்டா
யேதமறி யாவெனது யோகவலி யாலே. (சக)

இப்படி சுணர்த்தருளி யீரிருகை யேயா
யப்பழைய கோலமது வாயருளி யங்கே
மெய்ப்பய மகற்றிவிச யற்கிசைய வேறே
யொப்பவரின் மிக்கவரி லாதவ னுரைப்பான். (சஉ)

வேறு.

கண்டவ ரில்லை நீமுன் கண்டவிக் கோலங் காண
வண்டரும் விரும்பா நின்ற ராதலா லன்பு கூருந்
தொண்டரு மாகி யென்னை யன்றியோர் தொடக்கி லாமை
கொண்டவ ரடைவ ரென்றுன் கோகுல மேய்த்த கோமான்.

பதினொன்றுவது விசுவரூபவத்தியாயம் முற்றிற்று.

இது அத்தியாயம் 11-க்குத் திருவிருத்தம் 338.

பன்னிரண்டாவது

பக்தியோக வத்தியாயம்.

[பூர்வம் ஏக-ம் அத்தியாயத்தினிற்றில், "என்னை யன்றியோர் தொடக்கிலாமை கொண்டவனடையவர்" என ஸ்ரீ பகவான் பொதுப்பட வருளைதோன்ற அருளிச்செய்தமையின், "என்னை" என்னும் மொழிக்குப்பொருள் ஸாகாரவஸ்துவோ? நிராகாரவஸ்துவோ என அருச்சுனனுக்குச் சந்தேகமுண்டாயிற்று; இங்ஙனம் உண்டாதற்கு ஸ்ரீ பகவான் பூர்வம் அங்கங்கே ஸாகாரவஸ்து, நிராகாரவஸ்து இரண்டனையும் உபதேசித்திருப்பதே காரணமாம்; இவ்வாறான இருவகை உபதேசங்களின் வியவஸ்தைகளும் அதிகாரிகளின் பேதத்தாலாம் எனக்கொள்ளற்பாலனவாமாதலால், முமுட்சுவாகிய நான் நிராகார வஸ்துவைச் சிந்திக்க யோக்கியனே? ஸாகாரவஸ்துவைச் சிந்திக்க யோக்கியனே? என்றிவ்வாறு தனது அதிகார நிச்சயத்தின்பொருட்டு ஸகுண, நிர்க்குண விஷயங்களின் விசேஷத்தன்மை யறிய இச்சை நண்ணினவனாய் அருச்சுனன் பிரார்த்திக்கிற்க, அவனுக்கு ஸ்ரீ பகவான் ஸாகாரம், நிராகாரம் இரண்டன்முறைமைகளைச் சாதன சகிதம் இதில் ஸ்பஷ்டஞ் செய்கின்றார்.]

சங்கிரகார்த்தம்; "உணர்கிற்பாருக்கியான் மிகவினியன்" என்ற இத்த கூ-ம் அத்தியாயத்தின் அந்தியச்செய்யுளில் அருளிச்செய்த பகவானுடைய வசனமானது, "அன்னவனல்லனெனக்கவனுக்கே, நன்னலனுகுவனனும்" என்று முன் எ-ம் அத்தியாயத்தில் கூ-வது செய்யுளால் சூசிப்பித்தபொருளின் உபசம்மாரூபமாம்; ஆதலால், சோபாதிகமான சகுணப்பிரமத்தியானத்தின் பரிபக்குவத்தின்பின்னர் அகண்டாகாரவிருத்திரூப அந்ய பக்திவிஷயக நிரூபாதிகமான நிர்க்குணப்பிரமத்தைச் சிந்தனஞ்செய்பவனும், பிராணிகளைத் துவேஷியாமைமுதலிய குணங்களோடு கூடினவனுமாய் நிரந்தரம் சிரவண, மனன, நிதித்தியாசனஞ் செய்யாகிற்கும் உத்தமாதிகாரிக்கு வேதாந்தவாக்கியங்களின் பொருளாகிய தத்துவசாட்சாத்காரம் அவசியமாக வுண்டாகாகிற்கும்; அதனால் அவசியமாக முத்தியடையப்படும் என்பது உபாசனாகாண்டரூபமான இம்மத்திய ஷட்கத்தால் சித்திப்பது.

ஏயநா னெதிரோ கண்ட வுருவமே யிசைகிற் பாரோ, தூயநான் மறைக்கு மெட்டாப் பொருளையே தொடர்கிற் பாரோ, தூயனுய் பெரியோ னென்று தனஞ்சயன் வினவத் தாமே, ராயனுய் நினைகண் மேய்க்கு மாயன்வே றருளிச் செய்வான். (க)

மன்னநீ காண நான்முன் காட்டிய வடிவை நெஞ்சா [லா லுன்னல்வாய் மொழியி னுலே யுணர்த்தல்செய் பவர்க ளெல் மென்னலாற் பிறிதொன் றெப்தா ரியாரினு நல்ல ரிங்குச் சொன்னவ ரன்றி மற்றை யவர்கடந் துறையுங் கேளாய்.(உ)

உளைசெயற் கரிதாய் நெஞ்சி னுணர்விடப் படாதா யெங்கும், புளையறக் கலந்து போக்கு வரவின்றிப் பொலிந்த தொன்றைக், களைசெயற் கரிய வாய புலன்களைக் கடந்து காண்பா, னரசமற் றியானே யென்னி னன்னிய மென்ன லாமோ. (ங)

காரண மிறந்தொன் றிற்குங் காட்சியிற் படாத தொன்றைச் சேர்பவர் வருத்தம் வேறு செப்பிட லாவ தன்று லோர்வரி தெனுதான் வாழு முயிர்களா லாவ தொன்றே வாரசர் பெருமை தன்னை யளவறுப் பவர்க ளையா. (ச)

யாவர்கள் சிலவ ரெல்லா வினையுமென் கண்ணே விட்டிட் டியாவர்த மறிவென் பாலே யாக்குவா ரவர்க டம்மைச் சாவது முதலா யுள்ள துயர்க்கட னின்றுந் தாங்கி யாவர்க ளெனுங் காலஞ் சிறிதிலே யெடுக்கின் றேனுன். (ஞ)

வேறு.

மெய்யுற வுன்னை யென்னிலே வைத்தா லென்னில்வே றின்றியொன் றுதற், கையுற வில்லை யதுசெய முடியா தாயினப் பியாசமே பயில்வாய், பொய்யற வதுவும் புரிகிலா யெனி லுன் வினைகளென் பொருட்டினுற் புரிவாய், செய்யுமவ் வினைக ளப்படிச் செயாயேல் வினைப்பயன் றவிரவே செய்வாய். (சு)

வேறு.

அத்தி ஞானம் வினையி னதனினு
மெய்த்தி யான மிகுமதின் மேலதாம்

வித்தி னுய வினைப்பயன் வீடுதல்
சித்த சாந்தி யதற்பின் செறியுமால். (எ)

வே று.

இருவகை யுயிர்க்கு மினியனு யின்ப துன்பமியா னென்ன தென் றறியா, தொருபொரு ளாலுங் குறைவுபா டின்றி யுள்ளமு மொருவழிப் படரப், பொருவருந் துணிவுங் கரு ணையும் புனிந்து புலன்றெரி யுணர்வையென் பாலே, மருவின றிழுகு மியோகியென் பவன்காண் மன்னயற் றெனக் குவே றினியான். (அ)

உலகமுந் தானும் வேறிலா மையினைற் றுணைரு பொரு ட்குமஞ் சாதே, யலகிலா வுயிர்கட் கினியனு தலிய லனவை களுந் தன்னையஞ் சாதே, புலவரா வைர்கள் புகழுவே நிகழ் வான் பொறுமையு மயக்கமுங் களிப்பு, மிலகிடா நெஞ்சத் தியோகியென் பவன்காணியாரினு மெனக்குவே றிலரி யான்.()

ஒன்றினு மாசை யின்றியிந் தியங்க டம்வழி யொழுகிடா தொருக்கி, நன்றியி னோடு தீங்கினை நைத்து நல்வினை தீவினை துறந்து, பொன்றினு நோவுற் றழுதல்செய் யாதே பூரித்தல் வாடுத லின்றி, யென்றுமுன் பிழந்த பொருட்கிரங் காதே வரும்பொருட் கிச்சைசெய் யாதே. (கo)

வே று.

நிகழ்பவர் நட்டா ரென்ப தின்றியே யின்ப துன்பந் திகழுவ மான மானஞ் சிதமோ டழலின் மிமை [றி புகழ்பழி யிவற்று ளொத்துப் பொருந்திவா ழிடமொன் றின்றி நிகழ்தரு மியோகி கண்டாய் மற்றெனக் குரிய நீரான். (கக)

செயத்தகு வதுவு மாகிச் சேர்ந்தவர் செல்ல நிர வுயக்கொடு போவ தாய பொருளையா னுயர்த்த வண்ண மியற்பட வுணர்கிற் பாருக் கியான்மிக விளிய னென்றுன் மயக்கற வொருவ ராலு மறிவரி தாய மாயோன். (கஉ)

பன்னிரண்டாவது
பக்தியோக வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 12-க்குத் திருவிருத்தம் 360.

பதின்முன்றவது

கேஷத்ரகேஷத்ரக்ஞவிபாகயோக வத்தியாயம்.

[பூர்வம் ச-தொடங்கி, சு - ம் அத்தியாயபரியந்தமான பிரதம ஷட்கத்தில் துவம்பதார்த்தநிரூபணமும், எ-தொடங்கி, கஉ-ம் அத் தியர்யபரியந்தமான துவிதீயஷட்கத்தில் தற்பதார்த்த நிரூபணமுஞ் செய்து இப்போது அந்தச் சோதித தத்துவம் பதார்த்தங்களின் அபேதரூபமான மகாவாக்கியத்தின்பொருளை அருளிச்செய்பவராய்த் தத்துவஞாநத்தைப் பிரதாநமாகவுடைய கஙு-தொடங்கி, கஅ-ம் அத் தியாயபரியந்தமான திரிதீய ஷட்கம் ஸ்ரீ பகவான் கூறத்தொடங்கி னர்]

சங்கிரகார்த்தம்; இதில் தத்துவஞாநோபதேசநிமித்தம் பிர கிருதி புருஷர்களின் விவேகம் முறையே அருளிச்செய்து ஆன்மா வின் அசங்கத்தன்மையை நிரூபித்துப் பிரகாசத்வரூப ஏதுவினாலும் ஆன்மதேவனிடத்து ஒன்றோடுஞ் சம்பந்தமின்மையுளது என்னும் பொருளை அநுமானவாயிலாக ஸ்ரீ பகவான் சூசிப்பிப்பர். அவ்வநு மானமாமாறு, கேஷத்ரக்ஞனை ஆன்மா கேஷத்ரத்தின் தர்மங் களோடு சம்பந்தப்படான்: அப்படியே கேஷத்ரத்தின் பேதத்தால் பேதத்தையும் அடையான்: அந்த கேஷத்ரங்களின் பிரகாசகமாவ தால்: யாதொன்று யாதொருவஸ்துவின் பிரகாசகமாமோ அது அந் தப் பிரகாசிய வஸ்துக்களின் தர்மங்களோடு சம்பந்தப்படமாட்டாது: அப்படியே அந்தப் பிரகாசிய வஸ்துக்களின் பேதத்தால் பேதத்தை யும் அடையமாட்டாது: சூரியன்போல என்க.

விடம்படு பணமுடி யரங்கின்மிசை யேறி
நடம்பயிலு நாயகன் மறித்துமிகு ஞானஞ்
சடம்படு பிணிப்பிறவி யென்றிவை தரிக்கு
முடம்பொடுயி ரானவை யுரைத்தருள லுற்றான். (க)

உடம்பென வுரைப்பதுயி ருண்பவைக ளெல்லா
மிடம்பட வினைப்பதெதிர்காணலு மீதாற்
றிடம்படவு மற்றிது தெரிந்துணரு மெய்யைக்
கடம்படு முயிர்ப்பொரு ளெனப்பகர்வர் கற்றோர். (உ)

மன்னவுடல் யாவையினு மன்னியறி வாய்நின்
றுன்னுமுயி ரியானிவை யிரண்டினையு மோர்காற்

றன்மையினி னியாதறியு மற்றதனை ஞான
மென்னவுணர் வாய்து வெனக்குமிசை வாமால். (ஈ)

மற்றிவ்வுட றன்னின்வர வுங்குணமும் வந்தாங்
குற்றமை விகாரமு முயிர்த்தொகுதி தானு
நற்றவர்கள் வேறுபட வோதினர்க ணனுஞ்
சொற்றொகையி னுலிவை சுருங்கமொழி வன்கேள். (சு)

எப்பொருளி னும்பெருகி பெங்குமுள வாகு
மப்பெரிய பூதமவை யைந்துமவை யிலு
மொப்பரிய நானுமது வந்துமு னுதிக்கப்
பொய்ப்பகையில் புந்தியவி யத்தமவை தாமும். (டு)

காதலிவ் வெட்டும்மினைக் காரணம தொன்று
மோதலரி தாயபுல னைந்துமவை யுண்ணு
மாதலறி யாதபொறி யைந்துமவை யாலே
யேதவினை செய்கரண மூன்றினொ டாண்மம். (சு)

இற்றிவை யினைத்துமிட ரின்பமுதல் யாவுந்
துற்றமை விகாரதை தொடர்ந்தறிதாகை கண்டாய்
ரற்றவ டம்பென வியம்புவது நல்லோ
ருற்றவுட னுக்குரிய நானமு முணர்ப்பாம். (எ)

வேறு.

மானமும் பிறர்தின மதிக்கப் பண்ணலு
மூனமும் பிறவுயிர்க் குறுகண் செய்கையும்
யானெனுஞ் செருக்குமிவ் விகப ரங்களி
லானபே ராசையோ டறுக்கு மாற்றலும். (அ)

பெற்றகன் மனையொடு பெண்டிர் பாலர்பா
லுற்றமு மவரிட முடம்பின் மாய்மையு
மற்றனவும் பொறிகளில் வாயில் வாழ்க்கையுஞ்
செற்றமுஞ் சிறியவர் குழுவுந் தீர்தலும். (ஐ)

ஒருபெரும் பொருளையே யுளத்துள வைத்தலு
மிருவினை கடப்பவ ரிடங்க ளெய்தலுங்
குருவினை வழிபடு குணமுங் குற்றமி
லிருவினை யுள்ளவா றுணரு முண்மையும். (ஏ0)

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR-623 706
P. M. DIST - TAMIL NADU - INDIA.

மூன்றிகழ் பிறப்பொடு மூப்பி றப்பினுற்
சென்றுடை யிடும்பையைச் சிந்தை செய்கையு
மென்றிவை யனைத்துமற் றிவற்றி னுலினிச்
சென்றடை பொருளினைத் தெரிந்து கேளெனு. (கக)

வே று.

ஆதியந்த மிலதழி யாதுநின்ற பெருமைய
தோதிலுண்ட திலையெனு மூனமின்றி யொளிர்வது
நீதியின்க னைகிலமு மாகியெங்கு நிறைதலி
னேதருங்கை செவிதலை கால்களெங்கு மூடையது.(கஉ)

வே று.

காணும் புலன்க ளனைத்தினுக்குங் கண்ணாய் நின்று காட்டுவது, பேணும் புலன்க டனக்கொன்று மில்லா தியன்ற பெற்றியது, பூணும் பற்றுத் தனக்கின்றி யெல்லாந் தானே பொறுப்பது, மாணுங் குணங்க ளின்றியவை மன்னி யனுப விப்பது. (கங)

வே று.

பூத மைந்தி னகத்தி னேடு புறத்தி னும்பொலி கின்றதிங்
கேத மின்றி நடப்ப நிற்பன வாயி ருப்பத தின்னதென்
னேத ரும்படி நுண்ணி தாகிய தொன்ற தாகி யிருந்துமெய்ப்
பேதம் வந்தது போல நின்று பிறங்க வும்படு கின்றதே.(கச)

அருவ மாயதி தூரமாய தனித்து மாய தனைத்துமா,
யுருவம் யாவு மளித்து மீள வொழிக்கு நாளி லொழிப்பது,
பொருவி லாவொளி கட்கு முள்ளொளி யாகி யேபொலி
கின்றதிங், கிருமை வீடிய ஞான மோடதன் னேயமாகி யிசை
ந்தது. (கரு)

ஆன விப்பொருண் முன்புனைத்த வவற்றி னுலறியும்பொரு
ளான மற்ற மனத்தி னுய்ந்நல் லுடம்பு மற்ற வுடம்புசேர்
ஞான முற்று மவற்றி னுலறி யப்ப டும்பொரு ணன்மையு
மீன மற்ற திறத்தி னேடு சுருக்க மாக வியம்பினேன். (கசு)

எள்ள லான திகந்து யான்மு னுனைத்த விப்பொரு
ளீதெலா, முள்ளவாறென தன்பர் தாந்தெரிந் துற்ப வங்க

கூறுவது கேஷேத்ரகேஷேத்ரக்ஞவிபாகயோகவத்தியாயம். சஉச

னென்மேருநிகர்ப்ப, கன்னமார்தரு மாணை மேல்கை வடக்கு காதல்
செய்பின்பமாய்ப், பெள்ள மாமெனை யெய்து வாமென வேறு
கூற விரும்பினன். (கள)

வேறு.

ஓதிய வுடம்பிற் றுயிர்க்கு முண்மையா
யாதிகண் டறிபவ ரியாரு மில்லையாம்
நீதிலிவ் விரண்டனின் செய்கை பென்னனி
னீதியி னிவற்றையு நிகழக் கூறுவாம். (கஅ)

நன்னிய குணத்தின்மே னன்மை காட்டலாற்
கண்ணிய வினைகளுக் குடம்பு காரண
மென்னிய துன்பமோ டின்ப மெல்லினை
யுண்ணிய காரண முயிரென் றன்றோ தெ. (கக)

இவ்வுயி ரிவ்வுடம் பிதனி லேயிருந்
தவ்வுடல் பயத்திடுங் குணங்க ளானவை
தவ்விடு மிறந்திடுந் தோன்று மிக்குண
மெவ்வகா னுடையன வென்றி ருத்தலால். (உ0)

உண்பன யாவையு முண்கின் றுணுமெய்க்
கண்டெவிடம் பொருளையும் காண்கின்ற துணுமென்,
னண்பமெய்ப் பொருட்குமொத் திருக்கு நாதனு
மெண்செய்திவ் வுடம்பிலை நின்ற விசனே. (உக)

இப்படி யுயிரையு மியாக்கை தன்னையு
மெய்ப்பட வறிந்தவன் வேட்ட வேதுகர்த்
தொப்புர வன்றியே யொழுகி வாழினும்
பொய்ப்பவி பந்தமின் மற்றதும் போலுமால். (உஉ)

செறியுமிப் பொருளிலாச் சிலர் நியானமாங்
குறியினற் றம்முளே காண்கு வார்சில
பறிவருஞ் சமாதியே போதமின்ப
மெறியிரு லெய்துமெய் நிற்ப கண்டபோல். (உங)

இருமையு மறிவதற் கிடமி லாதவ
ரொருபரன் மெய்ம்மையி னுணர்ந்த வொண்மையே
யருணமயி லருச்சனை செய்வ தாலதன்
பெருமையி லவர்தரும் பிறவி மேவிடார். (உச)

போவன நிற்பவா மியாக்கை பூண்டுகொண்
டியாவருந் துயர்ப்படு கின்ற வீதலா
மேவரு முடலுயிர் வேறு பாட்டினை
யாவகுண் டறிவதோ ரறிவி லாமையே. (உரு)

வே று.

கெடுகின்ற பூதங்க டோறுங் கெடாதே
வடுவின்றி நின்ற மறைப்பொரு டன்னை
நடுவென்று கண்டவ னல்லன வெல்லாங்
கடுகின் றுணையொழி யாவகை கண்டான். (உசு)

ஒத்தெங்கு மாய வொருமைப் பொருளினை
யத்தன் மையினு லறியு மவனே
செத்தும் பிறந்துந் திரியா வகைதனை
மெய்த்தன் மையிலே புகவிடு கின்றான். (உஎ)

வே று.

உணர்வவி காரி யென்றும் வினையெலா முடம்பி னேடு [டா
புணர்வன வென்றுங் கண்டான் பொய்யிலா மெய்யைக் கண்
ணினர்மலர் முடியா யெல்லா வினைகளுஞ் செயினு மான்மா
குணமிலி யாத லாலே யவற்றொடுங் கூடி நில்லான். (உஅ)

உன்னிய வான மெங்கு மொழிவற நிறைந்த தேனுந்
தன்னுடை நுண்மை யாலே பிறவிவாடுஞ் சார்த வுண்டோ
பன்னிய விதுபோ லெங்கும் பரந்துள னெனினு மங்கு
மன்னிய விசு னந்த வுடம்பொடு மருவ மாட்டான். (உக)

இரவிதா னொருவ னேயாய் நின்றிந்த வுலகத் தெங்கும்
விரவிய விருளை நீக்கி விளக்குறு மாறு போலத்
தரவியா வருமுன் னில்லாச் சராசர வுடம்பு தோறும்
பரவியா னுகாத்த மாயோ னொருவனே பரந்து நிற்பான். ()

ஒன்மே லாகி நின்ற வுயிரினே டுடம்புக் குள்ள
பேரினே டிறப்பு மூப்பு பிறப்பெனு மிவற்றை வேரறுப்ப
பாரின்மே லறிவார் வீடு பற்றினு னென்றான் பார்த்தன்
றேரின்மே னின்றே வேத சிரத்தின்மே லிருக்குஞ் சீரோன்.

பதின்மூன்றாவது
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரக்ஞவிபாகயோக வத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆக அத்தியாயம் 13-க்குத் திருவிருத்தம் 391.

பதினான்காவது

குணத்திரயவித்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[பூர்வம் கஉ-ம் அத்தியாயத்தில் க்ஷேத்திரம், க்ஷேத்திரக்ஞன் என்னும் இரண்டன் சம்யோகவாயிலாகச் சர்வ ஸ்தாவர ஜங்கமபூதங்களின் உற்பத்தி அருளிச்செய்ததால் ஈசுவரனை அங்கீகாரஞ் செய்யாத நிரீசுவர சாங்கியமதம் கண்டிக்கப்பட்டது. அதனால் அவ்விரண்டினது சம்யோகத்திற்கு ஈசுவராதீனத்தன்மையுளது என்பதும், அதில் குணசங்கத்தையே ஜன்மத்திற்குக் காரணம் என்றருளிச்செய்ததால் இந்த இந்தக் குணத்தில் இந்த இந்தப்பிரகாரமாகச் சங்கமுளது என்பதும், அக்குணங்கள் இவை என்பதும், அக்குணங்கள் இந்தப்பிரகாரமாகச் சீவனைப் பந்திக்கின்றன என்பதும், சத்துவாதி குணங்களினின்றும் அதிகாரிக்கு இவ்வாறு முத்தியுளதாம் என்பதும், முத்தனை புருஷனுக்கு லட்சணம் இவை என்பதும் அவசியம் அருளிச்செய்யவேண்டுமாகலின், இவைகளை விஸ்தாரமாக அருளிச்செய்யும்பொருட்டு ஸ்ரீ பகவான் இந்த கச-ம் அத்தியாயம் ஆரம்பிக்கின்றார்.]

செய்ய மாமலர் மேலுறை செல்வியும்
வைய மாமட வாரு மகிழ்ந்ததோ
ளேயன் மெய்யையன் பாலடி யோமெலா
முய்ய மீள வுணைக்கத் தொடங்கினன். (க)

நல்ல வாறறி வியாதினு நல்லது
வல்ல தீர்தவத் தோர்க்கறி வாவது
மல்லு லாவிய தோண்முடி மன்னயான்
சொல்லன் மேய வதன்றுணி வாயதே. (உ)

இன்ன தன்மையின் ஞானத்தி யற்கையா
லென்னை வந்தடைந் தாரிவ் வுலகினிற்
பின்னை வந்தடை யாரிற வாரிதன்
றன்மை யாதெனி லாங்கதுஞ் சாற்றுவாம். (ங)

மூத வாவென் குணமவை மூன்றினும்
பேத மாகும் பிரகிருதி தன்னிலே
காதலால் வைப்பன்யான்கரு வக்கருப்
பூதம் யாவும் புலப்படு கின்றவே. (ச)

ஸ்ரீ பகவத்கீதை மூலம்.

இந்த வண்ணத்தி னுலிவ் வுலகிடை
வந்த தோனி யெலாம்வரு வித்திடுந்
தந்தை யானவை யீன்றளிக் கின்றதா
யந்த வெண்ணுடை மாயைய தாகுமால். (கு)

என்று முன்னங் குணமென் றியம்பிய
மூன்று மூலப் பிரகிருதி தன்னிலே
தோன்றி யுள்ளன தொல்லறி வைப்பற்றி
யூன்றி நிற்ப வவற்றை யுணர்த்துவாம். (கூ)

சத்து வம்ரச சோடு தமசென
வுய்த்து வந்த பெயரை யுடையன
வெத்து வந்துவ முந்தரு கிற்பன
மெத்து வந்தவற் றின்செயல் வேறுகேள். (எ)

பற்று மாசின்மை யாற்பளிங் கொப்பது
வுற்ற நல்லறி வானதுண் டாக்குவ
தெற்று மின்பமல் லாற்றுன்ப மென்பது
சற்று மில்லது சத்துவ மாவதே. (அ)

ஓது ராக வுருவ முடையது
தாது கற்புரை யுண்ணிறஞ் சார்ந்தது
பேது செய்வினை யோடறி வைப்பின்னற்
கேது வாய திராசத மென்பதே. (கூ)

குறியு நீல மயக்கமுங் கோதிலா
நெறிக டம்மை யிகழ்தலு நித்திரை
செறித லானது மற்றிவற் றூற்றிண்ணென்
றறிவை மாய்க்கு மதுதம மாவதே. (கo)

வேறு.

உளைசெய் சத்துவ மின்பத் துய்த்திடு
மிரசதம் வினைகளோ டறிவை யார்த்திடும்
புனைசெய்திவ் வழுக்கையே பொருந்திப் போர்த்திடுந்
தனைசெறி புகழினுய் தமமென் கின்றதே. (கக)

வேறு.

வாழுஞ் சத்துவ மற்றைய விரண்டையு மறைத்துத்
தாழு மற்றைய விரண்டுமத் தமோகுணந் தழைப்பின்

வீழுந் சத்துவ தமங்களவ் விரசதம் விளவி
ஹாழின் மற்றிவை யிரண்டுந்தாழ்ந் தொன்றுயர்ந் குளதாம்.()

வே று.

ஓத்துரல் லறிவு மிக்க தியாதொரு போதப் போது
சத்துவந் தணைத்த தாகுந் தாங்கரும் விளைக ளோகொண்
டெய்த்துவந் தாசை கூர லோபம்வந் துற்ற போது
மத்திம குணமே சால வளர்ந்தவென் றறிந் மன்னு. (கக)

தீக்கது தகாதென் றுன்னைத் தானறி யாத போது
மெக்கரு மங்கள் மாட்டு மிகழ்ச்சியோ டிருக்கும் போது
மொக்கமெய்ம் மயக்கத் தோடு முறக்கம்வந் துற்ற போது
மிக்கது தமமே யென்று விசயே யுரிய வேண்டும். (கச)

வே று.

தீக்கசத் துவமே நிகழ்ந்தபோ தறந்தோர் தெய்வமோ
னிகளிலே சார்வர், மக்களிற் பிறப்பா ரிராசத குணமே
வளர்ந்தபோ தடம்பினைத் துறந்தோர், மிக்கதுர் தமமே
விளைந்தபோ தறந்தோர் விலங்குச்சா திகளிலே வீழ்வர்,
மொக்கமற் றிவற்றின் பலன்களுந் தெரிய வுரைக்கின்றே
னிவற்றையு முணர்வாய். (கங)

அருங்குண மாய சத்துவ பலமா மழுக்கற விராசத பல
மாம், மருந்திய ருழுத்த தமோபல மாகும் பேதைமை
பேரிய முறைமைய, பொருந்திய விந்தக் குணங்களின்முன் றோன்றும்
பூசசா லங்களுங் கெல்லாம், வருந்திரு வாய ஞானமோ டிலோப
மயக்கமென் றின்னன வருமால். (கசு)

சத்துவ மார்தர் பரகதி யடைவர் தமத்துளோ ரதோக
கதி சார்வர், மத்திம குணத்தோ ராயிதிரர் நடுவின் மானு
டப் பிறவியாய் வாழ்வர், ரித்திர மாய வருவமே யினி
யானெரி காரியென் றிவற்றை, யெய்த்திற முக வுரிஞ்வை வரி
ந்த பொழுதிலே விட்டின்ப மடைந்தான். (கள)

உடம்புட னிருந்தே யுரைத்தபுக் குணங்கண் மூன்
றையு முள்ளவா றறிந்து,சுடர்ந்வன் பிறப்பு மூப்பிறப் பா
யாகவே கட்டுரைக் கின்று, விடம்புரை யிடும்பையாவையுங்

கடந்து வீட்டின்பம் விளைபவ னென்றான், றடங்கட லிடையே வளர்ந்தவ னவற்கு வேறிது தனஞ்சய னுணைப்பான். (கஅ)

கண்ணிய வுலகிற் கடப்பரி தாய குணங்கண்மூன் றையுங் கடந் துயர்ந்த, புண்ணிய ரியல்புங் கடந்துறு நெறியுங் குறி யையும் புகன்றரு ளென்ன, வெண்ணிய வுலகு முலகில்வா ழுயிரு மிருவினை யாக்கையு மாகப், பண்ணியு மழித்து மேவினை யாடும் பரமன்வே றிவ்வகை பணிப்பான். (ககூ)

வாய்மைய வல்லாக் குணமவை மூன்றின் காரிய மாய்வ ருகின்ற, தூய்மையுந் தொழிலு மயக்கமு மென்று சொல் லிய துறையிவை மூன்றுஞ், சேய்மைய வென்று பெறுத போ தவாவல் பெற்றபோ திரங்கல்செய் யாதா, ணுய்நெறி மல்போற் குணங்களோ டிருந்தே யவற்றிறற் சலித்திடா னன்றே. (உ0)

வே று.

மானமவ மானம்வரு மின்பமிடர் மண்பொன்
னுனமகிழ் வப்பிரிய மன்பர்பகை யாதே
னுனவுறை யோடுபுக முற்றபொழு தொப்பா
வீனமுறு கின்றகுண மானவை யிகந்தான். (உக)

இப்பரிசி னல்வரு குணங்களை யிகந்தே
மெய்ப்பருவ மாயபெரு வீடுபெறு கிற்பா
யெப்பரிசி னுமிடை யின்றியெழு மன்பா
லொப்பவரி லாதவெனை யுன்னுமவர் கண்டாய். (உஉ)

வே று.

ஒழியா தென்று மியாவர்க்கு மியானே யுணர்த்தி வருத லாற், கிழியா வறிவுங் கெடாவீடுங் கேடி லின்ப மானதுவு, மழியா வறமு மென்னுள்ளே யுளவா காணின் றனவென்றான், சுழியா நின்ற பெருவெள்ளத் திடையே பண்டு துயில்கொண் டான். (உங)

பதினான்காவது குணத்ரயவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 14-க்குத் திருவிருத்தம்-404.

பதினேந்தாவது

பிரபஞ்சவந்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[பூர்வம் ககூ-ம் அத்தியாயத்தின் இறுதிக்கண் எகாக்கிரமான பக்தியினால் பரமேசுவரனை என்னைச் சிந்தனஞ் செய்யாநிற்பவர் எனது கிருபையினால் ஞானவாயிலாக முத்தராவர் என ஸ்ரீ பகவான் அருளிச்செய்ததால் அவ்வேகாந்தமான பக்தியும், ஞானமும் சம்சாரத்தினின்றும் விரக்தியடைந்த புருஷனுக்கேயுளவாம் அன்றி மற்றையர்க்குளவாகாவாதலின் இவ்வத்தியாயத்தில் தாம் முன்னர்ச் சம்சாரத்தை விருட்சரூபவருவக அலங்காரமாக வர்ணித்து வைராக்கியபூர்வகம் ஞானோபதேசஞ்செய்யும் மனோதங்கொண்டருளுகின்றார்.]

சங்கிரகார்த்தம் ; வைராக்கிய பூர்வகம் பிராப்தமாகும் பரமேசுவரபதமானது சூரியாதி ஒளிகளால் பிரகாசிக்கப்படாத சொப்பிரகாசரூபம் என்பதும், அதனையடைந்தோர் மீண்டு ஜனியார் என்பதும், ஜனியாமைக்குக் காரணம் இது என்பதும், தேகத்திற் கர்மியாய்ச் சம்சாரி இன்ன சொரூபனையுளன், அவனை அங்ஙனம் விவேகிகளன்றி அவிவேகிகள் அறியார் என்பதும் அருளிச்செய்து பரமேசுவர சர்வான்மத்வம், சர்வவியவகார சாதனத்வம் காட்டும் வாயிலால் சோபாதிக நிருபாதிகத் தன்மையையும் பலசகிதம் இதில் தரிசிப்பித்தல் ஆம்.

சாயை யன்னவென் வினைத்தனை யறுக்கவோ தகுமில்
பேயை யின்னுயிர் செகுக்கவோ பிள்ளையாய் வளர்த்தான்
வேயை யொன்றிய வரிசிலை விசயற்கு மீள
மாயை தன்னையோர் மரமொக்க வருளிக்க லுற்றான். (க)

வேறு.

வேர்மேலது தலைகீழது வீவில்லது வேதத்
தேர்மேவிய விலைமேவிய தியாமும்புத றலினை
லார்மேவிய வசுவத்தம தெனவேயர சதனின்
பேர்மேயது பெருமாயைசெய் பிறவிப்பெரு மரமே. (உ)

இவ்வர்றி தனியல்பாகிய வகையாவெனி லியாது
மொவ்வாவகை பெரிதாகிய பிரமத்துரு விடையே
வைவாள்வலி யுழுவாவரன் முறையேவரன் முறையே
மெய்வான்முதல் வருமாதலின் மேலானது வேரோ. (கூ)

ஊழ்ஞால்வரு முலகாகிபு முயிராகியு மெழுலாற்
கீழானது தலையாவுறு முதலீறிடை கிளர்வாய்ச்
சூழாகிய பிறவித்தொட ரொருகாலமு மடையப்
பாழாம்வகை யழியாமையி லழியாததோர் படியே. (சு)

கருநான்முதல் விணையாலது வளர்காதல்செய் தலினு
லருநான்மறை யவையேயிலை யவையாமென வறிநீ
வருநாள்களி லொருநாள்பெறும் வகையின்மையி னுலே
பெருநாடறி யசுவத்தம தெனலாயது பெயரோ. (நு)

மற்றிப்படி நிகழ்கின்றனிம் மாபாமர மிதனின்
பெற்றித்திற மிதுவல்லது பிறிதின்மையி னுலே
யுற்றிப்படி யுணர்வார்பொரு ளெல்லாமு முணர்ந்தா
ரிற்றிப்பெரு மரத்தின்றிற மின்னுஞ்சில வுளகேள். (சூ)

கண்ணீனையினை யினையாய்பல பிறவிக்கதி வழியே
மண்ணீனைமுதற் கிழாமுல கிடையே வளர்வனவும்
விண்ணீனைமுதன் மேலாமுல கிடையே மிடைவனவு
மெண்ணீனைறிய பவமாகிய பணையாலினை தருமே. (எ)

நெறியாலவரு தருவேர்பல நிலமாமுல கிடையே
யறியாமையொ டுறவீழ்தலில் வேர்கீழினு முளதாம்
பிறியாதெழு குணமாகிய பெருநீர்மையில் வளரும்
பொறியாகிய விலைதாந்தளிர் பொன்மேயது பொலிவே. (அ)

கீனவுந்திகழ் கழுதாழியு மிகுகந்தர்வ நகரு
மெனவந்தழி தலினுலுரு வதுவின்றிய தியாது
மூனம்வந்திடு முதனுளொடு முடிவின்மையி னுலே
தன்தந்தமு முதலுந்தெரி தரவில்லது தானே. (கூ)

வேறு.

மந்திர மாய விந்த மரத்தினைத் துறவென் கின்ற
தந்திர வாளால் வெட்டித் தற்பர மாகி நின்றே

யிந்திர சால மென்ன யாவையுங் காட்டி நிற்கு
மந்தமி லாத வென்னை யடைகையே யதிப்ப தைபா. (கo)

துன்னிய வாசை கோபங் கடந்தவர் காணத் தோன்று
மென்னுரு வியற்கை நீட்டி யியாவையுங் காட்டி நின்ற
மன்னிய வொளிகள் காலு வகையதாய் வந்து சேர்ந்தார்.
பின்னியல் வேறு முன் ருகாப் பெற்றிய னென்று பேசும். ()

சூடந்தா னுந் தோன்று நின்ற காயமுங் குலைதற் சேற்பத்
தடம்புனை றோனுந் தோன்றுஞ் சுத்திரன் முறு மென்ன
வடம்புக டோறும் வேறு யுயிரென நின்றே யந்த
விடம்படு புலன்க ளாறு மியல்பினி லியற்று வேனுன். (கஉ)

பூக்கமழ் நாற்றங் கொண்டு பொருவளி போது மாபோற்
றீக்கனல் கின்ற வேலோய் சிவனென் கின்ற சீரோ
னுக்கையை யெய்தும் போது மதனிலிட் டேகும் போதும்
போக்கரி தாய வாறு புலன்களைக் கொண்டு போமால். (கங)

வே று.

மின்னே யனைய வுடம்புதனை விடுவ தடைவ தாய்விடையுந்
தன்னே ரில்லா தான்முனே யார்கின் முனைத் தன்மையினை
யென்னே காணு ரறியாதா ரறிவா ரியோகத் தாலேதப் [சேள்.
முன்னே காண்ப ரிதனியற்கை தெளிதீ யின்னு மொழிவன்

வே று.

இந்தியங் களுக்குங் கண்ணு னிரவிதி யிந்து வின்பால்
வந்தெழு கதிரு நானே மாலை மாகி நின்றே
கந்தியன் றனைய தோளாய் கந்தமே முதலாத் தன்மை
கந்துரந் தரிந்தி தெல்லாங் தாங்குகின் றேனு நானே. (கூ)

வே று.

மூந்து வான்சுவை மூர்த்த மாகிய
விந்து வாகிநின் றுணவி யாவினுக்
தந்து சேர்சுவை தகவ வற்றிலே
நந்தி டாவகை வளர்க்கின் றேனுகான். (கசு)

தின்ப நக்குவ சுவைப்ப வுண்பவாய்
நன்ப யன்செயு நால்வகை யுண்டியு
மின்ப மாம்வகை யாக்கைக டோறுதின்
றன்ப வங்கியா யறுக்கின் றேனுகான். (கஎ)

நல்ல மாந்தர்நல் லறிவு நன்கிலாப்
புல்லர் தங்கள்புல் லறிவும் போர்திகழ்
வில்ல மைந்ததோள் வீரர் வீரயா
னல்ல தில்லையென் றறிய லேண்டுமே. (கஅ)

அசைவி னன்மறை யறிவ னைதன்
வசையி லாதமெய்ப் பொருளும் வாய்மைசே
ரிசையி னுலெடுத் தோது வேனுநான்
விசைய கேளினும் வேறு மொன்றையே. (கக)

மருவ் கின்றவிவ் வுலகின் மாய்தலே
யுருவ மாகமுன் புடைய தொன்றுமே
யருவ மொன்றினு லழிவ தின்மையே
பொருவ நின்றதோர் பொருளு முண்டோ. (உ0)

மொழிசெய் கின்றவிவ் விரண்டு முற்றவே
விழியி னுலுற நோக்கின் மெய்ம்மையே
யழிவ தாக்கையாங் கழிவு பாடிலா
தொழிவ தென்னெனி னுயிரொன் கின்றதே. (உக)

இவையி ரண்டையுங் கடந்தி யாதுமோர்
நவையு மின்றியே சு சமின்றியே
யெவையு மின்றியே யிழிவு மின்றியே
குவையி னின்றதோர் குறியி லின்பமே. (உஉ)

இந்த வின்பமா மென்னை யுள்ளவா
சிந்தை யிங்கனே தெளிதன் மேயினர்
பந்த மொன்றிலார் பழைய விப்பொருட்
கந்த மாதிவே றறிய வொண்ணுமோ. (உங)

வேத நாலுநின் றுணைசெய் நாலுமொன்
றேது லாவுதன் புலக றிந்ததோ

காத லாலெனக் கினிய தோழனீ
யாத லாலுனக் கறிய வோதினேன். (உச)

வே று.

கண்ணை யோரிடத்து மின்றி யதனிலே வைக்கிற் காதற்
பண்ணை யோடாக்குகின்ற வினையெலாம் பயந்த மென்றன்
வெண்ணை யோவிதுர னிட்ட விருந்தையோ வேலை சூழ்ந்த
மண்ணை யோவுண்டு முன்னுள் வருபசி நீக்க மாயோன். ()

பதினைந்தாவது
பிரபஞ்சவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 15-க்குத் திருவிருத்தம்-429.

பதினாறவது

தேவாசுரசம்பத்து விபாகயோக வத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[பூர்வாத்தியாயத்தில் ஸ்ரீ பகவான் மநுடதேகத்தின்கண்ணே பூர்வஞ்செய்துள்ள சுபாசுப கருமங்களின் அநுசாரமாகவுளவாகும் சுபாசுப வாசனைகளைச் சம்சாரவிருட்சத்திற்கு அவாந்தரமூலரூபமாக அருளிச்செய்தனர்; அவ்வாசனைகளைத்தானே பூர்வம் கூ-ம் அத்தியாயத்திலும் தைவசம்பத்து, அசுரசம்பத்து, இராட்சதசம்பத்து என மூவகையாகச் சூசனஞ்செய்தனர்; இவ்வத்தியாயத்தில் அத்தைவசம்பத்தைத் தெய்வசம்பத்து எனவும், இராட்சத சம்பத்து, அசுரசம்பத்து இரண்டினையும் ஒன்றாக்கி அசுரசம்பத்து எனவும் வாசனைகளை இருவித பேதமாகச்சொண்டு அவ்விரண்டனுள், தெய்வசம்பத்து என்றதுந் சுபவாசனை மோட்சத்திற்கு ஏதுவாகலானும், அசுரசம்பத்து என்றதும் அசுபவாசனை பந்தத்திற்கு ஏதுவாகலானும் அதிகாரிகளாயிருப் சுபாசுபவாசனைகளை முறையே சொன்னதும், தள்ளலும்வேண்டி என்றுகருத்தினாய் அவைகளின் சொரூபமறிந்தாலல்லாமல் அச்சுபாசுபவாசனைகளைக் கொள்ளுதலும், தள்ளுதலும் கூடாதாதலால் பலசித்த கர்த்தாவுள்ளிடான அவற்றின் சொரூபங்களை ஸ்ரீ பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

மறந்தி ருந்த மனத்தி ருளீங்கிடத்
திறந்தி றப்படச் செப்புதன் மேயினை
னறந்தி றந்தெரிந் தாக்குதற் காகவே
பிறந்தி றந்துழல் கின்றபே ராளனே. (ச)

தெய்வ வாசுர மென்றித் திறத்தராய்
வைய மாந்தரொல் லார்களும் வாழ்வரிங்
கைய கேளவர் தந்திற மென்றுதன்
செய்ய வாய்திறந் திவ்வணஞ் செப்புவான். (உ)

வே று.

அஞ்சு தலின்மையு மறிவை யாக்கலு
நெஞ்சினை யடக்கலு நிலைகெ டாமையும்
வெஞ்சின மின்மையு மெய்ம்மை கூறலுந்
தஞ்சென வேள்வியுந் தவமு மாக்கலும். (ஈ)

மறைபயி றலுந்தனை மதித்தி ராமையுங்
குறளைக டவிர்தலுங் கொல்கை மாற்றலும்
பிறர்பிழை பொறுத்தலும் பேரொ ழுக்கமு
மறன்வலித் தானமோ டருளை யாக்கலும். (ஊ)

இருவகைத் தூய்மையு மிந்தி யங்களை
யொருவழிப் படுத்தலு முள்ளிட் டுண்ணைவை
செருவருஞ் சிலையினெய் தெய்வத் தன்மையோர்
மருவிய தொழிலென மதிக்க வேண்டுமே. (எ)

வே று.

தீமைசெய் யசுர ராதேர் செய்கையைத் தெரிக்கி லொன்றை
யாம்வகை யெனமற் றுகா தனவென வறித லில்லார்
தூய்மையுந் தூய வாய வொழுக்கமுந் தொடக்கு விட்டார்
வாய்மையொன் றுணு மில்லார் மயக்கமே மருவா நின்றார். ()

வே று.

எண்ணிய வுலகமு முலகிற் கீசனும்
புண்ணிய பாவமும் பொய்யென் றேகொள்வர்
பெண்ணினீ ரூ டாண்புணர் கின்ற பெற்றியா
னண்ணிய யாவையு மென்று நாட்டுவார். (ஏ)

கசுவது தேவாசுரசம்பத்து விபாகயோக வத்தியாயம். ஷோடி-

விரும்பல ராகி யொழுக்கங்க ளிறந்தார் மெய்ம்மையுஞ் செம்மையும் விட்டா, ரிருப்பய னெ வறிவுமாய்த் துள்ளா ரிடம்படா மனத்தினே டிசைந்தார், பெரும்பழி யுன தொ ழில்களே புரிவார் பிழைப்புவாய்ப் பொன்றி யாதா, ரரும் பகை யாயிவ் வுலகினை யெல்லா மழிப்பதன் பொருட்டவ தரி த்தார். (அ)

வே று.

நிறைவிலாக் காம போகந் தன்னையே நிறைக்க வேண்டி மறைவிலா மானத் தோடு மதங்களை மருவி நின்றுங் குறைவிலா மயக்கத் தோடு கோபத்தை யடைத்து நின்றும் பொறையிலா விரதம் பூண்டு பொய்த்தவம் புரியா நிற்பார். ()

இறந்துபோ மளவு மெய்தாப் பொருளையே யெண்ணி நிற்பார், மறந்துமோர் பொருள்வே றில்லை வருபய னன்றி பென்பார், சிறந்தபோ கங்கட் காகத் தீமையாற் பொருளைச் சேர்ப்பார், பிறந்துபே ராசை யாய பாசத்தாற் பிணிக்கப் பட்டார். (கo)

இப்பொரு ளடைந்தோம் வேறு பொருளினி யுடை வோ மென்று, மிப்பகை செருத்தோம் வேறு பகையினிச் செகுப்போ மென்றுந, துய்ப்பவ ரெம்மிற் றுய்க்க வல்லவ ரில்லை யென்று, மொப்பவ ரெம்மின் மிக்கா ருளர்கொலென் றுணரா நிற்பார். (கக)

இனம்வலி யின்பம் பெற்றே மெய்ம்மிக் கார்க ளில் லெத், தனமிக வுடையே மென்று தம்மையே வியவா நிற் பார், மனமகி ழிபாகந் செய்வோ மறுமையனைத் தொடுப்போ மென்று, தினமவை தோறுஞ் சிந்திப் பதுவலாற் செய்வ தில்லார். (கஉ)

வே று.

தொடக்கற வில்லா நினைவெனப் பட்ட சூழலைப் பற் றியே சுழல்வா, ரடக்கரி தாய மயக்கமென் கின்ற வலையுளே யகப்பட்டு நின்று, நுடக்குடில் வாழ்வாம் புன்னெனிப் பனிநீ ருலர்ந்திடி னுயிர்கடுக் கெய்தித், கடப்பரி தாய நரகமென் கின்ற கடல்களில் வீழ்வே கடவார். (கஙு)

சமூசயத்திற்கு விஷயபூதரான புருஷரூள்ளே யாவர் இராஜஸ, தாமஸ சிரத்தாபூர்வகமான இராஜஸ, தாமஸரூப எக்ஞமுதலிய கருமங்களையே செய்கின்றனரோ அவர் அசுரர் எனவும், இப்படிப்பட்ட அவர் சாஸ்திரங்களிற் பிரதிபாதிக்கின்ற ஞாநசாதனங்களின் அதிகாரிகளல்லர் எனவும், யாவர் சாத்துவிக சிரத்தாபூர்வகமாகச் சாத்துவிக யக்ஞமுதலியவற்றைச் செய்கின்றனரோ அப்புருஷர் தேவர் எனவும், அவர் சாஸ்திரங்களிற் பிரதிபாதியாநின்ற ஞாந சாதனங்களின் அதிகாரிகளாவர் எனவும் இவ்வாறான நிர்ணயம் செய்யப்படும்.

உண்டு மீள வொளித்துல கியாவையுங்
சுண்டு காப்பவன் கட்டுணைத் திட்டதே
கொண்டு பார்த்தனக் கொண்டல்வண் ணன்றனைத்
தொண்டு கூறிப் பணிந்திது சொல்லுவான். (க)

வேத மேமுத னூல்விதி யின்றியே
காத லாலுல கோர்செயுங் காரிய
மேத மாங்குண மூன்றினு மேதென
வோத மாக்கடல் வண்ணனு மோதுவான். (உ)

வே று.

யாவர்க ளாசைப் பாடு மியம்பிடி லியம்பப் பட்ட
மூவகைக் குணமு மாகி யல்லது முடிந்து நில்லா
மேவரு மவற்றி னுய வேறுபா டவற்றை யெல்லாங்
காவல தெரியக் கூறக் கேளெனக் கழற லுற்றான். (ங)

வே று.

சாத்துவிகர் தேவனையே சரண்புகுவர் தாமதர்கள்
காத்தல்புரி வனபேயும் பூதமுமாக் கடைப்பிடிப்ப
ரோத்தரிய குணமிவற்றி லிராசதமாங் குணமுடையோ
ராத்தனென வியக்கணாயு மரக்கனாயு மடைகுவரால். (ச)

வே று.

அடங்கிட லகங்கர மாதி யின்றியே
யிடம்படு நூல்களி னியல்ப தின்றியே
யுடற்பையு முயிரையு மாய்க்கு மாதவந்
தொடங்கின ரசுரயோ னியினிற் றோன்றினர். (ஞ)

வேறு.

உண்பன யாக மாரு முறுதவந் தான மென்ன
வொண்படை வுணர்த்த நான்கு மோரொன்று மூன்றுய் நின்ற
பண்படு குணங்க ளாலே கேளெனப் பற்று விட்
நண்பொடு பகையு மில்லான் முனைறயி னனிற்ற லுற்றான்.

சத்துவ குணத்தோ ருண்டி யுணர்த்திடி லழகு சார்ந்து
திக்திக்த சுவைய வாகி நெய்த்துச்சிக் கெனவு சேர்ந்து
வத்திக்கச் செய்யு மிந்த வுணவுகண் மடங்க லன்னப். (எ)

இப்படி யன்றி வேறு மிராசத குணவு கேட்கிற்
கைப்பன புளிப்பு வர்ப்புக் கூர்ப்பன கடிய வெய்து
நெய்ப்பய னெருப்புப் போலச் சுடுவன விவற்றி னீலை
மெய்ப்படு நோயு நெஞ்சத் திடும்பையும் விளைவ ழிவிலாய்.

ஆசின யடைந்த நெஞ்சிற் றுமத குணவு கேட்கி
லாசின பழஞ்சோ றெச்சி லும்பர்பூ சனைக்கா காமை
யேசின வெந்தி லாத வினையன விவற்றி னீலை
காய்சின முதலா யுள்ள துயலொலாம் விளைவ கண்டாய். (கூ)

செயத்தகு வனவென் றல்லாற் சேர்பயன் சிந்தி யாத
தயக்கதான் முறைசெய் யாகந் சாத்திகந் சாரி யாகம்
பயத்தையே வேண்டி யாதல் பலர்புகழ் வேண்டி யாத
லியற்றுமம் யாக மெல்லா மிராசத யாக மாமே. (கஎ)

நூற்படு நெறியு மின்றி நுனித்தவவ் வினையின் மேலார்
தாற்பரி யமுமை யின்றித் தக்க மந்திரமு மின்றி
யேற்பவர்க் நித லின்றி யியற்றுறு கின்ற யாகந்
தார்ப்பொலி கின்ற மார்பா தாமத யாக மாமே. (கக)

வேறு.

தீக்குலாம் வேலினாய் தவத்தின் செய்கைதான்
வாக்கினாற் பேசுதன் மனத்தி னுக்நத
லாக்கையா லியற்றுத லாயி ருப்பது
நோக்கினு னிவற்றினை நுனித்துக் கூறுவாம். (கஉ)

வேறு.

தீர்த்த யார்க்குஞ் செவிக்கினி தாயின
வார்த்தை மாமருந் தேயென லாவதா
மோர்த்து மெய்ம்மொழி கூறுத லோதுதல்
வார்த்தையாற் பண்ணு மாதவ மாவதே. (கஙூ)

தெளிவி னெஞ்சைத் தெளியப் பிடித்தலுங்
களிசெ யும்முளத் தைக்களி மாற்றலுங்
குளிர்வி லாமை யுளத்திற் கொளாமையு
மெளிதின் மானத மாதவ மென்பதே. (கசு)

தலைமை யந்தணர் தேவர் குரவர்பான்
மலைத லின்றி வழிபடு வாழ்க்கையுங்
கொலைது றத்தலுங் காமங் குறைத்தலுங்
தலைவ காயத் தவமெனப் பட்டதே. (கஞ)

வேறு.

தித்தவழும் வடிவேலோய் செப்பியவிம் மூன்றலுஞ்
சாத்துலக மகிழ்வெய்தச் செய்கின்ற வருந்தவத்தி
னார்த்துவரும் பயன்வேண்டா தாகின்ற வருந்தவந்தான்
சாத்துவிக தவமென்று சாற்றுவது தக்கோரே. (கசு)

வசையிறவ முடையனென மாநுடர்கொண் டாடுகைக்கு
நசையினெடு பொருள்பெறவுஞ் செய்கின்ற நற்றவத்தை
விசயவுனக் குரைசெய்தேன் மிகப்பெரியோர் செய்திடினு
மிசையவறி மற்றிதனை யிராசதமாந் தவமென்றே. (கஎ)

பேதைமையை மிகவுடைத்தாய்த் தன்னுயிர்க்கும் பிறவுயிர்
மேதமுறு பெருந்துயருங் கேடுமே யியற்றுவதா [க்கு
யாதவனும் பனியுமுழன் றூற்றுகின்ற வருந்தவந்தான்
ஈதலரு நெடுமுடியாய் தாமதமாந் தவமாமே. (கஅ)

மூன்செய்கா ரியப்பொருட்டு மின்றியே மூடித்திதனற்
பின்பொருநற் பொருள்விளையு மென்பதுவும் பேணாதே
நன்குடைய காலத்தே நல்லிடத்தே நல்லவர்க்குத்
தன்பொருளைக் கொடுக்குமது சாத்துவிக தானமே. (கக)

கொண்டுசெயத் தகுங்கரும மெனுங்குறிப்பொன் றின்றியே
பண்டுசிலர் செய்ததற்காப் பரிவோடு பண்ணினவு

முண்டிதனுன் மேல்வினைவென் றுணர்வோடிச் செய்வ்னவு
மெண்டிசையு நிறைபுகழா யிராசதமாந் தானமே. (உ0)

வாயாத தொருபொருளை வழங்காத காலத்தே
யேயாத நிலத்திடையே யிழிந்தகுலத் தவர்களுக்கே
யாயாத வறிவினெடு மப்பிரியத் தொடங்கொடுத்தல்
சாயாத பெருந்திறலோய் தாமதமாந் தானமே. (உக)

வே று.

ஒப்பரி தாயு வண்டியோ டியாக முறுதிவந் தானமென்
றுணைத்த, வப்படி யெல்லா மறிவகை யுனக்கு முரைத்தன
னடையமற் றறையா, மெய்ப்படி யாமற் றிவற்றினைச் செய்து
விடுபேற் றுயர்நெறி யாவ, தெப்படி யென்னி லதனையு முன
க்குத் தெரிவகை யுணர்த்துவன் கேணீ. (உஉ)

வே று.

ஓமென் கின்ற தனியெழுத்து முரைத்தற் கரிய தற்பத
முந், தாமங் கமழுந் தார்மார்பா சத்தென் கின்ற தனிப்ப
தமு, மாமென் கின்ற வினையுமன்று மறிவின் பெயர்மற் றிவற்
றுமேல, யாமுன் புணரு மறைமறையோர் யாகந் தோன்றிற்
றெனவறிவாய். (உங)

ஓமென் றுரைத்தே வினைசெய்வார் விடுற் றவர்வீ டெறு
மவர்க, டாமுன் புரைத்த தற்பதத்தை யுரைத்தே செய்வர்
சத்தென்றே, யாமென் கின்ற யாகமுதன் மூன்றிற் றிரியு
மவற்றினமுங், காமர் வினையின் மேலுமது கழறு கிற்பார்
கதிர்வேலோய். (உச)

வே று.

காதலா லிந்தப் பதங்கண்மூன் றினையுங் கற்றுணர்ந்
தவர்கடங் கருத்தா, லோதலாம் வகைபா லுரைத்தலாற் றவ
முந் தானமு முதலிய வொழியா, ராதலா லிதப் பதங்களை
யுரைத்தே விளைசெயத் தகுவதென் றுரைத்தான், றிகழ்
வுலகந் தன்னுளே யுதிப்பத தேவகி நிருவயிற் றுதித்தோன்.

பதினேழாவது குணவிகார வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகவத்தியாயம் 17-க்குத் திருவிருத்தம் 475.

பதினேட்டாவது

சந்நியாசபவத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[இவ்வத்தியாயத்தில் இக்கீதா சாஸ்திரார்த்தங்கண் முழுதையும் சங்கிரகித்து இதுவே பரமார்த்தமாம் என நிர்ணயஞ்செய்தற் பொருட்டுச் சந்நியாசம், தியாகம் என்னும் இவைகளைப் பிருதக்காகத் தெளியும்வகை நிரூபித்துச் சர்வசாஸ்திரங்களின் பரமமான ரகசியமானது ஈசுவரசரணைத் தன்மையேயாம் ஆகலின், அவ்வீசுவர சரணத்தன்மையிலேயே இக்கீதாசாஸ்திரத்தின் பரிசமாப்தி செய்து தருமை, பெருமை தோன்ற ஸ்ரீ பகவான் அருச்சுனனுக்குக் கூறி ஐயம் நீக்கிச் சுதர்மத்தில் உடன்பட நிலைநிறுத்துகின்றார்.]

ஏகமே கருதுவா ரிதயமே வினைவதோர்
போகமே யுலகிலோர் பொருவிலா வொருவனை
நாகமே யமளியாய் நளினமே மலர்வதோர்
மேகமே பணியெனு விசயன்மேல் வினவுவான். (க)

வேறு.

சந்நியாச மாவதுந் தகுந்தியாக மாவது
மென்னியாய மாகவெம் பிராணியம்பு கென்னவே
வன்னிவாயு வானமாகி மண்ணுநீரு மாகியோன் [கிருஷ்ண.
றுன்னுமாம் பொருட்டொகைத திறஞ்சொலத் தொடங்

காமமென்றி டும்பலன்செய் கன்மமான யாவையுந்
தாமடங்க வேயிகத்தல் சந்நியாச மாவதிங்
கேமமின்றி யெவ்வினைப் பயன்களான யாவையுந்
தீமையென் றறத்துடைத் திருத்தறியாக மாவதே. (ங)

தீங்கியற்று கின்றதி வினைத்திறங்கள் போலவே
யீங்கியற்று கின்றநல் வினைத்திறங்க ளியாவையு
மாங்கியற்ற லின்றிவிட் டிருத்தலே யருத்தமாச்
சாங்கியத்தை யோதிடுங் கவத்துளோ ருரைப்பரால். (ச)

ஞானகாண் டங்களாத லாலியாக நற்றவர்
தானமோ டிகத்தலெத்த காமைசூறு வாறுள

ரானகார ணத்தினு லறிந்தடங்கி னுர்க்கலா
லீனமாகு மேனையோர்க் கிவற்றைவிட் டிருத்தலே. (நி)

வே று.

தியாக மூன்று வகைப்படுஞ் செப்பக்கே
ளியாக முந்தவந் தானமு மென்றிவை
மயாலு றுக்கு மனத்தினை யாதலா
லயாவு னாக்கில் விடுகை யடாததால். (சு)

என்ன செய்வ தெனிலிவ் வினைகளாற்
பின்னை யெய்தும் பெருப்பய னுவது
தன்னை விட்டுச் செயத்தகு மென்பது
முன்னை யோர்க்கு மெனக்கு முடிவுரோ. (எ)

நித்த மாய வினையி னெறியினை
மத்தர் போல வொருவன் மயக்கினுற்
பித்த னுய்விடு கின்றவப் பெற்றியைச்
சித்த தாமதத் தியாகமென் கின்றதே. (அ)

மெய்வ ருத்தமுண் டென்று விடுவதிற்
கைய மின்றி யிராசதத் தியாகமாங்
கைவ ரும்பல மாசைகை மாறவே
செய்வ செய்வது சத்துவத் தியாகமே. (கூ)

யாதின் மாட்டினு மையமொன் றின்றியே
தீதின் ஞானியுந் தியாகியு மானவன்
கோதி லின்பமுங் துன்பமுங் கூர்வினை
பீது வேண்டல் வேண்டாமையும் விடுமால். (கo)

வே று.

யாக்கை யோடு மிசையி னீருவினை
நீக்க லாவன வல்ல நிலத்திடை
விக்க மாய வினைப்பயன் விடினுர்
போக்க லாவினை யாவையும் போக்கினுர். (கக)

வே று.

இன்ன தனது மினியனது மிரண்டுங் கூடி யிசைந்தவு
மாய், முன்னு நின்ற வினைமூன்று மவற்றுல வந்த முடிபொ

ருளும், பொன்னை னதுவும் பணியும்போ லிருக்கு மிக்கப் பொய்மெய்யை, யுன்னு தவர்க்கே யுள்ளதிலை யுணர்க் தோர்க்குளவா யுதியாவால். (கஉ)

வே று.

ஓங்கிய வுலகினி லுயர்ந்த நன்மையுந்
தீங்கின வாம்வினை யாவுஞ் செய்தற்குச்
சாங்கிய நூலிலே யுரைத்த சாதன
மீங்கிவை யைந்தையு மெடுத்துக் கூறுவாம். (கங)

இருப்பிட மாமுடம் பியற்று மாருயிர்
கருத்தினை முதலிய கரணங் காற்றினால்
விருப்பொடு வருந்தொழி லிவற்றின் மேலரு
ளருத்தமாந் தெய்வமொன் றுக வைத்தனோ. (கச)

வாக்கினி லாதன்மெய்ம் மனத்தினை தறம்
யாக்கையா லாதலிவ் வுலகில்யா வரும்
விக்குவார் சிலையினுய் வினையி ரண்டிலொன்
றுக்குநா ளிங்கிவை யைந்தும் வேண்டுமால். (கஞ)

இவ்வகை யேவரும் வினையி ரண்டையு
மெய்வகை யாகயா னன்றி வேறிலை
செய்வகை யானைனச் சிந்தை மேயினை
யுய்வகை யுணர்கிலா னுணர்வு மாய்ந்துளான். (கஃ)

வே று.

யாவ னொருவன் றன்னுடம்பை யானென் றிருக்கு மியல்பொழிந்தான், யாவ னொருவன் றன்கரணம் யாதொன் றேறும் விழைதலிலா, னுவ னனவினி வுலகத்தை யடையக் கொன்று குயினுமோர், பாவ மில்லை யவன்கொன்ற பழியு மில்லை பார்மன்னை. (கள)

அறிவு மறியப் படும்பொருளு மறிவா னொருவன் றானு மாய், நெறியில் வினைகள் விதிக்கின்ற விதியி னிலைமை நிற்பது தான், செறியுங் கருமஞ் செய்வானுஞ் செய்தற் குரிய கரண முமாய்க், குறியில் வினைகண் முடிவிருப்ப தின்னுஞ் சிலயாங் கூறக்கேள். (கஅ)

ஆன்ற வறிவுங் கருமமுமக் கருமங் கஸ்ோயாக் கிவ்வாறு,
மூன்ற வனரும் புத்தியொடு திருந்தி யென்ன வுரைப்பனவுக்,
தோன்ற விஸ்ோயு மின்பமுமுன் சொன்ன குணத்தின் மெடார்
பாலே, மூன்று வகையா மொோவொன்றிங் கவற்றின் றிற
நான் மொழியக்கேள். (ஙூ)

நன்றுய் ஞானத் நிளாகி நாநா விதமாய் விரிந்தெங்கும்
பொன்று நின்ற பூதக்க டோறும் பொன்றப் பொருளாகி
யொன்றுய் நிற்ப தொன்றினையப் படி.யே யுணரு முணர்வதனை
யன்று மென்னுர் சாத்துவிக ஞான மெனவே யமைப்பாரால்.

உளைப் படுமிவ் வுடலேறு முள்ள பொருளே யுணராதே
யினப் படக்காண் கின்றதிரா சதமா ஞான மதுவன்றி யோர்
ஞானத் நிளாய் நின்றதையோ ருடம்பி னிடையு நாட்டிடைக்
தானத் நிடையு மடங்கக்காண் பதுதா மதமா ஞானமே. ()

வே று.

விதலிற் பற்று மேலோர் விஸ்ைப்பயன் வேண்டல் வேண்டாக்
காய்தலொன் றின்றிச் செய்யுங் கருமஞ்சாத் துவிக கன்ம
மாய்வரும் பலத்தி னேடு மகங்கர மத்தி னேடு
மேய்தருங் கருமு மெல்லா மிராசத கரும மாமே. (உஉ)

ருலெபறும் பற்று மேலோர் கூறிய நீதி யோடுங்
கலெதரிந் துணர்ந்து மெய்ம்மை கடைப்பிடி யாமை யார்த்து
மலைவுறுங் கேடு நாசம் வலியினை யவிவே கதாதற்
றலைதவச் செய்வ தெல்லாந் தாமத கரும மாமே. (உங)

பற்றுமாங் காரந் தானும் பழுதறத் துறந்தி யாவு
முற்றெழு முயற்சி யோடு நிலைமையி னேறு மொன்றி
யெற்றுமோ ரிழுவு பேற்றிற் றுன்பமி நின்ப மென்று
சற்றுமோர் சலிப்பி லாத தலைவன்சாத் துவிக னெனபான். ()

வே று.

விஸ்ைப்ப யன்றினை வேண்டலும் வேட்கையு
மெஸ்ைத்தி டாமையுந் தூய்மையி லாமையு
நிஸ்ைப்பின் வாட்டமு நீடு மகிழ்தலு
மிஸ்ைத்தின் வாழ்வு ரிராசத மாந்தோ. (உரு).

மனமொ ருக்கலும் வான்கலை நூல்களைத்
தனமெ னக்கொடு கற்கலுந் தக்கவ
ரினம கிழ்த்தலு மின்றி முடிப்பதோர்
தினமு டித்திடார் தாமதஞ் சேர்ந்துளார். (உசு)

ஈன மற்ற துறவற மில்லற
ஞானம் பற்ற றுடு நல்வினை தீவினை
யான வஞ்சுவ வஞ்சத் தகாவெனத்
தான றிந்தது சத்துவ புத்தியே. (உள)

தருமம் பாவந் தனக்குச் செயத்தகுங்
கருமஞ் செய்யத் தகாத கருமங்க
ளருமை யாலறி யாத வறிவதே
யிருமை யாய விராசத புத்தியே. (உஅ)

பாவ மாகத் தருமத்தைப் பார்த்தலு
மாவ தாமென் றடாதது நோக்கலுந்
தீமை செய்கின்ற சிந்தனை தீங்கிலே
போவ தாவதுந் தாமத புத்தியே. (உக)

மனஞ்செ யுந்தொழின் மன்னுயி ரின்றழி
வினஞ்செ யிந்தியஞ் செய்திதா ழிலென் றிவை
கனஞ்செய் தேதறி லுங் கண்டு பொறுத்தலுஞ்
சினஞ்செ யாமையுஞ் சாத்திக திருதியே. (ஈ0)

பண்ணிக் காமந் தரும்பயன் கைக்கொள்வா
னெண்ணித் தாங்குந் திருதி யிராசதங்
கண்ணிற் சோகங் களிப்புறக் கம்பய
நண்ணித் தாங்கும் பொறைதம நாளுமே. (ஈக)

துன்ப மாய்விடம் போன்று தொடக்கத்தி
லின்ப மாகி விளைவிட மீயாவர்க்கு
மன்ப வாரமு தேயென லாவதா
மென்ப சாத்து விகந்தரு மின்பமே. (ஈஉ)

பொருத்த மாய்ப்புல னைந்து பொறியிலே
யருத்த மாயெழுந் தாய்மு தென்னலாய்

விருத்த மாய்ரூடி வில்லிட பாகியே
யிருத்த லாரு மிராசத வின்பமே. (கூகூ)

தொடரு றக்க மயக்கொடு சோம்பினைற்
படவு தித்ததாய்ப் பண்ணும் பொழுதினுங்
கடன்வி ளைந்து முடிந்தகா லத்தினு
மிடர்வி ளைப்பது தாமத வின்பமே. (கூச)

வேறு.

இந்தவியற் கையினுமிக் குணங்களோவிட் டவரில்லை
யந்தணர்க்கு மரசர்க்கும் வணிகர்க்குஞ் சூத்திரர்க்குந்
தந்தமியற் கையவாய குணமுன்றின் றன்மையினில்
வந்தவினைத் திறமவற்றை யுளப்பன்மேகன் முடிமன்னு. (ஏ)

வேறு.

கறைசெயம் புலன்களோக் கரண நான்குடன்
றுறைதுறை யடக்கலுந் தவமுந் தூய்மையும்
பொறையொடு கல்வியும் பொருந்த ஞானமு
மறையவர் தொழிலென வகுக்கப் பட்டதே. (கூசு)

தலைமையுங் கொடைமொடு தறுக ணண்மையு
நிலைமையுங் கீழ்ப்படா நெஞ்சி னீட்டமுங்
கொலைபயில் போர்களிற் புறங்கொ டாமையுந்
தொலைவிலி தோளினு மரசர் செய்கையே. (கூஎ)

உழுதொழில் பசுக்களோ டோம்பல் வாணிகம்
வழுவறச் செய்கையே வணிகர் வாழ்க்கையாம்
பழுதற விவர்களைப் பாது காத்தலே
விழுமிய தொழில்கள்வே ளாளர்க் கென்பவே. (கூஏ)

வேறு.

தீரா வகைதஞ் செயலே செயவே
நாரா யணனு முதனு யகனுக்
காரா தனையா மதனுலவனே
வாரா வழியாம் வமே தருமால். (கூகூ).

ROJA MUTHIAH
KOTTAIYUR-623 106
TAMILNADU. INDIA

அல்லா வினைதா னழகாய் வரினுஞ்
செல்லார் பெரியோ ரவைசெய் வதனிற்
றொல்லார் குலமே தொடருந் தொழிலே
பொல்லா வெனினுஞ் செயலே பொருளே. (சஅ)

வே று.

கனையெரி புகையோ டன்றிக் காணமுன் படாமை போல
வினைகளுங் குற்றந் தன்னை விட்டிரா வாத லாலே
யனையவென் றிகழ்ந்த லாகா தடுத்தகா ரியங்க டம்மை
நினைவருந் தரும மென்று செய்கையே நீதி யெல்லாம். (சக)

வே று.

வெல்லப் பட்ட மனத்தினஞ் வேறொன் றினையும் வேண்டாதே, யல்லற் படுக்கு முடற்பற்று மறவே யறுத் தான் விடையடையச், செல்லச் செல்ல வறுத்தானு மதனற் சித்த முடிவாகச், சொல்லப் பட்ட கரணங்க ணைன்குந் தூய் தாய் விடுமன்றே. (சஉ)

சொன்ன கரண மவைநான்குந் தூய்தாய் விடவத் தூய் மையினு, முன்ன வரிய பெரும்பொறையு டைய ஞகு மப் பொறையா, லின்னல் செய்யும் பொறியைந்து மிராகத் து வேட மெனுமிரண்டு, மன்ன தன்னை நலியாமை மாற்று மவ ற்றை மாற்றினுல். (சங)

காடு மலையு மலைமுழைஞ்சுங் கடுமா முதல நலிவில்லா வோடும் புனலா றுள்ளிட்ட விடமே யுறையு ளாக்கொண்டு தேடும் பொருளொன் றின்றியே சிறிதே யுண்டு சென்றெங்கு மாடு மனம்வாய் மொழியாக்கை யடங்கப் பெறுமா லவனையா.

சொன்ன விவைபோ யடங்கிடவே தோன்றுங் களிப் புங் காமமுமுன், பென்ன தியானென் கின்றதுவு மெரிபோல் வெருளி யோடுவலியு, முன்ன றவிர்ந்து சாந்திபெறுஞ் சாந்தி பெறவே யோரிடத்தும், பின்ன மடையா தொன்றுகி நின்ற பொருளின் பேருருவாம். (சடு)

அந்த வுருவா னவன்பின்னை யாதே வரினு மழிவுறு னிந்த வுலகத் துயிர்க்கெல்லா மொத்தே யிருக்கு மீங்கிவனும் பந்த மறவிட் டினையறியும் பத்தி பெறுமப் பத்தியினுற் சிந்தையிடையேயெனைத்தெளியு மதனுலெனையே சேருமால்.

என்னைப் பற்றிக் கொடுநின்றே யெல்லா வினையு மியற்
றினுற், பின்னைப் பிறவாப் பெரும்பதமென் னருளி னுலே
பெறுங்கண்டாய், நின்னைத் தொடரும் வினையெல்லா மென்னை
நினைந்தே செயில்வினைக, டன்னைக் கடத்தற் கருந்துன்ப மெல்
லாங் கடக்கத் தகுதியால். (சஎ)

வே று.

ஒன்றிய மனத்தி னுலே யானுனைக் கின்ற வண்மை
நன்றிதென் றுணரா யாயி னுசமே யடைதி மற்றத்
தன்றியு மரசர்க் கெல்லா மடித்தகா ரியமா யுள்ள
வென்றியை யடையா நிற்கு வேறினி வினவ கேளாய்.(சஅ)

வே று.

வினைசெய் தார்மன்ன வேண்டலே யாயினுங்
கனைசெய் மாயையுங் காலுற வாழ்த்திடு
மரசர் தங்குண மாகிய வாண்மையே
புனைசெய் வாளமர்க் கேபுகு விக்குமால். (சக)

பொறிக ளுண்ணின் றவற்றின் புணர்ப்பெலா
மறிய வாட்டினன் போலாக் ககைகடொறு
மறைவி னின்றுதன் மாயையி னுல்வினைக்
குறிகள் செய்விப்ப னீசனென் றேகொள்வாய். (கo)

வேறப் பாலொரு வர்க்கும் விளம்புதன்
மாறப் பட்ட பொருளின் வகையெலாங்
கூறப் பட்ட தனக்கக் குறிகளை
பேறப் பார்த்தனக் கேறிய வாசெய்வாய். (கக)

தீதகலா தெனவுளவோ விவன்வேண்டி லெனத்தேறி
யோதலி னுனினைத்தலி னுலெனைப்போக்கி பொன்றறியா
யாதலினுல் யாவர்களு மறியாத வொருபொருளைக்
காதலி னுனக்கின்னு முரைக்கின்றேன் கடைப்பிடி நீ. ()

என்னையே நினைந்தெழுவுன் மனத்தினையென் னிடையேவை
யென்னையே நினைந்திருநீ மற்றெனக்கே பூசனைசெ
யென்னையே குருவாக்கொள் ளெபபோது மிதுசெய்யி
லென்னையே வந்தடைதி யிதுமெய்யே யிதுமெய்யே. (கக)

இருவேறு வகையாய வெவ்வேறு வினைகளையு
மருவேனென் றறவிட்டு மாயையினுன் மறைப்பரிய
வொருவெவ்வினையே பற்றுதியப் பற்றினு லுனைப்பிறவிக்
கருவேலை கட்டந்தேறக் கைதருவேன் கதிர்வேலோய். (நுச)

மற்றுனக்குச் சொல்லியவிம் மறைப்பொருண்மா தவ
மிலர்க்குங், குற்றமறுத் தறிவருளுங் குருவழிபா டிலாதவர்க்
குஞ், செற்றமனச் சழக்கர்க்கு மெனைநினையாத் திறத்தவர்
க்கு, மற்றமறத் தெரிந்துனக்கை யடாதென்றே யறிகண்
டாய். (நுஞ)

வேறு.

எல்லாப் பொருட்கும் பரமாமிப் பொருளே யென்னன்
பர்க்கிசையச், சொல்லாற் றெரிவிப் பவனென்பா லன்பு துன்னி
யெனையடைவர், நல்லார் களின்மற் றெனக்கினிய நன்மை செய்
கின் றருமவ, ரல்லா தவரிப் பொழுதுமிலை மேலுமவர்க
ளுளராகார். (நுசு)

எய விருவோம் பேசியவிவ் வறநூ லினையே யெடுத்துரைப்
ப்ய ஞான யாகத்தா லெனையே யாரா திக்கின்றன் [பா
மேய பொருமை தனைவிட்டு விருப்பா லிதனைக் கேட்பானுந்
தீய வினைக ளறவிட்டுத் தேவ ருலகஞ் சேருமால். (நுஎ)

வேறு.

என்னது மொழியி னுலியா னியம்பிய ஞானத் தாலே,
மன்னவ வுனக்கு வந்த மயக்கெலாங் கெட்ட தோயான், சொ
ன்னவிப் பொருள்க ளெல்லாந் துணிந்தனை கொல்லோ வெ
ன்று, நன்னகை கூர நின்று நாயக னருளிச்செய்தான். (நுஅ)

வேறு.

மன்னவவென் மாயமது சூதமறை நாலின்
முன்னவ மொழிந்ததிரு வாய்மொழிக ளாலே
யென்னகுறை யுண்டினி யெனக்கென விபம்பித்
தன்னக மகிழ்ந்திவை தனஞ்சய னுரைப்பான். (நுகூ)

வையமுழு துண்டதிரு வாய்மலர் திறந்திட்
டுய்யவடி யேன்முனை செய்தவுனை யாலே.
யையமொடு மோகமற விட்டெனறி வுற்றேன்
செய்வ்தினி யுன்றனரு ளின்செயல்க ளன்றே. (கூ0)

பையரவி லேயினிது பள்ளியமர் வோனே
வையமுமிவ் வைபவமதின் மன்னுயிர்க ளியாவுஞ்
செய்யுட்வகை யுற்றது சிதைத்தலது தானு
மெய்தெரியி னீமுன்விளை யாடும் வகையன்றே. (சுக)

அணித்தகைய சோதியம லாவனரு ளாலே
கணித்தலரி தாயபிற விக்கடல் கடந்தேன்
பிணித்தபெரு மாயைமயல் கெட்டது பிராணே
பணித்தபணி யல்லது செபத்தகுவ துண்டோ. (சுஉ)

வேறு.

பிணித்த பிறவிப் பெருந்தளையைப் பெயர்த்தென் பெ
ரும்பே தைமைநோயைத், தணித்த வரசே யெனக்குத்தான்
றகுமே யாகத் தகாதாகத், துணித்த திறல்வான் போரினையே
தொடங்கு கென்று நீயிங்குப், பணித்த பணியான் செய்வ
னெனப் பார்த்த னவனு முடன்பட்டான். (சுங)

வேறு.

மாதவனுந் தனஞ்சயனுந் தங்களிலே மகிழ்ந்துரைத்த
வோதரிய பொருளினையு ணர்ந்தவா றெங்ஙனெனில்
வேதவியா தன்னுடைய மெய்யருளை மிகவுடையே
னுதலினு லறிந்தனன்வே றறியலாம் வகையுண்டோ. (சுச)

அப்பொருளை நினைதோறு மற்புதமா மகமகிழ்வு
மெய்ப்புளகும் வருமவன்று னிருக்கின்ற வகைவியந்த
வொப்பரிய திருக்கோல முளைதோறு முளைதோறுஞ்
செப்பரிய பெருங்களிப்பென் சிந்தையுளே திகழுமால். (சுடு)

எஞ்சலிலாப் பொருளனைத்து மிப்படியே புகுந்தெனச்
சஞ்சயனன் றெடுத்துரைத்து நாற்றுவர்க்கும் தாதையோய்
வஞ்சனையே கண்ணுக வாழ்கின்ற மற்றவர்க்குப்
பஞ்சவரோ வலியவரென் றிவ்வண்ணம் பகர்வுற்றான். (சுசு)

வேறு.

திருவற நீதி செயம்புக ழெல்லா
மருவரு மாயைசெய் மாதவன் வாய்மை
தருமம் விடாத தனஞ்சய னென்னு
மிருவரு நின்ற விடத்தன் வென்றான். (சுஎ)

என்ற பொருட்டிற மிப்படி யேயாக்
குன்ற மெடுத்தருள் கொண்டல் பணிப்பான்
வென்ற புலத்து வியாதன் விரிப்பா
லின்ற வருக்கிது நேர்பட வற்றே. (சுஅ)

வேத நூல்களின் முடிவினை வியாதனிற் பின்னு
ளோத மாக்கட லுலகிலுண் டாக்கிய வரவோன்
கோதி லாநெறி யுணர்ந்தகோ விந்தமா முனிவன்
பாத தாமரை பற்றிவீட் டின்பமே படைத்தான். (சுக)

வேறு.

ஆற்றியல் வழுவிய புலன்க ளைந்தையும்
போற்றிய சங்கர பகவற் பாதனென்
றேற்றிய பெயரினு னருளி னுலியான்
சாற்றினனிப்பெருந் தரும நூலையே. (எ0)

பதினேட்டாவது சன்சேபவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 18-க்குத் திருவிருத்தம் 545.

பரமார்த்ததரிசனமென்னும்
பகவற்கீதை மூலம்
முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ தத்துவராயசுவாமிகளால்

மொழிபெயர்த்தருளிய

சொரூபாதத்த சித்தியென்னும்

பிரமகீதை.

ஸ்ரீ பொன்னம்பலசுவாமிகளால்

இதற்கு மூலவியாக்கியாநுசாரஞ் செய்யப்பட்ட

குறிப்புரை.

இவை

கோ. சித. மடம். ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகளின்

உத்தரவின் படி

ஸ்ரீ கோ. வீ. பாதசேகர

ஸ்ரீ சுப்பய்யசுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

முள்ளங்குடி நாராயணசுவாமியால்

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1918.

கணபதிதுணை.

சொரூபாகந்தசித்தியென்னும்

பிரமகீதை அத்தியாய அட்டவணை.

தொகை	அத்தியாயப்பெயர்.	பக்கம்.	பாடற் றொகை
	பாயிரம்	கருக	கக
க	தேவர்கள் பிரமாவைத் தரிசித்து வேதார்த்தம் வினவல்	கருங	உஅ
உ	ஐதரேயவுபநிஷதசாத்பரியமுரைத்தல் ...	கருஎ	உஉ
ங	ஐதரேயவுபநிஷதார்த்தசேஷமுந் தைத்திரிய வுபநிஷதார்த்ததாத்பரியமுமுரைத்தல் ...	கசுசு	சஅ
ச	கேநோபவுபநிஷதசாத்பரியமுரைத்தல் ...	கஅங	சுரு
ரு	சாந்தோக்கியவுபநிஷதசாத்பரியமுரைத்தல் ...	ககஎ	கசஒ
சு	சாந்தோக்கியவுபநிஷதசாத்பரியமுரைத்தல் ...	உருங	ஙஒ
எ	முண்டகோபநிஷதசாத்பரியமுரைத்தல் ...	உசக	சசு
அ	கைவல்லியவுபநிஷதசாத்பரியமுரைத்தல் ...	உருசு	ஙஒ
கூ	பிரகதாரணியவுபநிஷதத்தில் மைத்திரோயப்பிராமணர்த்தமுரைத்தல் ...	உசுச	உஒ
கஒ	ஷி உஷத்தங்கார்க்கியந்தரியாமிப் பிராமணங்களினர்த்தமுரைத்தல் ...	உஎக	உஎ
ககூ	கடவல்லிசுவேதாசுவதரவுபநிஷதங்களினர்த்தமுரைத்தல் ...	உஅரு	சங
கஉ	முன்சொல்லியவுபநிஷதங்களினர்த்தத்தைத் தொகுத்துரைத்தல் ...	ஙஒச	ஙஎ
			ருசஎ

பிரகீதை அத்தியாய அட்டவணை

முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமகீதை.

பாயிரம்.

ஞாயிறுமதியும்வானும்வாயுவுமனலுமப்பு
மூவியமண்ணுமற்றையுணர்பவன்றனுமாகிப்
பரவிடுங்கரணம்பன்னின்காயுமன்றுயுன்றேற
யுரைமனமிறந்துளாங்குமொளியினைவணங்கல்செய்வாம். (க)

கண்முதற்புலன்களுக்குக்கரணங்கள்விளக்குமெத்தாற்
றண்மதியருக்கனங்கிதாரகைவிளங்குமெத்தால்
விண்முதற்பூதமியாவும்விளங்கிடுமெத்தாலந்த
வுண்மையைச்சிவப்பிரகாசவொளியினையுளத்துள்வைப்பாம். (உ)

முன்னைநற்சுருதியோதிமுடிவுறற்கரியதாக
வின்னமத்தேவர்மூவரொய்துதற்கிடமோமெவத்
தன்னையிப்படியேகாணத்தாளளித்தெனக்கோர்வார்த்தை
சொன்னநற்சொரூபானந்தச்சாநிதையைத்தாழ்தல்செய்வாம். (ங)

வேறு.

நித்தனிர்க்குணனின்மலனீடொளிச்
சுத்தனேகன்சுருதித்தொடர்பிலா
னத்தனென்னையுமாண்டவருளினன்
றத்துவன்றிருத்தாளைவணங்குவாம். (ச)

மயலில்வானவர்கேட்பமயக்கற
வயன்முனைட்சொனவாரணத்துட்பொரு
ளியலுமாசொரூபானந்தச்சித்தியென்
பெயரினற்றமிழாலிங்குப்பேசுவாம். (ஞ)

வேறு.

தாகைகாதியாவையுமாந்தன்மைத்தாயவொருபொருளே
யூகமென்றன்வாக்கதனுண்மையறியவுரைத்திடுதன்
மாகாகந்தான்மலர்தலையில்வையந்தரிப்பமற்றதுபோற்
பூகாகந்தான்பொறுப்பனெனும்புன்சொற்போலும்புகலுங்கால். (ட)

வேறு.

மன்னியகமலத்தோன்முள்வானவர்வணங்கியெல்லாம்
பன்னருமறையருத்தம்பகரெனவினவுமாறு
முன்னதின்மொழிந்துபின்னர்முளரியந்தவிசின்மேலோ
னின்னியலிருக்கிலேதோயமதியம்புமாறும். (எ)

வேறு.

வான்முன்முதலாமனைத்துலகும்வானோர்முதலாம்வருபிறப்பு
மீன்முனிருக்கிற்றைத்திரியமியம்பும்பரிசையியம்புவார்
மூன்முமோத்திலுணைத்தாதிமூலப்பிரமந்தனைத்தேடச்
சான்முர்சொன்னநெறியைவிடாச்சதுர்த்தத்தாலேசாற்றியபின். (அ)

ஒங்கோதகத்திற்சட்டந்தானுணைக்கும்பரிசைச்சதுர்முகத்தோ
னைந்தாமோத்திலுணைத்தாறிலேழுமெட்டுமாங்கறைந்தான்
மைந்தார்முண்டங்கைவல்லியமறையின்பொருளைவையமெலாந்
தந்தான்சத்தமத்தாலுமட்டமத்துஞ்சாற்றியபின். (கூ)

வேறு.

அன்பிலைகிலலோகம்படைத்தவனமர்தங்கட்
கின்பமாரணுபிரகதாரணத்திசைமயித்திரியத்தை
யொன்பதாலுணைத்துப்பத்தாலுடத்தமுங்கார்க்கிதானும்
பின்பதாயந்தரியாமிப்பிராமணவிடயம்பேசி. (கo)

வேறு.

தாதாவேகாதசந்தன்னிற்றக்கோர்சொல்லுங்கடவல்லி
சுவேதாசுவதரமெடுத்துரைத்துச்சொன்னதெல்லாந்தொகுத்தோன்முரு
தூய்தாயருளிச்செய்தத்தினீராரேழுத்தாற்சொல்லின்பப் [ய்த்
போதாலயத்தோன்புகன்றபொருளியானுந்தமிழாற்புகல்கின்றேன்.()

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கக.

முதலாவது

தேவர்கள் பிரமாவைத் தரிசித்து வேதார்த்தம் வினவுமத்தியாயம்.

[முற்கூறியிருக்கின்ற எக்ஞவைபவகண்டத்தின் பூர்வபாகத்தில் உபநிஷத்பிரமாண தாத்பரியவிருத்தியால் அறியத்தக்கதாயுள்ள பிரமான்மைக்கியத்வஞானத்துக்குச் சாட்சாத் கைவல்ய ஏதுத்வமானது பிரதிபாதிக்கப்பட்டது; இந்தத் தாற்பரியம் சர்வவேதசாகோபநிஷத சம்மதமென்று தெரிவிப்பிக்கவேண்டி ஈதேய, தைத்திரிய முதலிய சகலவுபநிஷதங்களின் பொருள்கண்முழுதும் பிரதிபாதித்திராகின்ற பிரமகீதையை உபதேசித்தருளவேண்டுமென்னும் முனிவர்கள் விஞ்ஞாபனத்தைத்தொடங்கிப் பூர்வவிருத்தாந்தபூர்வகங் கூறுகின்றார்.]

சூதனுமுனியைநோக்கித்தெய்வலோமாமுனிவர்சொல்வார்,
மாதவாவினவிற்றெல்லாம்வகுத்துநீதொகுத்துச்சொன்ன
யாதிநான்முகத்தோன்கீதையறியவாதரித்தோமின்றென்
றோதிமாமுனிகளெல்லாமீளவுமுனைக்கலுற்றார். (க)

வேதநூறெரிந்தோனூலெவிஞ்சையும்விளங்கப்பெற்ற
யாதலாலியாதுமுன்னூலறியலாகாததில்லை
மேதையான்மிக்காயெங்கண்மேலுனக்கன்புண்டாகி
லோதுவாய்போதான்சொன்னவுபநிடப்பொருளையென்றார். (உ)

இன்னபரிசைமுனிவரெல்லாமியம்பக்கேட்டங்கிமையவர்கண்
முன்னமொருநான்மறையோதிமுடிந்தபொருளார்ந்துணராம
லன்னமிசையோன்றனைக்கேட்பவண்டத்தவர்கட்கவனுரையாற்
சொன்னபரிசைக்கேளுமெனச்சூதன்சொல்லத்தொடங்கினனால். (ங)

வேறு.

பண்டொருகற்பத்தன்னிற்பழமறைப்பொருளையெல்லா
வண்டருங்கூடியாய்ந்தங்கறியலாகாமையாலே
யெண்டருமாதவத்தையெய்தியேயிதனைக்கேட்கப்
புண்டரீகத்தில்வாழும்புனிதனைநோக்கிப்போனார். (ச)

வேறு.

பாவவோரறுக்குந்தீர்த்தமென்றெண்ணப்பட்டனயுவையும்பரப்
பித், தேவகோடியக்கரரக்கர்கந்தருவர் சித்தர்சாத்தியர்களுஞ்செறிந்து,

பிரமகீதை.

காவினுலறியுமறுவகைப்பட்ட விரதமுநலம்பெறவுடைத்தா, யோவிலா
தொழுதுமருவிகளுடைத்தா யொருபொருளொழிவறவுடைத்தாய். ()

வேறு.

சகலயோகிகளுமேவவினிதான தனிசேர்
குகைகள்கோடிபலகூடியுளகோடிபலவாஞ்
சிகரமேவுநவமாமணிகள்சிந்தியுளதாய்
நிகரிலாமனிகழ்மேருகிரிநீண்முடியின்மேல். (சு)

வேறு.

ஐம்பதிற்றிரட்டியோசனைநீளத் தைம்பதிற்றிரட்டியோசனையக
ன்று, கம்பநற்கரியைமுதல்வருமிருகக்கணங்களாலாகுலங்கனத்துச்,
செம்பொருள்கொழிக்குந்தீர்த்திகையுடைத்தாய்த் திரண்டபுள்ளினங்
களுமுடைத்தாய்ப், பைம்பொழிற்செழுந்தேனருந்தியவறுகாற்பறவை
யினெலியினறற்பரப்பி. (எ)

வேறு.

இந்துபானுவென்றிருவருநிலவிணைடிளவெயிற்பாரிப்பக்
கொந்துபாய்தருசோலையின்கிழங்குகாய்கொழுங்கனிவழங்கத்தண்
சந்தனவிபுதந்துவண்டிலவுதண்டாமரைத்தடந்தேய்ந்து
மந்தமாருதந்திரிதருபிரமமாவனமுளததன்கண்ணே. (அ)

வேறு.

வளமாமதிலொன்பதோடெண்பதுவாசலாகி
யிளகாவிறுபோலவிளங்கியிலங்குமொள்வாள்
வளைநேமிகொடுஞ்சிலைதண்டமழுக்கள்வல்லோ
ரளவோதவிலாதவர்காப்புடைத்தாகியெங்கும். (கூ)

வேறு.

பூரணகும்பமெங்கணுதிறைத்துப்பொன்றிகழ்நித்திலம்புணர்ந்த
தோரணமுயர்த்துத்தூய்மலர்துதைந்தசுகந்தமாலைகள்பலதூக்கி
யேணிதீபமேற்றியெம்மருங்குமேழிசையாழிலெங்கெங்கும்
வாரணிகொங்கைமடைந்தையர்பாடுமோடமாளிகைவரம்பிலதாய். (க0)

சித்திரமமைத்தபித்திகோடிகளாற்சீர்பெறவிளங்கிமாணிக்க
வுத்திரம்வயிரப்போதிகைபவளவொளிமணித்தூணிரைபொதிந்து
நித்திலத்தாமமிமங்கணுந்தூக்கிநித்திலவிதானமேயெங்கும் [தாய்.
வித்தரித்தேதிங்கியனெடுங்கொடிகள் விண்ணளவெறிந்துமீண்டுள

தேவர்கள் பிரமாவைத் தரிசித்து வேதார்த்தம் கருதி வினவுமத்தியாயம்.

வேடிபடவுச்சமந்தமத்திமமாய் விளங்குகாகளவொலியொருசா,
ரிடிபடுமூரசமுழக்கொலியொருசா ரியம்புவாச்சியவொலியொருசார்,
வடிவுடைமகளிர்கூத்தொலியொருசார் மறையவோத்தொலியொரு
சார், முடிவறுமிருதிபுராணவாகமங்கண்மொகுமொகென்றெழுவொலி
யொருசார். (கஉ)

மேவியசகலர்கமங்களின்பொருளும்விருப்புடனுப்பவொருசார்
காவியமென்னுங்கனியினைநுகர்ந்துகளித்திடுமுளத்தவொருசா
ரோவியோடாக்கையுறவறிவிருகாலங்கத்துயோகியொருசா [சார்.
சோவியம்போலவிருந்துணர்விறந்தவுணர்வுகொண்டிறங்கினொரு

மத்தகற்களிறும்வயிரகற்றேரும்வாசியும்வரம்பிலதாகி
யத்திரத்தாலுஞ்சத்திரத்தாலுமளவறவீரர்காப்புடைத்தாய்
மெய்த்தவர்க்கெளிதாயல்லவர்க்கரிதாய்வேண்டியபொருளெலாமீண்டி.
யித்தகைத்தானவிடத்திலாயிரக்காலிலங்கியபிரத்தினமண்டபத்தே. ()

கற்பகதருவுமகாமதாரணமுங்கவின்பெறவமைத்துளதாகி
யற்புதமானவரிமுகத்துகாலாசனத்தம்பஞ்சுபெணமேற் [ற்ற
சொற்பதவடிவாய்தாகையோடெல்லாப்பொருளுமாய்விளங்கியதோ
ஜற்பவமறப்பாதுகமீற்றிருத்தாளும்பருத்தகாயிலுட்புகுந்தார். (கந)

வேறு.

ஆரமணிநன்டலமொடாழிகடகந்தே
யூரமிடைமுதிலொப்பனேகளுத்தரிப்
தாரமகிழ்பினிநீரொடளவுங்கர்ப்
பூரமதுகொண்டிருமேனிபூசி. (கசு)

வேறு.

நித்தமானநன்னெஞ்சினுலனைத்தையுநிகழ்த்துன்மலரேழுட
வைத்தசெம்பொனிற்றிகழ்திருமேனியின்மாலைபலசாத்தி
யுத்தரீகம்வெண்ணெய்தோபந்திகழுதாபத்தனத்தோடு
சுத்தமானவெண்கலிங்கமுஞ்சாத்திநற்சுராசுரர்தாழுதேத்த. (கஎ)

தமத்தையப்புறங்கடந்துநின்றறிவுறுசான்றதாய்மதனெல்லா
மமைத்தொருத்தாலமைத்திடப்படாதுளவமூலமுயிருப்பானே
யிமைத்திடப்படாவிழியிலிமையவரியாவருங்கண்டிந்தச்
சுமைக்கிளைத்தனமென்பவர்போலவன்றுணையடிதனில்வீழ்ந்தார் (கஅ).

பிரமகீதை.

கஞ்சநற்கழல்பணிந்தமலனேக்கண்டுகண்களிகூர்ந்து
மஞ்சனைச்சொரிதாமயிர்புளகிதம்வரமகிழ்ச்சியிலேடு
நெஞ்சநெக்குகநிமலராயவாவெலாநீங்கிநீண்முடிமேலே
யஞ்சலித்தகையினர்களாயானந்தவாரியிற்படிந்தாடி. (க்கூ)

வேறு.

அழுத்தமிக்கதிபத்தியாலவசத்தராயுளவண்டர்தங்
குழுப்புவிக்கண்விழுந்துமீளவெழுந்துதங்கள்குரல்களுந்
தழுத்தழுத்தெமதுற்பவங்கடவிர்க்கையேதகவென்றுதாம்
வழுத்தவுற்றனர்வல்லவாமறைசொன்னவாறுதம்வாய்மையால். (உ0)

வேறு.

பரமஞானமாம்பாற்கடல்பண்ணியபரமனேயடிபோற்றி
காதலாமலகத்தினேர்பரவொளிகாட்டிடுங்கழல்போற்றி
யொருபராபரன்றிநீயொருவனுமாகியவொளிபோற்றி
பிரமநாரணசங்கரபோற்றியெம்பெருமநின்பதம்போற்றி. (உக)

அடையநீயறிந்தொருவராலுன்னையிங்கறிவரியாய்போற்றி
தொடையதாமுலகனேத்தையுந்தரித்தொருதுவக்கறுசுடர்போற்றி
முடிவுமாதியுங்கண்டுநீமுதன்முடிவின்றியமுதல்போற்றி
வடிவியாவையுமுடையையாயுனக்கொருவடிவிலாதாய்போற்றி. (உஉ)

அகிலமாயகிலத்திணுக்கதிபனுகிலமுமொன்றின்றி
நிகழுஞானமாநிமலனேபோற்றிநீநினைத்திடுமிடமெல்லா
முகமதாயொருமுகமுனக்கின்றியேயிருக்குநான்முகபோற்றி
திகழுமுன்னொளியாற்றிகழ்ந்திலங்கியசின்மயவொளிபோற்றி. (உங)

வேதமோதியவிமலனேபோற்றிவேதாந்தமெய்ப்பொருள்போற்றி
காதுமாபிறவிக்கடல்கடத்துநின்கழலிணைப்புணைபோற்றி
காதலானதும்பிறப்புமற்றிருந்துளசம்புவேகழல்போற்றி
யேதுமாயினுய்போற்றியோரளவிலாவின்பமேகழல்போற்றி. (உச)

தோத்திரஞ்செயப்படுபவனுகியத்தோத்திரந்தானுகி
யேத்திநிற்பவனுகியேயிருந்துளவிறைவனேகழல்போற்றி
காத்திரந்தனையெடாவகைமெய்யினேக்காணவேநினைவோர்க்கு
நேத்திரங்கொடுத்தருளியங்கவர்துயர்நீக்குநின்மலபோற்றி. (உரு)

வேறு.

சனுக்கன்பிரானுர்க்கன்பனுமிறைவபோற்றி
நாசமற்றிருப்பாய்போற்றிநாரணற்கினியாய்போற்றி

யாசையற்றவர்க்குஞானமருளுவாய்போற்றியல்லாப்
பாசமுற்றவனைவெய்யபவத்திம்பகைவபோற்றி. (உச)

அண்டருக்கதிபராலுமறித்திடற்கரியாய்போற்றி
பண்டிடைப்புவனமெல்லாம்படைத்திம்பரினேர்போற்றி
கண்டிடப்படாதேயெல்லாங்கண்டருக்கின்றாய்போற்றி
புண்டரீகத்தில்வாழும்புனிதனேபோற்றிபோற்றி. (உஎ)

பத்தியாலிமையோரிங்நன்பங்கயத்தவனைப்போற்றிச்
சுத்தமேவதங்களாதித்துணிந்தமெய்ப்பொருளையேத்தி
கத்தனேயருள்செய்கென்னவவர்களாதரத்தைக்கண்டே
புதநியாற்போதாலுண்மைப்பொருளையேபுகலுதும்முன். (உசு)

முதலாவது

தேவர்கள் பிரமாவைத்தரிசித்து வேதார்த்தம்

வினவுமத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம்-ஈஈ.

இரண்டாவது

ஐதரேயவுபநிஷதாத்பரிய முணாக்கு

மத்தியாயம்.

[முற்கூறியபண்ணம் ஸ்துதித்து விரும்பிய தேவர்களுக்குப் பிரமா வானவர் பரமபிதாமகர் சகலவேதார்த்தங்களும் தெரிவிக்க வெண்டிப் பரமாத்மாவிதிர்க்குணசொரூபமான வேதாத்தம் வேதரூ விருத்திக்கன்றி அபிதா [சத்தி] விருத்திக்கு விடயமாகாதென்பது தோன்ற வேதபாகியமதிச்சயமும், கண்டனமுஞ்செய்து வேதார்த் தத்துக்குச் சத்தியத்துவஞாதிவாதவகை சங்காசமாதானபூர்வகம் சத திக்கின்றார்.]

யறைகளோ துபொருடன்னையெவ்வழியினலுமெக்கலையும்வல்லரா
மறிஞராலுமறையப்படாதறியவாதரிக்குமிகுமன்பினீர்
செறிதலாலதனைகான்விளங்கவுரைசெய்யவொன்றுபடுசிந்தையா [ன்.
னெறியதாகவிதுகேண்மினென்றயனுநேர்மையானபொருளோதுவா

வேறு.

சின்மாத்திரமாயுள்ளவெறுஞ்சிவனேதிகழ்வானியாதுக்கு
முன்மாத்திரமும்வேறில்லைமுற்றுமவனேமொழிவுற்ற
நன்மாத்திரமேயாகியவத்தன்மையானசங்கரன்றான். (உ)

க. செய்யுள், கூறப்பட்ட பிரமலட்சணத்தையுடைய வேதார்த்தமான அபிதாவிருத்தியினால் பிரதிபாதித்தற்காரியது அஃதெதனலெனில், அது நிர்க்குணமாகையால் சத்தப்பிரவிர்த்தி நிமித்தங்களான ஜாதி, குணை, கிரியைகளின்மையினால். இதனலேயே சுருதியும் அது வாக்குர்க்கோசரமெனத் தெரிசிப்பிக்கிறது. இவ்விதம் அபிதாவிருத்திக்கவியமாயினும் இலக்ஷணாவிருத்தியினற் பிரதிபாதிக்கப்படுகிறதென்று பொருள்.

உ. சே-ள், [திருக்நவேதம் முந்தினதாதலால் அதனது ஐதோபயுபகிஷத்திற் பிரதிபாதியாகின்ற அர்த்தத்தைக்கூற விச்சைகண்ணி 'இது மார்க்கம்' என்றதுமுதலான சதுணபாகத்திற்குச் சித்தைகாக்கிரியாதி ஜநகத்துவாரமாய் நிர்க்குணபாக சேஷத்வமுண்டாதலால் அனன்டசேஷமாய்ச் சுதந்தரமாய்ப் பலத்தை யுடைத்தானதாய்ப் பிரமான்மைக்கிய விஞ்ஞானஜனகமாகிய 'இந்த ஆன்மா ஒருவனே சிருட்டிக்கு முன்னிருந்தான்' என்றதுமுதலான நிர்க்குணபாகத்தின் அர்த்தத்தையே சங்கிரகிக்கின்றார்.] சின்மாத்திரம் = சேதனமாத்திரம்—வெறும் சிவனே திகழ்வான் = சுத்தசிவன் எகனெகியே அத்துவைதனைப்ச் சதாவிளங்காநிற்பன்,—கருமசம்பந்த மின்மையின் 'சுத்தம்', 'எகன், எ என்னும் தேற்றம், அத்துவைதன்' என்பனவற்றால் சுவகத, சஜாதிய, விஜாதிய பேதங்கள் நீக்கப்பட்டன. சிருட்டிக்குப் பூர்வகாலம்போல் உத்தரகாலத்திலும் நிர்விகாரனகையால் அப்பரசிவனுக்கு இப்படிப்பட்ட ரூபமே என்பதை, 'சதா' என்னும் பதம் விசேஷணமாய்நின்று நிகழ்த்தாநின்றது. விவர்த்தோபாதான காரணத்தாற்றனது காரியரூபமான சர்வ சகத்தினும் உள்ளும் புறம்பும் வியாபித்திருத்தலால் 'ஆன்மா'; அதனாலும் சச்சிதானந்த விலக்கணமுடைய பர

ஐதோயுவு பங்ஷத்தாத்பரிய முணைக்குமத்தியாயம். எருஷ

வே று.

அந்தத்துளதன்சத்தியையடைவுற்றுளதாமிச்
செந்துக்கள்செய்கருமந்திகழ்காலம்பருவஞ்செய்
தெந்தப்பொருள்களுமாக்குவனெனவேயிறையன்னப்
பந்தப்படமுன்போற்பலவுலகங்கள்படைத்தான். (உ)

பரமன்செயலறியாதுபடைத்தானுலகெல்லா
மரனென்பவரரியென்பவரயனென்பவர்சிலரிந்
திரனென்பவன்முதற்றேவர்கள்செயலென்பவர்சடமா
மருவுங்குணவடிவென்பவரணுவென்பவர்மயலால். (ச)

சிவனே: பராபிமதமான பிரதான பரமாணு வாதிகள் அறன்மாவாலை யால் ஆன்மாவல்ல. சிருட்டிக்குமுன் சர்வஜகத்தும் ஆன்மாவாத்திரமா யிருந்ததென்றது அவ்வியாகிருதாவஸ்தை என்க. இங்ஙனம்காரணரூப மாகச் சத்பாவமுள்ளதால் அசத்தினின்றும் காரியோற்பத்தி கூடாதென் பட்சம் மறுக்கப்பட்டது என்று பொருள்.

ரு. சே-ர், [இவ்வாறு, அசங்கோதாசினனைப், சொப்பிரசித்த (தன்னிலே யுள்ளவ)னைப், அத்துவிதீயனைப், அசரீரனை ஆன்மாவிற் குச் சிருஷ்டகர்த்ருத்வமான பரியாலோசனைரூபமான ஈக்ஷணமானது எப்படி னங் கூடுமென் றுசங்கித்துச் சொல்லுகிறார்.] அந்தத்துளான் சத் தியை யடைவுற்று + படைத்தான்—பூர்வசற்பத்திற் பிராணிகள் செய் துள்ள சஞ்சிதகருமங்கள் தனது காரணரூபமாயையோடு பிரள சமயத்திற் பரசிவசொரூபத்தில் வாசனை சேஷங்களாக லயித்துச் சால வசத்தினால், தத்தம் பலத்தைக் கொடுப்பதையே முக்கிய லட்சணமாக வுடைய ஓர் அதிசயமடைகின்றன; அதனாலும், காலபரிபாகத்தி னாலும் சிருஷ்டாவாகிய பரசிவத்திற்கு உலகத்தைச் சிருஷ்டிப்பிலென் னும் இச்சைக்கேதுவாய கன்மஜனித அபூர்வ அகாந்தரபரியாய சம் ஸ்காரம் உதியாகிற்கும். அக்காரணத்தினால் தனது திரிகுணாத்மிகை யான மாயையின் இராசததாமத சம்பந்தமற்ற விசுத்தசத்துவபரி பலத்தாற் சிருஷ்டிப்பிலென்னும் சமயம் சிற்பி, இந்திரஜாலக்காரர் போலும் இச்சாரூபமாகிய ஈட்சண முளதாகப் பூர்வம்போல உலகங் கள் படைத்தான் என்று பொருள். 'படைத்தல்' ருஷிவாக்கியமாதா நியாயம்.

சு. சே-ர், [ஈண்டுலகங்களைப் படைத்த வன்மா விராட்டா? அல்லது பரசிவனு என்னுஞ் சமுசயம் நிவிர்த்தியாகாமையினால் காரண வஸ்துநிர்ணய விஷயத்தில், 'ஆன்மாவினின்றும் ஆகாசமுண்டாயி

வேறு.

வானிலாவோசையென்பார்வந்தாருகணத்திற்றோன்றி
யானியாம்புந்தியென்பாரடையவுங்கெட்டுநின்ற
சூனியமென்பார்பூதத்தொழிலெனச்சொல்லாநிற்பா
ரானவாறொருவரானன்றடையவுமியல்பேயென்பார். (நு)

ற்று' என்னும் தைத்திரிய சுருதியானது மகாபூதசூட்சுமசிருஷ்டி விஷயமாயும், "காரணபுருஷன் இந்த வுலகங்களைச் சிருஷ்டித்தான்" என்னும் ஐதரேய சுருதியானது பூதசிருஷ்டிக்கு வியதிரேக சிருஷ்டி விஷயமாயும் காணப்படுவதனால், 'இறைவன் உலகங்களைத் தோற்றுவிப்பான்' என்பதுகொண்டு ஈசுரனையே ஜகத்சிருஷ்டாவாக நிர்ணயிக்கப்படும். அஃதெதனாலெனின்;— உபசம்மாரவாக்கியத்திற் பூதபௌதிகங்களனைத்திற்கும், பிரஞ்ஞையே ஆதாவு, பிரஜ்ஞானமே பிரமம் என்று பிரமவிஷயசிரவணங் காணப்படுவதனால். இவ்வித நிர்ணயத்திலும் 'கால் எட்டை விரல்களானும், பிரமரந்திரத்தானும் சரீரத்தையடைந்தான்' என்ற சுருதிபலத்தால் அவ்விதப்பிரவேசமுடைய கிரியாசத்தி,ஞானசத்திகளையுடைய பிரமங்களுக்குள் யார் ஆன்மா எனவுண்டாகும் சமுசயம்போலவே வாதிகளின் விவாதத்துக்கும் அஃதே காரணமாவதால் அவ்விவாதத்தைக் கூறுகின்றார்.] சேதனம் ஜகத்துக்குக் காரணமாமேல் சகத்தின்கட் சடத்வங் காணக்கூடாதாகையால் சுகதுக்கமோகான்மகமாய்க் காணப்படுகின்ற ஜகத்திற்குச் சடமாக ஆன்மாவின்கட் பொருந்தியுள்ள சத்வராஜதமோகுணன்மகமாகிய பிரதானமே காரணமென்பவர் சாங்கியர். நியூனபரிமாணங்களையுடைய மிருத்துவின் அவயவங்களால் மகத்பரிமாணங்களையுடைய கடாதிகளின் ஆரம்பங் காணப்படுதலால் பிருதிவிமுதலியவற்றின் பரமாணுக்களில் பிராணிகளின் அதிர்ஷ்டவசத்தாற் கிரியையுண்டாம்; அதனால் பரமாணு இரண்டுகூடித்துவியணுகந்தோன்றும்; துவியணுகம்மூன்று கூடித்திரியணுகமாம்: அவ்வாறே சதுரணுகமுதலியன முறையானே தோன்றுதலின் மகாபிருதிவிமுதலிய சகத்தை அணுக்களே யாரம்பியாநின்றன என்பவர் தார்க்கிகர்.

நி.-கெ-ர், சப்தப்பிரமமே அர்த்தரூபப்பிரபஞ்சமாக விவர்த்தித்தலால், அஃதே காரணமென்பர் வையாகரணிகள். கூணிக விஞ்ஞானமென்பவர்பௌத்தர். அடையவுங்கெட்டுநின்ற சூனியமென்பவர் பௌத்தரில் ஏகதேசியான அசத்கியாதிவாதியர். நான்குபூதங்களின் சேர்க்கையினு லுண்டானதென்பவர் உலகாயதர். தத்தமியல்பே என்பவர் சுபாவவாதியர்.

வேறு.

தத்தமாலான பெத்தவாதியர்தாந்தங்களிற்முங்கடார்க்கங்கள்
கத்திடாநிற்தும்பரிசெலாஞ்சுருதிமிருதிகள் கருதியதழிச்சுஞ்
சுத்தமாவிருத்தமாகுமென்றேபென்றணிவதெல்பிறவியிற்கழல்வார்
சித்தமான துபோயிவற்றிலேகாதல்செப்புழுன்செய்தசீவினையால். (சு)

காதலாற்றத்தங்கடவளரருளாற்காலையாதத்திலைறத்தாற்
போதராதலிலுல்லேவதவாதத்தைப்பொருத்துவர்புசன்றவம்வளடையே
லேதவாதத்தைமேவுதல்வினையால்விருப்பிலைலன்றியேவினருஞ்
சாதலானதுவும்பிறத்தலுமில்லாத்தற்பதர்தன்னேயசார்வார். (எ)

வேறு.

வான்கருதியமறைவழியைவிட்டுமேற்
முன்கருதுதல்சதுரன்றுதன்கையிற்
றேன்கமழ்திரளையைச்சிந்திச்சந்தியாக்
கூன்கையில்விழுந்துளிகொண்டதன்மையே. (அ)

வேறு.

பொருள்கொண்டமறைதின்றுபுகல்கின்றதுணரா
மருள்கொண்டசமயங்கண்மதிகொண்டுகெதியா
யருள்கொண்டபரமன்பாடைகின்றவமர்போ
விருள்கொண்டுபொருள்கண்டவனன்றியிவரார். (க)

சு. கெ-ன், 'அவனிச்சித்தான் எம், பெரு பிரமாணமென்று தானே தன்னைச் சமாசச்செய்தான்' என்றுஞ்சொல்லுகின்ற இவை சுருதிகள்; 'வேதமாகிச்சுயானலாதுலகி லெவ்வுளின் + புன் மருவி நின்றவாறு நளிபேசுகென்.' 'சண்டி பொருளிவை யின்றுமிறக்குங்தா + காத்தழிக்கின்றேன் யாரெனகாண்' இவை பகவற்சா ஸ்திருதிகள். [இப்படிச் சுருதி, ஸ்மிருதிகளுக்கு விரோதமானதால் சாக்கியாதி சாஸ்திரங்கள் அப்பிரமாணமா யுள்ளனவில் அவைகளிற் தீர்த்தகாரர்கட்கு எப்படிப் பிரவிர்த்தி வலாமென்றுசங்கித்துச் சமா தானங் கூறுகின்றார்.] தொல்பிறவியிற் சுழல் + தீவினையால்.

வேறு.

வேதமோதியதேமெய்ப்பொருண்மற்றைப்பொருளெலாமித்தை
யேவேத, மோதமேவுற்ற பொருளிருவகையா மதனிலொன்றென்று
முண்மையதாய்ப், போதவானந்தமாகிய சிவனும்பொருளது மற்றதப்
பொருளி, லேதமேவாமற்கற்பிதமாகுமற்றதனியல்பையுமிசைப்பாம்.

சொல்லுறுநின்றகற்பிதப்பொருளிற்சொல்லளவுள்ளதாயுண்மை
க், கில்லையாயிருக்குஞ்சிலபொருள் சொலவுமில்லையாஞ்சிலபொருள
கவதா, னெல்லதீர்வாஞதிகளுஞ்சுத்திகையி லிரசதாதிகளுமாமூன்
னத், தொல்லையாம்பொருளுங் கற்பிதத்துண்மைப் பொருளையுஞ்
சொல்லுநற்சுருதி. (கக)

கo. செ-ள், வேதமோதிய+மித்தையே— [வேதப்பிரதிபாதக
மானவர்த்தமே சத்தியமாமென்றுல் கிரியாகாரகாதி பேதங்களாற்
பின்னமாகிய ஜகத்தும் ஆன்மாவைப்போல வேதார்த்தமாகையால் சத்
தியமாகலாமே எனச் சங்கித்து அதற்கு வியாவகாரிக சத்தியத்வம்
பிரதிபாதிக்கும்பொருட்டு வேதார்த்தம் இரண்டுவிதமென்றுகூறுகின்
றார்.] வேதமோத+கற்பிதமாகும் —ஞானகாண்டம், கருமகாண்டம்
என்று வேதமிருவகை; அவற்றுள், ஞானகாண்டத்திலுற் சத்திய
ஞானாதி லட்சணமுடையதாய்ப் பிரதிபாதியாநின்ற பரசிவமானது
பரமார்த்தம்: கருமகாண்டத்தில் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட சுவர்க்க அபூர்வ
தேவதாதி லட்சணமுடைய பிரபஞ்சமானது முற்கூறிய பரமான்மா
வின்கண் அத்தியஸ்தமாகிய மாயையினுற் பரிகற்பிதமாம் என்று
பொருள்.

கக. செ-ள், [இங்ஙனமாயின் கருமகாண்டம் கற்பிதத்துவித
விஷயமாம்; ஆனுல் வேதார்த்தமனைத்தும் சத்தியமென்னும் நியமஞ்
சித்தியாது என்றுசங்கித்து அதற்குச் சமாதானங் கூறுகின்றார்.]
சொல்லுறுநின்ற+லிரசதாதிகளுமாம்—சர்வமும் மாயாகற்பிதமாகை
யால் அவஸ்துவாயினும் ஆகாசாதிகள் வியாவகாரிக சத்தியத்வமாகவே
கற்பிக்கப்பட்டன, சுத்திரஜதாதிகள் வியாவகாரத்தினும் அசத்தியங்
களேயாம் என்று பொருள். [ஜகத்தானது வியாவகாரிகசத்தியத்வ
மாய் அங்கீகரித்தலால் வேதார்த்தத்துக்குச் சத்தியத்வ ஹானியில்லை
யென்று சொல்லுகிறார்.] முன்னைத்தொல்லையாம் + சுருதி—பிரமாதா
வுள்ளளவில் அவாதிதமாயுள்ள ஜகத்து வியாவகாரிக சத்தியம்: ஒரு
காலும் வாதமில்லாத சத்தியஞானானந்த ஏகாசபிரமத்தின்கண் அது
பாரமார்த்தமாய்ச் சத்தியமாயில்லை என்க.

வேறு.

கனவிற்கற்பிதப்பொருள்போல்வாதக்கலக்கங்க
ணனவிற்கற்பிதப்பொருளேகவிலாரினியச்சிற்
கனவத்துவிதத்தினேயென்கண்ணுற்றவர்கண்ணுற்
சொனவத்தகவுமெய்யேமெய்யிற்றேருன்றுதே. (கூ)

போதக்கண்ணிற்பூதம்பொய்யேமெய்யேயாம்
பேதக்கட்குட்டியமாநிகழ்விற்பேதந்தா
ணேதப்படுசத்திகைவெள்ளியின்மெய்யுணர்காலுஞ்
சேதப்படுமக்கனவிற்பெரிதுந்திடமுண்டோ. (கஙூ)

கூ. சே-ள், [ஆலல் மார்க்காந்தரங்களாற் பிரதிபாதியாதின்ற தென்னேயெனின்? அதைச் சொல்லுகின்றார்.] வாதக்கலக்கங்கள் = வாதக்கலக்கங்களேயுடைய சௌகத, வைசேஷிகர் முதலியோர்—கனவிற்க + கவிலார்—தோஷரகித அவித்யாகற்பிதார்த்தங்களேப்போல மாயாபரி கற்பிதார்த்தங்களேக் கூறார் என்பது பொருள். (மற்றெங்ஙன் கூறுவரெனின்;—அவ்விருவகை வாதியருள் சௌகதர், சொப்பனவஸ்தையின்கண் தோஷரகித அவித்தியாபரிகற்பிதங்களாகிய அர்த்தங்களேச் சாக்கிரதார்த்தங்களேப்போலப் பிரதிபாதியாநிற்பர். அப்படியே வைசேஷிகர், சாக்கிராவஸ்தையின்கண் வியாவகாரிகசத்தியமாய், மாயாகற்பிதங்களாகிய யாதொரு வேதாந்தியபிமதமான வர்த்தங்களுண்டோ அவற்றிற்நச் சமானமாய்த் திரவிய குண கர்மவணங்களான அர்த்தங்களேயே கேவலம் பிரதிபாதியாநிற்பர் ஆதலால்) இனியச்சிற்+கண்ணுற்றவர் (ஆகார்.)—சொனவத்தகவும் கண்ணுல் மெய்யே மெய்யிற்றேருன்றுது.—அம்மதஸ்தர்களாற் கூறப்பட்ட அர்த்த நியாயமும் வியவகார திருஷ்டியாற் சத்தியந்தான்: பாரமார்த்திக திருஷ்டியில் சத்தியமாக நிகழாதென்று பொருள்.

கூ. சே-ள், [வியாவகாரிக சத்தியமே பாரமார்த்திக சத்தியமல்லவாயின் ஒருவஸ்துவே சத்தியமாகவும், அசத்தியமாகவும் வருணம் பவிக்கும் என்றுசங்கித்துத் திருஷ்டிபேதத்தினேற் கூடுமென்று சொல்லுகிறார்.] போதக்+திடமுண்டோ - மண், பொன்முதலிய காரணங்களுள்ளபோதே அவைகளிற் கடாதிகாரியங்களின் லயங்காணப்படலின் அக்காரணங்கள் மாத்திரஞ் சத்தியம், அக்காரியங்கள் அசத்தியம் என்பது பிரசித்தமாம்; அப்படிக் காரணபூதபரிமவைதன்யத்தைநோக்க அதன்காரியமாய், அசைதன்யமான வியதாதி பூதங்கள்

வேறு.

கனவிற்கண்டபொருணனவிற்காணும்பொருளைக்காட்டலா
னினையிற்சமயநெறிவேதநெறிக்குநிமித்தமாகினைமின்
வினவிற்சமயநெறிவிட்டுமேலாம்வேதநெறிநின்றோன்
பினையச்சமயத்தவர்க்குறுகிற்பிராயச்சித்தஞ்செயவேண்டும். (கச)

வேறு.

தண்ணியசமயிகடங்கள்பந்தியி
லுண்ணுதலவர்களோடுறவுபண்ணுதல்
புண்ணியமறிந்திடப்புருதல்செய்திடிற்
பண்ணுறுசாந்திராயணம்பகர்ந்தவா, (கந)

அசத்தியமாம்; அவையும் தமது காரியங்களாகிய கடகுட்டியாதிகளை நோக்கச் சத்தியமாம்; அக்கடகுட்டியாதிகளும் தமது காரணமாகிய வியதாதி மகாபூதங்களை நோக்க அசத்தியமாம்: பிரமாதாவிருக்குங் காலத்திலேயே வாதிக்கப்படுவனவான சுத்தராஜதாதிகளை நோக்கப் பிரமாதாவுள்ளளவில் வாதிக்கப்படாமையால் அவை சத்தியங்களாம்; அப்படியே சாக்கிராவஸ்தை தன் காரணத்தை நோக்க அசத்தியமாயினும் பிரமாதாவுள்ளளவில் வாதிக்கப்படாமையால் சொப்பனவஸ்தையைப் பார்க்கினும் விலட்சணமாய்ச் சத்தியமாம்; அதை யபேட்சித்துச் சொப்பனவஸ்தையும் பிரமாதாவுள்ளபோதே வாதிக்கப்படுதலால் அசத்தியமாம், இவ்வாறு ஒருவஸ்துவுக்கே வியாவகாரிக திருஷ்டியிற்றற் சத்தியத்வமும், பாரமார்த்திகதிருஷ்டியினல் அசத்தியத்வமும் விருத்தமில்லை என்றுபொருள்.

கச. செ-ள், [இந்தப்படி பாரமார்த்திகதிருஷ்டியினல் அசத்தியங்களாயுள்ளவைகளிற் சத்தியபுத்தியையுடைய மார்க்கங்கள் பிராந்தங்களானல் மித்தியாபூதங்களானவைகள் பரம்பரையாகத்தான் எப்படி மோக்கத்தைப் பெறும்வாயிலாய்ப் பரமார்த்த சத்தியசிற்கன பரமேசுவரரூபப்பேற்றின் காரணமாம் என்றுசங்கித்துத் திருஷ்டாந்தத்தோடு சமாதானங் கூறுகின்றார்.] கனவிற்கண்ட + நினைமின் — [அச்சமயத்தாரை மோகத்திலுலடைந்த வைதிகர்கள் கருமத்திற்குத் தக்க பிராயச்சித்தஞ்செய்யவேண்டுமென்றுகூறுகின்றார்.] வினவிற்சமய + செயவேண்டும்.

வேறு.

வேதஞ்சொனபடியொழியவேறுஞ்சிலகலைகளினை
யோதுந்திறமருவிமறையோதுஞ்சிவனிருகமலப்
பாதந்தொழுதினவிலர்கள்பாசண்டிகளெனவறிக
தீதொன்றியவவர்களொடுசேருங் கலர்களுமவர்கள். (ச஫)

வேறு.

மையறுவேதமார்க்கமறந்துபாசண்டமார்க்கக்
கையரான்மயக்கப்பட்டுக்கலியுகந்தன்னிலுள்ளோர்
மெய்யுணர்வனந்தானந்தமேனியாஞ்சிவனைப்பூசை
செய்யவாதரியார்செய்வார்தம்மையுஞ்செய்யமொட்டார். (சவ)

கஅதும்வாதியர்களாலேகலியுகத்துள்ளோர்கெட்டு
வேதமோதியவாசெய்யார்மிருதிசொல்லுவதுஞ்செய்யார்
பூதியுமணியார்ஞானசாதனபூதமாக
வோதுவதொன்றுஞ்செய்யாவொழிந்ததேயுகத்துசெய்வார். (சச)

வேறு.

தருமமதறிவில்பாசண்டர்தங்களை
மருவலால்வேதமாவாக்கியப்பொருள்
கருதிடாதுகரமணியிற்காட்டிடுங்
குருவையும்வழிபடார்குதர்க்கமேவலார். (சக)

வேறு.

முன்னைநான்மறைகளாதிமுழுதுந்நிரம்பரமான
சன்னியாசத்தைச்சாராரார்சார்ந்தவர்தமக்குந்தீங்கு
பன்னிடாநிற்பர்வேறுபலபலசொல்லியென்னை
மன்னுமீடெய்தாதானவழிகளேமருவாநிற்பர். (உ0)

ஏஎந. கெ-ள், [வேதநிந்திதமான புறமதங்களிற் செல்பவர்கள் பாஷண்டிகள் எ-ம், அவர்களது மோட்சப்பிராப்தி கூடாமை கடைசி இரண்டையினை எ-ம், நி-கவிகளாற் கூறுகின்றார்.] கலர் = சிஷ்யக்குல் அல்லது பாவிகள்.

உ0. கெ-ள், பிரமா, விஷ்ணு, ருத்திரர்களைப் பேதபுத்தியால் அந்நியமாய்ப் பாராநிற்பர், வேதத்தை நிந்தியாநிற்பர், பேதத்தைச் சிரத்தையோடுஞ் செய்யாநிற்பர், வேதத்திற் சொல்லிய அந்யகண்மங்கள் பாவைஅனைத்தையுஞ்செய்கின்றனர் என்பார்.'வேறுபலபலசொல்லியென்னை, மன்னுமீடெய்தாதான வழிகளேமருவாநிற்பர்' என்றார்.

பிரமகீதை.

துட்டரூமார்க்கர்நூலிற்றுவக்குணப்பெரியராகிச்
சிட்டராய்த்தீராகிச்சிவனருளுடையராஞர்
கட்டமாம்பிறவிதீரக்காதலால்வேதஞ்சொல்லப்
பட்டதேசெய்யாநிற்பார்பரமமாம்பதத்தையுன்னி. (உக)

வேறு.

அவத்தமேபிதற்றப்படுங்கலேயெலாமல்லற்
பவத்தைவோறுத்திடுவதுபழமறைப்பொருளே
புவப்பிணிலொருகணத்திலப்பொருள்பெறவுரைப்பான்
சிவப்பிரகாசனேயென்றனன்றிசைமுகன்றெளிய. (உஉ)

இரண்டாவது

ஐதரேயவுபநிஷதாத்பரியமுரைக்குமத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - சுக.

மூன்றுவது

ஐதரேயவுபநிஷதார்த்தசேஷமும், தைத்திரியவுபநிஷதார்த்ததாத்பரியமுமுரைக்குமத்தியாயம்.

[பூர்வாத்தியாயத்தில் சகத்கர்த்தவாகிய புருஷனே வாதிகள் தத்தம் மோகத்தால் வெகுவிதங்களாகக் கூறுநிற்பதொன்று அவர்களின் விபரீதமான கொள்கையைச் சாமான்யமாகக் காண்பித்து அவ்வாதங்களனைத்தும் சுருதி, ஸ்மிருதிகளின் விருத்தங்களாம் என மறுத்து உபநிஷதங்களாற்பிரதிபாதிப்பவனுனபுருஷனே பிரத்தியக்காண்மா எ-ம், சகத்கர்த்தா எ-ம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இவ்வத்தியாயத்தால் விசேஷமாகச் சில சங்கைசமாதான வாயிலாகக் காண்பிக்க விச்சைநண்ணிச் சகலிருஷ்டாவான ஆன்மா தனதுமாயையின் காரியங்களான தேகங்களில் கிரியாசத்தி சம்பந்தத்தால் பிராணரூபமாகப் பாதாக்கிரங்களால் பிரவேசித்தான் எ-ம், சிற்சத்தி சம்பந்தத்தால் பிரமரந்திரத்துவாரமாக இருதயத்திற் பிரவேசித்துச் சேதனனாக விளங்குகின்றான் எ-ம், சுருதியிற் காணப்படுதலின், அவ்விருவரில் முக்கியான்மா யாவன் என்று பரியாலோசனைசெய்து சர்வத்திலும் பிரத்தியக்காகவிருப்பவனே முக்கியான்மா என்று உறுதிப்படுத்தும்பொருட்டு இந்த லோகமானது எந்தப்பிரகாசத்திலுல்காண்டல், கேட்டன்முதலிய சர்வவியவகாரங்களையுஞ் செய்கிறதோ அதுவே முக்கியமான பிரத்தியக்காண்மாவாகும் என்னும் மூலசுருதியின்றாற்பரியத்தைக் கிரமமாகத் தரிசிப்பிக்கிறார்.]

ஐதாயவுபநிஷதார்த்தசேஷமும், தைத்திரியவுபநிஷதார்த்த தாத்பரியமு முணைக்குமத்தியாயம். ககூ

தற்பரன்றனுருவுஞ்சயம்புவா
முற்பவமதுருவையுமுண்மையி
லற்பமுமதிலன்னியமின்மையும்
பொற்பமைந்தநற்போமகளேனுவான். (க)

வே று.

சான்றதேயெல்லாப்பொருட்குமெல்லாமாஞ் சங்கரன்சான்றிலா தாயிற், ரோன்றிடாதுலகத்தோன்றிடாவாறு தனக்கெனத்தோற்ற மின்மையினுற், ரோன்றனக்குலகத்தோற்றமில்லாமைசடத்துவத்தாற்சட மாகை, யென்றுதானறியாதென்றிலையறியப் படும்பொருளாகிய வியல்பால். (உ)

உலகெலாம்விளக்குறுமொளியுணர்வி லுற்பவமெனச்சிலர்சொல்வ, ரலகில்பேரொளிதான்பிறக்குமேற்சடமா மாதலாற்பிறக்கைகூடாது, கலவருநாசமுள்ளதுசடங்களாங்கடாதிகடமக்கேயா, மூலவிலாவொளிவிஞ்ஞானமுண்டாகவாக்குகையுள்ளவாறன்றே. (ங)

வே று.

பானரூபத்தான்ஞானம்பரிணமத்தையடையாது
ஞானரூபமவிகாரியாதலாலேவிஞ்ஞானத்
தானும்விகாரப்படுமேற்பாறன்னமுதலாஞ்சடப்பொருள்போ
லானியாகியறிபொருளாமறிவுமறியும்பொருளாமோ. (ச)

உ. செ-ள், எல்லாமாஞ்சங்கரன் எல்லாப்பொருட்குஞ்சான்றதே—[சாட்சியில்லை யென்போமெனின்,] சான்றிலாதாயி லுலகத்தோன்றிடாது.—[எதனுல்விளங்குமாட்டாதெனின்,]—தோன்றிடா+யினுல்—[எதனுல் ஸ்பூர்த்தியாகாதெனின்,] தான்றனக்குலக+த்தால்—[எதனுல் சடமெனின்,] சடமாகை+வியல்பால்.

ரு. ரை-ள், [பட்டர்மதத்தில் கர்த்தாவாகிய ஆன்மாவுக்குப் பானமானது சட்சுஸ்—முதலிய சாணஜ்யஞானம்போல விஞ்ஞாநத்தினுல் தத்தம் விஷயங்களில் உதியாநிற்கிறது என்னும் கொள்கையை இங்கே சங்கித்துப் பரிகரிக்கின்றார்.] ஒளி=பாநம்.

ச. சே-ள், [அன்றியும் விஞ்ஞானமானது பாநத்துக்கு ஜ்ஞாகமாமென்னின்; அது பாநரூபமாகப் பரிணமிக்கிறதென்றுவது, ஆரம்பிக்கிறதென்றுவது சொல்லல்வேண்டும்; பிரதிஞ்ஞையாதி பூர்வகம் அநுவிருவிதபட்சமுங் கூடாதென்றி மறுக்கின்றார்.] பாநரூபத்தால்=பாநரூபமாக—

அறிவுபர்னந்தனக்குத்தாரூரம்பமுமாகக்கூடா
தறிவுதாரேரறியவுறும்பொருளாயிராதவதனலு
மறிவைக்குணமாகப்பிறருமங்கீகரித்தவதனலு
மறிவுசுகசத்தாம்பானத்துக்காரம்பகமுமாகாதே. (நு)

தொல்லையசத்தாம்பானத்தைத்தோற்றுவிப்பதொருஞான்று
மில்லையில்லாப்பொருளுக்குப்பண்டின்றென்னவியம்பவருஞ்
சொல்லுமில்லையாதலினற்றேறுற்றப்படுதல்விஞ்ஞானத்
தில்லையெல்லாப்படியானுமென்றுமுள்ளதிவ்வொளிதான். (கூ)

வேறு.

ஓதுமெநியாலுணர்வுமுற்பவமுமுரிதே
பேதைமையதேயதுபிறக்குமெனுமாறிங்
கோதிவருபானமதிலுற்பவமுமற்றே
நீதிபிறவாமலுளதாலவ்வொளிநித்தம். (எ)

கூ சென்., தொல்லை+மில்லை—[அதுகூடாது பூர்வம் அசத்தாயுள்ள பதார்த்தத்திற்குச் சத்தாசம்பந்த மூளதாதலை உற்பத்தியாதலால் விஞ்ஞானத்தினுல் பாஷம் ஆரம்பிக்கப்படலாமே யெனின்? அதுவுங் கூடாதென்று பரிகரிக்கின்றார்.] இல்லாப்பொருளுக்கு+எல்லாப்படியானும் விஞ்ஞானத்தில்லை யிவ்வொளிதா னென்றுமுள்ளது—அசத் பதார்த்தத்திற்கு வந்தியாகுதன்போல முன்பின் என்னும் யாதொரு விசேஷங்களுஞ் கூடாது; கூடுமெனின்? பாவபதார்த்தத்வப் பிரசங்க மூளதாம்; ஆகவே தமது சித்தாந்த ஹாநியும், பரசித்தாந்தப்பிராப்தியும் நேரிடும். ஆதலால் அசத்பதார்த்தத்திற்கு முன்பின் என்பன முதலிய எவ்விசேஷங்களும், தர்ம சம்பந்தமும் உளதென்னல் கூடாது. முற்கூறிய ஆரம்பபரிணுமமென்னும் இருவித பட்சங்களன்றி மற்றெப்பிரகாரத்தாலும் பாஷவஸ்துவிற்கு ஜந்யத்வம் நிரூபிக்கச் சங்கதியில்லாமையால் விஞ்ஞாநம் பாஷத்துக்கு ஜநகமாமென்னும் பட்சம் மறுக்கப்பட்டது என்க.

கூ சா. சென்., [அப்படியே ஞாநத்துக்கு ஜந்யத்வமுண்டென்னும்பட்சமுங் கூடாதென்று மறுக்கின்றார்.] ஓதுமெநி+நித்தம—அற்றே=அந்த அறியாமையே—சடஞானமுண்டாயிற்று, படஞானம் நஷ்டமாயிற்று என்னும் லௌகிக வியவகாரம் உபாதியுபகிதவஸ்துவின் அவிவேகத்தினுல் உண்டாயிருக்கின்ற பிழாந்திமூலமாம். லௌகிகவ்யவகாரத்தை யநுசரித்து ஞானம் ஜந்யமாகுமென்றால் அதற்குக் கடாதி

வேறு.

நிகிலலோகந்தனைநிகழ்த்துந்தியொளியேதவ்வொளியே.
சகலலோகந்தனக்கென்னுஞ்சான்றாய்நின்றசங்கரன்றன்
றுகளிலிறையிற்கற்பிதமாஞ்சம்பந்தத்தாற்றோற்றமுறுந்
தகவிலஞ்ஞானமுமன்றித்தானுய்த்தோற்றந்தாராதால். (அ)

தெரிவிலாமையிற்சனித்தெடுத்தசெற்றமார்வமுமெல்லாந்
தெரிவிலாமையைத்திகழ்த்திபசேதனச்செறிவுறற்றிகழ்ந்தின்ற

திருஷிய பதார்த்தங்கள்போல ஜடத்வம் தோஷமென்று முற்கூறப்பட்டிருக்கிறது. சட்சமுதலிய காரணங்கட்கு விஷயசம்யோகமுளதான பின்னர்உருவமுதலியவற்றின் விஷயஞானங்காணப்படுகிறதுகொண்டு அவிவேகிகள் விருத்திஜடமான விகாரங்களை அவ்விருத்தி உபஹித சேதனத்தில் ஆரோபிக்கின்றனர். விவேகிகளோவெனின் ஞானத்துக்கு ஜந்யத்வமில்லை எ-ம், எக்காலத்திலும் வஸ்துபூதமான ஞானமுள்ளதாய் விளங்காநின்றது எ-ம், அதன்கட்டோற்றற்றும் ஜந்யத்வமுதலிய தர்மங்கள் பிராந்தி எ-ம் அறிகின்றனர். அவித்யா கர்ம வாசனைவேகங்களால் வெகுவித விஷயாகாரமாகப் பரிணமிக்கின்ற அந்தக்கரணவிருத்திகளே அவ்வவ்விஷயங்களில் மாறிமாறியுதித்துத் திரோபவிக்கின்றன; இவ்வாறு பாஷ்யத்துக்கும் உம்பற்றியில்லாமையால் அஃது நித்தியமாம் என்க.

அ. சே-ள், [பாஷ்யம் நித்தியமென நிச்சயித்துப் பாரூபஞ்சிவபரமசிவன் சாட்சி சின்மாத்திரனென்று பிரதிக்ஞை செய்தபடி அத்தன்மையான சகலவுலகப் பிராசாதபாதோ சாட்சி எ-ம், அச்சாட்சி பாஷ்யமாகிய சங்கரன் அசங்கஞானமுதலிய ஞானத்துக்கும், தனக்கும் பிரகாசிய பிரகாசகஸம்பந்தங்கூடாதிருஷ்ணம் அவனால் விளக்கமுறும் அஞ்ஞானமுதலியவை எனும்வரை கற்பிதசம்பந்த விஷயமாக அவைகள் விளக்குகின்றதெனக் கூறுகின்றார்.] நிகில லோக+தாராதால் — அத்துவிச்சுபரும், அசங்கசித்தாருபருமெ பாரசிவனுக்குச் சாட்சியவிஷயியாபதாரூபமான சாட்சித்வம் பரமார்த்தமாகவில்லையாயினும் கற்பித சம்பந்தத்தால் அச்சாட்சித்வக்கூடும்; அவ்வித சம்பந்தமானது பாரமார்த்திகமான அசங்கத்வாதி லட்சணக்களை விரோதிக்கமாட்டாதென்பது கருத்து.

கூ. சே-ள், [சாட்சியால் கற்பித சம்பந்தமுடைய அஞ்ஞானம் விளங்குவதுபோல அஞ்ஞான கற்காரியமான அந்தக்கரணமும், அந்

புரிவதாம்பிராணன்றிகழ்வதும்புறக்கரணங்களுடலந்தான்
விரிவதாம்விடயங்களெல்லாஞ்சித்தவிருத்திசேருணர்வாலே. (க)

வேறு.

அன்றியனுமானமுதறன்னிலறியறிவு
தின்றுசிலசில்பொருணிகழ்த்தியிடுமதனு
லென்றுமிறையெப்பொருள்களியாவுநிகழ்விப்பா
னென்றுமவனுலொழியவென்றுநிகழாதால். (கo)

வேறு.

ஆதலாலுருவங்காண்பதுமொலிதானழுதறக்கேட்பதுமொருவன்
காதலாற்கந்தங்கொள்வதுமினிதின்னுதென விரதங்காண்பதுவ
மோதலாம்பரிசமுணர்வதுமிறையாலுளைத்தசங்கரனெனுமுணர்வை
மேதையான்மிருத்தோர்வேறுவேறுகவிளம்புவாரதுவிளம்பிடுவாம். ()

தக்காரணத்தின் பரிணமமான சர்வவிருத்திகளும், பிராணேந்திரியாதி களும் அவ்வவ்வுபகித சாட்சியால் பிரகாசிக்கின்றதெனக் கூறுகின் றார்.]

கo. சே-ள், [இவ்வாறே பரோட்சவிஷயங்களும் அநுமானவுப மாநதிவிருத்தியுபகித சாட்சியால் விளங்குறுமெனக் கூறுகின்றார்.]

கக. சே-ள், [ஜீவரூபனாக வநுப்பிரவேசித்திருக்கின்ற பரம சிவன் சாட்சி சின்மாத்திரமென்று சித்தாந்திக்கப்பட்டது. அப்படியே சுருதியிலிருவருக்குள் யார் ஆன்மாவென்ற கேள்விக்கும் சர்வசாட்சியா ன சித்துருபமே ஆன்மா பிராணன் அன்றென உத்தரமுங் கூறப்பட் டது முந்திய கவிகளால்; இந்தப் பொருளையே எவன் பார்க்கின் றானே, எவன் கேட்கின்றானே, எவன் கந்தத்தை ஆக்கிராணிக்கின் றானே; எவன் வாக்கினாற் பேசுகின்றானே, எவன் ருசி, அருசிகளை அறிகின்றானே அவனென்று உத்தரமாகச் சொல்லுகின்ற சுருதியின் பொருளைக் கூறுகின்றார்.] ஆதலாலு + விளம்பிடுவாம்.—பலமென் னுஞ் விஷயாகார பரிணமமுடைய கண்ணின் சம்பந்தத்தா லுண்டு பண்ணப்பட்ட மனோவிருத்தியில் அபிவியக்தியுடைய சாவப்பிரகாச னுடும், சர்வ இருதய மத்தியங்களிலிருப்பவனையுமுள்ள சிவனென்னும் சிற்பிரகாசத்தினாலேயே ரூபங்களை ஜனங்கள் அறிகின்றார்கள் என் பார், உருவங்காண்பதும் எனக்கூறினார். இப்படியே மற்றனைத்திற் குங் கொள்க.

சிலவர்தாமிதயமென்பர்கண்மனமேயென்பர்கள்சிலவர்தாஞ்சிலவர்
நலமதாஞானமென்பர்களெல்லாநாடிஞானமென்பர்களா
மிலகுவிஞ்ஞானமென்பர்கண்மிருத்தியிலங்கியஞானமென்பர்களாஞ்
சொலவருமேதையென்பர்கள்வேறுசொல்லிடம்பரிசையுங்கேண்மோ.

யாதையுங்காணுங் கண்ணெனமொழிவா ரெழின்மிருதியோ
மென்பார், சுதியதென்பார்மிருதியென்றுரைப்பார்சொல்லுஞ்சுற்ப

---

८२. கை-ள், (1) உபாசனையிலையும், பஞ்சகோச விசாரத்திலை யும் ஆன்மாவின் அபரோட்சஞான முளதாருங் காரணத்தால் ஆன் மாவை (அல்லது அந்தியவசாய தருமமுடைய வந்தக்கரணத்தை) 'இரு தயமென்பர்.' (2) பிரபஞ்சமுழுதையும் பிரகாசிப்பிக்குங் காரணத்தால், அல்லது சர்வ முழுட்சுக்களும் மனத்திலை ஆன்ம நிச்சயஞ் செய்யுங் காரணத்தால் ஆன்மாவை (சங்கற்பாதி விருத்தியை) 'மனமெயென் பர்.' (3) ஆன்மாவிற் கற்பிதமாகிய பிரபஞ்சத்தை ஆன்மா வன்றுக வறிதலின் ஆன்மாவை (சம்ஜ்ஞானம் = யாதொள்றன் சம்பந்தத் தால் காரியகாரணங்கள் சேதனம்போலத் தோன்றுகின்றனவோ அது) 'நலமதா [சம்ஜ்ஞப்தி] ஞானமென்பர்கள்.' (4) ஆன்மாவின் ஆக்ஞை யில் வாக்காதி சர்வேந்திரியங்களும், அவ்வினியாதி சர்வ தேவதைக ளும் இருத்தலின் ஆன்மாவை [ஆஜ்ஞாசக்தியை] 'எல்லா ஞான [ஆஜ்ஞான] மென்பர்கள்' (5) ஜடசேதனரூபப் பிரபஞ்சத்தின் பேத விசாரபூர்வகமாகத் தனது சொரூபத்தையும், பரமான்மாவையும் விசே ஷமாகவறிதலின், ஆன்மாவை [எல்லாதேவிதயமான குட்சுமஞான த்தை] 'விஜ்ஞானமென்பர்கள்.' (6) சர்வப் பிரபஞ்சத்தையும் பிரகாசி ப்பிக்கிற தனது சொரூபத்தை நானுணர்கிறேனென்று சர்வதா இவ்வாறறி தலின், ஆன்மாவை [பிரஜ்ஞாருபை] 'மிருத்தியிலங்கியஞா[பிரஜ்ஞான] மென்பர்கள்.' ஒருதரமறிந்த தனது சொரூபத்தையும், அவ்வியவ ஹார யாதொரு அநான்மவஸ்துவையும் மறவாமையின், 'மேதையென்பர்கள்.' மேதை, மதி, புத்தி, பிரஜ்ஞை, ஸ்மிருதி; இவற்றில், மேதை=திரட் தார்த்ததாரண சாமர்த்தியம்; மதி=யூகாதியவஸ்து கோசரம், புத்தி= வர்த்தமான வஸ்துவிஷயம், பிரஜ்ஞை=காலத்திரய விஷயமுடையது, ஸ்மிருதி=அதீதவஸ்து விஷயமுடையது.

८३. கை-ள், (1) சட்சுமுதலிய இந்திரியங்களால் சர்வவஸ்துக் களையும் பார்த்தலின், கடபடாதிகளே விஷயமாகவுடைய விருத்தியை, 'யாதையுங் காணுங்கண் [திருவ்ருத்தி] ணென மொழிவார்.' (2) ஆன்மா

மென்றுரைப்பார், நீதிபோக்கிருது காமமிதையென்பார் நிகழ்வுமாக
வெனவுரைப்பா, சோதியமிர்த காமதெயக்க ளுணர்வுதாருஞ்சிவனுட
யிடம்பே. (கக)

சர்வ சரீரங்களிலும் பிரவேசித்துத் தெதெகத்திரியாதிகளைத் தாரணஞ் செய்தலின், அல்லது காஷ்டம், பிருத்வைகளினுறை செய்தசெதனமான தெஜுத்திர முதலியவற்றின் மரியாதையைத் தாரணஞ் செய்வது போல ஆகாரூபமாகிய ஆன்மாவும் வருணுச்சிரமங்களின் மரியாதையையும், அவற்றின் தர்ம மரியாதைகளையும் தாரணஞ்செய்வதால் திருதியா [தெதெகத்திரியாதி தாரண சாமர்த்திய] மென்பர்? (3) இவ் வான்மா தெதெகத்திரியம், அத்தக்காரணம், அஞ்ஞானமுதலியவற்றைப் பிரகாசிப்பித்தலின், அல்லது ஆத்திபாத்மம், ஆகிபூதம், ஆதிதெய்வம் என்னும் இம்மூவகைத் தக்கங்களை விஷயம் பண்ணுகிற்கும் அந்தக் காரணத்தின் விருத்தியினைப் பிரகாசிப்பித்தலின், அல்லது ஆன்மாவின் பிரகாசத்தினால் சம்பூர்ணமான ஜகத்தும் தத்தம் காரியசித்தி செய்தலின், 'சுசியதென்பார்.' ஜுஜி=உரோகாதி நிமித்தங்களாலுளதாகும் சித்தத்தின்பீடை. (4) மாதாவானவள் தன் புத்திரனை ஸ்மரணஞ் செய்வதுபோல இவ்வாகாரூபமான ஆன்மாவும் என்னையல்லாமல் இச்சகற்பூர்ணமான ஜகத்தும் எப்படிச் சித்தமாமென்று இவ்வாறு ஸ்மரணஞ்செய்வதால், 'பக்ருதி [அசேதனவஸ்து விஷயம்] என்றுரைப்பார்.' (5) இவ்வான்மா சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி என்னும் இம்மூவகை யவஸ்தைகளையும் கன்முகக் கற்பனை செய்வதால் (இது கருமை, வெண்மை என்று பேதமாகக் கற்பனைசெய்வது) 'சங்கற்ப மென்றுரைப்பார்.' (6) இவ்வாகாரூபமான ஆன்மாவினிச்சையினுற் சம்பூர்ணமான ஜகத்தும் உற்பத்தியாவதால், அல்லது அந்த சொரூபமான ஆன்மாவின் விலாசத்தை விஷயம் பண்ணுகிற்கும் யாதொரு மாயாவிருத்திரூபமான ஞானமுண்டோ அந்த ஞானத்தால் சம்பூர்ணமான் பிரபஞ்சமும் உற்பத்தியாகிய காரணத்தால், 'கிருது' [இவ்விதிப்படியிப்பட்டதென்று வரும் நிச்சயம் என்பர்.] (7) இவ்வாகாரூபமான ஆன்மாவுகப்பிராப்திவினிச்சையையும், தக்கநிவிர்த்திவினிச்சையையும் பிரகாசஞ் செய்வதால், 'காமம் [இவ்விடமான பரோட்சவிஷய ஆகாங்ஷை] என்பார்.' (8) பிரஜைகளின் ஜுற்பத்திக்குக் காரணமாகிய தனது ஸ்திரீ சங்கமத்தின் அபிலாஷையை இவ்வாகாரூபமான வான்மா பிரகாசஞ் செய்வதால், 'மகம் [ஸ்திரீபத்திலுள்ள திருக்கு, சந்தானநிவிஷயாபிலாஷை] எனவுரைப்பார்' இவைகள் கமியிலுள்ளன,

வேறு.

பிரமனிவனேயிந்திரனும்பிராசாபத்தியவிளிமனே
யுரமதுடையவும்பர்கள்பூதங்களுலகங்களுமெல்லா
முளைசெய்திடுமண்டசமுதலாமியோனிபேதங்களுமிவனே
குரகதங்கோமாநாடருத்தஞ்சாதிகளுமிவனே. (கச)

வேணமற்றுமியம்பாதவியக்கத்திற்பிறிவிலாத
ஞானகனமாமிறையவனேகலமாஞ்சிவனுமாணுமுதற்

இனிமூலம்; (1) காஷ்டை முதலியவற்றும் செய்யும் மாத்திரை விசேஷமான மரக்கால், யவைமுதலிய அன்னத்தின் பரிமாணத்தை நிச்சயம் பண்ணுவதுபோல ஆன்மாவும் சம்பூர்ணமான பிரபஞ்சத்தின் பரிமாணத்தை நிச்சயஞ் செய்தலால், அல்லது சர்வப் பிராணிகளிடத்தும் முள்ள இவ்வான்மா சர்வப் பிராணிகளின் திருவாலுதங்களோ வன்ற நிச்சயஞ் செய்தலின், மதியென்பர். (2) இந்த வஸ்துவானது எனக்குக் கிடைக்கவேண்டும், இந்த வஸ்துவானது எனக்குக் கிடைக்கவே ண்டாம் என்றிவ்வாறு கருதுகின்ற மனத்தைத் தமக்கவதில் சமர்த்தமுடைமையின், ஆன்மாவை மரக்காலென்பர்: மனத்தையும் பிரேரணஞ் செய்யுஞ் சாமர்த்தியமும் மரக்காலாம். (3) ஆகந்தருபமான இவ்வான்மா தனது சமீபத்தன்மையினால் பிராணன்களோத் தத்தம் வியாபாரங்களிற் பிரவர்த்தி செய்வதால், அலை—யென்பர். இம்மூன்றும் கவியிலில்லாவிடினும் தொடர்புபற்றிக் காண்பிக்கப்பட்டன.

கச. சே - ர், [இதனாலும் அந்தர்காரணம், அதன் விருத்தி இவைகளில் உபயோகமாயும், சத்தாதி சகல வஸ்துக்களையும் வியாப்தஞ் செய்கின்றதாயுமுள்ள நித்திய சுவயம்பிரகாச சாட்சி சைதன்யமே ஆன்மாவெனப் பிரதிபாதிக்கப்பட்டது. இனிப் பிரமாமுதல் ஸ்தம்ப பரியந்தமான ஸ்தாவர ஜங்கமரூபமாயுள்ள ஜகத்தில் எவ்வும் நீக்கரூபகமும், உபாதான ரூபகமும் இருக்கின்றன என்ற விபிப்பிராயத்தால் அலைப்பற்றிய பரிச்சேதப் பிராந்தியை நீக்குதற்காகச் சுருதியிற் சொன்ன சர்வான்ம சொரூபத்தைக் கூறுகின்றார்.]

கரு. சே-ள், [இப்போது கூறிவந்த பிரச்னரூபமான முக்கிய விருத்தியால் ஆதாரமாகவே அறியத்தக்கதென்று நிரூபித்தற்பொருட்டுச் சிவருத்திராதி காமக்கோயுடைய பிரமமே பிரஞ்ஞானமென்று ஆதாரப்பிரதானமாகக் கூறுகின்றார்.] பெறு—ஆசிரியரும்.

பிரமகீதை.

லானநாமங்களையுடையயாவுமறியுமெய்ப்பரம
னீனமில்லாவறிவுருவேயெல்லாப்பொருட்குமிறைபேரும். (கந)

வேறு.

னையலொன்றறவிவ்வறிவினையறியின்மாநுடன்முத்தனுமன்றித் [ன்
துய்யனன்மத்தான்மைந்தரான்மற்றோர் பொருளினுலற்பவந்துடையா
வையகம்பிரமவேதனந்தன்னின்மாத்திரத்தாற்பிரமந்தா
னையமொன்றறவேயாமெனமுக்காலாணையிட்டறைந்தனன்லோன்.

ஐதரேயசேஷ முற்றிற்று.

தைத்திரியவுபநிஷதார்த்ததாத்பரிய மாரம்பம்.

அவதாரிகை.

[ஐதரேய வுபநிஷதத்தின் பரியாலோசனையாற் கன்மத்தி னுதவி யின்றிப் பிரமான்மைக்கிய சாட்சாத்காரமே முத்திசாதனம் எனக் கூறி, தைத்திரிய வுபநிஷதத்தின் பரியாலோசனையாலும் பிரமதேவர் இருதய குகேசரூப பரமான்மாவைச் சங்கை, சமாதானத்தோடு பஞ்ச கோச விசாரானுசாரம் தேவர்களுக்கு நிரதிசயாநந்த வடிவ வியல்பாகத் தெளியத்தக்கவண்ணம் வற்புறுத்திக் கூறுகின்றார்.]

அந்தவிச்சைக்குவிடயமாஞ்சச்சிதானந்தமாம்பிரமத்தைப்
பந்தமாங்குகையின்மாயையஞ்ஞானமென்பதிற்பரவியோமத்தி
லந்தவங்கத்துப்பிரமரூபத்தையறிந்தவனவரைருகாலே
சிந்தைசெய்காமமியாவையும்பெற்றுத்தீரவேசீவன்முத்தனுமாம். (கள)

அஞ்ஞானமாயாசத்திக்குச்சான்றுயகத்துறையசலவான்மாவை
மெய்ஞ்ஞானப்பரத்தில்வேறறக்காணுமவன்பிரமபீசனின்மிக்கான்

கசு. செ-ள், [உபக்கிரமித்துச் சொல்லிவந்த அர்த்தத்தைச் சங்கிரகித்து அதன்பலத்தையும் சபதபூர்வமாகச் சொல்லி உபசம்மரிக்கின்றார்.]

கஅ. செ-ள், [சத்தியமாயும், ஞானமாயும், ஆனந்தமாயுமுள்ளது பிரமம், அதைப் பரமவியோமமென்னும் குகையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற பிரத்தியகபிந்மாக யாவன் அறிகின்றானே அவன் அறிந்த பிரமரூபமாகிய தன்னுற் சகலகாமங்களையும் அடைகின்றான் என்ற

ஐதரேயவுபநிஷதார்த்தசேஷமும், தைத்திரியவுபநிஷதார்த்த தாத்பரியமு முணைக்குமத்தியாயம். கஎடு

மெய்ஞ்ஞானப்பரத்தில்வேறறுஞ்சத்திமிச்சிரமித்தவான்மாவிற்
பைஞ்ஞாகமாலைபோலவேதான்றப்பிமபஞ்சகரித்துளவான். (கக)

வே று.

வாயுவென்றுபெயருடையபரிசம்வானத்துண்டாயத்
தேயுவதிலேதோன்றிற்றவ்வனலிலப்புமுண்டாயத்
தோயமதனிலவனிபாப்ச்சுக்கைக்கும்பஞ்சகரித்
தூயவிறைவனுக்கினையாற்றூலபஞ்சபூதமுமாம். (ககூ)

வே று.

பரமனுக்கினையினூலபஞ்சபூதங்களாலே
பிரமாண்டம்படைத்தேனத்தப்பிரமாண்டமத்தினுள்ளே
திரமுறமூலருத்தேவசாதியுத்தாத்தாம்பண்ணுச்
கருமரூபத்தால்வானவாதியும்பிறவுங்கண்டேன். (உ0)

சுருதி வாக்கியாகூரா நுசாரமாக முற்கவியிற் பொருள்கூறி இக்கவியில் பலிதார்த்தமாகப் பிரமத்தை யறிந்தவன் பிரமத்தை யடைகின்றான் என்றபடி பிரத்தியக்கை மறைக்கும் அஞ்ஞானம், அத்தக்காரணம், மாயை இவைகட்குச் சாட்சியான அத்துவிதப் பிரமத்தை அபரோட்சமாக வறிகின்றவன் உத்தமப் பிரமவித்து எனவும் சுருதியிற் சுத்திரம் போற் கூறிய வாக்கியார்த்தத்தைச் சுருதிதானே சுருக்கமாக வுரை செய்ததின் பிறகு அவ்விடத்துண்டாகிய சங்கையை நிவிர்த்திசெய்ய வேண்டி இவ்வான்மாவினிடத்தினின்றென்ற தமுதல்லுப்படி உபநிடதமென்றதுவரைக்கும் விரிவாகவுரையுஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது; அதனைச் சங்கிரகித்துச் சொல்வார் இவ்விடத்திற் பிரமம் சச்சிதானந்தமென்று முற்கூறியதுகூடாது. என்னினில் பரிச்சேதமாயுள்ளவின் முதலிய பூதபௌதிகப்பிரபஞ்சமிருத்தலால் என்ற சங்கையை நீக்கற் பொருட்டு அத்தப்பிரமத்தினிடத்தினின்றும் சிருஷ்டியைக் கூறுகின்றார்.]

ககூ தெ-ள், வாயுவென்ற+பூதமுமாம்—சமுத்திரத்தில் அலை, நுரை, குமிழிகள்முதலான காரியங்களும், மண்ணில் கடாதிகாரியங்களும் தத்தம் காரணங்களுக்குக் கிஞ்சித்தும் வேறாகாது காரணமாகவே யிருப்பதுபோல ஆன்மாவினின்றுமுண்டான ஆகாசாதிகள் ஆன்மாவுக் கந்தியமாகக் கிஞ்சித்துமிராதபடியால் பரிச்சிந்நம் வாராட்டாது என்பதாம்.

யாதொன்றெலும்புநரம்புமுதலிந்தவுடம்பதன்னமய
னேதுபிராணமயனத்துக்குள்ளாய்வேறுயேயொளிரு
மோதுபிராணமயற்கயலாயுள்ளாயொளிருமனோமயனன்
னீதியுறவிஞ்ஞானமயனவனுக்குள்ளாய்நிகழுமால். (உக)

வே று.

அன்னியமாய்விஞ்ஞானமயனுக்குள்ளாமானந்தமயனன்னமயன்
றனுள்ளாய், மன்னியவப்பிராணமயனுலே பூர்ணன்மனோமயனற்பூர
ணன்மனோமயன்று, னன்னவகைவிஞ்ஞானமயனற்பூர்ணனானந்தமய
னுலேயவன்றன்பூர்ணன், றன்னிகரற்றனைத்தினுக்குமுள்ளாய்வேறு
ந்தற்பரத்தாற்பூர்ணனதுதானேபூர்ணம். (உஉ)

வே று.

சச்சிதானந்தமாகியொன்றும்பரப்பிரமம்
புச்சமென்றுரைத்திடப்படுமிரதமப்பொருளே
யிச்சதானந்தமெய்தியயாவனெவ்விடத்துந்
துச்சவாக்கையின்றுயரறுத்தவன்சுகம்பெறுமால். (உங)

உக. செ-ள், [பஞ்சகோசங்களில் தாதான்மியமுடைய ஆன்மா வைக்சர்வாந்தரமான பிரமமாக வறிதற்குப் பஞ்சகோசலட்சண மறிந் தாலன்றிக் கூடாதாகையால் சுருதியிறற் கூறப்பட்ட பஞ்சகோசங் களை இவ்விடத்தில் அதிகாரிகளின் சௌகரியப்பொருட்டுக் கூறத் தொடங்குகின்றார்.]

உஉ. செ-ள், அந்நியமா + மானந்தமயன்—[பஞ்சகோச விலட்ச ணஞ் சித்திக்க அவ்வாயிலாகவே பஞ்சகோச விசிஷ்டமும் கற்பிதமா மென்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றார்.] அன்னமய + தானேபூர்ணம்— கடாதி சம்பந்தத்தால் ஆகாசத்துக்குப் பரிச்சிந்நத்வம் எப்படிவாராதோ அதுபோலப் பஞ்சகோசங்களாலும் ஆன்மாவிற்குப் பரிச்சிந்நத்வம் வாராதென்பதாம்.

உங. செ-ள், சச்சிதானந்த + மென்றுரைத்திடப்படும்—ஆனந்தமய த்தைப் பட்சியாக வர்ணித்திருக்கின்றது; எப்படியெனின்? பிரியம்= சிரசு, மோதம்=வலதுபட்சம், பிரமோதம்=இடதுபட்சம், சாமான்ய வானந்தம்=உடல், ஆன்மா=[புச்சம்] வால். [ஆன்மாவானது ஆனந்த மாகமாட்டாதெனின்?] இரதமப்பொருளே—[பலிதார்த்தத்தைக் கூறு கின்றார்.] இச்சதானந்தம் + பெறுமால்.

ஐதரேயவுபநிஷதார்த்தசேஷமும், தைத்திரியவுபநிஷதார்த்த தாத்பரியமு முணைக்குமத்தியாயம். களள

வேறு.

இன்பமாம்பரமிலதெனிலேவலுண்டாகுமேதுவன்செய்வான்
றுன்பமேதனக்கியல்பதாய்த்துயர்க்கடலிடைப்படுமுயிர்தனினைத்
தன்பரம்பெருங்கருணையாலிரதமாய்ச்சார்ந்தவுளத்தேதின்
றின்பமேவுறவளித்திடலிறையனுக்கியல்பதெப்படியாலும். (உச)

வேறு.

யாதொருபொழுதுகாட்சிமுதலிலதாம்பரத்திற்
பேதமதறவுணர்ந்தானப்பொழுதபயனுகிக்
கோதிலாவமிர்தமெய்துங்கூடுமேற்சிறுபேதஞ்
சாதலும்பிறப்புமச்சஞ்சார்தலுஞ்சங்கையில்லை. (உஙு)

வேறு.

தானெலாவிடத்திலுமுளதாகிலுஞ்சாங்கரியஞ்சேர்ந்த
வீனசாதியைக்குறித்ததுவெளிப்படாதிருக்குமேயெப்போது
ஞானமேமுயல்பவர்க்குநற்பரம்பரநற்பரம்பதமேதா
னனவாறறிந்திடும்படிகேவலருளினல்வெளியாமால். (உசு)

அங்கமாறினையும்வேதநாலுடனெயறியினுமனனமில்லவனுக்
கெங்குமெப்பொழுதும்பயந்திறுக்கேதுவாயிமிறைவனிருன்கால்

உச. செ-ள், றின்பமாம் + செய்வான் — றுன்மலிரு ஒருவனும், ஒன்றையுஞ் செய்யமாட்டானென்று பெறப்படுகின்றது. [இனி ஆன்மாவுக்கு ஆநந்தம் சுபாவமென்று எதுவுடன் கூறுகின்றார்.]

உடு. செ-ள், [அவ்வான்மாவையறியின் அந்நேரமுண்டாகும் பலனைக் கூறுகின்றார்.] யாதொருபொழுது + மெய்தும் — [அப்படியறியாமையினால் வரும் அனர்த்தம் யாதெனின்?] கூடுமேற் + சங்கையில்லை.

உசு. செ-ள், [பரமேசுவரன் சர்வான்மருபமாயிருக்கின் யாவர்களும் அறியலாமேயெனின்? அதற்குக் கூறுகின்றார்.] தானெலா + திருக்குமே — சாங்கரியஞ்சேர்ந்த = அஞ்ஞான காரவிருத்தியொடு கலந்திராநின்ற — ஈனசாதியை = நிழ்வான அவிவேகிகளை — ஆயின், தர்விக்ஞேயமாமோவெனின்? எப்போதும் + வெளியாமால்.

உஎ. செ-ள், [அந்தப்பிரமந்தானே வித்துவானுக்கும் மூகமில்லாவிடில் பயமாகப்பவிக்குமென்ற சுருதியின் பொருளைக்கூறுகின்றார்.]

பிரமகீதை.

செங்கதிர்வாரி தீயமன்றத்தஞ்செய்தொழில்களிலொருகாலும் பங்கியாதொழுகும்பரிசதுபரனைப்பற்றியுண்டாகியபயத்தால். (உஎ

வேறு.

தந்தமள்விலரியாதிதம்பமீரும்யச்சகத்தெல்லா
மிந்தவிறைவனைந்தலேசத்தாலேயின்புறுமா
லந்தவந்தப்பதத்தாசையற்றோர்க்கருளாலுள்ளபடி
தொந்தமறுதன்சொரூபமதாமின்பந்தானேதோன்றுமால். (உஅ)

வேறு.

பருதிநெஞ்சினுமொழிந்தவர்நெஞ்சினும்பரனே
கரியதாகிநின்றறிபவன்காயமேமுதலாம்
பொருளைமாய்வுறத்தத்துவவிவேகத்தாற்போக்கிக்
கரியதாகியவீசனைக்கண்டவன்கண்டான். (உகூ)

வேறு.

உருத்திரன் மான்முதலாகத் தம்பமீரும்யுள பொருட்குஞ்சான்றாகு மொருவன்றன்னைக், கருத்துறத்தர்க்கத்தாலுமானத்தாலுங்கண்டவன்

அங்கமா + மிறைவன் — இராகுவை யழுதங்கொன்றாற்போலவாம். [அதனையே திடப்படுத்தவேண்டிச் சுருதியில் இவ்வீசுரனிடத்தில் இந்திரன் முதலான தேவதைகள் பயப்பட்டுநடக்கின்றார்கள் என்ற பொருளைக் கூறுகின்றார்.] இந்திரன் கால்+பயத்தால்.

உஅ. செ-ள், [சுருதியில் தாரதம்மியமாகக் கூறிய அதிகாராநந்தம் நைசுவரமெனத் தெரிவிக்கவேண்டி அதனைக் கூறுகின்றார்.] தந்தமளவி + லேயின்புறும்—[நிராசாவானை பிரமநிஷ்டனுக்கு நேரேஅவ்வானந்தங்கள் கற்பிதமாதலால் தனது லேசமாய்த் தானேகவே விளங்குகின்றனவென்ற சுருதியைக் கூறுகின்றார்.] அந்தவந்த+தானேதோன்றும்.

உகூ. செ-ள், [அலைநுரை குமிழிகள் சமுத்திரத்திற்போலச் சர்வானந்தங்களு மடங்கிடுதற்கிடமான பிரமம் பரிச்சேதமில்லாததனால் நிரதிசயாநந்தமெனச் சாதிக்கவேண்டி எங்குமுள்ள வொருவனையே விவேகத்தாலறிந்தவனே அறிந்தவனாவன் எனக் கூறுகின்றார்.]

ஈ0. செ-ள், [நிரதிசய நிர்விகார சச்சிதானந்த ஏகரசபிரமாஸ்திக்வங்கூறப்பட்டதனால் அஃதுண்டோ! இல்லையோஎன்னுமாசங்கையை நிராகரித்து அவித்துவானும் அதனையடைகின்றானே? இல்லையா என்ற

கண்டவன்றர்க்கமான ஞானங், கருத்துறவுள்ளவறுகினின்றுந்தன்
னேத்தன்றலேவேறுபடக்கழற்றிக்கற்றே றுவருத்துவருமன்னதிதே
சமெல்லாமுள்பகிருமிறைவனருளொன்றினுலே. (५८)

வேறு.

விளம்பும்வாக்குயாதொன்றின்பக்கற்செல்லாதேதீளும்
விளம்பும்வாக்குத்தான்விளம்பவிசேடமொன்றும்பெறுமையினல்
விளம்பல்வாதற்றிறிதில்லைவிசேடம்பெறிலேவிசேடமாம்
விளம்பலாவதுருத்திரனையுளையால்விளம்பும்பரிசன்றே. (५९)

யாதொன்றின்பாலெங்குஞ்சோசரமாமிந்தமனருசெல்லா
தியாதொன்றின்பாற்செவிமுதலிந்தியங்கள்விடயங்களுருத்துசெல்லா
வோதுஞ்சச்சிதானந்தவொன்றும்பிரமமதுதன்னைப்
பேதமறத்தன்வடிவாகப்பெற்றுனச்சமற்றுனல். (६०)

வேறு.

அன்புறுகுருவனருளினலிங்ஙனறிந்தவனையர்க்கிருவினையாற்
றுன்புறுன்றுன்பஞ்செய்வதுந்துன்புறுப்பதுமாகியதோற்ற
முன்பதாம்வேதமுடிவுவாக்கியத்தான்முனேத்தஞானத்தினுண்முற்ற
மின்பமார்ந்தன்னதருவமாயிலங்குமிறைமிகுதிருவருளதனல். (६१)

கேள்விக்கு உத்தரமாக இந்தவண்ணமறிந்தவன் எவனோ அவனொரு வனே அறிந்தவன் என்றதுமுதல் ஆனந்தமயனை உபசங்கிரமிக்கின் றுன் என்றது முறைச்சொன்ன சுருதியின் பொருளைக் கூறுகின்றார்.]

५१-५२. சே-ர், [அத்துவிதிய நிரதிசயாகண்ட அபியப்பிரமப் பிராப்தியானது ஞானமாத்திர சாத்தியமென்று தன்னுற் கூறப்பட்ட பொருளில் சம்வாதமித்தமாக எதிரின்றும் வாக்குகள் மனத்தோ டும் எட்டமாட்டாமல் திரும்பிவிடுகின்றனவோ அதையறிந்தவன் தரி டத்தும் பயமடையான் என்று சுருதியிற் கூறியபொருளை இரண்டு கவியாற்கூறுகின்றார்.] விளம்பு+ம்பரிசென்றது— யாதொன் +மற்று றுல்— விடயங்களும் (விஷயாபிமானி தேவதைகளும்)

५३. சே-ர், [சுருதியில் பிரமவித்தைச் சுபாசுபகன்மங்கள் தப்பி தச்செய்யாது, நற்கருமத்தை நான்செய்யவில்லை, பாபகருமத்தைத்தான் நான் எப்படிச்செய்தவனைவன் இத்தப்பிரகாரமாக அறிந்தவனுக்குப்புண் ணிய பாபங்கள் ஆன்மாவாகவிளங்கும் என்கின்ற இப்பொருளைக்கூறு கின்றார்.]

வேறு.

செய்வான்செய்விப்பவன்செய்யும்பொருள்செய்கருவிசெய்தொழிலை
றைவாய்ப்பொருளும்வெறுமான்மாவாகித்தோன்றுமிறையருளா [ன்
லெய்யாமானமறிபொருளுமறிவோனென்னப்படும்பேத
மெய்யாமிறைவன்றிருவருளாலெல்லாந்தானுய்விளங்குமால். (நச)

துய்க்குமவன்முன்றுய்ப்பிப்பான்றுய்க்கும்பொருட்டான்றுய்த்தமுன்
கைக்கொள்பொருள்கொள்பவன்கொள்கைகடவுளருளூற்றுனேயா
மைக்கொண்ஞானமொன்றென்றுமாறுஞானமையமுறுந்
துய்க்குஞானமுற்றுமிறையருளாற்றுனேயாய்த்தோன்றும். (நஞ)

வேறு.

கடபடகுட்டியமுதலாமிதின்ஞானங்கள்கடமதுகுட்டியகுதூலப
டமதாகுந், தடமலபாதாளமுதலுலகமற்றைச்சத்தியமேமுதலானவுலக
மெல்லா, மிடவியமாமலரவன்றனண்டமீதிற்கற்பிதமாமெல்லையிலண்
டங்களெல்லாங், கடறடமாறுகண்மற்றுங்கண்டவெல்லாங்கடவுளருள
தனுலேதானுய்க்காணும். (நசு)

வேறு.

மேருமந்தரமுதலதாமிருத்தமால்வரைகள்
சாருமெல்லையின்றியவனம்வனத்தினுள்ளவைதான்
ருருவந்தமில்விதங்கள்புற்புதலெலாந்தானு
யேதமின்றியவிறைதிருவருளினுலிலங்கும். (நஎ)

வேறு.

வான்முதலாம்பூதங்கள்பௌதிகங்கண்மன்னுமொலிபரிசமுருச்
சுவைநாற்றங்க, ளுண்மருவுகிருமிகீடம்பதங்கமுலவுபசுவிதமோடுமொ
ட்டையானை, கான்மருவுபரிகரபமநுடர்சித்தர்கந்தருவரரக்கரியக்கர்க
டாமிக்க, வான்மருவுந்தேவகணமெல்லாமற்றுமாப்பரமனருட்டனது
வடிவாய்த்தோன்றும். (நஅ)

நசு சென்-ன், [மூற்கவியில் அனேத்துஞ்சுகவடிவான பிரத்தியகா
ன்பசொரூபமாக விளங்குவதென்றபடியே இந்தக்கவிமுதல் விஸ்தரித்
துக்கூறுகின்றார்.] செய்வான்+பொருளும்=கர்த்தா, காரயிதா, கர்மம்,
கரணம், காரியம், என்னும் ஐந்து விதமான வஸ்துக்களும்—மான
மறிவு பொருள்அறிவோன் என்று மூலப்படி நான்கு ஆம்: பிரமாணம்,
பிரமிதி, பிரமேயம், பிரமாதா என்பது மூலம்.

வேறு.

வினமிகுவிண்ணோர்விண்ணவர்விண்டிறைர்சேர்தலும்விராட்டி
டன்சுராட்டு, மெனையடைந்தவொன்செல்வமியானெனதாலருட்பிரானீ
சனற்சிவனென், றனைவர்தம்பதங்களவர்களையடைவித்தானெம்மான்
னியமின்றித், தன்கிகரில்லாவிறையனருளாற்சகலமுந்தானெனத்
தோன்றும். (உக)

தீதறுமம்பொருள்கணன்றெனுமம்பொருள்கள்செய்வானெனச்செம்ப
வேதமாமுடலவிந்தியம்பிராணனிசைமனம்புத்திபாதாதி [டாத
தீதறுகாமங்கோபமேமுதலாத்தியனசாந்திதாந்திகமீ
யாதியாகலங்களையுடையவுத்தானேயாகியேதான்றுமெய்ப்பொருளால். (உ0)

பேதமாஞ்சிவமுரங்களுமவர்கள்பேதமும்பேதிக்குமதுவும்
போதமில்சடமாத்தியுமதன் * பிதையும்போதசத்தியுமல்லவுமற [தம்
மோதுமுண்மையில்லையெனவெழுமுணர்வினுள்ளதாம்பொருட்கருவியா
பாதுமவ்விறையவனருளினுற்றன்னதேகமாமுருவமாயெழிற்குரு. (உட)

வேறு.

தன்னிதாளியாற்றுள்ளவினைச்சடிவானுண்மாவினைத்தகு
னன்னவினையீடனவிடுவன்றறியாதின்றவத்வாசகி
யுன்னவரியவவன்றன்னதுண்மையுணராதொருவர்தனும்
பின்னமில்லாமையிலறிவார்தாமுமதியப்பெற்றிலரால். (உட)

அயருனின்றித்தன்னேத்தானுண்மாவாகவறிவுற்றோ
னியல்பாவித்தப்பொருளிற்சேயனென்றுமுடியுமுமாபதி
லியல்பாராலுமறியவியலாடம்போலிபாடர்ந்து
நயமார்ஞானவிறைதன்னன்றித்தலமேலில்லைமாலால். (உக)

---

* பிதை==பேதம்.

அ.உ.: செ-ன், [இவ்விதமான சகலஜகத்தும் வித்துவானுக்குரித்தாய்ச் சொரூபமாகவே விளங்குமானால் ஆன்மா சுயிசுவதந்திரனென்ற சித்தாந்தக்குச் சமாதானங் கூறுகின்றார்.] தன்னைதானறி + ஒருவர்தானும்— [எதனாலறியார்களெனின்?] பின்னமி + லாலால்—

அ.உ. செ-ன், [இங்ஙனமாயின் வித்துவான்மாத்திரம் எப்படியறிவானெனின்? அதற்குச் சமாதானமும் சுருதியில் இருக்கின்றது. அதாவது ஜீவாத்மாவைத் தானஞ்செப்துகொண்டிருப்பவன் என்றதனால், சுவர்ணஜ்ஜோதி என்றவைக்குங்கூறிய வித்துவானுடைய ஞானத்தைப்பிரியோஜகமாகவுங் கூறுகின்றார்.]

பிரம்கீதை.

அன்பிறைலெம்மாதிகுருவாகுமிறைவனருள்கீதை
யின்பமேசெய்திடலுலகுக்கியல்பாமெவ்வாறவ்வாறே
முன்புபரமன்றிருவாக்கான்மொழிந்தகீதைப்பொருளான
பின்பிக்ரவனருள்கீதைபோவின்பம்பிறப்பிக்கும். (சக)

உலகியல்பாங்கீதைக்குழுவந்தருளுமிறையென்ரு
லிலதியவைதிகக்கீதைக்கென்செயானிறையதனு
னைவிருத்தபொருள்வேண்டினலமிருபத்தியிரேடும
மைந்துரற்கீதைகளையெப்பொழுதும்பாடுவான். (சரு)

வேறு.

அறையுமறையாலாகமத்தாலறியாருகின்மற்றுந்தா
னறிவதொருபாடையினுலேயறைவானென்றுமமையாதே
யிறையைபடைதற்கேதுவிதுவிதனுற்பாமயோகெய்தும்
பிறிவொன்றறவேசிவன்றன்னேயோகத்தாலேபெறலாமால். (சக)

கீதைசெய்தோனியோகத்தாற்கீழ்ச்செய்வினையின்பெருமையினுற்
பேதமில்லாவிறைகூடப்பெருதேவிடினும்பின்சென்ரு
மாதலாலேயிறைகீதையல்லாதெல்லாங்கைவிடுவான்
பேதைமையினுற்செய்தானேற்பிராயச்சித்தஞ்செயவேண்டும். (சஎ)

சக. செ-ள், [ஞானியினுடைய பிரகர்கம் யாவர்க்கும் இதம் எப்படிச் செய்யுமெனின்? அதற்கு உபமானத்தோடுங் கூறுகின்ரூர்.]

சரு. செ-ள், [அதனை எவ்வினையிலும் கானஞ் செய்கின்ரூன் என்ற மற்றை வாக்கியத்தாலும் விதுவானுக்குக் கானங்கூடுமென்று கூறுகின்ரூர்.]

சக. செ-ள், [ஆயின், பிரமான்மைக்ய ஞானத்தைச் சமஸ்கிருதத் தெரிந்தவர்களாலன்றி மற்றையர்களால் ஸ்பஷ்டமாகத் தெளிந்தறியக்கூடாதோவெனின் கூறுகின்ரூர்.]

சஎ. செ-ள், [அநுஷ்டிக்குங்காலையில் முற்றுப்பெரூமல் மத்தியில் மிருதமாவின் வியர்த்தமாமே என்னுஞ் சங்கைக்குக்கூறுகின்ரூர்.]

வேறு.

அதலாற்பிறவியறுக்கவாதரிப்போனருமறைப்பிரமாணத்தாலுந்
திதிலாத்தர்க்கநெறியதனுலுஞ்சிவனுடையுணர்வுபெற்றதுவே
கிதமேசெய்வானுபநிடமதனிற்கிளத்தியபொருணிதிப்பொருளாச்
திதிலாச்சிவநற்பத்தருக்குணாக்கமல்லவத்தடக்குணாசெய்யா. (சக)

மூன்றுவது

ஐதரேயவுபநிஷதார்த்தசேஷமும், தைத்திரிய
வுபநிஷதார்த்ததாத்பரியமு முஷாக்குமத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - கரிக.

நான்காவது

கேஷோபநிஷததாத்பரியமுஷாக்குமத்தியாயம்.

(அவதாரிகை.)

[பிரமாவானவர் மூர்த்திய அத்தியாயங்களில் ஐதரேய, தைத்திரிய வுபநிஷதங்களின் தாற்பரியத்தைக்கூறி, இவ்வத்தியாயத்தில் பிரமதத்துவம் உபதேசத்தால் அடையத்தக்கதெயன்றித் தருக்கத்தால் அடையத்தக்கதன்று என்று காண்பிக்கவேண்டிச் சுருதியிற் சென்ம், மந்திரமொழிகளால் பிரமம் உபதேசிக்கப்படுகின்றது அவ்விதசக்காசமாதானவாயிலாகப் பரமாத்மைதஞானத்தைக் கரதலாமலகமென நிச்சயஞ் செய்கின்றார்.]

வான்றொடங்கிமலர்ந்தனயாவைக்குஞ்
சான்றதாமறிவைத்தன்னருளினாற்
றோன்றுசோதியைச்சொல்லுவனென்றெலா
மீன்றவனிபையீயார்கட்டியம்பினான். (க)

கஅ. கே-ள், [முழுமுட்சுவானவன் அத்தகுதிபெற்றத்தக்க பிரமஞானத்தையும், இவ்விரகசியத்தைச் சாமானியமானவர்களுக்கு உபதேசிக்கக்கூடாதென்பதைவுங்கூறி அத்தியாயத்தை உபசம்மரிக்கின்றார்.]

வேறு.

தானேயுள்ளாயெப்போதுமெல்லாப்பொருட்குஞ்சான்முகி
யூனேபவசாகரத்துற்றோர்க்குடன்றூரகமாகியவும்பர்
கோனேநியமித்திடமனமுங்குறித்துவிடயங்களிற்செல்கை
தானேசேட்டைசெய்யாதுபிரானனிறைவன்றன்னூலே. (உ)

வேறு.

நாவுணாப்பதுவுஞ்செவியுணாப்பதனேநலம்பெறக்கேட்பதுநயன
மேவுருத்திகழக்காண்பதுமற்றும்வேறுளவிந்தியங்களுமத்
தேவருற்றதம்விடயமேற்செல்லப்படுவதிங்கிவைசெலுத்திடுமத்
தேவைமாயையினுலன்றியுண்மையிலத்தேவனுக்கில்லையேதெரியில். (ஊ)

வேறு.

இந்தியங்களுக்குச்சத்தையில்லையியற்றின்சத்தை
சென்றழல்யம்போலுள்ளதேனுலுள்ளசத்தை
தொந்தமில்பரன்முன்றன்னிற்சாத்திரந்தன்னைக்கற்பித்
தந்தமத்தன்மையுண்டாவனிக்குமங்ஙனுவேசித்து. (சு)

வேறு.

தன்னிற்கற்பிதமானத்தையனுவேசித்துச் சத்துவத்தினின்றுமன
த்தன்மைகல்லு, நன்னூற்றகற்பிதமாநாட்டந்தன்னைநாட்டமாந்தன்மை

உ. சே-ள், [சுருதியில் 'எதனால்' என்ற பொருள் பொதுவாதலால் அதனைச் சர்வசாட்சியான கூடஸ்தனுகக்கூறி அவ்விதப் பிரகாரத் தன்மையைக் கூறுகின்றார்.]

ஊ. சே-ள், நாவுணாப்பதுவுஞ் + செல்லப்படுவது — [இவ்விதம் பிரோரிக்குந் தன்மைவாதின், ஒன்றேமே சங்கமாய்ச் சொரூபநாசம் வருமேயெனின்? வாராதென்று கூறுகின்றார்.] மாயை=மாயாசபளகாரணம்—தானிருந்தபடியிருந்து தன்னிற் கற்பிதமான பதார்த்தங்களுக்குச் சத்தையைக் கொடுத்து விளக்குவிக்கின்ற தன்மையினால் தனது சொரூபத்திற்கு ஹானியில்லை யென்பதாம்.

எ. சே-ள், [பிரோரிப்பவன் எனிற்பொழுது துவிதாப்தி வருமேயெனிற் கூறுகின்றார்.] இந்தியங்களுக்குச் சத்தையில்லையே— [பின்னைக் காணப்படுகிறதேயெனின்?] இவற்றின் + சத்தை — [ஆனல் அவைகளின் வியவகாரம் எப்படியெனின்?] தொந்தமில்+கணுவேசித்து.

பெறுகல்காரிற்கு, மன்னுற்றபிரானனுக்குப்பிரானனுகையாக்குக்தவா
க்காகைமற்றுமுண்டாய்ப், பன்னுற்றகற்பிதமாக்ருவிகட்கப்பரிசறு
வெசித்தளிக்கும்பரமன்ருனே. (ரு)

வே று.

வாக்குமனமுங்கண்ணுமற்றுளவிந்தியக்ருமே
நோக்கரியபரற்குடனாநோக்கியைவைசெலமாட்டா
தாக்கில்பரம்பரனறியிற்ருன்வேருமறியாதே
போக்குபொழுதினும்வேறும்பரனரிகபொருளன்ரு. (ச)

வாக்குமனக்கண்செவியான்மன்னிக்கின்றபிரானனினை
னீக்கியுளகரணத்தானின்மலன்கோசரிக்கவுருன்
பாற்கரனுக்குருவம்போற்பகர்பொருளெலாந்திகழ்வ
தாக்கதனைச்சருதனமாம்பரம்பிரமமெனவறியின். (ட)

வே று.

ஆனதர்க்கத்தான்மானத்தாற்ருரவனருளினலறுதியதருக்
ஞானமெய்ம்பொருளோயறிந்திடமவரோலம்பெறமுத்தரானவர்க
ளுருனமற்றச்சத்தற்பரம்விளக்சவுணர்ந்திடப்பட்டதென்றனைச்
ருனவனத்தினுக்குஞ்சாட்சியாம்பிரமந்தானறிபொருளுமாயசத்தாம். (ண)

கூ. சே-ரை, [இந்திரியங்கள் தத்தம் விஷயங்களை யாடியறிவது போல ஆன்மாவையும் யாடியறியலாமேயெனின்?] வாக்கு+மாட்டா —[ஆயின் அந்நூதமாமோவெனின்?] தாக்கில்+வேறும்—[நூதாந்நூதக்கட்கு விலட்சணமாமென்க] — [எதனலெனின்?] பரனாய பொருளன்ரு (ஆதலின்.) ஞா [மிதி] தம் = கிரியாகாரபலரூபமான் நிரசிக்கப்பட்டிருக்கிற காரியப்பிரபஞ்சம், அந்நூ [அமிதி] தம் = சர்வபுத்தியந்நூதமாயுள்ள காரணம்.

எ. சே-ரை, [இக்கப்பொருள் இத்தன்மையதென அறியப்பட்டதென்ற சுருதியின்பொருளோக் கூறுகின்ருர்.] வாக்கு+சரிக்கவுருன்—[பின்னர் அதனை எப்படியறிவதெனின் கூறுகின்ருர்.] பாற்க+ரனுக்கு மின்.

அ. சே-ரை, [அதனையடையுந்தன்மையையும், பலத்தையுங் கூறுகின்ருர்.] ஆனதர்க்க+முத்தரானவர்கள்—[அங்ஙனமறியாமையினல் வருவதைக் கூறுகின்ருர்.] ஞானமற்ற+யசத்தாம்—

த்னைக்குமெய்ப்பிரமம்விடயமாபிரமத்ருனதன்சாட்சியாயிரமத்
தனிப்பிறிதறத்தானுசுவப்பாற்றையறித்தமன்ருனறிக்தவறுக்
தனிப்பிறிதியாதவனறிந்தானுமறித்தவன்ருனறிக்திலனு [வாம்.
மூனற்கரும்பிரமமுணர்ந்தவர்க்குனர்வின்முனர்வுறுர்தமக்குணர்ந்தது

வேறு.

"பித்தாஞானங்கடஞானம்பிரமஞானமெனுமிவற்றிற்
கர்த்தாவன்றுபரப்பிரமங்கண்மந்தாணுமன்றுவெறுஞ்
சித்தாமிதனைத்தெரியாமற்கர்த்தாவாகச்சிந்தித்தல்
பித்தாமகர்த்தரீவாயநியப்பெற்றுனறியப்பெற்றுனும். (கஅ)

கூ. செ-ள், [பிரமத்தைத் திருஷ்டியமாய் அறியக்கூடாதெனவும், ஸ்ருதிவாக்ஷாகூரத்தாரிக்கிஷ்ணுக்ஷட்டியறியக்கூடாதெனவுங்கூறும்சுருதி வாக்கியங்களின் பொருளைக் கூறுகின்றார்.]

கஅ. கோ, [எந்தப் புருஷனுக்கு அமதமென்று நிச்சயமோ அவனுக்கு மதமென்றும், மதமென்று நிச்சயமுடையவனுக்கு அமதமென்றுக் கூறுகின்றதால், அப்படிப்பட்ட விளக்கிரகணத்தில் அர்ச்சோதரிய விருத்தாந்தமென்றதாகிலும் அர்த்தியப்பிரமாணமாயுள்ள சுருதியர்த்தத்தில் விப்பிரதிபத்தி செய்யக்கூடாதென்று பூர்வோக்தார்த்தத்தை நிரூபணஞ்செய்து தெரிவிக்கிறார்.] பித்தாஞானம் = (பிராதிநிதிக சத்தியமாய், சத்திரூபமெசப்பஞானி விஷயஞானமானது) பிராதிபாசிக ஞானம்—கடஞானம் = (வியாவகாரிகசத்தியமாய், கடாதி சர்வவிஷயமாய், இந்திரியவிஷய சம்பிரயோஜகஜனிதமானது) வியாவகாரிகஞானம்—பிரமஞானம் = (சம்பிரதாயதர்சகுருவுபதேச பூர்வமாகச்செய்யப்படும் சிரவணமனனாதி அப்பியாசாவிருத்தி பரியாகத்தினால் ஜாதமாய், கிரஸ்தசமஸ்தோபாதிக பிரத்தியகபின்னை) பரமார்த்த சத்திபவிஷயமானது சம்பக்ஞானம்—எனுமிவற்றில் = என்னப்படும் இம்மூவகை விருத்திஞானங்களிலும்—கர்த்தா + தானுமன்று = கிருபாதிகமாய், சுவாத்மபூதமாய், சைதன்யமாத்திரசத்தாகமான பரவஸ்து அவிக்கிரியமும், சரணம்ப்ரதிசமுமாயிருப்பதால் கர்த்தாவும், நிர்விதசொரூபமானபடியால்கருமரூபமுமாகமாட்டாது.—தன்னிடத்தத்தியஸ்தசர்வசாட்சியப் பிரபஞ்சத்தையும் விளக்கிவைக்கும் கேவலம்சோட்கிமாத்திரப் பிரகாசனதுவினால் அகர்த்திருரூபமான பிரமவஸ்து எச்சாதகனுக்குக் கருத்திருத்வதர்மவிசிட்டமாகத் தோற்றுகிறதோ அவனுக்கு அஸ்திமதம், அகர்த்திரு ரூபமென்றுள்ளபடி யறிந்தவனுக்கு மதம் என்பதுகூடும்: எவனுடையதெரிசனத்தில் அவிஷயப்பிரமசைதன்யம் கருமமென்னும்விஷய

தர்க்கமானந்தாவெழியத்தாவுள்ளபேரொளியை
மிக்கசர்த்தாவாதுதலும்விடயமாருதலுமொழியப்
பொக்கமறவெறறக்கண்டபொழுதுபுரைதீர்பொருளான
தக்கபிரமதத்துவத்தைக்கண்டாவுருக்தாவுக. (கக)

வேறு.

நோக்குறுதமைப்ஞானமுக்காட்சியாப்சோக்கவம்பட்டித்தான்
சாக்கியாயறிந்திடுபவனெங்குனேதத்துவவித்தாவுன்
முக்கிலாப்பரவிச்சையுந்சனிக்குமேற்சடபாங்சடம்போலப்
பார்க்கிலந்தவிச்சையின்புணர்ப்பாலுணர்பொருளாதாம்பரன்முதும் ()

விச்சையுள்ளவன்விசேடவாவும்பரசத்துவமவிசேடம்
விச்சையுள்ளவருதலாற்றத்துவவித்தலன்விச்சைக்கண்
டுச்சமுற்றவாதாருதல்விடயமாய்த்தோன்றுதல்செய்யாது
சச்சிதானந்தமப்படியிராதெனிற்றற்பரமாமோதான். (கஉ)

மாக நிச்சயிக்கப்படுகிறதோ அவன் அகர்மதொரூபமாயுள்ளதை உள்ள படியே அறியாததனால் அவனுக்கு அறிதம், எவன் அதனை முறையாச் காதி அகோசரமென்றறிந்து சுருதிசம்பிரதாயம் விடாமல் அறிகிறானோ அவனுக்கு மதம் என்பது கூடும்; இவ்விதம் பூர்வோக்தார்த்தம் சத்தியமாக நிச்சயமானது என்று பொருள்.—[இவ்விதப்பிரபாதனத்தால் சித்தாந்தமான தத்துவார்த்தமேதென்பின் றருசிப்பிதிறர்.] வெறுஞ்சித்தாப் பெற்றாலும்.

கக. தென். [முற்கூறிய சுருதியின் முக்கியதாற்பரியமான வேதனப் பிரகாரத்தைக் கூறுகின்றார்.]

கஉ. சென், [இவ்விதவிவகாயமும் தத்துவஜ்ஞானது திருப்டியிலுண்டேயென்றால் அதுவும் போதார்த்தமேயன்றி வேறில்லை என்றுபதேசிக்கிறார்.] சோக்குறுதவித்தானென்(பிரமமேயென்றபடி)—[பிரமாபரோட்சாநுபவமின்றி ஏவ்வம்விவிர்த்தியாகாமையின் பரோட்சமென்பது வஸ்துவைக்குறித்த நிர்ணய ஞாநுதநுபவமாதலால் வேறு நிச்சய ஞானமுண்டாகியே அபரோட்சாநுபவமுண்டாகவேண்டும்; ஆதலால் பிரமத்தை நிர்ணயப்பதித்தி அபரோட்சரூபத்தினாலப் பிரமஞானம் முளிக்கிறதெனின்' பிரமவித்தை சாதனசாத்தியத்தை படைத்தில் தோஷமுண்டென்றுபதேசிக்கிறார்.] சாக்கியாப்புயன்முதும்.

கஊ. சென்ன், [அவ்வித வித்தியாசம்பந்தத்தால் பிரமவஸ்துவுக்கும் வேத்தியத்வம் அங்கிகரிக்கப்படுமாகில் அறிவுள்தோஷங் கூறுகின்றார்.] விச்சை+வானும்—[சவிசேஷமாயினும் பரவஸ்துவான பிரம

ROJA MUTHIAH
KOTTAIYUR-623 106
TAMILNADU • INDIA

வேறு.

ஆதலால்விஞ்சையாலறிவுறுதற்காவதன்றுகிலப்பரந்தா
னேதிலைறியப்படுமறிவுறுதற்கேவலுலாமிமையவர்காள்
காதலாற்பரத்திற்கற்பிதமாயைகழியுமேற்பரம்பரன்கண்ணே
சோதமாமாயையில்லையுண்டாகிலிருக்குமோவிரவிமுன்பிருடான். (கச)

மாக என் ஆகக்கூடாதெனின்?] (பூர்வ வாக்கியங்களிலும், உபக்கிரமாதிகளிலும் நிர்விசேஷமாகவே பரவஸ்து விவக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஆதலால்) பரதத்துவம் அவிசேடம்—விச்சை+வித்தலன்—வஸ்துவினியல்பு நிர்விசேஷமாயிருக்க அஃதைச்சவிசேஷப்படுத்தி வேறுகவறிகிற வித்தையுடையவனுதலால் வேறுன ஞானமெல்லாம் அனுண்ம விஷயஞானமாதலின் அவன் சம்யக்தரிசியாகமாட்டான் என்றுபொருள்.— [சாமான்யமாக வுபதேசிக்கப்பட்ட இந்த அர்த்தத்தை விசேஷமாகக் காண்பிக்கிறார்.] விச்சைக்கண்=விச்சைக்கு — துச்சமுற்+செய்யாது=அற்பமாகிய ஆசிரயமாகுதலும், விஷயமாகத் தோன்றுதலுமாகமாட்டாது.—வித்தைக்கு விஷயமென்னிற் கூறியதூஷணம் வரும், ஆசிரயமாகலாமேயெனில், ஆசிரயமென்பதும், விஷயமென்பதும் ஒன்றே; எனெனில், ஆசிரயியினுடைய சம்பந்தத்தைத்குறித்தே ஆசிரயமெனல் வேண்டும்; அப்படியாஞல் சம்பந்தமெல்லாம் விகாரவஸ்துக்களேயே பற்றியுள்ளது: விஷயமென்பதும் அங்ஙனமேயாகின்றது; அங்ஙனமாயின் எது விகாரியோ அது ஜடமாம். எது ஜடமோ அது அனண்ம வஸ்துவாகும். ஆதலால் வித்தைக்குப் பிரமம் ஆசிரயமும், விஷயமும் ஆகாதென்பதாம். [வற்புறுத்துகின்றார்] சச்சிதானந்த+மோதான்—ஆனபடியால் நிரதிசயமகத்தாய், அபரிச்சின்னமாயுள்ள பிரமவஸ்துவுக்கு யாதொரு சம்பந்தமும் பாரமார்த்திகமாகவில்லையென்று அறியவேண்டும். அப்படியே கிரகித்துழி வித்தைக்கும் பிரமசம்பந்தமின்மை சித்திக்கிறது. தத்சம்பந்தாகிதமான வித்தையினுல் பிரமவஸ்து கோசரிக்கச் சக்கியமாகுமா? வேத்தியத்வமென்றுள்ளது வேதனக்கிரியாஜந்யமான பலபாகித்வமென்று பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருப்பதனுல் நிரஸ்தசமஸ்தோபாதிகமாய், சொப்பிரகாசமாய், அகண்டாதியாதிசய சொரூபமாய் விளங்காநின்ற பரமாத்ம வஸ்துவுக்கு வித்தையினுல் எவ்வுபயோகமுமில்லை என்பதாம்.

கச. தெ-ன், ஆதலா+மிமையவர்காள். இவ்விதமாயுள்ள பரமார்த்தத்தில் எவன்முன் பிரமாத்மதரிசியாகப் பவிப்பன். எவ்விதத்திலாவது வித்தியாசம்பந்தம் பிரமவஸ்துவுக்கு நிரூபிக்கப்படுமாகில் வித்

ஆதலான்மாயைதர்க்கமானத்தாலாஜுபாவத்திறைற்றனே [டா
சோதிஞானச்சிற்கனச்சுடர் மூன்னர்த்தோன்றிடாதவிச்சை விச்சை
மோதுமாத்திரமாமுலகுனாவழக்கத்துள்ளனவுண்மையிலில்லை
யேதமாமுலகவழக்கமுமொளியாயிலங்கலாலபேதமேயென்றும். (சந)

தியா வேத்தியத்தைப் பிரதிபாதனம் சப்பிரயோஜனமாம். பிரமவித் தென்றுள்ள பிரதிபாதனமும் அநுவதார்த்தமாகும். அந்தப்படியா தொன்றும் அங்கிகரிக்கக் காரணமில்லையாயில் எவ்வதிகாரி பிரமவித் தென்று நிரூபலக்ஷோக்கியமாகப் பவிப்பன். கருமத்வ, கருத்திருத் வாதி தர்மசம்பந்தம் எவ்விடத்தில் ஸ்பஷ்டமாகக் காணப்படுகிறதோ அதை முன்னிட்டுப் பிரமவித்வபிரதிபாதனமும் உபயுக்தமாகும் ஆன படியால் சமஸ்தோபாதிரகிதமாய், உக்தலட்சணமாயுள்ள பிரமசாட சாத்காரம் பெற்ற விளங்காநின்ற ஞானி பிரமசொரூபனேயன்றி பிரமவித்தென்று பிரதிபாதிக்கக் காரணமில்லையென் றறியவேண்டும் என்பதாம்.—[இவ்வா வித்வதைக்குப் பிரகாச ஜனகத்வமில்லாவிடி னும் பிரமத்தை ஆவரணஞ்செய்து தோன்றப்படும்அவித்தியாநிவர்த்தி ஜனனத்துவாரமாக அச்சம்பந்தங் கூறக்கூடுமேயென்று சங்கித்து உப தேசிக்கின்றார்.] காதலாற்ப+மூன்பிருடான்.

கரு. செ-ட், [அந்தப் பாரமார்த்திகத்தை உறுதிப்படுத்துகின் றார்.] ஆத+தோன்றிடாது. சத்தா? அசத்தா? சதசத்தா என்பனவாதி தர்க்கம், எண்டு காநாவற்பமுமில்லை என்பதாதி சுருதி, தானான சமாதி அநுபவம் — [இப்படி உறுதிப்படுத்தும்போது 'பிரமவித்து பரத்தை யடைகிறான்' எ-ம், 'பிரமத்தை யறிந்தவன் பிரமமாகவே பவி கிறான்' எ-ம், 'பர என்றுபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிற வித்தையினால் அட் சரப் பரப்பிரமவஸ்து அதிகமிக்கப்படுகிறது எ-ம் உள்ள சுருதி வா கியங்களுக்கு வியாகாதம் பவிக்கிறதென்று சங்கித்துக் கதிசாமான் யத்தைத் தெரிவிப்பிக்கிறார்.] அவிச்சை + யில்லை—[வியாவகாரி திருஷ்டியாயேனும் அவைகள் ஒப்பவேண்டியதிருக்கையில் வஸ்து வானது துவிதமென்றுமேயெனச் சங்கித்துக் கூறுகின்றார்.] வீதயா +யென்றும்—பாரமார்த்தமாகப் பிரமம் அசங்கப்பொருள் ஆதலா அவித்தியா சம்பந்தமின்றி மற்றிறல்லாவற்றையும் விஷயீகரிக்கும் புத்திவிருத்திகளனைத்தையும் விளக்குவிக்கும் சாட்சி சிற்பிரகாசமாய் மிருத்தலால் சொப்பிரகாசமான அத்துவிதமே பிரமமென்றார் அ வின் விருத்திதோறும் அறியப்படின் அறியப்படும் என்ற சுருதிக்குப் பொருள் கூறினர் என்றறிக.

வேறிலத்துவிதமென்பதுமொளியில்வேறிலாமையிலுளதொளியெ
கூரலற்றிடலேயிப்பொருள்கூடிற்கூடுமதளவையினுலு
மூறிலர்க்கத்தான்மறைகளாற்குரவனுபதேசத்தாலிறைபருளா
லீறின்மாதவத்தாற்காலபாகத்தாலப்பொருள்புருடனுக்கெய்தும். (கசு)

வேறு.

ஒதுமிப்பரம்பொருளுணர்க்கமன்செய்ம
தேதுமில்லெனுமிவ்விரண்டிலாமையின்,
னீதிவண்ணவாச்சிரமமுறிடதமும்விதியுஞ்
சாதுநல்வினதிவினசகலமுமிலதே. (கள)

வேறு.

இத்தப்பரமாம்பொருளிறைமனருளாலியாவன்பெறுமவன்ரு
ணர்ச்சமனெனுமென்றென்னறிவித்றிச்சுதவன்பெருமை
சிந்தித்திடவொண்ணுதென்னுற்செய்யப்படுமெச்சதவர்களாற்
சந்தப்படுமாலாலரனுற்சாற்றுந்தன்மைசாராதால். (கஅ)

வேறு.

இத்தவாக்கையிலியம்பிபரம்பொருளறியி
னந்தமாநுடன்மெய்யதாபதமாகியநிர்த்
தொந்தமாம்பரமடைந்திடுந்தோன்றிடாதாகிற்
பந்தமாம்பவக்கடற்படும்பரகதியடையான். (கக)

வேறு.

தீக்ஷனியாக்ஷையிற்சகலபாக்ஷையினிலுக்ஷத்துமெனுதாதின
யெங்குமொன்றெனக்காண்பவரியாவரிங்கிறந்திடார்பிறவாராற்

கசு சென்ன், [அத்துவிதமென்பதும் துவிதநிஷேதமான விசேஷ
மூடையதாதலால், பிரமம் நிர்விசேஷமாய் எங்ஙனஞ்சித்திக்குமென்று
சங்கித்துக் கூறுகின்றார்.] வேறில+யிப்பொருள்—அதிவ்டான
மான சத்தியில் துவைதாரோபப்பிரதீதியும், திரஜுதயில்லையென்னும்
நிஷேதமும்போலத் துவிதநிஷேத அத்துவிதமென்பதும் அதிவ்ட
டான சாட்சிப்பிரகாசத்திற்கு வேறாக வின்மையாலும் அபரோக்ஷமா
யும் துவிதமும் தானுகப்பவித்துக்கெவலம் நிற்பிரகாசமே சேஷித்து
லெனும் சதாசொப்பிரகாசவஸ்து மௌனமே என்று பொருள்.
[இவ்வித மௌன நிஷ்டையும் எச்சாதனத்தாற் சித்திக்குமென்னின்]
கூடற்+புருடனுக்கெய்தும்

கள. சென்ன், செய்வது—இகலோக, பரலோக, மோட்ச நிமித்த
நிருத்தியங்கள்.

பங்ஙபட்டதிற்றவனை றியாதவன்பக்தரழத்தமதென்றே
யிவ்வெகாருத்தரேனுங்கற்பவரேசதனைவிலைகனவியல்பெறாரும். (உ)

தன்னில்வேறிலாமையிற்பாழுத்தியிற்றனதுபுத்தியிருதேவ்
பன்னியங்களாய்த்தோற்றுமாபாசர்க்கும்பரபதமறிவன்றரன்
முன்னமெப்படிமுடமாந்தகையிற்றன்மோகத்தாலைலாம்பெத்த
மென்னவுற்றனன்முத்தியுமப்பரிசாருக்குமறியல்பேயாம். (உக)

வேறு.

ஒருகாலத்தும் வெல்லிலேயைவுகிபோகி பறிருலகாதி
னெருகாற்காரை, யெருரகாலிற்சொற்றபமல்லாம்பரமாய்க்கா ரனுழவ
சிசேயா யெபாருகாலலான் றங்காரைன், றரிசானசகருபத்தான் றும்
போதுதுக்கசுகங்களாமாபாதித்துத்தான் றும், பரமாகத்தான்றுபா
முதாபாதித்துத்தான்றுதுதுக்கசுகம்பாமேதான் றும். (உஎ)

வேறு.

தத்துவஞானிகாணினைத்தாகத்தைக்கண்டிலன்றத்துவமேகண்டான்
வத்துவேயாகவல்லவேயாகமதிலாருருவபாருளிலையாரு
மித்தியிலேயெறன்றுமெயெனைகாண்பானிலதொழுபாதாதாத்
தொத்தாவில்லாத்தோற்றமெப்படியோவப்படிக்கழ்துபரந்தான். ()

எப்படியப்படித்தோற்றமபபடியாயிலக்குவ துண்மைமேயோகி
சி, கப்பதுபடபமுணைவெயாகவறிவேதயான்பதுணர்தான், செப்
புகமத்தாதுண்மையெல்லாமறிவேழுமாதெயினாகி, விப்படிபறி
த்தருளினமொழிவோனைத்தையன்றெனமெதுவாதலிலோன். (உ)

வுன்னியமாகமீங்கற்பற்றுதலுண்டாருமேற்பூணைருகப்
பன்னியபெருமைக்காணியாமந்தபபமனையல்பழதுரூதே
தன்னிலிவேறின்மையான்மாத்துவழ்தெயபொதுள்ளதன்மையாம்
பின்னைவாசகமுமிப்பசமொருளித்பெதமுண்டாபேபிலத்தும். (உஅ)

வேறு.

பேதமுமபேதத்தாலுப்பேதபேதமுமுண்டல்ல
வோதினல்பாதிதத்தென்மருள்ளதுபோலத்தானே
தீதாகவன்றேயாகச்சிவனலாதில்லைஞானி
யேதாருமெய்தலொண்மாமோதாகதென்றுரைப்போன். (உக)

எப்பொருளுமாயையிருதிணைச்சிலவாரியப்பலக்கண்
மெய்ப்பபமன்றனையொழியவெழிருருமாயையுமில்லை

மொப்பிலாபரிபூரணமொருமையுண்டாகி
லப்பரமன்றன்பெருமைக்கதுகோயழிவன்றே. (உஎ)

பெருமையின்சத்தாசம்பிறவாதுபிறக்குமெனி
லருமையாகியபொய்யாமப்பிரமாணமுமாகும்
பொருவில்பரானந்தபரிபூரணமெய்ச்சுடராகும்
தெரிவருமாகமவல்லார்த்தியற்மதொருசிறுமையிலை. (உஅ)

வேறு.

இதுவேமுடிந்தநிலைமெல்லாத்தர்க்கங்களுக்குக்காட்சியே
முதலாம்பிரமாணங்களுக்குமொழியும்வேதாந்தங்களுக்கும்
விதமாம்புராணமனைத்திலுக்குமிருதிகளுக்கும்வேதத்தின்
மதமாம்விச்சையனைத்திலுக்குமன்னுமம்பாரதத்துக்கும். (உக)

வுபன்சாகமத்தட்குமரியாகமத்துக்குமெனை
யோய்யின்றியமாகமத்துக்கும்புத்தாகமங்கட்குமருகன்
செம்பொனாகமத்துக்குரித்தாயிலங்கார்த்தருவ
ரும்பரிசமத்துள்ளொருணாத்தமாகமத்தட்கும். (உச)

வேறு.

உவமையிற்பரமாத்துமிதமாமிதமொன்பொருளுலகின்மாதடரி
லெவரிதுபெற்பிரான்றிவிண்ணையிலையேபெற்றவருடையான்
மெவரெனுமுயிப்பயப்பொருள்சபாவிசித்தாருசியனுக்குமினைக்கு
மமரருளாலையரிக்குப்பொருண்டப்படிவளர்த்துமுண்டருளால்.

சாற்றிடப்பட்டவிராட்டிடமுன்சாடிசம்பிராப்டெனுமினையம்சத்து
மேற்றமதுவுடையதமாருமமக்குமியாரோடாக்கர்சர்த்தருவா
கிற்றமில்சித்தரிமர்முதலானதமனாதினனினைவர்க்குந்
தோற்றியமதுப்யிலக்குசாதிகட்குமருள்ளுலிப்பொருடோன்றும். (ஙூ)

பரமனதருளுண்டாயிடற்கிடம்பதற்கமாதடவதோடசார்
சரமிலாச்சத்துரூனமுண்டவனைசடர்ந்துளூனமிங்களிப்பா
னிரிவுறுவென்னுலவனருளொழியவினித்திடம்படாதொருபொருளுந்
தூரர்தினதரவம்வாக்கவுவாக்கள்சதுரரன்றுமெய்சொல்லில். (ஙூ)

இந்தரன்சிவனெனியவனென்றுரைவிரவிக்குழனிற்றெரிட்டியவனல்
நன், பதங்களாலன்றி யெங்களாலெடுக்கப்படாதொரு செந்துவமெ
கண், மதங்களாலொழியமருளினுற்பிறவிமாற்றவும்வல்லன்மற்றுரு
வன், நிதம்பொறையுடைக்கும்பொறை நான்முகத்தருவிடை
போல. (ஙூ)

வேறு.

தேவிதனக்கின்னுன்பெருமைதானுமவன்றன்றிருவாருவு
மேவாறிவர்தானுதவில்லையானிற்முவறுதலே
யாவாருனாலின்றியவப்பெரியோர்தமக்குமறிவரியன்
கோவினறிதற்கருகையைத்தான்கூறுமிகவுருதிகொண்மின். (கூ)

கலக்குறுமொருத்தாமிமையவருங்கேள்றிறலுரரும்பகைத்து
விலக்கருமுன்முன்பொருளலம்விரோத்துவின்னையர்தலைசாயப்
பெலத்தினுன்மிக்கமுரர்கள்மெல்லப்பெருகியமருளறுமிறைவ
னலத்தருமைபோர்வெல்லவுமுரர்நிக்கவுந்திருவருளைபத்தான். ()

கிருபருனதருளுசுமைத்தேவர்செயித்துமாதிதவன்றன்செயலென்
றுருவுமிவரும்பர்தனமனைபோட்டவனுர்தாமெனவுவந்து
பெருகியவர்கைசெய்திடத்தேவர்பிதாவுக்கும்பிரான்றனையறிதற்
கருகையுதியமிகருபல்கொண்டபடியினிதருளினன்முன். ()

வேறு.

இயக்கருபலருமையன்றனைக்கண்மலையவரியாவருக்கூடி
வியக்கவுற்றிதுவேதனத்தங்களில்விசாரித்துவிளங்காமன்
மயக்கமற்றிடவறிந்தமக்குரையெனவன்னியைவிடுத்தார்க
ணயக்கவுற்றிறுதன்னியல்பறிந்துரைனவிலுவெனச்சென்முன். ()

வேறு.

அனலேனருபிபியக்கருமையதுகொன்ற
வினவவங்கிரானென்றவற்குறித்தவன்விளம்ப
வுனதுவீரியமிதனவிறையவனுரைப்ப
வெனதுபூமியிலுளதலாஞ்சுமையல்லபென்முன். (கூ)

அத்தனங்கொருநிரணத்தையெடுத்தனலவனை
யித்தைதீதகுயெனக்குறுமுறுவல்கொண்டிசைப்ப
வெத்தன்வேகமுங்கொண்டதுசுடவெரியவனுஞ்
சத்தனன்றிரானிப்பயந்தமரைச்சார்ந்து. (கூ)

வேறு.

அவனதியம்பலென்றவிக்குறிதற்கரிதென்றனக்கொல்லப்
பவனனறிவென்றிமையவர்கள்பசலைவெமப்பரிச
சிவலைபசெயப்பட்டுத்தேவர்தம்பாற்செல்லுதலு
மவனைசனையறிகுவனென்றக்கையும்முனடதோசன். (கூ)

வேறு.

புரந்தரனறியச்சென்றிடும்பொழுதிற்போக்கறவவ்விடந்தனிலே
கரந்திடமிகவுங்கலங்கியுள்வெதும்பிக்கருதுபுகருணையேவடிவாய்
வரந்தருஞ்விஞ்சாவல்லியாமுமையைவைதிகநெறியினல்வழுத்தா
வரந்தைதீர்வுறவேபுகழ்ந்தனன்புகழ்ந்தவளவிலங்களவிலாவருளால்.

அங்ஙவேதத்தின்மயமதாய்ச்சிவனுக்கபினேயாயானந்தமாகிச்
சங்கரன்றனக்குந்தானளித்தின்பங்கருணையாலுயிர்க்கெலாந்தாயாய்த்
துங்கமால்வரையினிச்சையாற்றேரூன்றுந்தோகையீசனதுவல்லபமு
மங்கவனிதற்கருமையுந்தோன்றத்தோன்றிளவ்விடந்தனிலே. ()

உமையையர்ச்சித்தங்கும்பர்கோனியக்கரூபமாயிவ்விடத்துண்டா [ப
யெமதுகட்புலத்துற்றிவ்விடந்தனிலேமறைந்ததிதென்னையென்றியம்
புந்திருக்கொழுநனருளினூற்றேரூன்றிமறைந்தனன்மாலுக்குமயற்கு
மிமையவரொவர்க்குமுணக்குமாதேவனியல்பறியப்படாதென்றும்.

வேறு.

தன்னையறிதற்கருமைதன்னையறிவித்தற்
குன்னிநிகழ்வுற்றதுமொளித்ததுவும்பன்
னென்னதறவானவருநீயும்விசயத்தே
மன்னவவனேயசுரர்மாய்வருள்செய்தான். (சடு)

வேறு.

அத்தனேசரணமாகவடையுமென்றருளிச்செய்து
பத்தர்கள்பாசந்தீர்க்கும்பரமகாருணிகையாகிச்
சித்துருவாகிச்சான்றாய்த்திகழ்ந்திடுந்தேவியுந்தன்
சுத்தமாஞ்சொரூபந்தன்னிற்கரந்தனடோன்றுவண்ணம். (சசு)

வேறு.

அன்றுமாலொழிந்திங்கிமையவரீசனறிகிறவருவையுமருளுந்
துன்றுபுத்தியுநன்முத்தியுமளிக்குஞ்சுதந்தரந்தன்னையுந்துணிந்து
தன்றியேயுற்றாரருள்பெறிலெளியனதனிங்கறிவுறுமருடா
னின்றியேயொழியிலொருவராலுந்தன்னியல்பறியப்படாதென்றும்.()

சம்புவினருளாலன்றிமானுனுஞ்சகலதேவதைகளுமந்த
வம்பனையுணோமருள்பெறும்பொருட்டேயோதியயாவையுமுளவாஞ்
செம்பொருடன்னையருளினலொழியத்தெரிவுறற்றெளிகுவாக
நம்புமாறுடலுர்கையினுனுற்றமறிவோராசியாலொழிய. (சஅ)

ஓதிவிலாவிறைவனருளுருவுணரிலொத்திடும்வினையினீற்றவன், விழியினுல்விளையப்படுவதாயுளதோர்மிக்கதோரதிசயமதனை, மொழியுமாறென்னென் முகுந்தனுலரனுண் முடிந்திடாகண் முகப்படாதே, யழிவிலாச்சிவற்குஞ்சிவைக்குமாற்கெனக்குமறிவதுஞ்சிலவறிகுறியால். ()

மொழியுமக்குறிசான் மிக்கபேருவகை மொழிதழுத் தழுகையங்கத்தும், விழியிலும்விகாரம் பிறக்கைகம்பிக்கை மெய்விதிர்த்திருக்கை மெய்விழுகை, சுழல்கைமற்றெழுகைவானிலேயிருத்தல் சுடரொளியாகியேதான்ற, லொழியுமிவ்வடலங்கண்டிடாதிருத்தலும்பர்தேகாந்தரத்துறைதல். (ரு0)

ஓதிடாதுணர்தல்கலமலமுதலிலுள்ளபேதந்தெறவுரைத்த
வாதியாங்குறிகளிறைவனுருவுக்கறிகுறியாவனவருடன்
னீதிதானெவர்க்குமொருபடித்தாகிநிகழ்வுறுத்தநின்மலன்றன்
பாதமேவுறுவார்பக்குவத்தோறும்படிதரமாகியேநிகழும். (ருக)

செப்பியவிந்தவருள்சிவனுலுரைக்கையினுலுஞ்செயப்படுந
தப்பெருந்தன்மையரியினுலென்னுலொருவராலளிக்கலாகாதே
யிப்பவந்தனிலேமுத்தியிச்சிப்பானியம்புமெத்தவையும்விட்டுச்
சிற்பரனுருவெனுருவனுமேசரணினைச்சென்றுசேர்வுறுவான். ()

பரகதிசிவன்பால்வைத்திடப்பட்டபத்தியாலுறுமதுவன்றி
யுரகணைத்துயில்வோன்பாலுமென்பாலுமுற்றபத்தியிலுளதாகா
திரமுறுசிவபத்தன்றனைத்துத்திருவருளொளிமிகத்திகழும்
பரிசரிபத்தர்க்கெனதுபத்தர்க்கும்பரமுறநிகழ்வுறப்படாதால். (ருக)

வேறு.

ஆதலாலரியையென்னையாதரவுசெய்திடாதரன்மேலனைக்
காதலாலடைகைமுத்திசித்திகடகங்கிடைக்குமருளெய்துமப்
போதிலேயரியயனிலுந்தனதுபூரணப்புராணமானசிற்
சோதியேமுழுதுமாகிநின்றபடிதோன்றுமாறுவெளிதோன்றுமால். ()

வேறு.

சாக்கியாமெல்லாப்பொருட்குமீசனெப்பொருள்களுஞ்சாக்கியமாத்தி
நோக்கினுனியாவனேக்கதனுலேநோக்கலாமிதுமறையர்த [ரமாய்ப்
நீக்கிலாப்பரமாத்துவிதநிட்டையுமிந்நிலைமென்றேறுமுடிவிதிற்பேத
மாக்கினுனறிவாலறிவிலாதொழிவாலவனலாதார்பசுவாவார். (ருஞ)

வேறு.

பரமாத்துவிதஞானியேபரதேவதைதானவனேயித்
திரமாமுத்தியானிங்குச்செப்பும்பொருள்செய்வினையாலு
முரமாந்ததீசிகைளதமனலுண்டாஞ்சாபவுரையாலுங்
காமாமநுடர்நெஞ்சதனிற்காதல்செய்யாதொருகாலும். (நுசு)

வேறு.

ஆரணத்தன்னியமில்லாச்சிவன்றன்பாலு மத்துவிதவேதனத்துமடைதற்குள்ள, காரணமாஞ்சிவலிங்கார்ச்சனத்துஞ்சாலக்காய்வதுவுமேயன்றியுருத்திராக்க,தாரணத்துந்திரிபுண்டரதாரணத்துஞ்சர்வாங்கோத்தூளனத்துந்தானேகாய்வர், சீரிணக்குஞ்சிவனென்னுமுரையுந்தங்கள்செவியாலுங்கேளார்செய்வினையாற்றீயோர். (நுள)

வேறு.

தோல்லாகல்வினையாற்சுருதிநன்மிருதிசொன்னவாதுணிந்தவத்தூயோ, சொல்லையிற்பரமாத்துவிதவேதனத்தையுள்ளவாறுணரவேயுணர்வர், நல்லவிப்பரமாத்துவிதஞானியைநாராயணனுருத்திரனுமெல்லையிலெல்லாத்தேவரும்பூசித்தேத்தவும்படுமிவனென்றும். ()

சகலஞானியிருந்துளவிடத்தேயிருப்பதுமுத்திதானந்தத்
தேசிகனேவல்செய்பவன்காலென்சென்னியிலிருப்பதுமன்னி
மாசிலாப்பரமஞானியாமுனிக்குமகேசனுமொப்பலன்மதிக்கி
லாசிலாவரியுமொப்பலனுமொப்பலனேவொப்பாரோ. (நுக)

ஒப்பறும்பரமாத்துவிதஞானத்தையுணர்ந்துளபரமயோகிக்குக்
கைப்பொருளாவிகாயமுங்கொடுப்பான்காதலாலவைகொடுத்திடவே
யிப்பவமறுக்குஞானம்வந்துதித்தற்கேதுவாமதுவிதுவொழிப
வுற்பவந்துடைக்குமுணர்வுபெற்றுய்தற்கிலதிதிலையுறலொன்றும். ()

சதுர்மறையொழிந்தவாதனைபொல்லாத்தர்க்கவாதனையுலகத்தின்
மதமுறுசமயவாதனைதாமக்கள்சுற்றத்தின்வாதனையு
மிதமுறுபொருளில்வாதனைதேகேந்தியமனம்புத்திநற்பிராணன்
முதலிவாதனையும்வித்தைவாதனையுமுடிவில்போகத்தின்வாதனையும்.

ஏறுடைச்சிவனேத்திருநெடுமாலையிகழும்வாதனையும்வேதத்திற்
கூறிடுஞானசாதனமாகக்கொள்ளுமுத்தூளபுண்டரத்தை
மாறுடனிகழும்வாதனைபாவவாதனையாவுமாநுடர்க்கு
வேறடும்பரமாத்துவிதஞானத்தைவிலக்கிடும்விரோதிவிண்ணவரோ. ()

வேறு.

ஆதலால்வீடதனிலாசையுள்ளோ னதின்மிகவுத்தாற்பரியமுரை முன்ன, மோதுவாதனைகளெலாமிகத்தெப்போதுமுற்றபரமாத்துவிசாரி யாவன், வேதவேதாந்தங்களுரைக்கப்பட்டமேலானவுத்துவிதஞான மாகு, நாதனும்பிரமத்தைதவிலலாமோகமெனனத்திருப்பதல்லாதைத் தீரோ. (சுஙூ)

வேறு.

ஓதியதோடமெல்லாமொழிந்துளராகியுற்ற
வேதவேதாந்தந்தன்னின்மிகநிட்டையுடையநல்லோ
ரியாதுந்தம்மிதயத்துள்ளாயிரண்டலாஞானமத்தைப்
போதகஞ்செய்யத்தக்கோராவர்கள்புனைபற்றோர்க்கே. (சுசு)

சுரரிலுத்தமரேயெல்லாத்துக்கமுந்தொலைப்பதாகிப்
பூரிவொடொண்குரவன்பார்த்தபொழுதிலேபரமானந்தப்
பொருளிலாத்திவரபந்தபடைவித்துப்புராணமார்கும்
பெரியவத்துவிதஞானமுங்கட்குப்பேசலாமேனும். (சுஙு)

நான்காவது

கேனோபநிஷதத்தாற்பரியமுரைக்குமத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - களச.

ஐந்தாவது

சாந்தோக்கியவுபநிஷதத்தாத்பரிய முரைக்கு மத்தியாயம்,

அவதாரிகை.

[பூர்வம் சாமவேதசைமினிசாகையில் அந்தர்க்கதமான கேனோப நிஷதத்திற்குப் பிரமான்மைக்கியத்வம் காண்பிக்கப்பட்டது; அப்படியே சாந்தோக்கிய வுபநிஷதத்திற்கும் பிரமான்மைக்கியத்வம்பற்றிப் பிரமா இரண்டத்தியாயங்களாலுங் கூறுகின்றார். இவ்வத்தியாயத்தில், நிஷ்பிரபஞ்ச அத்துவிதியமான பிரமத்தைப் பிரத்தியகான்ம தெனுப மாக உபதேசித்தற்குச் சர்வகாரியப்பிரபஞ்சமும் காரணமான பிரம மரீத்திரமேயன்றி வேறில்லை எ-ம், சகலிஞ்ஞானத்தாற் சர்வவிஞ்ஞா னம் பவிக்கும் எ-ம் பிரதிக்ஞைசெய்து திருஷ்டாந்தபூர்வமாகப் பிரதி

பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சுருதியின்ரூற்பரியத்தைச் சங்கை, சமாதானத்தோடுகூறிச் சத்திவசத்தால் ஜகத்துக்குபாதானநிமித்தம் அத்துவைதவஸ்துவிற்கு விரோதமின்றிக் கூடும்வகை பூர்வபாகத்தாற் சாதிக்கின்ரூர்.]

மறைப்பதாய்மிகவுமுன்னேர்மடிவிலாப்பொருளைக்காட்டுஞ்
சிறப்புடையுபதேசத்தைச்செப்புவனுங்கட்கெல்லா
மிறப்பிலாதரத்திலேடுமிசைந்திதுகேண்மினென்ரூன்
பிறப்பனமுழுதுஞ்செய்யும்பீடைமலரின்மேலோன். (க)

யாதொன்றிருந்தபடிகேட்கக்கேளாமுழுதுங்கேட்டனவாம்
யாதொன்றிருந்தபடிபார்க்கப்பாராவெவையும்பார்த்தனவாம்
யாதொன்றிருந்தபடியறியவறியாவெல்லாமறிந்தனவாம்
யாதொன்றிந்தவுபதேசமறிகவறிவுமிகவுடையீர். (உ)

வேறு.

மண்ணேதார்திரளைக்காணவனேகாரியங்களந்த
மண்ணில்வேறிலாதெக்காலும்வருதலேயாதலால்வே
றெண்ணிடுநாமரூபமிசைந்திலேயாகுமென்று
மண்ணிதேயுள்ளதென்றும்வானவர்க்கயன்முன்சொன்னன். (ங)

உலகமோர்மணியிரும்பாமுகிர்சீவியொன்றுகாண
வுலகமெல்லாமுமாயவுருவமுமிரும்புமஃதே
யலகில்காரணத்திலேடுகாரியம்வேறிலாமை
பலபடவறியும்வண்ணம்பகர்ந்தனன்படைக்குநாதன். (ச)

உ. சே-ள், 'யாதொன்று' எ-து, காரணபூதமான சத்ரூபப்பிரமத்தை.

ங. சே-ள், [காரணமொன்றையறிந்தால் எப்படி அன்னியங்களனேகத்தும் அறியக்கூடுமென்ரூசங்கித்துக் காரணபூதமான பிரமத்திற்குக் காரியஜகத்து அன்னியமின்மையின் அங்ஙனமாமென்று திருஷ்டாந்தங்களாற் கூறுகின்ரூர்]

ரு. சே-ள், உலகமோர்மணி = சொர்ணவிகாரமாகிய ஓர்மணியை — இரும்பாமுகிர்சீவி ஒன்று = அயவிகாரமான ஓர் நகஞ்சிருந்தனத்தை [நகம்வெட்டும் கருவியை]யும் — காண = அவற்றின் உபாதான காரணங்களான சொர்ணம், அயமாத்திரமாகவறியவே — உலகமாயவுருவமெல்லாமுமிரும்புமஃதே.—இரும்பின் விகாரங்களை, 'இரும்பு' என்றிங்கேயுஞ்சரீத்தார்.—[இத்திருஷ்டாந்தப்படி]அலகில்+நாதன்.—

காரியமெல்லாமுள்ளகாரணம்வேறுமன்று
காரியமொருகால்வேறுவேறன்றியிருப்பதன்று
காரியங்காரணத்தின்வேறென்றுகருதிலந்தக்
காரியம்சத்தோவசத்தோசதசத்தாய்வேறுவென்றான். (நி)

சத்தாயேவேறதென்னிற்காரணமுடையதான்றே
பொய்த்தாயகாரியத்தின்சத்தையோபுகலுங்காலே
யொத்தாகிநின்றதன்றேயுரைத்தனனுலகமெல்லாம்
வைத்தாயுமறைகளோதுமலர்மிசைமன்னுமாதேனன். (கூ)

காரணசத்தைதானேயென்றிடில்வேறுசொன்ன
காரியசத்தையில்லையாயிடுமுன்புசொன்ன
காரணசத்தையொன்றேயானபினந்தச்சத்தைக்
கோதொருபேதமுண்டாம்படியெங்ஙனுரைமினென்றான். (எ)

நி. செ-ள், [காரணமான பிரமத்துக்குக் காரியம் அனன்யமாஞல் ஜகத்திற்கு அவிசேஷத்வம் வருமாதலால், அவசியம் ஜகத்தானது பிரமபின்னமென் றங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று சங்கித்துச் சொல்லுகிறார்.] காரியமெ+தன்று = காரியஜகமனைத்தும் உபாதான காரணமாயுள்ள பிரமமே: பின்னமுமன்று, காரியம் பின்னுபின்னமாயுள்ளதுமன்று.—[பின்னமன்றென்று பிரதிஜ்ஞைசெய்த வர்த்தத்தைச் சாதித்தற்காக விகற்பிக்கிறார்.] காரணத்திற்குப் பின்னமென்று உங்களாற் கருதப்பட்ட அந்தக்காரியம் சத்தாகப்பின்னமா? அசத்தாகப்பின்னமா? சதசத்தாகப்பின்னமா என்று மூன்றுவிகற்பம்.

கூ. செ-ள், [விகற்பித்தவையிற் பிரதமபட்சத்தை அனுவதிக்கிறார்.] சத்தா+தென்னிற்—பொய்த்தாய+காலே = பித்தையானகாரிய சத்தையை இங்ஙனங் கூறுங்கால்—காரணமுடையதான்றே = காரணகதமான சத்தையா? — ஒத்தாகி நின்றதன்றே = காரணசத்தையினும் விலட்சணமா?—உரைத்தனன் = (என்று) விகற்பித்தார்.—உலக+வாதேனன்—

எ. செ-ள், [இங்ஙனம் விகற்பித்தவையில் பிரதமபட்சத்திற்காரியம் அசத்துமேயாகிறதென்று பிரதிபாதிக்கிறார்.] காரண+பென்றிடில் = காரியத்திற்குள்ள சத்தையானது காரணசத்தைதானென்றால்—வேறு+யாயிடும்—[அஃதேதென்னில்] முன்பு+சொன்னினென்றான். —எ-று. காரியத்திற்குப் பிருதக்சத்தையின்மையால் காரியம் காரணத்திற்கபின்னமென்றே சித்தித்தது.

சத்தைதானென்றுநின்றதாயினுங்காரியங்க
ளொத்தபேர்வேறுபாட்டாலுள்ளகாரணத்தில்வேறே
யித்தகைத்தென்றவார்த்தையியம்புபோளவேயானால்
வைத்தகாரியமுண்டென்னும்வார்த்தையுமசத்தேயாகும். (அ)

சத்தையில்லாதபோதுகாரியமில்லையாகு
மித்தன்மைக்காரியத்துக்கிலாமையேயிசைவதென்று
மத்தன்மைசத்தினுக்கேகாரியம்பிறந்ததென்றிங்
கொத்தாய்வாதுரைத்தவார்த்தையென்றுமின்றுகுமன்றே. (கூ)

காரணசத்தையேயக்காரியசத்தையின்று
வேறொருசத்தையுண்டேயென்றிடில்வேறுசொன்ன
காரியசத்தையுள்ளகாரணசத்தையோடு
கூறியசத்தாய்க்கொண்டோவசத்தாயோநிற்பதென்றான். (கo)

வேறு.

சத்தாய்க்கொண்டேவேறென்னிலொன்றேசத்தையிரண்டாகா
தசத்தாய்க்கொண்டுகாரணத்தேதாடாகிவேறுநிற்குமெனி

அ. சே-ள், [இந்தப்படிச் சத்தேதகமாயினும் காரணத்தினுங் காரியம் வேறாவனுபவிக்கப்படுகிறதென்னுஞ் சங்கையை அனுவதித்துப் பரிகரிக்கின்றார்.] சத்தைதான் = காரியகாரணங்களின் சத்தை—ஒன்றுநின்றதாயினுங் காரியங்கள் — ஒத்தபேர் வேறுபாட்டால் = தாம்பொருந்திய நாமவேறுபாட்டினால்—உள்ளகாரணத்தில் வேறே (யென்பீர்களாகில்)—இத்தகை+யானால்—வைத்த = நீங்களபிப்பிராயம் வைத்த—காரியமு+மசத்தேயாகும்.—எ-று.

கூ. சே-ள், [மேலும் இந்த அசத்துவமே உபபாதிக்கப்படுகிறது.] சத்தையி+ல்லையாகும் — இத்தன்மைக்காரியத்துக்கு என்றுமிலாமையே யிசைவது = இவ்விதம் சத்தாஹீனமான காரியத்துக்குச் சர்வகாலத்திலும் நாவிஷாணம்போல அசத்வமேயுக்தமாம்.—அத்தன்மையசத்தினுக்கு = அவ்விதமான அசத்தினை (இங்ஙனம் உருபுமயக்கு)—காரியம் பிறந்ததென்று = காரியமென்றும், பின்னமாக ஜனித்ததென்றும்—இங்கொத்து = இவ்விடத்தில் நீங்கள் சம்மதித்து—ஒவ்வா+ருகும் = சுருதி, யுத்தி, அனுபவங்கட்குச் சம்மதமாகாததாகக்கூறிய கூற்றானது எப்போது முண்மையாகாது.—எ-று.

கo. சே-ள், [இங்ஙனமாயின் காரணசத்தையினும் காரியசத்தை அன்னியமேயென்னும் துவிதீயபட்சத்தை விகற்பிக்கின்றார்.]

கக. சே-ள், [பிரதமவிகற்பத்தை நிராகரிக்கிறார்.] சத்தா+காது.—லட்சணபேதமின்மையின்உபயசத்தைகளும்ஏகமாமேயன்றிப்பின்ன

லசத்தாமிதுதானிலாமையினலசத்தேதயாருங்காரியத்தை
யிசைத்தேதலுளதாய்ச்செயமாட்டாதென்றுமலடிமகன்போல. (கச)

வேறு.

காரியமொருகாலுண்டாமொன்றினைவழிவதில்லை
காரியந்தனக்குற்பத்தியிலாமையாலில்லாவொன்றுங்
காரியந்தானென்றேடேநண்ணுமென்றுனாத்தல்கூடா
பாருமினென்றுமாதேனுர்க்குரைத்தனன்பதுமமேலோன். (கஉ)

இன்னதோர்படியிருக்குமெனப்படாவிலாமையேயோ
லன்னதேயாதலாலேயாவதுமிலதேயாகுஞ்
சொன்னவிவ்விலாமைதானிங்கசத்தெனத்தோற்றினலும்
பின்னையும்விசேடமொன்றுண்டென்னவேபேசுவீரால். (கங)

மாகாது என்றபொருள்—[துவிதியபக்ஷத்தை யனுவதித்துத் தூஷி க்கிறார்.] காரணத்தோடு அசத்தாய்க்கொண்டு வேறுவிதற்குமெனில் இது தானிலாமையினால் அசத்தாம். இப்போது அர்த்தம்—காரியத்தை சத் தாயின்மையினுல் சசவிஷாணம்போல அசத்தாம் என்று பொருள். [இவ்விதம் காரியம் சத்தென்னும் பக்ஷத்தை நிராகரித்து அசத்தாக வே காரியம் காரணத்திலும் பிரமென்னும் பக்ஷத்தை நிராகரிக்கிறார்.] அசத்தேதயாகும் (என்ற) காரியத்தை+போல—பூர்வம் அசத்தாயிருந்து சத்தாசம்பந்தம் வருவிக்க உற்பத்தியாமென்று பாபிமதமானதால் அவ் விதவுற்பத்தியும் குந்தியாபுத்திரன்போல அசத்தானகாரியத்திற்குச் சம் பவிக்கமாட்டாது; ஆகையால் அசத்திற்குக் காரியத்வமேகூடாதென்று பொருள்.

கஉ. சே-ள், [பிரத்வம்சாபாவத்துக்குக் காரியத்வம் என்கூடா தென்று சங்கித்துச் சொல்லுகிறார்.] காரிய+மொன்றுக்—[உற்பத்தி அசம்பவம் பிரதிபாதிக்கிறார்.] காரிய+மேயிலான்—தோற்றுமுன்னைத் தாய் நாசமின்றியிருப்பது பிரத்வம்சாபாவத்திற்கு லட்சணம் எனத் தெரிவிப்பார், 'ஒருகாலுண்டாமொன்றினை வழிவதில்லை' என்றார். சர் த்திருகரணவிசாரசம்பந்தம் பொருந்தினகடாதிலட்சேஷஞானிக்கிரியை காணப்படுதலின் பிரத்வம்சாபாவத்தில் சசவிஷாணம்போல நிர்த்தர் மகத்வங்கூறப்பட்டிருக்கையால் அவ்விதநிர்மாணிரயத்வம் வருமாயின் பாஷாருபத்வப்பிரசங்கம் வரும் ஆகையால் காரணசம்பந்த லட்சணமான தர்மங்களொன்றுஞ் சம்பவியாது; ஆகவே, அனைவபேட்சித்தும் விரும் ஐனிக்கிரியையில்லை; அதனல் காரியத்துவமுமில்லை என்றபொருள்.

கங. சே-ள், இன்ன+தெயாகும்—[காரியத்திற்கு அசத்துத்வ மிருந்தாலும் அத்தியந்தம்அசத்தானசம்பாவுத்தாதிலும் விசேஷ மிருப்பதனல் காரியத்வமுண்டென்றுள்ள சங்கையையும் அனுவதித்து நிராகரிக்கின்றார்.]

இதற்குநீர்சொன்னவேறேதியைந்திடுசம்பந்தந்தா
னதற்கொருகாரகத்தாலென்னில்வேறமைவதில்லை
யொதுக்கமில்லாததொன்றேவிசேடமாயிருக்குமென்று
மதற்குவேறொன்றுமில்லையாதலாற்கூடாதென்றும். (கச)

காரணத்தோடுகூடல்வேறெனிலதுதன்னுலுங்
காரணந்தானேயாகுமிதினின்றுங்கருதிச்சொன்ன
காரியம்பிறக்குமென்றவிதுகொண்டுவேறுசொல்லிற்
பாருளகுற்றமுன்போற்பரிகரிப்பாருமில்லை. (கஞ)

கச. செ-ள், [விசேஷமானது காரகசம்பந்தமா? ஜனிக்கிரியாசிரயத்வமா? சத்தாசம்பந்தமா? என்னேயென விகற்பித்துப் பிரதமபக்ஷத்தை நிராகரிக்கிறார்.] இதற்கு + கூடாதென்றும் — நிர்விசேஷமான அசத்திற்குக் காரகசம்பந்தஞ் சித்திக்குமாகில், வந்தியாபுத்திரனுக்கும் அச்சம்பந்தசம்பாவனையாற் காரியத்வப்பிரசக்திநேரிடும். அவசியமேதேனும் ஒருவிசேஷத்தோடுவிசேஷித்திடில் காரகசம்பந்தங் கூறத்தகும்; அவ்விசேஷமும் இச்சம்பந்தமேதானென்னில், தானே விசிஷ்டம், தானே விசேஷம் என்னும் ஆன்மாசிரயதோஷம் நேரிடும். சம்பந்தத்துக்கன்னியம் விசேஷமென்னில்? அதுவும், ஏதேனுமொன்றுடன் விசேஷிக்கப்படில் உளதாகும்; அவ்விசேஷமும் முற்கூறியசம்பந்தமா? அன்னியமாஎன்னில்? மூன்றும் விசேஷம்வரும்: இரண்டாவது அங்கீகரியாவிடில் ஆன்மாசிரயதோஷம், மூன்றுவது அங்கீகரியாவிடில்அன்னியோன்னியாசிரயதோஷம்,நான்காவது அங்கீகரியாவிடில் அன்யோன்யாசிரயத்தோடு சக்கிரிகாப்திதோஷம்: ஒப்பிலுல் அனவஸ்தாதோஷமுண்டாம்; ஆதலால் அசத்தாகிய காரியத்திற்குக் காரகசம்பந்தலட்சணமாகிய விசேஷம் நிரூபிக்கத்தகாது என்றுபொருள்.

கஞ. செ-ள், [பூர்வகவியில், 'அதற்கொரு காரகத்தாலென்னில் வேறமைவதில்லை' என்றுபக்கிரமித்ததும், இக்கவியில் 'காரணத்தோடு கூடல்வேறெனிலது தன்னுலுங்காரணந்தானேயாகும் என்றுபசம்மரித்ததும் கவிநாயகரது அபிமதம்.] காரண + னேயாகும் — வேறு = விசேஷம்—காரணவியதிரிக்தமாய்ந் காரியஞ்சித்தியாமையால் காரியம் காரணத்திற் கபின்னமே என்று பொருள். [துவிதீயவிகற்பத்தை நிராகரிக்கிறார்.] இதினின்று + கொண்டு — வேறுசொல்லில் = அசத்தானகாரியத்திற்கு ஜனிக்கிரியாசிரயத்வலக்ஷணமே விசேஷமென்றுகூறிடில்—முன்போலுளகுற்றம் - பார் = பாரில்—பரிகரிப்பாருமில்லை.

இரண்டுக்குமொன்றேசத்தையெனுமிதுவேறையென்னிற்
றிரண்டிடுங்குற்றமெல்லாஞ்செறிதனிச்சயமெப்போதுந்
திரண்டகாரியமசத்தேயாதலாற்சதசத்தென்னி
லிரண்டிற்குமுரைத்தகுற்றமிசைந்திடுமியல்பினாலே. (கசு)

உண்மையிற்பேதமின்றியிருந்தேயும்பேதமென்னல்
வெண்மையேசெய்தரூபவியாபாரந்தோற்றங்கேடு

—ஜனிக்கிரியாசிரயத்வலக்ஷணவிசேஷமும் ஒன்றினால் விசேஷிதமாயுள்ளதற்கே சொல்லத்தக்கது; இல்லாவிடில் கரவிஷாணத்திற்குமப்படிப்பட்ட விசேஷத்வப்பிரசங்கம் வரும். ஆதலால், அந்தவிசேஷமும் ஜனிக்கிரியாசிரயத்வந்தானே? அல்லது அன்னியமா? இதுவேயென்றால் பூர்வம்போல ஆத்மாசிரயாதி தோஷமுண்டாம் என்றபொருள்.

கசு. சை-ன், [முற்கூறிய தோஷம்வருவதால் சத்தாசம்பந்தலக்ஷணமே விசேஷமென்கிற மூன்றும் விகற்பமும் யுக்தமல்லவென்று சொல்லுகிறார்.] இரண்டு + நிச்சயம்—[பிரதிபாதித்துவந்த அசத்திற்குக் காரியத்வம் அசம்பவமென்பதை உபசம்மரிக்கின்றார்.] ஆதலாலெப்போதுந் திரண்டகாரியம் அசத்தே. சொல்லிவந்த ரீதியாக கரவிஷாணம்போல அசத்திற்கு விசேஷமென்கிற சம்பந்தம் நிரூபிக்கக்கூடாமையால் அசத்திற்குக் காரியத்வம் யுக்தமல்லவென்று பொருள். [காரியம் சதசதான்மகமென்கிற மூன்றும்விகற்பத்தை நிராகரிக்கிறார்.] சதசத்தென்னில் + யல்பினாலே. ஆதலால், காரியம் அபின்னமே, பேதம் அசம்பவமே என முடித்துக்கொள்க.—பாவாபாவவஸ்துக்ரு கத்வங் கூடாமையின், காரியம் பின்னபின்னமென்கிற பேதாபேதபக்ஷமும் பேதபக்ஷத்திற்குச் சொல்லியதோஷப் பிரசக்தத்தால் யுக்தமல்லவென்ற பொருள். இங்ஙனம் மூலசுலோகத்திற் கூறியிருப்பினும் பேதபட்சத்தைப்பற்றி யுண்டாகிய விகற்பத்திரயங்களுஞ் சித்தியாதகாரணலேயே காரியம் அபின்னமே, பேதம் அசம்பவமே என்றும் பொருள் கொள்ளக்கிடத்தலினாலும், பேதம் சித்தியாதகாரணலேயே பேதாபேதமென்றும் விகற்பத்திற்கு அவகாசமுண்டாயினமையினாலும் கவிநாயகர் கூறுதெளிந்தனர்.

கஎ. சை-ன், [காரியம் காரணத்திற்கு அனன்னியமாயின் பேதப்பிரதிநிக்குக் கதி என்னை? என்று சங்கித்துக் கூறுகின்றார்.] உண்மை + மென்னல்—வெண்மையே=அறியாமையே [மேலும் இதையே விவரணம் பண்ணுகின்றார்.] செய்தரூபவியாபாரம் = காரியத்தை ஜநிப்

பண்வயினி வற்றற்கொள்ளும்பயனைரூபம்வேறு
மூண்மையிலெல்லாம்பொய்யாலுண்டாகுமனைத்துமன்றே. (கஎ)

வேறு.

எல்லாவிகாரங்களும்வாக்காலென்றுமுண்டென்றுரைப்பதுவுஞ்
சொல்லாமளவேயெவ்விடத்துந்தோன்றுமென்றதுண்மையதே
யல்லாவிகாரமறிவொழியவனைத்தும்பொய்யேவிகாரத்துக்
கில்லாதாகுமுண்மைபிறிதில்லாதாகுமாதலினால். (கஅ)

பிக்கப்பட்ட நிமித்தகாரணத்தினது தொழில்,—தோற்றம் கேடு பண்வயின் இயற்றற்கொள்ளும் நாமரூபம் = காரியவுற்பத்தி, நாசம், செய்யிடம், இவைகளாற் பெறப்படும்பயன், நாமரூபவிசேஷங்கள்-எல்லாம் வேறுமனைத்து முண்மையிற் பொய்யாலுண்டாகும்.—எ-று.

கஅ. சே-ள், [இந்தப்பிரகாரம் காரியம், காரணமாத்திரம் என்று சாதித்த இவ்வர்த்தத்தில் சுருதியைக் கூறுகின்றார்.] (ஆதலால்,) எல்லா விகாரங்களும் வாக்காலுண்டென் றுரைப்பதுவுமென்றுஞ் சொல்லாமளவே = மேற்கூறிய பேதப்பிரதிபாசமானது பிராந்தியாதலாற் சர்வவுபாதிகளான விகாரங்களும் வாக்கினாலேயே கேவலம் உண்டெனப்படுகின்றன: உண்மையாகவுண்டென்றில்லை ஆதலால் கடசராவமென்பன முதலியவை நாமதேயமாத்திரமே.—'என்றும்' என்ற பதத்தினால் பிரத்வம்சாபாவத்தையிற்போல ஸ்திதிகாலத்திலும் காரியங்கள் காரணமாத்திரமாகவே சேவதித்துள்ளன என்றறிக. [இந்தப்பிரகாரம் விகாரமானது நாமதேயமாத்திரமென்னவே அசத்வமென்றுயிற்று; ஆகவே, காரணபூதமான சத்பிரமத்தோடு அனன்யத்வம் எங்ஙனம்? சத்தசத்திற்குப் பரஸ்பர விரோதத்தினால் என்று சங்கித்துக் கூறுகின்றார்.] எவ்விடத்துந் தோன்றுமென்ற (தால்) = எவ்விடத்திலும் பிராதீதிகம் என்னும் ரூபத்தினால்—(உய்த்துணரில்) உண்மையதேயல்லா விகாரமனைத்தும் பொய்யே—அறிவொழியவில்லாதாகும் விகாரத்துக் குண்மை = சேதனரூபப்பிரமத்தைவிட வேறில்லாத காரியத்திற்குச் சத்தியத்வம்—பிறிதில்லாதாகுமாதலினால் = வேறோராகாரமில்லாதுகாரணகார்யமே தனக்கு ஆகாரமாயுள்ள அவ்வேதுவினால்—எ-று. காரியங்கட்கு இரண்டு ரூபமுள்ளன; அவை வாய்குவித்து பண்டியுண்டாயுள ஆகாரவிசேஷாத்மகமான பிராதீதிகரூபம் ஒன்றும், கார்யாலுகதமாயுள்ள மிருதாத்மகமான காரணரூபம் ஒன்றும் ஆம்; அவ்விரண்டில் பிராதீதிகரூபத்தினால் காரியவாக்கங்கள் அசத்தியம், காரணமிருத்ரூபத்தினால் சத்தியம் என்றறிக. என்றதோடு ஆல் உருப்பு வருவிக்கப்பட்டது.

வேறு.

காரணமதனுலன்றிக்காரியமுளவாய்த்தோன்றுக்
காரணமொழியவேறுகாரியமின்மையாலே
காரியமனேத்திலுங்குர்காரணமுதேயன்மை
யோர்தாவிரண்டும்வேறென்றியம்பிடலியல்பின்றுமால். (கக)

வேறு.

ஆமன்றெனநினைவீரலதன்பின்வழியறிவீர்
நாமுன்சொனமுதல்காரணமறியமுழுதறிவாற்
சேமம்படமிகவுந்தெளிவுறுவீரிதுவேறே
தாமந்தருமலர்மேலுறைதலேவன்னுரைதருமால். (கo)

கூறும்பொருள்விரிவென்றினையதிகாலையின்றுரைத்தாம்
வேறும்மலவேறேடனுப்கின்றதுமெய்தானே

கக. செ-ள், [இத்தப்பிரகரணம் காரியகாரணவபேதமகம் காரணத்திற் கன்னியமென்னில்? அத்வைதகாரண விரோதமாமென்று சங்கித்துக் கூறுகின்றார்.] காரியங்காரணமொழிய வேறின்மையால் காரணமதனுலன்றிக் காரியமுளவாய்த் தோன்று. இப்வாறு பதம் அன்வயம். காரியகாரணவபேதமின்மையால் அது காரணமே: பேதமின்றென்று பொருள்.—[இங்ஙனங்கூறிய சுருதி சத்தியத்வம் பிரதிபாதியாநின்ற சுருதியைக் கூறுகின்றார்.] காரிய+ புன்மை—[சுருதிதனையே காரணமாகவுடைய] +பின்றும்.

கo. செ-ள், [பிரதிபாதித்த வர்த்தத்தை நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறார்.] ஆமன்றெ+னுரைதரும்—இந்தலோகத்தில் மிருதாதிகாரணங்கள் அறியப்படுமேல் அவைக்கனன்யமாகையால் அவைகளின் காரியமான கடசராவாதிகளும் காரணகாரமாகவே அறியப்படுகின்றனவாதலால் சர்வஜகத்காரண சத்ரூபப்பிரமஞானத்தால் அதன் காரியமனைத்தும் காரணமாகவே அறியப்பட்டனவேயாமென்று இது கூறப்பட்டதென்று பொருள்.

கக. செ-ள், [காரியங்கள் காரணஞானத்தால் அறியப்படினும் காரணஜாதிய மறியப்படச் சக்கியமாகாததால் எங்ஙனம் காரணஞானத்தாற் சர்வவிஞ்ஞானமாம் என்று சங்கித்து] பொருள் விரிவென்று கூறியவை—காரணவஸ்து

ಱಱುಂಬಡಿಯಳಕಾರಣಮೊಂಱಿಱುಳತೆನಲಾಲ್
ವೇಱೆಂಱಿದುಪೇತಂಮಿಲತಾಮೆಂಕಣುಂವಿನೆಯಾಂ. (೭೫)

ಅಯಲೊಂಱಿದುಪೊರುಳುಂಮತಂಬಿರಿವುಂಮಱಿವರಿತಾ
ಮಿಯಲ್ಬಿಂಕಣತಱಿಯುಂಪೊೞುತಿವೈತಾಂಮಿಕವೇಱ
ಮಯಲೊಂಱಿವೈವಯಱಿಯಿಲ್ಲಱಿವಱಿಯಾಮೈತನ್ನಿಯಲ್ಬಾಂ
ಮೊಯಲುಂಬಲಪೇತಂಮೆನಮುಡಿಯುಂವಿನೆಮುೞುತುಂ. (೭೭)

ಪೇತಂನೆಱಿಯೋರಿಲ್ಲಿಲತಾಕುಂಮತಣುಲೆ
ಪೇತಂಮೊಡಪೇತಂಮತುಪೆಲ್ವಿೞೆಯಾ
ಮೇತಂಮಿಲತಾಯೆಂಕಣುಮೊಂಱುಯೊೞಿವಿಲ್ಲಾ
ತಿಯಾತೊಂಱತುಮುತಲ್ಕಾರಣಮೆಱುಮಾಮಲರ್ಮಿನೆಯೋನ್. (೭೮)

ಮಣ್ಣುಂವಿನೆವಾಣುಂವಿನೆಪಲೆಯುಂಪಿಱಿತಾವೆ
ಯೆಣ್ಣುಂಮಳವಱಿವಿನ್ಚೆಯಲಿವಿನೆಪ್ಪೆಱವಿನೆಯುಂ

ತೊಲ್ಲಾರಿನ್ಮತಂ—ಮುೞುತುಮಱಿಯಾವೆಲೆಯಿಲ್—ಪೇತಮ್ಪಡುಮಾ ಕಾರಣ ಮೊಂಱಿಱುಳತೆನಲಾಲ್ ತಾಂವೆಱುಂ ಮಱಿವೆಱುಮೆಂಱು ಕೊಣ್ಡಿಱ್ಱತು ಮಲ—[ಕಡತ್ತಿನುಂಪಡಂ ಪಿನ್ನಮೆಂಱು ಪೇತಮಾನ ತುಪಿರತ್ತಿಯಕ್ಷಮಾಯ್ ಅನುಪವಿಕ್ಕಪ್ಪಡುಮಿಱತೆಯೆಂಱು ಸಂಗಿತ್ತುಚ್ಚೊಲ್ಲುಕಿಱಾರ್] ವೇಱೆಂಱಿದುಪೇತ ಮೆಂಬತಣುಮಿಲತಾಂ ವಿನೆಯಾಂ—ತನುಮಾದಿ ಸಿಱು ವಿಕ್ಕಳ್ಕೂಡಾ ತವರ್ಕಳ್ ಪೇತಂ ಮಿನ್ನೈ; ಅವ್ವನ ಮುಣ್ಣಿವರ್ಗಟ್ಕುಂ ಪಿಱಪ್ಪಾಹುಂ ಎಂಱು ಪೊರುಳ್.

೭೭. ಚೆ-ಳ್, ಪಿನ್ನಂಗಳಾಗಕ್ ಕಡಪಡಂಗಳ್ ಅನುಪವಿಕ್ಕಪ್ಪಡುಂ ಪೇತಂ ಎನ್ನುಂ ಎನ್ನೈ ಮಿಲ್ಲಾತತಾಗುಂ ಎನ್ಱಿಱ ಎನ್ಣತ್ತೈ ಸಾಧಾನಂ ಕೂಱು ಕಿನ್ಱಾರ್.] ಅಯ್ಲೊಂಱಿ+ಮುೞುತುಂ — ತರುಮ್ಪಿರತಿಯೋಗಿಗ್ರಾಹ್ಯತಿನ ನಿರುಪಣಂತಾನ್ ಪೇತಾವಬಾಸಂ. ಪೇತಮಾ ಱಿಯಪ್ಪಟ್ಟವೈಕಟ್ಕೇ ತರು ಮಿಪ್ಪಿರತಿಯೋಗಿತ್ವಮೆಂಱು ಅನ್ಯೋನ್ಯಾಶ್ರಯಮಾಕೈಯಾಲ್ ಮುಟಿವುತ್ತುಂ ಪೇತತ್ತಿಱ್ಕು ಆನ್ಮಪಾಲ್ ಕೂಪ್ಪಮೈಯಾಲ್ ಮತ್ತಿಯಾಪೂಕಮಾಕ ವೇ ಪೇತಂ ಪ್ರತೀತಿಯಾಗಿಱತೆಂಱು ಪೊರುಳ್.

೭೮. ಚೆ-ಳ್, ಪೇತಂನೆಱಿ+ಮಿಲೈಯೋನ್—ವೆತ್ತಿಯಮಾಕಪ್ ಪೇತ ಮಿನ್ಮೈಯಾಲ್ ಅನ್ವಿಷಯಂ ಪ್ರಮಾಣಿಪ್ಪಿತ್ತುಂ ಭಾರಮಾರ್ತ್ತಿಕಮಾಯಿಲ್ಲಾ ತಲಾಲ್, ಕಾರಣತ್ತಂಪೇತಂ ಸಿತ್ತಿಯಾಮೈಯಾಲುಂ, ಸಿತ್ತಿಯುಂ ಸುವಕತಾದಿ ಪೇತಮಿನ್ಮೈಯಾಲುಂ ಕಾರಣಂ ಏಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯಮೆಂಱು ಸಿದ್ದಂಮೆಂಱು ಪೊರುಳ್.

೭೯. ಚೆ-ಳ್, [ಉಲಕತ್ತಿಲ್ ಕಾರ್ಯಕಾರಿಯಕ್ಕಳಿಲ್ ಉಪಾದಾನಂ, ನಿಮಿತ್ತಂ ಎನ್ಱುಮಿರಂಡುಂ ವೇಱಾಕಕ್ ಕಾಣಿಪ್ಪಡುಕಿಱತು: ಅಪ್ಪಡಿ ಅತ್

சண்னென்றிடவருகாரணமொன்றேயமலமதா
லெண்ணும்மறிவுருவையிசையாற்பகர்விடமும். (உச)

வனேகின்றவவ்வொருகாரணம்வாசேதனம்வேறு
நினையும்படியிலதாதலினீலையாயுளதறிவி
லனகாரணமுறிவாயினும்வனேவானிகரன்று
நினைமண்ணெறிச்சானைவதனேயெகொடிசெயுமால். (உடி)

வேறு.

தோன்றலாலதித்துமாகித்தமத்தொகலத்துநின்றே
யான்றவமுனிகள்பண்ணுமனனத்தாலளப்பொணுதாய்ச்
சான்றதாயெங்குநின்றசங்காணுடைத்தாயொன்று
யின்றிமெரியமெல்லாமித்தன்மைத்தெனவொன்றுண்டு. (உச)

விதியமான சத்வஸ்துவானது நியித்தமாகில் சிருபாதாகாரியம் காரியம் உற்பத்தியாகமாட்டாது: அநித்தபாதானமாயின் அநித்தப்பிரசங்கம் வருமென்ற சங்கித்து அதற்கு உபயருபமும் உண்டென்ன கூறுகின்றார்.] மண்ணும் + விடமும் 'பலமாகப் பலிப்போலென்ன பார்த்தான்' என்ற சுருதியிற்றம் பலமாகப் பலித்தலின் உபாதானத்தன்மையும், பார்த்தலையின் நிமித்தத்தன்மையும் அத்துவிசமஸ்துக்குக் காணப்படுதலால் நிமித்தமும், உபாதானமும் அதுவாகுமென்றறிக.

உடு. சே-ள், மண்முதலானவை அசேதனமாதலால், தமக்கு அன்னியசேதன குலாலாதி யபேட்சித்தன: ஜகத்தின் உபாதானம் சுமயமும் சேதனமாதலால் அன்யசேதனம் அபேக்ஷித்திலது; அப்படியே சேதனமாயிறும் குலாலன்போலத் தனக்கன்யசேதனத்தாலுபயோதாணபேக்ஷையின்று என்றறிக.

உசு. சே-ள், [தீவிச்சினியமாய், அசக்கமாய், சித்தரூபமாயிய பிரமவஸ்துவிற்கு இவ்விதகாரணத்வம் எப்படிகூடும்! மாயையாலென்னில்? அதனால் தூஷணதப்பிரசித்தி வருமென்ற சங்கித்துச் சொல்லுகிறார்.] தோன்றலால்=பிரதிபாதித்தலால்—

காரணமேமிமாயைபடைத்தளித்தழிப்பதாகுங்
காரணஞ்சத்தாஞ்சித்தாயிருத்தலாலென்றுகொண்டே
பூரணமாகியுள்ளபொருளினேச்சுரர்கள்கேட்ப
வாரணமுரைத்தவாதியருளினனறியும்வண்ணம். (உஎ)

உண்மைசித்திலுக்கேயுள்ளதசித்தெனும்பழுதைப்பாம்பிங்
கெண்மையினிலாதவண்ணமிசையுமுங்கட்குமேற்கக்
கண்ணெனமுழுதுநின்றகாரணமொன்றேசத்தா
பெண்ணிடிலென்றுமுண்டாயிருப்பதென்றியம்பலுற்றான் (உஅ)

அறியாதாசத்தாய்முன்புகாரணமுளதாய்த்தென்பர்
நெறியாலிவ்வசத்துண்டாக்குங்காரணமாகாதென்றும்
பிறிதாயகாரியங்களிதினின்றும்பிறக்குமென்னில்
வறிதாயமலடிமைந்தன்காரணமக்கட்கெல்லாம். (உக)

உஎ: செ-ள், காரண+தாகும். இவ்விதம் மாயாதாதான்மியம் சத்ரூபபிரமத்தில் அந்நியாசிக்கப்பட்டிருப்பதால் அதன் சத்துவராஜ தமோகுணவுபாதிபேதத்தால் அவிக்கிரியமான அத்துவிதீயப் பிரமத் திற்குச் சிருஷ்டியாதி கூறப்பட்டது. மாயையானது அனிர்வசனீய மாதலால் சத்தசத்தாய் அன்னியமாயின்மையின் அந்தப் பிரமத்திற்குத் துவைதசித்தியுமில்லை யென்றறிக.—[இந்தப்பிரகாரம் அத்துவிதீயத் வம் சாதித்துச் சத்ரூபத்வஞ் சாதிக்கிறார்.] காரணஞ்சத்தாஞ் சித்தா யிருத்தலால்—

உஅ. செ-ள், [இவ்விஷயத்தில் வியாப்தியைச் சொல்லுகிறார்] உண்மை சித்திலுக்கேயுள்ளது—ஜடப்பிரபஞ்சப் பிரதிதிக்குச் சாட்சி யாய் எப்போது மிருத்தலால், அதின் அதிஷ்டானமான சித்துரூபப் பிரமத்திற்குச் சார்வகாலமும் சத்தியத்வம் யுக்தமேயென்று பொருள். [சித்துரூபத்திற்கும் அசத்தியத்வம் என் கூடாதென்று சங்கித்துச் சொல்லுகிறார்.] [illegible]+னற்க—[பிரபோதித்த இத்தவர்த்தத்தில் சத் தாகவே இந்த ஜகத்து முன்னேயிருந்தது, ஏகமேவாத்விதீயம் என் னும் சுருதியைக் கூறுகிறார்.] கண்ணெனன+லுற்றான்—இன்னும் மூலசூலாதத்தில், இந்தச் சர்வஜகத்தும் பூர்வம் அசத்தாகவேயிருந்தது என்றபடி. சொல்லியிருப்பதாக ஜகத்காரணம் அத்விதீயமானசத்தே ஆதலால் பரிநிருபியமானமாகிய நாமரூபான்மகமான சர்வகாரியஜகத் தும் சிருஷ்டிக்குமுன் சத்ரூபகாரணான்மகமாகவே யிருந்தது: நாமரூப மாக இருக்கவில்லையென்று பொருள்.

உக. செ-ள், [இந்தப்பிரகாரம் சத்காரணவாதத்தை ஸ்துதித்து அசத்காரணவாதத்தை [illegible] அசத்காரண

அசத்துத்தன்சத்தியாலேயாவுக்குமுதலாமென்னி
லசத்துக்குச்சத்திகூடாதாமசத்தாதலாலே
யசத்தலாவித்திலென்றுமங்குரங்கோன்றுமாறு
லசத்தசத்தாநுற்சத்தினாலையுமாமதென்கண்டீர். (ஙஅ)

அசத்தின்கணுளதாந்சத்தியாசரித்திடுமென்கின்றீர்
வசத்துடன்சத்தாய்க்கொண்டோவாய்ந்தின்றவாறதென்னை
யசத்தினையுளதாஞ்சத்தியாசரித்திடுவதென்னி
லசத்தாயமலடிமைத்தனியாணையுமாக்குமன்றே. (ஙக)

அசத்தின்றன்றாயிராமுதலாவெனிற்பேதென்கின்
லிசைத்திடுங்காரியங்களியாவையுமியற்றுதென்று
மசத்தோடேமலடிமைத்தனுக்குவதிலாமையிபோ
லசத்தோடேசத்தேதயென்னிலாயிடுமிரண்டுன்குற்றம். (ஙஉ)

பதார்த்தங்கூறி அதனை விரித்துரைத்தலும், அதனை மறுத்துரைத்தலும், ஏகாத்மவாதத்தின்னை அசத்தென்பாரும் அவர்களைத் தழுவிக்கொண்டு தாற கண்டிக்குஞ் சுருதியின் அபிப்பிராயத்தையும் கூறுதலின்றும் அறியாதார் = சுருதியபிப்பிராயமறியாத சூனியவாதிகள் — விசித்திரமான பீஜத்தினின்றும் அங்குரகாரியோற்பத்தி காணப்படுதலிற் காரணங் கெடாமற் காரியமுண்டாதலை. அபாவிலிருந்து பாவோற்பத்தி யாதலால் ஐந்தாரணமும் அசத்துபமேனைப்பட்ட அபாவிலிருந்து மிர்தமான தேவதத்தனுக்குப் புத்திரவுபாதானசத்தியில்லாததுபோல கதித்தாரணத்தித்தும் காரியமயிதும் பிறவுமாய [illegible] விசேடத்தனாதியசாரணமாயிருத்தலை [illegible] பதனையும், அசத்துக்குக் காரணத்தன்மை பொருந்தாததுபற்றி அது வசத்காரணவாதியின் பிராந்தியை மக்கியதை.

ஙo. கே-ள், [ஜகன்மூலகாரணமானது அசத்தாயிரும் சன்சத்திவசத்தாற் காரணத்வங் கூடலாமென்னும் சங்கையைத் தூக்க வேண்டியுரைத்தின்றார்] சூசி முதலாம்—] என்னிலசத்+தென்றும்.

ஙச. கே-ள், [அதனை மூன்றுவிதமாக விகற்பித்துக் கண்டனங் கூறுகின்றார்.]

அசத்தசத்தன்சத்தியாலுங்காரணமாகாதாலு
மசத்தாமுற்புளதென்றுதற்கருத்தமுமில்லையாயா
மசத்தலாதாகுமொன்றேறயனேத்திற்குமுதலதாகு
மசத்துளதாகுமென்றலழிந்திடும்வார்த்தையன்றே. (நந)

பூருவாதிலாதாடன்னபவனைக்குறியிண்முன்போன்
முருத்மானியசத்தாலுதித்ததென்றுணருமவண்ணம்
பெருத்தாக்குமுதற்குசெனவடிவினவிளங்குமாற்ற
லொருத்தாற்றோடக்கலுற்றனுயர்தருசுரர்கட்கெல்லாம். (நச)

வேறு.

எல்லாமுண்டாவதற்கு முன்னேதோன்றி யித்தனைக்குங் காரண மாந்தன்மையாய், பின்னாதமுன்முமையுடைத்தாயொன்றுமிருக்கு மிருவினைலாகுமியல்பிற்றாகி, நில்லாதவுலகனேத்துமுன்புசெய்தநெறி யதனைமுடித்தலேதொழிலாகச், சொல்லாமுமனப்பரிதாமிதன்றனின் மைசுருதிமுடிவதனுலுந்தொடரொணுதால். (நஙி)

வேறு.

காலமுங்கன்மத்தானும்பரிபாகமானவாறே
நூலமுண்டாகநல்லகுணத்தினைக்கலந்துநிற்கும்

நஈ. சென்., அசத்த+மில்லையாம்—[பிரதிபாதித்து வந்ததை நிச்சயம் பண்ணுகிறார்.] அனேத்திற்கும் அசத்தலாதாகுமொன்றே முதலதாகும்=சிருஷ்டிக்குமுன் இந்தச்சகமனேத்திற்கும் சத்தே காரணமாயிருந்தது.—அசத்துள+வார்த்தையன்றே.—

நஉ. சே-ஸ், [பூர்வ கற்பம்போல் உலகமெல்லாஞ் சத்தாகிய காரணத்தால் உதித்தன என்று கூறுகின்றார்.]

நஊ. சென்., [அசத்துக்காரணமாகாததனுற் சத்தே காரணமாகும், சிருஷ்டிக்குமுன் ஜகமனேத்தும் காரணசன்மாத்திரமாயிருந்ததென்ற சுருதியின்பொருளைக் கூறுகின்றார்.] முதல்=உற்பத்தி,—முருத்மானியசத்தா=சமஸ்காரம்—'நில்லாதவுலகனேத்துமுன்பு செய்தநெறியதனையடைத்தாலி' என்று, அதித கற்பத்திலொடுங்கிய பிரபஞ்சத்தாலுண்டாகிய வாசனையோடும், அவ்வனுபவஜனித சமஸ்காரத்தோடுகூடியது என்பதுபொருள்.

நஎ. சென்., [அத்விதீயமாய், சத்ரூபமாய், ஏகவிதமான பிரமத்தினின்றும் அநேகவிதமான பிரபஞ்சோற்பத்தி எங்ஙனம்? உனதா

டைத்தற்காக
பாலதொன் றில்லாவிந்தச்சத்திகாண்மதைச்சுபார்த்தான்.
வேலதேயெல்லாமாதேகோடெரி
வப்பலடைத்துப்பின்பு (கூசு)
பார்த்தபின்முன்னைகாயம்மமனச்சொல்லப்பட்ட
தித்தனையப்பைச்செய்சேணமாகாவீசன்
பூத்தனையுளதாய்ச்சுலவகுத்தவாறியம்பக்கேண்மின். (கஎ)
வாய்த்தநுண்பூசை

தன்மாயகளைந்தினை[illegible]யுமோரொன்றிரண்டாய்... புமதானன்றி
னனைலாச்சித்தன்மாதியொழுந்தாரிலுமைகூட்டி
யின்னேயல்லாதவைநான்கிலியல்பிற்கூட்டவொணாதி
பின்னேதூசூழுமெனப்பிரித்துணேதேபெயர்த்தனைதிரண்டு. (கக)

வே று.

அறியாமைவடிவாயுள்ளபுவனங்களமைத்துப்பின்பு
பிறியாதகன்மந்தன்னின்வசத்திலுயிர்கட்கெல்லாஞ்
செறிவாயகாலபாகமானபினீசன்றானே
பிறிவாகுதான்குயோனிபிறந்திடும்வகையேசெய்யும். (கஉ)

சதனுடைதுத்துவறிவிறுவெந்தமரிப்
பேசிடுநாமருபமுன்புபோலுண்டாய்ப்பேணு
மாசிலாச்சத்துத்தானேயுளதுபோலசைந்திட்டாலு
மீசனையொழியவேறுநிற்பதொன்றில்லையென்றும். (கo)

மென்று சங்கித்துச்சொல்லுகிறார்.] நல்லகுணத்தினை = சத்துவவிருத்
திபை—எ-டு = முன்னை—எல்லாமென்றன்றுதல், உபசா
னந்தரமபேதை இன்னதனைகொள்க.

கூஎ. செ-ள், [சந்தோகசாகையில் தேயுமுதலியவற்றிற்கே உற்
பத்தி கூறப்பட்டது, ஆகாயத்திற்கும், வாயுவிற்கும் உற்பத்தி கூற
வில்லையாயினும் தைத்திரியத்தில் அவைகளுக்கும் உற்பத்தி கூறப்பட்
டிருக்கின்றமையின், குறைபசம்மாச (பூர்வத்தொல்லியிருதிதனை
குறைந்தவிடத்தில்லெத்தைப் பூர்த்திசொல்லுதல்) வியாயத்தால் இவ்விட
த்து அதனையும் சேர்த்துச் சொல்லுகையை விருப்பினர்.]

கூஏ. செ-ள், [பஞ்சாசரணத்தின் மின்பு செய்யுந் திருவிருத்தனைக்
கூறுகின்றார்.]

கo. செ-ள், ஈசனு + னைசத்திட்டாலும் = சத்தியுடையன் ஆ
தக்காரணவஸ்துவானதை ஜலதாரிபபுதாவினிர் குரியப்பிரதிபி
ம்போலப் பிரமேஸ்வரஸ்தம்பபரியந்த சரீரபாதிகளிலும் சேதன
ரூபமாகப்பிரவேசித்துச் சொல்லாநின்ற காரணப்பிரவேசப் பூர்வகமாக்
டோல உண்டாகக்செய்தது. இந்தச்சகலமான ஜகத்தும் வியகாதபுமி
யிற் சத்தியம்போல விளங்கிலுலும்—ஈச + தொன்றில்லையென்றும்—

அனலினிறஞ்சிவந்தமேனியானதவ்வொளியேபாகு
மனல்வயின்வெண்மையப்பாங்கருமைபூமியின்றன்கூரு
மெனவிவைமூன்றுமன்றியீண்டனலைபதில்லை
யனலெனும்விகாரம்வார்த்தையாவதேயன்றியில்லை. (சக)

ஆதித்தனிரத்தவண்ணமானதவ்வொளியேபாகு
மாதித்தனிடத்துவெண்மையப்பினதாகுநின்றூ
பேதித்தகறுப்புப்பூமியுடையதிம்மூன்றுமன்றி
யாதித்தனென்றுவேறிங்கில்லையென்றறிமினென்றும். (சஉ)

அறிவொடுவிவேகமில்லாதாதவாலவர்களாலே
பிறிதரவிரவியென்றுபேசிடப்பட்டதென்று
மறிகனல்பிருதுவிதீரானவிம்மூன்றுமன்றிப்
பிறிதுசரீரமெனவிங்கொப்பேசிடல்விதியேயன்றே. (சஎ)

சக. தெளிவு.—[மேலுரைத்த திருஷ்டாந்தங்களால் பூர்வம் காரியப் பிரபஞ்சகாரணனன்யமென்று கூறியதை மீண்டும் திடஞ்செய்தற் காகத் திரிவிருத்திருத்தத்தால் பூதகாரியப்பிரபஞ்சத்திற்கு அதிரிவிருத் கிருத காரணபூததேயு, அப்பு, அன்னமாத்திரத்வம் அக்கினி, ஆதித் யாதி உதாரணங்களாலே குரியில் தெரிவிக்கப்படுகிறது. இப்பஞ்சீ கிருத காரிய சர்வஜகத்தும் பரமார்த்தம்போலத்தோற்றினும் காரண சூட்சுமபூதவியதிரேகமில்லை; அநிதப்படியென்றுற் சொல்லு கிறார்.] அனல்+யாதும். திரிவிருத்திருத பூதகாரியங்களான அக்கினி யில் லோகித சுக்கிலகிருஷ்ணம் என்னும் மூன்றுவர்ணங்கள் காணப் படுகின்றன; அவற்றில், லோகிதவர்ணமானது அதிரிவிருத்திருதமாய், சூட்சுமமாயுள்ள தேஜஸின் உருவமாகும்.—அனல்+கூறும்—வனைய வற்றிற்கும் இங்ஙனமே அருத்தங்கொள்க. [இந்த வர்ணங்களுக்கு அன்னியதீயத்வமே சுபாவமாயினும் அக்கினியென்னும் தருமி என் கித்திகுமாட்டாரென்னிற் சொல்லுகிறார்.] எனல்+லென்பதில்லை —இதரபூதாதி சூக்ஷ்மரூபமாக வியபதேசிக்கப்படுகிற அக்கினிபதார்த்தமா னது ரூபரசாதியபிரகாசமில்லையென்று எங்ஙனம்? நிஷேதிக்கக் கூடுமென்னிற் சொல்லுகிறார்.]

சஉ. தாது. தெ-ன், [ஆதித்தன், சந்திரன், மின்னல்கள் அம் மூன்று வர்ணங்களையும் வேறாகாததற்சூட்சுமபூதத்தைத் தவிர இல்லை என்று கூறுகின்றார்.] காரியமனேகத்தும் காரணத்திற்கு வேறென்றல் பிராந்தி என்றறிக.

வேறு.

பூதம்புவனஞ்சுவர்வேறுகுடம்போலும்பொருளாபுனைமாதிலெல்லாம்
பேதம்பிரமமொழியவிலேயாற்போர்வின்றிடவின்றதுபோனறிவே
யோதுஞ்சனனம்பலவாதனையாலுடலம்முதலாகியவெளியினிலே
பேதம்படநானெனவேயறியும்பெயராமயலாயிடுமெக்கணுமே. (சக)

ஊனிற்றிரியாதிகளானவெலாமோருங்கணிறுனைனவாதியிடா
வானம்முதலாகியபூதமதால்வரமின்படியேமனர்வுற்முனரா
லானம்மனிலுலமையுஞ்சுவர்தாமாருமதுற்றொடனிற்றிடல்போ
லூதுங்கரணக்களுமுண்பலையாலுளதாய்மாருமெனவேயுணர்மின்.

ஊனுதிகளாயதிரட்சியிலேபொழியாவணைநானெனறுன்றுகொடே
காளைதுகர்வேனைமையென்றுணருராவுறிமானைவிட்டிமையிற்
றூனைமுதல்கண்டுமையித்தனையிற்சலியாவுறிமோகியதன்மையிலே
காளையதுவென்றிகல்லறிவோர்சாடார்பிறிதென்பதுமாடொறுமே. ()

சுசு. சே-ள், பூதம்+தானதுவே—[பிரமமான து பரமார்த்தமாயில் தத்வமஸி என்று பிரமாத்மகமாகச் சீவனுக்குபதேசிக்கப்படுகிறான்; அந்த ஏகவிஷயமான அகம்பிரத்தியயமானது பூதகார்யமான அசத்தியதேஹாதிகளில் சார்ந்து மறுயுகிய னென்ற சப்தம் உண்டாகலாம் என்று சங்கித்துச் சொல்லுகிறார்.] தூறும்+மெக்கணுமே.

சுரு. சே-ள், ['புஜித்த அன்னமானது' என்றுதொடங்கி, 'தயிரினின்றும் சோமயாஜியே' என்று முடிந்த சுருதியினால் மனம், வாக்கு, பிராணன், மாம்சம், இரத்தம், மச்சை இவைமுதலாகிய சரீரமானது ஜடமான பூதத்திரயங்களின் காரியமாதலாற் சடமாகும்; அதுசைதன்ய கோசரமாகிய அகம்பிரத்தியயத்துக்கு விஷயமாகாதெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது; அதனைச் சங்கிரகமாகக் கூறுகின்றார்.]

சுசூ. சே-ள், [பிரதிபாதித்த சுருதியின் பலிதார்த்தத்தைக் கூறுகின்றார்.] ஊனுதி+நாடொறுமே — யாதொருகாரணத்தால் தேகேந்திரியாதிகள் தேயு, அப்பு, அன்னங்களாகிய பூதகார்யமாதல்பற்றி வாக்குமாத்திரங்களாயும், அநித்யப்பொருள்களாயும் இருக்கின்றன ஆதலால் அவற்றில் [illegible] சிதான்மாவில் அகம்புத்தியைச் செய்யத்தக்கது என்று பொருள்

வேறு.

கடையப்படுதயிரிற்றிரணெய்போன்மனமுதலா
மிடையிற்செயுமியல்வேறிலையுளபூதமதிடையே
யடையத்திரளுருவிற்செலுமதிவிட்டறிவுருவா
மடையப்பிறிதிலமெய்ப்பொருளதுதானெனுமறிவீர். (சஎ)

வேறு.

அன்னத்தானிறைவிலானுக்கறிவுதோன்றுமையாலு
மன்னகாரியமேபுத்தியாதனிச்சயமதாலு
லன்னத்தாலுண்டாமந்தப்புந்தியைத்தவிர்ந்துநாளு
முன்னுவானெங்குங்காணுமறிவுநானென்றெப்போதும். (சஅ)

வேறு.

தேகேந்திரியாதிகளாகுந்திரட்சியினாலானதென்றே
போகாந்றபுத்தியினைவிட்டுத்தானுயிருந்துளதா

சஎ. கே-ள், தேஜோபன்ன விலக்ஷணங்களாகக் காணப்படுகிற தேகேந்திரியாதிகட்கு அவற்றின் காரியத்வம் எங்ஙனங்கூடும் எனச் சங்கித்துத் ததிவிலக்ஷணமான கிருதத்துக்குத் ததிகாரியத்வம்போற் கூடுமென்று திருவ்டாந்தத்தோடுதெரிவிப்பித்த சுருதியின்பொருளைக் கூறுகின்ரூர்.] பூதமதிடையே=தேஜோபன்னங்களினின்றும்—மன முதலாம்=ஜாடராக்கினி ஜனிதமாயுள்ள பாகவிசேஷத்தால் தேகேந் திரியப்பிரான மற்ரூப பரிணமவிசேஷங்களாம்.—இடையிற்செயு மியல்வேறில்லை — [ததிகிருத திருவ்டாந்தத்தால் தேகாதிகளுக்குப் பௌதிகத்வஞ் சித்தமானதால் முற்கூறிய தேகாதிகட்கு விலக்ஷணத்வ நிவ்ருத்தை நிரபவாதகத்வசித்தமென்று கூறுகின்ரூர்.] அடையத் + தா னெனுமறிவீர்.—

சஅ. கே-ள், [வாக்குப்பிரானன்களாகிய காரியங்கட்குப் பௌதி கத்வம் பவிக்கட்டும்: மனம் நித்தியமென்று வைசேஷிகர்கள் கூறுவத லும் அஃதெங்ஙனம்? பௌதிகமாகும் என்று சங்கித்த புத்திரனுக்குச் "சோட்யகல" என்றதுமுதல், "மனமன்னமயம்" என்றது ஈறுகிய சுருதிவாக்கியங்களின்படி சோட்யனபரியந்தம் அனசனத்தால்மனஞ் சுருங்கி அதனால் அப்பியாசித்த வேதங்கள் விளங்காமல் பின்பு அசன த்தால் அதன்விருத்தியுண்டாய் அவை விளங்கியதால் மனம் அன்ன மயம் என்றுபதேசித்த பிதாவின் தாற்பரியத்தைச் சங்கிகித்து உபதே சிக்கிரூர்.] புத்தி=மனம்—

யாகாதெல்லாமாகியிமறிவாஞ்சித்திலியாதொருகா
லேகாவொன்றுபடங்கியிமெவன்றனியல்பையியம்பிடுவாம். (ஈக)

வேறு.

அப்போதுசுவேதகேதுக்களாதியாய்ச்சொல்லப்பட்டிங்
கெய்ப்பாயவிகாரமெல்லாமறியாதுதன்னேத்தானே
மெய்ப்பாடாயறியாதின்றோன்மினக்கமவ்விடச்சோணும்
தப்பாதுதாமுய்கின்றசுசத்தினேத்தடையொன்றின்றி. (கூ)

ஆதலாலறிவுள்ளோர்களுழந்திடுமுடலெலியாதி
சேர்தருபுத்திதன்னைச்செலவிட்டுத்தெளியும்வண்ணம்
தீதிலாதவையுங்காணுந்திகழ்தருசித்தின்கண்ணே
யேதிலாமதியைவானென்றிடுமின்சளிகைத்தப்பாதும். (டுக)

அவதாரிகை.

[இம்மை அத்துவிதப்பிரமம் ஒன்றேயுள்ளதென்ற பிரதிஜ்ஞை செய்து தேஜோபன்னமென்றும் பூதங்களும் அவைகளிலின்றும் உற்பன்னமாகிய பௌதிகமான போக்கியவஸ்துவும், போகாயதனமான சரீரமும், போகோபகரணங்களாகிய இந்திரியங்களும் காரியங்களாதல்பற்றி வாக்குமாத்திரங்களாகிப் பிரதியோஜனமல்லாதலால் அத்துவைதப்பிரதிஜ்ஞாபங்கமில்லை என்ற அதியாயத்தின் பூர்வபாகம் உரைசெய்யப்பட்டது; அங்ஙனமாயினும் புறுஷோத்தமனுடைய மாயாசக்தியர்களாதலால் அந்தப் பிரதியோஜனத்தால் அத்துவைதப் பிரதிஜ்ஞாபங்கம் வருமென்ற சங்கையை நிராகரிப்பதற்கு உத்தரபாகமான அது 'உத்தாலகோவாருணி" என்றதுமுதலான சுருதிகளாற் போக்கியவஸ்துவுக்குப் புகுவிக்கின்ற ஆன்மா சரீரியனென்ற பரமார்த்தனேதான் ஆயினும் அந்தப் பிரதியோஜனத்தால் அத்துவைதப் பிரதிஜ்ஞாபங்கம்வரிடாது: அவன் பிரமசொரூபனானதைப்பற்றிப் பேதமில்லாததனால் என்று கூறப்பட்டது; அதெங்ஙனமெனின் "இவன் சூட்சுமன், இவன்மயமிவ்விவனேத்தும், அதே சத்தியம், அவனே ஆன்மா, அது நீயாயின்றுப் சுவேதகேது" என்பனவாம்; அவற்றின் பொருளைத் தெளியக்கூறி வற்புறுத்துகின்றார்.]

காண்பவன்றானேயாகுங்காண்பவையென்றயாவுங்
காண்பவன்றன்னில்வேறொருன்றின்மையிற்றானேயாமுண்மை
பூண்பதொன்றின்றிநின்றபூரணமதுவீயென்ற
மாண்டவார்த்தைக்குமுள்ளபொருளிதுமற்றொன்றில்லை. (கூ)

பிரமகீதை.

வேறு.

நீயென்கின்றவார்த்தைக்குப்பொருளாயென்றுநிற்பதுவே
நானென்கின்றவாசகத்தின்பொருளாய்நின்றுநாடுவது
நானென்கின்றவாசகத்தின்பொருளாய்நாடிநிற்பதுவே
நீயென்கின்றவாசகத்தினிற்கும்பொருளுநிலைபெறவே. (நஉ)

வேறு.

சோல்லியவிரண்டுமறவுஞ்சுட்டிடப்பட்டமேலா
யெல்லையில்பொருளாகளானதியாவுக்குமுன்னேதோன்றி
நல்லதோரறிவாயுள்ளதியாதொன்றதென்னும்வார்த்தைக்
கெல்லைபரமொருவருந்தானேயெனுமிடம்பார்க்கவேண்டா. (நஊ)

நஉ. சென்னீ. [துவம்சப்தம் பராக்கர்த்தவாசகமாயும், அகம்சப்தம் பிரத்யக்கர்த்தவாசகமாயும் பரஸ்பரம் ஹ்ருசுவ, தீர்க்கசப்தங்கள் போல விருத்தார்த்தங்கள். "அகம்பிரமாஸ்மி" என்று பிரத்தியக்காத்மாவிற்குப் பிரமத்வம் மற்றொரு சுருதியிற் கூறியிருக்க ஈண்டு "தத்துவமசி" என்று பராக்வஸ்துவிற்குப் பிரமத்வம் எங்ஙனம்? கூறக்கூடும் என்று சங்கித்துச் சொல்லுகிறார்.] தேவதத்த னெருவனே புத்திரனுற் பிறந்த எ-ம், பிறவினைற் புத்திரன் எ-ம் சொல்லப்படுகிறான். தகப்பன், புத்திரன் என்றசப்தங்களாற் சொல்லப்படும் தேவதத்தனது சொரூபம் பேதமாகாது புத்திராதி வியவகாரபேதமானது வக்திருபேதநிபந்தனமேயன்றி வஸ்துபேதநிபந்தனமில்லாததுபோல ஜீவனுக்குப் பிரமதாதான்மியத்தை யுணர்வுறுவிக்கும் அவாக்கியத்தில் அகம்பிரமாஸ்மி எனப்பட்டது. அர்த்தாபத்தியுமே அன்னியன்பொருட்டுப் போதிப்பதாகித் தத்துவமசி என்னப்பட்டது. ஆகையால் வாக்கியத்துவயக்கட்குச் சமானார்த்தத்தால் விரோதமில்லை என்று பொருள்.

நஊ சென்னீ. [இத்தப்பிரகாரம் தத்துவமசி, அகம்பிரமாஸ்மி என்பவை பரம்பரம் விரோதமுடைத்தாகாதெனும் த்வம், அகம்சப்தங்களிற்றி அர்த்தமுரை, சம்சாரியாயுள்ள ஜீவன்பிரதிபாதிக்கப்படுகிறான்: பிரமசப்தத்தால் நிசம்சாரியாய், சர்வஞ்ஞையுள்ள ஈசுவரன் பிரதிபாதிக்கப்படுகிறான் அத்தஜீவனுக்கு ஈசுவரனோடு ஸாமானாதிகரண்யங் கூடும் என்றுந் சந்தைக்குச் சொல்லுகிறார்.] எல்லையாம்பொருள்=முடிவான லக்ஷியார்த்தம்,—விசேஷணார்த்தம்; = சத்தியஞானானந்தான்மகமென்று பிரதிபாதிக்கப்பட்ட அகண்டமாயும், அத்விதீயமாயும், ஏகமாயும், ஆதியந்தமில்லாததாயும் உள்ளதே பரமார்த்த சொரூபமா

வே று.

உடம்பாதிகளில்வேறுகிநீநானென்னுமுணையாலே
திடம்பாடாகச்சொலுவித்தச்சித்தாயுள்ளபொருளினையே

கும்: முக்குணங்களுடைய அனுபிரகிருதித்வம் தத்வஞானத்தால் நீங்குவதனால் அத்துமுள்ளதாய், மித்தையாய், கற்பிதமாதலால் வஸ்துத்வ மில்லாததாகும்; அப்பிரண்டு பிரிவுடையதாகும்; அவற்றுள், தூய தமகுணங்களில்லாத சுத்தசத்துவமாத்திரமிவர்பாகம் மாயை எ—ம், அவ்விருகுணத்தளால் அபிமானிக்கப்பட்ட மலினசத்துவமத்தேர் பாகம் அவித்தை எம் கூறப்படும்; அவற்றுள், மாயாசத்துவாம்சத்தில் பிரதிபிம்பித்த பரமாத்மா அம்மாயையைத் தன்வசஞ்செய்து சர்வஜ்ஞ, சர்வேசன் எ—ம், அவித்தியாமலினசத்துவாம்சத்தில் பிரதிபிம்பித்த அவ்வீசனே அவ்வவித்தையால் வசீகரிக்கப்பட்டு அசுவதந்திரன், போக்தா, சம்சாரியான ஜீவன் எ—ம் சொல்லப்படுவான். அந்தப்பரமாத்மாவே தமப்பிரதானப் பிரகிருதி உபாதிகளைப் பூதபௌதிகப்பிரபஞ்ச விலக்ஷணமுடைய பொய்யுபமாச விருக்கின்றான். தற்பிரதானப் பிரகிருதி உபாதிகளுனதுபற்றி ஜகத்திற்கு உபாதானமாகவும், விசுத்த சத்துவப்பிரகிருதி யுபாதியால் நிமித்தகாரணமாகவும் அபின்னநிமித்தோபாதானமாதலால், ஒருமிக்கண்மாத்திரமாவிற முக்கம் பிருத்து முன்னிரண்டுதெய்வத்தில் 'அது பார்த்து' என்ற மாத்திரத்தால், மிலிச்சத்துவமாகவும், மேனாப்பமாப்பிரபாம் என்றதால், வாரியுபமாச விபரீதபௌதிகப்பிரபஞ்சமாகவும் பிரசிக்கும்; அவிவித்தப் பிரகிருதமாதலால், 'அது நீயாகின்றாய்' என்றவாக்கியத்தில் பிரகிருதத்தை ஆலோசியாநின்ற அஃதென்னுஞ் சத்தத்தால் ஈசுவரன் கூறப்படுகின்றனன். அவித்தியோபாதியுடைய சகல ஜீவர்களும் முன்னிலையான சுவேதகேதுவைநிமித்திகரித்து உத்தாலகனென்னும் பிதாவினால் நீயென்னும் சத்தத்தாற் கூறப்படுகின்றார்கள்: அது நீ என்ற சத்தங்களின் [illegible] சைதன்யங்களுக்கு மிகவும் ஒன்றுக்கொன்று விலக்ஷணமுண்டாதல் பற்றித் தாதான்மியவிரோதமாதலால் அது நீயென்ற சத்தங்களால் மாயை, அவித்தை, அவைகளின் விபாகங்களைநீக்கி இரண்டிடத்தும் இடைவிடாமல் ஏகமாயிருக்கின்ற சைதன்யத்தைமாத்திரம் இலக்ஷிப்பிக்கப்படுகின்றது; ஆதலால் பரஸ்பரவிரோதங்களாயுள்ள வாச்சியார்த்தங்களைப்பற்றி விசாரம் வேண்டாம் என்பது.

ருரு. சை—ம், [illegible] தாதான்மியவிரோதமில்லாவிடத்தும், அகம்ப்ரமாவாபேக்ஷித்தித்துத்பதலாக்ஷியார்த்தமே தாதான்

படங்காததுவென்றிடம்வார்த்தையினின்றுண்டாய்த்தனச்சுருதி தொடர்ந்தேததத்தாமசியென்றேசொல்லுகின்றதெனவுரைத்தான். ()

வேறு.

தற்பதப்பொருளாயுள்ளவறிவோடேகூடுதற்கு
நிற்பதொன்றிலையாய்ச்சொல்லப்பட்டகாயாதிவிட்டு
மெய்ப்படத்துரியத்தோடேயுடனுகிவேறிலாதி,
சிற்பொருடானேயேதத்தாமசியெனச்செப்புமன்றே. (நசு)

வேறு.

அதுவென்றசாசெய்பொருளாமறிவு தீயென்றசாசெய்பொருளாமறிவு, மதிபன்னிடவேறதுவாகியிடி மறிவாதிகள்சாரணமன்றியிலே, யெதுமொன்றுமிலாதவையாலையுமாமிலையென்றிடிகேவலசித்தினையே, யதுத்தியெனும்வாய்மொழியாமதனை லறியும்படிசொன்னதிவ்வாரணமே. (நள)

வேறு.

தத்துவமென்றவார்த்தையிரண்டிற்கும்பொருளதாகிச்
சித்துமெய்யாகிநின்றதிகழ்பரமொன்றுந்தன்மை
தற்பரந்தன்னிலுலேசித்திக்குமென்பதேயிங்
கப்படிவாக்கியத்தினருத்தமேயாகுமன்றே. (நஅ)

மிய விரோதமுளதென்னில்? அது சத்பெதாயினும் முக்ய ஸ்தலத்தில் அவ்வர்த்தவாச்சியார்த்தங்கட்கு ஏகத்வஞ்சொல்லப்படவில்லை என்று சொல்லுகிறார்.] உடம்பா-ஸ்லாத்தால்—சப்தாரித்வத்திற்குச் சர்வஞ்ஞன் மகத்வம் சுருதிகூறவில்லை என்றபொருள்.

நசு. செ-ள், [துவம் சப்தத்தாற் சம்சாரித்வமுதலியவை கூறுதற்குக் காரணங்கூறுகின்றார்.] தற்பத-யெனச்செப்பும்—சமானமாய்க் கூறப்பட்ட பதார்த்தங்கட்குச் சமாநாதிகரணத்தில் விரோதமே கூறுததற்குக்காரணம் என்றபொருள்.

நள. செ-ள், [த்வம், அகம்சப்தார்த்தத்திற் கூறப்பட்ட பொருளைத் தத் என்னும் சப்தார்த்தத்திலும் இயையக் கூறுகின்றார்.]

நஅ. செ-ள், [இங்ஙனம் தத்த்வமஸி பதார்த்தங்களினது விருத்தாம்சங்களைப் பரிகரித்துக்கொண்டு வாக்யார்த்தம் சம்பவிப்பதைத்தெரிவித்திருக்கிறார்.] சொல்லப்பட்ட ரீதியால் தத்த்வமஸி சப்தங்களால் சகலவுபாதிகளுமற்ற சின்மாத்திரமான யாதொரு லக்ஷணமுண்டோ அதுவே பரமாத்மா; விஞ்ஞானமானந்தம் பிரமம் என்னும் சுருதியால் அந்தப்பரமாத்மாவிற்குத் தெரிவித்த பரிச்சேதராஹித்யத்தால் யாதொரு சுபாவிக ஏகத்வமாகிற அபேதமானதுண்டோ அது திரிபதத்வமஸி மகாவாக்கியத்தால் பிரதிபாதிக்கப்படுகிறதேயன்றி ஜீவப்பிரமங்கட்குள்ளே ஒன்றைமற்றொன்றிற்குப் பூர்வசித்தமாயிருக்கிற ஏகத்வம் போதிக்கப்படவில்லை என்றபொருள்.

இப்படியன்றிவேறுயிருந்துளபொருடானியாதொன்
றப்பொருள்வாக்கியத்தினருத்தமன்றுமெனின்று
மெய்ப்படுபொருளின்ஞானமுளதாவாக்கியத்தாற்
செப்பிடுவார்த்தைதன்னினறிவின்மையினைத்தல்செய்யும். ()

வேறு.

அறியாமையினைப்பழிவித்துக்கொண்டேயிந்தவாக்கியந்தான்
பிறியாதொன்றுமறிவினையுண்டாக்காதென்றுபேசுங்காற்
செறிவாயுண்மையுருவாகுஞ்சித்திரூபவிளையத்தவிர்த்துண்டா
மறியாமையதொன்றெனவில்லையாருமுண்மைவரியுங்கால். (கூ0)

ருகூ. செ-ள், [பரமான்மாவினும் பின்னையும், சம்சாரியாயிருக்கிற ஜீவனுக்கு ரசசம்பந்தவசத்தாற் செய்யற்குச் சுகர்ணத்தன்மை வருவதுபோல சுசுவராதுத்ரவைசத்தால் தாதான்மியமுற்ற சம்பவித்திறதனால் அப்படிப்பட்ட அர்த்தப் பரதத்வம் என் வாக்கியத்திற்கு இல்லை என்று சங்கித்துக் கூறுகின்றார்.] இப்படி + மன்றூகும். சுபாவமான எகத்வலட்சணத்தினால் வேறுபிரகாரத்தால் ஜீவப்பிரமங்களுக்குச் சம்சர்க்கரூபமாயாவது, விசிஷ்டைக்கியரூபமாயாவது வாக்கியார்த்தம் சம்பவியாது: உள்ளபடி பின்னங்களாயிருக்கிற அந்த ஜீவப்பிரமங்களுடைய அன்வயாபாவத்தினத்ர ஆகியத்தமில்லாதிருத்தலால் அந்த அர்த்தம் யுக்தமாகாதென்று பொருள். [சொப்பிரகாசபிரமத்தினுடையசொரூபபூதமான எகத்வமும் அவித்தமென்று வாக்கியத்தாற் போதிக்கப்படுமாகில் அதற்குச் சொப்பிரகாசத்வபங்கம் வருமென்று சங்கித்துச் சொல்லுகிறார்.] ஏன்றூ + முனாகா — [வாக்கியமானது எகத்வவிஷயமான ஞானத்தை யன்பெண்றுமெதன்றூல் அப்போதற்கு நிவ்பிரயோஜனத்வமுண்டாமென்ன சங்கித்துச் சொல்லுகிறார்.] வாக்கியத்தாற் + செய்யும் — வாக்கியமான தானுமுண்டான வித்தையிறுகிறபடி சொல்லப்பட்ட பிரமான்மைக்கிய விஷயமான மறைவிருத்தியால் அந்த அபரோஷத்தைப் பாதிக்கின்றது; தூலவஸ்துவாகியத்தினத்ர வேறுபிரயோஜனத்வம் நிச்சயமென்று பொருள்.

கூ0. செ-ள். [எகத்வஞானத்தில் வாக்கியவியாபாரமில்லையென்றால் பிரமஞானத்திற்கு விதேயமாகாததால் அதற்கு சுயம்பிரகாசம்போல அசத்தியத்வமாகும் என்று சங்கித்துச் சொல்லுகிறார்.]

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET
KOTAPPUR-623 106
P. M. BIST - TAMIL NADU - INDIA

நோக்குமிட்டத்துவாக்கியத்தானுண்ணிதாயபரத்தொளியை
நீக்கிநிற்குமறியாமையென்பதில்லையாதலினு
லாக்கமில்லாவறிவின்மையழிப்பதென்றுங்கூடாது
தாக்கதின்றியொன்றுதறன்றற்கூடுந்தன்மையதே. (கூக)

பிரமாணங்களாயவைதான்பேதமில்லாதொருபொருளைத்
திரமாயிதுவென்றிட்மாட்டாசெல்லாதாமங்காதலினு
லுணைமாத்திரமாயாவையினுமுளவஞ்ஞானமதுதானும்
பரமாமொளியேயாகியிடும்பார்க்கிலுண்மைப்பரிசிதுவே. (கூஉ)

வேறு.

அறியாமையென்றுவேறுமதுதானுமறிவினுண்மை
பிறியாதுநுண்மைகாணுமளவினிலுளதுசத்தே
யறியாமைசத்தசத்தேயாகியவிரண்டின்மேலா
மறிவானதோன்றாதனுமறிவினதொளியேயாமால். (கூங)

தோன்றுகட்டாவினிலேதான்றிடும்பொருள்கட்கெல்லா
மூன்றிடமுண்மையுண்டேலதுவுள்ளபரமேயாகுந்
தோன்றுவதுளதுபாராதொழிதல்வேறுண்மையென்னிற்
றோன்றியவருவமுண்டாய்த்தோன்றலாற்பரமேயன்றே. (கூச)

உருவமாயொளிர்வதுள்ளபிரமமேவேறொன்றில்லை
யுருவமாயுண்மையின்மையாதலில்வேறினுக்கு
முருவமுண்டென்றுசொல்லப்பார்த்திடில்வேறொன்றுய
வுருவத்தாற்றோன்றுரூபமுண்மையிற்பரமேயாகும். (கூஞ)

அன்னியத்திதுக்குச்சொன்னவுருவவேறுருவினுலா
மென்னிலப்பரந்தானன்றுமெனுமுருவந்தான்றானே
யுன்னியபாத்திரேடுபின்னமோவபின்னமாயோ
சொன்னவவ்விரண்டுங்கூடியுள்ளதாசொல்லுமென்றான். (கூசு)

பின்னமென்றுரைக்கிலந்தவுருவுவேறுகையாலே
சொன்னாவவ்வுருவேயாகுந்தற்பதஞ்சொல்லுங்காலே
பின்னமன்றென்னிற்றானேயாயிடும்பின்னுபின்ன
மென்னின்முன்சொன்னகுற்றமிரண்டும்வந்திசையுமென்க. (கூஎ)

பாராதபடியினுலேபரத்தினில்வேறதாக
நேராயொன்றுகித்தோன்றுநெறிசொலவார்த்தையேயா
மேராயோர்பயனுமில்லஞ்ஞானமுமெக்காலத்தும்
போராதுவிளங்குகின்றபிரமமேபிறிதொன்றில்லை. (கூஅ)

எல்லாமஞ்ஞானத்தாலேதோன்றிடுமென்றறிஞ
மில்லாதாவென்னில்வேறுவறிவின்மையிலாமையாலே
யில்லாதஞ்ஞானஞ்ஞானகாரியமிரண்டுமூன
மில்லாதபிரமத்தானேயெனுமிதன்னைநிலேயென்றான். (கக)

இப்படியெல்லாமாகியிருத்தலேபரமமென்ன
மெய்ப்படியேயோயுள்ளசுருதிதான்விளங்கச்சொன்ன
வப்பொருட்பாவத்தாலாவிதுவையென்றெடுத்தொன்றி
செப்பியிருசார்கட்கெல்லாந்தெளிவாகிமலரின்மெயிலான். (கஅ)

கேட்பவனுடையசித்தம்பரிபாகமிலாதேகொண்டு
மீட்சியாய்வசமதின்றிவேதமோரிடத்திலோர்காற்
காட்சியதுள்ளகாலபரத்தினையொழிந்துவேறு
மாட்சியிலொன்றுண்டாகவுத்துரைசெய்ததன்றே. (எக)

வேறு.

இத்தாபித்தைச்சாற்பிரதன்றறிர்த்தமாடென்ற
லொத்தேதாவ்வாதுவேறுபடத்தோன்றுமுலகமென்றுரைத்தல்
வைத்தேதாவடன்னியமுமவ்வுருச்சாம்பனுமிவற்றே
டொத்தேதன்பேர்ச்சரிதைனுமுரைத்தம்வேறுமுள்ளனவும். (எஉ)

வேறு.

சுகமொடுதுக்கம்பூதம்பௌதிகமிதுவேயென்றல்
சகமுடைத்தாயசத்தம்வேறினின்றகைமைதானு
மகமறிவென்றுநின்றவறிவினில்வேறியாவுந்
தகவுளவுண்மையென்றேசாற்றிடுந்தன்மைதானும். (எங)

வேறு.

எல்லாம்பொய்யேயென்பதுவுமாயைக்குண்மையியம்புவது
மில்லாமாயையிதனிலேயியலும்பந்தம்வீடுகளு
மெல்லாமாகுங்குரு * மதமுமிவனேயடைவோன்றன்மதமுமுரி
சொல்லாளப்பில்வாவிச்சையிருந்தும்படிசொல்லுகைதானும். (எச)

ஏதுகின்றநூல்பலவுமுணைக்குந்தக்கமுள்ளனவும்
பேதித்துளதாமிவையுமெனப்பேணிச்சாற்றுகைச்சொல்லுகையு
மேதமின்றியிந்தவையம்பரத்திவ்வேதநின்றியம்புவது
நீதியாருமுரைவெலையுரின்றேகிழ்த்தயாமனைதான். (எஅ)

---

* மதம் = அபிப்பிராயம்,

ಶಿವನೆಯುಳ್ಳಾನ್ಬಿಱಿದಿಲ್ಲೆಯೆನ್ಱುದಿರಮಾಯಱಿವದುವೇ
ಬವಮೆಯೊೞಿಕ್ಕುಂಬರಮಾರ್ತ್ತಂಬಕರುನೆಱಿದಾನದುವಾಕು
ಮವಮೇಯಿದನೆಯೊೞಿಂದುಳದಾಮವೈದಾನಿದನೆಯಡೆದಱ್ಕುತ್
ತವಮೆಮುದಲ್ಞಾಞ್ಚರಿದೆಕಳೆಚ್ಚಾಱ್ಱುಗಿನ್ಱದನ್ಮೈಯವೇ. (೫೫)

ವೇಱು.

ಆದರಮುಡೆಯೀರ್ಕೆಣ್ಮಿನರುಮಱೆಪೊರುಳೀದೆನ್ಱೇ
ಱೋದಲಾವುವಮೆಯಿಲ್ಲಾಪ್ಪೊರುಳಿದಿಲೆಯಮುಣ್ಡೇಟ್
ಱೀದಱಮೞುವೈಕ್ಕಾಯ್ಚ್ಚಿಚ್ಚೆಂಗೈಯಿನಿಡುವೇನೆನ್ರೂ
ೞಿದನುಲಗಮೆಲ್ಲಾಂಬಡೈಕ್ಕುನಾನ್ಮುಗನುಳ್ಳೋನ್. (೫೬)

ಪತ್ತರಾಯುಳ್ಳೀರ್ಕೆಣ್ಮಿನ್ಬಗರ್ನ್ತವೆದತ್ತಿನರ್ತ್ತ
ಮಿತ್ತಗೈತ್ತಾಗುಂವೆರ್ರೂನ್ಱಿಲ್ಲೆಯಾಮಿತನಿಲುಂಗಳ್
ಸಿತ್ತಮ್ಬುತ್ತಲುಣ್ಡಾಗಚ್ಚೆಪ್ಪಿಱೇಮಾಱೈಮೂನ್ರೂ
ಡತ್ತನುರ್ಪಾತಂತೊಟ್ಟೆಡೆಯೆನ್ರನನಲರಿನ್ಮೇಲೋನ್. (೫೭)

ಅನ್ಬರಾಯುಳ್ಳೀರ್ಕೆಣ್ಮಿನಱಿವಿತ್ತಪೊರುಣ್ಮೆಯ್ಯನ್ಱೇ
ಲೆನ್ಸಿರಮಿಱ್ಱುವೀೞ್ವದೆನ್ರನನಿದುವುಮನ್ಱಿ
ಯಿನ್ಬಮೇಯಳಿಕ್ಕುಮೀಸನಿವ್ವಿಡಂತನ್ನಿನ್ವಂದು
ತನ್ಬೆರುಂಗರುಣೈಯಾಲುಂತಳರ್ವಱಪ್ಪಣ್ಣುಗಿನ್ರೂನ್. (೫೮)

ಮೋಕ್ಷಮಡೈಪವನುಂ ಪ್ರಮತ್ತೈಯಡೈಪವರ್ಕಳೆನ್ನಿಲ್ ವಿತ್ತುವಾನುಂ ಅವಿತ್ತುವಾನೆಪ್ಪೋಲೆಂ ಜನಿಕ್ಕಮಾಟ್ಟಾನೆನ್ಱು ಸಂಕಿಕ್ಕ? ತಿರುಡನವನ್, ತಿರುಡಾತವನ್ ಇರುವರ್ಕಳುಂ ಮೞುವೆಂದಿಚ್ ಚತ್ತಿಯಞ್ಚೆಯ್ಯುಂಕಾಲ್ ಇರುವರ್ಕೈಯಿನುಂ ಮೞುವಿನ್ ಸಂಬಂದಞ್ ಸಮಾನಮಾಯಿರುಂದಿಡಿನುಂ ತಿರುಡಾತವನ್ ತಗಿಕ್ಕಪ್ಪಡಾನ್, ತಿರುಡನವನ್ ತಗಿಕ್ಕಪ್ಪಡುಗಿನ್ರೂನ್ ಇವ್ವಿಱು ವಿತ್ತುವಾನುಕ್ಕುಂ, ಅವಿತ್ತುವಾನುಕ್ಕುಂ ಅಂದಿಯಕಾಲಞ್ ಸಮಾನಮಾಕ ತಿರುಂದಿಡಿನುಞ್ ಚತ್ತಿಯಪ್ಪಿರಮತ್ತಿಲ್ ಅಪಿಪ್ಪಿರಾಯಮುಡೈಯವನ್ ತಿರುಂಬವುಂ ತೆವತ್ತೈಯಡೈಯಮಾಟ್ಟಾನ್, ಪೊಯ್ಯಾನ ತೆವಮುತಲಿಯವಱ್ಱಿ ಲಗಂಬುತ್ತಿಯುಡೈಯವನ್ ತಿರುಂಬವುಞ್ ಸರೀರತ್ತೈಯಡೈಗಿನ್ರೂನ್ ಎನ ಇಂತಪ್ಪಿರಕಾರಂ ಒಂಬದು ಪರಿಯಾಯಂಗಳಾಲ್ ಅಚ್ಚಂಗೈಯೈ ನಿರಾಕರಿತ್ತು "ಅದು ನೀಯಾಗಿನ್ರಾಯ್" ಎನ್ರವಾಕ್ಯಿಯತ್ತಾಲ್ ಮುಱ್ಕೂಱಿಯ ಪ್ರಮಾಣ್ಮೈಕ್ಕಿಯಮಾನದು ಕರುತ್ತಿಯಲ್ ನಿಲೆಚೆಯ್ಯಪ್ಪಟ್ಟದೆನವಾಂ.

இவ்வணமுரைத்துப்பின்னையாவர்க்குமன்பாயுள்ளோன்
செய்வணமொழிந்தேயீசன்றிருவடிசிந்தைசெய்து
மெய்வணமிழந்துதாழ்ந்துபணிந்துமெய்ப்பத்தியாலே
யவ்வணமாகித்தன்னையழிந்தனனயனமையன். (கூக)

அப்பொழுதாகிலுமருளுருவாயீசன்
செப்பிலுமாசோத்திருவுளமுடையோராகி
யொப்பிலாமதியுஞ்சூடியுமையொருகூறனுகி
யிப்படிவாரேனுக்காணும்படியுளவியல்பின்வந்தான். (கஅ0)

நீடொளிமணிகள்சேர்த்திலையாயிரமாயிரமேற்றும்
பீடுடைத்தாமநாற்றிப்பிறங்கரிமிசையதாகி
யாடலமுதரிருவெயராவணைத்தப்பட்ட
பீடம்வந்திட்டதாங்கேயிருந்தனன்பெயராதீசன். (கஅக)

அளவிலாவொளியதாயவரனெழுந்தருளலுன்னித்
துளபமாலுலகமியாவுமளிப்பவனுவகையோடுங்
களமதார்கறைசேர்நாதன்கழலடிநினைந்தப்போதே
யுளமெழுந்தொருவியல்லைத்துளைவிக்கையினான். (கஅஉ)

நித்தராயுள்ளவாறுநிகழ்வினைமனமேன்மே
லுய்த்தனர்மிக்கவன்பாலுளைத்தனர்துதிகளெல்லாம்
பத்தர்வேதசிவாகமப்படியிலெவ்வியற்றாகவுரைத்தி
யித்தன்மைத்தாயவேறுஞ்செய்தனரிறைவர்காண. (கஅங)

கதியுமுடம்புந்தாழ்த்துத்தரைமிசைவீழ்ந்தன்பமுன்னுறப்
படமலிபுயங்கள்சென்னிபடியிலுறுத்தியெண்டோ
துடிகுழல்பாணிதாளம்வலம்புரிதொடர்ந்தேயார்ப்பக்
குடமுழாமுரசுபேரிக்குசலராயினர்கொண்டார்த்தார். (கஅச)

வானவர்பாடவாடமங்கையர்மறையினீரு
லானவாகவிகளாலுராசிதோத்திரங்கள்சொல்ல
வீனமிலீசன்பாதபங்கயநினைந்துநோக்கு
மோனமாயிருந்தார்வேறுமுனிகளோர்செயலதின்றி. (கஆ0)

அன்பிலம்முனிகளெல்லாமதிசயமாகிநின்றூர்
பின்புளோர்தலையிலாடும்பெருமையையுடையராலு
மென்புளைந்துருகிமெய்த்தியாலிருந்தாமேதம்மில்
வன்பெருங்கைகளாலுச்சித்தினர்மாதுசொல்லாம். (கஅக)

பரமாயுள்ளமறைதானேபாகமாலோரறிவுக்குத்
தரமாயடையும்பரிசாகச்சாற்றியவர்கட்கிதமாகத்
திரமாயுள்ளமழுங்கேயுஞ்சிறிதேயெல்லா * விரதம்போ
லரமாய்த்தாமிப்படியென்றேயுபதேசித்ததுண்மையிலால். (எசு)

சாதனமாகுஞ்சதுட்டையங்கள்சமைந்தவத்தன்மையோர்க்கு
நீதியாகிவருமறைதானின்றேயிவர்களறியும்வணம்
பூதமாயும்புவனங்கள்பிறவுமாகியிருந்ததுவு
மேதமில்லாதொன்றுயபரமேயென்றேயியம்பினதால். (எஎ)

வேறு.

சகமொடுசிவனீசன்சார்ந்துளவிகாரமின்றிச்
சுகமுடைச்சத்தாய்ச்சித்தாய்த்துகளின்றிநுண்ணிதாகி
யகமெவுமுறைகட்குள்ளாயறிவரிதாகியொன்றுந்
தகவுடைப்பரமந்தன்னிலொருமையைமறைகள்சாற்றும். (எஅ)

வேறு.

சன்சகமோடுளசிவனதாமியாவும்பரரூபமதென்றுகொடே
சேம்மதனுளதாகியதன்னிறைபும்மறிவானதியாததுதான்
மாசொன்றநிலாதபரம்பொருளும்மயலொன்றறியாதவபேதமது
மேதம்மொழிவேதனமாவதுவுமென்றம்மலரோனுமியம்பினனால். ()

இத்தன்மையொழிந்துளதாமறிவேயாதொன்றறியாமையையெய்திய
மெய்த்தன்மையதாயறிபோதநிலும்வேறுயறிகின்றவிடந்தனிலு [தே
மத்தன்மையில்வேறுபடாததிலோரையமிலேயாசறநின்றதுதான்
சித்தொன்றியற்றிந்திடமவ்வறிவேசேர்தற்கரிதாயிடமெங்கணுமே.(அ ஏ)

வேறு.

எப்படிப்பொருள்களெல்லாமிதுவிதுவென்றேயென்றுஞ்
செப்பிடவுண்மையாகத்திகழ்தரும்வேறுபாட்டா
லப்படிச்சிவனேயந்தப்பொருள்களிலுண்மையாகி
மெய்ப்பட்டேவிளங்குகின்றுன்வெறொருபொருளன்றுமால். (அக)

யாதேர்படியிற்போதம்பொருடொறும்விளங்குமன்னோர்
தீதிலாச்சிவன்றன்சத்தியாயதேபிறிதொன்றன்று
லேதமில்சத்தியின்னேயிசைந்திடவறிதலேயாம்
போதமுமிறந்துதோன்றும்பொருளொன்றுயறியும்வண்ணம். (அஉ)

---

* இரதம் = மதுரம் அல்லது ஆனந்தம்.

யாதொருபடியினுலேயாவையுந்தோன்றுமத்தை
யோதியபரமேயாகவுண்மையாயறிந்தானியாவ
னேதமிலீசன்றன்னேயியல்பினுலெளிதாம்வண்ணம்
பூதனுமவனேமிக்கபூசனைசெய்யாநின்றான். (அக)

எப்படிப்பூதநாலுருவமாயிலங்குந்தன்னு
ளப்படியறிவேயாகவனுபவித்திடுதலேயாஞ்
செப்பிடலரிதாயுள்ளதிகழொளியாகுந்தன்னை
மெய்ப்படவேயிறைன்றின்றிவிளங்திடும்பூசைதானே. (அச)

போதமதாகித்தோன்றும்பொருளெலாஞ்சிவனேயாக
வேதமிலறிவாற்காண்பானெனவனவனுண்மைகண்டான்
றீதிலாச்சிவனன்றென்றுசிறிதோன்றைச்சிந்தைசெய்வோன்
பேதமாமருளின்மெயபித்தனென்றறியலாவான். (அட)

சிவனிதுவன்றேயென்றுசிறிதோன்றைச்சிந்தைசெய்யு
மவனறிவுடையோர்தம்பாலதமனென்றறியப்பட்டா
னுவமையொன்றில்லாவீசன்றனையிகழ்ந்தொழுகுவானும்
பவமதிலென்றுமேவும்பசுவெனப்படுகின்றானும். (அசு)

வேறு.

எல்லாமுஞ்சிவருபமாகித்தோன்றுமியாவனுக்குத்தன்னுலை–த்தா
யவனேமிக்க, சொல்லாலுமளப்பரியானவன்றனிச்சைகருதியுமம
ணிந்துலாத்தசரிதைதானும், பல்லோருமவனேபரனுச்சனைசெய்திதற்ப
பரரூபத்தனச்சேதற்பூசையாகு, நில்லாதவமிச்சையினேநிகழ்தியுள்ளதிர்
குணனுமிவனுகுநினையுங்காலே. (அள)

வேறு.

எப்பொருள்களுந்தானுகியிலங்கிடுமறிவாமீச
னப்படிவிளங்குகின்றதறிதலேயவன்றனக்கு
மெய்ப்படுபூசைவேறுசெயலிருவர்க்கும்பெய்பே
யிப்படிஞானந்தன்னுலிறைஞ்சிடப்படுவானீசன். (அஎ)

வேறு.

தகரூபமாயவதில்வேறிலாதுவிளையாடுதெய்வமதுதான்
சுசுரூபமாயதனேயேபகுத்துவிளையாடியுண்டலதனே
யகமாயையின்றியறிகின்றபோதமுளதாகிற்றுதேவ
தகநாலுமோதுமறிவாவதென்றுசதுரானனன்சொன்னானால். (அஏ)

யாதொன்றருத்தமுண்டுவிலியென்றுமுலகினின்மதுத்தும்
பாதொன்றருத்தத்தொன்றமென்றுத்திதான்முதன்மறுத்தொல்லுதத்
திதொன்றின்பினைமனத்தர்கழுமென்றனருவென்ற [குச்
பொதுமையதோரிடத்துமுளதல்லன்மைபுலாக்குங்கால். (கடக)

வேறு.

யாதினைத்தமுள்ளபுத்தமேகத்தமென்றிக்
கோதிலிறைதானென்றனுண்மையெதிரும்வண்ணச்
திதினையொழித்ததிந்தப்பூரணமதுவேயாமென்
றோதிடமெய்யேயிங்கோனையமுமுள்ளதன்றே. (கஉஉ)

வேறு.

அகமெனவறியப்பட்டுசித்தின்றபொருளுமாகித்
தகைமையிலிரமென்றன்னத்தகவிப்பொருளுமாகிச்
சகமுடைச்சத்திச்தாமென்னுருவமேதான்றமென்று
மிகவுணர்செய்யலுற்றான்வெறுமிலாதவண்ணம். (கஉங)

வேறு.

நானெனமுழுதுமெனையொழியாடற்சிறிதுமெனில்லை
யானபொருளையுமறைதானறைபும்படியானதலும்
யானுமிசைத்தபடியாலுமிதுவேதிடமாயுளபொருடா
னானதின்றான்முதலுமுனாத்தகக்கட்குண்மையிதே. (கஉச)

வேறு.

இப்பொருளேபப்பட்டோரிறப்பர்கள்கணத்தின்மெய்மே
மெய்ப்படபொருளேயென்றும்விடுதனிச்சயமதாகு
மிப்பொருளையமின்றியறிந்தவன்பவபாசத்தை
மெய்ப்படவொழித்துமேலாமொளியினையடையுமன்றே. (கஉரு)

பாசமோசகனுமீசன்பகர்ந்தருள்செய்துதன்னை
நேசமுடையன்மாறாநிலைமையிறத்தழுவிச்சென்று
வாசிலிவமர்ந்தம்மையருட்கனலமைத்துசொத்திச்
சோதியானந்தமென்னச்சதருயாமினென்றான். (கஉசு)

சாந்தமெய்க்கருணைமேனிச்சம்புவையமரல்லா
மாய்ந்தபோன்பிறலேயடியிணைமலர்கடம்மே
லெய்ந்தமாமலருந்ரும்பிலையொடுபலமுந்தைகைக்கொண்
டார்ந்தனையிறைஞ்சியேத்தியருச்சனைசெயதுகின்றார். (கஉஎ)

வேறு.

உலகமியாவுமளந்தருளுமுலப்பில்கீர்த்திநாரணனு
மிலகுந்தனதுகாரணமாமீசன்பாதபங்கயத்தைத்
தலைவின்மிகைசேயனைத்தருளித்தரியாமன்பாற்றனழிந்தான்
மலரின்மிகைசேயானப்பழுவன்மறுத்தேதனவனைத்திருத்தாள். (1)

வேறு.

தேவர்க்குந்தேவனையபெருமான்றன்கழல்செறிந்த
யாவர்க்கும்பாசநீக்கியெடுத்திடலியல்பாயுள்ளோன்
மூவர்க்குந்தெரியாவுண்மைப்பொருளானதற்பாவத்தை
யாவர்க்குந்தெரியும்வண்ணமின்பச்சுடத்தாடலுற்றான். (கஉக)

வேறு.

மேலாயருள்சேராகாரமாய்வேறென்றிடுதற்கரியவரைங்
கோலாலவாவிற்பரன்பாற்கூத்தன்றனையேயபார்த்தருளிக்
காலாலாடறனக்கிசையக்கையாற்றனக்கதிசெய்ய
மாலாழுதலாம்மாதேர்ச்சன்வலஞ்சூழ்ந்துவாலாடினரால். (கஉ0)

பேராணத்தக்கடலாயபெருமான்பிணம்புக்கேதவர்பிரான்
பாராமவல்லாவமரனையும்பரிந்தருள்னுவகைகூர்ந்தெதவர்க்குந்
தீராவின்பமளித்தருளித்தெரிசையொருபாலுடனாகி
யாராலறியாவதிவருசோனாருகையதிலிற்கரந்தனரால். (கஉச)

அரியுமயனுமினைத்தூக்கொண்டமர்முனிவர்தமையெல்லாந்
தெரியவன்பாற்பிரிவுகாக்கிச்சித்தமுனிகூர்ந்தருண்மதிழு
வுரியவுலகத்தனியிறைமாருலப்பில்பெருந்திசையாருண்டத்
தரிசைமலர்மேலவனோடுமரவினணைமேயானமர்ந்தனனால். (கஉஉ)

வேறு.

அயனுமீண்டுநிசயத்தாலமைசமாயழித்தபின்னும்
பயனதறமமர்த்தக்மைப்பார்த்தமுன்பரிவுசில
வயமெலாமுளதாய்ச்செய்யுமவர்மிகைமையிதேனுங்
தனதுவாய்நிருத்தமார்த்தசயுரைத்தனன்முனைத்தும்வண்ணம். (கஉஊ)

மாதுடாரேறொன்றுமோரிடிச்சையெல்லா
மூனமாய்ப்பாசபெத்தமாய்திருண்மைடாசத்
தானதாமறிவாம்விச்சையொன்றுமேபாசமான
வீனமாமிருளாசீக்குமின்பசோதியொன்றும். (கஉச)

தானுதமற்றொன்றில்லாதவனுக்குத்துன்பவாழி
தானேயுண்டாவதென்றுந்தான்றனிற்றழைத்துளோர்கட்
காணுதற்வுருவுமாகியல்லவாமறிவாஞ்சோதி
தானுந்தம்வீடேயாதல்சங்கையொன்றில்லையன்றே. (கஙடு)

வேறு.

யாவனொருவன்றன்பிழந்தேயளவில்வேறுபடக்கண்டும்
யாவனொருசொல்வேறுபடக்கேட்டுமறிந்தும்வருகின்றான்
யாவனொருவன்றனக்கென்றுஞ்சிறுமையதுவேபிறப்பிறப்புப்
போவதில்லாக்காரணமுமதுவேயென்றுபுகன்றனனால். (கஙசு)

அருளினலிபாவன்றங்கணிலையில்வேறென்றுகாணு
தருளினல்வேறுகேளாதறிந்திடாதிருக்கிலஃதே
யருளதாம்பெருமைதானுமழிந்திடாச்சுகமுமெல்லா
விருளிலாவீடுதானுமென்றனனிமையோர்க்கெல்லாம். (கஙஎ)

வேறு.

யாவதொருவர்தமக்கென்றுஞ்சிறுமையுண்டேற்சுகமிலையா
மோவலில்லாதளவுபடாதொன்றுமறிவாய்நின்றோர்கட்
காவதில்லைப்பிறப்பிறப்புமழிந்துபோக்குவரவுமிலை
மேவுபந்தம்வீடுமிலையென்றேவிரிஞ்சன்விளம்பினனால். (கஙஅ)

வேறு.

தன்னிலேயாக்கப்பட்டகனவினிலுலகமெல்லாந்
தன்னுணர்ந்னவதாகத்தனிலவையடங்குமாபோற்
றன்னிலேதோன்றுமெல்லாப்பொருள்களுந்தானேயாஞற்
றன்னிலேதன்னிற்றானேயாமதேதனில்வேறின்றே. (கஙக)

எல்லாப்பொருட்குமேற்சுகமாமிதனையுங்கட்கேபும்வண
நல்லாருளங்கொண்டாசநாதன்பாதத்தருளாலே
யெல்லாமென்றன்கருணையினலுணர்த்தேதனிதன்றன்மேற்கேட்ப
தில்லாவண்ணமினியானுமியம்பவேண்டுவதுமிலதே. (கஙo)

ஐந்தாவது

சாந்தோக்கியவுபநிஷத்தாத்பரியமுணர்க்குமத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்—நகசு.

கஙo. சென்னி, [சிவபெருமான் திருவருளால் எல்லாங்கூறப்பட்டதென்று முடித்துக் கூறுகின்றார்.]

ஆறுவது
சாந்தோக்கியவுபநிடதாத்பரிய முணர்க்கு
மத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[இத்தப்பிரகாரம் தேசகாலாதியனவச்சின்னமாய், அத்விதியமா யுள்ள சச்சிதேகரூபமே பிரமமென்றபடி வியதிரேகமுகத்தாலே நிச்சயிக்கப்பட்டது; அது மக்தபுத்திபுடையோர்களான அதிகாரிகளால் விசேஷமாகச் சாட்சாத் தாய் அறியக்கூடாமையின் திருதியபுண்டரிகாக்ஷியில் சத்தியகாமாதி ருணவிசேஷமயமாக அத்தப்பரவஸ்துவினுபாசனத்தைப் பிரமசாரூபி சாதனபரனுயிருக்கிற முமுக்ஷுபுருஷனுக்குச் சாந்தியினுடதேசிக்கப் படுகிற அத்தச் தகாவித்தையை நிதிற் சுருங்கிவிளக்கின்றார்.]

பங்கயாசனத்தினிருத்திலிம்பமன்பழமறைபகர்த்தைப்பரிசே
சங்கையாசமம்சிலரன்றிருவாய்மலர்த்தகன்பரிதினத்தாலே
யங்குமானவர்சுட்களிற்றுமாமுனிக்குமனவினவருளினுக்கு [பான்.
லெங்குமாய்ந்தபொருளோமிண்ணெருமிடற்றையற்றெளிவுறவிசைப்

வேறு.

புகலின்றிடபிரமபுரமெனும்பதியதனிற்
றகரபுண்டரிகமெனுமகலத்தியதரர
கனைமுண்டகமுமறைகள்கருதின்றனபீடம்
மிகவிரும்புவர்பிறவிவிடவினைந்துளவிமலர். (உ)

தெரிவிடஞ்சிறிதலதுசிறியதன்றறிவருவு
பெரிதெனும்படிவினைபுரிமுமென்றருளினதென
வரியதொன்றனர்வதுணர்வொழிவென்பதறைவுனர்
கரியழித்தனதொர்பொருட்கருத்தென்றதுவுயிலே. (ஊ)

உ. சே-ள், பிரமபுரம் எ-து, பிரமோபலப்திஸ்தானமாகிய வித்தி யாதிகாரியினது சரீரம். தகரம் எ-து, அற்பபரிமாணம்.

ஊ. சே-ள், [உபாஸ்யமான சத்தோசமானது சித்ருபாத்மாவிற் குக்சேத்தியங்களாயுள்ள தேகக்களிலுமுள்ளது, சுபாசிரயமாகிச் சத்தோ சமானது காணப்படுகிறதேயென்றும் சொல்லுகிறார்.] தெரிவுறுவு —அந்தராகாசமானது சிவிர்த்தித்துவாமாகச் சுவப்ரகாச சித்ருபாத் மாபிவியஞ்சகமான அந்தக்கரணமானது பரிச்சின்னமின்றி ஆன்ம சொரூபமானது பரிச்சேதமுடையதன்று: அந்தக்கரணவிருத்திகளின் பரிச் சேதவசத்தால்தான்மாவிற்காணப்படும் பரிச்சேதப் பிரதிபாசம் நிர

பிரமகீதை.

அறிவின்முன்பலதுசடமகிலமுண்டெனநிகழ்த்த
பெறுவதன்றறிவினிலேபெறற்கழற்ந்ததுபிறிது
செறிவுறும்பொருளினணிசிறிதெனும்படிநிகழ்த்த
லிறைவனெக்கணும்விரவியேலையறும்படிநிகழும். (க)

அளவிலம்பரமெவ்வளவறிசிதம்பரமவ்ள
வுளதுவிண்புவியனிலமொளிபதங்களுடுமதி
தெளிதருமுயன்மின்முதல்சொலவரும்பொருள்களினி
விளபவென்றிவையிதயவெளியடங்கிடுமடைய. (கி)

இலதெனும்பொருளுமிவனிடையிலங்குதலிலிறை
சொலவரும்பொருண்முழுதுநிலவினன்சுழலும்வினை
நலனுமன்றியதுநாமரணமும்பசியைமுத
லுலகுத்துயர்முழுதுமுடையனன்றொருபொழுதும். (சு)

த்தஸ்படிகம்போலாம். சபாவீகமன்றென்று பொருள். [மற்றெங்கனுளதெனின்?] புறமுமெங்குமுளதெனவுரியதொன்று பெரிதெனும்படிநினைக = அத்தக்கரணுதிகட்குப் புறம்பம், மற்றெங்குமுண்டென்றுள்ளவொருபொருளாதலால்) தேசகாலாதியனவச்சின்னமென்றறிந்திக்கத்தக்கது.—[அக்ஞனமாயின் இவ்வந்தக்கரணுதிகளைப்போலச் சகலத்தையுந்தோற்றுவிக்கவேண்டாவோவெனிற் கூறுகின்றார்.] உணர்வதுணர் + கழியசின்றதுவுமிலை = ஞானவிஷயாகாரமாகவும், அஞ்ஞானவிஷயாகாரமாகவுமுள்ள சகலஜகத்தையும் அறியாகின்ற சாட்சிசேதனத்தைவிட்டு, உண்டென்பதாக ஒருவஸ்துவாவது மிகவும் அன்னியப்பிரகாசத்தையபேட்சித்து நிற்கின்றதாகவுமில்லை.—

சு. சே-ஃ, [ஜகத்துச்சுவயமே என் பிரகாசிக்கமாட்டாதென்னிற் சொல்லுகிறார்.] அறிவின்முன்பலது—சடமகில + தன்று = ஜடரூபமான பிரபஞ்சந்தானே சித்திக்கவும், பிரகாசிக்கவுமாட்டாது—அறிவினிலேபெற நிகழ்ந்தது = சிற்பிரகாசசம்பந்தத்தாலே சித்தித்து விளக்கநின்றது—சடம் எ-து, எதுகர்ப்பவிசேஷணம். [இங்ஙன் பரசிவத்திற்குப் பிரதிபாதித்த வியாபகத்தன்மையை நிச்சயிக்கின்றார்.] பிறிது = (ஆதலால்) தோற்றுகின்ற ஜகத்தினைத்தும்—செறிவுறும் பொருளின் = வியாப்திகமான பரசிவசன்னிதியில்—நிகழ்தல் நனிசிறிதெனும்படி—இறைவ + நிகழும் — திருசியமான அஞ்ஞானத்தையும், அதன்காரியலட்சணமான சகலஜகத்தையும் வியபித்திருத்தலால் சுபாவமாகப் பரசிவன் வியாபியே: பரிச்சேதமானது அவ்வந்தக்கரணுதி உபாதிவசத்தால் என்று சித்தித்தது.

சு-சு. சே-ஃ, [இவ்வாறு கூறிய பரமசிவத்தின் வியாபகத்தன்மையை ஆகாசதிருஷ்டாந்தத்தாற் கூறுகின்றார்.] அளவில + வளது—பிரசித்த பூதாகாசசாமியத்தாற் பிரமத்திற்குச் சர்வகதத்வம் பிரதிபாதி

வேறு.

பண்ணியதொழிறருபயன்களியாவையு
மண்ணிடைநுகர்ந்திடமாருமாறுபோற்
புண்ணியவினைதரும்போகமியாவையும்
விண்ணிடையிருந்தனுபவித்துமீளுமால். (எ)

மெய்யினைவிணர்ந்தவர்வினைகளியாவைவிடுந்
தெய்வநிலைசெல்லியாவரிதெனில
நெய்பகல்வினைகளைதாகுத்துமற்றையார்
வெய்யகர்மத்தாய்விளம்பவேண்டுமே. (அ)

த்தநியன்றி அதன் பரிமாணமுடையது என்றன்று. [இவ்விதமாகவே சர்வவியாபித்வத்தைக் கூறுகின்றார்.] விண்பவி + மடைய— எ-ம். இதுகுணம். இவரெறும் + விலவினன்— [திக்ஷன் சகுவரன்சர்வவியாபியாகட்டும் ஜீவனுக்கு அப்படித்தன்மை எங்ஙனம்? கூடுமெனச் சங்கித்துக் கூறுகின்றார்.] இச்சப் பரமென்றுன் பிரத்தியக்சேதனஜீவான்மாவாக விளங்குகின்றான், வட்சனைபெற பன்னையால், இவன் விவட்சணைஞானன் என்றும் இவ்வர்த்தத்தைக் கவிகாயகர் 'நிறை சொலப்பெரும்பொருள்' முழுது விலவினன்' என்பதனுடனடக்கி மேலே கூறுதொழிந்தனர். [தர்மதர்மாதியாவியபுத்தரும், அன்னியரும்ச் சாணப்படுகிறானென்னிற் சொல்லுகிறார்.] முழுதும் + பொழுதும்— புண்ணியபாவமுதலானவை அந்தக்சணத்தியாதலாற் சாட்சிரூபமான சிதான்மாவைப் பரிசியாதென்றபொருள்.

எ. சே-ள், [இங்ஙனம் லகுவாகிச்சுணப்பிரமத்தின் ஞானமே அகண்டவிலக்கணமாகுமன்றி அச்சினிஷ்மாத்திரமுதலிய சருமதர்ம ஞானமென்ற சருதியின் வாக்கியார்த்தத்தைச் சங்கிசிக்கக் கூடாகின்றார்.] பிருதத்திலத்திற்கு அனித்தியத்வ வியாப்திபெயமாதலால் என்பது கருத்து.

அ. சே-ள். [சண்டவ்மாத்மாவை அறிந்தபின் என்றும் வாக்கியார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.] மெய்யினை + தேர்ந்தவர்கள்—[எதனாலென்னின்?] கருதிருந்து, பொதிருந்தாதி தருமம் அச்சுக்சணத்திற் சென்று சொல்லப்பட்டதனால் என்க. தெய்வநிலைசெல்லியாவரிதெனில்— பாதாரு சாமவிசேடங்கள் பிரிச்சேதக சாமனைப் பலிப்பாதுகில் எண்ணும் சருதியால் பிரசாபத்தியத்தப்படுகின்றன; அவைகளில் ஞானிக்குச் சுவிசேசனுபாச முண்டாகும். எதனாலெனில்' இருதயத்தியிலிருக்கிறதாய்ச் சுத்தியாதாதி குணங்களையே உபதிக்கப்படுகிற சதப்பிரமம் சுசிசுயானந்தருபமாக விருக்கின்றமையால் சர்வதாமசருமும் அதனையடைவ சுகிதமாகவிருக்கையினுல் என்றி முடிவதாகத்தில் ஆன்மவித்தைக்குப் பலஞ்சொல்லல் விருக்கின்றவிடமாண்க.

பிரமகீதை.

வேறு.

பொற்பொருள்புதைத்தபுவியிற்புலனிலார்போய்
நிற்பினுமிடிப்பர்நனிநித்தமுலகத்தோர்
தற்பொருள்சுழுத்திதனிலுற்றுமதுதானே
யற்பமறிகிற்றிலரயர்ச்சிவலியையோ. (க)

விதம்படுமுளந்தொறும்விசேடவறிவாயுற்
றிதம்படுதலாலிதயமென்பரிறைதன்னைத்
திதம்படவிவன்றிறமறிந்தவர்கள்சேரும்
பதம்பிரமமல்லதுபகர்ந்திடுதலுண்டோ. (கo)

சுழுத்தியதனிற்றுயர்துவக்குமுடறன்னின்
றெழும்பியுளதன்வடிவினுலிறையையெய்துற்
றழுத்தமுறயாவன துவாகுமவனெங்கும்
முழுத்தியுளதற்பரமமாகிமுடிவுற்றான். (கக)

கூ. செ-ள், [சத்தோடும் அக்காலத்தில் அடைந்தவனுகின்றான் என்றசுருதியால் சுழுத்தியில் அந்தப்பிரமமடையப்படுகின்றதனுல் வித்துவான்போல் தூங்கினவனும் சகலகாமங்களை யடைந்தவனுக என் ஆகான் எனச்சங்கித்துத் திருஷ்டாந்தத்தோடுங் கூறுகின்றார்.]

கo. செ-ள், [இருதயபத்மாகாசத்தினுளும் சர்வகதமானபிரமம் இருதயமத்தியி லிருக்கின்றதாக உபதேசித்த சுருதியின்பொருளைக் கூறுகின்றார்.]

கக. செ-ள், [அனந்தரம் அதன் பிராப்திப்பிரகாரத்தையு முபதேசிக்கின்றார்.], ஸ்தூல சூட்சுமசரீராதி யபிமானத்தைப் பரித்தியாகஞ்செய்து சுழுத்தியவஸ்தையிற் சாக்கிரசொப்பனங்களிலுள்ள விஷய போகங்களாலுண்டான கலக்கங்களில்லாததனுற் பிரசன்னமெனுஞ் சின்மாத்திர சொரூபசாட்சி யெவனே அவன் தகரப்பிரமவித்தையால்அஞ்ஞானவிலக்கணமுடைய காரணசரீரத்தையும் நீங்கி விகாரசம்பந்தமில்லாது கேவல சைதன்னியப்பிரகாசமான பரசிவசொரூபத்தைத் தானேவறிந்து அவித்தையினுலுண்டான பரிச்சேதத்தைவிடுத்துத் தன் சொரூபமாகவே பிரகாசிக்கின்றான்; இவ்வாறடைதலும் கண்டசாமீகரியாயம்போல் ஞானமாத்திரசாதியமேயன்றிக் கிராமாந்தரப்பிராப்திபோற் கிரியாசாத்தியமன்று என்னும் மூலவியாக்கியானார்த்தத்திற்கியையக் கவியின்பொருள் கொள்க. இங்ஙன் பதம் அன்வயித்துப்பொருள்கொள்ளும் விபரம்;—யாவன்—உடல் இன்று = தூலசூக்குமசரீ

வேறு.

இதுபரம்பரமயிர்தமபயமென்பதுவிது
விதமுறும்பலவுலகும்விரவுலின்றியபிரம
பதமிதன்கணிலிரவுபகலடைந்திலமரண
முதயமொன்றிலவிருமைவினைகளொன்றதுவுமில. (கஉ)

ராதியபிமான பரித்தியாகஞ்செய்து—சுழுத்தியதனில்—துவக்குத்துயர் இன்று = சாக்கிரதாப்பனங்களிலுள்ள விடயபோகங்களாலுண்டான கலக்கங்களின்றி (யதாறை)—எழும்பியுள = பிரசன்னமுற்சின்மாத்திரசொரூபசாட்சியாயுள்ளா—தன்வடிவினுல் = சுவாத்மாகாரமாக—இறையை = (சகரப்பிரமவித்தையால் அத்ஞானவிலக்கணமுடைய காரணசரீரத்தையும் நீங்கி) விகாரசம்பந்தமில்லாத கேவலசைதன்னியப்பிரகாசமான பரிபூரணசொரூபத்தை—எய்துற்று = அறிந்து—அழுத்தமுறவதுவாகும் = நிடமாகவேப்பரிபூரணசொரூபமேயாவதை—அவன்—எங்குமுழுத்தியுள்ளதற்பரமமாகி முடிவுற்றான் = அவித்தையாலுண்டான பரிச்சேதத்தைவிட்டுத்தன்சொரூபமாகவே பிரகாசிக்கின்றான்.—எ-று. தன்இன்று எனப்பதம்பிரித்துத்தன் என்பது அசையாகமீத்தலின்று என்பதை, உடல், துயர் என்றவிரண்டிடத்தும் சேர்த்துக்கொள்க.

கஉ. சே-ள், ['இவனே ஆன்மாவென்று கூறப்படுகின்றான்' எம், 'அபயம், அமிர்தம்' எம் சொல்லிய சுருதிகளின்பொருளைச் சங்கிரகிக்கிறார்.] என் இப்வாறு உபநிடதங்களின்றிப் பிரகாசிக்கின்றான் அவனை கூடஸ்தாத்மா அன்னியமன்று. இவனுக்கு வேறுபட்ட தேகாதிவிசிஷ்டனாயுள்ளவன் சோபாதிகனுதலால் அனுவான்மா என்பார், 'இது பரம்பரம்' என்றார். அபரிச்சின்னமாதலால், அமிர்தம், பயத்திற்கேதுவான இரண்டாம்பொருளின்மையின், அபயம் என்பதாயிற்று — [இனி யாதொரு இவ்வான்மா சேதனவென்றது தொடங்கி, அனுதாபமில்லாதவன் என்று முடிந்தசுருதியைச் சங்கிரகிக்கிறார்.] காலதத்துவமும் சொரூபத்தில் அத்தியஸ்தமாதலின் பிரமமானது மற்றையுற்பத்தியான பிராணிகள்போல இராப்பகல்களோ வகுதணமாசவுடைய காலபரிச்சேதமுடையதன்றே ஆதலால் 'இதன்கணிலிரவுபகலடைந்திலை' என்றார். ஜனனமரணசராசரமுதலியவைகளும் தேகதர்மமாதலால் அதற்குமேறுகிய சேதனமான ஆன்மாவையடையாமையின், 'மரணமுதயமொன்றில்' என்றார். புண்ணியபாபங்கள் அவரது சுபாவபரிஞானத்தால் நிவிர்த்தித்தலால், 'இருமைவினைகளொன்றதுவுமில' என்றார்.

பிரமகீதை.

ஆதலிற்சிலவினையினைலடர்ப்பவனுமல
னேதலுற்றிடுபிரமலோகமிப்பரமிவனேர்
சேதுவக்கரையடைஞர்சேர்பவக்கடல்விடுவர்
சாதுயர்ப்படினுமவர்தாமிடர்ப்படுவதிலர். (கக)

வேறு.

செப்பியபொருள்களியாவையுஞ்சென்றுசேர்வுறவகைகின்றசேது
வப்படிப்பட்டாலந்தனுமனந்தனருந்துயருற்றுமுற்றிலனு.
மிப்படியிதயாகாசமென்றியம்புமீசனிவ்வுடம்பின்வேறுகிக்
கப்புறுநனவுகனவுறக்கத்தைக்கண்டவைகடந்துநிற்கின்றான். (கச)

தற்பரந்தன்னிற்கற்பனையாலேசாக்கிரகனவுறக்கங்க, ளற்புதமாக
விளங்குமல்லதுதாங்குகவவ்வவத்தைகள்விளங்கா, கற்பனையாகிக்காட்சி
யாங்கடம்போலுடம்பினைத்தானெனக்கருதிற், புற்புதவுடம்பாய்ச்செ
ற்றவார்வங்கள்பொருந்துமைபுறேலினிப்பொருளில். (கஞ)

உடம்புடனிருந்தேயுடம்பிலாவுண்மையுணர்ந்தவனுளத்தொருகாலும்
விடம்படுகாமவெகுளிமேவாதுவிளம்பிடும்பொருளெலாம்விளக்கு
மிடம்படுமிதயாகாசமற்றிதுவேயிறப்பொடுபிறப்பிலதென்றுந்
திடம்படுபிரமமாவதுமான்மாவாவதுந்தேகிகட்கெல்லாம். (கசு)

கஙு. செ-ள், அபரோட்சமாகக் காணப்படுதலிறற் பிரமத்தை, 'லோகம்' என்றார்.

கசு. செ-ள், செப்பிய + முற்றிலனும் — சாகாத்திற்குக்கரை போலச் சம்சாரசாகர மணுகாமல்நிற்கும் எல்லையாய் வருணைச்சிரம முதலியபேதத்தாற் கிரியாகாரக பலரூபமாகிய வெவ்வேறு நிபந்தனை யையுடைய பிரபஞ்சத்தை ஒன்றேறுடொன்று சாங்கரியப்பட்டு அழியா மற்றரித்தலால், 'செப்பியபொருள்க ளியாவையுஞ்சென்று சேர்வுறு வகைகின்றசேது' என்றார். [இந்தப்பிரகாரந்தஹாரவித்தியாவிஷயமான பிரமத்தை உபதேசித்துச் சாக்கிரதாதியவஸ்தாவிசிர்முக்தமான பிரமத் தைப் பிரதிபாதியானின்ற பிரஜாபதியென்னுங்காசிபரா லுபதேசிக்கப் பட்டிருக்கிற அக்ஷிபுருஷவித்தையை உபதேசிக்கின்றார்.] இப்படி + நிற்கின்றான்.]

கஙூ. செ-ள், [அனன்மவஸ்துவிற்குச் சாட்சியத்தன்மையைக் கூறுகின்றார்.] தற்பரந்தன்னி + விளங்கா—[சரீரத்தோடு கூடியவனுக் கேயன்றி இல்லையென்ற சுருதியர்த்தத்தைச் சங்கிரகிக்கிறார்.]

கசு. செ-ள், [இதுவுமது] உடம்பு + மேவாது—[தகராகாச கற் பனை சப்தத்திற்குப் பிரமமே பரதத்துவமென்பதைத் திடப்படுத்தும் பொருட்டு மற்றொரு சுருதியிலுள்ள ஆகாயமே நாமரூபங்களை நிர்வகிக் கிறதென்னும் வாக்கியத்தைச் சங்கிரகிக்கிறார்.]

அப்பரம்பொருளேவெறுருபமுமாகியதற்பமுமில்லை [யே
யெப்பொருளாயும்விளங்கியும்விள்ங்காதிருக்கின்றன்றனுமிக்கிறை
யொப்பரும்பரமதுருத்திரன்சிவனென்றுணைக்கநின்றவனுடைத்தான
விப்பெருந்தன்மையிருந்தவாறென்னேயவராலறியலாமிதனை. (கள)

வே று.

இத்தமகாபூதங்கள்பதார்தேதியெல்லையிலாகாமங்களெய்தும்பெற்
றந்தவிகாரங்களுந்தழ்பொதுமவ்வையாயேநிகழ்வதுபோன்மற்
றந்தமிலாவொன்றதியிருந்தேதயளவறுபேதப்பலபொருளாயிட்
டெந்தவுபாதிக்குள்ளியாய்நின்றெங்கும்வியாபிக்கும்பரமீசன். (கஅ)

பின்னகடாகாயாகினாலாகாயமபேதம்பேதமுறுதே
யன்னவனேகாகாரனேகாகாரவகம்புக்காலுமனேத்தா
மன்னியபேதாகாரமபேதாகாரமுமாய்மாதவனிரானே
வின்னதனுமத்தரனெனுமாறெனியாவையுமீசானன்பிறிதன்றே.

வே று.

உளவாகியுமிலவாகியுமுருவாலெவையிலகு
மொளியானவனேயுவையவையாயொளிர்வுறுவா
னளவாவகைசிவனேயடையவுமானவனெனவே
தெளிவாகியமதியாததுசிவையாவதுதெளிவீர். (உ0)

சிவனேபரமனவனேநிகழ்வுறுமானிதமெனநின்
றவனேயுடலதுமாய்நிகழ்பவன்வேறிலையாளுற்
பவமேததுவிடலேதொருபடியாயுளபரனே
யிவனேகமுமெனவோர்பொழுதிறவாரவர்பிறவார். (உக)

பனையாமதியுடையாரனுபவமாய்நிகழ்வதுநா
னுனையாடியபடியேயுளவொளியாய்நிகழ்சிவனுர்
வனையாவருளதனல்வருமிதுமாதவமுதலா
நினையாயிரவழியாலிதுநிகழாதிதுநிகழா. (உஉ)

வே று.

தீவகரனெழில்வேறெசிலவொளிநிகழ்வாமோ
வவுழுறவிருள்போகாதவனெதிர்நிலையாமோ
சிவதினகரனுலகிசறிபவவிருணேரா
வவனெளிதனின்மாருனமவர்களறிவோமோ. (உங)

உக. செ-ள், [இதுவுமது] பின்னகடா + புக்காலும்—[மகாதவ
னென்னும் காமதேவ பெலத்தாலும் இவ்வான்மாவுக்குச் சர்வான்ம
பாவத்தைக் கூறுகின்றார்.]

புரணகல்லறிவாகப்புகலுறுபரமீசன்
சரணினைதலுமாராதனையுறுதலுமல்லான்
மரணமதறவேறோர்வழிசொலவிலையாஞ்
சரணமதுறநங்கட்கடைபவமவனன்றே. (உச)

வேறு.

ஆகமங்கள்பலவுமுரையாடுகின்றதிவனேயனு
போகமொன்றிலறியுமறிவாகிநின்றபுனிதனிவ
னேகனந்தவனுபவமதேயிவன்றன்வடிவுதனே
யோகமொன்றவருள்பவனுமோதுகின்றபரமசிவன். (உஎ)

நானுமக்தவரியமர்ஞாலமொன்றுகார்விவித
யோனியிந்தமுழுதுமதனூடெழுந்தசிறுதிவலை
தானைழிக்குசிறிதிற்பெரிதாகரத்தனிகாரியை
யூனமொன்றுமெனைமொழிவோர்வொழிந்தவுணர்விலிகள். (உசு)

வேறு.

எறிகதிர்க்குநிகராகின்மின்னினியிறைக்குநேரியுமெட்டிதா
னறிவினைக்கானகில்சந்தாடொக்குமெனினுனுமப்பரமனேடுநே
ரறிவினுக்கறிவிலாமைநேரிலதாபகற்கொருவர்நேரொனிற்
செறியவுற்றவறியாமையின்செயலிருந்தவாறெனதுசெப்புவேன். ()

ஓதலுற்றபரனைனத்துமுளதாவதப்பரமனென்றிரு
லாதலுற்றிலனுதிமுற்றுமவனுலெறிப்பததிநோகமா
வேதனத்தவரனேத்துமத்துவிதமாய்விழிப்பர்விவிதத்திலே
போதமற்றவர்விழிப்பர்மற்றவர்கள்போதமற்றவர்கள்புல்லியோர்.

வேறு.

இதுசகந்தானைனுமுனிகழ்தலுண்டேலிவிதமெவர்களுங்காணுமறிவே
யதுபரந்தானைனுமுனபவந்தானடையிலதுபவந்தீருமறிவா
முதியசந்தோகுபோடதனின்றேதுபொருண்முழுதுமிங்கீசன்மொழியா
லதிசயந்தானமரானைருங்கூடவழுதறவறைந்தேனருளினுல். (உக)

வேறு.

திண்ணிதாக விதயத்தை மீளும்வகைசெய்து சிந்தனையெலாமறப்,
பண்ணினுலறிவிலாமையென்றுவருபாவகத்தையுமொழித்திடக், கண்
ணதாய்நிகழுமக்கணன்றியெதிர்காணுனைதுபிறிதென்னவே, நுண்
ணிதானபொருள்சொல்லினைதுமெய்நோக்கினுலடைய வாக்கினன்.

ஆறாவது

சாந்தோக்கியவுபநிடதாத்பரியமுரைக்குமத்தியாயம்முற்றிற்று.

ஆடு திருவிருத்தம் - ஈசுசு.

உக. கேள், [பிரதிபாதித்த அர்த்தத்தை உபசம்மரிக்கின்றார்.]

ஏழாவது

முண்டகோபநிஷத்தாத்பரியமுரைக்கு மத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[இந்தப்பிரகாரம் வேதத்திரய வுபநிஷதங்கட்கும் பிரமாண்மை க்கியத்துவத்தைத் தெரிவிப்பித்து அதர்வண முண்டகோப தத்திற்கும் அப்பரத்துவமுண்டென்பதைத் தெரிவிக்கவேண்டி அவ்வுபநிஷதத்தைச் சங்கிரகிக்கின்றார்.]

நீண்டகேள்வியிறற்கல்வியானெஞ்சா னிக்குபித்தறியவொ ணாத, தூண்டிடாதூனச்சுடர்தனைத்தொழுபா னத்தனைத்தெரிசி த்தே, மீண்டுகாண்பதுவேவிச்சையென்றுரைப்ப தாகவெதாடரி னன்மெய்போ, லீண்டுலோகங்களிறக்கவுற்பவிக்க விழைப்பதுதி பதாமிறைவோன். (க)

எப்பொருள்களுக்குந்தாற்றமூலமெயுமிறுதியுந்தன்னையொ, ப்பிடவொன்றுமின்றியேயென்று முள்ளதாயுணர்விறந்த, வப்பொருணினையறிந்தபோதெல்லாப் பொருள்களுமறிந்ததா, மெய்ப்பொருடானெனவெப்பொருள்களுமாய் விளங்கலால்வேதிலை யிறைவன். (உ)

உ. செ-ள், சுயமான ஜடபதார்த்தங்கட்கு அயமான சை அதிஷ்டானமாயுளனென்பார், 'எப்பொருள்களுக்குந்தாற்றமூ மிறுதியுந்தன்னையொ' எ-ம், உபமானருபமானவஸ்துவாத மையால், 'ஒப்பிடவொன்றுமின்றியே' எ-ம், நிர்விசேஷமாதலி 'உளையுணர்விறந்த' எ-ம் கூறினார். [சுருதியில் அதிதரியப்படி த்து மறியப்பட்டதாகிறதென்றது முதலியவற்றால் பிரணவ் வசனரூபமாக சுவ்வதிஷ்டானமான அகாரப்பிரமஞானத்தால் பித சகலஜகத்களின் ஞானமுபதேசிக்கப்பட்டதோ அதைச் சங்கி கிறார்.] அப்பொருணினை யறிந்தபோதெல்லாப் பொருள்களு தாம்—[பிரதிஜ்ஞைசெய்த அர்த்தத்தில் எதுவைச் சொல்லுகி அந்தமெய்+வேறிலாமையினால்.—

இங்குசாமறியவேண்டுவதிரண்டுவிச்சையம்விரண்டினுமொன்று
பங்கமாமபனைபனையெனப்படுவதொன்றதிற்பழமறைநாலு
மங்கமாறுண்மையமையிதிகாசமாதிகளபனையாமற்ற [ல்.
தெங்குமாய்ன்றதொன்றையாதொன்றுலெய்தலாமதுவிறையருளா
காணவோருருவமின்றியேதனக்கோர்கண்செவிமூக்குவாயின்றிப்
பாணிபாதங்களின்றிநுண்ணியதாய்ப்பற்றியபொருளெலாங்கடந்து
தானுவாயெல்லாந்தோற்றுதற்கிடமாந்தத்துவந்தன்னைத்தன்னுலே
யாணியாயறியுமறிவதுவிச்சையாவதுபிறிதெலாமவிச்சை. (சு)

வேறு.

சீலந்தியுமிழ்ந்துவிழுங்குவதெப்படிதேகத்தே
மலந்தருகேசவுரோமமதெப்படிமண்ணிற்கே

கூ. சே-ள், [ஆரம்பித்த வுபநிஷதத்தின் விதேயப்பொருளைச் சுருக்கமாகக்கூறி இவ்வர்த்தத்தில் இரண்டுவித்தையறியத்தக்கதெனப் பிரமவித்துக்கள் சொல்லுகின்றார்கள் என்றதாதியாம் உபநிஷதப் பொருளைக்கூறுகின்றார்.] இங்குசாமறிய+ப்படுவதொன்று—அதிற்பழ மறைநாலு+களபனையாம். இருக்குவேதமுதலிய சுருதியினுற் கூறப் பட்ட யாதொரு அபரவித்தைபுண்டோ அஃதனன்மவிஷயமாதலால் அத்விதியதத்துவத்தைப் பிரதிபாதியாது; அங்ஙனமே அவ்வபரவித் தையாலுண்டாகிய புத்திகளும், அக்கினிஹோத்திரமுதலியகருமவிஷ யங்களாதலால் அனன்மவிஷயங்களாமாதலின் அபரவித்தைகளேயாம் என்று பொருள்.—[எதனால் அவ்வகூரப்பொருள் அடையப்படும் என்றசுருதிவாக்கியத்தைச்சங்கிரகிக்கின்றார்.] மற்றதெங்குமா+விறை யருளால்—யாதொரு தத்துவமவ்யாதி உபநிஷதவாக்கியங்களாற் சனி யாகின்ற வித்தையினால் அவ்வகூரப்பிரமம் சமூசயமின்றியடையப்படு கிறது; அஃதான்மவிஷயமான அஞ்ஞானநிவிர்த்திக்துவாரமாய் மோ ட்சசாதனமாதலால், பரவித்தை என்றுபொருள்.

கூ. சே-ள், [யாதொரு அந்த அதிருசியமென்பதாதிய சுருதி யான்று சொருபத்தோடு மிதிற் சங்கிரகிக்கப்படுகிறது.] இடம்=அதி வ்ஷ்டானம்.

ரு. சே-ள், ["எல்லாந் தோற்றுதற் கிடமாம்" என்று முற்கூறி யதை மூன்று திருஷ்டாந்தங்களாற் கூறுகின்றார்.] சிலந்தி=ஊர்ண நாபி என்னும் ஜாதாகிடம்—அஃதெப்படிக் காரணந்தர மபேட்சியா மற் றன்சரீரத்தினின்றுந் தந்துக்களை வெளிப்படுத்தித் தன்னிடத்திற் றானே அடக்குகின்றதோ, எப்படித் தானியமுதலிய ஓஷதிகள் தன்

பலந்தருமோடதியெப்படியப்படியீசன்பா
லலர்ந்ததடங்கவெறுங்கனவொக்குமதாயுங்கால். (நி)

பன்னுதவத்திரளுற்றபரத்திடையேமுன்ன
மன்னமெழுந்தநினின்றுபிராணன்மனங்கன்மந்
தன்னிலுறும்பலலோகமும்வந்ததுதாவில்லா
வின்னமுதீதன்றணர்முத்தியும்பற்றதிதன்கண்ணே. (ச)

காரணம்போலப் பிருதிவியிலுண்டானென்றனரொ, எப்படி ஜீவித்திருக்கிற புருஷனிடத்தினின்றும் அசேதனங்களான கேசரோமாதிகளுந் பலிக்கின்றனவோ, அப்படியே காரணருத்ரமபேட்சையின்றிய பிரமத்தினின்றும் சலட்சணவிலட்சணங்களான சேதனசேதனஜகமனைத்தும் உதியாநின்றன.—அவிக்கிரியமாகிய பிரமத்தினின்றும் உண்மையாக உண்டாயிற்றென்பது கூடாமையால் அது மாயாமயம்; ஆதலால் காணப்படுகிற ஜகமனைத்தும் சொப்பனப்பிரபஞ்சசமானம் என்று பொருள்.

கூ. செ-ள், [பிரமத்தினின்றும் ஜகத்து உற்பத்தியாகுங் கிரமத்தைத் தெரிவிப்பிக்கிறார்.] தவத்திரள் = பரிபக்குவமுடைய பிராணிகளின் கருமவசத்தாலுண்டாகிய சிருஷ்டிக்கத்தக்க பரியாலோசனரூபஞானம் — பரம் = ஜகத்காரணமான மாயாசபளப்பிரமம் — 'தவத்திரளுற்ற' என்றதால், பூர்வம் அத்தியந்தம் நிர்விகற்பமான பிரமம் அந்த ஞானவசத்தால் ஈஷத்துவிகற்பத்தோடு கூடிற்றென்று பொருள். — அன்னம் = (அவ்வித ஞானத்தோடுகூடிய பிரமத்தினின்றும் சம்சாரிகளாற் புசிக்கப்படுதலின்) அன்னமென்னும் போக்கியப்பிரபஞ்சத்தின்காரணமான அவ்வியாகிருதாகாசமும், — அதினின்று (ம்) — பிராணன் = (பிருதிவி, வாயு, ஜலசம்பந்தத்தால் உச்சூதஉள்ளுரையையுடைய பீஜத்தினின்றும் அங்குரம்போல அபஞ்சிகிருதபூதம், அதன் காரியமான விங்கசரீரசமஷ்டியுபாதியுடைய) சர்வஞ்ஞனென்னும் பெயரையுடைய ஹிரணியகருப்பர்; (ஹிரண்யகர்ப்பரது உற்பத்தி கூறப்பட்டதுகொண்டு அபஞ்சிகிருதபூதங்களும், அதன் சத்துவரஜோம்ச பரிணாமபூதமாயுள்ள விங்கசரீரத்திற்றம் உற்பத்தி சித்திக்கின.) மனம் = அந்தப் பிராணரினின்றும் பஞ்சரண விருத்தியமான மனது, — தன் + பல லோகமும் = அதினின்றும் (சத்தியசிப்தாபிதேயங்களான பஞ்சிகிருதபஞ்சமகாபூதங்கள், பூர்ஸ்தாற்பத்தியுளுத்ரம்) அண்டோற்பத்திக் கிரமமாகப் பூமியாதிலோகங்களும், — தீன்மம் = (அவற்றில் வசிக்காநின்ற பிராணிகளில் மநுஷ்யாதிகளுக்கு) வருணாச்சிரம விகிதங்களான கருமங்களும், — இத + முத்தியும் = இவற்றினின்றும் கற்பகோடிகாலம் [தத்வஞானபரியந்தம்] அழியாத முத்தியென்னும் பலமும் கிரமமாகவுண்டாயின என்று பொருள். முத்தி = சுவர்க்காதிபதவி.

யாதுமூணர்தலை புரிசையுலவுமனிவாயிடமதன்
பொதையவுணவடையன்னுளபோலியன்
ஞிகரகுவளிசுழற்சதகுடிலவிசாரமா
மாதிவருமிரமகன்னனொக்குமதாயுங்கால். (எ)

வேறு.

அக்காரகாரிமெய்ம்மையாயுள்ளவப்பொருளறிந்தபோதில்லா
லெக்காலத்துள்ளாறுவிதவில்லைபாகமாதிலிவற்றுக்கூற்
றுக்கரமாகியனித்தமாய்ப்பேறுஞ்சுருக்கமாயிருக்கமற்றிவற்றைத்
திக்கியாதேதுமுடல்பதுமுத்திசெறிந்தோர்மாணிமசெறிவார். (ஏ)

கருமத்தாராய்ச்சிகளெல்லாக்கத்தமென்றிருக்கின்ற
பெருமிதமுடையார்மூடரேபிறவாநெறியையும்பெறுகிலார்பிறவிக்
குருட்கைப்பற்றிப்போகியதுகுடர்குழியிலைகூடவீழ்ந்ததுபோன்
மருவியவினைபற்றாக்களுக்கூடமாய்மதிதயன்றியற்றில்லை. (ஙு)

வேறு.

சோலியுநல்வினைப்பயன்றிறலுக்தபோதிலை
தலைபதறிமுறவிழுகைதப்புமோ

எ. செ-ள், [சொல்லிய அர்த்தத்தை உபசம்மாரஞ்செய்கிறார்.] யாதுமுணர்+வடையன்—அந்தண் = அவனிடத்தில்—ஆதிகரும்பிரமம் = ஆதியிலுண்டாகப்பட்ட முற்கூறிய காரியரூபமான இரணியகர்ப்பனும்,—அன்றுதிகள் = விரிவியாதிலட்சணமான அன்னமும், தேவதத்தாதிகாமதேயமும், சீலபீதாதிரூபக்களும்—இந்தாலுவாமடைந்த வளபோலே சிதற்றத்த கூபக்கால் சனமொக்கும் என முன்பின் பதங்களைவித்து அன்வயித்துப் பொருள்கொள்க. "பொதையத் தவமாவுடையன்" எ-ம், "உளபோலே" எ-ம் பாடபேதம். மூலத்தக்குமொத்தது.

அ. செ - ள், [இந்தப்பிரகாரம் பரவித்தியாவிஷயலக்ஷணமான பிரமத்தைச் சொல்லுபதடல்தலக்ஷணங்களால் உபதேசித்து, 'அக்காரமாகி மெய்ம்மையாயுள்ள வப்பொருளறிந்தபோதல்லால்' என்னும் வாக்கியத்தில் 'அதனதனானமே மோட்சசாதனம் என்றுபதேசித்து, சருதிமந்திரங்களில் அபரவித்தியாவிஷயமான கருமங்களைச் சொல்லுதல் வைராக்கியத்தை உண்பெண்ணும் பொருட்டாதலால், இது சித்திதிருத்தலின் அக்கருமபாகங்களுக்கு வலிமையில்லாத ஒடங்கள் என்றதுமுதலான சுருதியிறற் கூறப்பட்ட மோட்சசாதனபாகத்தன்மையையுங் கூறுகின்றார்:]

நிலையுறுமுத்திதேர்பதவெனுநிலை
யிலையெறுநானமுண்டாநிலைல்லதோ. (கo)

கருதிருநிருபெறுவொன்னைமாறுகே
நிருகையபுனித்தியன்றேறதும்விட்டுகற்
நருவினைவழிபடிற்றோகாநிலாவவ
னருளிலமுதிவறுகின்றமைப்பொருள். (கக)

வேறு.

எருதிகைபரத்தினிலேரைமுழுத்தி மெய்ச்ச
னகதியுறும்பெரிதோமுலைம்புகையுதலையெறுவ
கங்குல்கடந்துயிருக்குயிராயொருகாலுழியற்றகதா
யங்கபிராணன்மனங்களறுந்தியருகிபவக்கரதே. (கஉ)

கக. சே-ள், [இத்தப்பிரகாரம் சுருதி கூறிய அபரவித்தியாவிஷ யமான மாயாசபலமையும் தெளிவித்து, சுருதிகளாற் சாதிக்கப்பட்ட வைராக்கியத்தை யுபபாதித்து, ஆத்மாவைத்தெரிவதற்குக் கூறுகின்றார்.] சுருதி + வீட்டே — வைராக்கியத்தைப்பிராப்பிக்கவேண்டுமென் பார், 'எதும்விட்டே' என்றுங் கூறினர். [இத்தப்பிரகாரம் சுத்தியாத்தியவித்தியைகருணத்தால் ஜீவத்தருனைவஞ்சிக்குச் சுருதியாதிகளோற் சொல் லப்பட்ட விஷயங்களுக்கு ஒருவழியாய்ப் பரிகாரஞ்சொல்லுகின்றார்.]

கஉ. சே-ள், [இவ்வனம் சாதனசதுஷ்டய சம்பன்னனுக்குப் பிரமஞானமுபதேசிக்கவேண்டுமென்பது கூடும். "இப்பொருள் சத் தியம்" என்ற சுருதியிலும் பிரமத்துக்கே சத்தியமுமென்பது அடங் கும், ஜீவர்களும் பொய்போலக் காணப்படுதலால் என்று சங்கித்து அவர்க ளும் பிரமத்துக்கு வேறில்லை என்று திருஷ்டாந்தத்தாற் கூறுகின் றார்.] எருதிகை + போலும் — சுவாலையுடைய அக்கினியினின்றும் பொறிபுண்டாயிருக்கும் அதற்கன்னியமின்று; இவ்வன் சித்தரூபர்களா கிய தேவர்களும் தெரிவற்றிருக்கையாதி வைராக்கியாதி ஞானவசத்தாலு முத்தி யடைவர்களென்பது கூடாது; ஆதலால் பிரமத்தினின்றும் உற்பவர்களாகிய பிரபஞ்சங்களெல்லாம் அவத்தியென்று அவைகளில் அபேக்ஷை வைத்தால் பரிச்சேதமில்லாத மோக்ஷத்தில் கடாகாசாதிகளைப்போல வியாபகமாய் அபேக்ஷையற்றிருக்கையால் முத்தி யடைவர்கள் என்பது பொருள். [இங்கனம்போல அடுத்த அதிகாரமும் பிரமஞானி சம் பந்தம் வரை உலகத்தாபாரத்தைத் தடுத்துச் சாதனபாதி விரிவுரைத்த மாதல் அந்தவர்த்தமாபாதத்தைச் சொல்லுகிறார்.] அல் + வக்காலே —

வேறு.

அச்சிதிலைவ்வி விதமானமறைபாலு
திங்கள்விழியெண்டிசைகளுஞ்செவிகள்வாயு
தட்டுழிற்றன்னிதயமேசகலமூர்த்தா
விங்கவனிசங்கரனிருக்கும்வடிவீதால். (கக)

அச்சன்மதியங்கிமழையாதிமறைகாலு
மச்சமிகுயாகவிவிதங்களியமானர்
தக்கினைசராசரமனித்தர்பசதாதி
யெக்கிருமிகீடமுமெழுஞ்சிவனிடத்தே. (கச)

மெய்ம்மைவிரதந்தவம்விழுப்பமுதலாகுஞ்
செம்மைதருல்வினைகள்செய்ததுபவித்த
மிம்மைமறுமைப்பயனெனத்துமிறைவன்பாற்
பொய்ம்மையறவிரகழிஞங்கனவுபோலாம். (கஇ)

வரக்கவதிதப்பொருளுமுன்புவருமாபோ
லுரைத்தபரனேயடையவாகியொளிர்கின்ரு
னரிக்குமுனிகட்குமானுக்குமறிவீதே
யிருக்குமதினையமொருகாலுமிதிலெய்தா. (கஈ)

வேறு.

மருவிவருமாயவிடயமயலாலிம்மதாடர்மரணநிபிடாரு, வெருவ பகவெலவிழுவரழியாதவிமலசிவஞானவிழிபெரு, மொருபிரமஞான மொழியவொருகாலிவ்வுதகிகையெறிவானுமதோ, தெருள்செய்சிவ ஞானம்வருமதிறைதாள்கள்செறியவருசேவைவலியிலுல். (கஎ)

கஙு. செ - ன், [இரணியகர்ப்பருடைய பிரமாண்டாந்தர்வர்த்தி யாய் அதன் அபிமானியாகின்ற விராட்புருஷருக்கும் பரசிவத்தினின் றும் உற்பத்தியும், அதற்கன்னி பயில்லாமையும் பிரதிபாதிக்கிரு.] அங்கி=தெய்வலோகம்—சகலமும்=சகலலோகத்தும்—பதங்கள்பூமிகை யாக உற்பன்னரூபினன் எ - து, சேஷம்.—இதுவடிவு = இங்கனங் கூறியவடிவுடைய விராட்டும்—சங்கரனிருக்கும்=உபாதி நீக்கிடல் பர சிவனுக்கே யிருப்பர்—ஆக எ-து வருவிப்பு.

கசு. செ-ன், [முற்கூறிய சிருஷ்டியை விவரணஞ்செய்கின்ரு.]

கசூ. செ-ன், [இவ்வாறு சங்கிரக விஸ்தாரங்களாற் சிருஷ்டிப் பிரதிபாதனத்தால் அக்ஷரசொரூபத்தைப் பிரதிபாதித்து "புருஷனே. இந்த விசுவம்" என்னும் சுருதியினுல் சிருஷ்டியானஜகம் அப்பரம சிவத்திற்கு அனன்யமென உபதேசித்த அர்த்தத்தைக் கூறுகின்ரு.]

வேறு.

அக்கரந்தனையிக்குரம்பையிலறியுமாகிலவிச்சையா
மிக்கிரந்திருசிக்குமீசனையெய்தலாமமுதென்பதும்
புக்கிருந்தபிராணனுமனமாவதும்பரபோதமே
மிக்கிருந்தயுரத்திலேநிர்விரசாமிதுபரமேவுவார். (கஉ)

தாரம்விற்கணைதானிலக்குளதத்துவந்தவருதவா
ருர்குறிசெயவல்லரப்பொருளிற்குரிப்பதுபோற்
பேரிலகிலயுங்கில்லியப்படிபேசுறற்கரியோங்கு
கூர்முகத்ததிலக்கிலம்புருளிக்கையையுறல்கூடுமோ. (கஊ)

வேறு.

அரணிபோற்சராரணியுயிருமமலனோடுசாரமுமாக்கிக், கரணிய திபாணமாமுதற்சாத்திரத்தாலெளுவுமொளியினாக்காண்பர், புரணங்கள்வெளிபிற்புதபெனநிகழ்ந்பொருட்குயிர்புலன்கள்மற்றிறல்லா, மரணமுறக் கோவையாகியேகிடக்குமதனையேயறிகுவனறிஞன். (உ0)

கஉ. சொ-ள், [பியானப்பிகாரத்தைக் கூறுகின்றார்.] தாம் விம்=ஓங்காரம் (எப்படி லொகோமானவில்லு லட்சியத்திற் சரத்திற் குப் பிரதேசாரணமாமோ அப்படி ஆன்மசாத்திற்கு லட்சியப்பிரமத் தில் பிரதேசசாரணமாதலால்) சரஞ்சு—உரதத்துவம் நிலக்கு = பிர மம் (சர்வவிருத்திகளின் சாட்சிபாகிய சோபாதிகவான்மா உபாதி பரித்தியாகத்தால் சரம்போல லட்சியப்பிரமத்தில் சுவான்மாவாகவே அடைதலால்) லகுபிபம்,—தான்கணை = ஆன்மா சரம்—அம்புபோல் தவருதவாருர் குறித்தெயவல்லரப்பொருளிற் குரிப்பவர் ஏன அன் வயம்; இந்தச் சுருதிவாதி சாதனங்களால் விஷய திருஷ்டிப்பிரமாத மின்றிய வாக்கியார்த்தத்தாற் புருஷரூபனவன் வேதனாந்து செய்யத் தக்கது; செய்யவே, எப்படிச் சாமானாதி லட்சியத்தில் எய்பெலிக்கிற சோ அப்படித் தேகாதிகளின் சாட்சி, சாட்சியமான விமானபரித் தியாகத்தா விலட்சியரூபமான பிரமத்திதாத் தெத்தியத்தையடைத்து சத்துருபதையப் பலிக்ரோன் என்றபொருள். [லொகிக லெயிபாதொ ளிறும் லைலட்சணம் கூறுகின்றார்.] பொரிலக்கியும்+கூடியோ— லொகிக லெயியமானது பரிச்சின்னம், பாணமும் ஏகதேசம், எய்பவ னும் ஓரிடத்திருப்பவன்; ஆதலால், அதற்கு லெயிப்பிராப்தி சாதித்தி யங்கூடும். இவ்விடத்தில் அதற்குவிலட்சணமாதலால் லெயிப்பிராப்த மாகும்.

உ0. சொ-ள். [பிரணவத்தால் ஆன்மாவைப் பிரமரூபமாக வறி யும் ஞானமானது மற்றோர் சுருதியிலும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிற

பரம்பொருளினையேபாடுவான்வேறுபகருவானலன்பருகமிர்த
வரம்பதுவாகுமண்ணின்மற்றிந்தமகிமையேயுள்ளதிப்பிரம
புரத்தனிலிதயாகாசமேகிகழ்ந்திதப்பொருள்களுமறிந்தெலாம்வல்ல
வரன்றனையுறுமானந்தவடிவாயறிந்தவர்மறுபிறப்பறுவார். (உக)

இதயமாயிந்தவிமலகோசத்தேயிரசமாய்விளங்குநற்பிரமந்
துதபமேவிமலச்சோதியேயெல்லாச்சோதிக்குஞ்சோதியாவதுவு
மிதயமேகழுமிதனைமெய்கண்டவிடத்தின்மற்றியதேயெல்லாஞ்
சிதையுமையுறவுந்தீருமெவ்வினையுஞ்செய்யினுஞ்செய்திலனுமால். ()

வேறு.

இலங்கிரவிபிற்துவனரூரகைமினெல்லா
நலம்பெறவிளங்குவதுஞானவொளிகொண்டே
புலம்படுமனேத்தையும்விளக்குபரபோதந்
துலங்குவதுதன்னுடையசோதியதனாலே. (உங)

தென்று தெரிவிப்பிக்கிறார்.] அரணி+காண்பர்—எவ்வாறு கீழரணி மேலரணிகளால் மதனிக்கில் தாருவின் மிதருக்குமமான அக்கினியைப் பார்க்கிறாரோ இவ்வாறு பிரணவத்தால் சாக்கிரதாதியவஸ்தைகளாற் குறிக்கப்பட்டுச் சின்மாத்திரமாய்ச் சொல்லப்பட்டதைப் பிரமரூபமாக அனுசந்தானிக்கின்றவன் அவ்வப்பியாசத்தால் அந்தச் சொரூபத்தைச் சாக்ஷாத்கரிக்கின்றான் என்றபொருள். [கூறியவகாரம் அதிசூக்குமமாதலால், துர்லக்ஷியமென்று கருதி மீண்டும் உபதேசிக்கின்றார்.] புராண+னறிஞன்.

உக. தெ-ள், பரம்பொருளினையே பாடுவான் வேறு பகருவானலன்—[இதற்குக்காரணங் கூறுகின்றார்.] பருகமிர்தவரம்பதுவாகும்—வரம்பு=சேது—இவ்வான்மா சம்சாரசாகரத்தினின்றும் உத்தாரணம் பண்ணுவதாலும், அமிர்தத்வப்பிராப்தியான சேதுவாதலாலும் அதன் ஏகவிஷயமானவாக்கே உச்சரிப்பான் என்றபொருள். [இப்விதங் கூறிய ஆன்மா எவ்விடத்தடையத்தக்கவொன்றாற் சொல்லுகிறார்.] மண்ணின் உள்ளது=லோகத்திற்காணப்படுகிறது.—மகிமை=விபூதி—இஃது "இதப்பொருள்களு மறிந்தெலாம்வல்ல" என்று மேற்கூறப்படுவதேயாம்.

உஉ. செ-ள், [பிரமான்மஞானத்தினது பலத்தைச் சொல்லுகிறார்.]

உங. தெ-ள், [எப்படிச் சோதிக்கெல்லாம் சோதியாகுமென்று சங்கித்து அதைப்பிரதிபாதிக்கிறார்.]

ஒளிவிளங்குகில தூதையுலவாத
சொளியில்வேறுசிலதேவர்திகழ்வாரோ
பார்வெளியுமெப்பொருள்களுந்திசைகள்பத்தும்
பேரொளிபெறத்திகழ்பரப்பிரமமேயாம். (உச)

வேறு.

இந்தவுடம்புறைசீவபரங்களெனப்படுமன்னமிரண்
டந்தவிரண்டிலுமொன்றவினைப்பயனத்நுகர்த்திமொன்
தொந்தமறும்பரமொன்றுமுதுசொலப்படுபேதமில்வான்
வந்தகடத்திலகப்படுபேதமெனப்படுமாயையினில். (உந)

வேறு.

தற்பரனுருவஞ்சித்தேததற்பரனிடையேயக்
கற்பிதசீவன்றனுமதானக்காலந்தச்
சிற்பொருளொன்றேவெனினின்மற்றதுசித்தாமோ
வற்பமும்வேறுகாதுசித்தாகாரத்தாலே. (உக)

பன்னுசடாகாரப்புணர்வாலேபரசிவர்
பின்னவொனிற்போதத்தொருபேதம்பிறவாதே
மன்னுசடத்தேபேதமதத்தான்மானத்தாற்
சொன்னவபேதப்பொருள்கலர்கண்ணிற்றோன்றுதே. (உஎ)

உசு. சே-ள், நிங்ஙனம் "சூரியாதிகள் விளங்குமாட்டாது" என்ற சுருதியின் முற்பரியத்தைச் சங்கிரகித்துச் சொல்லுகிறார்.] ஒளொளி + திகழ்வாரோ—[இப்படிப்பிரகாரம் பிரகாசித்துருபமான பிரம்மனது சர்வஜகத்காரணமாதலால், அதற்கு யாதொரு சர்வாண்மியத்வங் கூறப்பட்டதோ அதை பரிசம்மரிக்கின்றார்.] பார் + பிரமமேயாம்.

உசூ. சே-ள், [சசுவரசித்து சர்வவிஷயமாயும், நீசசித்து பரிமித விஷயமாயும் காணப்படுவதால் அவர்கட்கு எங்ஙன் வகத்வங்கூடுமெனச் சங்கித்துச் சொல்லுகிறார்.] தற்பர + பொருளொன்றே. [அப்போதஞ் சித்துருபத்தாலா? அல்லது ஜடருபத்தாலா எனவிகற்பித்துப் பிரதம விகற்பத்தைத் நிராகரிக்கின்றார்.] சேனினின் + காரத்தாலே.

உஎ. சே-ள், [இரண்டாவது விகற்பத்தில் ஜடத்திற்கே பேத மன்றிச் சித்திற்கில்லை என்றகூறுகின்றார்.] பன்னு + றோன்றுதே—மதம் = [புத்தி] சுருதியனுசாரதர்க்கம் — மானம் = பிரமாணம்—கலர் = பாபிஷ்டஜனங்கள்—கண் = புத்தி.

வேறு.

மறையாலுமிருதிசொலும்வழியாலும்வருவதவி
சிறையார்தமருளில்வருவதுவேகமெனுமுணர்வ
பிறிவானதறுமுணர்வுபெறுமாகிலொருபொழுது
மிறவாதசிவமடையுமிடர்மோகமெவையுமிலன். (உஅ)

திதமாவியுடலுறையவிறைமாயைசெயலதுயர்
விதநாடவரியகடல்விழும்வெறுபடவுணர
விதுநாளும்வருமிறைவனுருவாகுமிலதெவையு
மதுநானெனனுபவமதடைவோனெரலவுமிலன். (உக)

வேறு.

சின்மயமாகுந்தன்மகிமாவைத்திரவறிந்தானியாதொருபோதத்
தன்மயனுந்தன்னையகர்த்தாவாய்முழுதுக்குந்தானிடமாகிப்
பொன்மயனுநம்பூரணனைப்போதெதிர்காணும்புண்ணியகோடிப்
பன்மையினுலுந்தர்க்கெமானப்பார்வையினுலும்பரனருளாலும். ()

உக. செ-ள், [''இரண்டுபட்சிகள்'' என்றுசொல்லிய மந்திரதாற்பரிய வியாக்கியானத்தாற் பேதபட்சத்தை நிராகரித்துக் கீழ்ச்சொல்லியபொருளைச் சாட்சாத் பிரதிபாதிக்கின்ற மந்திரார்த்தத்தை விவரித்துக் கூறுகின்றார்.] இறையுடல் = சிவஸ்தானமாகிய சரீரத்தில் — திதமாவியுறைய = நிலைபெற்ற சீவன்தான் சிவனுகவேயிருக்கவும் — மாயைசெயல = மலைமாயையின்வசத்தால், (சீவவுபாதியான மலினசத்துவப்பிரதான அவித்தையின்வசத்தால் என்றுமாம்) — விதநாடவரிய துயர்க்கடல் விழும் = அநேகப்பிரகாரமான துக்கசாகரத்தில்வீழ்ந்து சோகப்படுவன்; — இலதெதையும் = (உற்றுணரில்) இல்லாததாயழியும் இச்சகத்தினைத்தும் — இதுநாளும் — வெறுபடவுணரவரும் = தனக்கன்னியமாயறிந்து உபாசித்துவந்த — இறைவனுருவாகும் = பரசிவசொரூபமேமயாம்; — அது நான் என் அனுபவமது அடைவோன் = அப்பரசிவசொரூபமேநான் என்னும் நிச்சயரூபமான சுவானுபூதியையுடையவன் — ஓரலவுமிலன் = ஓர்துக்கமுமிலனுவன். — எ-று.

உ0. செ-ள், — [ஆகாமிய ஜனனவாரம்பகங்களான புண்ணியபாபங்களாற் பிரதிபந்திக்கப்பட்ட பரவித்தையினால் எங்ஙன் ஜீவனுக்குமுத்திகூடுமென்ற சங்கைக்குச் சொல்லுகிறார்.] யாதொருபோது சின்மயமாகுந் தன்மகிமாவைத்திரவறிந்தானப்போது அத்தன்மையனுகுந்தன்னையகர்த்தாவாய் முழுதுக்குந்தானிடமாகிப் பொன்மயனுகும் பூரணனை எதிர்காணும் என்பதன்பொருள். பொன்மயன் = பொன்போன்ற

வேறு.

பாவபுண்ணியங்களிரண்டையுமுதறிப்பற்றுவிடோன்றெருமின்றி
யாவையுந்தானேப்வேறிலாதவெனுமெப்பெருமற்றிப்பொருளறிந்தான்
சீவனும்பரனுந்தின்மயமாகுமாதலாலொப்பினைச்செப்பன்
மேவியொன்றுகிவிடுதலேயன்றிவேறுவேறுகுமோவீடு. (நக)

உடம்புடன்புணர்ப்பாற்சிவனுக்கிறையோ டொப்புளதென்னி
லொப்பில்லை, சுடர்திகழ்வானின்வானம்மேறுகக் கருவியொப்புரைப்ப
தோவொப்பா, யிகந்திறங்கன்மத்தாலெளிற்றண்மமிறக்குமேவிச்சையா
லென்னிற், றிடம்படமுன்பேயுள்ளதெனானந் திகழ்த்துவதில்லது
திகழ்த்தா. (நஉ)

வருவினைபுடையவனும்—பூரணை = பூரணைக—எதிர்காணும் = பிர
த்தியட்சமாகப்பார்ப்பன்.—[எதுகூறல்] புண்ணிய + பரனருளாலும் =
அனேககோடிகற்பங்களில் ஆர்ச்சித்த புண்ணியபுஞ்சத்தாலும், தர்க்கத்
தினாலும், பிரமாணவாராய்ச்சியாலும், பரமேசுவரப்பிரசாதத்தாலும்.—

நக. செ-ள்,—இப்பொருளறிந்தான் = முற்கூறியலட்சணமுள்ள
பரசிவத்தைச் சுவான்மாவாகவறிந்த வித்துவான் — பாவபுண்ணியங்
கள் = ஆகாமிய ஐனனத்தைக்கொடுக்கும் சஞ்சிதகர்மங்கள்—ஒன்றெரு
மும் = (அவைக்கேதுவாகிய தேகேந்திரியாதிகளில்) ஒன்றுடனும்—
பற்றுவீடின்றியானையுந்தானேப் வேறி [பின்னமில்] லாதவன் (ஆய்)—
ஒப்பெய்தும் = பரமாத்மலட்சணமான சிவசாமியத்தையடைவன்.
—[சமபாவத்தை மறுக்கவேண்டிச் சின்மாத்திரரூபர்களாயுள்ள சிவ
சூரிகளுக்குச் சாமியமா? அல்லது, சோபாதிகர்கட்கா என்றுசங்கித்துச்
சொல்லுகிறார்.] வேறுமும்பரனுந் சின்மயமாகு மாதலாலொப்பினைச்
செப்பல் (என்னின்)—மேவியொன்றுகி விடுதலேயன்றி—வேறுவேறு
வீடாகுமோ = பேதம் பேதமாயிருக்குமோ மோட்சமாமா? ஆகா.—
சின்மாத்திரம் பேதரகிதமென்பார், 'மேவியொன்று + வீடு' என்
றார். சாமிபம் என்பது, பேதாபேதகூடியாகையால் சித்துருபத்தில்
பேதங்கூடாதென்றறிக.

நஉ. செ-ள், [எதிர்மறைப்பத்தை நிராகரிக்கிறார்.] உடம்புடன்
புணர்ப்பால் = உபாதிசம்பந்தருபத்தால்—வெறுக்கிறையோ டொப்புள
தென்னில்—ஒப்பில்லை = (இவர்கட்குக் கிருசிருஷ்ணத்வ, சர்வஞ்ஞத்வாதி
தர்மங்களால், அத்விதீயலக்ஷணமிருத்தலால்) சாமியங்கூடாது.
—[உபாதிசம்பந்தத்தாற் சாமியங் கூடாதென்பதைத் திருவுள்ளாங்கொ
ண்டு கூறுகின்றார்.] கடல் + புரைப்பதோ—[இவ்வாறு சொல்லுபபரியா
லோசனையாற் சாமியமின்றென்றுகூறிக் காரணபரியாலோசனையா
லும் சாமியங்கூடாதென்று சொல்லுகிறார்.] ஒப்பாயிடுக் + திகழ்த்தா.

எப்படியாவும்பற்றிப்பிடிபோதலெனுமொழுதுற்றுமெனச்
சொற்புனைதாழுருவுமுதன்முனைவன்மையாலெனுமுறுதொன்றை
யப்படியுள்ளசிவன்பிறர்போலவவிச்சையானிகழுமவ்வவிச்சை
மெய்ப்பாவிச்சையானதித்தொன்றுப்விதிதலொப்படைதல்வேறன்றே.

வேறு.

தீவன்றன்னுருவானகிவத்தைதத்தெளியிற்றான்,
மேவம்பலதொழிறன்னிடையாலேவினையாடும்
யாவந்தன்னுருவாகிநிகழ்ந்தாலிவன்முத்த
னவன்பண்டமலகாமையின்முத்தனுமாகான். (உ்)

வேதம்பகர்வழியேயத்தவர்கடமெய்த்தன்னை
யோதம்பரமொளியாயன்னிணருவொன்றுமம்

உ. செ-ம்.—[முற்கூறியசாயிபமும் வித்தியாசாத்தியமென்
றுள்ளுர்த்தத்தைப் பலித்துவென்ற யாதொரு அர்த்தமானதை சொல்
லப்பட்டதாவதிகியடத்தானென்ன அக்கிரித்துச்சொல்லுகிறார்.]
எப்படியாலும்+தொன்றே — இன்மாத்திர சொரூபமான சாட்சியா
னது, சாட்சியம் பிரஞ்சமெல்லாம் விசத்துரச் சேதனாவிருத்தியின்
சர்வதாசத்தாலாதாரனாலும், பரம்பிரமைத் திருப்பிடாகவிற் கர
ருபமாதலாலும், அந்தனமே "சத்தியஞானானந்தப்பிரமம்" என்ற
சுருதியாற்கூறப்பட்டதுமாகிய இவ்விருவர்களுக்குஞ் சமானலட்சண
மிருத்தலில் ஏகத்தன்மை எப்பொழுதும் சித்தமாயிருக்கின்றதென்ற
பொருள். 'அப்படியுள்ள சிவன் பிறர்போல வவிச்சையானிகழும்'
எ-து, அவிச்சையானது சுயமாக யிச்சியாதுகாலையால் பாசித
சொரூபத்திற்குப் பரமார்த்தமாக ரூபபேதத்தை யுண்டுபண்ணுமையா
லாம்; அவ்வவிச்சை மெய்ப்பாவிச்சையால் நசித்து — ஒன்றுய்விடி
தல்=சுத்தசித்தமான ஏகத்தன்மையாக அவசெஷிக்கலை—ஒப்படைதல்=
முற்கூறப்பட்ட சாயிபமாதல்—வேறன்று=அன்னியமன்று.—எ-று.

உ. செ-ள், [கூறியவர்த்தத்தை நிகமனஞ்செய்தலோடு "பிரா
னனுவ்வலா ழிவன்" என்ற சுருதிவாக்கியார்த்த சாட்சியத்தையும்
சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.] சிவன்—தன்னுருவானசிவத்தை=தனது
ஆன்மஞ்சுயமான சிவ்பிரபஞ்சபாசிவரூபத்தை—தெளியில்—தான்பெ
வும் பலதொழில்=தான்செய்யப்பட்ட நிமானபுறாதி ராஜகிரியை
களை—தன்னிடையாலே வினையாடும்=சுவான்மவிலாசமாகவே கிரி
டிப்பன்—யாவந்தன்+முத்தனுமாகான்.—எ-று.

உ. செ-ள், [இனிப்பாவித்தியோபத்தித்துக் காரிகாரி சாதன
த்தைத் தெரிவிப்பிக்கிறார்.] வேதம்பகர்வழியேயத்தவர்கள்='ஆன்மா

போதந்தனையடைவாரங்கொருகதிபோய்மீளா
வேதஞ்செய்தருளினைவொழிவுசெய்தெருட்டினான். (எ)

வே று.

வாக்கினதுபுலர்ச்சுமாறியொருவாமற்றனதுள்ளொன்றுசே
ரோக்குமாறன்றருங்கருமமொன்றுநுநுவல்தவத்தாலுணர்ந்தே
தாக்கிலாவந்தக்கரணமதுடையார்தத்துவஞானநல்கிழியாற்
போக்கிலாதெங்குமாகியபொருளைப்புனையறக்காண்பரெப்பொழுதும். (ஏ)

அருளினைத்திருவினிற்சார்த்தருளுவையனைவெய்தினோரு
ரை, தொழுதகுத்தியானம்பண்ணுமளவாத்தியாத்தெளிதற்பொ
ருளிப், பொருளினிடத்தினைப்பட்டபொருள்களுட்பொருளி
னுட்பத்தா, லொருதருமியாசரியனைத்தெரிந்தடைதலுறுப்படலென்றி
னான்றும். (ஐ)

வே று.

ஏத்தைப்பெறமுயல்கின்றோர்நுபெறுகின்றோராதலிலைப்போது
நித்தத்துவமெனுமான்றைப்பெறுகினைகின்றனருளினினைர்பாடா
மத்தத்துவழுனிதன்னைப்பொருளதனையுந்தனதுடலாலுங்கூடப்
பத்திப்படுமனதலர்ச்சனைகளினண்ணப்படுவதுபவவீடாம். (ஈ)

செட்சத்துக்கள், பஸ்சாத்துக்கள், இயனிடத்துக்கள், என்னு மேதத்
திற்பிரபஞ்சமாகின்ற மாச்சரிய வித்தைகள்—ரபேம்+கண்ணெ
வார் [பூரணன்மையில் தனிப்பட்டறுத்து கடலுளினில்லையென்னு பிரமத்
தோத்துடன் கூறுன்றார்.] நம்முயப்போ+தெருட்டினான்.—எ-அ.

கூகூ. செ - ள், [ஆன்மா பரிபூரணபரசிவசொரூபத்தை அடை
தற்கு அசாதாரணகாரணத்தைத்தெரிசிப்பிக்கிறார்.] வாக்கினலு+நண்
ணுதை—[சட்டைகொண்டு இயிக்கப்படுதலின் மற்றெப்படி
தடையப்படுமென்னிற் சொல்லுகிறார்.] தாக்கிலாவந்தக்கரணமுடை
யார்=சுத்தாந்தக்கரணத்தினையுடைய பிருவர்—

கூஎ. செ-ர், [விசுத்தசத்துவருணத்தை யுடையவனுக்குச் சகு
ணத்தியானமும், கிஞ்சனருபேதத்தியிருந்து சாதனமென்று கூ
கின்றார்.] அருளினை+திருவினாலும்—[ஆதிக்கு ஆன்மா சிவ
சொரூபியத்தைக் கண்டாரென்றார்.] இனை—பிரசாபதி
தம்—மேல்வைப்பட்ட பொருள்களும்=பிராணனை விருத்திபண்ணு
வான பிராணபாதுகிருத்தம் (கன்னை.)—ரபேம்=முட்டாமல்—

கூஅ. செ-ர், [இப்போது சர்வான்மாவான பரசிவத்தைச் சாதன
மடைந்தவித்துவானுக்குச் சர்வாப்தியுடனான பலத்தைக் கூறுகின்
றார்.] சேர்பாதி=சேராமல் வருகின்றது—

பிரமகீதை.

முதல்.

வேறு.

[illegible]

(சுக)

[illegible]

வேறு.

[illegible]

சுக. (உ-ம்.) [மாலைக்குரிய மலர்களைத் தரித்தலும், அம்மாலையை [illegible] தேவர்களுக்கு அளித்தலும் என்னும் இவை முறையே தேவர்களை வழிபடுதற்குரிய இரண்டு வகைகளாம்.] இங்கு, தேவர்களை வழிபடுதற்குரிய இரண்டு வகைகளுள் மாலைக்குரிய மலர்களைத் தரித்தல் என்பது, [illegible] அணிதல், [illegible] என்பதாம்.

சுக. (உ-ம்.) [அந்தணர்களுடைய பிராமணிகளுள் [illegible] மேற்கூறிய அனைவரும் பிராமணிகளாவர்.] மேலை + மிசை — [illegible] ஆகாயத்தில் உள்ள பிராணன், சித்தம், ஆகாயம், வாயு, அக்கினி, ஜலம், பிருதிவி, இந்திரியம், மனம், அன்னம், வீரியம், தபம், மந்திரம், கருமதேவதைகள், உலகங்களின் ஈசன்" என்னும் இவற்றுள் ஆகாயமாகிய சம்சாரிகட்குத் தேகாத்தாபிமானமாகிய [illegible] விருத்தியான் காரணமாக ஆகாயத்தில் [illegible] அடைகின்றனவென்பது—[இந்த விஷயத்தில் வேறும் திருமந்திரத்தைக் காண்பிக்கிறார்.] மன் + மேலை —

சுக. (உ-ம்.) [இவ்விஷயத்தைப் பற்றி [illegible] தேவர்களுக்கு [illegible] ஆகாயத்தில் அமிர்தமயமாகிய [illegible] இன்றியமையாதனவாகிய [illegible] காண்பிக்கிறார்.] மனத்துக்கண் = கைகளில் [illegible] மனத்தின்கண்—மிசை = சம்சாரபந்தமாகிய [illegible] —[அதிலுள்ள ஆகாயத்தில் அமிர்தமயமாகிய [illegible] காண்பிக்கிறார்.] பொக்க + ஆணை ப —

சோமபாடலை நினைந்து தொழுகின்றதாகிலுமென்னையே
யெகபோகசுகரூபமெய்ப்பொருளைநிற்பதாகிலுனசோபனக்
கனவோவினைவிளைத்தவிதிதொல்லைமுத்தியிலுமிலையோ
பாகமாகியவிரோதமானபரிதத்தைநீக்கிடைபரிப்பதித. (அகி)

ஏகம.

அச்சாரியனெதிர்நின்றுபிரமோபதேசம்பெறுதற்கிசைந்து
மேற்சிசுருடனாகிப்பிரமவிசாரத்தைவினாவினான் [அப்பொ
ழிச்சாரின் றன்னைநின்னைவிசுவாமித்திரனாமென்னினும்பிறவு
மிச்சகமெல்லாம்படைத்தமெய்ப்பன்பரிதபபக்கயத்தில்வீற்றிருப்பான்.

எழாவது,

மூண்டசோபநிகேதாத்பரியமுனைக்குமத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகிருவிருத்தம் - கஉஉ.

எட்டாவது

கைவல்லியவைபரிதாதாத்பரியமுனைக்கு

மத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[மேலும் கைவல்லியபதேசத்திற்கும் பூர்வக்கூறிய பிரமன்
மைந்தன பரத்துமுன்னென்ன தெரிவிப்பிகிறதற்காக அச்சுவரிகதா
த்துருக்கிதக் சுட்டிரகிக்கின்றார்.]

நாரிவதாதுமுகமாகமேவிமன்னுலகத்திலுளமா
னனுசீலோகமாகவருளாலறிந்தமைபொபாத்தையறிவார்
தனிமேவுவார்கள்பெறுஞானமாருமிதுசாதனக்கருடைய
மூனிமேவுவானதெனுமாறுமெதமொழியோதுமாறுமொழிவான். ()

சுரி. சென்-ன். [பிரதிபாதிக்தபரிகதாத்தத்தை நிரூபணஞ்செய்
கின்றார்.] சுகபனம்=உறதிப்படுத்தித் நிரூபணத்தல்—

ஒன்று

ஈசனென்றியம்புபொருளாகையினீண்டுப்பதிப்பரார்த்தமான்
மாசறுமுணர்வினன்மலமாதிமும்மலத்தளைவீழ்ப்
பாசமானதுவிலகுந்தன்பரப்பிரமத்தைவந்தெய்த
தேசுகொடுக்குமதனிச்சைதிரிப்பருத்தமுறுதேசிகர்செப்பலாற். (உ)

முத்திபெறுவிருப்பாலுரைதலைவன்பாதத்திற்
பத்திபெருகுமுயர்வினைவேரறுப்பவெங்கும்
நித்தமாயிறைபரனைத்தருசிவத்தைபாகத்தாலுற்று
நிற்றியாமிதுநிகழ்த்தியென்றுமெனைநீங்காதிருப்பதாக். (ஈ)

உரை.

நிலையாமையுடைத்தாகிய வுலகத்திற்பிறந்து மிறந்து மிளைத்த சிலரை, யுயர்மானிடப்பிறப்பாகிய பற்றாகுமென்னுமாசையுடைத்தாகிய மனத்தினையும், [illegible] யுடையேனாகிய [illegible] யுடையேனாகிய [illegible] வினையும்.

(க)

உ. ஒன்று, [இத்திருப்பாயிரவுரையைத்தப்பாதிருக்கவேண்டுமென்பதற்கு.] ஈச + ஐயன்றேம் — [தேவ்வினம் என்றிருப்பாயிரத்தைத் தப்பாதிருக்கவேண்டுமென்பதற்கு, அவ்விருக்கையின் பிரதிபாதிதத்தையும், அதற்குத்தக்கார் வடிவும் தனிப்பிரித்துக்காட்டுவோம்.] ஐயுற்றுச்சென்றோம்—

ஈ. ஒன்று, [அவ்விருப்பாயிரவுரையிலிருந்து சிலவாசகங்களை யெடுத்துக்காட்டுவோம்.] முத்தி = பிறவியறுதல்—அதற்குரிய பத்தி, பிரமப்பிராப்திரூபமோட்சம்—பத்தி = பரிசினை தது திருவடியின்கமது ருருவுச்சிந்தியென்னுமன்னபத்தி—நியாமம் = சாதிக்கப்படுத்தியப்பிரகாரரூபநியாமம் — யோகம் = மேற்கூறப்படும் யோகம்—நித்தியமாதது = விரைவாகிய நிற்பொருள்—

உ. ஒன்று, [இவ்வினைத்தும் பரமித்திரியாகிய நிற்பொருளை, நித்திர சாதனமென்னுமதனாற் சொல்லுதிரியாகிய வேறே யோட்ட சாதனமன்றி அவ்வியவஸ்திதமாகிய நிற்பொருளை.] நிலையாமையும்—நீராது = பிரமமித்தையானது பிரிக்கமாட்டாது.—[நற்றேதது நுவிலையிருபெனில்] அவற்றின் நிலையாதிருவினையே யெடுத்துச்சாற்று.)[பரமித்திரியாகிய நிற்பொருளை அடைதற்கு அரசனாகிய நிற்குமாயனைத் துதிசெய்தோம்.] யாதான + புரிவிலை—நித்தியமாகிய விடயம், பரிபாஷை, சாதனம், அனுசாரி வஸ்துவும் நிலையாமையுடன் பரமித்தையின் சொரூப முபதேசிக்கப்பட்டது.

வேறு.

துக்கமேவா றற்சுகாசனத்திருந்துதோடலைகழுத்துடம்பிலைதே
தொக்குமாறிருத்திப்பூரிகொண்டிடந்தவுடம்பையுத்தூளனம்பண்ணி
யிக்கலாய்வருகுந்தியங்களேயெல்லாம்விடயமேமலைழாவகைவிலக்கி. (ஏ)

பத்திபாற்தரவன்பதும்பணிந்திதயபங்கயத்தானிஞானத்திலே
சித்தமாயமுதாயருவமாயொன்றுய்ச்சிற்சதானந்தமாய்ச்சிவமாய். (ஈ)

கரியதாய்நின்றவொன்றினைக்காளகண்டமுங்கண்மூன்றும் [க
னரியதாயருளினல்வரும்விச்சையதனிலைதனேயுயடையும். (எ)

வேறு.

தெரிவரியதிருமாற்றிருப்பினிலிருந்தனை
யரிதுசித்தாலனைவனமரிப்பதே
துரிசறவேயக்கரமாய்ப்பரமாகுஞ்சுராட்டுமவை
னெரியுமழல்காலனவனிந்துவொடுபிராணனவன். (அ)

ஒழிந்ததொருபொருளில்லையுள்ளதெலாமவனேமுன்
செழித்தபொருண்மைதரும்வாக்கடையொருடானமைவான்
கொழித்தனிபலயிச்சையயிலைவையெனுஞ்சுயனு
னிழிந்தபிறப்பறவேறுர்வழியில்லையிவனெழிய. (சு)

வேறு.

இன்னதெனுந்தன்னிடைக்காணுந்தன்னையொப்பொருளுமுன்னுஞ்சுறு
மந்திலயடைந்தாலவன்பிரமத்தையடையும்வேறென்றிலைடையான்
றன்னையுமோங்காரத்தையுமரணியாக்கியத்தத்துவஞான
வன்னியையுத்தியானமதனம்விட்டெழும்புமதினிதுர்வன்பமற்றசொல்.

மு. கை-ள், [இனி அதன் சாதனபூதமான யோகத்தைத் தெரிவிக்கிறார்.]

அ. கை-ள், [ரேயொன்று உபதேசிக்கப்பட்ட பரசிவனே சர்வான்மனென்று மேலும் உபதேசிக்கின்றார்.]

கo. கை-ர், [அந்த ஞானமே முத்திசாதனமென்றுபதேசிக்கின்றார்.] இன்னதெனுந்தன்னையான் — [இவ்வித முபதேசத்தில் பிரஸ்தாபித்த பாதம்பத்தாம் சுலோகமான சுவேதாசுவதரத்தில் ஆத்மஸ்வரூபமாயுள்ள ஈசுவரனை] தன்னையும்புகுகிறார்—

தாக்கரும்பரமன்றன்சுதந்தரத்தாற்றன்னுடைமாயைதன்னிலே
யாக்கினனிந்தவுடம்படைத்தறியின்போலதின்வினைத்தையுமதிலே
சாக்கிரத்தென்னுமிடம்வகுத்தன்னபானமுந்தையலார்முதலாம்
போக்கியங்களையும்புசித்திடுங்கனவும்பண்ணியத்தன்மையிபுசிக்கும்.

உறங்குமவ்வியத்தமன்னியதமத்தினுட்புகுந்தோன்றுழியாம
லிறந்தவவ்விடதேதுதன்னுருவானவின்பமேபுசிக்குசீண்டேழுக்கு [ந்
கறங்குபோனனவையடையினுமடையுங்கனவைவந்தடையினுமடையு
சிறந்தமுப்புரமுகிவன்விளையாடித்திரிதரச்செய்ததேதுதிகழ்த்தில். (கஉ)

சொல்லிடும்பொருள்களியாவையுங்கடந்துசுதந்தரத்துப்பத்துவைக்கின்றி
யெல்லைதீரின்பமேவடிவாகியிருந்துளவிறைவனுக்கென்று
மல்லலுண்டாகாதிவையனுபவிக்கவன்னியமாகவோர்சீவ
னில்லையேபேதமின்மையாற்சடந்தானெங்ஙனேபுசிக்குமாறியம்பீர். ()

ஆதலாலறிவானந்தமாயுள்ளவமலனேயவைபுசிக்கின்று
னீதலாம்விளையாட்டேவிளையாடுமிடங்களேயிப்புராமூன்று
மாதலாலைமலமென்பதுமோவுசுதந்தரனேயன்னியமா
போதலாதொன்றிற்றந்தானென்றதுருவமேயொழிவிலாமையிறும்

கக. செ-ய், [சாக்கிர சொப்பனுசி யவஸ்தைகளில் சுகதுக்கங்
களை யனுபவியாநின்ற சம்சாரியான ஜீவன் சர்வஜ்ஞ சர்வசுதந்தரப்
பரமேசுவரனாகுமெப்படி கைத்வமாகுமெனன்று சங்கித்து உத்தரமரு
ளிச்செய்கின்றார்.]

கஉ. செ-ய், [பரசிவந்தான் ஜீவருபஞ்சுத்தமாயிருக்கினமென
ன்றால் அவ்விதபோகமும் ஈசுவரதத்துவத்தே பதிக்கிறதென்று தெரி
கிறது; ஈசுவரனுக்குப் போகமில்லையென்று பூர்வந் தரிசிப்பிக்கப்பட்
டிருக்கிறதுகொண்டு அன்னியோன்யம் விரோதம்போலவே காணப்
படுகிறதென்று சங்கித்து உபபாதிக்கின்றார்.] சொல்+லுண்டாகாது—
[சித்ருபபரசிவனுக்கு ஸ்தூலசூக்ஷ்மத்திரய போகமானது, துச்சவேதாவாகா
தென்பது சத்தியமாகட்டும்: சிவன் போகபாதத்தினைக் காணப்படுவ
தால் அவனுக்கு அது வாஸ்தவமாகவுளதென்று என் சொல்லுவதா
தெனச் சங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.] இவையனுபவி+
மாறியம்பீர்—

கச. செ-ஸ், [இத்தச் சாக்கிர, சொப்பன, சுழுத்தியவஸ்தைகளில்
சீவபாவத்தையடைந்துள்ள பரசிவனுக்கு வாஸ்தவமாகப் போகங்கூடா
மையால் அவ்வவஸ்தா நிர்மாணங்களும், அவற்றின் போகங்களும்

மாலுறைவனைமருத்தத்தன்மைமாசித்திங்களைவிலக்கத்
தூலதேவிசவன்னைசதன்பிராத்தூலைமாசவிலுமடைவே
தூலதேவசமனுவன்பனசருக்கஸ்தசதன்றுப்பனசதத்தன்
பாலதாதவிஞ்சற்றன்னுடையின்பம்பருகிடாதித்தமேபிராஞ்ஞன் (கஇ)

வே று.

புரக்கண்மூன்றிலுஞ்சோக்கியபபியாலையத்
திருத்தகுப்பபினீயாவன்மற்றியாலையம்
பரம்பிரமவிஞ்ஞமபார்ப்பை
னரக்கதெம்பிடானுயிரஞ்செய்யிலும். (கக)

லிலாமாத்திரமென்னு தெரிவிப்பிக்கிறார்.] இப்புராணன்றும் விளைபோதி மிடத்தளை=இந்தத் தாமத்தியசுகரும் அதன் விரோதிக்கும் உத்தி பாணமளத்தினை— முதல் வதாரை சொல்லவம்பரிமோ=ஏ வேறு வாதலும், உளமாசாமையும் அவனுக்குக் கூறப்படுமோ? படா—அவை யாதினுமிலன்னின்? அன்றினன் ஆற்றகாமனுதலால் அன்னிய பபணி ன்மையின் என்க.) [அடாது கிரீடார்த்தமாயேனும் ஸ்தானத்திரய மிருந்துமதிர் தலைப்பிரசக்தி வருமென்றம் சங்கித்துபதேசிகின் றார்.] அரிசுற்சாதியாலையிலும்.

கஇ. ரெய். [அப்பிரமனுடைய சுவல்தாயினைப்பற்றிவரும் வாக்கியங்க ளெயாக விருபத்தினார்.] மாலு—வைடூரி—[அப்பிரமனின் சொரூப விரோதத்தைத் மேல் கூறினார்.] விசயம் உள்ளன ஞானம்=சம்பிர வல்லதையின் சாட்சிபாய் விளக்காகின்ற விசுவான்மா புகிப்பனை ஸ்தூ லம். (“ஸ்தூலம்” எ-து, பஞ்சிகிருத சப்தன்பரிசாதிவிஷயப்பிரபஞ் சம்; இது சர்வபோத்திருக்கட்டும் சாதாரணமாக ஈசுவரமாயா நிர் மிதமான போகப்பிரபஞ்சம்.)—தைசதன்றுப்பன சுருக்கம்=சொப் பனஸ்தானாபிமானியான தைசன்புரிபனை குஷ்மம்; (இது சூஷ் மத்தியாதிபமான அசாதாரணவிஷயம்.)—பிராஜ்ஞன் சுவர்வ்பால தாதவிஞ்சற்றன்னுடையின்பமே பருகிடாதித்தும் = சுழுத்தியபிரா சாட்சியாகிய பிராஜ்ஞன் (அவ்வவஸ்தையில், சுழுத்தியில் விஷயேக் திரியபக்தமினாலே அர்த்தக்காணமான தன்காரணபூதமான அஞ் ஞானத்தில் வியாபாரமின் விட்சேபாபாவத்தால்) ஆனந்தம் தன்சொ மாதலால் தன்னுனர்த்தையே அனுபவியாநிற்பன்.—எ-து, அவஸ்தா சம்பந்தத்தால் நிகழுக்கும் போகமுண்டாயதேயன்றி சொரூபத்தாற் பரமானந்தரூபமும், சேஷம் நின்மாத்திரமான சாட்சியாயும் விளங்குகின்றனென்க.

கஈ. வே-ள்.[இவ்வாறறிந்தவனுக்குப்புண்ணியபாபசம்பந்தமில்லை யென்பதைத் தெரிவிப்பிக்கிறார்.] மூற்று=போகம்—

விழுமிதாம்யமேமதங்கள்செப்பியிறும்
பழிமிகும்பஞ்சபாதகம்பண்ணினறு
மொழிவரும்மலொன்றேறியன்றுணருவா
னழுமிருணங்கருண்மையுந்நின்மையும். (கள)

வேறு.

சீவனன்றுபாழுன்றிற்சித்தாமவேனவிகோயாடு
மேவுமல்லாமெய்ப்போலவவைகெல்விகோதலான்மெய்யத்
தேவனேசான்றுதனிநற்சித்துமவேனயத்துவித்தின்
யாவுந்தானுதலிலைநிறுந்தனேயேயிரும்பலாவின்பன். (கஅ)

இந்தப்புரங்களாருமூன்றுமிவன்றனிடையேயிறப்பதுநிர்த்
தொந்தப்புருடனைருகாலுகசியாதலாற்சொல்லு
மந்தப்பிரமையன்முனதியாலையினுலப்பரசைப்
பந்தப்பிரபோர்சேனைப்பார்ப்பார்பதத்தேதபதைத்தென்றார். (கக)

வேறு.

ஞானமாகிவிடும்பிராணன்மனங்களிந்தியமியாவையும்
வானமுதைவெறுப்புரிபுவியுமப்புமெரித்தியே
யானதாகிலுதுண்மையாமதினுண்மையாமதுவாகுமெய்ஞ்
ஞானகாடியதத்துவங்களனும்பதங்கணவின்றதே. (உ)

கள. சே-ள். [இந்தத்தன்மைபோற்றத்தை மேலும் பெறுதிக் கின்றார்.]

கஅ. சே-ள். [இவ்வண்ணம் வாக்குவாதத்தைத் தடுத்துப் பலகூறி அந்த வாக்குவாதத்தை விலக்கிச் சொல்லுகின்றார்.] பாழுன்றிற்சித்தாம வேனவிகோயாகும்: சிவனன்று; (இது சத்தியமே இதிற் சமுசயமில்லை.)—[பிரதிஞ்ஞை செய்த அர்த்தத்தைச் சாதிக்கிறார்.] மேவுமல்லா வின்பன்—

உ. சே-ள், [இத்தப்பிரகாரம் சிவனுக்குச் சச்சிதானந்தாத்வயம் பிரதிபாதிக்கப்பட்டது. பிரமத்தினுடைய தடஸ்வலட்சணம் பிரதிபாதிக்கின்றார்.] "துண்மையாமதினுண்மையாம்" என்று, நட்சமம் அவஸ்தாத்ரயாதீதம், அதினும் நட்சமம் அப்பியாகிருதம், அதினும் நட்சமம் ஜகத்காரணப்பிரமம் ஆம்.

நியலும்பொருளைமெய்ம்மறிவுற்றிலர்பொருளாவதுநீ
தூயசிற்பரமேபதங்களிரண்டினுந்துணிவாதலான்
மாயையென்றுமவித்தையென்றுமுபாதிபேதவழக்கினு
லாயகற்பிதபேதமல்லதபேதமேபொருளாவதே. (உக)

பூரணச்சுடரின்சைகாமைமறுத்தல்லதொன்றினைப்
போதமுற்றுமெனப்புகன்றதுபொய்யிலாமறையையம்ம
றேதமற்றதுநானெனுந்திடனுவனேயஃதெய்திலு
னேதமுற்றியவன்றனுள்ளதுபோகமிங்கனுதிப்பதாம். (உஉ)

வேறு.

புகலுமுப்பதத்திற்பாகம்போற்செயம்புசிப்பானைநா
னிகழ்மித்தனேக்குஞ்சான்றுய்ந்தின்றதற்சொருபனேநா
னிகழ்வதென்பாலென்பானிற்பதுமிறப்பதென்பாற்
சகலமுமாதலாலேதற்பரம்பொருளாகின்றேன். (உங)

அணுவினுக்கணுவுநானேயப்படிமகத்துநானே
துணியிலெப்பொருளுநானேசோதியுட்சோதிநானே
பணிவுறத்தகுவனனேபழையனும்புருடனேனே
யிணைதனக்கில்லாவீசனுகியவின்பநானே. (உச)

உக. சே-ள், [மேலும் இவ்வேகத்வத்தை நிந்தையது அத்வைதத்தில் "தீ யென்கின்ற சார்த்தைக்கு" என்று கூறியிருப்பதாலே இவ்வசனம் சித்தாந்தமாக எடுத்துச்சூடுகின்றார்.] விசுத்தசத்துவப்பிரதானமாய்த் தன்னை படைத்தவனை மோகஞ்செய்யாதமாயை சகலோபாதியாகும்: மலினசத்துவப்பிரதானமாய்த் தன்னையடைந்தவனை மோகிப்பிக்கும் அவித்தை ஜீவோபாதியாகும்; இவ்வாறு இருவருக்கும் உபாதி பேதத்தாலன்றிப் பேதம் உண்மையாகவில்லையென்றுணர்க.

உஉ. சே-ள், அகிலதெய்வினுன் = தடஸ்தலட்சணமாகப் பிரதிபாதித்த அப்பிரமசொரூபத்தை யடைந்தவனாயன்.—சாரிரமுதலிய அவஸ்தாரூபமாய், பிராணன்மனமுதலியபிரபஞ்சமாய் யாதொரு பிரமம் பரோட்சமாய் விளங்குகின்றதோ அதுவே நானென்றசுத்தஸ்வரூபலட்சியமாய், அபரோட்சமாய் விளங்குகின்ற பிரத்தியக்ஷசைதன்யம் என்பார், 'அதுநான்' என்றார்.

உங. சே-ள், [இப்பிரகாரம் பிரமான்மைக்யத்தை யதிக்ஷேபமுத்திரையுடைய அநுவத்தாலைப்பிரசாதிக்கத் தொடங்குகின்றார்.]

ரே வ ம.

[illegible] (உக)

ரே வ ம.

[illegible] (உஎ)

ரே வ ம.

[illegible] (உஅ)

ரே வ ம.

[illegible] ()

ரே வ ம.

[illegible] (உ)

அடையவே

கைவல்லியபுரீசுத்தாத்பரியமுனாக்குமத்தீபாயம்.

ஆ ற் றி ற் ம.

அ ஜி ரு ய ரு த் த ம் - சட ரி.

உஅ. ரே-ன். [இவ்வி ராமானுஜரைத் தெய்வம் மனுஷ்யர் [illegible] கிறார்.] சர்வத்தி ற்கும் உபாதானகாரணமாயிருத்தலின், 'ஸ்ரீமந்நா ராயணனே பரமாத்மா' என்றார்.

உக. ரே-ன், [உத்தராத்தரத்தை நியமனஞ்செய்கின்றார்.]

ஒன்பதாவது

பிருகதாரணியவுபநிஷதத்தில் மைத்திரேயப்பிராமணர்த்தமுனைக்கு மத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[இனிப்பிருகதாரணியத்திற்கும் பிரமான்மைக்கிய பரத்துவத்தை அதிகாரத்துவயத்தினாலும் பிரதிபாதிக்கிறார்; அவற்றுள், மைத்திரேயப்பிராமணத்தில் அமிர்தத்வசாதனமான அத்துவிதான்ம தரிசனமும், அதன் சாதனமான சிரவணாதிகளும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருப்பதனால் சம்பூர்ணோபதேசமாதலால் அவ்வர்த்தத்தை முன்னர்ச் சங்கிரகித்துத் தெரிவிப்பிக்கிறார்.]

துன்பமாமுடம்பினின்றுமங்கதனற்றுவக்குருவைகைன்றபெனுக்
கின்பமேவடிவமாதலாற்செருபானந்தனென்றிந்மறையெல்லா
முன்புகூறிற்றவ்வின்பமாம்பரிசைமொழிந்திடக்கேண்மினென்றழகா
யன்பிரைலசோனமரியாகர்களுமறியவாதரத்தொடுமுரைப்பான்.(க)

ஈசனுக்குருவானந்தமேயாகுமேதெனிலியாதினுந்தன்மே
லாசைவைத்திடலாலாசைவைத்திடுமானந்தமேமிகவுமானந்தம்
பாசம்வைத்திடுதறன்பொருட்டன்றிப்பதிபொருட்டல்லவேமனவி
நேசமெப்படியுந்தன்னெடாதலிற்றுனிரதிசயானந்தநேரே. (உ)

உ. ஈச-ள், [சுருதியில் பதிமுதலான எல்லாவற்றினும் ஆன்மாவே மிகுந்த பிரியமுடையவனென்று சொல்லப்பட்டது; அதன் பொருளைக் கூறுகின்றார்.] ஈச+யாகும்—ஈசன்=பிரத்தியக்காண்ம ரூபஈசுவரன்—[முற்கூறியதில் ஏதுவைக் கூறுகின்றார்.]ஏதெனில்+மிகவுமானந்தம்—[ஏதுவுக் கப்பிரயோஜனத்வத்தை நிராகரிக்கிறார்.] மனவிப்பாசம்வைத்திடுதறன்பொருட்டன்றிப்பதிபொருட்டல்லவே—நேசமெப்படியு+நேரே—பிரேமைக்கிருப்பிடமானமைந்தன், பொருள் முதலிய விஷயங்களாலுண்டான ஆனந்தம் அன்னியசேஷமாதலின் சாக்ஷாத்தாகவானந்தமாகாது: யாதொன்று நிரதிசயப்பிரேமைக்கிருப்பிடமான ஆனந்தமோ அதுவே பிரதானமாதலின், சேஷியான ஆன்மாவே சாக்ஷாத்தாக வானந்தமென்பது கருத்து.

வேதியராசர்விண்ணவர்மிகவும்விரும்பியவுலகுகள்சில [மி
பூதமும்போகபோக்கியமாகும்பொருள்களும் பொருள்களின்பொருட்
காதல்செய்கின்றனல்லனெப்படியுங்காதல்செய்வதுமனைக்காகிற்
காதலால்விருப்பஞ்சுள்ளுடாதலிற்றனிரதியானத்தமாகும் (ரு)
யார்க்குமின்பம்போல்விரும்பிடப்படலாலின்பமெயிறைவனெயின்ப
தூக்கியெயின்பம்பெறனினைப்பவராற்றுயர்மிருந்தொழிலொழிக்கிட்டு
பார்க்கவுங்கேட்கநினைக்கவுத்தியானம்பண்ணவும்படுவனிப்பரம [ப
ஞ்சுக்கியெங்கவனையியலெயல்லாமறிந்ததாமொழியவின்மையினால்

ச. செ-ள், [இவ்வண்ணம் ஆனைத்தும் ஆன்மாவைத்தவிர்த்தல் பிரியமாதலால் ஆன்மாவே பரமப்பிரேமாஸ்பதம்; அக்காரணத்தால் த்ரதிபானத்துபராதலால் பரிச்சின்ன சகாதனுக்களான [illegible] களைப் பரித்தியாகஞ்செய்து அபரிச்சின்ன சுகாபிலாஷிகளான முமுட் சுக்களாலே [illegible] ஆன்மா சாட்சாத்கரிக்கத்தக்கதும், அவிரு ஆன்மதரிசனத்திற்கும் மனனநிதித்தியாசனங்களோடுகூடிச் செய்யப் பட்ட வேதாந்த மகாவாக்கியார்த்த சிரவணமே சாதனமென்று கூறு கின்றார்.] சிரவணம்=கேட்கத்தகுதியுள்ள [illegible] சந்திப்பது.—மனனம்=சுருதிபோதிதமாயுள்ள அர்த்தத்தை அசம்பாவ னாதிகளின்றி யுக்தி யொயத்தால் அதனைத்தெளிவது—நிதித்தி சனம்=சிரவண மனனங்களால் விருத்தாசங்கைகளைத்தவிர்த்து சாத்காரம் ஜனிப்பதற்காக அன்னிய விஷயவிருத்திகளைவிட்டுந் ததா காரவிருத்தியை [illegible] —[illegible] வனவில் அதனிடத்தில் [illegible] தும் அதற்கு வேறில்லாததாக வறியப்பட்டதாகும்; அவ்வாறே சுருதி யும் ஆன்மதெரிசனத்துக்குச் சர்வாப்தலிலட்சணமான பிரபோதனத் தைக் கூறித்தெரிவிப்பதனால்,' [illegible] மறிந்ததாமொழிய வின்மையினால்' என்றார்.

ரு. செ-ள், [இதுகொண்டுதானே வெருவிதசாம்சாரிகதுக்க காந்தி கூடுமென்று [illegible] வித்தாகிய புருஷனுக்குத் தனக்கு வேறான துக்கலேதுக்களினபாவத் தால் பயமம்பரார்த்தி [illegible] மதாகு மத்துவிதத்தையறிந்தவருக்கே முடிவில்லா வெச்துயநந்தி த

பிரமகீதை.

வேறு:

மத்தமுறும்பிறவிப்பகைமாளு
முத்தியுழுன்னிலையாமுடிவில்லா
தெத்தையருத்தெமில்பமதாகு
மத்துவிதத்தையறிந்தவருக்கே. (கி)

பின்னமுறப்பிரமத்தையறிந்தான்
றன்னியமெய்ப்பொருடன்னுமதன்றி
மன்னுமுடம்புவசத்தொருவாதிங்
கின்னவிலாகமெனுமெலிதிற்றும். (சு)

வேறு.

அல்லாதில்லாதப்பாற்பன்னிலையல்லாதறிவும்பையர்த்து
பொல்லாதாகத்தறிவுபெறும்பசுவானவனைப்புத்தேளி
ரெல்லாமெல்லாவேதமுமந்தூரத்தன்னியாவுபிறத்தன்னி
னில்லாநிற்கும்பீபதத்தேதிற்பானகிக்கைதப்பாதே. (எ)

முத்' எ-ம், துக்கமாகிணைப்பிறும் சுவர்க்காதிகளிலதுவான புண்ணியமிருப்பதால் அதனிமித்தமாக வித்துவாளுக்கும் என் சம்சாரம் வாராதென்னுஞ் சங்கையைப்பற்றி அத்துவிதியப்பிரமான்மைக்கிய ஞானத்தாலாகாரத்தாலும் கருக்கிருக்கு பொத்திருக்வாகினையுடைய அச்சுக்ரணம் நித்துப்போவதால் சகலபுண்ணியபாபக்கட்டாசியமில்லாமையினுற் அனைதனால் உண்டாவதான சுகதுக்கபோக லட்சணமான சம்சாரமும் வித்துவாளுக்கு நேரிக்கப்போம் என்பார், 'மத்தமுறும்பிறவிப்பகைமாளும்' எ-ம், சுகதுக்கம்போலச் சுவர்க்காதிசுகத்தையும் நிவிர்த்தித்துப்போமாகில் மோகத்திற்குப் புருஷார்த்தத்வம் எப்படிக் கூறுமென்றவருஞ் சங்கையைப்பற்றிச் சொருபமுகமான நித்தியதிருப்தி சமாத்துவிய ஆனந்தமானது சுவயமே பிரகாசிப்பதால் உத்தரோத்தரமின்றென்பார், 'முத்தியுழுன்னிலையாம்' எனவுங் கூறினர்.

கூ, தெ-ள், [இந்தப்பிரகாரம் மோகுத்தாதனமான அத்துவிதிய பரமான்மதாத்மைசனம் மூலகருவியிற்றெரிவிக்கப்பட்டிருப்பது போல் பேதநிவாரணமிலையுங் காணப்படுகிறது; அதைச்சுருக்கித்து உபதேசித்தின்றார்.] பிரமத்தைப்பின்னமுறவறிந்தான்றன்னே = பிரமகூத்திராதி ஞாதிபாதி உபலட்சிதமான ஜகற்தைப் பிரத்தியக் வஸ்துவான தனக்குப் பேதமாகவறிந்த புருஷனே — அம்மெய்ப்பொருள் தன்னும் = அத்தப்பிரத்யக்வஸ்து பரித்தியாகஞ்செய்யும். — 'பிரமம்' எ-து, பிரமணஜாதி. அத்தப்பிரமம் பேதஞானிக்கு அகப்படாததனால் சுகதுக்கங்களுரிசேதமுவாகும் என்றறிக.

எ. தெ-ள், 'யாவுமிறத்தல்லி நில்லாநிற்கும்' எ-து, சகலமும் இரட்சிக்கமாட்டாதென்று தாற்பரியம்.

மறைபோரசர்முதலானவன்ஞ்சுமயமற்றுள்ள
பிறிவாய்க்கழிந்றவெல்லாம்பிரமமொன்றுமேபிறி
தறியாற்றுமறிவன்றுமல்லற்பிறப்பையடைவிக்கு
மிகுறுதாரணத்தியையத்துவிரண்டுகாரணந்திருத்தற்கு. (அ)

வே று.

அத்தாவித்தாரமயிகற்பத்தையடைந்தபோதே
புத்திமன்னோப்புற்போதும்போதுமப்பறப்புகோ
யெத்தாகுஞ்சோதும்போதமன்னைபாக்கறியையண்ணுக்
தத்தாவித்தியன்றன்றாயர்வரம்வணங்கத்தக்கான். (ச)

அ. கோ-ள், [தோற்றுகின்ற பிரமகூத்தாதுகூ ஏப்பழுயற்றத்
அறிவேண்டுமென்று சருதிபிற் கூறிய அந்தத்தைதக் கூறுகின்றார்.]
மறைபோ + ரசர்சமம் — மற்றுள்ள + பிரபெயரன் றிபை—தோ
சுசுபோ ரபதியான வித்தத்தைப்பிரதானமாக, ஜீவோபாதியான
மன்னசத்தைப்பிரதான அவித்தை, வியாதிபூதோபாதான தமப்பி
தானப் பிரகிருதி திரிபோதிபேதத்தனாய் விளக்காகின்ற சகலமும்
பிரமத்தி லத்தியஸ்தமான தாற்சாற்றிரப்பப்போல அதிஷ்டானத்தி
லன்னாமல் அன்னியமாக வொன்றுமில்லை என்றுபோருள்.—பிறிதாவ
+ மை—வேறு பிரமாணத்தினாலே தெரிவிக்கப்படுகின்ற பிரபஞ்சங்
மான தனக்கு அன்னியமாயிருக்கின்ற பேதபதார்த்தமானது எப்போதும்
தக்கரூபமான சம்சாரத்தைத் கொடுக்குமேதுவாம்.

கூ. கோ-ள், [அத்தாவித்தப் பிரமன்மயித்தையே தீச்சேஷ துக்க
காசத்தாக்கும், நிரதிசயானந்தப்பிராப்தி லகூணமான மூத்திரத்தை
மாறுபடாத யுபாயங்களிற்றும்.] அத்மயிற் சாதுபவித்தல்
—சாதியமான அனந்தானந்த பரமாத்மாவை, சமஸ்தாபாதிபதனாய்,
சர்வஜ்ஞகாருண்யாதிகளுக்கும் பரமாபிரதக்கிற பிரமத்தை—அடைந்தபோதே
—அடைந்தவிடத்தையே—பற்றிலினைப்பபோதும் — (சொல்லுகி
யதுசுத்தானந்தமான வித்தையே ஸ்வல்பாதாபாவத்தஅவித்தாபாவித்
தாலே நித்தியில் விதயமாயிருக்கையாலே சமஸ்தவிகாபாபாவ சாத
தியமான) பூர்த்திவிருத்திக்குப் பிரதியோகியாயிருக்கிற பரிமி
தமாகையாலன்னை யிகழ்ந்தபுறம்பு [அதுவே தன் சொரூபம்

ROJA MUTHIAH
KOTTAIYUR-623 106
TAMILNADU · INDIA

வெகாரம்[ரணமிருதிக்கெழுமர்த்த
சோதமாகமத்தடர்க்கமொன்றொடொன்றெம்மாதாகு
மீதலாமெனக்கப்பண்ணலாமதன்றிநமதுக்க
மாதலாலினத்தும்விட்டிக்கினத்தாற்கிமத்தைப்பார்ப்பான். (கo)

வே று.

கிருத்திடக்கண்மதியிலடத்தனிற்கினாத்திகிம்பகமதியத்தி
னாற்பிரமமாகிமுதிர்மிமத்துளனில்லையென்னாவி
லியகந்தருமர்மதியிலைமிற்பெரியபிரிக்கள்மெத்தே
மொருவருக்கொருதாரதம்மியத்தாலுணர்விலுபர்ந்தருளாம்.(

பிரதிவ்டாரூப வேட்சாவின்னை என்.) வெருமிப்பெயரும்—[அவ் விரண்டினுள்ளே பிரமாணத்தை உபதேசிக்கின்றார்.] சோதனத்திருமா லும்+தக்கான்—என்னிடப் பிரதிதியிலும் அன்னியபேதமில்லாமையால் சோகப்பிரமமெயிதினைத்து மென்றறியாதிருக்குமெனக்கு மாதன், எனவே தனது பிரதிஜ்ஞ சைவாகமத்தை யுண்டாக்கினான் என்பதாயிற்று.

கo. சே-ள், [இவ்விதம் அத்விதிப்பிரமாண்மனிருளானத்தை என் சர்வத்திர[யாண்டும்]கலபமாக அறியவில்லை எனத்தடித்தற்கு மேற் காரணங் கூறுகின்றார்.] வேதமாகம+தர்மம்—[வேதம் மிருளா னம் தலைதிகளுக்குத் தர்மமென்று பிரதிபாதித்ததை உபசம்மர்க் கின்றார்.] ஆனைத்+பார்ப்பான்—மெருவத்த கருமத்தை பரிசேனம் மறிவிக்கப வேதமென்றறிந்து அலைகளனைத்தையும் பரித்தியாகஞ்செய்து வேதாந்த மகாவாக்கிய ஜனித ஆன்மஞானத்தை யடையும் பேர்ந எந்த மனுக்கள் எந்த எந்த ரூபமாகப்பிரதிஜ் யாகிறதோ அவைகளனைத்தையும் அவைகட்கதிஷ்டானமான அத்விதி யப் பாகிமென்றே தர்சிக்கவேண்டிய பரம்பரை விரோதமான; — 'சிவித்திருக்கும்வரைக்கும்அக்கினிஹோத்திரஞ்செய்யவேண்டும்' 'கரு மத்தை பிரமோபாஸனபில்லை' 'தனக்கு மொன்றுமிலையெ பிரமோ ணம்' 'ஜ்ஞானிபுமைகள் கூடச் சமயத்தளாயன்னை' 'ஒருதெவனை சகலஜந்துக்களிலும் கூடமாடனன்' என்று சுருதிஸ்மிருதியாதிகளில் பிரதிபாதிப்பவைகளெளாம்.

கக. சே-ள், [கைவல்ஞானமானது நிதிசயமாக விதிய மாதலால் அதில் சர்வரானரும் அதிகரிப்பதினால் குறைவும் அவ்வி தசுதந்தரமாகப் பிரம்மிக்கப் பூர்வகாலத்தில் பிரமஞானத்தை அவ் லம்பித்துத் தாழ்ந்தபிறவியாயுண்டென்று கூறுகின்றார்.]

உள்ளதேயில்லாரினுமுணர்வடையிருப்பர்காணீர்கள்ளருக்களினின்
றெள்ளியவனுதேவன்மதியினுலன்னிற்செகதர்த்தனன்சதனனுந்தம்
முள்ளமேமருவியுணர்வுளிக்கின்றநியதினையாரினுமுணர்வடையான். ()

சாதலற்றிருக்குமதனோயார்மருத்தமின்றியேபாலாயிருக்க
வாதரித்தறியாரற்பமேவிரும்பியனக்கதுக்கத்தினையடைவார். (சுசு)

வேதநான்மிருதிபுராணமத்துவி தியெய்தையேவினர்பெயர்மத்தர்ச்சஞ்
சாதியாகிற்கத்தத்துவரூனத்தருமிப்போருமோயேகார
வாதியாயிமாருவர்க்கிதையறைநர்சித்தன்மாயையிறடையல்லபோ. ()

வேறு.

உளதுறுபுலத்தினுக்குமுடலினுக்குமுயிரை
வளிபடிவாலினைகமறிவுக்கியாலபேத
மெனவழுதையாடியோருமிதயம்வான்றானதின
வோனையக்கழ்வாதுமீசனனைக்கோருவானவ்விசன். (சுடு)

சுசு. சென். குலபதி = சிறந்த சௌனகமுனிவர். தாம்பிரத்தாரணி = தாம்பிரத்தாரணியென்னும் பெருஞ்தத்தில். அனவச்சின்ன ஞானருபப்பரசிவனே சாகூடாத்சர்வஞ்ஞதையால் — அறியுமறிவு எலாங்கையிட்டி = முற்கூறிய சருதிமிருதிலகூணமான அனைத்மவிஷயமித்தகதகோவிட்டி — அறிவிலுக்கறிவதாய் பேதமில் நின்ற பிரமமென்றுமே யறிவான் = சகல வறிவகட்குஞ் சாட்சிபாய்ப் பேதமின்றாய்ம் சமயமுரோதமின்றி — கடவர்:—பெற பெரிய — பிறத்தல் சாதலற்றிருக்குமதனை — ஓர் வருத்தமின்றியே சார்லாயிரு க்க=(மரணமிடமானதிரதத்தைச் சாதிக்கமுடியாதென்) — ஓர் வருத்தமின்றி அற்பவாயாசத்தா லடையத்தக்கதாயிருக்க—அதரித் தறியார்=(அவித்தியாவசமானவர்கள் மூடபுத்தியினால்) சுகம்சாரிகள்) • வாஞ்சித்தறிகிறார்களில்லை — அற்பம் = மனுடானந்த முதல் பிரமாவின் ஆனந்தபரியந்தமான சுகம்—

கரு. சசு. சென்ன, பேதாபேதவாதிகள் அபிமதமும் அக்கண் டனமும் இரண்டு செய்யுட்களாற் சுருங்கச் சொல்லப்பட்டதாகும் சம் வைதமே வாஸ்தவமென்று உபசம்மரிக்கின்றார்.]

பலவடிவும்வேறுபாடுபகருவெறுமூடரான
புலையொடுகிடமாடுபுழுவினெடுவாசியேது
சொலவிலுலகாதும்வேறுதுணிவிலுணர்வேயெலாமெ
னிலதுமதிபேறதாதுமிறையனடிபேணலாலே. (கசு)

வேறு.

தெசினளித்தவதியினிலபசிர்த்தரித்தடச்செப்பெலா
மீசனுப்பார்ப்பானிபமப்பார்க்குமதினையுலையெனப்பார்ப்பா
னாசமாடங்கன்பார்ப்பமன்பார்வைதன்னையரிசுற்கிடாதுள்ள
தெசித்திசுழுந்தின்மயமாகிச்சின்மயமென்னையுற்றிதே. (கஎ)

ஒழிவிலாப்பரமயோகியரனுபவமுள்ளவாறுணர்த்திடவெனக்கோர்
வழிபெறனெமிமான்மதேசன்மாமுனிவர்வானவருளாத்திடமாட்டார்,
விழிவிதுர்ச்சிவனல்விர்ணசயார்ச்சிலையால்விளம்பவும்படாததுவிளம்பு
மொழியெலாம்வந்துமோனயாவுத்தமுமையுமம்மலமதேதமுடிவு (கஅ)

வேறு.

இப்படிக்கருணையாலியம்பினனெலா
மப்பமறைபெலாமறியவொதவு
தொப்பறநாணுமக்குரைத்தவீதெலாஞ்
செப்பருமறையதின்சேடமாதுமே. (கக)

வேறு.

உரையாவெதித்தகைமைத்தெனவோர்குறியுண்டாம்
பொருள்பாலன்றெபூரணமாயோர்வெறில்லாச்
சொரூபானந்தன்றிருமேனியெனச்சொலவன்றெ
வினையார்கமலத்தவன்மெய்பாராயியவுற்றுன். (உ0)

ஒன்பதாவது,

பிருகதாரணியவுபநிஷத்தில் மைத்தியேயப்
பிராமணர்த்தமுனைக்குமத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்—சகo.

கஎ. செ-ள், தெசினளித்த + பார்ப்பான்—நேசமோடங்கன் + சின்மயமாகி = (சதசரஜோர்நியாயம்போல) அன்போடுமவிதம் பார்ப் பானும், பார்வையு நிகழ்ந்திடாமலிலினமாகவே ஒளியாய் விளங்கா நின்றசின்மயமாயவசெஷித்து—சின்o + நிதிதே = (பாகமார்த்தமாயவ செஷப்பிரதியோகிய ஒன்றனதபாவத்தால்) சின்மயமாய்ச் செஷித்தோ மென்பதும் விடக்கடவன்.—

கக. செ-ள், [அந்தியப்பிரதிபாதிதமாயுள்ள அர்த்தத்தைத் தெரி சிப்பித்து உபசம்மாரிக்கின்றார்.]

பத்தாவது

பிருகதாரணியகோபநிடதத்தின் முதற்
காண்டத்தின் நான்காம் பிராமணத்தின்
மூன்றாம் நியாயம்.

அவதாரிகை.

[நிச்சித அத்துவிதாத்மவிஞ்ஞானம் மோகூசாதனமெனக் கூறப்பட்டது; அவ்வாத்மா எப்படிப்பட்ட சொரூப சத்தியுள்ள அதனை விசேடமாகப் பிரதிபாதித்தற்காக உஷஸ்தப்பிராமணத்தைச் சங்கரகித்து உபதேசிக்கின்றார்.]

நாதஞ்சொரூபானந்தமவ்வப்பாதம்
பொலிவெய்தவுபநிடதத்தினுள்ளே
வெளிவந்தபிரமத்தைவிளக்கியதால்
வேறாதலாலுரைத்திருபிராமணத்தின். (க)

வேறு.

எப்பொருள்களுக்குந்தான்முளைக்குமுளைவிடமென்ன
மெய்ப்பதத்தன்றேசாலேமிலமாய்மினைக்காகின்ற
தெப்பொருளெல்லாமாகியெங்கணுங்கலந்துநின்ற
வப்பரமிலாபரிசையுரைசெயுமியலாகும். (உ)

உ. சொ-ம். [அதில் பக்கியவத்தியானத்துனிமித்த மென்கர்ச்சை வந்து சாலாதபோட்சையாயுள்ள பிரமம்? யாதானும்சம்பந்தமுண்டு? அவனை எப்பொருட்டு அறுதியிடவேண்டுமென்ற பிரசினத்திற்கு இவன் தூய்மையான்றினைபத்தால் சகலதோடமுமில்லாமையும் தத்த வஸ்துவிஷயமான உத்தர முபரிதிசைக்கப்பட்டதென்பதை, அவ்விதப் பிரசினோத்தரத்தைச் சித்தமாயுள்ள அரிதாத்தைச் சங்கரகித்து உபதேசிக்கின்றார்.]

பிரமகீதை.

உரை.

(உ.)

(ஊ)

ஊ. செ-ம். [பிரமன்: ஆன்மா என்பவனுக்கு நிகரான நித்தியப்
பொருள்களுள் ஒன்றாகிய ஆன்மாக்களுக்கு உபதேசிக்கும்
பிரமதேவன். பிரமன் என்பதற்கு வேதம் என்றும் பொருள்
உண்டு. அதனால் வேதத்தை உபதேசிப்பவன் என்றும் பொருள்
கொள்ளலாம். பிரமனுடைய பிரமாணத்தை விளக்குவதால் இந்த
நூலுக்கு பிரமகீதை என்று பெயர் வந்தது. பிரமன் — இந்திரனுக்கு
அடுத்தபடி உயர்ந்த பதவியை வகிப்பவன். இவன் — பிரம்மதேவன்
அல்லன். இவன் — பிரமதேவனுக்கு மகன் — அத்திரி முனிவரின்
மகன் — அத்ரி-புத்ரன் — அத்ரி-புத்ரனாகிய பிரமன் — பிரமனுடைய
பிரமாணம் — பிரமனுடைய பிரமாணத்தை விளக்குவது — பிரமகீதை.]

ஊ. செ-ம். உடம்பு பாதானம் — ("அகம்பிரமாஸ்மி" என்ப
தாதிகளில் பிரம்மத்தைத் தெரிவிப்பதை அறிவதற்கும் அவ்
பதத்தைத் தெரிவிப்பதற்கும், அவ்வாறு தெரிவிப்பதை
அறிவதற்கும் அடிப்படையாக) [ஆன்மா] தங்கியிருக்கும் [உடம்
மன] — உடம்பு பிரதம காரணம் — [ஆன்மாவுக்கு] [உடம்
போல தானாகவும்] இருப்பதால் [மனம் இருப்பதை
வதன் அறிவுக்கு] முதல் காரணம் என்று — [இந்தப்பத
காரம் ஆன்மாவுக்கும் அறிவுக்கும் இருக்கும்
பிரிக்க முடியாத] [உடம்பு + பிரதானம் = சரீரத்தில்
பிரதானமாக உள்ளவைகளும், அதாவது இந்திரியங்களும், மனமும்

பிருகதாரணியவுபநிடதத்தினுரைத்தத்
காக்கியத்தரியாயிப்பிராமணவகளினர்த்தமுணைக்குமத்தியாயம்.

மூவது.

வினவற்றமன்னிருப்போதுமெயிலாட்டின்மிறிதின்மகாண்பாதுகி, மனனத்தின் மக்தாவாய் ஞானந்தன்னின் மதித்திருதாதாவாகிமன் னுகின்றான், யசானவத்தற்பரதருமவுனில்லேவாழ்ந்தோற்றவிமலாயிமய்யாருந்தோற்றமன்று, கினையிற்றற்பரனேயிவ்வகல்லாவுமன்றுங்னவதுவேங்னவானங்னவதேரோ. (நு)

பூர்வமான சப்தஸ்பர்சமாதலை நிச்சயிக்கும் — கடப்பொ + ன்று = கடப்போன் பூதகாரியமாய், நிருபயமாய்த் தொன்மாத்திரயோபத்தால் ஆன்மாவல்ல. — யாவன் — தூலையனைத்துங்காக்கபான் = தீக்காரியகாரண சங்காதங்களனைத்திற்குந் திருஷ்டாவோ — அவேன + னுண்ணின்று = அவேனகர்த்தாவாய் வியவகாரசம்பந்தியான சகலசரீரங்கட்கும் ஆந்தரமாய் நின்று — கடத்துகின்ற காரைவான் = சகலவியவகாரங்களாயும் கடத்தாநின்ற ஆன்மாவாவன் (என்று தடஸ்தமாய்ப் பாதிகப்பிரமசொரூபந் தெரிசிப்பிக்கப்பட்டது.) — எ-து.

நு. கே-ள், [“திருஷ்டிக்குந்திருஷ்டாவைக்கண்டிலம்” என்பது முதலிய சுருதிபிற் சாக்ஷாத்தாக எந்தச்சொரூபம் கொம்புப்பட்டியாய்ச் சுபப்பிரமை நிரன்மையைமென விளம்பப்பட்டதோ அதனைத்தெரிக்கின்றார்.] வினவுற்ற + மன்னுகின்றான் — ரூபசப்தாதிவிஷய சம்புக்த சகரணத்தினாலும் ரூபாதியுபாதி [விசேஷத்தினாலும் வேறாநின்ற சொரூப சிற்சாயாசம்பந்தமான புத்திவிருத்தியே திருஷ்டி “சுருதிவிஜ்ஞாதா” முதலான பதங்களிலுக் கூறப்பட்டிருத்தலை, அவ்த திருஷ்டிசாக்ஷாதையையும் அறுன்மையுமாகிய சுத்தி கமோத்தான் பிரகாசிப்பிக்கின்றனர்: எனென்ன வசனங்களிப்பிரகாரத்தாலே வியாப்தமாய், ரூபாதிரஹிதமாகிய பிரத்யகசொரூபத்தைப்பிரகாசிப்பிக்கமாட்டாது. அத்தப்பிரத்தியகஞானமாயெனென்றும் வெளிநிருவத்திக்குத் திருஷ்டாவையிருக்கிறார். வைதுல்யசொரூபையாய், அபோக்தாவாகிய திருஷ்டியிலும் வியாப்தையாயிருக்கிற அத்தியந்தசுத்த திருஷ்டியினால் எப்படி அவர் வியாபிக்கப்படுவர். இந்த நியாயமானது “சுருதிக்கு” சோதர எ-ம், “மதிக்கு” மந்த்ர எ-ம் மற்றுங் கூறியிருக்கிற பரியாயங்களிலும் யோஜிக்கலாகுமென்க. இதுப்பிரகாரம் யாவொருத்தர் புத்திவிருத்திப்பிரகாரமாய், சொப்பிரகாச நித்தரூபமாயிருக்குமினக்குறிப்பாரோ அவரே உத்தமகுண இவ்விதசர்வப்பிரகாரமெய பரமான்மா என்று பொருள். [இந்தப்பிரகாரம் சர்வோத்தரமாகிய ஞா

பிரமகீதை.

[இவ்வித்தம் பிரத்தியகான்மாவிற்கு அத்தியாத்மமாயுள்ள சர்வஞ் தரத்வ முபதேசித்து அகிலபூதமாகிய சர்வாந்தரத்வமும் உபதேசிக்வேண்டுக் யாக்ஞவல்க்கியப்பிராமணத்தையும் சங்கிரகித் தபதேசிக்கிறார்.]

பாரிலேயெல்லாம்பொருள்களுஞ்சோதைப்பட்டதெப்படியிலப்படியே
நீரிலேபாருநெருப்பிலேநீருநிலவுகாலதனிலேநெருப்பு
மூருகாலந்தரிக்கிலாகத்துமுன்னையும்பாவிமபோலச்
சாருமாமொன்றேறுடொன்றயேறறவேதன்னிலேபின்னியிச்சத்தில்.

அந்தரிக்கங்கள்சுக்தருவத்தேயாதித்தவுலகங்களிடையே
கந்தருவங்கள்சந்திரவுலகிற்கதிரவனுலகுகளெல்லாஞ்
சந்திரவுலகுந்தாரகையுலகிற்றாரகைவானவருலகி
லிந்திரவுலகில்வானவருலகமியாவையுங்கோவையாயிருக்கும். (எ)

மாவைச் சொரூபதடஸ்த லக்ஷணங்களால் உபதேசித்து அதற்கு மய திரிக்தமாயுள்ள சகலதிருஷ்டி ஜாதத்துக்கும் மித்தியாத்வமுஞ் சோவலப்படுகிறது; அவ்விதசுருதிதாற்பரியத்தையும் பிரகாசஞ்செய்கிறார்.] சொனகத்தற்பரனுக்+ஞானவதேசோ — சர்வாந்தரமாயிருக்கிற ஆத்மவஸ்துவுக்கு அன்னியமாய்க் காரியகாரணரூபமாக யாதொரு பதார்த்தமுமில்லாதபடியால் அகில ஜகத்துத் தோற்றுகிறதேதா அது சகலமும் சத்தியமானதால் அதன் அதிஷ்டானவஸ்துவின் சதார்த்த ரூபத்தினால் கற்பிதமாகிகள்போலப் பாதிக்கப்படுகிறதுகள் ஆனபடியால் அந்தச் சகலதிருஷ்டிப் பிரபஞ்சத்திற்கும் வியவகாரதசையிற் சத்தியத்வமேயன்றி பாரமார்த்தமாக நிருபிக்கில் சத்தியத்வமில்லை. சர்வாந்தரப் பிரத்தியகான்மாவஸ்துவில் அத்தியஸ்தமாயிருத்தலால் அதன்கண்ணே மியமாயமாய், அதிஷ்டானமாத்திரமாய் அவபோசிக்கிறது என்று பொருள்.

அ. கெ-ள், பாரிலே+பின்னியிச்சத்தில்—'லோகாலோகத்தில்' எ-று, அந்தரிக்ஷலோகங்கள் வாயுசஞ்சாரஸ்தானமாலால், அதில் நுதப்புரோதபாமமாய் அவஸ்திதியடைத்துள்ளது.

எ. கெ-ள், சூட்சும தாரதம்மியக் கிரமமாக உத்தரோத்தரமான லோகங்கள், சாதிசயபோக்கியபாக்கியமாகச் சொல்லத்தக்கவையுள்ள பஞ்சபூதங்கள் அவஸ்தாவிசேஷத்தால் அந்த அந்த லோகமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன; அக்காரணத்தால், 'அந்தரிக்ஷங்கள் சுக்தருவத்தே' என்றிதப்பிரகாரம் ஒவ்வொருலோகத்திலும் பதார்த்தசஞ்சி பிரபாவிக்கப்பட்டது.

கார்க்கியந்தரியாமிப்பிராமணங்களினர்த்தமுணைக்குமத்தியாயம்.

வேறு.

அரசாகியவமராதிபனுலகானவையடையப்
பிரசாபதியுலகங்களினிடையேபிரமனதா
முரைசாருலகமதானவையுயர்மாலவனுலகிற்
நிருமாலுலகஞ்சேர்வுறுமிடமுஞ்செப்புதுமே. (அ)

வேறு.

உருத்திரவுலகின்மாலுலகுருத்திர
னிருக்குமவ்வுலகெலாமீசலோகமே
திருத்தகுமீசலோகங்கடிண்ணமாய்க்
கருத்தருஞ்சதாசிவவுலகின்கண்ணதே. (கூ)

அ. கொ-ள், அர+வையடைய = இந்திரலோகங்கண் முழுதும்— பிர+னிடையே = பிரஜாபதிலோகங்களிலே ஸ்திதியடைந்துள்ளன, (அந்தப் பிரஜாபதிலோகங்களும் பிரமலோகத்தில் ஸ்திதியடைந்துள்ளன.) உரை+தானவை = புகழ்பொருந்திய பிரமாவின் லோகங்களும் —'பிராசாபதியுலகம்' எ-து, பிரஜாபதிஸ்தூலப்பிரபஞ்சாபிமானியாகிய விராட்டு; அவரது சரீராரம்பகங்களாய், வைராஜபோக ஸ்தானக்களாயுள்ள பஞ்சபூதங்கள் பிரஜாபதியுலகங்கள் என்று பொருள். 'பிரமனதாம்' எ-து, ஹிரண்யகர்ப்பருபராகிய பிரமாவிஞற் பஞ்சகிருதங்களாய், பிரமாண்டாரம்பங்களாயுள்ள அந்தரியதாதிபூதங்கள் பிரமலோக சப்தங்களாற் சொல்லப்படுகின்றன. அந்தக் காரணபூதங்களில் அத்தியஸ்தங்களாகவே அவாந்தரவுலகங்களாயுள்ளன. சர்வலோகங்களும் தத்தம்பிரதிநிதிக் கதிஷ்டானபூதமாய்த் திருக்குருபமாய் சூர்வாந்தரப்பிரத்தியக்காண்மாவிடத்தில் மாயாவசத்தினுல் ஓதப்புரோதங்களாயுள்ளன. சர்வாதிஷ்டானப்பிரத்தியக்காண்மாவோவென்றுல், தம்மீக்கன்னியமானவொன்றிலும் ஓதப்புரோதமாயிருப்பவரன்று; பின்னேயோ, தம்மகிமையிலிருப்பவர். பராதீனப்பிராசாசங்களாய்ச்சத்விலக்ஷணங்களுக்குத்தானே சத்தாஸ்புரணசித்தியின்பொருட்டு அப்படிப்பட்ட வஸ்துவில் ஓதப்புரோதபாவங்கூடும். இவ்வான்மாவோ சுவயம்பிரகாசமானராயும், சுவப்பிரபாவத்தையுமுடையவராயுமிருக்கிறவர்எந்தக்காரணத்தினல் வேருராதாரத்தில் ஓதப்புரோதபாவமாயிருப்பார் என்று பொருள்.

தற்பரனென்னிலசதனமென்றனை
நிற்பவனெனையாமுனியாமதித்
கற்பிதமாய்நிகழ்ந்திடுமெய்காணுறி
வற்புதசம்பானல்வதில்லையே. (சக)

[இச்சுலோகத்தில் கலஜரதிருத்பனுஷ்யதத்வத்தில் ஆன்மாவுக்குச் சர்வாந்தரத்வ முபபாதித்து அவர் அந்தரியாமியென்பதையும் பிரதிபாதித்தற்காக அந்தரியாமிப்பிராமணத்தைச் சுட்டிரகிக்கின்றார்.]

வேறு.

உடையதொன்றுடையானெனும்வேறமையின்றிலோகத்
திடையிருத்தலிருப்பிலதியாமையும்மூடம்பாய்த்
திடமிதென்றறியாவகைநின்றொருருசெய்கையின்றி
யடையவுஞ்செயுமாரவனந்தரியாமியாவன். (சஎ)

கஏ. சே-ள், தற்பர+முறுதியாம்—[இந்தப்பிரகாரம் பிருதிவியாதி பிரமமென்கிறவர்களுக்கு சர்வாந்தரப் பிரத்தியக்காண்பாமிகரசியத்தானமுமாகிய அப்பிரதிபாதித்துப் பரமாத்துமாவின் அதிஷ்டான வியதிரிக்கதத்வம் இன்றென்றுகூறுகின்றார்.] அதிற்கு+தில்லையே—இவ்விதஞானமே சம்யக்ஞானம் என்க.

கஐ. சே ள், சச்சிதரூபராய், சர்வாந்தராராய் யாரோர் அந்தர்பூதம் நிறுத்தப்பட்டனரோ அவரே சர்வப்பிராணிகளினுடைய நிலைகளிலும் அந்தரியாமி. வேறத்தான்முத்திப்பிரதானமானவிட அன்னியவஸ்துவே இல்லை. இந்த அர்த்தம் மூலசுலோகத்தில் விருத்திசெய்கிறது. [சரீரமில் வுதிசெய்யும், அறிபுரம், அத்தியோதயமென்கிற மாதனையது, ஆராராய் சமஸ்தாதாதிரும் விசேஷ்டிக்கிற பிரதானமாயும் அந்தர்யமணமியாபாரமியாதிரும் அந்தரியாமி எனப்படுகிறார் என்று கூறுகின்றார்.] உடை+யதென்—காரணபூதமான ஆன்மா பிருதிவியாதிகளில் எவ்விடத்திருந்தும் வேறாயிருந்து யத்தைபரிந்து உபாதானகாரணத்வத்தாற் பிருதிவியாதிசகலத்தின் விருத்தியிற்கு மிருத்தியிலிருப்பதுபோலவியாபித்துச்சரீரமாய் அதரிசனமாயிருந்தும் சகலத்தையும் அந்தரியமித்துக்கொண்டிருக்கிறதினால், அதரிசனமாயிருந்தும் சகலமும் ஆள்கிறதினால்,

பிருகதாரணியவுபநிடதத்தினுள்ளத்த கார்க்கியக்தரியாமிப்பிராமணங்களினர்த்தமுணைக்குறத்தியாயம்.

வேறு.

காண்டல்கேட்டல்கருதல்செய்யப்படுவானலன்றன்
காண்டல்கேட்டல்கருதல்செயப்படுவாவிருந்தன்
றூண்டுசாதியுருவனல்சாமனருக்கெனல்லா
மாண்டபோதும்விளங்குமனக்கரியாகிநின்று. (கஉ)

'எவையுருடம்பாய்' எ-ம், பிருதிவியாதிகளின் தேகாதைகள் காக்கு நியத்தா றுயர் வன்மெருருதானத்தாமறியாவாமையின், 'நிடமிதன்றறியா வகைநின்று' எ-ம், பரமார்த்தமாய் நிஷ்கிரியராகியவான்மா உபாதி வசத்தால் சகலத்தையும் விசோரஞ்செய்கின்றதால், 'ஒருசெய்கையின்றி யடையவஞ்செயும்' எ-ம், சோபாதிகத்வத்தால் இவ்வான்மாவும் கம் மைப்போல தீவினையாடனென்று வருந்தவேண்டாதவாறு உபாதியில் ஆதேயிய [கண்ணுடையது] த்வாபிமானமின்றிய சாதாரண விசோபமாயிருத்லான்பார், 'உடையதொன்று மிருந்திலதாய்' என்றும் கூறினார்.

கஉ. சென-ம், [இந்த அந்தரியாமியைத் தம்மிடத்திலிருக்கின்ற வராக நாம்முதலானவர்களேபோலப் பிருதிவியாதிதேகதாரிகளும் என் அறியமாட்டார்கள் என்ற சுருக்கத்துக் கூறுகின்றார்.] தான் = அவ்வந் தரியாமி — காண்டா = ரூபாதிக்தியாதிகளால் ஒருவரு டைய சட்சுவாதிகரணப்படாதவனல்லன், சட்சுவில் சன்னிதித [சமீப] தாயிருப்பதால் அவனைருவனை காண்பவன், சுத்தாதிக்யத்தாலே கேட்கப்படுபவனல்லன், சர்வசோத்திரங்களிலும் சன்னாதித்தல் தால் விடாதசிரவணசத்திரையிருப்பதால் கேட்பவன், சுவாபாவ ரூகாதலால் சங்கற்பவிசற்பாதிமத மனதிலும் விஷயீகரிக்கப்படாத வன், விடாதமனனசத்திரையுடைய சகலருடைய மனதிலும் சன்னி தாரையிருப்பதால் மந்தா, நிச்சயாத்மகபுத்தி என்னும் விஞ்ஞானத்தில் சன்னிதாரையிருப்பதால் விஞ்ஞாதா, அந்த விஞ்ஞானத்தால் அறிவதி ரிருத்தன்; "இதரரால் காணப்படாதவன் காண்கிறான், கேட்கப்படா தவன் கேட்கிறான்" என்னும் சுருதியின் பொருள் சங்கதிக்கப்பட் டது.— இத்தப்பிரகாரம் அந்தரியாமியே காண்பான், கேட்பவன் முத லிய சொரூபமாய்ப் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருத்தலால் எப்படியெனவாகிய திருஷ்டிமுதலியவைகட்கு கியத்தாவேறென்னும் பேதப்பிராந்தியை நீக்கப்பட்டது. ஆகையிறுதலதானே இவனைக்காட்டிலும் அன்யனல் லன் திருஷ்டா, அன்யனல்லன் சுரோதா என்னும் சுருதியிற் கேட்கப்

பிரமகீதை.

செய்.

[illegible]

(கக.)

[illegible] உலக
காத்தியத்தியாயிப் பிரமனை யுகளினாத்தமுனை சுருத்தியபம்.

பின்னமான தன்றியப்பிரமமாயமிக்தவன்
முன்றழுபெழுமியன்றுத்தகாரபிமேகத்தா
றுன்னினின் றுலகாகசம்பலவேறுயாசமாருவன்
முன்னினின் றுலகியாகியமுழுதுதன்னையாம். (கச)

திப்பிரமாத்திருவியே இப்பாலன்ம அறிவித்தார்—அத்தகைய ஈ
ஈ இப்புழிதயவன்னதனில் சுயம்பிரகாசமான சுதன்மா ஆகிப்
பரந்தோராயதாகிதயாயன், — ஆகையினாலன் முதன்முதற
பெற்றால் விரிதயாயின சத்தருத்தையும் வேயாய், அதினாலன
மூடியிருட்டையாய், கின்மாத்திரமாயிருக்கிற நிச்ச ஆன்மா அறி
ருன். இவ்வாறு மூலகாரணனாகிற; இதனை எண்ணாள், 'பரமபுரு
ஷனை விட்டகன்டமாயமிக்கதோ தடக்கமாம்' என்றனர். பாலபாடம்
ஈ ஈராதாருதம்.—

கச. 6 1-ஈ, ["தனைவதத்தைதக் காண்கிறுனில்லை, காண்தும்
அனைதக் காண்கிறுனில்லை" என்பதனிய சுருதியை விளக்கியாரை
செய்கிறுர்.] பின்னமான + மிக்தவதாம் = நிலவன்னாரு சொல்லிய நி
யாய் அவன்தாத்திரமாகாயபாயம், அவற்றினின்றும் பிரிக்கப்பட்டவ
ராயும், சுயம்பிரகாசமாருமாயும் இருக்கிற நிச்ச ஆன்மாவைச்
சுரத்தாமலாகவனை அறிகிறுர்கள் அத்தியாயினாலன் சமவுன்னதனால்
றும் அவனதனியைப்பார்த்தியோதிறும் பாலபாடியில் விதாவாறு
றுக் தனைந்து விபரிக்கையாயிருக்கிற அபரிமித சுகாசியாலன
ரூபதனிறும் வியத்தியாலதனால். தனைவதத்தைதக் கண்டறிவிக்
தனின்ற விசயம் விருத்தாலதனால் அதன் பார்க்கிறும் சொருபரூப
மாகிய விளைபுதிறுன்—[எதறுவென்பின்? சொல்லுகிறும்]—
பின்னம = ஆன்மாவிறுடைய சித்பிரகாசருபமாய் மறைந்து கிருக்
றுன்பே அதற்கு மாயையின்—அவிவினியிறுடைய உபாதி என்
கிறன்னாலன்றியே மாயாதாதுபோல அவிசாபமன்ன ருனாவி
னது கிருவ்வடிவம் கிரவியமுன்னாலவில் கரியாது ஆதலால் தனக்கு
காகசமயமானது செம்பதத்தன்றியே என்ன பொருள். கிருவும்,
"கிருவ்டாவிறுடைய கிருவுருவு வெளியானதின்னலன்றி அவி
காசியாருதலால்" என்றும் சுருதியானது விபாதியானதற் செய்
யப்பட்டது. [ஆகாசகிருவ்டி சர்வதாவிருதியாகிய அதருவி எ
காசத்திறும் கிருவியதுபிரதிபாசம் என் காணவின்றன வன்ன ரூ
கிதற்கு விசேடிப்பிறுர்] பிறபாசத்தன்மையால் = கிருவ்டாரூப ஆன்
விபரபாயுள்ள கிருவியமான தனைவதஜ்ஞத்து அதியுடனதத்தை

பிரமகீதை.

வேறு.

இதுபரமமானகதியிதுபரமமாமுலகு
மதிசுகமுமாவதிதுவழிவிறனமாவதிது
வுதறுதனதோலுரகமுடலெனவுணுதுபர
மதனையறிவானதிகனகமதிவையாளுடலில். (கரு)

ஞானத்தால் அடையத்தக்கவுபாதியில் விலீனமாகிறது; அவ்வேதுவால் துவைதஜகத் பிரதிபாசமின்மை, விஷயாபாவத்தால் வந்தேதயன்றிச் சிதாத்மதிருஷ்டிபரிலோபத்தால் வந்ததன்று. பிரத்தியகான்மசொரூபப்பிரகாசத்தாற் பிரகாசியமானமாயுள்ள நாமரூபாத்மகதுவைதப் பிரபஞ்சமானது சுழுத்தி, சமாதியவஸ்தைகளில் இல்லை. கேவலம் திருஷ்டாவாகிய சிதாத்மாவே இருக்கிறார். இதனால், "துவைதமில்லை" என்கிற மூலசுருதி வியாக்கியானிக்கப்பட்டது.—

அரு. கே-ள், [இங்ஙனம் அத்விதீயாத்மநிஷ்டனுக்கு நிரதிசயானந்தம் சுருதியிற் சொல்லப்படுகிறது; அவ்வர்த்தத்தைச் சங்கிரகித்து உபதேசிக்கின்றார்.] இதுபர+மாவதிது—எதனிடத்தில் அன்யத்தைப் பார்க்கவில்லையோ அப்படிப்பட்ட இந்தப்பிரமநிஷ்டையே வித்துவானுக்குப்பரமமாயுள்ள கதி: (பிரமாதிஸ்தம்பாந்தமான அன்னியகதிகள் அவித்தியாபரிகற்பிதங்களாதலால் பரமமானகதிகளன்று) அப்படியே அந்தத்தத்வவித்துக்கு இதுவே பரமமாகியலோகம்: (கருமபலாசிரயலோகங்கள் பரமமன்று; யாதினாலென்னில்? சொல்லியபரமாத்மநிஷ்டை கர்மஜன்யமல்லாமல் சுபாவீகமாய், நிரதிசயமாகக் காணப்படுதலால், துவே பரமலோகம்.) நிரதிசயப்பிரமான்மபாவமான இவ்வவத்தை நித்தியமாதலால் இதுவே பரமசுகமாம்: (ஏனைய விஷயசுகங்கள் அநித்தியமாதலாலும், தனது சொரூபானந்த லேசமாதலால் உபேட்சிக்கத்தக்கனவாதலாலும் பரமசுகங்களன்று.) எந்த நிஷ்டாவாப்தியில் சாதகன், கேவலசிற்சதானந்தாத்வயமாத்திரனைப் பரிசேஷித்திருந்து அவஸ்திதனைச் சுவாத்மான்னியத்தைப் பார்க்கிறானில்லையோ அவ்விதப்பரமார்த்வைத நிஷ்டாவாப்தியே பரமமான சம்பத்து: (இதரசம்பத்து, கிருதங்களானபடியால் அநித்தியங்கள் என்றுபொருள்.)—[இந்தப்பிரகாரம் பிரமபூதனைபுருஷன் மீண்டு காரியகாரணசங்காதத்தை ஆத்மாவாகவபிமானியான் என்னும் இவ்வர்த்தத்திற் சுருதியிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற திருஷ்டாந்தத்தைச் சங்கிரகிக்கின்றார்.] வுதறுத+ளுடலில்—இனி மூலம் [தேகாத்மபாவமானது பேதாதீனமாதலால் அதனுடைய நிரூபணமுங் கூடாதென்னும் அபிப்பிராயத்தால், "இதிற்

தற்பரமமாகியுளதத்துவமதேயொழிய
வற்பமயல்காணுமவரத்துருவமேயடைவர்
கற்பிதவஞ்ஞானமதிலுற்பவமதாமுலக
நற்பிரமமாயறிவர்நற்சிவமதாநயனர். (கசு)

வேறு.

நிலையினிலேயாகியளவிடவொணுதநிமலனுருநாஞரினைகுவான்
சலனமுறநாவுமலைவுலையறுதசமயகலேபாதறவிருவா
யுலகிலுதியாதுவுபர்வுதுறைவானதொருவினையினுமருவுறு
தலகிலுலதேவல்செயவுரியனைவதிபதியுமாமமலனே. (கள)

கிஞ்சித்தும் நாஞவான சகத்தில்லை'' என்னும் அதன் நிஷேதசுருதி யைக் கூறுகின்றார்.] மூலம்—சர்வாதாரமாயும், சுவசித்தமாயும், சிவ சம்ஜ்ஞையுடையதாயும், மிகவும் நிர்மலமாயும், பிரத்தியக்ஷமாயும், பரானந்தமாயுமுள்ளதில் கிஞ்சித்தும் நாஞவானஜகத்தில்லை; பிரமமா னது துவைதஜகத்பிரபாசத்திற்கு அதிஷ்டானமாதலால் அதுவே துவைதஜகத்பிரபாசநிஷேதத்திற்கும் அவதியாதலால், 'சர்வாதாரம்' என்றார். துவைதப்பிரபஞ்சம்போல் அதற்கும் அத்தியஸ்தத்வமுண் டென்னுஞ் சங்கையைமறுக்கும்பொருட்டு அதிஷ்டாஞாந்தரத்தில் அத் தியஸ்தமாயில்லாமையின் அன்னியாதீனசத்தாகமாகாததால், 'சுவசித் தம்' என்றார். மாயையில்லாததால், 'நிர்மலம்' என்றார்; இவ்வித சொரூபராய்ச் சிவசஜ்ஞையுடையராய், பிரத்தியக்ஷரூபராயிருக்கிற இந்த ஆத்மாவினிடத்தில் பிருதக்காக ஒருவஸ்துவும் பரமார்த்தமாயில்லை என்று பொருள்.—இவ்வளவும் கவிராயகர் கூறுதொழிந்தது.

கசு. செ-ள், [விபக்ஷத்தில் சுருதியினாற் சொல்லப்படுகிற பாத கத்தைச்சொல்லுகிறார்.] தற்பர+மேயடைவர்=எவன் பிரத்தியகாத்ம சொரூபமாயுள்ள இந்தப்பிரமத்தில் நான் வேறு, ஜகத், ஈசுவராதிகள் வேறு என்று பேதத்தைப் பார்க்கிறானே அவன் அவித்தையினால் வசீ கரிக்கப்பட்டு மரணமரணத்தை யடைகிறான்.—[ஆதலால் சொல்லிய விதமாய் அத்விதீயாத்மதரிசனமே சிறிட்டமென்று நிகமனஞ்செய் கிறார்.] கற்பித+நயனர்—

கள. செ-ள், [திருக்குரூபரான ஆத்மா தெரிசிக்கத்தக்கவராகில் கடாதிகள்போலத் திருஷ்டியத்வம் நேரிடுமென்னிற் சொல்லுகிறார்.] நிலையி+நினைகுவான்—கூடஸ்தநித்தியராதலால் துருவம் என்பார்,

பூதபதிபூதபீலனுலகூடுபோகமுடியாததானதோர்
சேதுவெனுபிரணவனேமவதிறவுகோடுமேவியே
வேதமோதியாலும்வேள்விபலவாலுமேவதவதானபூசையே
யாதிவழியாலுமாதரவினுலுமாயுமுனிஞானியாதுமான். (கக)

'நிலநினிலையாதி' என்றார். அன்னியமல்லவா? அன்னியத்தாலறியப்படுகிறது, அத்விதியாத்மாவானவர் எப்படி அன்னியனுலறியத்தக்கவர் ஆதலால் தனது விஷயமான சாக்ஷாத்காரமுண்டாமளவில் சொரூபப்பிரகாசத்தினுற்றானே பிரகாசித்தலால் அப்பிரமேயனென்பார், 'அளவிடவொணாதை' என்றார். தர்மாதர்மாதிமலமின்மையின், 'நிமலன்' என்றார்; இப்வான்மாவையே புத்திமானனபுருஷன் உபதேசத்தாலும், சாஸ்திரத்தினுலும் அறிந்து மறுபடியும் அதன்விஷயமான சாட்சாத்காரசொரூபமான பிரத்தியக்ஷஞ்செய்வான் என்பார், 'நிமலனருகாரு நினைதுவான்' என்றார். [இத்தப்பிரகாரம் ஆத்மவித்தானவன் அநுன்மவிஷயங்களான வெகு சப்தங்களைத் தியாகஞ்செய்யவேண்டும் எனக்கூறுகின்றார்.] சலனமுறாதிருவான். அநுன்மவிஷயமாயுள்ள வெகுவித சப்தங்களை அத்தியயனஞ் செய்வதையும் அறிந்தனஞ்செய்வதையும்விட்டுவிடுவன்;—எனென்னில், விசேஷித்தும் அதனல் சிரமமாத்திரமே பலமன்றிப் பிரயோஜனமின்மையின் என்க.— [கூறப்பட்டதும், கூறப்படுவதுமாயுள்ள சமஸ்தோபநிஷதார்த்தத்தைப் பிரதிபாதிப்பதாகிய "அந்த இவன் மஹான், அஜன், ஆன்மா" என்று தொடங்கிய கண்டத்திற்சொல்லிய வார்த்தத்தைத் தெரிசிப்பிக்கிறார்.] உலகு = கருமஉசிகிருத ஜனங்களால் — அருதியாது = அடையத்தக்கனவான சாஸ்திரவிகித நிஷித்தகருமஜனிதாதிசயப்பாது—அவ்வுயர்வு குறைவானது=அப்வேற்றத்தாழ்வுகளை—ஒருவினையினலு மருவாறது.—அலகிலுலகு=பிரமேந்திராதி ஜனங்கள்—எவ்செய+மமலனை—எ-று.

கஅ. செ-ள், பூதபதி+சேதுவெனும்—பூதபதி=பிரமாதி ஸ்தம்பாந்த சகலபூதங்கட்கும் அதிபதி—பூதங்களைப் பாலனஞ்செய்வதால் பூதபதியென்—பிரமாதிலோகங்கட்கு அத்தத்த மரியாதை யழியக்கூடாதென்று ஒருவரைச்சிரமமுதலான ஒழுக்கங்களை எப்படிலௌகிகமானசேது பேதியாததற்கேதுவாகுமோ அப்படியே தரிப்பிக்கிறவர்தலாலும், இத்தப்பரிவணுவைத்தருளிய சுருதி, ஸ்மிருதி சொல்லிய மார்க்கத்தை அநுஷ்டிக்கின்றவனை அதனலுண்டான ஞானத்தினுல் சம்சார சமுத்திரத்தினின்றும் தாண்டச்செய்தலாலும் சேது—[இங்ஙனம் வேத்தியசொரூபத்தைப்பிரதிபாதித்து அதன் வித்தியாலாபத்திற்காகச்

வேறு.

குறியதுவாதலாற்குறிக்கவும்படா
னிறுவதுமிலதுடம்பென்றயின்மையாற்
செறிவதுபற்றிலன்றீண்டலின்மையா
லறியிலவ்வறிஞனெனன்றோடுமார்ப்புருன். (ககூ)

சுருதியிற் கூறப்பட்ட சாதனத்தைத் தெரிசிப்பிக்கிறார்.] ஈசனை உனை
+யாருவான்—வேதமொழி = இரகிய வேதஜபரூப தித்திய சுமாத்தி
யாதுசுசனம் — வேள்வி = நித்தியநைமித்திருபமான அக்கினிஹோ
த்திராதிகள்—தவம் = அனசனரூபதபசு — தானம் = சுருதி, ஸ்மிருதி
புராணவிதிதமான தலாபுருஷதாருநிகள்:—இவற்றால், அந்தக்கரண
சுத்தியும், விவிதிஷோதயமும், அதன்வழியாய்ச் சாந்தியாதிகுணஸ்க
ரும் பெற்றுச் சிரவருதியப்பியாசத்தால் ஜனிதமான பிரமவித்தையி
னால் பூர்வோத்த வகதனுக்மதத்வத்தைக் கரதலாமலகம்போலவே சாத
கன் சாகூற்காரிக்கிறான்; அந்தச்சாதகன் ஆத்ம எதார்த்தமனனசில
ரை விருக்கிறபடியால் முனியென்று சொல்லப்படுகிறான். அனன்ம
ஞானியாகிய பிரகிருதபுருஷன் பூர்வோத்தக்கிரமமனுசரித்துப் புரு
ஷார்த்தத்தையுடையவனாகமாட்டான். அனந்மவித்தான பிரகிருதபரு
ஷனது மனனம் சகலமும் அனந்மவிஷயமாத்திரமாக விருப்பதனா
லும், அனந்மலிஷய வியாபாரபரனாகவிருப்பதுகொண்டும் அவன் கரு
மியாயவன். ஆத்மதத்வவித்தாயுள்ள முனியானவன் கிருதகிருத்திய
னாதலால், முனிசப்தோப்படாதென்றார். சுருதிகளிலும் ஆன்மஞானத்
தால், முனித்வப்பிரசித்தி தரிசிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ககூ கை-மி, ["சர்வஜ்ஞர்" எ-ம், "ஈசானர்" எ-ம் உபதேசித்திருப்
பதுகொண்டு அப்விதமுள்ள விதிமுகவாக்கியத்தினால் பிரதிபாதித
மாயுள்ள ஆத்மதத்துவத்திற்குச் சோபாதிகத்வசங்கையை நிஷித்தித்
பித்தற்கு வியதிரேகமுகத்தினால் அவாப்தசகலகாரமான அந்தப்
பிரத்திபக்தான்மவஸ்துவை 'நேதிநேதி' என்பதாதியால் சுருதிப்பி
தாதிக்கின்றது; அந்த அர்த்தத்தைச் சங்கிரகித்துபதேசிக்கின்றார்.]
குறிய +மின்மையால்—கூறிய வஸ்துவான பிரத்தியகாத்மா சர்வதா
யாதொரு இந்திரியங்களினாலும் கிரகிக்கத்தக்கவனன்று; இவ்விந்தி
யங்கள் ரூபாதிகளையுடைய வஸ்துக்களைக் கிரகிப்பனவாதலால், ஆத்
மாவானவர் அதீந்தியஸ்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு வசிகரணரூபராசவுமாகார்:
நிரவயவராதலால், கெடுதியில்லாதவர். ஆதலால்; நிருசிய நிவேதத்

சத்தியத்தான்மிகுஞ்சாந்திதாந்தியா
லெத்தொழிலும்மிசைவற்றிருத்தலாற்
பத்தியாலிறைவனேப்பண்ணும்பூசையாற்
சுத்தவேதாந்தமெய்த்துணிவுதான்றுமால். (உ0)

வேளுடல்பொடிபடவிழித்தவிண்ணவற்
காளெனுமன்பிலுலணியுநீற்றையுத்
தூளனம்பண்ணலாற்றொழுதுபோற்றலான்
மாளுநல்பிறத்தலாம்வழிபைமாற்றலாம். (உக)

யெய்யுறுமன்பிலுண்மேவுசாதன
மையமின்ஞானமுண்டாக்குமாக்கிலுல்
வையகமியாவையுமன்னுபோதமாக்
கையுறுகூவிளங்கனியிற்காணலாம். (உஉ)

வேறு.

மேவுபாவம்வெல்லாதுமெய்ஞ்ஞானியைவென்றிடுமிவனெல்லாப்
பாவமானதுமாதலால்வேதனம்பண்ணவல்லவனை
தேவதேவனுந்தேசிகன்றனக்குமுன்செய்பொருளுடலாவி
யீவதேதகடனிறைவனெம்பிரானெனவேத்திமெய்யிதயத்தால். (உங)

திற்கு ஆவதிபூதராய் எக்காலத்தும் பாசையற்றவர்.—[விருத்திகூயத் தோடுங்கூடிய திருசியத்தினுடைய சம்பந்தவசத்தால் அதற்கு அதிஷ்டானமான ஆன்மாவிற்குவிகாரம் என்வராதென்னிற் சொல்லுகிறார்.] செறிவது+மார்ப்புரான் — நிர்லேபசொரூபராகிய ஆன்மாவானவர் ஓரிடத்திலுஞ் சம்பந்திக்கமாட்டார்: தன்னுடையதாக ஓரிடத்திலும் அபிமானமில்லாததால். ஆசக்திக்கேதுவாய், மித்தியாபூதமாயிருக்கிற திருசியம்பரமார்த்தமாய்ச் சம்பந்திப்பிக்காததால். மரீசிகாஜலங்களால் மருப்பூமியானது நனைக்கப்படமாட்டாதல்லவா.

உ0. செ-ன், [அவ்வித வித்தியோத்பத்தியில் பகிரங்கசாதனமானவேதானுவசனாதிகள் உபதேசிக்கப்பட்டன. இனி சுருதியினாற் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட அந்தரங்கசாதனங்களைக் கூறுகின்றார்.]

உக. செ-ன், [அப்படியே ஜாபாலோபநிஷதத்திற் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட விபூதிதாரணாதிகளும் சிவப்பிரீதிகாரங்களாகலின், பரவித்தியோத்பத்திக்கு அந்தரங்க சாதனங்கள் எனக்கூறுகின்றார்.

உங. செ-ன், [உள்ளங்கையிலிருக்கிற வில்வபலம்போலச் சகல திருசியஜாதத்தையும் பரசிவசொரூபமாகவபோகூமாய் எவன் அறிகிறானோ அந்த இவனுக்கு என்னுண்டாமெனச்சங்கித்துப் பிரதிபாதிக்

மாயவன்புலத்தெழாவகைதீர்ந்தத்தன்வாய்மையான்மயிர்க்காலாற்
பாயவின்னமுதிருசெவித்துளைவழிபாய்ச்கினென்பதுமத்தா
டாயுந்தந்தையுஞ்சுற்றமுமற்றுநற்றனமுமென்றடைவான்றன்
காயமுள்ளளவும்புகழ்ந்தேத்துவான்கற்றதோர்கலையாலே. (உச)

வேறு.

தேசிகன்றன்றிருமேனிசிக்தைசெய்யச்சிவனைச்சிந்தித்தாணைந்தெசம்
பொற்றாளிற், பூசனைசெய்திடவெங்குமாகின்றபூரணனைப்பரிதாகப்
பூசித்தானை, நாசமிலாச்சிவநாமகவின்றாணெண்டகாயகன்றன்றிருநாம
கவின்றானை, விசனையெயிகழ்ந்தானைக்கண்ணிற்காணவெழுந்தருளுந்
திருக்கோலமகிழ்ந்தானைகில்.

ஆதலினல்வேதவேதாந்தத்துண்மையறிவானைப்பூரணமறிந்தடங்
கினன்றன், பாதமடைவான்பூத்திவேண்டினல்லற்பரப்பையெலாங்
கைவிடுவான்பரிவாகிங்கட், சோதனைதிற்கிடைப்பதிலையுருளாலெல்
லாமோதினேனிப்பொருண்மெய்புணர்ந்தேதான்செய்ப. நீதிபிழைதினை
ந்திடவுமில்லையெங்குங்கிறைந்தபரம்பொருளாகிக்கழாங்கின்றான். (உசு)

வேறு.

ஒருவராலொருவிரகிலுணர்வொணாதபரம
குருவினலறியவருமதனேநேர்தருகுரவ
னருளையாதாருவழியிலடையலாமதுமுயல்கை
கருமமாமெனங்கரில்கருமநான்முகனருளும். (உஎ)

பத்தாவது பிரகதாரணியவபநிஷதத்தினுஷத்தங்கார்க்கி
யகதரியாமிப்பிராமணங்களினருததமுணாக்கு
மத்தியாய முற்றிற்று.

ஆடு திருவிருத்தம் - சசுஎ.

கின்றார்] மேவு + பாபமான தும்—பாபக்கிரகணம், புண்ணியபாபங்
களுக்குபலகூறணம். செய்பத்தச்சதும், செய்பத்தகாததுமான புண்ணிய
பாபங்கள் இந்தப்பிரமஹத்தை தபிப்பியாது. பிரமஹத்தே ஆத்மஞா
ஞத்தினியால் சர்வத்தையும் தஹிப்பான்; இதற்குப் பிரமாணம் பகவற்
கீதை, "எரியாவெரிவருதா + பொடியாமிதார்பொருளே" [ஞானருடு
கூடச் சர்வசொத்தும் பிரமோபதேசம் பண்ணுகிற குருவுக்குக் கொடுக்
கத்தக்கதென்று சுருதியிற்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; அதனர்த்தத்தைக்
கூறுகின்றார்.] ஆதலால் + மெய்யிதயத்தால்.—

உச. சென்ம, [அச்சன்மையனை குருவைத் தாய்தந்தையாகக்
கருதி ஒருக்காலும் துரோகஞ்செய்யக்கூடாதென்னும் இந்த அர்த்தத்
தைப் பிரதிபாதிக்கின்றதான யாஸ்கரால் உதாகரிக்கப்படும் மந்திரத்
தைக் கூறுகின்றார்.]

ROJA MUTHIAH
KOTTAIYUR-623 106
TAMILNADU · INDIA

பதினேராவது
கடவல்லி சுவேதாசுவதரவுபநிஷதங்களி னர்த்தமுணைக்குமத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[இந்தப்பிரகாரம் பிருகதாரணியோபநிஷத்திற்குப் பிரமான்மை க்கியபரத்துவ முண்டென்பதைக்கூறிக் கதிசாமான்யத் தெரிசிப்பித் தற்காகக் கடவல்லி யுபநிஷதத்திற்கும் அப்பரத்துவமுண்டென்பதைத் தெரிசிப்பிக்கவேண்டி இவ்வத்தியாயம் ஆரம்பிக்கின்றார்.]

பன்னுநன்குருவெனும்பரம்பரன்றிறஞ்
சொன்னதன்மையையெலாந்தோன்றநானுமக்
கின்னமுங்கூறுவனெனவியம்பினை
னன்னவாகனத்தினைமார்க்கன்பிறல். (க)

வேறு.

துகையிலிருப்பதாய்மிகவுங்கூடமாகியெவ்விடத்துந்
திகழ்வதாகியாருவர்க்குந்தெரியாதாகுஞ்சிவனுருவ
மிகவுநன்றாய்மேலாமவ்வுருவமெய்ம்மைவிளங்குமவன்
சுகதுக்கங்களூர்ந்துவெறுஞ்சுகசொரூபனுகின்றான். (உ)

தருமாதிகட்கும்பூதங்கடமக்கும்வேறுயாதொன்
றருமாம்மறைகளறைகின்றதரியபிரமசரியாதி
சரியாநின்றாரியாதுபெறவதுதற்பரமக்கரமதனைத்
திமாயறியுமவன்சிந்தைசெய்ததெல்லாஞ்சித்திக்கும். (ங)

உ. சென்., [காசிகேதுவிற்கு இயமன் கொடுத்த மூன்று வரங்க ளுள், இதில் ஆத்மவித்தியாவிஷயபாகமாத்திரத்தைச் சங்கிரகித்துப் பிரமா உபதேசிக்கின்றார்.] மூன்றுவரங்களாவன: தீர்க்ககாலதருசிசு ருவைஷ, கருமலக்ஷணம், ஆத்மவித்தியாலக்ஷணம் ஆம். குகையி+சிவ னுரூபம்=பிரமசொரூபம் புத்தியின்கண்ணிருப்பதாய்—இருதயாகாச த்தை யந்தப்பிரவேசித்துப் பிராகிருதவிஷயஞானங்களால் மிகவுமறை வாய்எவ்விடத்துந்திகழ்வதாகிஅதிசூட்சுமமாதலால் யாவர்க்குந்தோன் றுதலாம்; இவ்விதமாய் ஆத்மதத்துவமறியத்தக்கது என்று பொருள். மிகவு+ரூபனுகின்றான்.

ங. சென்., [தர்மத்தினும் அன்னியமென்னும் மந்திரார்த்தத் தைச் சங்கிரகிக்கிறார்.] தருமாதி = சாஸ்திரீய தர்மாநுஷ்டானம், பாபம், அவற்றின் பலரூபலோகங்கள்—பூதங்கள்=பூதபாவியாதிகா

அந்தப்பரமேயெப்பொருட்குமாலம்பனமாவதுவதனைச்
சிந்தைக்கேறத்தெளிவுற்றான்செனிபான்மரியாளைநுகிசையில்
வந்துற்றிலனேர்வடிவுமிலனதனல்வரவுபோக்காகு
மிந்தத்தொழில்தனொன்றுமிலனெங்குந்தானுயிருக்கின்றான். (சு)

வேறு.

பொன்றவுடலுத்துணிசெய்போதுமிறைபொன்றான்
கொன்றிடுதலுங்கொலையுறுந்தொழிலுமில்லா
னின்றுபெருமைச்சிறுமையிற்பெருகிநுட்பா
யென்றுமிதயக்குகையிலேயிலகுகின்றான். (கூ)

அண்ணியனுமாகுமதிதூரியனுமாகும்
வண்ணமிலதானமகிமாவருளினுலே

லத்திரயங்கள் (அவைகளாற் பரிச்சேதிக்கப்படும் வஸ்துக்கள் ஆகிய இவைகட்கு)—எதுவாய்=கித்தியம் பரமாயிருப்பதாய்—விலக்ஷணமாயிருப்பதாயென்பதாம். 'எது' என்றதை, எண்டு பாமென்றுகொள்க. அதுதற்பரம்+சித்திக்கும்=அதுவேசிவம்; அந்தப்பிரணவாத்மகமான அக்ஷரமே இரணியகர்ப்பரூபமான பரப்பிரமமாயுபாசிக்கத்தக்கதாயும், சமஸ்த உபாதிகளும் விடுபட்ட சச்சிதானந்த ஏகரசமாயறியத்தக்கதாகவும் விளங்காகின்றது; ஆகையால் தன் அதிகாரத்துக்குத்தக அதனைத்திடமாயுபாசித்து அல்லது, அறிந்துவருபவன் அடையஇச்சியாகின்றது சகுணமோ அல்லது நிர்க்குணமோ அது முழுதுமடையப்படும்.—

சு. சென், [பிரணவார்த்தலட்சியவஸ்து பிரத்யக்கபின்னபரமசிவந்தான் என்று மேலும் உபதேசிக்கிறார்.]

கூ. சென், பொன்றவு+பொன்றான்—[உலகத்தில் ஒருவன்மாமற்றொருவன்மாவினைக் கொன்றவனுகக் காணப்படுதலிற்கொன்றவனையும், கொல்லப்படுபவனுடைய உள்ளவிரண்டான்மாக்கள் சகலபிராணிகளுக்கும் சம்மதமாதலென்று சங்கித்துக்கூறுகின்றார்.] கொன்றிடு+மில்லான்—[மேலும்ஆன்மலக்ஷணத்தைத்தெரிவிப்பதின்றான் பெரு+குகின்றான். இதயக்குகையிலே யிலகுகின்றான்=பிரமாதிஸ்தம்பபரியந்தப்பிராணிகளின் இருதயமென்னுங் குகையில் ஆத்மசொரூபமாக விளங்குகின்றான்.—

கூ. சென், அண்ணிய+தெளிவாரார்—மகிமா=அனவச்சின்னபிரமரூபலக்ஷணம்.—அந்தமகாதேவனை இவனே நானென்று சாக்ஷா

கண்ணினிகழ்வாமலதுகாணவெளிதோதான்
றிண்ணமுறநானறிவன்வேறுதெளிவாரார். (சு)

நின்றுமுடறேறுறுமுடலின்றிகழ்வாளைப்
பொன்றுமதனோடுமொருபொன்றுதலுறுளை
யென்றுநிலையாயுலகுமெங்குமொருதானை
மொன்றையறிவானிடர்களொன்றிலுழலானால். (எ)

வேறு.

இகழுபுன்னெறியைவிட்டொருப்படுமிங் கிந்தியமனங்கண்மீண்டிருக்
தகவினையுடையானருள்பெறுமந்தவருளிறற்றத்துவஞ்சாரு [குந்
மிகபரமிரண்டும்புசிப்பானெனினுங்கெவ்விடத்தேயுளனிங்நன்
றிகழுறமிகுத்தேதவருமறியார்மனிதரோவினித்தெளிவுறுவார். (அ)

ஏயபேருலகில்வினைப்பயனுகர்ந்தங்கிதயமேமருவுவாரிருவர்
சாயையாதபமாகின்றனர்சிவசங்கரனென்றிடத்தகுவா
ரோயுமாற்றலையுண்பவன்சிவனூட்டுவான்சிவனிவர்தமக்கிங்
காயபேதந்தானுபாதியால்வந்ததல்லதபேதமேயாகும். (கூ)

தறிதற்கு என்னைப்பார்க்கிலும் யாவன் யோக்கியனுகின்றனென்பார், 'திண்ணமுற நானறிவன் வேறுதெளிவாரார்' என்று கூறினர். இது நாசிகேதுவுக்கு இயமன் சொல்லியது.

எ. செ-ள், [மேலும் ஆத்ம எதார்த்ததத்தையும், அதனது ஞான பலத்தையும் தரிசிப்பிக்கிறார்.] பொன்றுமதனோடுநின்றும் = அநித்தியங்களான தேவ, பிதுர், மனுடாதி சரீரங்களினின்றும்— அறிவான் = மன்னனத்திறலே நிச்சயித்ததீரன்.—

அ. செ-ள், [ஆத்மாவகதிசாதனங்களைத் தரிசிப்பிக்கிறார்.] இகழ்+ஞ்சாரும்—புன்னெறி = பாபநெறி—[அவ்வித பரமார்த்ததத்துவவித்துக்களும் துர்லபனெனத் தெரிசிப்பிக்கிறார்.]

கூ. செ-ள், [சொல்லியவர்த்ததத்தை இரதரூபகற்பனையால் பிராப்தப்பிராப்தவ்வியபாவத்தால் விரிப்பான் உபாதியால்வந்த சீவேசுரருடையலோகசித்தமானபேதத்தைச்சொல்லவேண்டிய "சத்தியம் புசியாநின்றனர்" என்னும் மந்திரார்த்தத்தையும், அதனதபிப்பிராயத்தையும் நுவல்கின்றார்.] ஏயபே+ரென்றிடத்தகுவார்—இதயம் = சத்துவபரிணமரூபமாகிய புத்தியில்—அதில் ஜீவனே கருமபலபோக்தா, பரமாத்மாவன்று. 'மற்றொருவன் புஜியான்' என்னுஞ் சுருதியால் என்க. ஈண்டு 'வினைப்பய னுகர்ந்தங்கிதயமே மருவுவாரிருவர்' எ-து, சத்திரி

வேறு.

தேசினிகழ்தேருடல்செலுத்துமதிபாகன்
பாசமனமாமதுபிணித்துவருபாய்மா
வீசுபுலனும்விடயவீதிமிசைதானு
மீசனிவையாதும்விளையாடியிடுகின்றான். (க0)

யோகமனமொன்றியறிவாமுணர்விலானுக்
காகமுறுமைம்புலவயங்கள்வயமாகாப்
பாகனையறிந்தபரிபோலமனனத்தே
யாகுமதியாளனையறிந்துவயமாமால். (கக)

வருத்தமிலதாமனனமற்றமதிகேடன்
பரத்தையடையான்மிகுபவத்தையடைகின்ரு
னெருக்குமனனைவுணர்வுகூடினவன்வீடா
யிருக்குமிடமேவியதினின்றுமிளையாலல். (கஉ)

ங்கியாயத்தால் என்க. [அவர்கட்கு வாஸ்தவமாகப் பேதமில்லையெனல்.] ஓயுமாறறவே + பேதமேயாகும்—மாயை, அவித்தையினால் அபரிச்சின்னமாகிய பிரமத்தில் சட்டிஜலத்தில் சந்திரவிம்பம்போலப்பிரதிபிம்பமாகின்றதல்லாமல் வாஸ்தவமாகப் பேதமில்லை எனவறிக.

க0. செ-ள், [அவித்தியோபாதியினாலுண்டான சீவனுக்கு அவ்வவித்தையினால் சம்சாரம் வருவதும், வித்தையினால் மோட்சம் வருவதும் ஆகிய இவ்விரண்டும் இரதரூபகற்பனையினாற் பிரதிபாதிக்கின்றார்.] தேசி+மிசை—தான் ஈசனும்=(கருமபல போக்தாவாய்ச் சம்சாரியாயுள்ள) ஆத்மா ரதசுவாமியாம்—இவையா+யிகின்றான்=தேகேந்திரியாதிகளோடு கூடிய ஆத்மா புசிப்பவன், சின்மாத்திரரூபனை ஆத்மா புசிப்பவனன்று என்க.

கக. செ-ள், [முன்சொல்லிய ரதரூபகற்பனையை முன்னிட்டு அவிவேகிக்கு இந்திரியங்கள் வசமாகாததன்மையும், விவேகிக்கு வசமாந்தன்மையும் கூறுகின்றார்.] யோக+வயமாமால்=சமாகிதசித்தத்தோடுங்கூடிக் காரியாகாரிய விசாரரூபமாகிய விவேகஞானமில்லாதவனுக்கு வயமாகா. முற்கூறியதற்கு விபரீதமாய்ச் சமாகித மனத்தோடு கூடும் விவேகஞானமுடையோனை யறிந்து வயமாம் என்க. "மனனத்தேயாகும்" மனனத்தோடு கூடும் என்றுமாம்; இது மூலசூலாக வியாக்கியானப்படி.

கஉ. செ-ள், [இவ்விருவர்களும் கிரமமாகச் சம்சார மோட்சங்கட்கு அதிகாரிகள் என்று கூறுகின்றார்.

வேறு.

பொருந்துஞானமாமதியினன்மனத்தளைபூட்டியைம்புலப்பாய்மா
பரந்தெழாவகைதன்வசமாக்கினன்பரம்பதமடைகின்றான்
றிருந்துமாலுடைப்பதமதுவதுபரஞ்சிவனெனுந்திருநாமத்
திருந்தவாறுதானிருந்தவாறன்றிவேறினையிலாவிறையாவான். (கஉ)

அருளதாலுருவொன்றியேயின்றுளகிலநாயகனென்னும்
பொருளதேபரமாம்பதமியாவரும்புகலிடமதுவாகுங்
கருணைமேவியசிவனெழிந்துருத்திரன்கண்ணனென்முகனென்பா
ரிருளதாகுமேபரம்பதமெனும்படியெங்ஙனேயிமையோரே. (கச)

இந்தியங்களிற்பொருளெனும்பரமனமிவற்றினும்பரமத்திற்
புந்திதற்பரமதிலுமான்பரமெலாம்பொன்றியதெரியாமை
யந்தமானினும்பரமவ்வியத்தமாமதிற்பரம்புருடன்றா
னிந்தமெய்ப்பரம்புருடனிற்பரம்பிறிதில்லைமேலிவனேயாம். (கடு)

கஉ. செ-ள், [அந்தப்பதத்தை மேலும் விசேஷிப்பிக்கின்றார்.] ஞானமாமதியினல் = ஆத்மாநாத்ம விவேக ஞானரூப புத்தியாகிய சாரதியினல் — பரம்பதமடைகின்றான் = (ஆத்மசொரூப எதார்த்த ஞானத்தால் சம்சாரமார்க்கத்தின் பாரமாகிய) நிரதிசயமான பிரமபத த்தை யடையாநின்றனன் — மாலுடைப்பதம் = வியாபகமாகிய பிரமத் தின் பதம் —

கடு. செ-ள், [இந்திரியாதிகட்கு உத்தரோத்தரம் சூட்சுமத்வம், வியாபகத்வம், பிரத்தியகத்வாதி தாரதம்மியம் கிரமமாகச்சொல்லிப் பரசிவத்திற்குச் சூட்சுமத்வாதி நிரூபிக்கிறார்.] இந்திய + ருடன்றான் — பூதகாரியங்களான இந்திரியங்கள் தூலங்களாம்; அவைகள் சப்தாதி விஷயங்களால் தாம் பிரகாசிக்கும்பொருட்டு ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன; அதனல் அவைகளின் காரியங்களாம்; இக்காரியங்களான இந்திரியங் களைப்பார்க்கிலும் பொருள்கள் பரமாயும், சூட்சுமங்களாயுமுள்ளன; அப்பொருள்களினும் மனமென் சப்தவாச்சியமான அம்மனத்தினது ஆரம்பபூத சூட்சுமம் பரமாம்; அம்மனத்தைப்பார்க்கிலும் சூட்சுமதர மாய், மகத்தரமாய், பிரத்தியகாத்மபூதமான புத்தியானது பரம். அத் தியவசாயமாதிகளின் ஆரம்பகபூத சூட்சுமம் புத்தி சப்தவாச்சியமாம்; அதனினும் மகானுகிய ஆத்மா பரமாம். சமஷ்டிரூப இரணியகர்ப்ப சம்பந்தமான அந்தப்புத்தியை மகாநாத்மா எனப்படும்; அந்த மகானு கிய ஆத்மா சர்வபுத்திகளுக்குங் காரணத்வத்தால் சூட்சுமதரனையும்,

புருடனென்றுரைசெயப்படுவதுபரிபூரணமாகின்ற
சொருபநின்றவாநிற்கவிங்கருளொடுதோன்றவல்லவன்றானே
யானுமன்றுமாலயனுமன்றெவர்க்குமுள்ளாகியேயாவர்க்குந்
தெரிவருஞ்சிவனவனேயிங்கொருங்கியசிந்தையார்தெளிவாரே. (கசு)

வியாபகனுயும், பிரத்யக்பூதனுபுருஷன்; அந்த மகத்தைப்பார்க்கிலும் சூட்சுமம்மாய், பிரத்நியகாத்மபூதமாய், சர்வமாய், மகத்தரமாயுள்ள அவ்வியத்தமானது பரம்; அது அவ்வியாகிருத நாமரூபாத்மகம், சர்வஜகத்திற்கும் பீஜம் மாயை, அவித்தை, பிரகிருதி என்னும் பரியாய சத்தங்களாற் சொல்லப்படும்; அந்த அவ்வியத்தத்தைப்பார்க்கிலும் சூட்சுமதரனுய், சர்வகாரணபூதனுகிய பிரத்நியகான்மா பரமாம்; அவனே புருஷன்; சர்வகாரியப் பிரபஞ்சத்தையும் தன்சொரூபத்தால் பூரித்திருப்பதால் புருஷனும்: அல்லாமலும் சர்வபுரங்களென்னுஞ் சரீரங்களிலும் பூரணனுய் வதிதலால் புருஷன் என்றுமாம். [இவரிலும் அன்னியன் சூட்சுமனுயுளன் என்னுஞ்சங்கையை நிராகரிக்கிறார்.] இந்த மெய்+யாம்=இந்தச்சிற்கனப் பிரத்யக்கான்மாவைப்பார்க்கிலும் பரமாக வேறொருவஸ்துவானதில்லை. (இந்தப்பிரகாரம் சூட்சுமமகத்வ பிரத்யகாத்மத்வாதி சர்வ தர்மங்களுக்கும்) இவனே பரியவசானபூமியென்னும் பரமகாஷ்டையும்,அடையாநின்றவர்களான சம்சாரிகட்குப் பரமமான கதியுமாம்.—எ-று. அன்னிய கதிகளனைத்தும் புனராவிர்த்திக்குக் காரணமாகையால் கீழான கதிகள்; பிரமப்பிராப்திரூபமான கதியும் பிராப்தபிராப்திரூபமாகையால் ஞானமாத்திரத்தால் பிராப்திக்கத்தக்கது: இதனுல் கிரியாசாத்தியங்களான அன்னியகதிகள்போல அனித்தியமாமென்று சங்கிக்கலாகாதென்க. இந்தப்புருஷனே புனராவிர்த்தியின்றிய பரமமானகதி எ-று, உ-ம். பகவற்கீதை, "தன்னிய வாசை கோபங்கடந்தவர் காணத்தோன்று மென்னுரு+பேசும்."

கசு. சே-ன், [சுருதியிற்கூறிய 'புருஷ' பதத்திற்கு உரைசெய்கின்றார்.] பரிபூரணமாகின்ற சொரூபம் புருடனென்றுரைசெயப்படுவது—தானே=அவனே—நின்றவா நிற்க=இருக்கவண்ணமிருக்க—இங்கு அருளொடு தோன்றவல்லவன்=இந்த லீலையினற் றன்னுடைய சிவசக்திரூபத்வத்தைக் காட்டுதற்காகச் சாம்பவீசக்தியைத் தரித்தருளுஞ் சமர்த்தனுகின்றனன்.—ஒருங்கிய சிந்தையார்=குருசாஸ்திர சமஸ்காரத்தாலுண்டான ஏகாக்கிரசித்தத்தையுடைய புருஷர்கள்—தெளிவார்.—சாம்பவீசக்தி—அர்த்தநாரீஸ்வாரூபம்.

வேறு.

வாக்குமனத்திடைகடந்தமெய்ஞ்ஞானம்
போக்கிவரப்புகுப்புகுமாலிலை
யாக்கிமகத்தவனிலையினைத்திலுஞ்
சாக்கறுசாத்தவர்கள்சித்தாந்தமாம். (கச)

ஏவியதலுணர்பேனெனன்றயன்றிசை
மேலையிதாகியபொருட்குமேலதாய்க்
கலைகின்றபதத்தன்னைத்தமனே
நிலைபெறநிற்கவாணர்க்குமார். (கஅ)

வேறு.

யாம்பிரணவத்தினிலைப்பகுத்தும்பரம்பரனுள்ளாதி
மிருத்தலாலுமெனவிலக்கியல்புபலவுரைசெயல்கின்றான்
றிருப்பிரணவப்பகுதிபொருடெரிவிலெனுந்திர
ளிருத்தலினவனிசையாப்பரமொன்றாலுமெளிதிற்கின்றான். (கக)

கஎ. செ-ர், [அதனை தெரிவிறுமாயத்தைக் கூறுகின்றார்.] வாக்கு=சமஸ்த வாகிவ்யவஹாரங்கள்—புத்தி=நிச்சயரூபமாயும்—மால்=சமஸ்தபதார்த்தங்களை நிரவியசர்வபோஷகதி—அந்தவன்=மஹாத்மாவென்றும் பெயரிடுதிரண்டிலக்ஷணத்தை—நினையினைத்திலுங் காக்கறுசாத்தவர்கள்சித்தாந்தம் = சதல யாருபத்தாலுமிக்க கிர்விசாரசீலரான சாத்விகர்களுடைய ஸித்தாந்தமாயிருக்கும். —எ-று. இல்லாத நிர்விசேஷமுதல், காணப்படுகிற விஸ்வப்ரபஞ்சமாகிற சிதசதாத்மகவஸ்துவாலும் விலக்ஷணமாயிருக்கையினாலே வஸ்துவல்லவென்னவுங்கூடாதென்பதனால் அநிர்வசநீயத்தை நிச்சயமாய் கூறப்படுகின்றதென்பது கருத்து.

கஅ. செ-ள். [பிரகிருதியாதி பூதங்கட்கே உதவுகாரணமும் ஒரு பொருளுண்டென்று சிலரால் பிரபஞ்சம் சாதகப்பட்டு வரும்படியால் காணப்படுகிறது; அவ்வாறும் அந்தச் சாதனம் சாஸ்திரங்களை யின்றிய பிரத்யக்ஷாதிமாத்ர கோசரமான சூக்ஷமத்தையுண்டென்பதைக் கொள்ள வேண்டுமே தென்னே? என்றும் அப்பிராயத்தினாலே அவைகள் பாதோன்மயில்லாத ஆத்மஸொரூபத்தைத் தெரிவிக்கிறார்.] மாணர், சீர்த்தமர்=அபிதகிரியாகாரக கர்மவசனை, சம்சாரத்தினின்றும் விடுபடுவர்.

கக. செ-ள். [சொல்லிய மண்ணாயான ஆத்மா எல்லாராலும் என் காணப்படுகிறில்லை எனச் சங்கித்து அதற்குக் காரணஞ் சொல்லுகின்றார்.]

பேதமாகவேயரு வியபொருள்கண்டுபேற்றுபேதைமையதருவி
காதன்மேவினர்காலபாசத்திலேகட்டுணைக்கடவாரோ
யாதலாலுறுவின்றியபொருளிலேயறிஞராதரித்தல்லா
லேதுமாதரிடாதலைப்பொருளெலாம்யிலேயிருகின்றாரே. (உ)

வேறு.

சத்தப்பரிசவுருவிரதங்கந்தாதிசமைந்தனமுதலா
யெத்தைக்கொண்டுங்கிரிகின்றனதேவையொழியவேதானதா
மத்தம்பரதைக்கண்டுக்கவைத்தைதருள்ளறகாதலைய
தித்திக்கிருக்குமவனைவருத்திக்குமன்றித்திகழ்கின்றானே. (உ)

யூன்றுகின்றவுலத்தையெனவெமாழிம்புரக்கன்றனுள்ளருந்
தான்றயறியிலறிகின்றதன்னில்வேறுகாதலைதா
னான்றவுணர்வேயுருவானவொளியேயுடனாய்விளித்தாதிக்
தோன்றுகின்றுதான்றானுகிகழ்வானென்றருளுதந்தசத்தால். (உ)

வேறு.

பாமிகமாய்நிகழ்ந்தபரம்பொரு
ளொருபொருள்பிரிதிலையுளதுபோற்பல
கருதுமேலவன்கணிற்காண்பதெங்கணு
மாணமேமாணமேமறித்தருள்சார்வதே. (உ)

உ. சென்., [அம்மான்மாலை அடையும் உபாயத்தைக் கூறுகின்றார்.] சத்தப்பரி+தானதாம்—யாது ரூபாதிகளிலே பிரத்தியக்ஷமாகுஞ் சாட்சியோ அதுவே ஆன்மா: தேகேந்திரியாதி சங்காதங்கள் ரூபாதிகளோடுகூடியன வாதலால் வடாதிகள்போல அசித்தியல்கள் ஆதலின், ஆன்மாவன்று என்க. [சாட்சியாகிய ஆன்ம சொரூபத்தை விசேஷித்துக் கூறுகின்றார்.]

உ. சென்., மூன்று+கெழ்வான் — தனது மாயாசக்தியினால் ஒருக்கால் புருஷரூபமாக விளங்கியும் தத்வநிருவ்ருத்தியினாலே அப்படி அப்புருஷரூபங்களாக விளங்காமல் சகலோபாதிகளும் விலகப்பட்டுச் சுவய்மாகவே பிரகாசியாகிற்பன் [அதிஷ்டியாதிருவெள்ளில்.] என்றருள் சுதந்தரத்தால்.—

உ. சென்., ["யாதொன்று திகத்தில் அதுவே பரத்திலும், யாதொன்று பரத்தில் அதுவே திகத்திலும்" என்ற சுருதியின்றாற்பரியத்தைக் கூறுகின்றார்.] திகபரமாய்+பிரிதிலை.—இந்தச் சாரீரா

பிரமகீதை.

வல்லிசாலிறைவனுபிருக்கபத்தி
னுல்லியமாமையாய்த்தெள்ளமாதரோ
டெல்லைதெறுவறுப்புநுக்தியகறு
யல்லிபலுகிபொன்றுமோர்ப்புரான். (உச)

தான சத்தூதசிறும், நூதத்காணறும், சம்தத்ருஞுகிபுருரிபாத்தச மான பிரமத்திலிடத்திறும் மாது சச்சிதானந்த சொரூபமாயிருந்து வினத்ரரிச்சாதிசா தூய்ப்பாமாகிய தத்வமர்ஸ்திக் கைவஸ்து; அஸ்வதட் ருப் பெயரின்ற. கிருஷ்ணு, சம்வருத்தாதி பெருப்பிரதிபாசமானது மாயை, அவித்தை என்றும் உபாதிகளால் ஆச்சதாம் என்க. இப்படியே மாசிட்டத்திறும், "சுச்சத்தத்த தெளிரமியினிடத்திறும், பாதிசிக்கத் தக்கிபாம் புருயிறுத் தேதிதானிதே தித்தம்" என்றார். [விபகூர்திசில் பாதத்தை சொல்லுகிறார்] உதாத்+தாம்பெத.—

உச. சென். [பரமாகிய பிரமத்தைக்காட்டிறும் நூதத்தும் பெத மாக மறுபடியிகழ்படிகிறதே என்று சங்கித்து உபமானத்துடன் அந் தத் தாதாம்பியத்தைப் பிரதிபாதிக்கிறார்.] வல்லி+பொல்=அதிகமி கழுயிருத்தமன் பெதமாகத் தருதலதாகிய சாஸ்டாதிருபத்தினை யுடைத்து தகிப்பதறுகி அம்மம்மருடத்தனாய் விளத்தும் தன்மை பொல — நிள்ளெறுவறுப்புநுத்த+பெதறுப்(உனன்) = சச்சிதா னந்த பரிபூறும் நிதனான் பிரமிதிக்கத்தருபது, நிதனான் பிரமி திக்கத்தருபி தன்றென்றுமுபாது சகலதுக்கட்டறும் அத்தியான் மத்தெத மறுகதிபாறி சரீரத்தைப் பிரமிதித்த அம்மம்மருடத்தன் பொலத் தோற்றிறும் தலைகட்ட விஸ்டணறும் எதருபறுவான்; நிலத தீபதிருஷ்டாந்தத்தாறும் உபத்தணர்க.—[இம்மாறு பிரத கிடாசின்ற தறுவாவிற்ற அச்சப்பத்தத்தால் சம்சாரதுக்காறுபமறும் உண்டாமென் றாசங்கித்த அதற்குச் சொல்லுகிறார்.] எதறுடன்பிய றுதிடன்றெறுமோர்ப்புரான்=தூரியனானவன் எல்லாருடைய நேத் திரத்திற்குத் தனிபாய் உபகாரஞ்செய்த அதிசத்திரூபத்தனாய்ப் பிர காசித்தும் அதபதுதலியனைகளின் தெரிசனத்தாறுண்டாகும் அத்தி பாத்பத்தும், மாதிபத்தறுமான பாதோதாயத்தினாறி எப்படிச் சம் பாத்பபடுவில்லையோ அப்படியே றெறும் எதறும், சர்வபூதாந்தரான மாயாசிருப்பிறும் அப்புத நூதத்தினாற்பாத்திறும் வெறுகி அனை தனின் சம்சாரதுக்கத்தினில் வெற்றிறுத்தப்பாத்தப்படான்—எ-று. அவித்தாதமிறுத்துன்பாவிற்ற சம்சாரதுக்கம் பிரதிபாதிதமல்லது பரமார்த்தமாதிமில்லை; இப்படிப்பட்ட சம்சாரதுக்கத்தால் எப்படிப் பாதிர்த்தருதறுன ஆத்மா பாதிக்கப்படுமென் என்ற பொருள்.

வேறு.

எல்லாம்வகிகரிப்பானெமதுக்குமுள்ளாமொருவடிவைப்
பல்லாயிரங்கோடிகளாகப்பண்ணுநிற்கும்பரம்பரனே
யல்லாதொன்றுமில்லையெனவனுபவத்தாலகத்துணர
வல்லார்தமக்குப்பேரின்பம்வடிவாய்மொழியுமாமறைதான். (உந)

யாவனறியப்படாமையினலிவ்வேறுண்டாமிவ்வேறைத்
தேவரறிவிலிலைபெற்றுச்சேதனங்களாய்த்திகழு
மோவலறவியப்பரனேயுள்ளத்துணர்ந்தோருள்ளத்தே
தாவில்சாந்திகுடிகொள்ளுமல்லாதவரைச்சாராதால். (உசு)

வேறு.

இதுவதெனவொண்ணுதலெல்லையில்பேரின்பத்தை
யதுவிதுவென்பர்களறிவோவறியாமையோவறிவே
யெதுவுமிறையானிகழ்வதிறைநிகழ்விலிலையொன்றுண்
மதிபருகியனலொளியுமறவில்பரனலொளியாம். (உஎ)

வேறு.

அரசதொன்றும்பர்வேராகிநீள்சாகைகீழ்
நிரைசெய்தெங்கணுநிறைந்தென்றுநின்றுள்ளதாற்

உசு. செ-ள், [“நித்தியன் நித்தியங்களுக்கு, சேதனன் சேதனங்களுக்கு” என்ற சுருதியின்பொருளைக் கூறுகின்றார்.] இவ்வேறு + திகழும் = இச்சகத்து எந்தச் சத்தாசம்பந்தத்தால் நித்தியமாயிருக்கிறதுகளோ, எந்தச் சைதன்ய யோகத்தால் பிரமாதி சேதனங்களும் சேதனங்களாக விளங்குகின்றனவோ — சாந்தி = சர்வவிஷயங்களினின்றும் உபரதிரூபமான கைவல்ய விசிராந்தி — அல்லாதவர் = அவ்வாறறியாத பிராகிருதபுருஷர் —

உஎ. செ-ள், [குறிக்கக்கூடாத ஆன்மசுகம் சாதகனுக்குச் சாமானியமாய் விளங்குகின்றதா? விஸ்பஷ்டமாய் விளங்குகின்றதா? விளங்குகின்றதில்லையா என்ற சங்கைக்குச் சாமானிய விசேஷங்களாய் விளங்குகின்றதும் ஆன்மாவே என்று உத்தரங்கூறுவார், “அவ்விடத்திற் சூரியன் விளங்குகின்றனில்லை” என்ற சுருதியின்பொருளைக் கூறுகின்றார்] இதுவதெ + னலொளியாம் — அதனல் ஆத்மபானம் அண்ணயாதீனம் எ-ம், பௌதிகாதி தேஜசுக்கள் ஆத்மாதீனங்கள் எ-ம் அறியத்தக்கது.

உஅ. செ-ள், [தோன்றுநின்ற காரியப்பிரபஞ்சங்கட்கு மூலமாய் ஒருகாரணமில்லாமலிருக்கை கூடாமையினல் அதற்கு இருக்குந்

கையிலண்டங்களெல்லாமதன்கண்ணதா
மொருபரம்பொருள்கடந்திடவொணுதொருவரால். (உஅ)

வேறு.

எச்சகத்துஞ்சலிப்பிக்குமீசானனும்
வுச்சிரத்தைப்பெறுமனிதன்வீடுறுமிவற்
கச்சமுற்றங்கிகாலர்க்கனிந்திரன்யம
னிச்சயிப்பானதந்தொழில்செயாநிற்பரால். (உக)

தன்மையைச் சொல்லுகிறார்.] அரசதொன்று=அவ்வியத்தாதி தாவராந்தமாயுள்ள ஓர் அச்சுவத்த விருக்ஷமானது—உம்பர் வேராகி = சம்சாரமண்டலத்திற்கு மேலாயுள்ள விஷ்ணுவின் பரமபதமென்று முற்கூறிய சகலோபாதிகளும் விடுபட்ட பிரமமே மூலகாரணமாகி—கீழ் நீள்சாகை நிரைசெய்து=சுவர்க்க,நரக,திரியக்கு,பிரேதாதி அபரங்களே நீண்டகிளைகளாகிப்பரப்பி — எங்கணுநிறைந்து—என்று நின்றுள்ளது = சனாதன (என்றும் ஸ்திர) மாயிருப்பது — (“வருநாள்களிலொருநாள்பெறும் வகையின்மையினாலேபெருநாடறியசுவத்தமதெனலாயதுபெயரோ” என்றுபகவற்கீதையில் அச்சுவத்தமென்னும்பதத்திற்குக்கவிநாயகரால் வியாக்கியானிக்கப்பட்ட அர்த்தமே ஈண்டாசு என்பதற்குமாம்; இச்சம்சார விருக்ஷத்திற்கு மூலகாரணமாகிய பிரமம் சம்சாரதோஷங்களைப் பரிசியாமையினால் பரிசுத்தமாய், அமிர்த [அவிநாசிசுபாவ]மாயுள்ளது)—கையிலண்டங்களெல்லாமதன் கண்ணதாம்=அளவற்றகாரியரூபமாகியஅண்டங்களெல்லாம்(வாசாரம் பணமாத்திரமகையால் கற்பிதவஸ்துவாதிகள்போல மித்தியாரூபங்களாம்; இங்ஙனம் மித்தியாரூபங்களான லோகங்களனைத்தும்) பரமார்த்த சத்தியமாகிய பிரமத்தின்கண் (மாயாவிலாசத்தால் அதையாசரித்துப் பரமார்த்தம்போலப்) பிரதிதியாகின்றனவாம். (ஆதலால், சகலஜகத்தினது உற்பத்தி, ஸ்திதி, லயங்களுக்கு அந்தப் பிரமமே காரணமாம்)—ஒருவராலொருபரம்பொருள் கடந்திடவொணுது=எவராலும் சமாநாதிகமற்ற இந்தப்பிரமமானது கடத்தற்கரியது—எ-று. அந்தப்பரமகாரணப்பிரமவஸ்துவில் மாயாவிலாசத்தால் சகலலோகங்களும் ஆரோபித்துப்பிரதிதியாகினும் அந்தப்பரமவிவர்த்தாதிஷ்டான பரமாத்மவஸ்துவை ஸ்பரிசிக்கவுமில்லை என்றறியவேண்டும்.

உக. சே-ள், [யாதொன்றன் விஞ்ஞானத்தால் அமிர்தப்பிராப்தியாம்என்றுசுருதியில்வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறதோஅந்தச்சுருதியின்ரூற்பரியத்தைக் கூறுகின்றார்.] எச்ச+வீடுறும்—தனது ஆக்ஞாயயத்தால்

வேறு.

உண்ணுடியாகத்தினுணராதவன்ரு னுடம்பாமுடம்புக்குளேகா
ணலாகுங், கண்ணுடிபோலப்பிராணதிகத்தைக்கடம்போற்கழித்துக்
கழித்தற்றபின்னைக், கண்ணனபரனன்றிவேறின்மையாலக்கண்ணனை
வணுபூதியாகின்றகண்ணு, லெண்ணரும்வேறின்மைகண்டனர்கணை
சோயிறவாதுபிறவாதெலாமாயிருப்பார். (கூ0)

வேறு.

ஒருவருங்கண்ணற்காணவொண்ணுமதன்றுள்ளத்தாற்
கருதவுந்துணிந்தங்கொன்றக்கடவதுமலாததைத்தான்

தத்தம் வியவகாரங்களில் ஜகத்தைப் பிரேரிப்பித்தலால், 'எச்சகத்துஞ் சலிப்பிக்கும்' என்ரூர். யாவர்க்கும் மிகவும் பயத்துக்கேதுவாயிருப்பதால், 'வச்சிரம்' என்ரூர். [பய ஏதுத்வத்தை விவரணம் பண்ணுகிறூர்.] இவற்க+ற்பரால்—அக்கினியாதி லோகபாலர்களும் அவரது பயத்தால் தத்தம் வியாபாரங்களிற் பிரவிர்த்தியாகின்றனராலல் அன்னியர்கட்கு அவர் பய ஏதுவாமென்றுசொல்லவேண்டுவதென்ன என்பது கருத்து.

கூ0. சே-ர், ["இவண் அசத்தனையின்" என்னுஞ் சுருதியைச் சொல்லுகிறூர்.] உண்ணுடி+பாம் = வித்தியாதிகார யோக்கியமான இந்தச் சரீரத்திலேயே இருதயத்தில் விளங்காகின்ற பிரத்தியக்காண்மாவை நாடி அனவச்சின்ன பரசிவசொரூபமாக எவன் அறியும்படியான சக்தனலதே அவன் சகலலோகங்களிலும் புண்ணியபாப வசத்தால் சரீரதாரணத்தின்பொருட்டுக் கற்பிக்கப்படுவனும்.— ['எப்படிக் கண்ணுடியில்" என்னுஞ் சுருதியைச் சங்கரகிக்கிறூர்.] கண்ணுடி போல உடம்புக்குளே காணலாகும்—மற்றெவ்விடத்திலும் சிரவண மனனநிசாதனலுஷ்டானங்கூடாமையால் ஆன்மாவைப்பிரமரூபமாக வறியும் ஞானமானது சுலபமன்றென்பது கருத்து. [இந்நியாயங்கட்குப்பிருதக்பாவமென்று யாதொன்று சொல்லப்பட்டதோ அதன் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறூர்.] பிராணதிக+மாயிருப்பார்—

கூக. சே-ர், [நிருபாதிகனன ஆன்மா எப்படி அறியச்சக்கியனவன் எனச் சங்கித்து அதற்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறூர்.] உள்ளத்தாற் கருதவுந்துணிந்தங்கொன்றக்கடவதுமலாது ஒருவருங் கண்ணற்காணவொண்ணுமதன்று.—கண் உபலட்சணம். உள்ளம் = மனனரூப

சுருதியாலனுபவத்தாற்றுணிந்தவர்சுகசொரூப
ம்ருவியேமாண்டுமீண்டுவரும்வழிமறப்பரன்றே. (நக)

கடவல்லியுபநிஷதார்த்தமுற்றிற்று.

சுவேதாசுவதர உபநிஷதமாரம்பம்.

அவதாரிகை.

[இவ்வாறு சச்சிதானந்த ஏகாரசபிரஹ்மான்மைக்கிய பரதத்துவத்தைக் கடவல்லிசாகோபநிஷத்தால் தெரிசிப்பித்துப் பின்னர்ச் சுவேதாசுவதரசாகோபநிஷத்திற்கும் அப்பரத்துவமுளதென்பதை அத்தியாயசேஷத்தால் தரிசிப்பிக்கத்தொடங்கி அவ்வுபநிஷத்தில் யாதொன்று சகத்காரணமோ அது பிரமமென்றறியும்பொருட்டுக் காலம், சுபாவம், நியதி, யதிரிச்சை, என்பவையாதிகளால் காலாதிகட்கு ஜகத்காரணத்வமுண்டென்பதைப் பூர்வபக்ஷமாக்கித் தியானயோகத்தை யுடையோர்கள் தன்குணங்களினால் கூடமாகிய பரமேஸ்வரசத்தியைக் கண்டார்கள் என்னும் சுருதியினால் மாயாசத்தி சகிதனாய்ச் சொப்பிரகாச சிதான்மாவான பிரமத்திற்கு ஜகத்காரணத்வம் வர்ணிக்கப்பட்டது; அப்படிப்பட்ட சத்தியோகத்தை அதற்குப் பிரதிபாதிக்கிறார்.]

வித்தகவேதப்பொருளதாய்ஞான விழியினல்விளங்கிடும்பொருட்கோர்
புத்தியினலுமுள்ளவாறறியப்போயிடாதாயிருந்துள்ள
சத்தியுண்டந்தச்சத்தியோடென்றுந்தான்பிறிவின்றியத்துவித
சத்தியஞானவனந்தவானந்ததத்துவமாகியேயிருக்கும். (நஉ)

மனம்—குருசாஸ்திர சம்ஸ்கிருத விவேகபுத்தியினல் தியானித்து உள்ளவண்ணம் சாட்சாத்கரித்தடையத்தக்கதென்று பொருள்.["யாவர் இவனை அறிகின்றார்கள்" என்னும் சுருதியினர்த்தத்தைச் சொல்லிச் சேஷமான சுருதிவாக்கியார்த்தத்தைத் தாற்பரியமாகச் சங்கிரகிக்கின்றார்.] அதைச் சுருதி+மறப்பரன்றே—

நஉ. செ-ள், வித்தக + தத்துவமாகியேயிருக்கும் — யாதொருஞானம் பூர்வஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த ஞானத்தினல் அறியத்தக்கதாய்ச் சகலவேதாந்தங்களிலும் பிரசித்தமாயுள்ள பிரமத்திற்கு இவ்விதமுளதென்று சிந்திக்கக்கூடாததாய்ச் சர்வதுர்க்கடகாரியாய் ஓர் சத்தியுளது; அஃதின்றிய அசக்தனுக்கு அஃதக்கினியைச் சிருஷ்டித்தது என்பதாதியவைகளால் கேட்கப்படுங் காரணத்தன்மை கூடார்து என்று பொருள்.

மெய்யதாமுருவம்விமலமாமிறைக்குவிளங்கியதிவ்யமாமுருவம்
வையமாமுருவமற்றுமோருருவமறைமுதலாகவேவிளம்பல்
செய்யுநூலெல்லாம்வேறுமோருருவஞ்சிவனுடைவடிவிலையிவற்றிற்
றுய்யதாமுருவஞ்சொல்லிலவ்விறைக்குத்துலங்கியஞானமேசொரூபம்
பெரியதாயெவர்க்குமுள்ளதாயுயிராய்நிறைந்துளபிரமசக்கரத்தே
திரிதராநிற்குஞ்சீவனிப்பரிசேதிரிதருமிவனையுந்திரிக்கும்
பரமனுள்ளவவனையுமனனம்பண்ணியிப்படியிலேபார்ப்பா
னொருவனேசெனனமரணமற்றென்றுமுள்ளதாய்நிகழ்ந்திடவுரியான்.

உஉ. செ-ள், [அந்த மூலசுருதியில் போக்தா, போக்கியம், போகப்பிரதர் என்று மூவிதங் காணப்படுகிறது; அவ்விதபேதம் அத்துவிதீய ஆன்மவஸ்துவில் எப்படிச் சம்பவிக்கும் என்று சங்கித்து முற்கூறிய சத்தியோகத்தால் வியவகாரபூமியிற் கூடுமென்று தெரிசிப்பிக்கிறார்.] இ-ள். மெய்யதாமுருவம் விமலமாமிறைக்கு=முன்சொன்ன சத்தியஞான அனந்தானந்தமாகிய லட்சணத்தையுடைய நின்மலமான பரசிவத்திற்கு -- விளங்கிய திவ்யமாமுருவம்=விளங்காநின்ற பிரகாசான்மாவாகியசிவரூபமொன்று—வையமாமுருவம்=விசுவமாகிய போக்கியரூபமொன்று—மற்றுமோருருவம்=போகப்பிரதனை ஈசுவரரூபமொன்று;—இவற்றில்=சோபாதிகரூபமான இம்மூன்றைப் பார்க்கிலும்(விலட்சணமாக)—மறைமுதலாக நூலெல்லாம்விளம்பல்செய்யும் அவ்விறைக்குத் துய்யதாமுருவஞ் சொல்லில்—துலங்கிய ஞானமே சொரூபம்=கேவலம் சொப்பிரகாச சிதேகரசமாம்:—வேறுமோருருவஞ் சிவனுடைவடிவிலை—என்று. யாது சத்தியாநிலகூணத்தையுடைய அத்துவிதியப்பிரமம் அது சத்துவரஜஸ்தமோகுணன்மிகையான மாயையினுற் கடாதியுபாதிகளால் ஆகாசம்போலப் பேதமாகக் காணப்படுகிறது; அஃதெப்படியெனில், மலினசத்துவப்பிரதானமான மாயாவச்சின்னப்பிரமம் யாது அது ஜீவனென்னும் நாமமுடைய போக்தாவாகவும், தமப்பிரதானமாயாவச்சின்னமோ போக்கியபூகத்தாகவும், விசுத்தசத்துவப்பிரதானமாயோபாதிகமோ ஈசுவரனென்னும்நாமமுடைய போகப்பிரதாதாவாகவும் நின்றது என்க.

உசு. செ-ள், [“எல்லார்க்கும் ஜீவனமான பிரமத்தில்” என்ற மந்திரத்தால் ஜீவனுக்கு அவித்தையினால் சம்சாரசக்கரத்தில் சுற்றுத்தலும், வித்தையினால் பிரமதாதான்மியமும் ஆமென்றதைக் கூறுகின்றார்.]

வேறு.

அறிவனுமறியாதானுமாய்நிகழ்பரசிவர்க்கு
மறையினல்வடிவாற்றர்க்கவழியினலனுபவத்தாற்
பிறிவிலாமாயைபோகவேதுவாம்பிரமந்தானிங்
கறைதருமெல்லாந்தானுபகர்த்திருவாகிநிற்கும். (கூ)

வேறு.

நாசமுற்றுவிடுமாயைசிவனசியானிரண்டினிலுநாதனு
மீசனிற்குமிறையைத்தியானபரனுகவந்தவியல்பாலுமே
யோசகத்தினிலயாலுமேகமெனுமுண்மையாலுமுயிர்முடிவினிற்
றேசனைத்திகழுமிங்னேபிறிதுசெய்தமாயைசிதைவாகுமால். (கூ)

கூ. செ-ள், [ஜீவேசுவராதாதான்மியத்தை நன்முய்ப் பிரதிபாதிக்கின்ற அன்னிய மந்திரத்தை எடுத்துக் கூறுகின்றார்.] அறிவனும்+பிறிவில் ஆம்—அபரிச்சின்ன ஏகசுபாவனை பரசிவன் தற்பதார்த்தம், கர்த்தாபோக்தாவாய் அஞ்ஞானவிருதனை ஜீவன் துவம்பதார்த்தம்; இவ்விருவர்க்கும் வியவகாரப்பிரதீதியினைற் பின்னமாம். பரமார்த்தத்தில் "தத்துவமஸி, அகம்பிரமாஸ்மி" என்பனவாதிய சுருதியினலும், அபேதலக்ஷணத்தினலும், சுருதிக்கனுகுணமான யுக்திநெறியினலும், அநிஞரனுபவத்தாலும் அவர்கள் அபின்னமாம். அவர்களது பேதமானது உபாதியினலுண்டானதே யல்லது வாஸ்தவமாயில்லை என்க. பிறிவு இல் ஆம் என இங்ஙனம் பதச்சேதம் பண்ணினது மூலத்திற் கியையவாம். [அவர்களின் பேதகாரணமான வுபாதியைத் தெரிசிப்பிக்கிறார்.] மாயைபோக எதுவாம்+நிற்கும்—ஜீவனிடத்தில் போத்திருத்துவாதி ஜனனத்துவாரமாக மலினசத்துவப்பிரதான மாயையானது போகவேதுவாம்: அந்தமாயாவஞ்சிகிருதனை பிரத்தியக்கான்மா கர்த்தா போத்தாவாயுளன்: பரமாத்மாவோவெனின்? சுவாதீனமாயையையுடையவனுதலால் தன்கற்பிதங்களாயிருக்கிற நானவிதஜகத்ரூபனைகத்தோற்றினும் கருத்திருத்வாதி சகல சம்சாரதர்மரகிதனும்; ஆதலால் அவ்வுபாதிபரித்தியாகத்தால் அவர்கட்கயிக்கியஞ் சித்திக்கும் என்பது கருத்து.

கூ. செ-ள், ["கூரம் பிரதானம், அகூரம் அரன்" என்னும் மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறார்.] நாசமுற்றுவிடுமாயை=மாயாதத்வமானது (வித்தையினல் நிவர்த்தித்தலால்) கூரசீலமாகிய நசுவரமாம்.—சிவன் நசியான்=ஜீவனனவன் அனசுவரனும். (ஜீவபாவத்தை யடைந்துள்ள பிரமமானது அகூரமென்று பொருள்;)—இரண்டினிலும் நாதனுமீசனிற்கும்=அவ்விரண்டின்கண்ணும் கருத்தனுகிய பரசிவன் அவ்வவ்

வேறு.

ஈசனையறிந்தீவந்தவிடத்திலேயெண்ணுமெல்லாப்
பாசமுரசித்தருளும்பணியறப்பவத்தின்றீர்வுங்
காசறுமகிலமாயக்கங்குலின்கழிவுந்தானே
யாசறுமகண்டரூபியாகையுமனைத்துமெய்தும். (கஎ)

வுருவமாகிப்பேதமாபுளன். (பின்னமாகத் தோற்றுகின்ற மாயாகாரிய பேதம் அப்பரசிவத்தின்கண் அத்தியாசிக்கப்பட்டு அதற்கு வேறின்மையின் என்க.)—[ஆத்மஞானத்திலால் அப்பொழுதே முத்தி காரணமால் அந்த ஞானத்திற்கு அம்முத்திக்குச் சாதனமாந்தன்மை பிரத்தியட்சவிருத்தமென்னும் பிராந்தியைநீக்குதற்பொருட்டு "அவனுடைய தியானத்தால்" என்னும் சுருதியை உதாகரிக்கிறார்.] இறைவனைத் தியானபரனாக வந்த வியல்பால் = (சகலபேதமுமிறந்து சிதானந்த சுகரசமான) பிரமத்தை "இவையனைத்தும் பிரமமல்லவா" என்று தியானித்து வந்த ஞானத்திலால் (பேதப்பிரபஞ்சமாத்திரம் நிவர்த்தியாம்.)—யோகத்தினியல்பால் = பிரமமே நானென்னும் சிவனை ஐனித பிரத்யக்பிரமைக்கிய விஷயமான பரோக்ஷ ஞானத்திலால், அன்றி யுத்தியோடு கெய்யும் மனனத்தால் (நான் பிரமமல்லனென்னும் மாயை நிவர்த்தியாம்: பிரமாதாவாசிரித மாயாரூப அச்தாவரணம் நிவர்த்தி என்றறிக.)—[பின்னும்] சுமையறு மூண்மையால்=நானென அகண்டைகரசப் பரிவஸ்துரூபனென்னும் ஞானஐசத்தானரூபமான நிதித்தியாசனத்திலால் (அந்தப் பிரத்யக்பிரமைக்கிய விஷயமான அபரோக்ஷ ஞானமுளதாம்; அதனால் மாயாவிலாச நிவர்த்தியாம்; அபாணவரணத்தோடு விக்ஷேபம் நிவர்த்தி என்றறிக; அது நிவர்த்திக்கும் அதனாலுண்டாகிய வாசனையானது பிராரப்தாருமபல கூடியபரியந்தம் தொடராநிற்கும்; அதனால் வித்துவானுக்கும் அபரியாந்தம் தேகயாத்திரைமுதலிய வியவகாரங்கள் விரோதமாகாதென்க.)—[பின்னும்] முடிவினில் = பிராரப்த கருமபல போகாவசானத்தில்—உயிர் தேசனைத்திகழும்=ஆத்மா நிதகரச சுவப்பிரகாசமாத்திரமாகப் பிரகாசியாநிற்கும்;—இங்ஙன் = இந்த விதககையவிய அவசரத்தில்—பிறிது செய்த மாயை தைவாதி=பேதமாக்கிய சகல மாயையும் தனது வாசனையோடுகூட நாசமாம்.—எ-று. என்னுறும்மை மூன்றும் மூலவியாக்கியானப்படி விடவேண்டி வந்தன.

கஎ. கெ-ள், [சொல்லிய ஞானநிகட்சப் பலத்தைப் பிரதிபாதியாநின்ற சுருதியைச் சங்கிரகிக்கின்றார்.] ஈசனை யறிந்த விந்தவிடத்தி+மெய்தும்—பாசம்=மலம், மாயை, கருமம் முதலியவை,—

ROJA MUTHIAH
41, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR-623 106
R.M. DIST., TAMIL NADU, INDIA.

கேவியதன்பாலுள்ளமெய்ப்பொருளான்முன்றி
யாவுநிந்தரியவேண்டாவருந்துப்பொருளுமாகிச்
சீவனையுண்பாலுகிச்சிவனெனவூட்டுவானுய்
மூவிதமாகிநிற்குமூலமாம்பிரமந்தானே. (நஅ)

வேறு.

தீமரந்தொறுமடைந்தழிவுறுதுதெரிவா
காண்மைநின்றரணியால்வடிவுகாணுமதுபோ
லாமுடம்பிலழிவின்றிமறைகின்றவமல
னேமமெய்ம்பொருணணர்ந்திடவுடம்பில்வெளியாம். (நக)

உலத்தலின்றியொழிவற்றபொருளுண்மையதுவாஞ்
சலித்தலின்றியதவத்தினவர்தங்கணெதிரோ
திலத்திலெண்ணெயரணிக்கனறதிக்கணிகழ்நெய்
நிலத்திலினனீரெழுந்துவெளியாகிநிலையாம். (ந0)

கூஅ. (சே-ள், [மாயாசத்திவசத்தால் போக்திரு, போக்கியாதி ரூபமாயுண்டான பின்னரூபங்களைத் தியாகஞ்செய்து வாஸ்தவமாய் அபின்னமான கைவல்யரூபத்தைச் சொல்லுகிறார்.]

கூக. கெ-ள், இவ்விதப் பிரமஞானோபாயத்தைப் போதிக்கும் பொருட்டு "எப்படி அக்கினியினுடைய மூர்த்தி" என்ற சுருதியைக் கூறுகின்றார்.] தீமரத்தொறு + வெளிபாம் — அக்கினியின் மூர்த்தி மதனத்தால் வெளிப்படுதலின், 'அழிவுறுது' என்றார். சட்சு இந்திரியம், துவக்கிந்திரியங்கட்குப் புலப்படாமையின், 'தெரிவாகாமை' என்றார். அரணி = நிக்கடைக்கோல்—உடிவு = லோகிதோஷ்ணப்பிரகாசங்கள்—அமலன்=பரம், அபரம் என்னும் உபயாத்மகமான பரசிவன்—உடம்பில்=தேகத்தினிருதயாம்புஜமத்தியில்—பொருள் = அகுசரதத்துவம்.—

கூ0. ஞ-ள், [ஆத்மவஸ்து சத்தியாதி சாதனங்களினால் அடையத்தக்கதென்று அநேக திருஷ்டாந்தங்களினால் உபதேசிக்கிறார்.] உலத்தலின்றி + நிலையாம்—நிலம், நிக்கடைக்கோல், கதி, நிலம் இவைகளில் எண்ணெய், அக்கினி, நெய், நீர், முறையே வியாப்பியமாயிருப்பது, அவிவேகத்தாற் புலப்படாவெனும், பீஷண, மதன, லோடன, கனன வுபாயங்களால் விவேகத்தாற் புலப்படுவனபோல் நாசமின்றி நீக்கமற்றுச் சச்சிதானந்த ஏகரசமாகிய ஆத்மவஸ்துவானது சத்தியவரனியாய் இவைத்தோய்தலில்லாத கிருச்சிர சாந்திராயணாதி வருணச்சிரம விகிதமான சுதர்மத்தையுடைய சாதகரின் இருதயத்தின்கண் சிரவண மனனாதி வுபாயங்களால் பிரத்தியட்சமாய்ப் பிரகாசித்து மறைவில்லாததாகிநிலையாகும்.—என்று.

வேறு.

ஆதுஞானற்றவமறைபிறறைபருத்தமுமதுவல்லா
லியாகதானபுண்ணியங்களாலிபோகம்வந்தெய்துமவ்வெய்தற்ற
யோகஞானமுள்புதுத்துமெப்புணர்வுதாதுவுள்ளவாறுகாணற
யேகமானவீடளித்திடுங்கருமத்தாலின்பமீடெய்தாதே. (கக)

மிக்கசித்தராய்வண்ணாச்சிரமங்கள்விட்டுமேலாய்நின்ற
பக்குவர்க்கிதுபகரலாமல்லதுபகர்ந்திடப்படாதென்றுந்
தக்கநற்நவன்றவனச்சினனைத்தாளினைந்திடுவாருள்
புக்கலாருமிங்குனைத்தமெய்ப்பரம்பொருள்புரணமாய்வெளியாக.

சுக. கே-ள், [இவ்வாறு அத்மிதியப் பிரமத்திற்குத் தனது சதந்திரசத்தால் போக்கிரு, போக்கியம், போகப்பிரதன் என்னும் இம்மூவகை ரூபமான ஸ்திதியும் அந்தப் பரிச்சின்னம் அபரிச்சின்னனைந்த சகரசமான அத்துவிதியரூபம் எ-ம், அவ்வித ஞானத்தால் மோட்சமுண்டாம் எ-ம், சகல சாஸ்திரார்த்தங்களையும் சங்கிரகித்துப் பிரதிபாதியாகின்ற ருத்திரபூதமான சுவேதாசுவதரத்தின் பிரதமாத்தியாயத்தைச் சொல்லி மற்றைய ஐந்தத்தியாயங்களும், கூறியவற்றைவிவரித்தலினால் அவற்றைச் சங்கிரகித்துச் சொல்லுகிறார்.] மறைபிறறையருத்தமும் நற்றவஞானமாரும்=வேதத்தினந்தமான சுவேதாசுவதரவுபநிஷத்தைப் பிரதிபாதியாகின்ற பிரதமாத்தியாயவர்த்தமும் முன்சொன்ன கிருச்சிரசாந்திராயனாதி விருஷைச்சிரம விகித சுதர்மரூபமானதபசினால் பிரமான்மைக்கிய ஞானமானதுளதாகும் என்பதுபரியந்தமானதிவ்விரண்டாத்தியாயம்.—அதுவல்லாமல்—யாகதானபுண்ணியங்களால் = அக்கினிஷ்டோமாதி கிரத்தியஜைமித்திகவட்டு, தோகை சுருக்வ சிரவணத்தால் சுசுவாரப்பண புத்தியினால் அதுவுக்தியாகிற்தும் கிரத்தியஜைமித்திக கருமங்களினால்—யோகம் வந்தெய்தும் =‘தோடலே சமுஞ்சுடம்பினை மேலொக்குமாறிருத்தி’ என்றுசுருதியிற்கூறிய யோகமானது வந்தடையாகிற்தும் — வந்தெய்துற்ற யோகம் — ஞானமுள் புகுத்தும் = சித்தைகாக்கிர முடையோதுச்சிரவணமனனதி யதுவத்தானத்தால் அபரோசமாய்ப் பிரகாசிக்கிய ஞானத்தை உள்ளே புகுதப்பண்ணும்.—மெய்யுணர்வு—தாதுள்ளவாறனவாறே எகமான வீடளித்திடும் கருமத்தாலின்பமீடெய்தாதே. எ-று. இவை ஏனைய ஐந்தத்தியாயங்களின் முற்பரியார்த்தங்களாம்.

சுஉ. ஞே-ள், [பிரமவித்தியா சம்பிரதாய சோபானத்தின்பொருட்டு மூலசுருதியில் யாதொரு அதிகாரி விசேஷத்தையுணர்ந்து சொல்லப்

அரியமாமறைவாக்கிலுலுங்களுக்கறியவுமறைந்தேதனுன்
றெரியுமாகின்மற்றவன்றெரியாமையைக்கடந்துபோய்ச்சிந்தைக்குப்
பிரியமாகியபரப்பிரமத்தையேபெற்றுமேற்பிறவாமைக்
குரியனுதுமென்றுரைத்தனனுணர்விலுலகெலாம்படைத்திட்டான்.

பதினேராவது கடவல்லி சுவேதாசுவதர வுபநிஷதங்களி
னருத்தமுரைக்கு மத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - நிக0.

பன்னிரண்டாவது
முன் சொல்லிய வுபநிஷதங்களினர்த்தத்தைத்
தொகுத்துரைக்கு மத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

[இந்தப்படி ஐதரேயமுதலிய சர்வசாகைகளிலுமுள்ள வுபநிஷதங்களையுங்கூறிப் பிரதிபத்தி சௌகரியத்தின்பொருட்டு அச்சர்வவுபநிஷதங்களிலுமுள்ள அர்த்தங்களைச் சங்கிரகமாகக்கூறப் பிரதிஜ்ஞை செய்கின்றார்.] பிரதிபத்தி = கருத்தவ்வியத்வஞானம்— சௌகரியம்=அனுயாசசாத்தியத்வம்.

வகுத்துநானுமக்குரைத்தநான்மறைகளின்பொருளைத்
தொகுத்துநான்சொலக்கேண்மினென்றின்னவாசொன்னு
லுகத்தைநான்கையுமொன்றதாயிரமொருபகனுன்
முகத்தினிற்பொருணன்குநான்மறையினுன்மொழிவான். (க)

பட்டமீகா அதையுந் தெரிசிப்பிக்கிறார்.] மிக்கசித்த + படாதென்றும் —கூறியதுணையுக்த கிருதோபாஸ்திகர்களல்லாமல்எனைய அஜிதேந்திரியப் பிராக்கிருத புருஷர்களுக்கு ஓர்போதும் இதனை உபதேசிக்கக் கூடாதுஎன்று பொருள்.—[வித்தியோற்பத்திக்கு அந்தரங்கசாதனத்தைக் கூறுகின்றார்.] தக்க+வெளியாக—

சாரு. கே-ள், [பிரதிபாதித்துவந்த உபநிஷதார்த்தத்தை நிகமனஞ்செய்கிறார்.] அரிய+படைத்திட்டான் — நிரதிசயானந்த ரூபமாகலின், 'பிரியமாகிய' என்றார். பெற்று = கண்டசாமீகரணியாயம்போல வடைந்து (சொச்சரூபமாகலின், என்க.)—

தொகுத்துணைக்குமத்தியாயம்.

வேறு.

பாடுகின்றவெக்கலியின்பயனுக்தெரிந்துபகர்கின்றே
னேடுகின்றநிந்தையொழித்தொருப்பட்டெவருங்கேண்மினுலை
யாடுகின்றநானென்னுழுனைக்குமறிவுக்கும்மறிவாய்
நாடுகின்றவுணர்வொன்றுண்டதுவேயான்மாநமக்கில்லாம். (உ)

மாசதில்லாப்பரனுகியிருக்கத்தனதுமாயையினு
லீசனென்பதறியாமலிறந்தான்பிறந்தான்போலிருக்கும்
பாசம்விடுமாறினைவுறுவான்பாரம்பரியத்தாற்பண்ணு
மாசின்மறையாலாசையெலாமறலாற்சாந்தியாதியினுல். (ஊ)

உ. சே-ள், [சர்வோபநிஷதங்கட்கும் சம்மதமான அர்த்தமானது பிரத்தியக்பிரமதாதாத்மியமேயென்று சொல்லுகிறார்.] காரியகாரண சங்காதவிசிஷ்ட சைதன்யம் ஆன்மசத்தத்திற்கு வாச்சியம்; அஃதாத்மாவாகப் பிரசித்தியாயினும் தேகேந்திரியங்களா லுண்டுபண்ணப்பட்டதால் கடாதிகள்போல ஆனன்மா ஆதலால், சர்வாந்தரசாட்சியான சின்மாத்திரரூபனே அகஞ்சப்தத்திற்கு லட்சியனன ஆன்மாவாம்: தேகாதிகள் ஆன்மாவன்று என்று பொருள்.

ரூ. சே-ள், (அவ்வான்மா) மாசதில்லாப்பரனுகியிருக்க—தனது மாயையினுல்=அசம்சாரியாய், அசங்கமாகிய பிரமரூபத்வாஜ்ஞான அஞ்ஞானத்தினுல்—ஈச+போலிருக்கும்—சர்வப்பிராணிசரிடத்தும் அவ்வவ்வுபாதிவசத்தால் ஸ்வபாவத்தினுற் பரிச்சின்னன்போலுளன் என்று பொருள். 'இந்த ஜீவான்மாவாக அனுப்பிரவேசித்து நாமரூபங்களாகற்பியாகின்றனன்' என்றுஞ் சுருதியினுல் என்க. 'போல' என்றதால், அந்த அகஞ்சதார்த்த அத்விதியப்பரனைசொரூபமாகிய பிரமத்திற்கு வாஸ்தவமாகச் சம்சாரமானது கூடாதென்பது பெற்றும். அஃதெதனலென்னில்? 'நாசமில்லை, உற்பத்தியில்லை, பந்தமில்லை, சாதகனில்லை, முமுட்சுவில்லை, முத்தனில்லை' என்றுஞ் சுருதியினுல் என்க. சம்சாரித்வ, அசம்சாரித்வாதி சர்வமும் வியவகாரத்தில் தனது அஜ்ஞான கற்பிதமாதலால் அவற்றுக்கூடாது என்று பொருள். [இங்ஙனப்பிரகாரம் சம்சாரித்வமானது சொக்சொரூபாஜ்ஞானத்தினுற் பண்ணப்பட்டதால் தனது சொரூபப் பிரதிபந்தி விஷயத்தில் ஞானத்திலும் அன்னியமாய் யாதொன்றையும் அபேட்சிக்கத்தக்கதில்லை; அத்தஞானமும் இத்தகிடமாய்ச் சித்தியாகிற்கும் என்று சொல்லுகிறார்.] பாசம்விடுமாறினைவுறுவான் பண்ணும்—பாரம்பரியத்தால்=குருபரம்பராக்கிரமத்தினுல்

வேறு.

பத்தியாற்குரவன்பாதம்பணிந்துவேதாந்தம்பன்னுஞ்
சுத்தமாவாக்கியத்தாற்றுணிந்தவப்பொருளைத்தூய
புத்தியாற்றுணிந்துகொண்டப்பொருளதுபோகமாகச்
சித்தியாத்திற்றுமைக்கியஞ்சிவபதத்தினையேசேரும். (சு)

வேறு.

ஊனிலொருபற்றுமுளனன்றியுடனிற்கு
நானெனவிளம்புதினநற்சிவமதாகத்
தானறியுமாகிலொருவன்றனுருவாகு
ஞானபரிபூரணகலந்தனையடைந்தான். (கி)

—மறையால்—வேதப்பிரதிபாதித நித்தியகைமித்தியகாதி நிஷ்காமகரு மாலுங்கடானத்தால்—ஐசையெலாமறலால் = இகாமுத்திரார்த்தபல போக விராகத்தால்—சாத்தியாதியினால்=சமதமாதிகளினால்—ஆதிசத் தத்தால், சித்தியாசித்தியவஸ்துவிவேகம், முமுட்சுத்வம் இவைகொள் ளுச்சிடந்தன; இதற்குச் சாதனசதுஷ்டயசம்பன்ன னெனன்றனன் என்று பொருள்.

சு. நூ. செ-ரை, பின் 'ஆசாரியவான் புருஷனறிக, சமித்பாணிய ருகிச் சுரோத்திரியனனபரமதிஷ்டனை' என்னுஞ் சுருதியினாலும், விதியாமெனவறிவாலறி வுறுவார் விழிவசமே, வழிபாடு செய்தவர் சேவடிமலர்சூடட' என்னும் ஸ்மிருதியினாலும் ஆசாரியனையுடைய சிடனுக்கே ஞானப்பிராப்தியாம் என்னுஞ்சுருதிவணத்தினால் ஆசாரியனே ஈசுரன் என்று ஆசாரியனிடத்தில் ஈசுவரபுத்திபண்ணி ஆசாரியருக் குச் சர்வதாபிரியத்தைச் செய்யற்பாலதாம் என்று பொருள். பின் சிர வணமனனாதிகளால் உற்பன்னமான ஞானத்தினால் சுகதுக்காதி சகல துவந்துவங்களையும் விட்டதாய், நீ நானென்னும் சத்தங்களினால் இலக்ஷிக்கப்பட்டு, அபரிச்சின்னமாயுள்ள சாக்ஷியாகிய சின்மாத்திர ரூபத் தைப் பரசிவசொரூபமாக நன்றுய்ச் சாக்ஷாத்காரித்து அந்த ஞானசம காலத்திற்றானே தான் பரிபூரணத்தன்மையை யடைகின்றான். சுருதி யும் ஞானசமகாலத்திலேயே சர்வாத்மியப்பிராப்தியை வித்துவானு க்குத் தரிசிப்பிக்கிறது; அவ்விதனை யறிந்து வாமதேவரிஷி நான் மனு வானேன், சூரியனானேன் என்று அவ்வவ்வருவங்களை யடைந்தார் என்னும் இதுவே கருத்து.

வேறு.

தெறிவாயெங்குந்திகழ்ந்துள்ளசிவனைனென்னுந்திகழ்வற்ற
னெறியானிகழ்திகழ்வெல்லாமிலமாயேநிகழ்ச்சிதரு
மறிவாயறியாமையுமாயபிறிவிப்பவனையறிவுறைப்
பிறிவாயுளதியல்தாகிப்பிரமமொன்றுமேபிறழும் (ச)

வேறு.

அடையவும்பிரமமேயெனவறிந்துளோ
ணடைவதங்கதனேயேயாகுமன்றியே
யிடையிலோர்மாயையுண்டென்னவெண்ணுமேற்
கடையதேயாமவன்கற்றகல்வியே. (ஈ)

வேறு.

மாயையென்றொன்றுண்டாகமதிப்பதுமனனமல்ல
வாயினுமகண்டஞானவங்கமாமிந்தஞானங்
காயத்தியாதுமெய்ம்மைகாரணமாகவிக்கதத்
தூயநான்மறைகளோதுந்துவந்துவந்திர்க்கைசுட்டி. (அ)

யாதொருபடியிற்றொன்றுமியல்பிறற்சகத்துக்குண்மை
யோதியதுபங்டந்தாவெனோவிடத்துண்மையாகப்
பேதமாமுலகுதோன்றிற்பிறப்பதற்கேதுவாது
மீதலாமில்லையென்னலிவ்பத்துக்கேதுவாகும். (கு)

கூ. தெ-ள், [சத்தியஞானித்தச் சுயம்பிரகாசியாகிய பரமாத்மாவிலிருந்து பரமாகாசமுண்டாயிற்று' என்றதனால் முதலான சிருஷ்டிகளைக்கூறுகின்ற சுருதியானது பரமாகாசத்தைப்பிரதிபாதிப்பதுயாதுமில்லையென்று சங்கித்துச்சொல்லுகிறார்.] ஜகத்தினது அத்தியாரோப அபவாதங்களிரண்டிலுமல்லது நிஷ்பிரபஞ்சமாயிருப்பதும், அத்துவிதியமாயுள்ள பிரமத்தையடையக்கூடாது ஆதலால் அதனையடையும் உபசாரமாகத்ருஷ்டஜகத்தை வர்ணனம் என்று பொருள்.

கூ. தெ-ள், [ஜகத்துமித்தியாபூதமாகுமல் சிவிக்குமளவும் அஃதினிதோன்றாதிருக்கும் செய்யத்தக்கது: அந்த இயல்பை வேதாவுவசனத்தால் பிரமணங்கள் அறிதற்கிச்சியாநின்றனர் என்னும் இவைமுதலிய சாத்

வேறு.

ஆகையாலகிலத்தையுமாயையென்றுகமெய்யாய்வந்த [ம்
மோகமாற்றுதற் பொருட்டொரோவிடத்திலேமொழிந்ததுமுதுவேத
பாகமாகியசித்தனைக்குறித்துமெய்ப்பரம்பொருளாகின்ற
வேகமேக்கழற்கின்றதெல்லாமென வியம்பியதிதயத்தால். (கo)

பேய்யைதாடின்மெய்ப்பரமலாலவிச்சையும்விச்சையும்கேறயோ
கையமான தமற்றொருபொருள்களுமில்லையிம்மனனஞ்செய்
துய்யயோகிமுனைப்படியெப்படித்தோன்றுகின்றதுதோற்றஞ்
செய்யுமியாவையுஞ்சென்வடிவாகவேதிகழ்ந்திடுமாக. (கக)

வேறு.

யாதொருபடியிற்றோற்றமென்றியம்பியதுமுன்னே
வாதனையதனைப்பற்றியல்லதுமற்றொன்றில்லை
போதமேயுள்ளதென்றும்பூரணஞகையாலே
யோதமில்வேலைபோலுமொழிவறநிறைந்தயோகி. (கஉ)

திபசாதனபாவங்களைச் சருதி என் பிரதிபாதியாகின்றது என்று சங்கித்துச் சொல்லுகிறார்.] வியாபகாரிய சத்தியமாய் ஜகத்தை யங்கிகரித்து அந்தச்சுருதி, சாத்தியசாதன பாவங்களைப் பிரதிபாதித்ததே யல்லது பாரமார்த்திகசத்தியமாய் அங்கிகரித்து அவைகளைப் பிரதிபாதிக்க வில்லை; பாரமார்த்திக சத்தியமாக யாதொரு ஜகத்தினது ஞானமுண்டோ அதுமித்தியாஞானமாகையால் சம்சாரவேதுவாம்: ஜகத்துமித்தையென்னும் யாதொரு ஞானமுண்டோ அது சம்சார நிவர்த்தகமாம் என்று பொருள்.

கo. செ-ள், பிரகிருதியை மாயையாகவும், மகேசனை மாயாவியாகவும் அறியத்தக்கது எ-ம், இந்தத்துவிதம் மாயாமாத்திரம் எ-ம், சர்வம் பிரமம் எ-ம், இந்தச் சகத்தனைத்தும் பிரமமல்லவா எ-ம், இந்தச்சகத்தனைத்தும் இவ்வான்ம சொரூபம் எ-ம் இப்படி உபதேசித்த சுருதியானது தோன்றுகின்ற ஜகத்தனைத்தும் அகண்டைகரசபிரமமேயென்று போதித்தது என்று பொருள்.

கஉ. செ-ள், [சர்வஜகத்விஷயாவபாசம் யாது அது சிவமேயென்று இவ்விதரூபமான யாதொரு புத்தியுண்டோ அதூஉம் பூர்வவாசனையினால் சர்வஜகத்பிரதீதி உண்மையினால் இங்ஙனம் பூர்வவாசனைய ஆசரித்துண்டான புத்தியும் சம்பவியாதென்று சொல்லுகிறார்.] விகல்பவேதுவான துவிதமிறந்ததனால் நிஸ்தரங்க சமுத்திரம்போன்று நிர்விகற்பனும் சிதேகரசசுபாவனும், நிச்சலனுமிருப்பன் என்றுபொருள்.

அப்படியிருந்தயோகியநுபவத்தன்மைதானு
மெப்படியென்றுகாணுனீசன்மாளுனுங்காணேன்
செப்பிடவறியாவேதாகமங்களுஞ்சிவனேர்மேனி
யெப்படியென்னின்மற்றப்படியிலேயிருந்தசென்னும். (கஉ)

வேறு.

அம்பிகாபதியறியுமிப்வனுபமமவனருளாதுமக்
கொம்பளைறிந்திடுதிருவருளேயேகோலமாய்க்கொண்டந்த
வெம்பிரானருளாலிதாம்பிறரியாவருமறிவோமத்
தம்பிரானறிந்தமையெவராலெனைச்சங்கையுந்தருமோதான். (கச)

ஞானமாகியவிழியினுற்குருபரனயந்துநோக்கிடவுண்டா
மானுபூதியாதென்றதுவேசிவனுவதப்படியுள்ள
மேனிதான்வினையொத்தவப்பொழுதிலேவெளிப்படும்வெளிதாண
லானதேசிகன்றன்னையப்பரம்பொருளென்னவாதரஞ்செய்வான்.

தேசமெஞ்சிநற்றனக்கதுனினவலவாயினுநெறியென்றே
தேசிகன்றிருவள்ளமேசெய்தவான்செனித்திடுகுலத்துக்கு
மாசதாயினுமாச்சிரமத்திலேவழுவினுமுலகெல்லா
மேசிவிடினுமநம்புகழ்தனம்பிறவிபூப்பினுமிடாதினும். (கக)

தேசிகன்றிருவள்ளமுண்டாகவச்சிவன்றிகழ்ந்திடுகின்ரு
னீசனிங்கருள்செய்யவந்திருக்கிறவிடமிவன்றிருமேனி
மாசதொன்றிவனளவிலேசெயிலெரிவாய்நரகினிற்பூத
நாசமெவ்வளவவ்வளவஞ்சிலரண்ணுவன்னெறிண்ணுன். (கஎ)

வேறு.

அருவெனுமமலன்ரூனருளிலனெனினுஞ்சார்
குருபரனருளுண்டேயெனிலொருகுறையுண்டோ
திருவடிதாவந்தார்திருவுளமிலனென்ரு
லொருவருமிலர்கண்டிருறுதுயர்களைகின்ரூர். (கஅ)

க்ரு. தெ-ரை, சுவப்பிரகாசப் பிரமரூபமாயிருக்கும் வித்துவானுக்கு ஞானவேதுக்களான அந்தக்கரணங்கள் அவித்தியாகாரியங்களாதலால் வித்தையினல் அவை நிவர்த்தித்தலால் தானும் அவ்வவத்தையைக் கருமுகருத்திருபாவமாயறியான் என்பார், 'அப்படியிருந்தயோகியனுபவத்தன்மைதானு, மெப்படியென்றுகாணுன்' என்ரூர்.

பிரமகீதை.

உறுதிதருனிற்றெரியாதலையுறுதிசெ
பெறுகுன்பெரியோரினெடுங்கிடந்தருமா
னெறிபட்டுளராவானிலையெய்துபரி-
செறிபவனருளிலெரிவரியடையாரும். (கக)

ஒடை.

இக்கலிதிற்பைபடர்ப்புறுதெரு
தற்கையனப்பசுத்திச்சிற்றிசை
சற்குலராதகண்டமுகம்பட்
டற்குவர்தற்றையெனச்சலமற்றார். (கo)

ஒடை.

உண்டிபோற்றிரென்றுமுலகிலுண்மையன்றெனவணர்த்தி
யெப்பொருஞ்சு கண்டசான்றதனிலக்கட்சியுறுவகண்டடக்கா
னெக்காட்டிம், பண்டையதாத்தாக்கிபர்சொன்னமயிலைபரமே
டொன்றாய், விண்டிடாவண்ணமுணர்த்துவான்றன்னெவியன்குருவெ
ன்றிடம்பெதம். (கக)

காட்சியையெல்லாங்கண்ணதாய்க்கரைத்துக்கண்ணெழுதிக்தொரு
பொருளில்லா, மாட்சியையளிக்கவல்லவன்குருவாமாரிபோன்மாலு
வெண்டாதெத, மீட்சியில்பதத்தைக்கருணையாலளிக்குந்விக்தகக்குரவ
னெயெயுரு. தாழ்ச்சிசெய்தெத்தற்குரியதத்துவமாஞ்சுக்கரனென்றி
டத்தருவான். (கக)

வருப்பறியெண்டுன்யறிவெத்துடம்பகற்றினைவலித்தத்
திருப்பாய்செஞ்சிற்றினைத்தருவதாயொருபுழியினிலைஞ்சி
யருள்சுரந்திதற்காதிதெசெய்யனுகரையுடையெலாமறையும்
பொருளோதெராக்கவுக்கெனவிசல்புரிந்தபடியிலெகன்றென். ()

ஒடை.

எல்லதுறிவானையில்லாதிவ்வாறுசிடெல்லாக்தான்
வல்லாஞ்சுகித்திங்கொன்றுமருவாறுடையதுபோ
லல்லாதிலணிறைபுண்ணியன்றிச்சல்லானப்பொருளித்
சொல்லாதில்லையுங்கட்டுச்சான்னெனெல்லாஞ்சுருக்கார. (கச)

ஒடை.

போதவடிவாயகண்டபூரணஞ்சிறைக்க
யாதுமுளங்கைக்கனியாமிவனருளின்படிபோதிய
வேதமுடியிற்பொருடாம்மெண்டயவாவெளிப்பிரிம்,
பாதகர்போற்பெயறியவாணைப்பாழ்த்தினைத்தில்விழுக்கனால். (கக)

தொகுத்துரைக்குமத்தியாயம்.

வேறு

ஆதிவேதாக்கப்பொருளாயத்தாவிதமாம்படிக்கிலகாயகனைஞ் [லிக்
சோதிபாதப்போதிரண்டையுந்தொட்டுக்கழுதேகனென்றயன்சொல்
காதலாற்பிறவிக்கடலுமுட்சடவுமோக்குந்திவ்வைத்தகன்றன்
பாதமேபணிதுமோவியிப்பரிசுபத்தியொற்பாடசனனன். (உ க)

தேவருக்கேதவிர்க்குந்தேவர்திரியம்பகன்றுலைத்தெண்டஞ்சப்
பூவிலேவிழுக்குபோதிற்பயருவிக்கிடக்கைப்பொழுதிலேபுச்சித்தன்
மூவருமதியாமுதல்வனுமறைவன்றூர்த்தியாய்முழுதியலுருவாந்
காவியங்கண்ணிபக்கலுப்பக்கதேதான்றிவுன்கண்ணிதற்காண. (உ உ)

யாலுமவ்விடத்தேதிருவொடுங்கூடமகிழ்தருமனத்தொடும்வந்தா
னாலுவின்னெம்பொனாரியாய்ப்பியாபுரியாமசங்கர்த்தனாத [ந்
மேலெடுத்தெடுத்தல்சக்குமப்பியாழதில்விளக்கியபிரமன்மாலவனு
சாலுமெய்ப்பதத்தியோமெர்ச்சித்தார்சங்கரனம்புயத்தாளிசீ.

வேறு.

தெரியிற்றெடுமேதுமொருபொழுதிலாதசிவனுமருண்மொழிநிழலே
யரியதனாழுயதுமதாலவிருவரையொடாடியருளிறை
னுரியவனுடூதிபுடையவிழியாலவ்வமையுமயனதியுணரவே
யருள்செய்தனனீசனரியதிருமேனியமரமொர்காணவருளினுல். ()

அந்தமறையீறுதந்தபரஞானவங்கணதனுமன்றியே
யிந்தவிழியாலுலர்த்தவிமையோர்தெய்வப்பெருமாகோயெய்தினர்
சந்தமறைபாடிநின்றனர்களாதிசம்புதிருநாமமாமெழுத்
தைத்துருவையாடியன்பினுறுதாபத்தாளிமையவண்டர்தாம். ()

வேறு.

அமையாவன்பாய்நின்றோளைப்பார்த்தையம்போய்
நமையேயையுற்றபித்தீசனேயுன்றனதா
ணுமையென்னுநாமத்தாலேத்தியேன்முனாலெய்தா
ளிமையோரொல்லாமென்பருகிக்கொண்டின்புற்றார். (உ ச)

வேறு.

சொல்லேவுதமுன்சொல்லுதற்கரியவித்தோன்ற
னல்லருளினலுமக்கெனநாரணனின்ரு
னெல்லைதீர்கருணைகாரணியவிறைவன்
சொல்லுவானருள்கிதையின்பலமெலாந்தொகுத்து. (உ உ)

வேறு.

பரமமாமிந்தக்கிதைபடிப்பவன்பாரின்மீதே
திருவினன்முகந்தனெக்குந்தேசிலிரவியொக்கு
மருவுமாமெனேயவந்துமாசிலாவிஞ்சையாகு
முருவுமாமுமையுமென்றமவெனாத்துறையாந்தும். (உ ங)

வேறு.

பிரமனுனிங்கள்பெற்றவிக்கீதைபேசியகீதைகட்கெல்லாம்
பரமமாய்வேதாகாரமாதலிறற்படிக்கலாமறையவர்தமக்கே
சுருதியாதலிறற்குத்திராதிகளாற்சொல்லலாகாதெனவருளிப்
புரணமாயெல்லாக்காரணமுங்கடந்தபோதவின்பத்திறுட்புக்கான். (கூ)

மாலுராதுடனேவானவர்க்கருளிமகிழ்ந்துவைகுண்டமேயடைந்தான்
மேலவானவனைத்தியன்பரமன்மேனியேநோக்கியீண்டிருந்தான்
ஞாலமால்விட்டுஞானதற்பராய்ஞான்முகன்றன்முனேதெண்டம்
போலமேபணிந்துவானவர்தந்தம்பொன்னகர்நோக்கியேபோந்தார். ()

வேறு.

உத்தமமானகீதையுரைத்தனனுவகையோடும்
பத்திபாற்சேட்பார்க்கென்றும்பகர்ந்திடப்படுமீதென்று
சுத்தவேதியர்க்குச்சொல்லிச்சூதனுஞானக்கண்ணன்
முத்திபாமுருவேநோக்கிமோனமேயடைந்திருந்தான். (கூ)

இனிதெலெல்லாந்தன்பாலிறைவனின்னருளாற்பெற்ற
முனிவனேமுனிவரெல்லாமுடியுறவணங்கியேத்தி
நனிமிகநானென்கின்றபதப்பொருணடிவேரோ
டனியகில்பிரமமாகவறிந்ததிசயித்திருந்தார். (கூ)

பன்னிரண்டாவது முன்சொல்லிய வுபநிஷதங்களினர்த்தத்
தைத் தொகுத்துணர்க்குமத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ருசள.

பிரமகீதை மூலமும் குறிப்புரையும் முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதிதுணை.

ஈசுரகீதை பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அ		அன்றரியா	கந	இருதுடைமே	சச
அகற்பமல்ல	சந	அன்றியின்மை	நரு	இருளுடனே	எ
அகிலபூதங்க	உரு	அன்னியமறவ	சசு	இலங்கியம	க
அகிலவுலகுமி	உந	அன்னியமின்றி	உஅ	இவணமே	ருக
அடங்கும	சக	ஆ		இவ்வளவுதா	ககூ
அடித்தகிற	க	ஆகமுறுமாரு	உக	இறைவனுக்	நந
அத்தமாலி	ச	ஆகமெடுத்த	உஅ	இன்பமொ	அ
அர்தவெல்	க	ஆகவிலையிரு	நக	ஈ	
அப்பரத்தன்	நச	ஆசாதழியா	உ0	ஈங்காதியி	உசு
அப்பரமான்	சக	ஆங்கவர்க	கந	ஈங்கெனது	ககூ
அயர்வறு	சக	ஆங்கவன்	சு	ஈசனதாய	ருஉ
அயில்கின்ற	எ	ஆசிரமமேலி	சசு	ஈதெலாம்	ரு0
அரசரெழு	[illegible]	ஆதல்வழி	[illegible]	ஈனஞ்செய்	நசு
அரிதாயறி	ககச	ஆதலாலெ	கக	உ	
அரியமறை	ருக	ஆதலான்மு	க	உடுக்குமா	நசு
அரியுருவு	ச	ஆதலிலரு	ருக	உதியாமலெ	நக
அருத்திசெய்	உஎ	ஆதிதேவனீ	உந	உயிரிலேடு	எ
அருத்தவித்	[illegible]	ஆதியுமேவம	நஅ	உருவொடிங்	உக
அவமறுபுரு	சசு	ஆதிவிகார	கரு	உருப்பூலைக	உச
அவனேபாச	நஉ	ஆரணமந்த	நந	உலகங்கண்	நசு
அவ்வண்ணமு	கக	ஆலம்பனமா	கஅ	உலகினிலெ	எ
அழியாதெ	க	ஆறுபலகூடி	கக	உளவாறுளை	சக
அளவிறந்-னள	உரு	இ		உற்பவசரா	உஅ
ஆடி-வன்பா	ரு	இடர்ப்படுபி	ச0	உற்பவமொ	உ0
அறியாமை	நக	இத்தபோத	உ	உன்னருமி	சரு
அறிவாலுல	கஅ	இத்தன்மை	அ	உன்னையா	உஉ
அறிவினில்பி	நஎ	இந்தஞான	சு	உன்னேநீயு	ரு
அறிவினையு	அ	இந்தநார	ருக	ஊ	
அறிவிறை	எ	இந்தியாதனி	கரு	ஊடறதாம்	நந
அறிவெனவு	சு	இந்தியமீட்சி	சந	எ	
அறையுமவ்	கஉ	இந்திரனெனி	உக	எங்குந்தா	கந
அறைவதன்	சு	இப்பிரமசக்	உஉ	எங்குமுளனை	நசு
அனியமான	உக	இரண்டாவ	கச	எண்ணமதிற	ககூ

பாட்டி.	பக்கம்.	பாட்டி.	பக்கம்.	பாட்டி.	பக்கம்.
எண்ணியல்	சல	ஒருமனதையன	உக	**கோ**	
எண்ணுமதி	க0	ஒழியாதுரைத்	இக	கோலமறி	கரி
எதிதாழில்	சம	ஒன்னலர்க்	க0	**க**	
எந்தாலு	உச	**ஓ**		ககத்திலு	கரி
எந்தப்புகழு	சக	ஓங்கியமுலை	கக	ககத்தினா	கக
எந்தப்பிரா	க்க	ஓதம்பற்றி	இக	ககலசத்தி	கரி
எந்தியாகி	உச	ஓதியாமைய	கக	கந்தாளுறுரு	உக
எந்தியாளி	க்க	ஓதுமாலம்ப	சச	கந்தையறுத்	க்க
எந்தைதீபா	உச்	ஓதுயிர்யாகி	கவ	கத்திபொன்	க்ரி
எந்தைபன	உச	ஓதுமொலிபு	உக	கந்தகம்மெ	கக
எந்தையாகி	இட	ஓலமை	இ	கனந்தமா	இட
எப்படியார்	சல	**க**		**கா**	
எப்பொழு	ச	கடைகுமதி	உக	காமதொ	சக
எல்லாருமா	கஉ	கணமாத்தி	உ0	**கி**	
எல்லாளு	கஉ	கண்டியாளை	உக	கித்தக்களிற்	க0
எல்லாவுலக	கச	கண்ணன்றி	கஉ	கிரக்களாயி	உ0
எல்லாவெக	க்க	கத்தனாதன	ச	கிரக்கனமா	உக
எனக்கமற்	க்ர	கிளர்ப்பல	சட	கிண்றிருவு	க
என்டதச்	சக	கரணமிரா	உக	கின்பமான	க்ரி
என்றுலுற்	சக	கரணமெல்	உஉ	**கூ**	
என்னைஞா	க்க	கரிபகாரி	உக	கூட்டிரா	ச
என்னைபெ	சக	கருத்திலா	இ	கூத்தாயெ	க0
என்மெனெஞ்	க்க	கருத்தெக	உ	கூத்தனெயா	கக
எ		கலியானரி	கச	**கெ**	
எகமாய்கின்	சச	கற்பத்தனின்	க்க	கெஞ்சுமுனி	உ
எகனுக்கிற்கி	கச	**கா**		**கெ**	
எசதுருபலிட	சட	காதலான்	உரி	கெப்பிட	உரி
எசிலித்தமி	சச	காமரெய	இ0	கெடகெய	ச
எதுஞாறகா	இக	காமனிறகெ	உக	கெள்வாகிய	கஉ
எதுவாணை	க	கார்முகித்தெ	உ	**கொ**	
எமதாகமெ	இட	காலமாகிய	கச	கொள்ளகா	கச
எவனிக்கனி	க0	**கூ**		கொள்ளத	கச
எவனீமாயை	கக	கூடனகொ	சஉ	கொள்ளமா	உ
ஒ		கூடுகின்றமு	உச	**கோ**	
ஒக்குமுக்கு	க்க	**கெ**		கோதியான	க்ரி
ஒப்பதுமிக்க	க்க	கெசவறு	இ	**ஞா**	
ஒப்புரும்பா	க்ர			ஞாலமெலா	உ0
ஒருகாலிரு	க0			ஞாணமதில	க0
ஒருதாயை	கச				

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
த		**நா**		பவினைநின்	உச
தக்கசருமங்	உள	நாதனையரி	உ	பழுதிலவமொ	கஎ
தக்கபிரசா	ஈ0	நாரணன	ஈ	பழுதிலீசன்முழு	உக
தடித்தவுரு	சச	நாணைமா	கஉ	பன்னியயோ	சஅ
தபனவொளி	ஈக	நான்மறை	ஙக	**பா**	
தருக்கிலாத	சக	**நி**		பாகமென்ப	ஈச
தருமபாவமி	ஈக	நிகழ்ந்திடுங்	உஅ	பாங்காயவி	ஈங
தலைமைசே	ஈ	நிகில்வுலகு	கங	பார்த்துள	கஉ
தனதானதிரு	உ0	நித்தநியமத்	கஅ	**பி**	
தனியிலிருந்	சஙி	நித்தமனந்த	ஈக	பிரமரண்டங்	உ
தன்பராப	ஙஉ	நித்திரையு	கக	பிறப்பிலை	கச
		நின்மலமாகி	ஈஅ	பிறிதறுமென	சஎ
தா		நின்மலமாய	ஈச	பின்னியபகு	ஈஉ
தாரணையா	சச	**நீ**		**பு**	
தாராகாய	ஈக	நீங்காதகா	ஙி0	புண்டரிகவுரி	உ0
தானலா	அ	நீரிலுந்செழு	சச	புராதனமோ	சஉ
தானினையுமா	சி0			புன்மயகோ	ஈச
தி		**நு**		**பூ**	
திங்களைபி	ஈ	நுண்ணியதத்	ஈஈ	பூதங்களு	கஈ
தீ		**ப**		பூதங்களை	கஈ
தீதின்முத்தி	ஙஈ	பகருபரமீ	ஈஉ	பூதமைந்தி	உஅ
து		பங்கமில்சீ	ஈஅ	பூதமைந்	க
துக்கரங்குறி	ஈஎ	பங்கமில்ப	ஙி0	**பே**	
துதித்தமா	ச	பங்கயந்தலை	சஙி	பேறுறபிர	ஈஅ
துதியினிந்தை	சஅ	படர்தவம்	சஉ	**பொ**	
துயருறுதசக்	சஅ	படவரவர	உள	பொய்யில்ப	ஙஎ
துறவினாறிவி	உக	படிகந்தனி	க	பொருவில்கி	உஅ
துற்றுவரு	சக	படைத்தவனை	கள	பொல்லாதபே	உஎ
தெ		படைத்திரிய	உங	பொல்லாதவ	ஙி0
தெய்வங்களு	உசு	படைப்பதுங்	கரு	பொன்றுகி	ஈட
தொ		படைப்பவனை	கக	**போ**	
தொல்லையள்	உக	பத்தியினலி	கள	போதனுகிய	உஉ
தொழுதருமை	உஉ	பத்தியையெ	சஅ	**ம**	
தோ		பந்தமதி	ஙி	மகமுத	சச
தோற்பமுயண்	சஉ	பரமனத	ஈ	மதியினு	உஎ
ந		பரமாணுவி	உஉ	மத்தியமா	ஈஙி
நலங்கொள்	சசு	பரமாமெல்	கரு	மந்தமாறி	சஈ
நல்லறிவு	க	பரியுமகுரு	சள	மந்தமுத்	சஈ
நன்றுய்ந்தா	கச	பலவுணைசெ	உக	மயலிலா	சி0
		பவுமார்	சஉ		

ROJA MUTHIAH
KOTTAIYUR-623 106
TAMILNADU - INDIA

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
மருவற்கை	நிஉ	மூன்றாவது	கஅ	**யோ**	
மலைபயி	சு	**மே**		யோகஞ்செய	கக
மலைபயர	கள	மெய்த்தகவி	கூ	ஷை+செய்து	கக
மலைவினிலா	சக	**மே**		யோகிரு	சஎ
மலைவெறு	சு	மேலதான	உநி	யோகிகளி	நிஉ
மனத்தால்	சக	மேவிபாதிரு	உநி	யோகியாதி	உக
மனம்பத்தி	நக	**மோ**		யோகிலிரு	நக
மா		மோகமாமு	நக	**வ**	
மாசுடைம	நள	**யா**		வஞ்சமாயை	கள
மாதாவிலி	உச	யா+ருபொருட்	சு	வருணனெனு	உக
மாமறையி	நிந	ஷை+ய்க்குணமி	கூ	வருத்தமா	சநி
மி		ஷை+பொழுதி	கஅ	வருந்தியும	நஉ
மிகப்பயந்	உக	ஷை+யொகமு	கஎ	**வா**	
மிக்கபரஞ்சு	சநி	யாதொர்ப	கூ	வாசகமுடா	சஉ
மு		ஷை+ன்றிரு	நி	வாடலின்முக	சஎ
முகமொடுகி	நள	ஷை+றினையா	கக	வானெரு	நி
முத்திபைய	ஏ	ஷை+ன்னையு	கஉ	**வி**	
முனிவரொ	நிக	ஷை+ன்றொரு	நச	விலக்கிதம்	சந
முன்பதியணிக்	க	யாகுப்பி	சநி	விரிந்ததிங்	கக
முன்னகர்ன்	கச	யாவனியா	கஎ	**வெ**	
மூ		யாவரெருவ	கஎ	வெல்கபூத	க
மூவர்தேவ	நிச	யாழிமியல்	கக	**வே**	
		யானசெல்	க	வேமெரிர	உள
				வேறுகரானி	நிந

கணபதிதுணை.

பகவற்கீதை பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அ		அறிவிழைய	ஆச	ஆன்றவறி	கூக
அகநியொளரி	கஅ	அறிவிழைவை	கம	ஆடி — கசரு	கசக
அக்ரூடர்	கம	அறிவிளித்தன்	கக	**இ**	
அகைசமிரு	கடம	அறிவிளோயற்கி	கஅ	இகழ்ச்சி	அச
அஞ்சுதலி	கஙஉ	அறிவுமறி	கசஉ	இகழ்பவ	ககள
அடி-புலன	எங	அறைபும்	கூக	இடரானது	அக
அடி-புவன்ம	கூ	அனேயயி	கம	இரஞ்சிவினை	கங
அஞ்சுபொ	அங	அன்பவினை	அங	இருந்தவண்	கஉச
அடங்கிடய	கடச	அன்றியுற்றுனை	கள	இருந்திய	கசஇ
அடங்குகின்	எக	அன்றியே	ஙஅ	இருந்தவின்	கங0
அடித்தேம்பு	ச0	அன்னமனை	கச	இருந்தடை	கள
அடையனா	கூகூ	அன்னவர்கள்	கூச	இருந்தவரு	கக0
அணித்தகை	கசகூ	**ஆ**		இருந்தியங்	கஉக
அதனல்ல	அ0	ஆசினைய	கஙள	இருப்படியன்	கஙள
அத்திரான	கஉச	ஆதலறி	கம	வெ + புவினை	கஉச
அந்தக்காண	கூகூ	ஆதலாற்புல	எ0	வெ + புனை	அ0
அந்தவரு	கசகூ	ஆதலாவியம்	கக	வெ + ரிவிரு	கச
அப்பொருளோ	கசகக	ஆதலினை	கஉஇ	வெ + ருவ்வ	கஉக
அரசவ்வர	கூ0	ஆதிதேவ	ககஉ	இப்பரிசுட	அச
அரிதுறைமறி	கச	ஆயிரஞ்சி	கம0	வெ + கனா	கக
அரியபிரு	ஙஇ	ஆயிழையினை	கஉ	வெ + சென்	கச0
அரியவினை	கச0	ஆரைகள்முறி	கக	இப்பொரு	கஉக
அருந்துண	கஉங	ஆயபிரமத்	கூக	இரவிதா	கஉஉ
அருமைய	கஉ0	ஆயாதகர்க்	கஉ	இருப்பிட	கசஉ
அலையிலக	எஉ	ஆயிழையர்	கச0	இருவரை	கஉச
அல்லாவி	கசக	ஆவதானமை	கள	இருவினை	கச0
அவ்வகைய	கம	ஆவதென்	எச	இருவினைத்	கஙஉ
அழியாதவிம	கூங	ஆர்த்தனை	இக	இருவகைய	கூ
அழிவொன்ன	கச0	ஆவதெல்	எ0	வெ + புவி	கசள
அன்னித்தலம்	கூச	ஆற்றிய	கஇ0	இருவேறு	கசச
அறியாதபரு	கசஉ	ஆற்றினல்	எச	இல்லாயவி	கங
அறியாதையி	அக	ஆன்றபொரு	கூ0	இலையிர	கஉ0
அறிவசாதி	எக	ஆனவிப்	கஉ0	இவ்வகைபொ	கசக

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஷை + கையகு	கூக	உந்தியப்	எக	எவ்வகைப்ப	எரு
ஷை + தாகில	சுச	உய்யவன்	கூஉ	எள்ளலா	கஉ0
ஷை + யவனை	சுக	உய்யும்படி	எஅ	எறியாவெ	அ0
ஷை + வாய	அசு	உய்வகை	அசு	எறிவரும்	கூரு
ஷை + யாசு	கஙச	உருப்பாண்மை	சுசு	எனைத்துவி	க0ச
ஷை + யென்	எஅ	உரைசெயற்	கஙசு	என்செயற	எச
ஷை + யேவ	கசஉ	உரைசெய்	கஉச	என்பாற்பொரு	எச
இவ்வகைவி	அக	உலகமுந்தா	கஙள	என்பேரி	கஙஉ
இவ்வண்ணமறி	சுஉ	உழுதொ	கசரு	என்றபொரு	கரு0
இவ்வாறிதனி	கஉஅ	உளவாமுயிரு	எங	ஷை—ருளிச்	க0கூ
இவ்வுயிரி	கஉக	உன்னியவா	கஉஉ	ஷை—வனு	கஙச
இழியாதிங்	அக	உன்னுநான்	ருசு	ஷை—வன்வ	கஙக
இறந்தவெ	க0ரு	ஊ		என்றுகூறவி	அக
இறந்தாரோ	கஙக	ஊணேயே	க0உ	என்றுமு	கஙo
இறந்துபோ	கஙங	ஊர்வனநி	க0க	என்னெ	கசக
இறவாவ	அசு	ஊழாலேவ	கூங	என்னது	கசஅ
இற்றிவைய	கஙக	ஊழால்வ	கஉஅ	என்னுடைய	கஙங
இனம்வலி	கஙங	ஊறுபடவொ	சுரு	என்னுருவி	க00
இன்றுவாளம	ஆஎ	ஊனப்படு	கசஙு	என்னெப்ப	கசஎ
இன்னதன்	கஉங	எ		என்னேயே	கசஎ
இன்னவர்க்	அ0	எஞ்சலிலா	கசக	ஏ	
இன்னவர்த	கூச	எஞ்சுதலேயி	கூசு	ஏகமேக	கச0
இன்னுதன	கசக	எண்டிசழு	அஎ	ஏதமான	கூக
ஈ		எண்ணியவு	கஙஉ	ஏயநானெ	கஙசு
ஈண்டுபொரு	க00	எண்ணிலிய	க0அ	ஏயிரு	கசஅ
ஈர்வன்று	கூக	எண்ணுமின்	எஅ	ஏயும்பரி	கஙஉ
ஈனமற்ற	கசச	எப்பொருட	க0உ	ஏய்வகை	க0க
உ		எப்பொருளினு	கஙக	ஏறுமல்லு	கஙங
உஞ்சேபோ	சுங	எப்பொருளுமி	கூஅ	ஏன்றுமு	கஉச
உடம்புடனி	கஉரு	எய்துமெங்	ருஅ	ஐ	
ஷை—னேயு	அச	எரிநிகர்வெ	எ0	ஐவகைப்	ருசு
உடம்பென	கஙஅ	எல்லாத்	கூக	ஒ	
உடலுப்பு	அங	எல்லாப்பொரு	க0ரு	ஒக்கும்	அஎ
உணர்வவி	கஉஉ	ஷை—மறிவா	கூள	ஒத்துநல்	கஉரு
உண்டாயவுல	கஙங	ஷை—ட்கும்பர	கசஅ	ஒத்திதங்	கஉஉ
உண்டுமீள	கஙசு	ஷை—பழைய	சுசு	ஒப்பரிதாய	கஙகூ
உண்ணல்விளை	கஙங	எல்லார்க்	க0க	ஒருபதம	ருரு
உண்பனயாக	கஙஎ	எல்லாவுயி	அக	ஒருபெரு	கஙக
ஷை—வையு	கஉக	எவமறமுன்	எள	ஒருவருமொ	எஉ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஒருவனசிக்	கஉச	கனையெரி	கசசு	**கா**	
ஒருவனென்	சுஎ	**கா**		சாதிபுரி	அரு
ஒவ்வாதீ	சுஉ	காடுமலை	கசசு	சாத்துவிகர்	கஉசு
ஒழியாதெ	கஉசு	காணுங்கே	அஉ	சாயைபோ	ககஉ
ஒளியினு	ககக	காணும்பு	கஉ0	சாயையன்	கஉஎ
ஒன்றலா	ருக	காதலாலிந்	கஉக	சாவதிலேயா	சுச
ஒன்றியம	கசஎ	காதலாற்ற	எரு	சாவாதுபி	எஎ
ஒன்றினு	ககஎ	காதலிலி	ககக	**சி**	
ஓ		காதலினுகி	கஉச	சித்தர்களி	க0சு
ஓங்கியவுல	கசஉ	காமமென்	கச0	சிந்தையி	கூச
ஓடுகின்றபு	எஅ	காரணமிறங்	ககசு	சிறந்தவர	கூ0
ஓதலாகா	சூ0	காலத்தாலு	க0க	**சீ**	
ஓதருஞா	கூச	காவல்செ	அரு	சீதமழன்முத	சுரு
ஓதருந்திக	ககக	**கு**		**சு**	
ஓதலினியற்	கூஅ	குடந்தொ	கஉக	சுருளார்	க0அ
ஓதியவடம்	கஉக	குலங்கெட	சுக	**செ**	
ஓதிற்பெ	க0ரு	குலைபெறு	கசஉ	செயத்தகுவ	ககர
ஓதுராக	கஉச	குளமுதலியவ	சுஅ	செ—னவெ	கஉஎ
ஓமென்கி	கஉக	றியுரீல	கஉச	செயலாலு	எஅ
ஓமென்று	கஉக	குறையுமாப்	சுக	செயல்வகை	எஉ
ஓரின்மே	கஉஉ	**கூ**		செயன்மே	எஅ
க		கூறினநூ	கஉச	செய்தவி	அசு
கங்கையா	ருஅ	**கெ**		செய்தியின்றி	சுஎ
கண்களும்வ	க0க	கெடுகின்ற	கஉஉ	செய்யமா	கஉரு
கண்டவரி	ககச	**கை**		செய்யாமு	கூஅ
கண்ணனுநா	க0எ	கைம்மா	அஎ	செல்வம்	கூஉ
கண்ணிய	கஉசு	கையும்ப	ககஉ	செறிந்ததிவ்	சுச
கண்ணிற்க	எஉ	**கொ**		செறியுமி	கஉக
கண்ணினு	கூஉ	கொண்டுசெ	கஉஅ	**சே**	
கண்ணெய	கஉஅ	கொண்டுப	கூ0	சேயமாம	ருரு
கண்ணேயோ	கஉக	கொல்லினு	சுக	**சொ**	
கதுவியபொ	சுஅ	கொற்றவு	சூ0	சொல்லரு	அக
கருதரும்வ	எஎ	**ச**		சொல்லார்	எஎ
கருநாண்	கஉஅ	சத்துவகு	கஉஎ	சொன்னக	கசசு
கருமஞ்ன்	அஉ	சத்துவமா	கஉரு	சொன்னவி	கசசு
கல்லாருந்	க0எ	சத்துவம்ர	கஉச	**ஞ**	
கவைதரு	அஉ	சந்தினு	க0ரு	ஞானகா	கச0
கறைசெ	கசரு	சந்நியாச	கச0	ஞான்மாமி	எஎ
கனவந்திக	கஉஅ				

பாட்டு.	பக்கம்.
ஞானமு	ககக
ஞானமா	க0உ
த	
தக்கதூத்	கஉடு
தக்கதுத	கஉடு
தஞ்சமிவ்	ககo
தடுத்ததொழி	எடு
தடுமாற்றம	சுக
தருபயன தூவி	சுக
தருமம்பா	கசஅ
தருமனட	டுக
தலைநின்றபொ	சுக
தலைமைய	கஙஅ
தலைமையு	கசடு
தலையாமிந்த	அள
தலையுங்கழு	அள
தவர்கொள்	சுங
தா	
தாங்கியநீ	கoக
தாவிலருந்	சுo
தானந்தமி	கூடு
தானலதி	அசு
தி	
திதனையெவரு	சுள
தியாகமுன்	கசக
திரியுமிரு	கூங
திருவறநீ	கசகூ
தின்பநக்	கங0
தீ	
தீக்குலாம்	கஙள
தீங்கியற்று	கசo
தீதகலாதெ	கசள
தீதறுசிறுவ	சுo
தீதற்பாலா	அக
தீத்தவழு	கஙஅ
தீமனந்தனி	எடு
தீமைசெய்	கஙஉ
தீராவகை	கசடு
தீர்த்தயா	கீங்அ

பாட்டு.	பக்கம்.
து	
துயிலுமுண	அள
துறவுநன்	அஉ
துற்றவின்பமு	சுள
துன்பமாய்	கசச
துன்னிய	கஉக
தெ	
தெய்வவா	கஙஉ
தெரியாவ	கoஅ
தெளிபவருண	சுஅ
தெளிவினை	கஙஅ
தே	
தேடியபொ	எக
தேடும்பழை	கூடு
தேவதேவ	ககஉ
தேவரும்வ	கoக
தேவனைய	கoஉ
தேவர்களு	கoச
தேவர்களோம	எங
தேறுநெஞ்	அஅ
தொ	
தொடக்கற	கஙங
தொடருற	கசடு
தொன்மை	அo
ந	
நண்ணிய	சஉக
நல்லகரும	கூள
நல்லகா	எள
நல்லமாந்	கங0
நல்லவாற	கஉங
நவைதருகுண	சுஅ
நற்றவநிக	எள
நன்முய்ஞா	கசங
நன்றேஞா	அச
நன்றேவி	எஉ
நி	
நித்தமாய	கசக
நிரந்தரமி	கoச

பாட்டு.	பக்கம்.
நிலத்திலெ	கக0
நில்லாவுடற்	சுசு
நிறைவிலா	கஙங
நீ	
நீடுமனநி	கூo
நீதிவேதம்	ககஉ
நீரிலுனிறைந்	எo
நூ	
நூற்படு	கஙள
நூற்றுவர்	கக0
நெ	
நெய்மார்	சுங
நெருப்பை	எடு
நெறியில்	கூஅ
நெறியால்	கஉஅ
ப	
படைகளி	கoசு
பண்டுகண்	ககச
பண்டுசெய்	எச
பண்ணிக்	கசச
பருகாநி	கoடு
பலவினியு	கoள
பற்றுமாங்	கசஙங
பற்றுமாசி	கஉச
பா	
பாடும்ப	அசு
பாதியோர்	டுடு
பாவமாக	கசச
பி	
பிணித்தபி	கசகூ
பிரமமா	எக
பின்னேயோவி	எக
பீ	
பீறியபோர்	சுசு
பு	
புண்ணியபூ	டுள
புண்ணியபுலக	சுஅ
புத்திபொ	கoச

பாட்டு.	பக்கம்.
புலனைவை	ள்உ
புன்மைய	அசு
பூ	
பூக்கமழ்	கஉக
பூதமைந்	கஉ0
பூத்தரு	அஉ
பெ	
பெண்களிற்	க0சு
பெரியவர்பயி	எச
பெருமுனி	க0சு
பெருமை	அங
பெற்றமீத	எக
பெற்றவன்	ககக
பே	
பேதமுடை	க0ச
பேதைமையை	கங்அ
பேதைமைய	சுக
பை	
பையரவி	கசக
பொ	
பொய்ம்மை	கூ0
பொராவுரு	க0சு
பொருத்த	கசச
பொறிகளு	கசள
பொன்றுவது	சுச
போ	
போகமாய்	அஅ
போதலரி	க0உ
போர்முக	ருஅ
போவனநி	கஉஉ
போனவை	கூரு
ம	
மண்ணுளும்பெ	சுங
மண்ணீரையவி	சுரு
மண்ணுநீரு	கூள
மண்ணுறவ	க0க
மந்திரமாய	கஉஅ
மருத்துவர்	க0அ
மருவற்குரி	கூள
மருவுகின்ற	கங0
மருவுற்ற	கூரு
மலைகளி	க0ரு
மறந்திரு	கங்உ
மறைபயி	கங்உ
மற்றவருந்	கூச
ஷி+ர்தந்	எங
ஷி+தம்மை	கங்ச
ஷி+நெஞ்	க0ச
மற்றிப்	கஉஅ
மற்றிவ்வு	ககக
மற்றுனக்	கசஅ
மனத்தெ	கசச
மனமொரு	கசச
மன்னகீ	ககசு
மன்னருள்	ருசு
மன்னவவெ	கசஅ
மன்னவுட	ககஅ
மன்னியக	கங்ச
மா	
மாதவனு	கசக
மாயனிவைநி	எரு
மாயுமவரா	சுச
மாயுமாயை	கூஉ
மானமவ	கஉசு
மானமும்	ககக
மாற்றலர்க	சுங
மி	
மிகமேனி	அ0
மிக்கசொற்	க0சு
மின்னேய	சுக
ஷி.+வுட	கஉக
மின்னேய-திரு	சுச
ஷி+யேய	க0ங
ஷி+யேய்	க0உ
மு	
முந்துவா	கஉக
முன்செய்	கங்அ
முன்றிக	கஉ0
முன்னே	க00
மூ	
மூதவா	கஉங
மூன்றுகு	கூக
மெ	
மெய்யறி	அச
மெய்யுறவு	ககசு
மெய்வகைத	எச
மெ+யவுல	க0ரு
மெய்வரு	கசக
மே	
மேலாயுள்	எசு
மேல்வகுத்	ருஅ
மேவின	அசு
மை	
மைக்குண	கூங
மையலிது	கூ0
மொ	
மொழிசெ	கங்0
யா	
யாக்கை	கசக
யாதவா	ககங
யாதின்மா	கசக
யாதொருபொ	எ0
யாதொன்றி	அஅ
யாதொன்றை	கூள
யாருமறிய	க00
யாவுவ்	அங
யாவர்களா	க்ங்சு
யாவர்கள்சில	ககசு
யாவர்போ	ருக
யாவரைருத்	கூச
யாவரைருவனெ	அக
யாவரைருவன்	கசஉ
யாவும்வகை	சுரு
யாவனனெத	எக

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
யோ		வானடை	ககஅ	வீமனையும்	ருஅ
யோகமன	அசு	**வி**		வீவனெக்	சுசு
யோகமுடி	கூஎ	விடம்படுப	ககஅ	**வெ**	
யோகமேவ	கூற	விடலரும்வ	சுஅ	வெய்யோர்ங்	அக
வ		விட்டுமுற்	எக	வெல்லப்ப	கசசு
வசையிற	கஙஅ	விண்ணியன்	ருசு	**வே**	
வஞ்சர்செ	ருஅ	வியக்கமேன்	கூரு	வேண்டல்	எஎ
வஞ்சர்வே	அஅ	வியந்துத	கஙச	வேதநா	கஙஎ
வணங்கவி	ககஏ	விரியவுண	கூச	வேதநூ	கரு0
வணிகரும	கஏஉ	விரியவுரை	கூசு	வேதநெறி	ககச
வருணனு	கஏசு	விரும்பல	கஙங	வேதமாகி	கூஉ
வலந்தரு	ககஏ	விரைசெய்	கசஎ	வேதமேழு	கஙசு
வா		விலங்கலனை	கஏ0	வேதமொழி	கஏக
வாக்கிலை	கசஉ	விழியாமெ	அ0	வேர்மே	கஉஎ
வாங்கியை	அஅ	விளம்பும	ருக	வேறப்பா	கசஎ
வாயாத	கஙசூ	வினைப்பய	கசங	**வை**	
வாயேயன்	சுஏ	வினைமுய	அங	வையமனை	ருக
வாய்மை	கஉசு	**வீ**		வையமுழு	கசஅ
வாராநின்ற	சுக	வீதலிற்	கசங	வையாரயிலு	சுரு
வாழுஞ்	கஉச				

பகவற்கீதை பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

பிரமகீதை பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அ		அப்போதுசு	உகடு	அனலனே	ககஙு
அகமெனவ	உஙo	அமையாவ	ஙகக	அனலினி	உகஉ
அகிலமாய	கடுசு	அம்பிகாப	ஙoக	அன்பரா	உஉசு
அக்கரந்தனே	உசள	அயர்ச்சிமிக்	உடுச	அன்பில	உஉள
அக்கரமாகி	உசச	அயலொன்	உoசு	அன்பிலை	கடுஉ
அங்கம்மாறி	களள	அயரூனின்	கஅக	அன்பிலைலை	கஅஉ
அங்கமேவத	ககூச	அபனுமீண்	உஙக	அன்புறுகு	களசு
அங்கிதலே	உசசு	அரசதொ	உகடு	அன்றியனு	களo
அசத்தின்க	உoக	அரசாகிய	உளடு	அன்றுவா	ககூச
அடி—றன்-தா	உoக	அரணியோ	உகள	அன்னத்தா	உகச
அடி—துத்தன்	உoக	அரியமா	ஙoச	அன்னியத்	உஉo
அடி—யாலு	உகo	அரியுமய	உஙக	அடி—மாகவி	ககக
அச்சமாகி	உடுசு	அருவெனு	ஙoக	அடி—ய்விஞ்	களசு
அஞ்ஞான	களச	அருளொதா	உகoo	ஆ	
அடையநீ	கடுசு	அருளிஞ	உஙஉ	ஆசமங்கள்	உசo
அடி—வும்பி	ஙoள	அருளினைத்	உடுங	ஆஞ்ஞான	ஙoங
அணுவினுக்	உசுஉ	அர்க்கன்ம	உசசு	ஆகையால	ஙoஅ
அண்டருக்	கடுள	அல்லாதில்	உசுசு	ஆசரத்தொ	உசுஉ
அண்ணிய	உஅள	அவத்தமே	ககூசு	ஆதாமூலைட்	உஉசு
அதுவென்	உகஅ	அவனதிய	ககங	ஆதலாலரி	ககங
அத்தனங்கொ	ககஙங	அழுத்தமிக்	கடுசு	அடி—றியும	உசுக
அத்தனேசர	ககூச	அளவிலம்	உஙச	அடி—வானந்த	உடுக
அத்துவிதந்	உசுள	அளவிலா	உஉள	அடி—வுள்ளோ	உகடு
அந்தத்து	கடுக	அளவையோ	உஉக	அடி—லுருவங்	களo
அந்தப்பர	உஅள	அறியாதா	உoஅ	அடி—ல்விஞ்	கஅஅ
அந்தமறை	ஙகக	அறியாமையி	உகக	அடி—வீட	ககூள
அந்தமாம	உடுடு	அடி—யென்	உஉo	அடி—ற்பிற	கஅங
அந்தரிக்கங்	உளச	அடி—வடிவா	உகக	அடி—ன்மா	கஅக
அந்தவிச்சை	களச	அறிவுறும	ஙoo	ஆதலிற்சி	உஙஅ
அப்படியி	ஙoக	அறிவின்மு	உஙச	அடி—ஞல்வே	உஅடு
அப்பரம்	உஙக	அறிவுபா	ககூஅ	ஆதித்தனி	உகஉ
அப்பாலா	உஉஅ	அறிவொடுவி	உகஉ	ஆதித்தனை	உஉச
அப்பொழுத	உஉள	அறையும	கஅஉ	ஆதிவேதா	ஙகக

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஆமன்றென	உ0ரு	இன்பமாம்	களஎ	உள்வாகி	உநகூ
ஆரணத்தன்	ககூசு	இன்னதை	உருஅ	உள்ளபே	உசுகூ
ஆரமணிகு	கருரு	இன்னதோர்	உ0க	உறங்கும	உருகூ
ஆனதர்க்கத்	கஅருி	இன்னபரி	கருங	உறுவதுபு	நக0
ஆன்தாகா	உஉச	ஈ		ஊ	
இ		ஈசனைஞா	ககூசு	ஊனுதிக	உகங
இகழுபுன்	உஅஅ	ஈசனுமிறைவ	உகக	ஊனிந்தி	உகங
இங்குநா	உசஉ	ஈசனுக்கன்	கருசு	ஊனிலொ	நஉசு
இதயமாமி	உசஅ	ஈசனுக்குரு	உசுச	எ	
இதற்குநீர்	உ0உ	ஈசனென்	உருஎ	எங்குநிறை	உசருி
இதுசகந்	உச0	ஈசனேய	நஉக	எச்சகத்	உகூசு
இதுபரமமா	உ.அ0	ஈசன்சக	உஉஉ	எண்ணிலா	உருச
இதுபரம்ப	உநஎ	ஈசன்ற	உஉச	எத்தைப்	உருங
இதுவதென	உ.கரு	ஈனமாகி	உசுக	எப்படிப்பூத	உ.உங
இதுவெழு	ககஉ	உ		ஷை—ப்பொ	உஉஉ
இத்தன்மை	உஉஉ	உடம்பா	உகஎ	ஷை—யாலு	உருஉ
இத்தாலித்	உஉக	ஷை—புடனி	உநஅ	ஷை—யெப்	ககக
இந்தப்பர	ககஉ0	ஷை—ன்பு	உருக	எப்பொருளு	ககக
ஷை—பிரா	உஎஉ	ஷை—போதா	உஎஉ	ஷை—ள்களுக்	உசக
இந்தப்புரங்	உசுக	உடைய	உஎசு	ஷை—ந்தாணு	உஉங
இந்தமகா	உநக	உண்டுபோ	நக0	ஷை—களு-சா	உஎக
இந்தவாக்	ககஉ0	உண்ணுடி	உகூஎ	எல்லாமஞ்	உஉக
இந்தவிடும்	நக0	உண்மைசி	உ0அ	ஷை—றிவா	நக0
இந்தவுடம்	உசக	உண்மையிற்	உ0ங	ஷை—முஞ்	உ.உங
இந்தியங்களி	உகூ0	உத்தமமா	நகஉ	எல்லாமுண்	உக0
இந்தியங்களு	கஅச	உமையை	ககூச	ஷை—ம்பொ	உஉக
இந்துபா	கருச	உமையோ	உஉஅ	ஷை—ப்பொ	உநஉ
இப்படிக்கரு	உஎ0	உரியநா	உருஅ	எல்லாம்வ	உகூருி
ஷை—யன்றி	உகக	உருத்திரவு	உளருி	எல்லாவி	உ0ச
ஷை—யெல்	உஉக	உருத்திரன்	களஅ	எறிகதிர்	உச0
இப்பரம்ப	உருிச	உருவமா	உஉ0	எனையொழிய	உசுங
இப்போருளை	உங0	உரையாடு	உஎ0	ஏ	
இயக்கரூப	ககூங	உலகமியா	உங	ஏயபேரு	உஅஅ
இரண்டுக்கு	உ0ங	ஷை—முயிர்	உஉஅ	ஏறுடைச்சி	ககூசு
இருவியும	கருக	உலகமோ	ககஅ	ஏனமற்று	களங
இலங்கிர	உசஅ	உலகியல்	கஅஉ	ஐ	
இலதெனு	உநச	உலகெலா	ககூஎ	ஐம்பதிற்	கருச்
இவ்வணமு	உஉஎ	உலத்தலி	நஉஉ	ஐயன்சை	ககஉ
இனியனு	நஉஉ	உவமையிற்	ஈகூஉ		

பாட்டு.	பக்கம்.
ஒப்பறும்	ககூசு
ஒருகாலமுன்	ககக
ஒருவாலொ	உஅரு
ஒருவருங்	உகள
ஒலிமுத	உகஉ
ஒழிந்தகதா	உருஅ
ஒழிவிலர்ப்	உளஎ
ஒ—விறை	ககஎரு
ஓ	
ஓடினர்சில	உஉஅ
ஓதஉற்றப	உசஎ
ஓதிடாதுணை	ககரு
ஓதியதோட	ககள
ஓதுகின்ற	உஉக
ஓதுநெறி	ககூஅ
ஓதுமிப்பர	ககஎ
ஓதுவேத	உசூஉ
ஓரொளி	உசக
க	
கஞ்சநற்	கருசூ
கடபடகுட்	கஅ
கடுகியுழைய	உஉள
கடையப்ப	உகச
கண்ணுஞ்	உசூ
கண்முதற்	கருக
கரணம்பன்	உஉக
கருமதற்	உசச
கலக்குறு	கக
கற்பகத	கருற
கனகமத	உசூக
கனவிற்கண்	ககச
கனவிற்கற்	கசூ
கா	
காட்சியை	ருகஎ
காணவோ	உசஉ
காண்டல்	உளள
காண்பவ	உகரு
காதலாற்	ககக
காதும்வா	ககூரு
காரணசத்	ககக
ஷை—யேயக்	உஎஎ
காரணத்தோ	உஎஉ
காரணமத	உஎரு
காரணமேவி	உஎஅ
காரியமெ	ககக
காரியமொரு	உஎக
காலமுங்	உகஎ
கி	
கிருமிகீட	உசூஅ
கீ	
கீதைசெய்	கஅஉ
கு	
குறியதுவா	உஅட
குகையிலி	உஅசு
கூ	
கூறுமோ	உஉக
கூறும்பொ	உஎரு
கே	
கேட்பவனு	உஉக
கை	
கைவல்லிய	உசூட
ச	
சகமொடு	உஉஉ
சகரூபமா	உஉட
சகலமெ	கருச
சச்சிதான	கள
சதுர்மறை	ககசூ
சத்தப்பரி	உகஙு
சத்தாயே	ககக
சத்தாய்க்	உஎஎ
சத்தியத்தா	உஅஅ
சத்தியமாகி	உஉஅ
சத்தைதா	உஎஎ
சத்தையில்	உஎஎ
சந்தோகத்	கருஉ
சம்பவினை	ககஎ
சா	
சாக்கியா	ககருு
சாதனமா	உஉஉ
சாந்தமெய்	உசஎ
சாற்றிடப்	ககஉ
சான்றதே	ககூள
சி	
சித்தமத்	உளஅ
சித்திரம	கருசூ
சிலந்திபு	உசஉ
சிலவர்தா	களக
சிவனிதுவ	உஉரு
சிவனேயக	உஙகூ
சிவனேயு	உஉசூ
சிறப்புடை	உசூரு
சின்மய	உருஎ
சின்மாத்	கருஅ
சீ	
சீவனன்று	உசூக
ஷை—றன்னு	உருஉ
சு	
சுகமொடு	உஉக
சுதந்தரன்	ககஉ
சுத்தமா	உஉச
சுரரிலுத்	ककள
சுருதிபுவி	உசருு
சுழுத்திய	உஙசூ
சூ	
சூதறு	கருஙஉ
செ	
செப்பிய	உருஅ
ஷை—விந்த	ककருு
செய்வான்	கஅஎ
செறிவா	ருஎள
சொல்லிது	உருகூ
ஷை—பவிர	உகச
சொல்லுரு	ककஉ
சோ	
சோகமோ	உருசூ

பாட்டு.	பக்கம்
ஞா	
ஞானமா	ஈ೦க
த	
தக்கஞா	ஊருஅ
தங்களியா	ககo
தண்ணிய	ககூச
தத்தமா	ககூக
தத்துவஞா	ககக
தத்துவமென்	உகஅ
தந்தமளவி	களஅ
தமத்தையய	கருரு
தருமமத	ககூரு
தருமாதிகட்	உஅசு
தர்க்கமான	கஅள
தலையிஞ	உ೭அ
தற்பதப்	உகஅ
ஷை—ரந்தன்	உளசு
ஷை—ற்கற்ப	உஈஅ
தற்பரமமா	உஅக
தற்பரஞ	உசக
தற்பரன்ற	ககூள
தனக்குமெ	கஅசு
தன்மாத்தி	உகக
தன்னதொ	கஅக
தன்னிலே	உஈ೭
தன்னில்லே	ககக
தன்னிற்கற்	கஅச
தன்னையறி	ககசு
தா	
தாக்கழ்ந்	உருக
தாதாவே	கருஉ
தாரம்விற்	உசள
தாளைலாவி	களள
தாஞகாதி	கருக
தாஞதமறி	உஈ೭
தாளையுள்	கஅசு
தி	
திண்ணிதா	உசo
திதமாவி	உருஒ

பாட்டு.	பக்கம்.
திரமாம	உருள
திருவருள	ககஈக
திவகரனெ	உஈக
தீ	
தீதெனும்	கஅக
தீமரந்தொ	ஈ೦உ
து	
துட்டரு	ககூசு
துய்க்குமவ	கஅo
துன்பமா	உசூச
தெ	
தெரியில்வ	ஈகக
தெரிவரி	உருஅ
தெரிவிட	உஈக
தெரிவிலாமை	ககூக
தே	
தேகேந்தி	உகச
தேசிகன	உளo
தேசினிக	உஅக
ஷை—ன்றன்	உஅரு
ஷை—றிரு	ஈ೦க
தேவதேவ	ககஈக
தேவருந்	ஈகக
தேவொல்	உ೭க
தேவர்க்கு	உஈக
தொ	
தொலையுநல்	உசச
தொல்லைய	ககூஅ
தொல்லைந	ககஈசு
ஷை—வேத	ஈகச
தோ	
தோத்திர	கருசு
தோன்றலால	உoள
தோன்றுகி	உ೭க
தோன்றுகூ	உ೭o
ந	
நனிவேத	உருசு
நா	
நாசமுற்	ஈ೦o

பாட்டு.	பக்கம்.
நாதழாகி	உ೭க
நாதனுர்சொ	உளக
நாணுமந்த	உசo
நானேழு	உஈo
நாவுரைப்	கஅச
நி	
நிகிலலோகந்	ககூக
நித்தமான	கருரு
நித்தராயு	உ೭ள
நித்தனீர்	கருக
நிலையினி	உஅக
நின்றுழுட	உஅஅ
நீ	
நீடொளி	உ೭ள
நீண்டகே	உசக
நீயெனும்	உகூஉ
நீயென்கி	உகசு
நே	
நேசநெஞ்	ஈ೦க
நோ	
நோக்குமி	உ೭o
நோக்குரு	கஅள
ப	
பங்கயாச	உஈஈ
பண்டைநான்	உகூஈ
பண்டொ	கருஈ
பண்ணிய	உஈரு
பத்தராயுள்	உ೭சு
பத்தியாலி	கருள
ஷை-ற்கு-பத	உருஅ
ஷை-பாத	ஈ೦சு
பரகதிசிவ	ககரு
பரப்பிஞ	உகூஉ
பரமஞான	கருசு
பரமனத	ககூஉ
பரமனைக்கி	களரு
பரமன்செ	கருக
பரமமாமி	ஈகக
பரமாத்து	ககூசு

பாட்டு.	பக்கம்.
பரமாயுள்	உஉஉ
பர்மிகமா	உகஈ
பரம்பொ	உசஅ
பருதிநெஞ்	கள்அ
பனையாம	உஈக
பலவடிவு	உஎ○
பன்னுச	உசக
பன்னுதவ	உஅஈ
பன்னுமன்	உஅசு
பா	
பாசமோச	உஈ○
பாடுகின்	ஈ○ரு
பாடுமிசையா	உஉக
பாராதபடி	உஉப
பாரிலேயெ	உஎப
பார்த்தபின்	உகக
பாவபுண்	உருக
பாவவேர	கடு
பானரூப	கசுஎ
பி	
பித்தாஞான	கஅசு
பிரமனீ	ஈகஉ
பிரமனிவ	களஈ
பிரமாணங்	உஉ0
பிறப்பிறப்	உஉச
பின்னகடா	உஈக
பின்—மான	உஎக
பின்னமுற	உசுசு
பின்னமெ	உஉ○
பு	
புகலநின்	உஈஈ
புகலுமுப்	உசுஉ
புரங்கண்	உசு○
புரணநல்	உச○
புரந்தான	ககூச
புருடனென்	உக்க
பூ	
பூதத்தாலு	உக○
பூதபதிபூ	உஅஉ

பாட்டு.	பக்கம்.
பூதமாகிப்	உஉக
பூதம்புவ	உகஈ
பூரணகும்	கருச
பெ	
பெரியதா	உக்க
பெருமையி	ககஉ
பே	
பேதந்நெறி	உ○சு
பேதமாகி	உகஈ
பேதமாஞ்	கஅக
பேதமுமபே	கக்க
பேரானந்	உஈக
பொ	
பொருந்து	உக○
பொருள்	கசுக
பொற்பொ	உஈசு
பொன்றவு	உஅள
போ	
போதக்க	கசுஈ
போதமதா	உஉஈ
போதவடி	ஈக○
ம	
மண்ணதோர்	கக்அ
மண்ணும்வ	உ○சு
மத்தநற்	கருந
மத்தமுறு	உசுசு
மயலில்வா	கருக
மருவிவரு	உசசு
மறைக	கருஅ
மறைப்ப	கக்அ
மறையா	உரு○
மறையோ	உகள
மன்னியக	கருஉ
யா	
மாசதில்லா	உ○ரு
மாநுடரா	உஈக
மாயவன்	உஅரு
மாலைபெ	உ○ள

பாட்டு.	பக்கம்.
மாலுமவ்	ஈக்க
மாலுமா	ஈகஉ
மாலுருஈ	உசு○
மி	
மிக்கசித்	ஈ○ஈ
மிக்கநற்	உருரு
மு	
முத்தியி	உருள
முன்னேநற்	கருக
முன்னேநா	கசுரு
மூ	
மூன்றுகி	உகஈ
மெ	
மெய்ம்மை	உசசு
மெய்யதா	உகக
மெய்யினே	உஈரு
மெய்புறு	உஅச
மெய்யை	ஈ○அ
மே	
மேருமந்தர	கஅ○
மேலாய	உஈக
மேவியசக	கருரு
மேவியத	ஈ○உ
மேவுபா	உஅச
மை	
மையில்லொ	களச
மையறு	கசுரு
மோ	
மொழியும	கக்ரு
யா	
யாதினேநி	உஈ○
யாதுமுனை	உசச
யாரையும்	களக
யாதொருபடி	உஉஉ
ஷை—றேறற்	ஈ○அ
ஷை—றேறன்	ஈ○ள
ஷை—னேலே	உஉஈ
ஷை—பொழு	களள
ஷை—ன்றரு	உஈ○

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஷை—றிருந்	ககஅ	**வா**		வினவுற்ற	உஎங
ஷை—ன்பா	கஎக	வாக்கதம	உகூஉ	வினைமிகு	கஅக
ஷை—றெலும்	கஎசு	வாக்கிணை	உருங		
யார்க்குமி	உசுரு	வாக்குமனத்	கஅரு	**வீ**	
யாவரொ	உஙஉ	ஷை—மனமு	கஅரு	வீடலீவி	உருரு
யாவன்றி	உகரு	வாயுவென்று	கஎரு	**வெ**	
யாவரை	உஙஉ	வானவர்பா	உஉஎ	வெடிபட	கருரு
யோ		வானிலா	ககூ○	**வே**	
யோகம	உஅச	வான்கரு	ககூக	வேதஞ்சொன	ககூரு
வ		வான்முத	கஅ○	வேதநூறெரிந்	கருங
வருத்து	ஙஅக	வான்றன்	கருஉ	வேதநூன்	உகூக
வரக்கட	உசகூ	வான்றொட	கஅங	வேதமாக	உகூஅ
வருத்தமி	உஅக	**வி**		வேதமோதி	கருசூ
வருபிறப்ப	ஙக○	விச்சையுள்ள	கஅஎ	ஷை—தெமெ	ககூஉ
வளமாம	கருச	விதம்படு	உஙகூ	ஷை—பகர்வ	உருஉ
வனைகின்	உ○எ	வித்தக	உகஅ	வேதியரர	உகூரு
வன்னிதா	உகச	விழுமிச	உகக	வேளுடல்	உஅச
		விளம்பம்மா	கஎக	வேறிவ்வு	ககூ○

பிரமகீதை பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

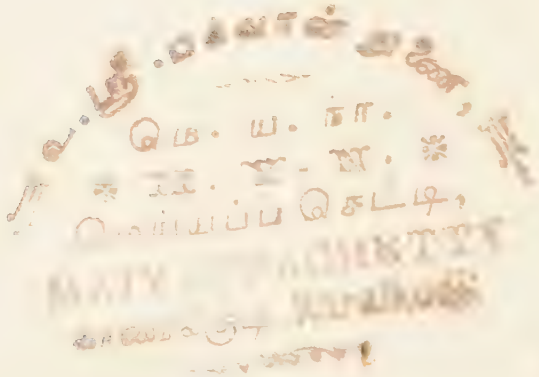

பரிசோதனப் பத்திரம்.

தமிழ் மான்மியம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
அ	—	சு	கிச்ஜ	கிஜ
கச		உரு	குமாரா	குமார

ஈசுரகீதை.

ரு	உக	ச	யெயுது	யெய்து
அ	உ0	ச	யறியா	மறியா
கஉ	சக	க	மயரர்	யமரர்
கச	எ	ச	லோ	லோர்
கரு	கங	உ	மிகுத்து	மிகுத்துநி
உ0	க	ந	மமா	மமர்
ஷை	க0	க	த்தாம்	ந்தாம்
உஉ	கஅ	உ	பொறு	பொரு
உசு	ரு	ந	வளைத்	வனைத்
ஷை	க0	ந	யிாமக	யிர்மகி
நஉ	ந	ந	மண்டம	மண்டம்
நக	கங	ந	காசன	காசன்
சசு	சக	ந	ரமமாம	ரமமாம்
ஷை	ஷை	ஷை	யுளள	யுள்ள

பகவற்கீதை.

ருஎ		எ	களை	கள்பொருட்டு
சுஉ	—	ரு	எண்றெ	என்றெ
எக		உக	ளெண	கெளண
அக	உஎ	ச	யென்று	யன்று
கங	ரு	ச	போனம்	போன்ம்
கசு	ச	க	ளிநின்	ளினின்

பிரமகீதை.

கஅ0	,,	உஅ	ன்பசொ	ன்மசொ
கக0	கள	உ	மையின்	மையினை
ககங	நரு	ச	மிகவங்	மிகவுங்
உஎக	,,	ரு	மில ன்	மிலான்
உஅ0	,,	உஉ	ல், துவே	ல், இதுவே
உஅரு	உரு	ரு	மகிழ்	மிகழ்
உஅள	,,	கச	பாமெ	பரமெ
உகசு	,,	நச	ஆக்ஞாயய	ஆத்ஞாபய
நரு	,,	கச	ஆனன்	அனன்

20186
7-13-50
Cudg
25884